உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுத்தசைவராகிய பரஞ்சோதிமாமுனிவர்

மொழிபெயர்த்தருளிய

திருவிளையாடற்புராணம்

இஃதுடன்

திருவிளையாடற் போற்றிக்கலிவெண்பா, திருவாலவாய்த்தேவாரப்

பதிகங்கள், மதுரைப்பதிற்றுப்பத்தந்தாதி, திருவாலவாய்த்

திருப்புகழ் முதலியனவுஞ் சேர்க்கப்பட்டவை,

ஸ்ரீ ல ஸ்ரீ

ஆறுமுகநாவலரவர்கள்

மாணாக்கரின் மாணாக்கருமாகிய,

யாழ்ப்பாணம்,

நா. கதிரைவேற்பிள்ளை அவர்களால்

பரிசோதித்த பிரதிக்கிணங்க,

இதன் விலை ரூபா—2½.

சென்னை:

பூமகள்விலாச அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

1913.

நூல்நிலை
MOGAL

சிவமயம்.

படலவகராதி.

பக்கம்.	படலம்.	பாடற்றொகை.
286	அங்கம்வெட்டினபடலம்.	28
316	அட்டமாசித்தியுபதேசித்தபடலம். .	29
560	அருச்சனைப்படலம். ..	53
155	அன்னக்குழியுமவையையுமழைத்தபடலம். ...	27
379	இசைவாதுவென்றபடலம். .	44
452	இடைக்காடன்பிணக்குத்தீர்த்தபடலம்.	38
64	இந்திரன்பழிதீர்த்தபடலம்.	97
197	இந்திரன்முடிமேல்வளையெறிந்தபடலம்.	59
331	இரசவாதஞ்செய்தபடலம். ...	30
181	உக்கிரகுமாரனுக்குவேல்வளைசெண்டுகொடுத் [தபடலம்.	66
171	உக்கிரபாண்டியனதுதிருவவதாரப்படலம். ...	45
307	உலவாக்கிழியருளியபடலம். ..	19
339	உலவாக்கோட்டையருளியபடலம். . .	18
245	எல்லாம்வல்லசித்தர்திருவிளையாடற்படலம். .	24
161	எழுகடலழைத்தபடலம்	15
193	கடல்சுவறவேல்விட்டபடலம்.	20
400	கரிக்குருவிக்குபதேசஞ்செய்தபடலம். ..	23
249	கல்லானைக்குக்கரும்பருத்தியபடலம்.... ...	29
267	கான்மாறியாடினபடலம்.	29
445	கீரனுக்கிலக்கணமுபதேசித்தபடலம். ..	30
441	கீரனைக்கரையேற்றியபடலம்.	27
151	குண்டோதரனுக்குஅன்னமிட்டபடலம். ...	22
449	சங்கத்தார்கலகந்தீர்த்தபடலம்.	14
419	சங்கப்பலகைதந்தபடலம்.	39
539	சமணரைக்கழுவேற்றியபடலம்.	82
412	சுந்தரப்பேரம்பெய்தபடலம். ...	44
336	சோழனைமடுவில்வீட்டியபடலம். .. .	22
94	தடாதகைப்பிராட்டியார்திருவவதாரப்படலம்.	81
325	தண்ணீர்ப்பந்தல்வைத்தபடலம்.	37
425	தருமிக்குப்பொற்கிழியளித்தபடலம்.	107
43	தலவிசேடம்.	23
7	திருக்கைலாசப்புகழ்ச்சி.	7
86	திருநகரங்கண்டபடலம்.	47
19	திருநகரப்படலம்.	109
8	திருநாட்டுப்படலம்.	60

பக்கம்.	படலம்.	பாடற்றொகை.
110	திருமணப்படலம்.	199
371	திருமுகங்கொடுத்தபடலம்.	30
408	திருவாலவாயானபடலம்.	28
48	தீர்த்தவிசேடம்.	36
482	நரிபரியாக்கியபடலம்.	127
291	நாகமெய்தபடலம்.	23
404	நாரைக்குமுத்திகொடுத்தபடலம்.	25
240	நான்மாடக்கூடலானபடலம்.	26
61	பதிகம்.	15
502	பரிநரியாக்கியபடலம்.	66
376	பலகையிட்டபடலம்.	18
272	பழியஞ்சினபடலம். ...	44
397	பன்றிக்குட்டிகளைமந்திரிகளாக்கியபடலம். ..	18
387	பன்றிககுட்டிககுமுலைகொடுத்தபடலம். ...	63
529	பாணடியன்சுரநதீர்ததபடலம்.	68
1	பாயிரம்.	30
38	புராணவரலாறு.	25
512	மணசுமந்தபடலம்.	114
165	மலயத்துவசனையழைததபடலம்.	31
220	மாணிக்கம்விறறபடலம். .	93
280	மாபாதகந்தீர்த்தபடலம்.	41
342	மாமனாகவந்துவழக்குரைத்தபடலம். ...	37
295	மாயப்பசுவைவதைத்தபடலம.	38
54	மூர்த்திவிசேடம்.	37
301	மெய்க்காட்டிட்டபடலம். ...	41
206	மேருவைசசெண்டாலடித்தபடலம்.	41
254	யானையெய்தபடலம்.	42
348	வரகுணனுக்குச்சிவலோகங்காட்டியபடலம். ...	63
237	வருணன்விட்டகடலைவற்றசசெய்தபடலம். ...	19
458	வலைவீசினபடலம்.	64
310	வளையல்விற்றபடலம் . . .	36
551	வன்னியுங்கிணறுமிலிங்கமுமழைத்தபடலம். ...	55
467	வாதவூரடிகளுக்குபதேசித்தபடலம். ...	86
320	விடையிலசசினையிட்டபடலம்.	30
261	விருத்தகுமாரபாலரானபடலம்.	33
360	விறகுவிற்றபடலம்.	70
146	வெள்ளியம்பலத்திருக்கூத்தாடியபடலம். ...	28
80	வெள்ளையானைசாபந்தீர்த்தபடலம்.	31
218	வேதத்துக்குப்பொருளருளிச்செய்தபடலம். ...	42

படலவகராதி முற்றிற்று.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நூலாசிரியராகிய

பரஞ்சோதிமாமுனிவர் வரலாறு.

திருமறைக்காடு என்னுஞ் சைவக்ஷேத்திரத்திலே றக்குறைய 800 வருஷங்களுக்கு முன்னர் சைவவேளாளர் மரபிலவதரித்தருளிய பரஞ்சோதிமுனிவா என்பவரொருவரிருந்தனர். இவ ரிளம்பருவத்திலேயே சிவநேசம் வளரப்பெற்றுக் கல்வி அறிவு ஒழுக்கங்களிற்சிறந்து விளங்குவாராயினர். இவருக்கு உலக வின்பத்திலிச்சையொழிந்து துறவறத்தில் விருப்ப முண்டாயி னமையால் சைவப்பெரியோர்களையடைந்து, அவர்களுக்குச் சுசுரூஷைசெய்து ஞானநூல்களை யோதிவந்தனர். இவரது தவமுயற்சிக்கு க்ஷேத்திரயாத்திரை முக்கியமாக விருந்தது. பல தலங்களையுந் தரிசித்துக்கொண்டு ஆங்காங்குப் பெரியோர்களது அநுக்கிரகத்தைப் பெற்றுவருகையில் எல்லாக கலைகளையும் யதாவத்தாக வுணர்ந்து ஞாநதேசிகராய்த் திருவாலவாயின்கண் வீற்றிருந்தருளினர். அப்போது ஸ்ரீ மீனாட்சியம்மையார் ஒருநாள் அவரது கனவின்கட்டோன்றி, ஓ குழந்தாய்! "எம்மோடு கூடிய அழகரது திருவிளையாடலைப்பாடு" என்று திருவாய் மலர்ந்தருளினர். உடனே விழித்து அத்திருவருளைச சிந்தித்துத் தமக்குத் தரிசனந் தந்தருளிய சிவசத்தியையே "சத்தியாய்" என்று முதல்தொடங்கிக் காப்புச் செய்யுள்கூறி, முறையே மற்றைவிஷயங்களைத் தொடங்கி, (உமையோடுகூடிய அழகன் என்னும் பொருளைத்தரும்) சோமசுந்தரக் கடவுளது திருவிளையாடல்களைப் பகுளமாகப் பாடி முடித்துத் "திருவிளையாடற்புராணம்" என்று பேரிட்டு யாவரும் வியக்கும் படி ஸ்ரீ மீனாட்சிசுந்தரேசுவரர்களது திவ்யாநுக்ரகத்தால் சுவாமி சந்நிதானத்தில் அரங்கேற்றி வெளிப்படுத்தியருளினர்; அன்றியும், இச்சைவப்பெரியோர் "திருவிளையாடற் போற்றிக் கலிவெண்பா, மதுரைப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி" முதலிய பிரபந்தங்களுஞ் செய்து

வெளிப்படுத்தினரென்க. இச் சிவஞானச் செல்வரது திருவிளையாடற்புராணம் ஸ்ரீ சேக்கிழார் சுவாமிகளது பெரிய புராணத்துடன் இனமாய்ச் சேர்ந்துவிளங்கும் பெருமை பெற்றிருக்கின்றது. இவ் விருபுராணங்களும் சைவத்துக்கு இரண்டுகணணுயுள்ளன. ஆசாரிய பக்தியையும், நாயன்மார்களது பக்தியையும், பெரியபுராணம் அடியார்களுக்கு விளைவித்தல்போல ஸ்ரீ சிவபெருமானிடத்து அன்பை விளைவிக்குநூல் இத் திருவிளையாடலேயாம். இவ்வரியநூலைச் சைவர்களது தவப்பயனுய்த்தோன்றி யருளிச செய்த பெரியோனது திருவடிகளைச்சிந்தித்து யாம் உய்வோமாக.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கணபதிதுணை.

பரஞ்சோதிமாமுனிவர்

அருளிச்செய்த

மதுரை யறுபத்துநான்கு திருவிளையாடற்

போற்றிக்கலிவெண்பா.

காப்பு.

நாற்றிக்கும் போற்று நதிமதுரைச் சொக்கரையாம்
போற்றிக் கலிவெண்பாப் போற்றிசெயச—சீற்றமதன்
றைகுஞ் சரமுகத்தான் சாயவிழித் தோனுதவு
கைக்குஞ் சரமுகததான காப்பு.

நூல்.

பூமேவு கற்பகநா டாளும் புரந்தரனார்
தீமை விருத்திரனைச செற்றபழி போமாறு
பொறகமலந் தோய்ந்து விமானமிசைப் பூசிப்ப
நற்கருணை செய்த நலம்போற்றி—நற்றவத்தோ
ரீசனார்ச் சாத்து மெழின்மலரைக் கால்சிதைத்த
வாசவனார் வெள்ளானை மண்ணிழிந்து—பூசனைசெய்
தல்லற் படுசாபந் தீர வருள்சுரந்த
மல்லற் கருணை வளம்போற்றி—நல்வணிகன்
கண்டுவந்து கூறக் கனவினருட் சித்துருவங்
கொண்டுவந்து காடெறிந்து கோநகரங்—கண்டிடெனக்
கொததரு நிம்பக் குலசேகரனையெதிர்
சித்தரா யாட்கொண்ட சீர்போற்றி—பத்தி
மலையத் துவசன் மகந்தன்னின் மூன்று
முலையுத் தமியாய் முளைத்துக்—கலைமுழுதுங்
கற்றுமுடி சூடிக் கயற்கண்ணி வெங்கலியைச்
செற்றுலகை யாண்டிருந்த சீர்போற்றி—கொற்றமணித்
தேரேறி யெட்டுத் திசைவென்று நந்திகணப்
போரேறி வென்றெதிர்க்கும் போதிலொரு—வாரேறு
கொங்கை மறைந்தமதிக் கொம்பைமணஞ் செய்துமுடி
மங்கலஞ் செய்த வளம்போற்றி—யங்கனக
மன்றூடல் வேட்டவிரு மாதவர்க்கும் வெள்ளிமன்று
ணின்றாடிக் காட்டு நிலைபோற்றி—குன்றமென
முன்ன மலைபசித்தீ மூளுங் குறள்வீரற்
கன்னமலை யீந்த வருள்போற்றி—பின்னுமவன்
வெய்யபசிக் கன்னக் குழியுநீர் வேட்கைக்கு
வையையுந் தந்த வரம்போற்றி—யையைதனை

போற்றிக் கலிவெண்பா.

மீன்றாள் கடலாட வேண்ட வெழுகடலுஞ்
சான்றா வரவிறுத்துந் தாள்போற்றி—வான்றாழ
வாழுமலை யத்துவச மன்னனைக்கூஉய்த் தேவியொடு
மாழி படிவித்த வருள்போற்றி—வேள்விவரு
வில்வளைக்கை நங்கை விரலுக் கிரகுமரச
செல்வனைப் பெற்ற திறம்போற்றி—செல்வனுக்கு
மன்றன் முடித்து வளைசெண்டு வேல்கொடுத்து
வென்றிமுடி சூட்டும் விறல்போற்றி—வன்றிறல்வேல்
வேலை சுவற விடுத்துக் கிரகுமரன்
ஞாலம் புரந்த நலம்போற்றி—வேல்வலக்கைச
சேயனைய வுக்ரன் றிகிரியெறிந் திந்திரன்போர்
சாயமுடி சிந்து சயம்போற்றி—யாயவரி
வண்டலம்பு தார்க்குமரன் மேரு மணிமுடிமேற்
செண்டெறிந்து வைப்பெடுத்தச சீர்போற்றி—பண்டொருநா
ளாறறிய வந்தணருக் காதி மறைப்பொருளைத்
தேற விரித்த திறமபோறறி—யீறடைந்த
தென்னன் குமரன் றிருமுடிககு வாணிபராய்
நன்மணிகள் விற்ற நலமபோறறி—நன்னகர்மேல்
வென்றி வருணன் விடுத்த கடல்பருகத்
துன்றுமுகி னான்மேவுஞ் சூளபோறறி—கன்றியவன்
வான்மாரி யேழும் விடுப்பமழை நான்கும்போய்
நான்மாட மான நலம்போற்றி—தேனிதழி
வைத்த முடிமறைத்து மாடநக ரெஙகெஙகுஞ்
சித்தரா யாடியருள் சீர்போற்றி—சித்தராய்
மன்னவன் கைக்கரும்பை வாஙகிக்கல் யானைக்குத்
தின்ன வளித்த திறம்போற்றி—தென்னவன்மேல்
வெஙக ணமணர் விடுத்த களிற்றைநர
சிஙகசரந் தொட்டெய்த சீர்போற்றி—தொஙகுதிரை
மூப்பிளைய காளை முலையுண் குழவியெனக்
கோப்பருவங கொண்ட குணமபோற்றி—மாப்பெரியோர்
தேறு நடந் தன்னையொரு தென்னன் றனக்கிரங்கி
மாறிநடஞ் செய்த மலர்போற்றி—யாறடைந்தோர்
வஞ்சி யுயிரிழப்ப நாடு மறப்பழியை
யஞ்சி வெளிசெய்த வறம்போற்றி—வஞ்சமனத்
தாயைப் புணர்ந்தமகன் றந்தை தனைவதைத்த
தீயபழி தீர்த்தவருட் சீர்போற்றி—தாயனைய
வாசான் மனைவிதன்மே லாசைவைத்த மாணவனைக்
கூசாமற் கொன்ற கொலைபோற்றி—மாசமணர்
வல்வித்தை செய்துவிடு வன்னஞ்ச வாளரவைக்
கொல்வித்த நல்ல குணம்போற்றி—வல்லமணர்
கூரியகோட் டானை வரவிடப்பக் கொல்லேற்றால்
வீரியஞ் சாய்த்த விறல்போற்றி—தாரணியில்
வெந்திறல்வேன் மீனவன்முன் மெய்க்காட்டிட் டன்புடைய

போற்றிக் கலிவெண்பா.

மந்திரியைக் காத்த வளம்போற்றி—நொந்திரந்த
கொற்கையர்கோ வேந்தன் குறையிரப்பச் சித்தராய்ப்
பொற்குவை தந்த புகழ்போற்றி—நற்குவளை
மையேற்ற வாட்கண் வணிகமட வார்க்குவளை
கையேற்றி மாலேற்றுங் கைபோற்றி—மைதீரப்
பட்டமங்கைப் பாறையுறு நீத்தாறு பைந்தொடியார்க்
கட்டசித்தி யீந்த வருள்போற்றி—கட்டவிழார்த்
தாரார்க் கரையிரவிற் றாழ்திறந்து காப்படைத்துச்
சீரார் விடைபொறித்த சீர்போற்றி—யாரானை
மூண்டுபொருந் தென்னன் முனைப்போர்க்குத் தண்ணீர்தந்
தாண்ட கருணை யரம்போற்றி—யீண்டயன்மால்
உன்மனத்துக் கெட்டான வடிவெடுத்துப் பொன்னனையா
ளன்மனையிற் சென்ற நடைபோற்றி—தென்னனெதி
ராயிர வாம்பரிக்கோ ராடவனை யோடையினில்
வீய வலந்திரித்த வேல்போற்றி—தூயவள
மொலகு மடியாரக் குலவாத் தனிகோட்டை
நல்குங் கருணை நலம்போற்றி—நல்வணிகன்
மாமனென வந்து வழக்குரைத்து ஞாதியர்பாற்
சேமநிதி வாங்கியருள் சீர்போற்றி—கோமகனை
யாட்டிய வன்பழிதீர்த் தாண்டசிவ லோகங்
காட்டி யருள்கருணைக் கண்போற்றி—பாட்டிசைக்குப்
பாண னடிமையெனப் பாடி விறகெடுத்த
நாண மிலாத நடைபோற்றி—பாணனுக்குச்
செந்தமிழாற் றீட்டுந் திருமுகத்தைச் சேரனிடைத்
தந்தருளிச்செய்த தனம்போற்றி—வந்திறைஞ்சி
யற்பொழியு மாரிவெள்ளத் தாழ்ந்திசைக்கும் பாணனுக்குப்
பொற்பலகை யிட்டபுகழ்போற்றி—கற்றதனுன்
மாட்சிபெறு பாடினியை வாதுக்குத் தோற்றுடன்
றோட்சுமையாத் தாங்குவித்த சூள்போற்றி—காட்சிபெற
மாயாமல் வெஞ்சுரத்து வல்லேனக் குட்டிகட்குத்
தாயாய் முலைகொடுத்த தாய்போற்றி—வீயாத
வேனமிரண் டாறனையு மீராறு மந்திரியா
மீனவனுக் கீந்த விறல்போற்றி—மானவலி
யெய்த்தெளிய ஞான விரும்புட் குபதேசம்
வைத்துவலி தந்த வரம்போற்றி—சித்தநெகிழ்
பத்தியினாற் சூழ்ந்துவழி பாடுசெய்யு நாரைக்கு
முத்தி கொடுத்த முறைபோற்றி—சித்தரணி
கோளரவு நான்மாடக் கூடலை யாலவாய்
வாளகிரி போல்வளைந்த மாண்போற்றி—கோளமரிற்
சுந்தரப்பே ரம்பெய்து சோழன் கடற்சேனைக்
கந்தரா டீந்த வருள்போற்றி—செந்தமிழ்நூ
லாய்ந்தவர் கல்வி யளந்தறியும் பொற்பலகை
யீந்த கருணை யிசைபோற்றி—வேந்தனிடைச்

போற்றிக் கலிவெண்பா.

சொற்சுவையாற் பாட
பொற்கிழி தந்த புகழ்போற்றி—நக்கீரன்
மெய்வெந் தழற்கண்ணால் வெந்தோடை வீழ்ந்தோனைக்
கைதந்தே றிட்ட கரைபோற்றி—மைதவிர
வேதமுறுங் கீரற் கியற்றமிழைத் தென்மலய
மாதவனாற் றேற்றுவித்த மாண்போற்றி—போதணிந்த
மங்கல மண்டபத்து வந்தூமன் சங்கத்தார
சங்கையறத் தேற்றுந் தமிழ்போற்றி—சங்கையாய்ப்
போனவிடைக் காடன்பின் போய்ப்பாடல் கேட்டரசன்
மானநிதி நல்குவிக்கு மாண்போற்றி—மீன்மகனாய்ச
செங்கையொரு நான்குடைய திண்மீன பிடித்துவலை
மங்கையை வேட்ட மணம்போற்றி—துங்கமறை
யான்றதிரு வாதவூ ரந்தணருக் கைந்தெழுத்தின்
மூன்றுபொரு டேற்று முறைபோற்றி—தேன்றதும்பும்
வேம்புநறுந் தாரான்முன வெவ்வாய நரித்திரளை
வாம்பரியாத் தந்த வரம்போற்றி—வாம்பரிக
ணின்ற பரிக ணிணம்பிடுங்கி யூளையிட்டுத்
தின்று நரியாகுஞ் செயல்போற்றி—யன்றொருத்திக்
காளாய் முதுகி லடிபட்டு மண்சுமந்து
தாளாண்மை செய்த சயம்போற்றி—கோளமணர்
வீறுகெடக் கூனிமிர்த்து வெப்பொழித்துப் பாண்டியனை
நீறுபுனை வித்த நிலைபோற்றி—சீறமண
ரங்கனமும் வேகவதி யாறுந் தமிழறிய
லெங்கழுவி லேற்றும் விறல்போற்றி—யங்கொருத்தி
மன்றற்குச் சான்றாக வன்னி கிணறிலிங்க
மன்றழைத்துக் காட்டு மருள்போற்றி—யன்றிறைவ
னாற்றிய வாட லறுபத்து நான்கனையுஞ்
சாற்றிய தென்முனிவன் றாள்போற்றி—சாற்றிய
வண்ணங்கேட் டர்ச்சித்த மாமுனிவர் தாள்போற்றி
தண்ணங் கயற்கண்ணி தாள்போற்றி—யண்ணலருள்
போற்றி மதுரைநகர் விண்ணிழிந்த பொற்கோயில்
போற்றி கருணைமுகப் போது.

திருவிளையாடற் போற்றிக்கலிவெண்பா முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவாலவாய் என்கிற மதுரையில்

எழுந்தருளியிருக்கும்

கடவுளது

திருவிளையாடற்புராணம்.

காப்பு.

சத்தி யாயச் சிவமாகித் தனிப்பர
முத்தி யான முதலைத் துதிசேயச்
சுத்தி யாகிய சொற்பொரு ணல்குவ
சித்தி யானைதன் செய்யபொற் பாதமே.

(இ-ள்.) சத்தியாய்-சத்தியாகியும், சிவமாகி-சிவமாகியும், தனிப்பரமுத்தியான - ஒப்பற்ற பரமுத்திசொரூபமாகியும் விளங்கும், முதலை - முதற்பொருளை, துதிசெய - துதிசெயவதற்கு, சித்தியானைதன் - யானைமுகங் கொண்டிருக்குஞ் சித்தி விநாயகருடைய, செய்யபொற்பாதம் - செவ்வியபொன்போன்ற திருவடிகள், சுத்தியாகிய-பரிசுத்தமாகிய, சொற்பொருள் - சொல்லையும் பொருளையும், நல்குவ-பிரஸாதிப்பன். எ-று.

(விநாயகர்துதிக்குக்காரண முணர்த்துவது.)

நூலாசிரியர் தாம்தொடங்கிய விந்நூல் முட்டின்றி யினிது முடியும்பொருட்டு, மேற்செய்யுளைக் கூறினாரென்க. விநாயகக்கடவுளை யொருகாரியந்தொடங்குவோர், முதற்கண்வழிபடவேண்டிய தெனவும் அங்ஙனம் வழிபடாதபோது அவர் தொடக்குங் காரியந் தடைபடத்தக்கதெனவும், அவ்விநாயகக்கடவுளுக்கு, ஸ்ரீசிவபெருமான் பூர்வம் வரமருளிச்செய்தனரென்க. அவ்வரம் தம்மையிருகவுந் தொடருமாற்றலுடைய வாய்மைப் பயனுடையதென்பதைத் தா

மியற்றிய திரிபுரசங்காரகாலத்தில் வெளியாக்கின ரப்பெரியபெருமானென்றறிக. திரிபுர சங்காரகாரியம் தாம் தொடங்குவதன்முன்னர், விநாயகக்கடவுளைசசிவபிரான்வழிபடாமையால், அது விநாயகமூர்த்தியால் விக்கினஞ்செய்யப்பட்டதென்க. இதனை "முப்புரமெரிசெய்தவச்சிவனுறைரத மச்சதுபொடிசெய்த வதிதீரன்" என்னுமுதவுரை வெளிப்படுத்தியவாறறிக. தம்மைநினையாதவர்களுக்குவிக்கினங்களையுண்டுபண்ணுகின்றவர் என்பதுவிளங்கவே விக்கினேசுவரர்என்னுந் திவ்யநாமந்தாங்கினர் மூத்தபிள்ளையாரென்க. தம்மைநினைத்தவர்களுக்கு விக்கினங்களைப் போக்குபவரென்பதும் அதற்குப்பொருளாம். எங்ஙனமெனின், மாதாவினது கர்ப்பவாசஞ்செய்து பிறத்தலாகிய துர்வாசமின்றி அநசூயையென்னுந் தாயினதுபுஷ்பாஞ்சலியினின்றுஞ் சிசுவாகக் கீழேகுதித்து விளையாடிய (சிவனாரது அமிசாவதார மூர்த்தியாகிய) முனிவரைத் துர்வாசர் என்று உண்மை நூலகள் கூறுமுறைமை கண்டறிக. துர்வாசஞ்செய்யாதவரைத் துர்வாசரென்றதுபோல, விக்கினங்களைத்தடுப்பவரை விக்கினேசுவரரென்றிடுதலமைந்தவாறறிக. சிவனார்பிதாவும், விநாயகர் புத்திரருமாயிடுதல் நூல்வழக்காகவும், பிதாவுக்கிடர் விளைத்தல் பிள்ளைக்கியையுமா றெங்ஙனமெனின், நன்றுகடாயினாய். பிதாபிள்ளையென்றது அருளுடகமென்றறிக. விநாயகர்என்ற திவ்யநாமத்தானே தனக்கொரு நாயகரில்லாதவரென்று பெறப்படும் அர்த்தங்வைபவ முணர்ந்தார்க்குச சிவனுக்குப் பிள்ளையுணடென்பதும், விநாயகருக்குப் பிதாவுண்டெனபதுமாகியஇரகசியம் வெளிப்படுமென்க. "மைந்தர்மனைவியில்லா னெவனவன் சஞ்சலமிலான் முத்திதரும் பரசிவனெனத்தகுமே" என்ற மேலோர் திருவாக்கினை யீண்டுய்த்துணர்க. பூவும்-பூவினதுநிறமும், பூவினதுமணமும்போலச் சிவமும், சிவபத்தினியும், சிவகுருவுமெண்ணப்படுதல் சைவநூற்றுணிவாகையால், அவர்மாட்டுயர்வு தாழ்வுகள் கற்பித்தல் கூடாதென்க. பூ-பூவின்வண்ணம், பூவின்மணம் என்பவற்றின் சம்பந்தமுணர்ந்தார்க்குப் பிதா-மாதா-புததிரன் என்று சிவசக்தி கணபதிகளைக் கூறுமுறைமை யொருவிரோதத்தையும் பயவாதென்க. ஒருபொருளே மூன்றாகப் பிரஸ்தாபிக்கப்படுதலுயிர்கண்மாட்டுண்டாகத் தக்கபயனை யுத்தேசித்தே யாகையால் அதுபரப்பிரயோசனங்குறித்ததென்றாயிற்று. தன் பொருட்டொன்றும் பிரஸ்தாபிக்கப்படு மேதுவில்லாதது அப் பரம்பொருளென்னுந் துணிபினையதென் றுணர்வார்க்குப் பிதாவுக்குப் பிள்ளையிடர் விளைத்தல் யாங்ஙனமென்றெழு மாசங்கைக்கெளிதினிறையுண்டாகலர்தருமென்க. "இமைப்பொழுது முபகார மல்லாலொன்றை

யியக்காசிர்க்குணக்கடலே" என்றதுமீண்டுப் பிரமாணமாயதென்க. இதனால், பிதாவாயிருந்ததும் பிள்ளையாயிருந்ததும்இரண்டுதனித்தபொருள்களல்லவென்று துணிவது மரபாயினவாறறிக. உலகில் மாதா, பிதா, பிள்ளையென்று விவகாரமுண்டாயிருத்தல் மூன்று சரீரஙகளிலுங கன்மத்துக்கீடாக மூன்றுயிர்களுலாவு மிருப்புநோக்கியாம். சிவசத்திகணபதிகள் தனித்தனி மூன்றுயிர்களல்ல. நின்மல சேதனமாகிய வொன்றுதானே மூன்றாயிருத்தலே மேலே பூ-அதன்வண்ணம் - அதன்மணமென்பவற்றால் விளக்கியதே போதும், சசசிதாநந்தமென்பதும் இதுவேயாம். பிதாவாயிருந்ததுக்கிரசித்ததும், பிள்ளையாயிருந் திடர்விளைத்ததும், உயிர்களது பிரயோசனஙகருதியென்று வெளிப்பட்டமையால், பிதாவாகிய சிவன் பிள்ளையாகிய கணபதிக்கு அருளியதும், பிள்ளையாகிய கணபதி பிதாவாகிய சிவனுக்கிடாவிளைத்ததும்நாடகமென்பதேசித்தம். கணபதியை வழிபட்டோர்க்கு இன்பமும், வழிபடாதோர்க்குத் துன்பமும் பிராப்தமாயிடுதலைத் தெரிவித்தலே யிதன்முடிவாயிற் றென்றறிக.

என்னை? கணபதியையே முதலில் வழிபட வேணடியதற்காவசியகமெனின்? கூறுதும். வேதம் பிரமாணம். அதிற்போந்த பிரமேயம் சிவம். இச்சிவததை முதலிடைகடைகளிலவ்வேதம் பிரகாசப்படுததுகின்றது உபககிரமத்தில் ஓம் என்று தொடஙகியது. ஓம் என்பது பிரணவம் என்று பெயர்பெறும். இதன்சொரூபமே விநாயககடவுளென்பதாம. வேதத்தின் முதலெழுத்து விநாயகரது சொரூபமாதலை அவரது திருமுகமணடலந்தானேயுணர்த்தும். அதனையே யானைமுகமென்று கூறுவர் பெரியோரென்க பிரணவத்தின் வரிவடிவை முதற்கணணறிந்திடல் மரபாதலால், வாசகமாகிய வதன்வாசசியப்பொருள் கஜாநநமூர்த்தியென்பது சித்தித்தது. இதுபற்றியே கணபதியை முதலில் வணஙக வேண்டியது என்னும் மரபை யுலகங கைக்கொண் டநுட்டித்துவருகின்றது. இதனையே கணபதியாகிய வவருக்குச சிவபிரான் அருளினரென்று உண்மை நூல்கள் கூறியபடியாம். சிவ குருவாகிய விவர் பிரணவமுதல்வராயினரெனின், அப்பிரணவம்சிவனையுணர்த்துமாறின்றோவெனின், கஜமுகக் கடவுளைத் தம்மில் வேறாக வுடையராகிய சிவபரஞ்சுடர் அப்பிரணவத்துக்கு வேறு பொருளாயிடுதல் சாலாதென்க. இச்சிவபரஞ்சுடரையே ஓங்காரப்பொருளென்று வேதங் கூறியதென்க. "அஸ்து ஸதாசிவோம்" என்றதே அதுவாம். இச் சிவத்தோடபேதமாய்ச் சத்தியென்று விளங்கும் (விநாயகரது) தாயைஉம என்று வேதங்கூறி "உமாஸஹாயம்" என்றுசிவத்தைத்துதிக்கும். அ-உ-ம்

என்னும் பிரணவம் உம என்றபோது உ-ம்-அ என்றுதிரிந்துவிளங்கும். இதனால் விநாயகரும், சிவமும், சத்தியும் பிரணவமாகியபிரமசொரூபிகளாயிடுதலமையும். அப்பிரமம், இம்மூவரோடுமெபேதமாய் விளங்குஞ் சுப்பிரமணியம என்னுந்தெய்வநாமந்தாங்கி "ஸுப்ரஹ்மணயோம்" என்று மூன்றாந்தரம வேதங்கூற விளங்காநிற்கும். பிரமம் என்று வேதங்களகூறும பொருள் சுப்பிரமணியக் கடவுளென்றே துணியப்பட்டமையால், தந்தையாகவும்,தாயாகவும், மக்களிருவராகவுஞ் சிவபரஞ்சுடரொன்றே நாடகமியற்றி யுயிர்களைக்காத்தருளு மியல்பினதாயிற்றென்க. இதனால், விநாயகரை வழிபடுதல் சிவபரஞ்சுடர் முதலிய யாவரையும் வழிபடுதலாகவுங் கொள்ளப்படுமென்க. இவ்வுண்மை வெளிப்படவே "சித்தியானை" என்றுவிநாயகக்கடவுளை வழிபட்டா ரிந்நூலாசிரியரென்க. யானை யென்றமையால், பிரணவ சொரூபியென்பது சித்தித்தது. சித்திவிநாயகர் என்பதுதலவிநாயகரது, திருநாமமாகிய வாறறிக எடுத்தகாரியம் இனிது சித்திக்கச்செய்யும் விநாயகரெனலு மொன்று.—விரிக்கிற் பெருகும்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

மதுரைக்காண்டம்.

பாயிரம்.

வாழ்த்து.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மல்குகவேதவேள்வி வழங்குகசுரந்துவானம்
பல்குகவளங்களெங்கும் பரவுகவறங்களின்ப
நல்குகவுயிர்கட்கெல்லா நான்மறைசைவமோங்கிப்
புல்குகவுலகமெல்லாம புரவலன்செங்கோல்வாழ்க. (௧)

நூற்பயன்.

எண்சீரடியாசிரியவிருத்தம்.

திங்களணிதிருவால வாயெம்மண்ண
  றிருவிளையாட்டிவையன்பு செய்துகேட்போர்
சங்கநிதிபதுமநிதிச செல்வமோங்கித்
  தகைமைதருமகப்பெறுவர் பகையைவெல்வர்
மங்கலநன்மணம்பெறுவர் பிணிவந்தெய்தார்
  வாழ்நாளுநனிபெறுவா வானுடெய்திப்
புங்கவராயங்குள்ள போகமூழ்கிப்
  புண்ணியராய்சசிவனடிக்கீழ் நண்ணிவாழ்வார். (௨)

கடவுள்வணக்கம்.

சிவபெருமான்.

அறுசீரடியாசிரியவிருததம்.

வென்றுளேபுலன்களைந்தார் மெய்யுணருள்ளந்தோறுஞ்
சென்றுளேயமுதமூற்றுந் திருவருள்போற்றியேற்றுக்

(௧) நான்மறைசைவம் எனறது, வேதம் - உடலும், ஆகமம்- உயிருமாதலின். இதனை "வேதாந்தத்தெளிவாஞ் சைவசித்தாந்த" மென்னுஞ் சிவப்பிரகாசச் செய்யுளானுணர்க..

(௨) திருவிளையாட்டு - இப்பெயர் தன்னை யுணர்த்துதற்குத் தானமாகிய நூல்மேனிற்றலால். தானியாகுபெயர். சங்கநிதி- சங்கவடிவாகவும், பதுமநிதி - தாமரைவடிவாகவு முள்ள நிதிகள். இவை எடுக்க எடுக்கக் குறைபடாத் தன்மையன. வந்து - செய வெனெச்சத்திரிபு.

குன்றுளேயிருந்துகாட்சி கொடுத்தருள் கோலம்போற்றி
மன்றுளேமாறியாடு மறைசிலம்படிகள்போற்றி. (ரு)

சிவசத்தி.

மேற்படி - வேறு.

சுரும்புமுரல்கடிமலர்ப்பூங் குழல்போற்றியுத்தரியத் தொடித்தோள்போற்றி, கரும்புருவச்சிலைபோற்றி கவுணியர்க்குப்பால்சுரந்த கலசம்போற்றி, யிரும்புமனங் குழைத்தென்னை யெடுத்தாண்டவங்கயற்க ணெம்பிராட்டி, யரும்புமிளநகைபோற்றி யாரண நூபுரஞ்சிலம்புமடிகள்போற்றி. (௬)

பரசிவம்.

கலிநிலைத்துறை.

பூவண்ணம்பூவின்மணம்போலமெய்ப்போதவின்ப
மாவண்ணமெய்கொண்டவன்றன்வலியாணைதாங்கி
மூவண்ணறன்சந்நிதிமுத்தொழில்செய்யவாளா
மேவண்ணலன்ஞன்விளையாட்டின்வினையைவெல்வாம். (௭)

சிற்சத்தி.

அண்டங்களெல்லாமணுவாகவணுக்களெல்லா
மண்டங்களாகப்பெரிதாய்ச்சிறிதாயினானு
மண்டங்களுள்ளும்புறம்புங்கரியாயினானு
மண்டங்களின்றுணையெனபரநிற்றல்லோரா. (௮)

(ரு) மன்று - வெள்ளியம்பலம.

(௭) மெய் - போதம் - இன்பம் - உண்மை, அறிவு, ஆனந்தம். எனவே, சச்சிதாநந்தம் என்பது பொருள். வலியாணை - சத்தி வல்லமை. மூவண்ணல் - மூன்று அண்ணல், பிரமன் - விட்டுணு- உருத்திரன். சந்நிதி - சத்திசங்கற்பரூபம். முத்தொழில்-சிருஷ்டி, திதி, சங்காரம். வாளாமேவண்ணல் - தத்துவங்களையும், தத்துவக் கர்த்தாக்களையுங் கடந்துநின்ற பரசிவம். வாளா - இடைச்சொல். இது, சும்மாவென்னும் பொருள்மேல் நின்றது. வெல்வாம்-உளப்பாட்டுத்தன்மைப் பன்மை வினைமுற்று. என்னைபடிப்போரையுங் கேட்போரையுந் தன்னொடுபடுத்திக்கூறலின்.

(௮) பெரிது, சிறிது-என்பவற்றிற்கு அளவையை, தோன்றா வினைமுதலாகக்கொள்க. உள், புறம்பு - இவை உயிர்களின்மேல் நிற்றலால், இடவாகுபெயர்கள். துணை - பண்பாகு பெயராய்ப் பண்பின்மேல் நின்றது.

பாயிரம்.

சொக்கலிங்கமூர்த்தி.

கலிவிருத்தம்.

பூவிநாயகன் பூமகனாயகன்
காவிநாயக னாதிக்கடவுளர்க்
காவிநாயக னங்கயற்கணணிமா
தேவிநாயகன் சேவடியேத்துவாம். (எ)

அங்கயற்கண்ணம்மை.

அறுசீரடி ஆசிரியவிருத்தம்.

பங்கயற்கணரியபரம் பரனுருவேதனக்குரிய படிவமாகி, யிங்கயற்கணகனுலக மெணணிறந்தசராசரஙகளீன்றுந்தாழாக், கொங்கயற்கண்மலர்க்கூந்தற் குமரிபாணடியன்மகள்போற் கோலங்கொணட, வஙகயற்கணம்மையிரு பாதப்போதெப்போது மகத்துள் வைப்பாம். (அ)

சபாநாதர்.

உண்மையறிவானந்த வுருவாகியெவ்வுயிர்க்கு முயிராய்நீரின், றணமையனல் வெம்மையெனத் தனையகலாதிருந்துசரா சரஙகளீன்ற, பெணமையுருவாகியதன் னானந்தக்கொடிமகிழ்ச்சி பெருக யார்க்கு, மணமையதாயம்பலத்து ளாடியருள்பேரொளியை யகத் துள்வைப்பாம். (கூ)

(எ) ஆவிநாயகன் என்றது—பிரமன்முதலிய தேவர்கட்கெல் லாஞ் சுதந்தரமின்மையும், தனது சுதந்தரசத்தியால் குண்டலிசத் தியின் வழியாய்ப் பிராணனாய் நின்று, அக்கரங்களைக்கொணடெழூர் த்திகளைச் செலுததுந் தன்மையுந் தோன்றற்கு. ஆவிநாயகன், தேவிநாயகன் என்பனவை, ஒருபொருணமேல் வந்த பலபெயர்கள். தேவி-விளையாட்டுடையவள்.

(அ) பங்கயன் - என்பத னிறுதியில் தொக்குநின்ற வும்மை திருமால்மேனிற்றலால், இறந்ததுதழீஇய எச்சம். கொங்கை என் பது - கொஙகய் எனப்போலியாயிற்று. அகம் - உள்ளிடம். இது மனத்தின்மேனிற்றலால் இடவாகுபெயர்.

(கூ) ஆகி, ஆய், என வேறு பலவடுக்கிய வினையெச்சங்கள், பெருகவென்னும் வினையெச்சத்தின் முடிபாகிய, ஆடியென்னும் எச்சத்தின் முதனிலையைத் தனித்தனி கொண்டன. தன்னானந் தக்கொடி - சிவகாமவல்லி. தான் - சிவம். ஆனந்தம் - காமம். கொடி - வல்லி. யார்க்கும் என்றது—விஞ்ஞானகலர், பிரளயா கலர், சகலர் என்னும் மூவகையனுக்கட்கும் என்றபடி.

சோமசுந்தரக்கடவுள்.

சடைமறைத்துக்கதிர்மகுடந் தரித்துநறுங் கொன்றையந்தார் தணந்துவேப்பந், தொடைமுடித்துவிடநாகக் கலனகற்றிமாணிக் கச் சுடர்ப்பூணேந்தி, விடைநிறுத்திக்கயலெடுத்து வழுதிமரு மகனாகி மீனநோக்கின், மடவரலைமணந்துலக முழுதாண்ட சுந்தரனை, வணக்கஞ்செய்வாம். (௧௦)

தடாதகைப்பிராட்டியார்.

செழியர்பிரான்றிருமகளாய்க் கலைபயின்றுமுடிபுனைந்து செங் கோலோச்சி, முழுதுலகுஞ்சயங்கொண்டு திறைகொண்டெந்திகண முனைப்போர்சாய்த்துத, தொழுகணவற்கணிமணமா லிகைசூட்டித் தன்மகுடஞ் சூட்டிச்செல்வந், தழைவுறதன்னரசளித்த பெண்ணர சியடிக்கமலந் தலைமேல்வைப்பாம். (௧௧)

வெள்ளியம்பலவாணர்.

பொருமாறிற்கிளர்தடந்தோ ளொருமாறன்மனங்கிடந்தபுழுக்கமாற
வருமாறிற்கண்ணருவிமாறுதுகளிப்படையமண்ணுமவிண்ணு
முருமாறிப்பவக்கடல்வீழ்ந்தூசலெனத்தடுமாறியுழலுமாக்கள் [ம.
கருமாறிக்கதியடையக் கான்மாறிநடித்தவரைக் கருத்துள்வைப்பா

தக்ஷிணாமூர்த்தி

கல்லாலின்புடையமர்ந்து நான்மறையாறங்கமுதற் கற்றகேள்வி, வல்லார்களுல்வருக்கும் வாக்கிறந்தபூரணமாய் மறைக்கப்பாலா, யெல்லாமாயல்லதுமா யிருந்ததனையிருந்தபடி யிருந்துகாட்டிச், சொல்லாமற் சொன்னவரை நினையாமனினைந்துபவத் தொடக்கைவெல்வாம். (௧௩)

சித்திவிநாயகக்கடவுள்.

உள்ளமெனுங்கூடத்திலூக்கமெனுந்தறிநிறுவியுறுதியாகத்
தள்ளரியவன்பென்னுந்தொடர்பூட்டியிடைபடுத்தித்தறுகட்பாசக்

---

(௧௦) மீனநோக்கின்மடவரல—மீனாட்சி. மீனம் - மீன். நோக்கு - கண்.

(௧௨) புழுக்கமாற என்றது-பரதநாற்றுறைபிற் சென்ற பாண்டியன், அதனாற்றன்கால்கள் வருந்தியபோலச், சிவபெருமான்றிருவடியும் வேசற்று வருந்துமேயென்று மனம் புழுங்கினமையை.

(௧௩) நான்மறை-இருக்கு, எசுர், சாமம், அதர்வணம். ஆறங்கம்-சந்தசு, கற்பம், வியாகரணம், சிக்ஷை, சோதிஷம், நிருத்தியம். நால்வராவார்-சனகர், சனந்தரர், சனாதரர், சனற்குமாரர்.

(௧௪) ஊக்கம் - மனவெழுச்சி. அன்பென்றது - சிவபுண்ணிய மேலீட்டால் நாளுக்குநாள் முறுகிவளரும் பேரன்பை.

கள்ளவினைப்பசுபோதக் கவளமிடக்களித்துண்டுகருணையென்னும்
வெள்ளமதம்பொழிசித்தி வேழத்தைநினைந்துவருவினைகடீர்ப்பாம்.

சுப்பிரமணியக்கடவுள்.

கறங்குதிரைக்கருங்கடலுங் காரவுணப்பெருங்கடலுங் கலங்கக்காவங், துறங்குசிகைப்பொருப்புஞ்சூ ரரப்பொருப்பும்பிளப்ப மறையுணர்ந்தோராற்று, மறங்குலவுமகத்தழலு மவுணமடவார்வயி றறினழலுமூள, மறங்குலவுவேலெடுத்த குமரவேள் சேவடிகள் வணக்கஞ்செய்வாம. (௧௫)

சரஸ்வதியம்மை.

பழுதகன்றநால்வகைசசொன் மலரெடுத்துப்பத்திபடப் பரம்பிதநிக்கு. முழுதகன்றுமணந்துசுவை பொழுகியணிபெற முக்கண் மூாதநிதாளிற், ெருழுதகன்றவன்பெனுநார தொடுத்தலங்கல் சூட்டவரிச சுருமபுந்தேனுங. கொழுதகன்றவெண்டோட்டு முண்டகததாளடிமுடிமேற கொணடுவொழ்வாம். (௧௬)

திருநந்திதேவர்.

வேறு.

வந்திறையடியிற்றாழும வானவர்மகுடகோடி
பநதியின்மணிகள்சிந்த வேத்திரப்படையாற்றுக்கி
யந்தியுமபகலுந்தொணட ரலகிடுகுப்பையாக்கு
நந்தியெம்பெருமான்பாத நகைமலர்முடிமேல்வைப்பாம். (௧௭)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்.

கடியவிழ்கடுக்கைவேணித தாதைபோற்கனற்கண்மீனக்
கொடியனைவேவநோக்கிக் குறையிரந்தனையான்கற்பிற்
பிடியனநடையாள்வேணடப் பின்னுயிரளிததுக்காத்த
முடியணிமாடக்காழி முனிவனைவணக்கஞ்செய்வாம். (௧௮)

திருநாவுக்கரசுநாயனார்.

அறப்பெருஞ்செல்விபாகத் தணணலைந்தெழுத்தாலஞ்சா
மறப்பெருஞ்செய்கைமாறு வஞ்சகரிட்டநீல

(௧௬) நால்வகைசசொல்-பெயர், வினை, இடை, உரி. நால்வகைமலர்-கோட்டுப்பூ, கொடிப்பூ, நிலப்பூ, நீர்ப்பூ. மலர் - என்பதினிறுதி முற்றும்மையும், முழுது என்பதினிறுதி முற்றும்மையும், தொக்கன. சுவை எட்டு - வீரம், அச்சம், இழிப்பு, வியப்பு, காமம், அவலம், உருத்திரம், நகை. தொடுத்த - இதில் அகரவீறு தொகுத்தல். (௧௮) முனிவன் - மௌனநிலையுடையவன் என்னும் வடசொற்றிரிபு.

(௧௯) அறப்பெருஞ்செல்வி என்றது-சிவபிரானருளிய இருநாழிநெற்கொண்டு முப்பத்திரண்டு தருமங்களையும் வளர்த்தமையின்.

நிறப்பெருங்கடலும்யார்க்கு நீந்துதற்கரியவேழு
பிறப்பெனுங்கடலுநீத்த பிரானடிவணக்கஞ்செய்வாம். (௧௯)

சுந்தரமூர்த்திநாயனார்.

அரவகலல்குலார்பா லாசைநீத்தவர்க்கேவீடு
தருவமென்றளவில்வேதஞ் சாற்றியதலைவன்றன்னைப்
பரவைதன்புலவிதீர்ப்பான் கழுதுகண்படுக்கும்பானு
ளிரவினிற்றூதுகொண்டோ னிணையடிமுடிமேல்வைப்பாம். (௨0)

திருவாதவூரடிகள்.

எழுதருமறைகடேறா விறைவனையெல்லிற்கங்குற்
பொழுதறுகாலத்தென்றும் பூசனைவிடாதுசெய்து
தொழுதகைதலைமேலேறத் துளும்புகண்ணீருண்மூழ்கி
யழுதடியடைந்தவன்ப னடியவாக்கடிமைசெய்வாம். (௨௧)

தண்டியடிகள்-மற்றைநாயன்மார்.

வேறு.

தந்தைதா ளொடும்பிறவித் தாளெறிந்துதிருத்தரிரு தாளைச்சேர்ந்த, மைந்தர்தாள்வேதநெறிசைவநெறி பத்திநெறிவழாதுவாய்மெய், சிந்தைதானரனடிக்கே செலுத்தினராயசிவானுபவசசெல்வராகிப், பந்தமாந் தொடக்கறுத்த திருத்தொண்டர்தாள் பரவிப் பணிதல்செய்வாம். (௨௨)

முதநூல்வழி.

வேறு.

அண்ணல்பாற்றெளிந்தநந்தி யடிகள்பாறசனற்குமார
னுண்ணிறையன்பினுய்ந்து வியாதனுக்குணர்த்தவந்தப்
புண்ணியமுனிவன்சூதற கோதியபுராணமூவா
றெண்ணியவிவற்றுட்காந்தத தீசசஙகிதையின்மாதோ. (௨௩)

நூல்செய்தற்குக்காரணம்.

அறைந்திடப்பட்டதாகு மாலவாய்ப்புகழ்மையந்தச
சிறந்திடும்வடநூறன்னைத் தென்சொலாற்செய்தியென்றிங

---

(௨0) வீடு - இசையை விடுதல். ஈங்கு மோட்சத்தையுணர்த்திநின்றது. வேதம் - தானியாகுபெயர். கழுதும் - என்பதிலுள்ள வுயர்வுப்பொரு ளும்மைதொகுத்தல்.

(௨௧) அறுகாலஙகளாவன - விடியல், உசசி, ஏற்பாடு, மாலை, யாமம், வைகறை.

(௨௨) தாள் - வேர். ஈண்டு பிறவிக்கேதுவான வினையின்மேனின்றது. சிவானுபவசசெல்வம் என்றது - சோகம் பாவனையை. பந்தமாந்தொடக்கு - இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை.

(௨௪) புகழ்மை - புகழ்சசி. இஃது, குணியைக்குணமாகக்கூறு வதோர் மரபுவழுவமைதி.

குறைந்திடும்பெரியோர்கூறக் கடைப்பிடித் துறுதியிந்தப்
பிறந்திடும்பிறப்பிலெய்தப் பெறுதுமென் றுள்ளந்தேறு. (உச)

மொழிபெயர்த்தவிதம்.

திருநகாதீர்த்தமூர்த்திச் சிறப்புமூன் றந்தமூர்த்தி
யருளவிளையாடலெட்டெட் டருசசனைவிளையொன்றாக
வரன்முறையறுபத்தெட்டா மற்றவைபடலமாக
விரிமுறைவிருத்தச்செய்யுள் வகைமையால்விளம்பலுற்றேன்.(உரு)

அவையடக்கம்.

நாயகன்கவிக்குநகுறற நாட்டியகழகமாநதர்
மேயவத்தலத்தினோர்க்கென் வெள்ளறிவுரைபிற்குற்ற
மாயுமாறரிதன்றேனு நீர்பிரித்தன்னமுண்ணூந்
தூயதீம்பால்போறகொள்க சுந்தரன்சரிதந்தனனே. (உசு)

கவிநிலைத்துறை.

கவைக்கொழுந்தழ லுச்சுவைகணடவூ னிமையோர்
சுவைககவினனமு தாயின துளக்கமில் சான்றோ
ரவைக்களம்புகுந் தினிபவாயாலவா யுடையா
செவிக்களமபுகுந் தேறுவசிறியனேன் பனுவல். (உஎ)

பாயவாரியுண வெர்கெடுத்துலகெலாம் பருகத்
தூயவாக்கிய காரெனசசொறபொரு டெளிநதோ
ராயகேள்வியர் துகளறுததாலவா யுடைய
நாயனார்க்கினி தாக்குபநலமிலேன் புன்சொல். (உஅ)

அல்லலைதீதல்ல யிதெனமறைகளு மன்மைச
சொல்லினாற்றுதித் திளைக்குமிசசுந்தர னாடற்
கெல்லையாகுமோ வென்னுரையென்செய்கோ விதனைச்
சொல்லுவேனெனு மாசையென்சொல்வழி கேளா. (உகூ)

(உச) உறுதி - ஆன்மலாபம்.

(உரு) விரிமுறை - இது நூலயாப்புளொன்று, என்னை. வட நூலிற் றொடுத்ததை வகுத்துக்கூறலின்.

(உஎ) அவைக்களம் - இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை. செவிக்களம் - இதில் களம் ஏழனுருபு. பனுவல் - இது செய்யுண் மேல் முதலாகுபெயராய் நிற்றலின், இனியவாய், ஏறு, எனப்பன் மைமுடிபுதந்தார்.

அரங்கேற்றிடம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அறுகாற்பீடத்துயர்மாலாழிகடைந் தமுதையரங்கேற்றுமாபோ
லறுகாற்பேடிசைபாடுங்கூடன் மான்மியத்தையருந்தமிழாற்பாடி
யறுகாற்பீடியர்முடியார்சொக்கேசர் சந்நிதியிலமரர்சூழ
மறுகாற்பீடத்திருந்துபரஞ்சோதி முனிவனரங்கேற்றினானே. ()

பாயிரம் முற்றுப்பெற்றது.

பாண்டித்திருநாட்டுப்படலம்.

கலிநிலைத்துறை.

கறைநிறுத்திய கந்தரசுந்தரக் கடவு
ளுறைநிறுத்திய வாளினாற்பகையிரு ளொதுங்கி
மறைநிறுத்திய வழியினாலவழுதியாயச செங்கோன்
முறைநிறுத்திய பாண்டிநாட்டணியது மொழிவாம். (௧)

தெய்வநாயக னீறணிமேனிபோற் சென்று
பௌவமேய்ந்துமை மேனிபோற்பசந்துபல லுயிர்க்கு
மெவ்வமாற்றுவான் சுரந்திடுமின்னரு ளென்னக்
கௌவைநீர்சுரந் தெழுந்தனகளங்குரன் மேகம் (௨)

இடித்துவாய்திறந் தொல்லெனவெல்லொளி மழுங்கத்
தடித்துவாள்புடை விதிர்த்துநின்றிந்திர சாபம்
பிடித்துநீளம்பு கோடைமேற்பெய்துவெம் பெரும்போர்
முடித்துநாமென வருதல்போன்மொய்த்தன கொண்மூ. (௩)

---

(௩0) அறுகால் என்பது - அற்ற கால்களையுடையதெனவினைத்தொகை நிலைக்களத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகையாய்ப் பாம்பின்மேனின்று, பீடம் என்னுமிடத்தா லாதிசேடன் மேற்றதாயிற்று; பாம்பினங்கள், பாதமின்றிச் சரிக்குந் தன்மையனவென்பதை, அவற்றிற்குரியபன்னகமென்னும்பரியாயப்பெயரானுணர்க.

(௨) நீறணிந்தது - சர்வசங்காரகாலத்துத்திருமால்முதலியோரை நுதல்விழியாற்பொடித்துநீறாக்கி, அந்நீறதைத்தனதுதிருமேனியிலணிந்து, தானே ஏனையகடவுளர்க்கெல்லாம் நாதனெனக் காட்டவும், யாவரும் தன்னையே சரணடைந்துய்யவும் குறித்தகுறிப்பாடு.

(௩) வாள் - வாளாயுதம், ஒளி. இந்திரசாபம் - இந்திரதனுசு, பச்சைவில் - அம்பு - நீர், பாணம். இவ்விருபதங்களுஞ் செம்மொழிச்சிலேடைகள்.

முனிதனீள்வரை யுச்சிமேன் முழங்கிவா னிவர்ந்து
தனிதநீர்மழை பொழிவன தடஞ்சிலையிராமன்
கனிதநீர்மையா லாலவாய்க்கண்ணுதன் முடிமேற்
புனிதநீர்த்திரு மஞ்சனமாட்டுவான் போலும். (௪)

சுந்தரன்றிரு முடிமிசைத்தூயநீ ராட்டு
மிந்திரன்றனை யொத்தகாரெழிலிதென் மலைமேல்
வந்துபெய்வவத் தனிமுதன்மௌலிமேல் வலாரி
சிந்துகின்றவைப் போதெனப்பன்மணி தெறிப்ப. (௫)

உடுத்ததெண்கடன் மேகலையுடையபார் மகட
ளிடத்துதித்தபல் லுயிர்களெலாமிரங்கித்தன் கொங்கைத்
தடத்துநின்றிழி பாலெனத்தடவரை முகடு
தொடுத்துவீழ்வன விழுமெனத்துங்குவெள் ளருவி. (௬)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

கருநிறமேகமென்னுங் கச்சணிசிகரக்கொங்கை
பருவியாந்தீம்பால்சோர வகன்சுனையென்னுங்கொப்பூழ்ப்
பொருவிலவேயென்னுமென்றோட் பொதியமாஞ்சைலப்பாவை
பெருகுதண்பொருனையென்னும் பெண்மகப்பெற்றாளன்றே. (௭)

கலலெனக்கரைந்துவீழுங் கடும்புனற்குழவிகானத்
தொல்லெனத்தவழ்ந்துதீம்பா லுண்டொரீஇத்திணேடோண்மள்ளர்
செல்லெனத்தெழிகுரப்பமமைத நீங்குரல்செவிவாய்த்தேக்கி
மெல்லெனக்காலிற்போகிப் பணைதொறும்விளையாட்டெய்தி. (௮)

அரம்பையென்குறங்காமாவி னவிர்தளிர்நிறமாத்தெங்கின்
குரும்பைவெம்முலையாவஞ்சிக் கொடியிறுநுசுப்பாக்கூந்தல்

---

(௪) முனி - அகத்தியர். தனிதம் - மேககர்ச்சனை. இது தன்னைத்தருதற்குக் கருவியாகிய மேகத்தின்மேனிற்றலால், காரியவாகுபெயர். கனிதல் - அகங்குழைதல். வான் - தொழிற்பெயர்விகுதி.

(௫) இந்திரன்றனையொத்தகார் என்றது - இந்திரனுங் கரிய நிறமுடையனாதலின்.

(௬) மேகலை - சேலை, மாதரணி எனப் பலபொருளொருசொல். ஈண்டு உடுத்தவென்னும் வினையால். சேலைமேல் நின்றது.

(௭) பொருனை - தாம்பிரபர்ணி.

(௮) செவிவாய்த்தேக்கி என்பதை - அழகுவாய்த்தலைப் பொருந்தி என்றும், பணை என்பதை மகளிர் விளையாட்டு என்றுஞ் சிலேடைப்பொருள் கொள்ளுங்கால், செவ்வி, பண்ணை என இடையேயொற்று மிகுத்துக்கொள்க. கால் - கால், கால்வாய்.

சுரும்பவிழ்குழலாக்கஞ்சஞ் சுடர்மதிமுகமாக்கொண்டு
நிரம்பிநீள்கைதைவேலி செய்தல்சூழ்காவில்வைகி. (௯)

பன்மலர்மாலைவேய்ந்து பானுரைப்போர்வைபோர்த்துத்
தென்மலைத்தேய்ந்தசாந்த மான்மதச்சேறுபூசிப்
பொன்மணியாரந்தாங்கிப் பொருனையாங்கன்னிமுந்நீர்த்
தன்மகிழ்கிழவனாகந் தழீஇக்கொடுகலந்ததன்றே. (௧௦)

வல்லைதாயிருபால்வைகுஞ் சிவாலயமருங்குமீண்டி
முல்லையானைந்துந்தேனுந் திரைக்கையான்முகந்துவீசி
நல்லமான்மதஞ்சாந்தப்பி நறுவிரைமலர்தூய்நீத்தஞ்
செல்லலாற்பூசைத்தொண்டின் செயல்வினைமாககள்போலும். (௧௧)

அரும்பவிழனங்கவாளி யலைதரவாகம்பொன்போர்த்
திரங்கிவாலன்னமேந்தி யிருகையுஞ்சங்கஞ்சிந்தி
மருங்குசூழ்காஞ்சிதள்ளி வரம்பிறவொழுகும்வாரி
பரம்பரற்கையம்பெய்யும் பார்ப்பனமகளிர்போலும். (௧௨)

வரைபடுமணியும்பொன்னும வைரமுங்குழைபும்பூட்டி
யரைபடுமகிலுஞ்சாந்து மப்பியின்னமுதமூட்டிக்
கரைபடுமருதமென்னுங கன்னியைப்பருவநோக்கித்
திரைபடுபொருனைநீத்தஞ் செவிலிபோல்வளாக்குமாதோ. (௧௩)

மறைமுதற்கலைகளெல்லா மணிமிடற்றவனேயெங்கு
நிறைபரமென்றும்பூதி சாதனநெறிவீடென்று
மறைகுவதறிந்துந்தேற ுறிவெணக்கலங்கிபாத
முறையின்வீடுணர்ந்தோர்போலத் தெளிந்ததுமூரிவெள்ளம். (௧௪)

மறைவழிகிளைத்தவெண்ணெண் கலைகள்போல்வருநீர்வெள்ளத்
துறைவழியொழுகும்பல்கால் சோலைதண்பழனஞ்செய்கே

(௧௦) கன்னி - இது பொருளாலுயர்திணையேனுஞ்சொல்லால அஃறிணையாதலால் கலந்ததென அஃறிணைமுடிபுதந்தார்.

(௧௧) ஆனைந்து - பஞ்சகவ்வியம். பால், தயிர், நெய், கோமயம்- கோசலம். செயலென்னுந் தொழிற்பெயர். பெயரெச்சத்தின்மே னின்றது.

(௧௨) காஞ்சி - ஓர்விருட்சம், எழுகோவைமணி. பார்ப்பனமகளிர் - தாருகாவனத்து ரிஷிபத்தினிகள்.

(௧௩) அமுதம் - நீர், பால்.

(௧௪) பூதிசாதனம் - உம்மைத்தொகைநிலைக் களத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகை. சாதனம் - பஞ்சாட்சரத்தியானம்.

னுறைவழியோடையெங்கு மோடிமன் றுடையார்க்கன்பர்
நிறைவழியாதவுள்ளத் தன்புபோனிரம்பிற்றன்றே. (௧௫)

கலிநிலைத்துறை.

இழிந்தமாந்தர்கைப் பொருள்களுமிகபரத் தாசை
கழிந்தயோகியர் கைப்படிற்றூயவாய்க் களங்க
மொழிந்தவாறுபோ லுவரியுண்டுவர்கெடுத் தெழிலி
பொழிந்தநீரமு தாயினபுவிகரும்வா னவர்க்கும். (௧௬)

ஈறிலாதவ ளொருத்தியேயைந்தொழி லியற்ற
வேறுவேறுபேர் பெற்றெனவேலைநீ ரொன்றே
யாறுகால்குளங் கூவல்குண்டகழ்கிடங் கெனப்பேர்
மாறிமீறில்வான் பயிரெலாம்வளர்ப்பது மாதோ. (௧௭)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

களமர்கள்பொன்னேர்பூட்டித் தாயர்வாய்கனிந்தபாடற்
குளமகிழ்சிறாரினேறு மொருத்தலுமுவகைதூங்க
வளமலிமருதம்பாடி மணவலிகடந்தோர்வென்ற
வளமருபொறிபோலேவ லாற்றவாள்வினையின்மூண்டார். (௧௮)

பலநிறமணிகோத்தென்னப் பன்னிறவேறுபூட்டி
யலமுகவிரும்புதேய வாள்வினைக்கருங்கான்மள்ளர்
நிலமகளுடலங்கீண்ட சால்வழிநிமிர்ந்தசோரிச்
சலமெனநிவந்தசெங்கேழ்த் தழன்மணியிமைக்குமன்றே. (௧௯)

ஊறுசெய்படைவாய்தேய வுழுநருநீர்கால்யாத்துச்
சேறுசெய்குநருந்தெய்வந் தொழுதுநீஞ்செந்நெல்வீசி
யாறுசெய்குநரும்பேர்த்து நடவுசெய்குநருந்தெவ்வின்
மாறுசெய்களைகட்டோம்பி வளம்படுக்குநருமானார். (௨௦)

பழிபடுநறவந்தன்னைக் கடைசியர்பருகிசெவ்வாய்
மொழிதடுமாறவேர்வை முகத்தெழமுறுவறோன்ற

---

(௧௬) உவரி - உவர்ப்பினையுடையது, கடல். எழிலி - மேலெழுதலையுடையது, மேகம்.

(௧௭) ஐந்தொழில் - சிருஷ்டி, திதி, சங்காரம், திரோபவம், அனுக்கிரகம். வேறுவேறுபேர் - பராசக்தி, ஆதிசக்தி, இச்சாசக்தி, ஞானசக்தி, கிரியாசக்தி.

(௧௮) பொன்னேர் - தலைஏர். அளமரு - அலமரு-லளவொற்றுமை.

(௧௯) கோத்தது - என்பதில் தகரம் தொகுத்தல். கருங்கால் என்றது - சேற்றால் நிறந்திரிந்து நிற்றலின்.

விழிசிவந் துழலக்கூந்தன் மென்றுகில்சோரவுள்ளக்
கழிபெருங்களிப்புகல்கிக் கலந்தவரொத்தாரன்றே. (௨௧)

பட்பகையாகுந்தீஞ்சொற் கடைசியர்பவளசெவ்வாய்க்
குட்பகையாம்பலென்று மொண்ணறுங்குவளைநீலங்
கட்பகையாகுமென்றுங் கமலநன்முகத்துக்கென்றுந்
திட்பகையாகுமென்றுஞ் செறுதலபோற்களைதல்செய்வார். (௨௨)

கடைசியர்முகமுங்காலுங் கைகளுங்கமலமென்னார்
படைவிழிகுவளையென்னார் பவளவாய்குமுதமென்னா
ரடையவுங்களைந்தார்மள்ளர் பகைஞராயடுத்தவெல்லை
யுடையவனாணையாற்றா லொறுப்பவர்க்குறவுண்டாமோ. (௨௩)

புரையறவுணர்ந்தோர்நூலின் பொருளினுள்ளடங்கியநூல
வுரையறைகருத்துமான வளர்கருப்புறமபுதோன்றிக்
கரையமைகல்விசாலாக் கவிஞர்போலிறுமாந்தந்நூ
லுரையெனவிரிந்துகற்பின் மகளிர்போலொசிந்ததன்றே. (௨௪)

ரடாக
இன்புருவானவீச னின்னருள்விளையுமாபோல்
வன்புறுகருங்கான்மள்ளர் வைகலுஞ்செவ்விநோக்கி
நன்புலமுயன்றுகாக்க விளைந்தனநறுந்தணசாலி. (௨௫)

அகனிலவேறுபாட்டி னியல்செவ்வியறிந்துமள்ளர்
தகவினைமுயற்சிசெய்யக் காமநூல்சாற்றுநான்கு
வகைநலார்பணபுசெவ்வி யறிந்துசேர்மைந்தர்க்கின்ப
மிகவிளைபோகம்போன்று விளைந்தனபைங்கூழெல்லாம். (௨௬)

கொடும்பிறைவடிவிற்செய்த கூனிரும்பங்கைவாங்கி
முடங்குகால்வரிவண்டார்ப்ப முள்ளரைககமலநீல
மடங்கவெண்சாலிசெந்நெல் வேறுவேறரிந்தீடாக்கி
நெடுங்களத்தம்பொற்குன்ற நிரையெனப்பெரும்போர்செய்தார்.

கற்றைவைகளைந்துதூற்றிக் கூப்பியூர்க்காணித்தெய்வ
மற்றவர்க்கற்றவாறீந் தளவைகண்டாறிலொன்று
கொற்றவர்கடமைகொள்ளப் பண்டியிற்கொடுபோய்தென்னு
றுற்றவர்சுற்றந்தெய்வம் விருந்தினர்க்கூட்டியுண்பார். (௨௮)

---

(௨௪) உரை - பொருளின்மேனிற்றலால் சொல்லாகுபெயர்.

(௨௫) பத்திவேறு ஆர்வம்வேறு என்பதை - "அன்பீனுமார்வ முடைமை" என்னுந் திருக்குறளானுணர்க.

(௨௬) நான்குவகைநலார் - பத்மினி, சித்தினி, சங்கினி, அத்தினி.

(௨௮) சுற்றம் - இதுசூழ்ந்தோர்மேனிற்றலின், வினைமுதற் பொருட்டொழிபெயர்.

திருநாட்டுப்படலம்.

சாறடுகட்டியெள்ளுஞ் சாமைகொள்ளிறுங்குதோரை
யாறிடுமதமால்யானைப் பழுக்குலையவரையேனல்
வேறுபல்பயறோடின்ன புன்னிலவிளைவுமற்று
மேவருபண்டியேற்றி யிருநிலங்கிழியவுய்ப்பார். (௨௯)

துறவினரீசனேசத் தொண்டினர்பசிக்குநல்லூண்
டுறவினைப்பிணிக்குத்தீர்க்கு மருந்துடற்பனிப்புக்காடை
யுறைவிடம்பிறிதுநல்கி யவரவரொழுகிச்செய்யு
மறவினையிடுக்கணீக்கி யருங்கதியுய்க்கவல்லார். (௩௰)

நிசசலுமீசனன்பா னெறிப்படிற்சிறூர்மேல்வைத்த
பொசசமிலன்புமன்னர் புதலவரைக்கண்டாலன்ன
வசசமுங்கொண்டுகூசி யடிபணிந்தினியகூறி
யிசசையாறொழுகியுள்ளக் குறிப்பறிந்தேவல்செய்வார். (௩௧)

நறைபடுகனிதேன்பெய்த பாலொடுநறுநெய்வெள்ள
நிறைபடுசெம்பொன்வண்ணப் புழுக்கலாணிமிர்ந்தசோறு
குறைவறவுண்டுவேண்டும் பொருள்களுங்கொண்மினென்ன
மறைமுதலடியார்தமமை வழிமறித்தருத்துவார்கள். (௩௨)

பின்னெவனுரைப்பதந்தப் பெருந்தமிழ்நாடாங்கன்னி
தன்னிடையூர்களென்னு மவயவந்தாங்கசெய்த

---

(௨௯) சாறடுகட்டி - வெல்லம் இறுங்கு - சோளம். ஏனல்- தினை. யானைப்பழுககுலை - யானை விலாப்புடைபோற் பருத்த வாழைக்குலை.

(௩௰) பனிப்பு-நடுக்கம். உறைவிடம்-உறையுள். இது, உறை- இடம்-இ ஈ ஐ வழியென்னுஞ் சூத்திரப்படி யகரவுடம்படுமெய்பெறாது எதுகைநோக்கி, வகரவுடம்படுமெய் பெற்று நின்றது.

(௩௧) நிசசல்-நித்தல என்பதன் மரூஉ. பொசசம்-பொய். இது திசைச்சொல்.

(௩௨) செம்பொன்வணணப் புழுக்கலாணிமிர்ந்தசோறு என்றது-பருப்புசசோற்றை. செம்பொன்வணணம்-இது செவந்தபொன்போலுஞ் செந்நிறததையுடையது, என உவமைத்தொகைநிலைக்களத்துப்பிறந்த அன்மொழித் தொகையாய்ப் பருப்பின்மேலும், புழுக்கல்-தொழிலாகுபெயராய் அரிசியின்மேலும் நின்றது. இதை சிந்தாமணி, குணமாலையாரிலம்பகம், தீம்பாலடிசில் என்னுஞ் செய்யுட்கு நச்சினார்க்கினியரெழுதிய உரையானுமுணர்க.

பொன்னியற்கலனேகோயின் மடமறப்புறநீர்ச்சாலை
பின்னமுதருத்துசாலை யெனவுருத்திரிந்ததம்மா. (௩௩)

* திணைமயக்கம் - கலிநிலைத்துறை.

இன்றடம்புனல் வேலிசூழிந்நில வரைப்பிற்
குன்றமுல்லைதண பணைநெய்தல்குலத்திணை நான்கு
மன்றவுள்ளமற் றவைநிற்கமயங்கிய மரபி
னொன்றொடொன்றுபோய் மயங்கியதிணைவகை யுரைப்பாம். (௩௪)

கொல்லையானிரை மேய்ப்பவர்கோழிணர்க் குருந்தி
னெல்லைதாயதிற் படர்கறிக்கருந்துண ருகுப்ப
முல்லைசோறெனத் தேன்விராய்முத்திழை சிற்றி
லெல்லையாயமோ டாடுபவெயின்சிறு மகளிா. (௩௫)

கன்றொடுங்களி வண்டுவாய்நககவீர்ங கருமபு
மென்றுபொன்சொறி வேங்கைவாயுறங்குவ பேதி
குன்றிளந்தினை மேய்ந்துபூங்கொழுநிழன் மருதஞ்
சென்றுறங்குவ சேவகமெனமுறச செவிமா (௩௬)

எற்றுதெண்டிரை யெறிவளையெயிற்றிய ரிழைதத
சிற்றில்வாய்நுழைந் தழிப்பவசிறுமியா வெகுண்டு
பற்றிலாரெனச சிதறியமனவணி பாதர்
முற்றிலாமுலைச சிறுமியர்முத்தொடுங கோப்ப (௩௭)

(௩௩) கலன் - ஆபரணம இது சாதியொருமை

(௩௪) குலத்திணை என்றது - குறிஞ்சி, முலலை, மருதம், நெய தலெனத் தேற்றமாயுள்ள நாற்றிணைகளை. பாலையோவெனின், "முல்லையுங்குறிஞ்சியு முறைமையிற்றிரிந்து, நல்லியல்பழிந்து நடுங்கு துயருறுத்துப், பாலையென்பதோர் படிவங்கொள்ளும்" என்னும் ஆசிரியர் வசனப்படி இயற்கைத்திணையலலவாதலின், அது அந்நான்கினுளடங்கும். மயங்கியமரபின் என்றதறகு-அனுலோமன் பிரதிலோமன் முதலிய மரபறியக்கூடாதார் போலெனப் பொருள்கொள்க.

(௩௫) தாய்-தாவி என்பது தாய் எனத் திரிந்துநின்றது.

(௩௬) ஈர்ங-இது ஈறுதொகுத்தல். பொன் - உவமையாகுபெயர். தினை - முதலாகுபெயர்

(௩௭) மனவு - அக்குமணி. கோப்ப - இது பலர்பாற்படர்க்கை வினைமுற்று.

* திணைமயக்கமாவது - ஒருநிலக் கருப்பொருளோடு மற்றொருநிலக்கருப்பொருள்வந்து கூடல்.

முல்லைவண்டுபோய் முல்லையாழ்முளரிவாய் மருதம்
வல்லவண்டினைப் பயிற்றிப்பின்பயில்வன மருதங்
கொல்லையான்மடி யெறிந்திளங்குழவியென் றிரங்கி
யொல்லையூற்றுபால் வெள்ளத்துளுகள்வன வாளை. (௩௮)

கரும்பொற்கோட்டிளம் புன்னைவாய்க்கள்ளுண்டு காளைச
சுரும்புசெவ்வழிப் பாணசெயக்கொன்றைபொன் சொரிவ
வருந்தடங்கடல வளையெடுத்தாழியான்கையி
லிருந்தசங்கென விறைகொளப்பூவைமே லெறிவ. (௩௯)

கழிந்ததெங்கினெண பழம்பரீஇ முட்பலாக் கனிகீண்
டழிந்ததேனுவர்க கேணிபாய்ந்தகற்றுவ வுவரை
வழிந்ததேன்மடற் கேதகைமலர்நிழல குருகென்
றெழிந்ததாமரைப் போதுபுக்கொளிப்பன கெண்டை. (௪௦)

ஆறுசூழ்கழிப் புலாலபொரு தசைந்துகூன் கைதை
சோறுகாலவன வாமபல்வாய்திறப்பன துணிந்து
கூறுவாரெனக குவளைகணகாட்டிடக் கூடித
தூறுவாரெனச சிரிததலர்தூற்றுவ முல்லை. (௪௧)

துளளுசேலவிழி நுளைசசியர்சுறவொடு மருந்தக்
கள்ளுமாறவுங கூனலங்காய்த்தினை யவரைக்
கொள்ளுமாறவுங் கிழங்குதேன்கொழுஞ்சுவைக் கன்ன
லெள்ளுமாறவு மளப்பனவிடைககிடை முத்தம் (௪௨)

அவமிகும்புலப் பகைகடந்துயிர்க்கெலா மன்பா
நவமிகுங்குடை நிழற்றிமெய்சசெய்யகோனடாத்திச்

(௩௮) யாழ் - பணமேனிறறலாற கருவியாகுபெயர்.

(௩௮) குழவி-கன்று. கன்றைக்குழவியென்றது, தொல்காப்பியம் மரபியலுள - "குஞ்சரம்பெறுமே குழவிப்பெயர்க்கொடை" என்ற சூத்திரத்தின்பாறபடுத்தி "ஆவுமெருமையுமதுசொலப்படுமே" எனக்கூறுதலால்.

(௪௦) பரீஇ-பரிவியென்னும் வினையெசசஞ்சொல்லிசைநிறைக்க வளபெடுத்து நின்றது. பரிவி-விழுந்து.

(௪௧) சோறு - சாதம், மகரந்தம். அலர் - புட்பம், பழி.

(௪௨) கூனலங்காய் - புளியங்காய்.

(௪௩) அவமிகும்புலப்பகைகடந்தென்றது-தவமேற்கொண்டோர், உண்டிசுருக்கன் முதலியசெயல்களான், மனம் புலன்வழிச் செல்லாது நிறுத்தவேண்டுதலை. புலம்-சுவை, ஒளி, ஊறு, ஓசை, நாற்றம். பரஞானம்-அமங்கலமுடையோரைப்பொருளெனக்காட்டும் போதம்போலாது, மங்கலசொரூபமாம் பரசிவத்தைமேற்படுத்திக் காட்டுந் திருவடிஞானத்தை. பரம்-மேன்மை. தண்டமிழ்ப்பொதியமென்றது-தமிழாசிரியரான அகத்தியர்க்குரிய தானமாதலின்.

சிவமிகும்பர ஞானமெய்த்திருவொடும் பொலிந்து
தவமிருந்தர சாள்வதுதண்டமிழ்ப் பொதியம். (௪௩)

வானயாறுதோய்ந் துயரியமலயமே முக்கண்
ஞானநாயக னம்மலைபோர்த்தகார் நால்வா
யானையீருரி யம்மழையசும்பதன் புண்ணீர்
கூனல்வான்சிலை குருதிதோய்கோடுபோன் றன்றே. (௪௪)

சுனையகன்கரைச சூழல்வாய்சசுரும்புசூழ் கிடப்ப
நனையவிழ்ந்தசெங் காந்தணமேனாகிள வேங்கை
சினையவிழ்ந்தவீ கிடப்பபொன்றோய்கலத் தெண்ணீ
ரனையபொன்சுடு நெருப்பொடுகரியிருந் தனைய. (௪௫)

குண்டுநீர்ப்படு குவளைவாய்க்கொழுஞ்சினை மரவம்
வண்டுகூப்பிடச் செம்மறாய்ப்புதுமது வார்ப்ப
வணடர்வாய்ப்பட மறைவழிபொரிசொரிந் தானைய
மொண்டுவாக்கிமுத தீவினைமுடிப்பவ ரனைய. (௪௬)

அகிலுமாரமுந் தழன்மடுத்தகழ்ந்தெறிந் தழல்கா
றுகிருமாரமுந் தொட்டெறிந்தைவனந் தூவிப்
புகரின்மால்கரி மருப்பினால்வேலிகள் போககி
யிகலில்வான்பயி ரோம்புவவெயினர்தஞ் சீறூர். (௪௭)

அண்டவாணருக் கின்னமுதருத்துவோர் வேள்விக்
குண்டவாரழற் கொழும்புகைகோலுமக் குன்றிற்
புண்டவாதவே லிறவுளர்புனத்தெரி மடுப்ப
வுண்டகாரகிற் றூமமுமொக்கவே மயங்கும். (௪௮)

கருவிவான்சொரி மணிகளுங்கழைசொரி மணியு
மருவிகான்றபன் மணிகளுமகன்றலை நாகத்

(௪௪) அசும்பு - துளி. கூனலவான்சிலை - இந்திரதனுசு.

(௪௫) சூழல்வாய், நாகிள, இவைஇன்னோசை பயந்து நிற்கும் ஒருபொருட் பன்மொழிகளாதலின் வழாநிலைகள்.

(௪௬) செம்மல் - பழயமலர், முத்தீயாவன - ஆகவனீயம், தக்ஷிணாக்கினி, காருகபத்தியம். அவை சதுரமும், முக்கோணமும், விலவடிவமுமாயுள்ளன.

(௪௭) அகில் - கள்ளிவிருட்சத்திலுண்டாவது. "கள்ளிவயிற்றி லகில்பிறக்கும்" என்பதனாலுணர்க. ஐவனம் - மலைநெல். சீறூர்-குறிஞ்சிநிலத்தூர். எயினர்-வேடர் ஓம்புவ என்றது-"விட்டில்கிளிநாவாய் வேற்றரசுதன்னரசு, நட்டம்பெரும்பெயல் காலெட்டு." என்னுமிவற்றால் பயிர்களுக்குக் கேடுண்டாவகைக்காத்தலை.

(௪௮) இறவுளர் - குறவர்.

ரவிகான்றசெம் மணிகளும்புனக்கவ ரினமான்
ருவிவீழ்ந்திடக் கொடிச்சியர்கோத்தெறி கவண்கல். (௩௯)

யவன்வடி வாயதுவையமா லுந்திச்
சயபங்கய மாயதுதென்னனு டலர்மேற்
பாயமென்பொகுட் டாயதுபொதியமப் பொகுட்டின்
மேயநான்முக னகத்தியன்முத்தமிழ் வேதம். (௪௦)

கமாகிய மேருவும்பொதியமே யிரும்பொ
னுருமேருவைச சூழ்ந்தசாம்பூநத யாறு
நாகராதெண பொருனையேநாவலா றடுத்த
போகபூமியும் பொருனைசூழ்பூமியே போலும். (௪௧)

சிறந்ததணடமி ழாலவாய்சிவனுல காநற்
புறந்தயங்கிய நகரெலாமபுரந்தரன் பிரமன்
மறந்தயங்கிய நேமியோனுதிய வானோ
றந்தயங்கிய வுலகுருவானதே யாகும் (௪௨)

வளைந்தநுணணிடை மடந்தையாவனமுலை மெழுகிக்
களைந்தகுஙகுமக் கலவையுஙகாசறைச சாந்து
மளைந்ததெணடிரைப் பொருனையோவங்கதி ஞாஙகா
விளைந்தசெந்நெலுங கன்னலும்வீசுமவ் வாசம். (௪௩)

பொதியிலேவிளை கின்றனசந்தனம் பொதியி
னதியிலேவிளை கின்றனமுத்தமந் நதிசூழ்
பதியிலேவிளை கின்றனதருமமப் பதியோர்
மதியிலேவிளை கின்றனமறைமுதற் பத்தி. (௪௪)

(௪௦) அகத்தியன்-அகமாகிய விந்தமலையையடக்கினவன். முத்தமிழ்-இயலிசைநாடகம். முத்தமிழ்வேதம் என்றது-வேதந்தரும் புருடார்த்தஙகளை, நிகமாகமசாரங்களாகிய திருமுறைகளை யுள்ளடககிநின்ற தமிழுந்தருதலின்.

(௪௧) சாம்பூநதம் - வெண்ணுவல்.

(௪௨) சிவனுலகென்றது - திருவாலவாய்க்குச் சிவலோக மென்பது ஓர் பரியாயநாமமாதலின்.

(௪௩) காசறை - கஸ்தூரி.

(௪௪) பொதியினதியிலே விளைகின்றனமுத்தம் என்றதை, "தென்னாடுமுத்துடைத்"தென்னும் ஔவை திருவாக்கானு முணர்க. மறைமுதல் - இது சிவபெருமானுக்குப் பரியாயப்பெயராதலால், வருமொழி வல்லெழுத்தின்முன் ஈறுதிரியாது நின்றது.

கடுக்கவின்பெறு கண்டனுந்தென்றிசை நோக்கி
யடுக்கவந்தவத் தாபோனுடலி னிளைப்பு
விடுக்கவாரமென் காற்றிருமுகத்திடை வீசி
மடுக்கவுந்தமிழ் திருசசெவிமாந்தவு மன்றே. (௫௫)

விடையுகைத்தவன் பாணினிக்கிலக்கண மேனாள்
வடமொழிக்குரைத் தாங்கியன்மலயமா முனிக்குத்
திடமுறுத்தியம் மொழிக்கெதிராக்கிய தென்சொன்
மடமகட்கரங் கென்பதுவழுதிநா டன்றே. (௫௬)

கண்ணுதற்பெருங் கடவுளுங்கழகமோ டமர்ந்து
பண்ணுறத்தெரிந் தாய்ந்தவிப்பசுந்தமி ழேனை
மண்ணிடைச்சில விலக்கணவரம்பிலா மொழிபோ
லெண்ணிடைப்படக் கிடந்ததாவெண்ணவும் படுமோ. (௫௭)

தொண்டர்நாதனைத் தூதிடைவிடுத்தது முதலை
யுண்டபாலனை யழைத்தது மெலும்புபெண் ணுருவாக்
கண்டதும்மறைக் கதவினைத்திறந்ததுங் கன்னித்
தண்டமிழ்ச்சொலோ மறுபுலச்சொற்களோ சாற்றீர். (௫௮)

வெம்மையால்விளை வஃகினும்வேந்தர்கோல் கோடிச
செம்மைமாறினும் வறுமைநோய்சிதைப்பினுஞ் சிவன்பாற்
பொய்ம்மைமாறிய பத்தியுட்பொலிவுகுன் றுவாத்
தம்மைமாறியும் புரிவதுதருமமந் நாடு. (௫௯)

---

(௫௫) தமிழ் - இனிமை. இப்பண்பு. தேன்மொழிமேனிற்றலால், பண்பாகுபெயர்.

(௫௬) அரங்கு - நாடகசாலை.

(௫௭) கழகமோடமர்ந்தென்றது-முதலூழி யிறுதிக்கண்ணிருந்த, தலைச்சங்கமுதல் மூன்று சங்கத்தினுந் தலைமைப்புலவராயிருந்தமையை. பசுந்தமிழ் - சிறந்ததமிழ், பசுமையென்னும் பண்பு, அருமைமேனின்றது.

(௫௭) இலக்கணவரம்பிலாமொழி என்றது-தமிழொழிந்த, மற்றைப் பதினேழுநிலங்களில், இலக்கண வரம்பில்லாத சிலசிலத்து மொழிகளை.

(௫௯) பொலிவு - சைவவிளக்கம். அதாவது - விபூதி, உருத்திராட்சம், ஸ்ரீபஞ்சாட்சரமுதலியன.

உலகம்யாவையு மீன்றவளும்பரு ளுயர்ந்த
திலகநாயகி பரஞ்சுடர்சேயென மூன்று
தலைவரான்முறை செய்நாடிஃதன்றிச் சலதி
சுலவுபாரினுண் டாகுமோதுறக்கத்து மஃதே. (௩௦)

பாண்டிநாட்டுப்படலம் முற்றிற்று.
ஆ படலம் உ-க்கு திருவிருத்தம்-௩௦.

மதுரைத்திருநகரப்படலம்.

மஙகலம்புனை பாணடிநாடாகிய மகட்குச
சஙகலம்புகை தோளிணைதடமுலை யாதி
யஙகமாம்புறந் தழுவியநகரெலா மனைய
நஙகைமாமுக மாகியநகர்வளம் பகர்வாம். (க)

கொஙகையேபரங குன்றமுஙகொடுஙகுன்றுங கொப்பூ
ழுஙகமேதிருச சுழியலவ்வயிறுகுற் றாலஞ்
செஙகையேடக மேனியே பூவணந்திரடோள்
பொஙகர்வேய்வனந் திருமுகமதுரையாம் புரமே. (உ)

வடுவின்மாநில மடந்தைமார்பிடைக்கிடந் திமைக்கப்
படுவிலாரமே பாணடிநாடாரமேற் பக்கத்
திடுவின்மாமணி யதன்புறநகரெலா மிவற்று
னடுவிளுயக மாமணிமதுரைமா நகரம். (௩)

(௩௦) திலகநாயகி என்றது - முகத்திற்குப்பொலிவுசெய்யுந்திலகம்போல, வாணிமுதலிய சத்திமார்களைத்தத்தமக்குரியதொழில்களால் விளக்கம்பெறச் செய்பவளாதலின். இஃதன்றிசசலதிசுலவுபாரினுண்டாகுமோவென்றது - ஏனைச் சேரசோழநாடுகளில், சிவபெருமான் அரசுபுரியினும், பிராட்டியாரும் அவரது திருமகனும் அரசுபுரியாமையின். இதனைத் "தென்னவன்சேரலன்சோழன் சீர்ப்புயஙகன்வரக்கூவாய்" என்னும் திருவாசகப்பாசுரத்தானுமுணர்க.

(க) மங்கலம்புனைபாண்டிநாடென்றது- "மிக்கபெயலொடுபெயலின்மையெலிவிட்டில்கிளி, யக்கண்ணரசணமையோடாறு"என்றகுறைபாடுகணீங்கி,"பிணியின்மைசெல்வம் விளைவின்பமேமம்,அணியென்பநாட்டிற்கிவ்வைந்து" என்னுமங்கலங்கணிலவிநிற்றலை.

(உ) ஏடகம் - இதழைத் தனதிடத்துடைய தாமரைமலர், திருவேடகமென்னுந் தலம்.

திருமகட்கொரு தாமரைக்கூடமே திருமான்
மருமகட்குவெண் டாமரைமாடமே ஞானந்
தருமகட்கியோ கத்தனிப்பீடமே தரையாம்
பெருமகட்கணி திலகமேயானதிப் பேரூர். (ச)

திக்கும்வானமும் புதைபிருடின்றுவெண் சோதி
கக்குமாளிகை சிவப்புறுகாட்சியந் நகருண
மிக்கவாலிதழ்த் தாமரைவெண்மக ளிருக்கை
யொக்குமல்லது புகழ்மகளிருக்கையு மொக்கும். (ரு)

நெற்கரும்பெனக் கரும்பெலாநெடுங்கமு கென்ன
வர்க்கவான்கமு கொலிகலிதெங்கென வளர்ந்த
பொற்கவின்குலைத் தெங்குகார்ப்பந்தரைப் பொறுதது
நிற்கநாட்டிய காலெனநிவந்ததண பணையே.

சிவந்தவாய்க்கருங் கயற்கணுள்வலாரியைச் சீறிக்
கவர்ந்தவான்றருக் குலங்களேகடிமணம் வீசி
யுவந்தவேறுபல் பலங்களும்வேண்டினர்க் குதவி
நிவந்தகாட்சியே போன்றதுநிழன்மலர்ச் சோலை (எ)

ஒல்லொலிக்கதிர்ச் சாலிகள்புறந்தழீஇ யோங்க
மெல்லிலைப்பசுங் கொடியினுல்வீக்குறு பூக
மல்லெனுங்களத் தண்ணறனணிவிழாத தருப்பைப்
புல்லொடும்பிணிப் புண்டபொற்கொடிமரம் போலும். (அ)

சீதவேரியுண் டளிமுரல்கமலமேற் செருந்தி
போதவேரியு மலர்களுஞ்சொரிவன புத்தேள்
வேதவேதியர் செங்கரம்விரித்துவாய் மனுக்க
ளோதவேமமு முதகமுமுதவுவா ரனைய. (கூ)

(ரு) வெண்சோதி என்றது - முத்தாலுஞ் சுண்ணத்தாலு மாகிய ஒளியை. புகழ்மகளிருக்கை என்றது - புகழ் வெண்மைநிறமாதலின்.

(சு) வர்க்கம் - வரிசை.

(எ) வலாரி - வலாசுரனைக்கொன்றவனாகிய இந்திரன். தருக்குலங்களென்றது - சந்தானம், அரிச்சந்தனம், மந்தாரம், பாரிஜாதம், கற்பகம், முதலிய பஞ்சதருக்களை.

(அ) தழுவி - இது தழீஇ என மருவியது.

விரைசெய்பங்கயச் சேக்கைமேற்பெடையொடு மேவி
யரசவன்னநன் மணஞ்செயவம்புயப் பொய்கை
திரைவளைக்கையா னுண்டுளிசெறிந்தபா சடையா
மரகதக்கலத் தரளநீராஞ்சனம் வளைப்ப. (௧௦)

இரும்பினன்னதோள் வினைஞரார்த்தெறிந்துவாய் மடுக்கும
கரும்புதின்றிடி யேற்றொலிகாட்டியின் சாறு
சுரும்புசூழ்கடந் தரற்றிடசசொரிந்துவெஞ் சினநதீ
யரும்புகட்களி றொத்தனவாலையெந் திரங்கள். (௧௧)

பள்ளநீர்குடைந் தஞ்சிறைப்பாசிபோர்த் தெழுந்த
வெள்ளையன்னத்தைக் காரண்மெனப்பெடை வீழ்ந்த
வள்ளமீட்டல மரசசிறகுதறியுள் ளன்பு
கொள்ளவாசையிற் றழீஇக்கொடுகுடமலைபசென் றணையும். (௧௨)

இரவியாழியொன் றுடையதேரீர்த்தெழு மிமையாப்
புரவிநாசியிர்த் தயில்வனபொஙகாவாய்த் தளிர்கள்
கரவிலாமகத் தெழுபுகைகற்பக நாட்டிற்
பரவிவாட்டுவ பனியெனப்பஙகயப் பொய்கை. (௧௩)

பிறஙகுமாலவா யகத்துளெம்பிரானருளால்வந்
தறஙகொடூரத்தமா யெழுகடலமாந்தவா நோக்கிக்
கறஙகுதெணடிரைப் பெரும்புறக்கடலும்வந் திவ்வூர்ப்
புறங்கிடந்ததே போன்றதுபுரிசைசூழ் கிடஙகு. (௧௪)

எறியும்வாளையு மடிக்கடியெழுந்துடல் ப ப்பிப்
பறியுமாமையும் வாளொடுகேடகம் பற்றிச்
செறியுநாணமல ரகழியுஞ்சேணடொடு புரிசைப்
பொறியுமேயொன்றி யுடன்றுபோர்புரிவன போலும். (௧௫)

(௧௦) சேக்கை - படுக்கை. இது செயப்படு பொருளில்வந்த தொழிற்பெயர். சே - படுத்தல். முதனிலை. பாசடை-பசியவிலை. தரள நீராஞ்சனம் - முத்தாலாத்தி.

(௧௧) இரும்பினன்னதோள்வினைஞர் - யானைப்பாகர், ஏவல் செய்வோர். வாய் - ஆனையின்வாய், ஆலையின்வாய். தின்னல்-தின்னுதல், நெரித்தல். சொரிதல் - கடைவாயின் வழியொழுகல்,புறத்தில் வெளிப்படுத்தல்.

(௧௪) எழுகடல்-உப்பு, பால், தயிர், நெய், கருப்பஞ்சாறு, கள், சுத்தசலம். இவற்றிற்கப்புறஞ் சக்ரவாளகிரியைச் சூழ்ந்து நிற்பது பெரும்புறக்கடல்.

கண்ணிலாதவெங் கூற்றெனக்கராக்கிடங் தலைப்ப
மண்ணினூரெவ ரேனுமிம்மடுவிடை வீழ்ந்தோர்
தெண்ணிலாமதி மிலைந்தவர்க்கொப்பெனச் சிலரை
யெண்ணினாரிரு ணரகநீத்தேறினு மேறார். (௧௬)

குமிழலர்ந்தசெந் தாமரைக்கொடிமுகிழ் கோங்கி
னுமிழ்தரும்பர ஞானமுண்டுமிழ்ந்தவாய் வேதத்
தமிழறிந்துவை திகமுடன்சைவமு நிறுத்து
மமிழ்தவெண்டிரை வையையுமொருபுறத் தகழாம். (௧௭)

பிள்ளையும்பெடை யன்னமுஞ்சேவலும் பிரியாக்
கள்ளமுண்டகச் செவ்வியாறகண்டவர் கண்ணு
முள்ளமுந்திரும் பாவகைச்சிறைபடுத் தோங்கும்
புள்ளலம்புதண் கிடங்கிதுபுரிசையைப் புகலவாம் (௧௮)

மாகமுந்திய கடிமதின்மதுரைநா யகர்கைந்
நாகமென்பதே தேறமர்நகர்மதில் விழுங்கி
மேகநின்றசை கின்றதவ்வெஞ்சினப் பணித
ஞகமொன்றுதோ லுரிபடநெளிவதே யாகும். (௧௯)

புரங்கடந்தபொற் குன்றுகோபுரமெனச் சுருதிச்
சிரங்கடந்தவா தென்னராயிருந்தனர் திருந்தா
ளுரங்கடந்திட வேண்டினுமுதவிசெய் தவரால
வரங்கடந்திடப் பெறவெதிர்நிற்பது மானும (௨௦)

சண்டபானுவுந் திங்களுந்தடைபடத் திசையு
மண்டகோளமும் பரந்துநீண்டகன்றகோ புரங்கள
விண்டவாயிலால் வழங்குவவிடவரா வங்காந்
துண்டபோல்பவு முமிழ்வனபோல்பவு முழலா. (௨௧)

மகரவேலையென் றியானைபோன்மழையருந் தகழி
சிகரமாலைசூ ழம்மதிற்றிரைக்கரந் துழாவி
யகழுவோங்குநீர் வையையாலல்லது வேற்றுப்
பகைவர்சேனையாற் பொரப்படும்பாலதோ வன்றே. (௨௨)

---

(௧௬) கண் - தாக்ஷணியம். கராகிடக்கென்பதும் பாடம்.

(௧௭) குமிழ், கோங்கு முதலியவைகள், நாசி, திருமுகம், திருமேனி, திருத்தனம்இவற்றைக்குறிக்கநின்றது. பரஞானமுண்டென்றது-அத்திருத்தனஞ்சொரிந்ததிருவமுதம், பரஞானமாதலின்.

(௧௮) கள்ள - உடைமைப்பொருளில்வந்த பொருளடியாகப் பிறந்த குறிப்புவினைப்பெயரெச்சம். தண்கிடங்கு - நீரரண். புரிசை மதிலரண்.

நல்லதேர்வழித் தடைசெயுமிம்மதிற் புறஞ்சூழ்ந்
தொல்லைமேவலர் வளைந்துழியுடன்றுபோ ராற்றி
வெல்லமன்னரும் வேண்டுமோபொறிகளே வெல்ல
வல்லதம்மதிற் பொறிசெயுமறஞ் சிறிதுரைப்பாம். (௨௩)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மழுக்கள்வீசுவன நஞ்சுபூசுமுனை வாள்கள்வீசுவன முத்தலைக்
கழுக்கள்வீசுவன குந்தநேமியெரி காலவீசுவன காலனே
ரொழுக்கள்வீசுவன கப்பணங்கள்விட மென்னவீசுவனவன்னெடுங்
கொழுக்கள்வீசுவன தந்தவனகயிறு கோத்துவீசுவனவார்த்தரோ.

நஞ்சுபில்குதுளை வாளெயிற்றரவு நாகிமிர்தெரியு மலையரா,வெ
ஞ்சினங்கொண்முழை வாய்திறந்துபொரு வாரைவிக்கிட விழுங்கு
மாற, குஞ்சரங்கொடிய முசலமவீசியெதிர் குறுகுவார்தலைகள் சித
றுமா, லஞ்சுவெம்பொறி விசைப்பினுவகமிகி யடுபுலிப்பொறியமுக்
குமால். (௨௪)

எள்ளியேறுநரை யிவுளிமார்பிற வெறிந்துகுணடகழி யிடைவிழத்
தள்ளிமீளுமுருள் கலலிருப்புமுளை கந்துவீசியுடல் சிந்துமாற்
கொளளிவாயலகை வாயதிரந்துகனலகொப்புளிப்பவுடல்குப்புறத்
துள்ளியாடுவன கைகள்கொட்டுவன தோள்புடைப்பசில கூளியே.

துவக்குசங்கிலி யெறிந்திழுக்குமரி தொடர்பிடித்தகை யறுக்கவி
ட்டுவககுமொன்னலர்க டலைகளைதிருகி யுடனெருக்குமர நிலைக
ளாற, கவைக்கொழுந்தழல்கொ ளுத்திவீசுமெதிர் கல்லுருட்டியடு
மொல்லெனக், குவைக்கடுங்கன்மழை பெயயுமட்டமணல் கொட்டு
மேவலர்கள் கிட்டவே. (௨௭)

உருக்கியயமழை பெய்யுமாலயவுருக்குவட்டுருகு செம்பினீர், பெ
ருக்கிவீசும்விடு படையெலாமெதிர் பிடித்துவிட்டவர்தமைத்தெற
ச. செருக்கிவீசுநடை கற்றமாடமொடு சென்றுசென்றுதுடி முர
சொடும், பெருக்கிமீளுநடை வையமேனடவி யெய்யும்வாளிமழை
பெய்யுமால. (௨அ)

---

(௨௪) முத்தலைக்கழு - சூலம் எழு - வளைதடி. கப்பணம்-நெ
ருஞ்சிலென்னு மோராயுதம்.

(௨௬) தந்து - அரிகயிறு. இதை சீவகசிந்தாமணி நாமகளிலம்
பகம், நகர்வளம் ௨௭-வது செய்யுளில், "கூர்ந்தறிவநுண்ணூல்" எ
ன்பதற்கு, அரிகயிறு என நச்சினார்க்கினியர் கூறிய வுரையானு
முணர்க. கூளி - பேய்.

(௨௭) அரிதொடர் – இது துவக்கு சங்கிலிகளுள் ஒருவகை.

வெறிகொளைம்பொறியைவெல்லினும்பொருது வெல்லுதற்கரிய காலனை, முறியவெல்லினும் வெலற்கருங்கொடிய முரணவாயமா ரரணலா, மறிவினானிறுவு கம்மியன்செயவு மரியவாயவனர்புரியு மிப், பொறிகள்செய்யும்வினை யின்னபொன்னணிபுரத்துவீதிக ளுரைத்துமால். (௨௯)

கழையுந்தாமமுஞ் சுண்ணமுமணிங்ழற கலனுங
குழையுந்தூபமுந் தீபமுங்கும்பமுந் தாங்கித்
தழையுங்காதலர் வரவுபார்த்தன்பகந் ததும்பி
விழையுங்கற்பினா ரொத்தனவிழாவரு வீதி. (௩௦)

ஆலநின்றமா மணிமிடற்றண்ணலா னந்தக்
கோலநின்றசே வடிநிழல்குறுகினார் குணம்போல்
வேலைநின்றெழு மதியெதிர்வெண்ணிலாத் தெண்ணீர்
காலநின்றன சந்திரகாந்த மாளிகையே. (௩௧)

குன்றநேர்பளிக் குபரிகைநிரைதொறுங் குழுமி
நின்றபல்சரா சரமும்நீழலவாய் வெள்ளி
மன்றகம்பொலிந் தாடியமலரடி நிழலபுக்
கொன்றியொன்றறக் கலந்தபல்லுயிர்நிலை யனைய. (௩௨)

கருத்தருந்துபுற் குவைகழீஇக்காறறொடர் பரியத
தெரித்தகன்றயன் மரகதசித்திரத தெற்றி
யெறித்தபைங்கதிர்க் கொழுந்தையுமெட்டிநா வளைத்துப்
பறித்துமென்றுவா யசைப்பனபசலையான் கன்று. (௩௩)

சிறுகுகண்ணவாய்க் காற்றெறிசெவியவாய்ப் பாச
மிறுகுகாலவாய்க் கோட்டுமானினம்வழங் காறுங்
குறுகுநுண்மருங் கிறுதெழுகோட்டுமா னினம்போ
மறுகும்வண்டுசூழ்ந் திறைகொளமான்மத நாறும். (௩௪)

மாடமாலையு மேடையுமாளிகை நிரையு
மாடரங்கமு மன்றிவேளன்னவர் முடியு
மேடவிழ்ந்ததா ரகலமுமிணைத்தடந்தோளுஞ்
சூடுமொதரார் சீறடிப்பஞ்சுதோய் சுவடு. (௩௫)

---

(௨௯) கம்மியன் - தேவதச்சன. யவனர் - சிற்பர்.

(௩௦) குழை - மாந்தளிர்.

(௩௪) கோட்டுமானினம்-கொம்புகளையுடையயானைக்கூட்டம், மலைச்சிகரம்போன்ற ஸ்தனங்களும், மான்போன்ற பார்வைகளையுமுடைய பெண்கூட்டம். மான்மதம் – பெரியமதம், கஸ்தூரி.

(௩௫) சீறடி - சிற்றடி.

மருமச்செம்புன லாறிட மாறடுகோட்டுப்
பருமச்செங்கண்மால் யானையின் பனைக்கையுமறைநூ
லருமைச்செம்பொரு ளாய்ந்தவர்க் கரும்பொருளீவோர்
தருமச்செங்கையு மொழுகுவ தானநீராறு. (ருசு)

பரியமாமணி பத்தியிற் பதித்திருட்படலம்
பொரியவில்லிடக் குயிற்றிய பொன்னரமியமுந்
தெரியமாமுர சொலிகெழு செம்பொனூடரங்கு
மரியமின்பயோ தரஞ்சுமந்தாடுவ கொடிகள். (ருஎ)

வலமபடும்புயத தாடவர் மார்பமேற்புலவிக்
கலம்படர்ந்தபூண முலையினர் காலெடுத்தோசசச
சிலம்பலம்பிசை மழுங்கமுன் னெழுமவாதேர்ந்தார்ப்
புலம்புவணடு தொந்தரற்றிய பொங்குபேரொலியே. (ருஅ)

தையலார்மதி முகங்களுந் தடங்களுங்குழைய
மையளாவிய விழிகளு மாடமுங்கொடிய
கையுநாணமலர்ப் பொதும்பருங கறங்கிசைவண்ட
ரெயயவோதியும வீதியு நீளறனெறிய. (ருகூ)

மலருந்திங்கடோய மாடமுஞ் செய்வனமணங்க
ளலருநதணடுறை யுங்குடைந் தாடுவதும்பி
சுலவுஞ்சோலையு மாதருந தூறறுவவலர்கள்
குலவும்பொய்கையு மனைகளுங குறைபடாவன்னம். (சு0)

ஊடினுரெறி கலன்களு மாமனையுடன்பந
தாடினர் பரியாரமு மடியினூற்சிற்றில்
சாடினுரொடு வெகுணடுகண டதும்புமுத்திறைப்ப
வாடினுாபரி நித்தில மாலையுங்குப்பை. (சுக)

ஐயவென்னுரை வரம்பின தாகுமோவடிய
ருய்யமாமணி வரிவளை விறகுவிற்றுழன்றோன்

(ருசு) பருமம் - கவசம். செம்பொருள் - உண்மைப்பொருள். தானநீர் - மதநீர் - தததஞ்செய்யுநீர்.

(ருஎ) அரியமின்பயோதரம - மேகத்தைக்குறிக்குங்கால் - அரிய - பசுமை, மின் - மின்னல், பயோதரம் - மேகம். எனவும், பெணகளைக்குறிக்குஙகால் - அரிய - இல்லாத, மின் - இடை, பயோதரம் - கொஙகை. எனவும், பொருள்கொள்க. முரசு - ஈண்டு மத்தளம். கொடிகள் - துவசங்கள் - கொடிபோன்றபெண்கள்.

(சுஉ) ஐய - வியப்பிடைச்சொல்.

பொய்யில்வேதமுஞ் சுமந்திடப் பொருதகன்றரற்றுஞ்
செய்யதாண்மலர் சுமந்திடத் தவஞ்செய்ததெருக்கள். (௪௨)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

தோரணநிரை மென்காஞ்சி சூழ்நிலைநெடுங்தேரல்குற்
பூரணகும்பக் கொஙகைப் பொருவின்மஙகலமாமங்கை
தாரணிந் தாரந்தூக்கிச் சந்தகிறிமிர்ந்துபாலிச
சீரணிமுளை வெண்மூரல் செய்துவீற்றிருக்குமன்றே (௪௩)

திங்களைச் சுண்ணஞ்செய்து சேறுசெய்தாட்டியன்ன
பொஙகுவெண் மாடப்பந்தி புண்ணியம்பூசுந்தொண்டர்
தங்கண்மெய் வேடந்தன்னைத் தரித்தனசாலக்கண்கொண
டஙகணன் விழவுகாணபா னடைந்தெனமிடைந்தவன்றே. (௪௪)

தேரொலி கலினப்பாய்மான் சிரிப்பொலிபுரவிபூண்ட
தாரொலி கருவியைந்துந் தழஙகொலிமுழஙகுகைம்மான்
பேரொலி யெல்லாமொன்றிப் பெருகொலியன்றியென்றுங்
காரொலி செவிமடாது கடிமணிமாடக்கூடல். (௪௫)

பரத்தையர்வீதி.

இழிபவருயர்ந்தோர்மூததோ ரிளையவர்கழியாநோயாற
கழிபவர்யாவரேனுங கண்வலைப்பட்டுநெஞ்ச [ப்
மழிபவர்பொருள்கொண்டெள்ளுங்கெண்ணெய்போலளந்துகாட்டி
பழிபடுபோகமவிற்பா ராவணப்பணபுசொல்வாம. (௪௬)

மெய்படுமென்பிஞர்போல் விரும்பிஞர்க்கருததுந்தஙகள்
பொய்படுமின்பம்யார்க்கும் புலப்படததேறறுவார்போன்
மைபடுகண்ணார்காமன் மறைப்பொருள்விளங்கத்தீட்டிக்
கைபடசுவராய்த்தோன்றச சித்திரஙகாணசசெய்வார். (௪௭)

திருவிற்கான்மணிப்பூணகம் பலகையாததெணமுத்தார
வருவிக்கால்வரைமென்கொஙகைச சூதொட்டியாடியென்று
மருவிக்காமுகரைத்தஙகள் வடிக்கணவேன்மார்பந்தைப்பக்
கருவிசசூதாடிவென்றுங கைப்பொருள்கவர்தலசெய்வார். (௪௮)

---

(௪௪) புண்ணியம்-விபூதி. (௪௫) கருவியைந்தாவன-தோற்கருவி, துளைக்கருவி, நரம்புக்கருவி, கஞ்சககருவி, மிடற்றுக்கருவி.

(௪௬) பழிபடுபோகம்-என்றதை, பொதுநலத்தார் புன்னலந்தோயார் மதிநலத்தின், மாணடவறிவினவர். என்னுஞ்செய்யுளானுணர்க.

(௪௮) வடிக்கண்-மாவடுவின்பிளவையொத்தகண். திருக்கோவையார்-"வடிக்கணிவைவஞ்சி, யஞ்ச மிடையிது" என்னும் பாக

தணபனிநீரிற்றோய்த்த மல்லிகைத்தாமமாற்றி
விண்படுமெதியந்தீண்டும் வெண்ணிலாமுற்றத்திட்ட
கணபடையணைமேற்கொண்டு காமனுங்காமுற்றெய்தப்
பணபலபாடிமைந்த ராவிளைப்பரிசில்கொள்வார். (சகூ)

குரும்பைவெம்முலையிற்சிந்து சாந்தமுஙகுழலிற்சிந்து
மரும்பவிழ்மாலைத்தாது மளிநுகர்ந்தெச்சிலாகிப்
பொரும்பரிக்காலிற்றூளாய்ப் போயரமாதர்மெய்யு
மிருஙகுழற்காடுஞ்சூழ்போ யியன்மணம்விழுங்குமன்றே. (ருo)

ஆலவாயுடையானென்று மஙகயற்கணணியென்றுஞ்
சோலைவாழ்குயிலினல்லார் சொல்லியாஙகொருஙகுசொல்லும்
பாலவாஙகிளிகள்பூவை பன்முறைகுரவனோது
நூலவாய்சசந்தைகூட்டி நுவன்மறைசசிறாரையொத்த. (ருக)

ஒளவியமதர்வேறகணணா ரந்தளிர்விரனடத்துந்
திவவியநரம்புஞ்செவ்வாய்த தித்திக்குமெழாலுந்தம்மிற்
கௌவியநீரவாகிக் காளையர்செவிக்காலோடி
வெவ்வியகாமப்பைஙகூழ் விளைதரவளர்க்குமன்றே. (ருஉ)

கட்புலனுதியைந்து முவப்புறககனிந்தகாமம்
விட்புலத்தவரேயன்றி வீடுபெற்றவரும்வீழ்ந்து

ரததில், வடி-என்பது வடுவின்வகிருக்கோரபெயரென, நச்சினார்க்கினியரெழுதிய வுரையானுமுணர்க.

(ருo) இயனமணம் - என்றது, தெய்வப்பெணகள் சரீரஙகளும், கூந்தல்களும், இயல்பாகவே மணமுடைமையின். அதுபோலவே இந்நிலமாதர், சரீரமுஙகூந்தலும், இயல்பாகவே மணமுடையனவென்றதை "கொஙகுதேர்வாழ்க்கை" யென்னுந் திருமுகப் பாசுரததானுமுணர்க.

(ருக) நூல்அவாய் - வேதத்தைவிரும்பி. சந்தைகூட்டல்-ஆசிரியர் கூறிய வேதவாக்கியஙகளை ஒருசேரசசொல்லுதல்.

(ருஉ) திவ்ய-திவ்-சொர்க்கத்தில், ய-பிறப்பது. எனவே, தெய்வத்தன்மையுடைய தென்பதுபொருள். நரம்பென்றது, இணை, கிளை, பகை, நட்பு என்னும், யாழிற்குரியநால்வகை நரம்பினை; குரல், துத்தம் முதலிய ஏழிசையினையும், வீணைகளி னரம்புகளென்பதுமொன்று. எழால் - கண்டத்தொனி.

பெட்பமுற்றமு துங்கைப்பப் பெருங்குலக்கற்பினர்போ
ணட்பிடைப்படுத்திவிற்கு நல்லவரிருக்கையீதால். (௩௩)

வேளாளர்வீதி.

வழுக்கறுவாய்மைமாணபுங கங்கைதன்மரபின்வந்த
விழுக்குடிப்பிறப்புமூவ ரேவியவினைகேட்டாற்று
மொழுக்கமுமமைசசாய்வேந்தர்க் குறுதிசூழ்வினையுங்குன்று
விழுக்கறுமேழிசசெல்வர் வளமறுகியமபலுற்றும். (௩௪)

வருவிருந்தெதிர்கொணடேற்று நயனுரைவழங்குமோசை
யருகிருந்தடிசிலூட்டி முகமனன்கறையுமோசை
யுரைபெறுதமிழ்பாராட்டு மோசைகேட்டுவகைதுள்ள
விருநிதியளிக்குமோசை யெழுகடலடைககுமோசை. (௩௫)

அருந்தினரருந்திசசெல்ல வருந்துகின்றருமாங்கே
யிருந்தினிதருந்தாநிற்க வின்னமுதட்டுப்பின்னும
விருந்தினர்வரவுநோககி விதத்தலாமவாயிலவீசி
வருந்திவிண்ணோக்குமோரே ருழவர்போல்வாடிநிற்பார். (௩௬)

வானமுந்திசையும்பொங்கும புகழ்மையும்வானமபேறு
ஞானமும்பொறையுங்குன்ற நன்றியுமூக்கப்பாடுந்
தானமுங்கொடையுமன்பும் வரிசையுந்தகைசானணபு
மானமுந்தவஞ்செய்தீன்ற மகவுபோல்வளர்க்கவல்லார். (௩௭)

வணிகர்வீதி.

புல்லியோர்பண்டங்கொள்வார் வினவினப்பொருடம்பகக
மில்லெனினினமாயுள்ள பொருளுரைதத்தெதிர்மறுத்து
மல்லதப்பொருளுணடென்னின் விலைசுட்டியறுதது நேர்ந்துஞ்
சொல்லிலுமிலாபங்கொள்வார் தொன்மரபிருக்கைசொல்வாம. ()

கலிநிலைத்துறை.

நீலவேதிமேற்பளிங்கினு ளிழற்சுவர்நிறீஇமின்
காலவாலியவைரவாட் கானிரைததும்பர்க்

(௩௩) அமுது-தேவருணவு - மோட்சம். ஆதலால விண்ணுல கத்தவர் அமுதுகைப்பஎனவும், வீடுபெற்றவர் மோட்சங்கைப்ப எனவும், பொருள்கொள்க. நல்லவர் - கணிகையர்.

(௩௪) மூவர் - அந்தணர், அரசர், வைசியர். சேர சோழபாண் டியரென்றுங் கூறுவர்.

(௩௭) வரிசை - தத்தமக்குற்றநிலையிற்றவராமை.

(௩௯) உம்பர் - மேலிடம். இயற்றின, பலவின்பால் தொக்குநின் றசெயப்பாட்டு வினைமுற்று.

கோலவாணிலாச்சொரிமணி குயிற்றிவெண்மாட
மாலைபோல்வகுத்தியற்றின பீடிகைமறுகு. (இக)

(க) சிரையளிப்பவுந்திரைபடு தீம்புனல்வேலிக்
(உ) கரையளிப்பவுநகரையிலா னிரைபடுகானத்
(ங) தரையளிப்பவுங்கரைகிழித் தூன்றிவிண்டாஙகும்
(ச) வரையளிப்பவுமவாஙகிவாய் மடுப்பனமாடம். (சுO)

கரியகம்பலக்கிடுகின்மேற் கதிர்விடுபவளத
தெரியலபொன்னரிமாலிகை தெண்ணிலாசசொரியும்
பரியகிகதிலமணிவட மரகதப்பசுந்தார்
விரியவிட்டனவிந்திர வின்னிரையனைய. (சுக)

நாள்களுங்குளிர்திஙகளு ஞாயிறுமேனைக
கோள்களுஙகுளிர்விசும்பொரீஇக் குடிபுகுந்தாஙகு
வாளகிடந்திராப்பகலொளி மழுக்கலால்வணிக
ராள்கலம்பகர்பீடிகை தூறக்கநாடனைய. (சுஉ)

பன்னிறததபல்பெருவிலைப் பட்டெலாமவண
வனனபட்டின்மேம்படுவிலைப் பருத்தியுமவண
வெங்கிலத்தரும்பொருள பதினெழுபுலவணிகர்
மன்னிருக்கையுமருடபெறல வளனெலாமவண. (சுங)

மரகததிணுலமமிகள் வைரவாளுலக்கை
யுரல்கள்வெள்ளியா லடுப்பகில்விறகுலைபனிநீ
ரரிசிமுததழல்செம்மணி யடுகலன்பிறவு
மெரிபொனுலிழைத தாடுபவிவர்சிறுமகளிர். (சுச)

செயிரிற்றீர்ந்தசெம் பொன்னிணுற்றிண்ணிலைக்கதவம்
வயிரக்தாழுடைத் தவர்கடைவாயிலுமென்று

(சுO) க. உப்பு, முதது, பவளம், சஙகு, ஒக்கோலை-ஆக-ரு
உ. செந்நெல, சிறுபயறு,கரும்பு,வாழை, செவ்விளநீர்-ஆக-ரு.
ங. தேனடை, தேன், மயிற்பீலி, அரக்கு, நாவி-ஆக-ரு.
ச. மிளகு,கோட்டம், அகில், தக்கோலம், இலவஙகம்-ஆக-ரு.

(சுக) கரியகம்பலம்-கறுப்புக்கம்பளம். இடுகு-சட்டம்.

(சுஉ) பீடிகை-கடைவீதி. (சுங) பட்டு, பருத்தி, இவை ஆடையாகிய காரியத்தின்மேல் நிற்றலால் காரியவாகுபெயர்கள்.

(சுரு) செயிரிற்றீர்ந்த செம்பொன் என்றது - ஆடகம், கிளிச்சிறை, சாதரூபம், சாம்புநதம் என்னு நால்வகைப் பொன்னுளுயர்ந்தசாம்புநதத்தை. அயிர்-குற்றம். இசைப்பதை-இதில்-ஐ-சாரியை.

லயிறிற்றீர்ந்தபேரறிஞரு மனையர்தஞ்செல்வத்
தியலிற்றுமெனவரையறுத் திசைப்பதையெவனே. (௬௫)

எரிக்குறும்பொறியனையசெம் மணிசுடரெறிபொன்
வரிச்சுரும்புநேர்மரகத முத்துவாள்வைரந்
தெரிப்பருந் துகிர்சிந்தின செல்லுநாளொன்றுக்
கரிப்பர்கையகப்படுவன வாயிரத்திரட்டி. (௬௬)

பாயதொன்மரப்பறவைபோற் பயன்கொள்வான்பதினெண்
டேயமாந்தருங்கிளர்ந்த சொறறிரட்சிதான்றூய
மாயைகாரியவொலியன்றி வான்முதற்கருவி
ஞயகாரியவோசையே யாய்க்கிடந்தன்றே. (௬௭)

ஒழிவில்வேறுபல்பொருளுமே ழுலோகமுமபிறவும்
வழுவில்வேறுபல்கலைகளு மரபுளிவருததுத
தழுவிவேண்டினா தாஙகொளத்தககவாபகரா
வழிவிலாமறை போன்றனவாவணவீதி. (௬௮)

திக்கெலாம்புகழ் மதுரையைசசிவபுரமாக்கி
முக்கணுயகனரசுசெய் முறைமினுக்கேற்பத
தக்கதோழனே ளகைமாநகருறைதயக்க
மொக்குமந்நகா வாணிகருறையுள்சூழ்நியமம். (௬௯)

(௬௬) குறுமை - சிறுமை. சிந்தின, அகப்படுவன, வினையா லணையும் பெயர்கள், எரிக்குறும்பொறி, சிறியதீப்பொறி. அரிப் பர்—அரித்துப்பொருள தேடுவோர்.

(௬௭) தூயமாயை-சுததமாயை. தூயமாயைகாரியவொலி-அக் கரங்களின்வடிவாய்ப் பொருள்பயப்பது. இதை, "மொழிக்காரண மாநாதகாரியவொலி, எழுதது" என்பதனுலுமுணர்க. வான்முதற் கருவிஞய காரியவோசை. பொருள்பயக்கும்அககரவடிவைப்பெறு து, பஞ்ச பூதங்களின் காரியப்பாட்டா லெழும், அநுகரணவோ சை. தொன்மரம் — ஆலமரம்.

(௬௮) பல்பொருள் - பலபணடஙகள் - அறமுதலிய வுறுதிப் பொருள்கள். ஏழுலோகம்-பொன் வெள்ளிமுதலியன-பூலோகம். புவலோகமுதலிய ஏழுலகம். பல்கலைகள் - பலஆடைகள் — அறு பத்துநான்குகலைகள். பகர்தல் - விற்றல் - அறிவித்தல்.

(௬௯) தயக்கம் - தோற்றம். நியமம் - கடைவீதி.

ம6

ஒற்றையாழியானுலகிரு ளொதுக்குமாபோலச
செற்றநேமியாற் கலியிருடின்றுகோ லோச்சி
மற்றடம்புய வலியினான்மாறடுசீற்றக்
கொற்றமன்னவர் விழுக்குடிக்கோமறுகுறைப்பாம். (௭௦)

தரங்கவேலைகடம்மையே தாளுறப்பிணித்துத்
துரங்கமாவெனத்தொகுத்தமந்திரம்பலவருவி
யிரங்குமோரறிவுயிர்வரை யாவையும்பெயர்த்து
மரங்கொல்யானைபோற் பிணித்தகூடம்பலமன்னோ. (௭௧)

மழுக்கள்வசிரங்கார்முகம் வாளிமுக்குடுமிங
கழுக்கள்சக்கரமுடம்பிடி கப்பணநாஞ்சி
லெழுக்கணுந்தகம்பலகைதண் டிவைமுதற்படையின்
குழுக்களோடிகலவிந்தைவாழ் கூடமும்பலவால. (௭௨)

துளையகல்லைமாலெனக்கொண்டு சுழற்றியுஞ்செந்து
ளளையும்யானைபோற்பாய்ந்துமல லாற்றியுமாற்றல்
விளையவாளொடுகேடகம் வீசியும்வென்றி
யிளையராடமர்பயில்வன வெண்ணிலாக்கூடம். (௭௩)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

தேசவிர்நீலமாடஞ் செம்மணிச்சென்னிமாடங
காசறுகனகமாடஞ் சந்திரகாந்தமாட
மாசறவிளங்குமின்ன மாடநீணமாலைகூடற
பாசிழைமடந்தைபூண்ட பன்மணிக்கோவையன்ன. (௭௪)

விரையகல்கதுப்பினல்லா வீங்கிளங்கொங்கைபோழ்ந்த
வரையகன்மார்பமன்றி வடுப்படார்கமககன்பில்லா
ருரையகன்மாணவாற்று லொழுகுவார்பலகையொள்வாட்
கலையகல்விஞ்சையீரா கணம்பயிலகாட்சித்தெங்கும். (௭௫)

மின்னைவாளென்னவீசி வீங்குகார்தம்மிற்போர்மூண்
டென்னவான்மருப்புநீட்டி யெதிரெதிர்புதையக்குத்தி
யன்னவாளென்னவாய்விட் டதுவெனச்செந்நீர்சோரப்
பொன்னவாமகன்றமார்பர் பொருகளிறூட்டுவார்கள். (௭௬)

(௭௦; கோல்-நீதிமேனிற்றலா லுவமையாகுபெயர்.

(௭௧) மந்துரை - குதிரைலாயம். கூடம்-யானைக்கட்டுமிடம்.

(௭௨) விந்தைவாழிடம்-துர்க்காதேவிவாழுமிடம், அதாவது-சண்டு, ஆயுதசாலை.

தூண்டவொருள முந்தங்கள் பின்னிடத்துவக்குண்டீர்த்துத்
தாண்மொரெஞற்றையாழித் தேரினுந்தள்ளித்துள்ளப்
பாண்டில்வாய்ப்பசும்பொன்றேயப் பார்மகணமுதுகுக்கீண்டு
சேண்டிசைபோய்மடங்கச செல்வத்தேர்நடத்துவார்கள். (௭௭)

மைந்தர்தங்கெருக்கிற்சிந்து கலவையுமகளிர்கொங்கைச
சந்தமுங்கூந்தல்சோர்ந்த தாமமுஞ்சிவிறிவீசு
சிந்துரப்பொடியுநாறத் தேனொடுமெழுந்துசெந்தூ
ளந்தரவயிறுதூர்ப்ப வடுப்பிநடத்துவார்கள. (௭௮)

தம்முயிர்க்கிரங்காராகித தருக்கொடுமானமீரப்பத
தெம்முனையெதிர்ந்தாராற்றுஞ செருவெனக்குருதிசெங்கேழ்க்
கொய்ம்மலர்குடுமிசேவல கோழிளந்தகாபோர்மூட்டி
வெமமுனைநோக்கிநிற்பார வேறவற றாறுநோக்கார. (௭௯)

பெண்முத்தமனையபேதைச சிறுமியாபெருநீரவையை
வெண்முத்தமிழைத்தசிற்றில சிதைபடவெருணடுநோக்கிக்
கணமுத்தஞ்சிதறசசிந்தும கதிர்முததமாலேதட்பக
தெண்முத்தினகைத்துசசெல்வர சிறார்கடேருருட்டுவார்கள். (௮௦)

கொடிமுகிறுழாவுமிஞ்சிக் கோனகர்வடகீழ்ஞாங்கர்
முடிமிசைவேம்புநாற முருகவிழாரும்போந்து
மடிமிசைநாறதெென்னர் வழிவழியரசுசெயயு
மிடிமுரசுறங்காவாயி லெழுநிலேமாடகோயில. (௮௧)

மறையவர்வீதி.

ஆத்திகருணடென்றோது மறமுதற்பொருள்களுன்கு
நாத்திகம்பேசும்வஞ்சர் நாவரிகருவியாக
வாத்தனுலுரைத்தவேத வளவுகண்டுள்ளந்தேறித
தீர்த்தராய்முத்திவேட்குஞ் செல்வர்தம்மிருக்கைசொல்வாம். (௮௨)

முஞ்சிநாண்மருங்கின்மின்னப் பொன்செய்தமுளரிவேய்ந்த
குஞ்சிநான்றசையத்தானைச செருக்குமுன்கொய்துதூங்கப்

---

(௭௯) தருக்கு - வீரசசெருக்கு. முனை - யுத்தம்.

(௮௧) முடிமிசைவேம்புநாற, என்றது, பாண்டியர்க்கு வேப்ப மலர்மாலை உரியதாதலின். ஆர-ஆத்திமாலை, போந்து-பனைமாலை.

(௮௨) ஆத்திகர்-கடவுளுண்டென்பவர். நாத்திகர் - அறமுத லிய வுறுதிப்பொருள்க ளில்லையென்றும், மகளிரின்பமே முத்தி யென்றுங்கூறும் உலோகாயதன்முதலியோர். அளவு - அனுமாறு திப் பிரமாணங்கள். தீர்த்தர்-பரிசுத்தமுடையவர்.

பஞ்சிநாண்கலைத்தோலமார்பும் பலாசக்கோல்கையுந்தாங்கி
யெஞ்சினான்மறைநூல்கற்போர் கிடைகளேயில்லமெல்லாம். (அங)

தீவினையந்தணாளர் சிறார்பயிறெய்வவேத
நாவுருவேற்றக்கேட்டுக் கிளிகளோங்விலும்வேற்றுப்
பூவையும்பயின்றுபுத்தே ளுலகுறைபுதுமந்தாரக்
காவுறைகிளிகட்கெல்லாங் கசடறப்பயிற்றுமன்றே (அச)

வேதமுமங்கமாறு மிருதியும்புராணநூலின்
பேதமுந்தெரிந்தோராலும பிறமதங்களையவல்ல
வாதமுமதமேற்கொண்டு மறுத்தலுநிறுத்தவல்ல
போதமுமுடையோராலும்பொலிந்தனகழகமெல்லாம். (அரு)

உறிபொதிகரகக்கைய ரொளிவிடுசெங்கற்றோயதத
வறுவையருயிர்க்கூறஞ்சு நடையினரவிச்சைமாள
வெறிசுடாமழுவாளனைக் கோவணமார்ந்தகோலர்
மறைமுடிவன்றிதத்தேறு மாதவர்மடங்களெங்கும். (அசு)

அட்டில்வாய்ப்புகையுமாடத் தகிலடுபுகையும்வேள்வி
விட்டெழுபுகையுமொன்றி விரிசுடாவிழுங்கக்கங்குல
பட்டதுபலருந்தத்தம் பயில்வினையிழக்கநங்கை
மட்டவிழ்கடுக்கையான்கண புதைத்தநாண்மானுமன்றே. (அஎ)

சைவர்வீதி-கலிநிலைத்துறை.

தெய்வநீறுமைந்தெழுத்துமே சிதைக்கலனுக
வெவ்வமாசிருவினையுடம் பெடுத்துழல்பிறவிப்

(அங) பஞ்சிநாண - உபவீதம. கலைததோல-கிருஷ்ணுசினம. கிருஷ்ணம-மான், அசினம-தோல. எனவே கிருஷ்ணசாரமென்னு மொருவிதமானின்தோல், எனபதுபொருள. பலாசம் - முண முருக்கு. கிடைகள் - வேதாத்தியயன பாடசாலைகள்.

(அரு) அஙகம் ஆறுவன-மந்திரம், வியாகரணம, நிகணடு, சந்தோபிசிதம், நிருததம், சோதிடம் மதமேறகொணடு மறுததலாவது - அவ்வவர்மததிறகூறும் பநதமுததியிலக்கணஙகளைமேற்கொணடு, பிரமாணம், பிரமேயம், பிரமாதா, பிரமதிஎன்னும் நால்வகை இலக்கணஙகளுள் ஒன்றேடொன்று வழுப்படக்கூறும் விகறபஙகளை யெடுத்துக்காட்டி விலக்குதல். நிறுத்தவல்லபோதமாவது-பிறர்தம்மதமேற்கொணடு களைந்து சித்தாந்தத்தை நிறுத்தல்.

(அசு) அறுவை - வஸ்திரம். அவிச்சை - மாயை.

(அஅ) . சிதை-பாய்மரம். சிதைக்கலன்-சிதை-பாய்-கலன், மரக்கலம். பிறவிப்பௌவமேழென்றது-தேவர்,மானிடர்,விலங்குகள், பறவைகள், நீர்வாழ்வன, ஊர்வன, தாபரங்கண்முதலிய எழு பிறப்பினை.

பௌவமேழையுங்கடந்தரன்பதமலர்க்கரைசேர்
சைவமாதவருறைமடத்தனிமறுகுரைப்பாம். (அஅ)

எங்குமீசனைப்பூசைசெய்திகபரமடைவா
ரெங்குமன்பரைப்பூசைசெய்தெழுபிறப்பறுப்பா
ரெங்குமாகமஞ்செவிமடுத்தெதிர்வினைதடுப்பா
ரெங்குநாயகன்வடிவுணர்ந்திருணமலங்களைவார். (அகூ)

அழிவிலானுரையாகமமிலக்கமாய்ந்தவற்றுள்
விழுமிதாகியவிதியிலும்விலக்கிலுமடியைத்
தழுவுதொண்டாகணமைந்தர்கள்சாதகர்பாசங
கழுவிவீடருள்போதகக்காட்சியர்பலரால். (கூ0)

மறைகளாகமம்பொதுசிறப்பெனச்சிவன்வகுத்து
முறையினேதியவிதிவிலக்குறைகளுமுடிவி
லறையும்வீடொமொன்றிரணடெனும்பிணக்கறவமைந்த
குறைவிலாச்சிவயோகியாகுழாங்களும்பலவால். (கூக)

குழலுந்தும்புருநாரதர்பாடலுங்குனிதுச
சுழலுங்கொம்பனாராடலுமூவர்வாய்த்துதியும்
விழவின்செல்வமுஞ்சுருதியுந்திசையெலாம்விழுங்கு
முழவுங்கணடுபிலாததுமுன்னவன்கோயில். (கூஉ)

மடங்கலின்றிவிண்பிளந்துமேல்வளர்ந்துவெள்ளேற்று
விடங்கர்வெள்ளிமன்றிமைத்தெழுவெணசுடாநீட்ட
முடங்கல்வெணபிறைக்கணணியான்கயிலைமூவுலகு
மொடுங்குகின்றநாளோங்கியவோககமேயொக்கும். (கூங)

சுரந்துதேன்றுளித்தலர்களுஞ்சொரிந்துவண்டரற்ற
நிரந்துசுந்தரற்கொருசிறைநின்றலர்கடம்பு
பரந்துகட்புனலுகப்பலமலர்கடேய்ப்பழிசசி
யிரந்துநின்றருச்சனைசெயுமிந்திரனிகரும. (கூச)

உழல்செய்தீவினையுருப்பறவுயிர்க்கெலாமடியி
னிழல்செய்வார்க்குநீணிழல்செயாநின்றபூங்கடம்பின்

(கூ0) அடியைத்தழுவுதொண்டர் - சரியைவழிநிற்போர். மைந்தர் - கிரியைவழிநிற்போர். சாதகர் - யோகவழிநிற்போர். பாசம்- ஆணவாதி ஐந்து மலங்கள். பச - பந்தித்தல். அ - கருவிப்பொருள் விகுதி.

(கூங) கைலைமூவுலகு மொடுங்குகின்றநா ளோங்கியவோக்கம் என்றது, ஊழிதோறூழிதோறுமவ்வோங்கல் என்றபடி எல்லாவுலகங்களும் நிலைகெட்டழியும் பேரூழிக்காலத்துத் திருக்கைலைமலை நிற்

குழல்செய்வண்டுகேற் பகமதுக்கொணர்ந்துவந்தூட்டித்
தழல்செய்காமமென் பேடையினூடலைத்தணிக்கும். (௯௫)

ஆருநீர்க்கடலன்றது வெனநிறையகழ்கா
ரூருமாழியன் றதுவெனவோங்கெயிலெட்டாய்ச்
சாருநேமியன்றதுவெனச சமைந்தகோபுரம்பொன்
மேருவன்றதுவெனசசுடர் விசும்பிழிவிமானம். (௯௬)

வேதவந்தமுந்துளக்கற மெய்ப்பொருள்விளங்கு
நாதவந்தமுங்கடந்ததோர் நடுநிலைப்பொருளின்
பாதவநதனைப்பத்தியின் பாலராய்ப்பயில்வோர்
மாதவந்தருபயனெனத தழைத்தபல்வளனும். (௯௭)

பொறிகளைந்தினுக்கூட்டுபல் போகமுமிதப்பச
செறிகொணீரவாலுவப்பவத் திருநகர்மாக்க
ளெறிகொள்செஞ்சடைப்பிறைமுடி நிருமலக்கொழுந்தின்
வெறிகொணுணமலரடிதழீஇ வீடுபெற்றாரபோல். (௯௮)

முன்னவன்னரசிருக்கையா லந்நகர்முளரிப்
பொன்னையீன்றதாலதுபல பொருணிறைசெல்வந்
தன்னையீன்றதாலதுபல தருமமென்றுரைகரு
மின்னையீன்றதஃதீன்றதால விழுத்தகுபுகழே. (௯௯)

எழுக்கடந்ததோளுருத்திர லோகமென்றியாரும்
வழுத்தநினறவிந்நகர்வயி னும்பரின்மாணட
விழுததகுமபலசெல்வமும் வியர்ந்துபார்ததுள்ளத்
தழுக்கறாமையாலினமு மமரர்கணணுறவகார். (௪00)

விரையவிழ்ந்ததாாமீனவர் வாகைவேலவிடுததுத்
திரையைவென்றதுமுடிதகாத் திநதிரன்செருக்குக
கரையவென்றது வகார்தளை யிட்டதுங்கனக
வரையைவென்றதுமிந்நகா வலியினலன்றோ. (௪0௧)

எங்குநாவுமாயெங கணுங கணணுமாயெங்குந்
தங்குபேரொளியல்லதித் தனிநகர்சசெல்வஞ்

(௯௬) காரூருமாழியென்றது - மேகஙகள்தவழுஞ் சக்ரவாளகி
ரியை. ஆழி - சக்கரம். எட்டாய்சசாருநேமி-அஷ்டகுலபர்வதஙக
ளிலொன்றாயுள்ள ஒருபர்வதமெனப்பொருள்தந்துநிற்றலால், பண்
மையினொருமைவந்த பால்வழு வமைதியன்று.

(௯௭) வேத அந்தம்-உபநிடதஙகள் - நாத அந்தம் - நாததத்து
வக்கின் முடிவு.

செங்கணுயிரநர்விஞன் செப்பவுமெதிர்கண்
டங்கணுயிரமுடையவ னளக்கவும்படுமோ. (௧0௨)

புண்ணியம்புரி பூமிபாரதில்வருபோக
நண்ணியின்புறு பூமிவானுடென்பநாளும்
புண்ணியம்புரி பூமியுமதில்வருபோக
நண்ணியின்புறு பூமியுமதுரைமாநகரம். (௧0௩)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பண்கனிந்தனையசொலலார் நரப்பிசைப்பாணிதேவ
ருண்கனியமுதநகைப்பச செவிதுளைததூட்டவுண்டும
பெண்களினமுதமன்னார் பெருமிதநடனமுண்ணக்
கண்களைவிடுத்துங்காலங் கழிப்பவராளவிலாதார். (௧0௪)

கலவிவித்தாகவூடிக் கட்புனலகுளிக்குநல்லார்
புலவிதீர்செவ்விநோக்கிப் புணர்முலைப்போகந்துய்த்து
நிலைநிலையாமைநோக்கி நெறிபடுகருமதானங்
கலைஞர்கைப்பெய்துங்காலங் கழிப்பவரெண்ணிலாதார் (௧0ரு)

சந்தித்துமீனநோக்கி தலைவனைமூன்றுபோதும
வந்தித்துமீசன்பூசை மரபுளிமுடித்தும்வேத
மந்தித்துமறியான்செய்த திருவிளையாடல்கேட்டுஞ்
சிந்தித்துமன்பர்பூசை செய்துநாளகழிப்பார்பல்லோர். (௧0சு)

கற்பவைகற்றுங்கேட்டுங் கேட்டவைகருத்துளூறச
சொற்பொருணினைந்துங்கேட்போர்க்குணர்த்தியுட்டெளிக்கந்தீர்த்து
மெற்பகலிரவுநீங்கு மிடத்துமெய்யறிவானந்த
வற்புதவெள்ளத்தாழ்ந் தாழ்ந்துநாள்கழிப்பாசில்லோர். (௧0எ)

தன்னிகருயாசசியிலலான காப்பியத்தலைவனாக
முனனவர்மொழிந்ததேனோ தமக்கெலாமுகமனன்றே

---

(௧0௨) ஆயிரமநாவினன் - ஆதிசேடன். கண்ணாயிரமுடையவன் - இந்திரன்.

(௧0௩) போகம் என்றது-பெண்-ஆடை. அணிகலம், போசனம். தாம்பூலம், பரிமளம, பாட்டு, பூமவளி என்னும், அஷ்ட போகங்களை.

(௧0ரு) புலவி - ஊடல. நிலை நிலையாமை என்றது – தோற்றக்கேடுகளை.

(௧0சு) மூன்றுபோது-காலை. மாலை, உசசி. அந்தித்தல் - சமீபித்தல்.

(௧0எ) பகலிரவு என்றது - சகலகேவலங்களை.

(௧0அ) காப்பியம் – கவியாற்புனையப்படுவது. - கவி, தன்னாற் புனையப்படுங் காப்பியத்தின் மேனிற்றலிற் கருவியாகுபெயர்.

வன்னதுதனதேயாகு மண்ணலேபாண்டிவேந்தா
பிந்நகர்க்கரசனாவா னிக்கவிக்கிறைவனாவான். (௧௦௮)

என்னெனவுரைப்பேனிந்த விறைமகன்பண்பையேனை
மன்னவர்வானோபோல மதித்துரைவிரிக்கற்பாற்றோ
வன்னவனாணையாற்றா னடப்பதிவ்விலமென்றான்
முன்னவன்செய்தவாடல் வரவினைமுறையிற்சொல்வேன். (௧௦௯)

மதுரைத்திருநகரப்படலம் முற்றிற்று.

ஆக படலம ௩-க்கு - திருவிருத்தம் - ௧௧௯.

திருக்கைலாசப்புகழ்ச்சி.

கலிநிலைத்துறை.

வரங்கடந்தருளென முதுவானவர்முனிவோர்
கரங்கடந்தலைமுகிழ்த்திடக்கருணைசெய்தவிசை
யுரங்கடந்துரையுணர்வெலாங்கடந்தருமறையின்
சிரங்கடந்தவனிருப்பது திருக்கயிலாயம் (௧)

புரந்தராதிவானவர்பதம்போதுறைபுத்தேள்
பரந்தவான்பதஞ்சக்கரப்படையுடைப்பகவன்
வரந்தவாதுவாழ்பதமெலாநிலைகெடவருநா
ளுரந்தவாதுநின்றூழிதோறோங்குமவ்வோங்கல். (௨)

அரம்பைமாதராராடலினரவமும்பாட
னரம்பினோசையுமுழவதிர்சும்மையுநாலவாய
வரம்பிலோதையுமருவிவீழொலியுமாறாது
நிரம்பிவானமுந்திசைகளுநிமிர்வனமாதோ. (௩)

---

(௧௦௯) வரவு - என்னுந் தொழிற்பெயர், பன்மைப்பொருண் மேனின்றது.

(௧) அவிச்சை-பாசம்.

(௨) ஊழிஎன்பதன்முதலில் அகரச்சுட்டுத்தொகுத்தல்.

(௩) நால்வாய் - யானை. இது தொங்கியசையும் வாயையுடையதெனப், பொருண்மேனிற்றலால், வினைத்தொகை நிலைக்களத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகை நிலைத்தொடர். நரம்பு - வீணை மேனிற்றலால் தானியாகுபெயர்.

வெந்தநீற்றொளிவெண்மையும்விமலனையகங்கொண்
டந்தமின்றியேயசைவறவிருக்கையுமருவி
வந்தகணகளுங்கொணடவணிருக்குமாதவர்க்குத்
தந்தாலரன்கைலையுந்தனதுசாரூபம். (௪)

ஆங்குவெண்டுகில்விரித்தெனக்கல்லெனவாரத்து
வீங்குகாலருவித்திரள்வெள்ளமேயன்றி
யோங்குநான்மறைக்குமியினுள்ளொளிநோக்கித்
தூங்குமாதவர்கண்களுஞ்சொரிவனவெள்ளம். (௫)

கோட்டுமாமலர்நிலமலர்குண்டுநீரெடுத்துக்
காட்டுமாமலர்கொடிமலர்கொணடுமுட்கரைந்த
பாட்டுமாமலர்கொணடெம்பரஞ்சுடரடியிற்
சூட்டுமாதவர்தொகுதியுஞ்சூழ்வனவொருபால். (௬)

கையநாகமுங்காய்சினவுழுவையுங்கடுவாய்ப்
பையநாகமுந்தங்கிளைபரவியமுக்க
ணையனுகமெய்யருந்தவர்தமைபடைந்தன்பு
செய்யநாகமும்வையமும்புகழ்வதசசிலம்பு. (௭)

திருக்கைலாசப்புகழ்ச்சி முற்றிற்று.

ஆ படலம் ச - க்கு - திருவிருததம் - உ௬.

புராணவரலாறு.

கலிவிருத்தம்.

அளந்திடற்கரிதாயவக்குன்றின்மேற்
களங்கறுத்துவிண்காத்தவன்கோயின்முன்
விளம்பருஞ்சிவதீர்த்தத்தின்மிக்கதாய்
வளம்பெறுஞ்சிவதீர்த்ததின்மாடது. (க)

(௪) அந்தம் - முடிவு. அகம் - மனம் - இடம். கண் - கண கள் - இடம். அவண - அவ்விடம். சாரூபம - சமானமானரூபம்.

(௫) தூஙகல் - நேயத்தழுந்தல். சொரிவன, என்னும் வினைமுற்று, பெயரெச்சமாய் நின்றது. வெள்ளம் - நீர்ப்பெருக்கு- ஆநந்தபாஷ்பம்.

(௬) கரைந்த, முதனிலை திரியாதுவந்த பிறவினைப் பெயரெச்சம்-இதுகரைக்குமென எதிர்காலப்பொருண் மேனின்றது.

(க) சிவதீர்த்தத்தின்மிக்கது - சிவனுடைய தீர்த்தங்களிலே யுயர்ந்தது மாடு-பக்கம்.

தண்டருங்கதிர்ச்சந்திரகாந்தத்திற்
பண்டயஙகநவமணிபத்திசெய்
தண்டர்தசசனனேகதவஞ்செய்து
கண்டதாயிரக்கான்மண்டபமரோ. (உ)

ஆனபான்மையினலந்தமண்டப
ஞானநாயகனணமலர்த்தாடொழ
மானமீனெனுவேந்துபதஙகுறித்
தூனமின்மதிவைகுவதொத்ததே. (௩)

அன்னமணடபந்தன்னுளருந்தவ
னைனபுராணமுஞ்
சொன்னமாதவசசூதமுனிவனே. (௪)

அந்தவேலையிலசிவதீர்த்ததில்
வந்துமூழ்கியம்மணடபததேறியே
சந்தியாதிதவமுடித்தீறிலா
ரந்தேத்தியே. (௫)

சம்புபத்தன்சதானந்தனுத்தம
னம்புயத்தனனையமகோதர
னுமபரஞ்சியவுகஇரவீரிய
னம்புகேள்விப்பிரசணடநற்றவன். (௬)

ஆதிமாதவர்யாவருமன்புமை
பாதியாய்முற்றுமாகும்பராபரச
சோதிபால்வைத்தசூதனைத்தோத்திர
மோதியஞ்சலிதசொன்றவினுவினர். (௭)

(உ) பதஙகுறிதது - காலம் பார்த்து. மதி-மதுவையுடையது.

(௪) வேஙகையதள் - புலித்தோலாசனம்.

(௫) சந்தியாதிதவம் என்றது, சந்தியாகாலத்திற் செய்யும் பிராணயாமம், மார்ஜனமுதலிய நித்தியகருமஙகளே. சந்தி - பகலிராக்களின் கூட்டககாலம், இதுவாசசியார்த்தம். அக்காலத்தில் உபாசிக்கும் தேவதையைக் குறிப்பது இலக்கியார்த்தம்.

(௭) ஆதிமாதவர்—யாவரும்உமைபாதியாய் முற்றுமாகும்பராபரச்சோதிபால் அன்புவைத்த சூதனைத் தோத்திர மோதியெனக் கூட்டிப் பொருள் கொள்க.

கலிநிலைத்துறை.

வேதவாகமபுராணமேமிருதியேமுதலா
வோதுநூல்களின்றுணிபொருளுலகெலாம்பயந்த
பேதைபாகனேபரமெனத்தேர்ந்துணர்பெரிய
போதமாதவவுனக்கியாம்புகல்வதொன்றுளதால். (அ)

மேருமந்தரங்கைலைபர்ப்பதமுதல்விடைமே
லூருமந்தரநாடவனுறைபதியனந்த
மாருமந்தமில்போகம்வீட்டைவதென்றவற்றின்
காரணங்களோடுரைத்தனைகருத்தினுக்கிசைய. (௯)

ஐயமாதிமுக்குற்றமுமகலநீயருளிச
செய்யவுந்தெளிந்திலேங்கள்யாஞ்சிற்றறிவுடையே
மையநெஞ்சினேமாகையான்மயக்கறவின்ன
மூய்யுமாறருள்செய்தியென்றுரைத்தனர்மன்னோ. (௧0)

தலங்கடம்மின்மிக்குள்ளதாய்த்தகுதிசாற்றீர்த்தக
குலங்கடம்மின்மிகவுடையதாய்க்குறையிரந்தோர்கரு
நலங்கடந்தருணமூர்த்தியாய்நாதவேதாந்தப்
புலங்கடந்தபேரொளிபுறைதலனென்றுபுகலாய். (௧௧)

என்றபோதெதிர்முகமலர்ந்திருணமலவலியை
வென்றகுதனுந்தலங்களின்விசேடமாய்ந்தம்பொற்
குன்றவார்சிலையானிடங்கொண்டுறைபதியு
ளொன்றுகேட்கவீடளிப்பதாயுளமற்றதுதான். (௧௨)

(அ) தேர்தல் - ஐயந்திரிபறத்தெளிதல். போதம் - ஞானம். உமக்கு, உயர்வுபற்றி ஒருமையிற் பன்மைவந்த வழுவமைதி.

(௯) பருப்பதம் - ஸ்ரீபர்வதம். அந்தரநாடு - சிவலோகம.

(௧0) ஐயமாதிமுக்குற்றம் - ஐயம், திரிபு, அறியாமை. இவற்றுள் ஐயமாவது, ஒன்றில் துணிவுபெறாது நிற்றல். திரிபாவது-ஒன்றை, மற்றொன்றாகத்துணிதல். அறியாமையாவது - குற்றியை மகனே எனவும், இப்பியை, வெள்ளியே எனவுந் துணிதல். தெளிந்திலேங்கள் - இதில் கள்விகுதி, விகுதிமேல் விகுதியாகவந்த இடவழுவமைதி.

(௧௧) நாதவேதாந்தப் புலங்கடந்த பேரொளி என்றது, கலைஞானங்களை விளக்குமறிவையும், வைகரியாதி வாக்குகள் நான்கின் மேற்றதாம் தற்போதத்தையும், கடந்து நிற்றலை.

(௧௨) இருண்மலம் - ஆணவமலம்.

முற்றவோதியபுராணமூவாறினுட்காந்தம்
பெற்றதாறுசங்கிதையவையாறுந்தம்பெயராற்
சொற்றபேர்சனற்குமரமாமுனிவரன்சூதன்
கற்றவார்சடைசசங்கரன்மாலயன்கதிரோன். (கரு)

இன்னவாறனுட்சங்கரசங்கிதையென்று
சொன்னநூலினையுணர்த்தினன்சங்கரனறுணைவிக்
கன்னபோதவுமடியினிலிருந்துகேட்டதனை
மின்னுவேல்பணிகொண்டவேள்வெளிப்படவுணர்ந்தான். (கசு)

குன்றெறிந்தவேள்வழிபடுகுறுமுனிக்குரைக்கா
னனறுதொட்டஃதகத்தியசங்கிதையாகி
னிறதன்னதுகேட்பவர்ககரனடிகீழ
லொன்றுமின்பவீடளிபபதாவொருதலனுரைக்கும். (கஎ)

அதிகவப்பதியாதெனிலுலவாய்நேட்கக
கதியளிப்பதென்றோதியசூதனைக்கதியின்
மதியைவைததவரனனதைப்பகரெனவந்த
விதியினிற்புகல்கின்றனன்வியாதன்மாணக்கன். (கஅ)

புதியதாமரைமேவியபழமறைப்புதவேள்
விதியினூற்கநெடைப்பரிமகஞ்செய்வான்வேணடிக்
கதியைமாய்ந்தவர்க்குதவுதண்டுறைகெழுகாசிப்
பதியின்மைந்தரோடெய்தினன்பணடொருவைகல். (கஎ)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அகத்தியன்வியாத ஞரதன்சனகனாதிநான் முனிவர்கோதம னாற், சிகைத்தெளிவுணர்ந்தபராசரன்வாமதேவன்வான்மீகியேவசி ட்டன், சகத்தியல்கடந்தசுகன்முதன்முனிவர் தம்மொடும்பத்து வெம்பரிமா, மகத்தொழின்முடிததுமற்றவர்க்குள்ள மகிழ்வுறவழங் குவழங்கா. (கஅ)

(கரு) பேர் - பன்மைப்பொருளில்வந்த வோரிடைசசொல்.

(கசு) குன்று - கிரவுஞ்சமலை.

(கஅ) கதி - மோட்சம்.

(கஎ) பழமறை - படைப்புக்காலந் தொட்டுள்ள வேதங்கள். பரிமகம் - பரி - அஸ்வம் - மகம் - யாகம். அஸ்வமேதயாகம்.

(கஅ) சனகனாதிநால்முனிவர்—சனகர், சனந்தனர், சனந்த னர், சனற்குமாரர். சகம் - தோன்றியழிவது - உலகம்.

சத்தியவுலகிற்சரோருகக்கிழவன்சார்ந்தபின்புலப்பகைசாய்த்த
வத்திருமுனிவரனைவருங்காசியடிகளையடைந்தனர்பணிந்து [யிற்
முத்திமண்டபத்தினறமுதனான்கு மொழிந்தருண்மூர்த்திசன்னிதி
பத்தியாயிருந்துநாரதமுனியைப்பார்த்தொருவினுவுரைபகர்வார்.

தலமுதன்மூன்றுஞ் சிறந்ததோர்சைவத தலமுரையென்ன நாரதன்முன், கலைமுழுதுணர்ந்த சனற்குமாரன்பாற் கற்றவன்வியாதனுமவன்பா, னலமுறக்கேணமினென்ன வவன்கதிர்வேனம்பிபான்மறைமுதலனைத்து, மலமறவுணர்ந்தோன் குறுமுனியாகுமவனிடைக்கேணமெனவிடுத்தான். (உ௦)

மலயமாதவனை யடைந்துகைதொழுது வாழ்த்திவாதாவிவில்வலனைக், கொலைபுரிதருமமூர்த்தியேவிந்தக்குன்றடக்கியதவக்குன்றே, யலைகடல்குடித்த வருட்பெருங்கடலே யருந்தமிழ்கொண்டலேதென்பா, றுலைபெறநிறுத்தகளைகணேயென்று சுருதியாயிரமெனத்துதித்தார். (உக)

மூவகைச்சிறப்பு முள்ளதோதான மொழிகென முகமலாந்தருள்கூர்ந், தியாவையுமுணர்ந்தோன முத்திமண்டபத்திலீரிருதொகையினவந்திறகருஞ், சேவலகடமையுமைங்கரன்றனையுஞ் சேவலங்கொடியுடைவடிவேற, காவலன்றனையும்வடசிழலமாந்த கணணுதற்பரனையும்பணியா (உஉ)

அங்கயற்கணணிதன்னையுமெங்தை யாலவாயானையுமிதய, பங்கயத்திருத்திச்சமாதியிலிருந்துபரவசமடைந்துபார்ப்பதிகுச, சங்கரனருளிச்செய்தசங்கிதையைத தாருகனுடலிரணடாகச, செங்கைவேல்விடுத்த சேவகனெனக்குததெருட்டினு னனையசங்கிதையில். (உ௩)

(கக) அறமுதல் நான்காவன - அறம், பொருள், இன்பம், வீடு. அலம் - சுழற்சி.

(உக) துலை - துலாககோல, நிறுத்த - நிறுததிய. களைகண - பற்றுக்கோடு. ஆயிரம் - அனந்தம்.

(உஉ) சேவல்களென்றது - மாகனந்தனென்னு மறையவனும், அவன்மனைவியும் மக்களிருவரும், மூன்றும் யுகத்திற் பாவத்தாற் கோழிகளாய்ப்பிறந்து முத்திமண்டபத்தில்வந்து முத்தியடைவரென்று காசிகாண்டத்திற் சொல்லப்பட்ட அக்கோழிகளாம்.

(உ௩) சமாதி - சுகத்துக்கு முதன்மையா யுள்ளது - அசைவறவிருத்தல். பரவசமடைதல் - நேயத்தழுந்தல்.

பெறற்கருந்தவஞ் செய்தகந்தெளிந்தரிதிற் பெறுங்கதிகேட்பவர்க்கெளிகா, யுறப்படுந்தலநீர்விஞையமூசசிறப்பு முள்ளதெத்தலத்தினுங்கழிந்த, சிறப்பினுங்கெண்ணெண்டிருவிளையாடல் செய்தருள்வடிவெடுத்தென்று, மறைப்பொருள்விளங்கு மாலவாயதனை மணணின்மேற்சிவனுலகென்னும். (உ௪)

அததலத்தனையமூவகைசசிறப்பு மளவிலாவுயிர்க்கெலாங்கருணை
வைத்தவன்செய்ததிருவிளையாட்டும வரையுரங்கிழியவேலெடுதத
வித்தகனெனக்குவிளம்பியவாறே விளம்புவனுமகனெவந்த [ன்.
வுத்தமமுனிவாயாவருங்கேட்க வுணாததுவானகடலெலாமுண்டா

புராணவரலாறு முற்றிற்று.

ஆ படலம ரு - கரு திருவிருததம - உ௬க.

தலவிசேடம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

நாட்டமொருமூன்றுடைய நாயகனுக்கன்புடையீர் நயந்துநீவீர் கேட்டதலமீணடுரைத்த திருவாலவாயதனுட்கிளைத்துப் பொன்னாக, தோட்டலாதாமரைமுளைத்த தொருதடமுஞ் சுந்தரச்செஞ்சோதிஞான, வீட்டமெனமுளைத்தசிவ லிங்கமுமொன்றுளதின்னுமிசைப்பக்கேண்மின். (க)

திருவாலவாய்க்கிணையாமொருதலமுந்தெயவமணஞ்செய்யப்பூத்த
மருவார்பொற்கமலர்கர்தீர்த்தமுமத்தீர்தத்தின்மருங்கின்ஞான
வுருவாகியுறைசோமசுந்தரன்போலிகபரந்தருலவாவீடு
தருவானுமுப்புவனத்திலுமிலலையுண்மையிதுசாற்றின்மன்றே. ()

அவ்வகையமூன்றின்முதற் றலப்பெருமைதனைசசுருக்கி யறையக்
கெவ்வகையவுலகத்துந்தருமதலமதிகமவற்றிறிலாத [கேணமி
சைவதலமதிகமவற்றறுபததெட்டதிகமவைதமிலீரெட்டுத்
தெய்வதலமதிகமவறறதிகதலநான்கவற்றைசசெப்பக்கேண்மின். ()

(உ௪) கழிந்த - மேன்மைப்பட்ட.

(உ௫) மூவகைசசிறப்பு - மூர்த்திசசிறப்பு. தலசசிறப்பு, தீர்த்தசசிறப்பு.

(க) தோடு - இதழ்.

(உ) முப்புவனம் - சுவர்க்கம், மத்தியம், பாதலம்.

(௩) தருமதலம் - புண்ணியக்ஷேத்திரம். சைவதலம் - சிவஸ்தலம்.

அன்னமலிவயற்புலியூர்காசிநகர்காளத்தியாலவாயா
மின்னவளம்பதிநான்கிற்றிருவாலவாயதிகமெவ்வாறென்னின்
மின்னவிரம்பலங்காணக்காசிநகர்வதிந்திறக்கவியன்காளத்திப்
பொன்னகரம்பததியினல்வழிபாடுசெயவளிக்குங்போகம்வீடு. (௪)

அறந்தழையுந்திருவால வாய்கேட்டவுடன்போகமளிக்குமீண்டு. பிறந்திறவாப்பேரின்பக் கதியளிக்குமிதுவன்றிப்பிறழாதெங்கு, நிறைந்தபரனெத்தலமும் படைப்பானித் தலத்தைமுத னிருமித்த ங்க, ளுறைந்தருளினனன்றி யின்னமுளததன்பெருமையுரைப்பக்கேண்மின். (௫)

திருவாலவாயென்றுகேட்டவரேயறமபெறுவாசெல்வமோங்குந்
திருவாலவாயென றுநினைததவரேபொருளடைவர்தேவதேவைத்
திருவாலவாயிடததுககண்டவரேயின்பநலஞ்சேரவரென்றுந
திருவாலவாயிடத்துவதிநதவரேவீட்டுநெறிசேர்வாரனறே. (௬)

சுரநதிசூழ்காசிமுதற்பதிமறுமைக்கதியளிக்குந்தூநீரவையை
வரநதிசூழ்திருவாலவாய்சீவன்முத்திதருமவதிவோர்ககீது
திரனதிகம்பரகதியும்பினகொடுககுமாதலினிசசீவன்முத்தி
புரனதிகமென்பதெவனதற்கதுவேயொப்பாமெப்புவனத்துள்ளும்.

ஆதலினிப்பதிவிட்டுப்பிறபதியிற்போய்நோற்போரஙகைகொண்ட
சீதளவானமுதேய்ப்பததிததிககதகேம்பெய்துசெய்தீம்பா
லோதனத்தைக்கைவிட்டுப்புறஙகையைநககுவாரொப்பாரந்த
மாதலத்தின்பெருமைதனையாவரேயளவிட்டுவழுத்தறபாலார் (௮)

மேற்படி - வேறு.

மற்றையதலஙகடம்மிற்பரிமகம்வாசபேய
மற்றமில்சோடசாகமக்கினிட்டோமம்யார்க்கு
முற்றருமிராசசூயமுதன்மகமுடிததபேறுஞ
செற்றமிறெரிசபூர்ணமுதலிட்டிசெய்தபேறும். (௯)

(௬) வீடு - விடுதல் - எனவே எல்லாப்பற்றையு மற்றவரடையுமிடம் என்பதுபொருள்.

(௭) சுரநதி - தேவநதியாகிய கங்கை.

(௯) வாசபேயமாவது - அந்தணர்கள், பன்னிரண்டுதினத்தில், இருபத்துமூன்றுமோடங்களால் சிவபெருமானுக்குப்பிரீதியுண்டாகச்செய்யும்யாகம். சோடசாகமாவது, ஐந்துதினததில், இரண்டுமேடங்களால்செய்யும்யாகம். அக்கினிட்டோயம் என்பதும் அதுவே. இராஜசூயமாவது - எல்லா அரசர்களையும்வென்று ஐந்துதினத்தில் அல்லது எ-௯-௧௨-தினங்களில்-௪-மேடங்களால் க்ஷத்திரியர்களால் செய்யப்படும்யாகம். தரிசபூரணமாவது - அமாவாசை, பௌர்ணைகளில் சிவபெருமானுக்குப் பிரீதியுண்டுபண்ணசெய்யும் ஸ்தாலிபாகக்கிரியை. இஷ்டி - யாகமுதலியகிரியை.

—எள்ளிழுதன்னங்கன்னியிவுளிதேரியானையில்லம்
வெள்ளியான்பொன்பூணுடைவிளைவொடுபழனமுன்னாத்
கள்ளருமடிமையாதிதானங்கள்செய்தபேறும்
வள்ளறன்காசியாதிபதிகளில்வதிந்தபேறும். (௧௦)

கங்கைகாளிந்துவாணிக
துங்கபத்திரிதீம்பாலிதூயதண்பொருனைமுன்னாச்
சங்கையினதிகண்முற்றுமாடியதவத்தினபேறு
மங்கலமதுரைதன்னில்வைகலும்வதிந்தோர்க்கெய்தும் (௧௧)

அன்னியதலங்கடம்மிலாற்றியபிரமகத்தி
பொன்னினைக்களவுசெய்தல்கள்ளுண்டலபுனிதவாசான்
பன்னியைப்புணர்தலின்னபாதகமனைத்துமென்றுந்
தன்னிகராலவாயில்வதிபவர்தமைவிட்டேகும். (௧௨)

மற்றையதலத்திற்சாந்திராயணமதியங்கோறு
முற்றபேறிங்குகங்குலுண்டியாலடைபேறுகு
மற்றையதலத்தின்மாதப்பட்டினிப்பலத்தின்பேறிங்
குற்றொருவைகலுண்டியொழிந்தவாபெறுமபேறுகும. (௧௩)

அயனகரடைந்துநான்குதிங்களேன்பாற்றும்பேறிவ
வியனகரடைந்துநோற்குமட்டமிவிரதநல்கு
மயனகரெய்தியாறுதிங்களேனபாற்றும்பேறிவ்
வியனகர்சசோமவாரவிரதமேயளிக்குமன்றே. (௧௪)

ஏனையதலத்திலோராண்டுணவொழிந்தியற்றுநோன்பா
லானபேறிங்குநோற்குஞ்சிவனிராவளிக்குமிங்கே
யூனவைம்பொறியுமவென்றோன்முப்பொழுதுண்டுவைகித்
தானமர்ந்தாலுங்காலுண்டியற்றுமாதவத்தோனாகும். (௧௫)

---

(௧௦) எள் இழுது - எண்ணெய்.

(௧௧) காளிந்தி - கரியநிறத்தை யுடையதோர்நதி. கண்ணவேணி — சையகிரியிலுற்பத்தியாகி இரகரநீலபாவதத்தினருகிலோடும் நதி. ஆடியதவம் - தீர்த்தயாத்திரைப்பலன்.

(௧௩) சாந்திராயணம - சந்திரசம்பந்தமுள்ள தோர்விரதம். என்னை — சந்திரன்கலையுயரும் பூர்வபட்சப்பிரதமைமுதல், பௌர்ணமிவரையில் நாளுக்குநாள் ஒவ்வொருகவளம் உயர்த்தியும், ஷிகலை குறையப்பெறும் கிருஷ்ணபட்சப் பிரதமைமுதல் அமாவாசை வரையி லொவ்வொரு கவளமாகக்குறைத்தும் புசித்துசசெய்யும் விரதம்.

(௧௫) காலுண்டென்றது - வாயுபஞ்சணஞ் செய்தலை கால்—காற்று.

இந்தநான்மாடமோங்குமாலவாயிடத்தியாரேனு
மந்தணர்தமக்கோர்முட்டியருந்தவர்தமக்கோர்பிச்சை
தந்தவர்புறம்புசெய்தசோடசதானந்தம்மால்
வந்தபேறடைவர்பல்வேறுரைப்பதென்மதியான்மிக்கீர். (கசு)

பல்வகைத்தலங்களெல்லாம்வைகியபயனுமென்றும்
பல்வகைத்தீர்த்தமெல்லாமாடியபயனுமென்றும்
பல்வகைத்தானமெல்லாநல்கியபயனுமென்றும்
பல்வகைத்தானபூசைபண்ணியதவத்தின்பேறும். (கஎ)

பல்வகைத்தவங்களெல்லாமுற்றியபயனுந்தூய
பல்வகைமந்திரத்திலெய்தியபயனுநூலின்
பல்வகைக்கேள்வியெல்லாமாய்ந்துணர்பயனும்யோகம்
பல்வகைஞானமெல்லாம்பயின்றுணர்ந்தடங்கும்பேறும். (கஅ)

அனையதொல்பதியிலென்றுமவைகுவோரடைவரென்று
வினையதொல்பதிக்குநேர்வேறில்லைப்பதியின்மேன்மை
தனையறிபவராரீசனென்றறியாதலாலே
வினையைவெல்பவனங்கெய்திவதிவதேவேண்டுமோதோ. (கக)

மேற்படி - வேறு.

கைத்தலநான்கிரண்டுடைய மலர்க்கடவுணமே லொருநாட்கயி லையாதி. யெத்தலமுமொருதுலைபிட்டித்தலமு மொருதுலைபிட்டிர ண்டுந்தூக்கி, வத்தமமார் திருவாலவாய்மிகவுங் கனத்தது கண்டிலகி ன்மேலா, வைத்ததலமிதுவென்று விதன்பெருமையாவரேவழுத்த ற்பாலார். (உ0)

(கசு) சோடசதானமாவன - அன்னதானம், வஸ்திரதானம், பூதானம், கன்னிகாதானம், இரணியதானம், கோதானம், உபய முகி கோதானம், மகிஷதானம், வருடைதானம், அசுவதானம, சுவேதாஸ்வதானம், கஜதானம், காளாமுகிதானம், மகாமேருதா னம், கற்பகவிருட்சதானம், வித்யாதானம், என்பன. முட்டி - ஓர் கைப்பிடி. இதுமுஷ்டி என்பதன் திரிபு.

(கக) அறியின் எனனுமுன்னிலைப்பன்மை ஏவல் வினைமுற்று ஈறுதொக்கு அறியெனநின்றது. தனையறிபவராரீசன்றனன்றி, எனவும்பாடம்.

(உ0) துலை - துலாக்கோல், இது சினையாகுபெயராய்த்துலா த்தட்டை யுணர்த்திநின்றது.

வத்திருமாநகரின்பேர்சிவநகரநகடம்பவனமமர்ந்தோர்சீவன்
முத்திபுரநகன்னிபுரந்திருவாலவாய்மதுரைமுடியாஞானம்
த்திதரும்பூவுலகிற்சிவலோகஞ்சமட்டிவிச்சாபுரந்தென்கூடல்
த்திதருதுவாதசாந்தத்தலமென்றேதுவிஞற்பகர்வர்நல்லோர். ()

என்றுதலச் சிறப்புரைதத குறுமுனிவ னெதிரறவோ ரிறும்பூ
தெய்தி, நன்றுதலப்பெருமையருள் செய்தனைகேட்டெலடுத்த நய
பாடெல்லா, மின்றடைந்தேமினிசசுவணபுண்டரிகச் சிறப்பதனை
சைத்தியென்னக், குன்றமடக்கிய கருணைக்குன்றனை யான்வரன்
முறையாற கூறுகின்றான். (உஉ)

மேற்படி - வேறு.

ரதமாதவத்தீர்காணின்வெவ்வினையெல்லாம்வீட்டிச்
சரதமாப்போகநல்குந்தமனியமுளரிவந்த
வுமக்கனகக்கஞசப்பெருமையும்வளனுநன்கா
ரைசெய்துநகேண்மினென்னுமுனிவரனுரைக்குமன்றே. (உஙட)

தலவிசேடம் முற்றிறறு.

ஆ படலம் சு-க்கு - திருவிருத்தம - உரு௪.

(உக) சீவன்முத்தியாவது - யான் எனதென்னும்விகற்பம்பற்றிப் பசுகரணமாய்ப் பயில்வதின்றி, சிவகரணமாய், உடையானுடைமைப்பொருளுமாய்த்தற் செயலற்றுச சாக்கிரத்தேயதீதத்தைப்புரிந்துநிற்றல. பரஞானமென்றது - அபரஞானம்போ லழிவதின்றி, நித்தியசுகத்தை விளைவிப்பதாகிய சிவஞானம்பற்றி நிகழும் மோனநிலையை. புத்தி - சிவபோகம். சமட்டிவிசசாபுரம் சிவஞான முதலியநால்வகைஞானஙகளையுந் தரும்நகரம். சமஷ்டி - நிறைவு. விச்சை - ஞானம். துவாதசாந்ததலம் - பிரமரந்திரத்துக்குமேல் உன்மனி சத்திக்கதீதமாய் விளஙகும் நிராமயஸ்தானம்.

(உஉ) சுவணம் - பொன்.

(உஙட) சந்தம் - உண்மை. தமனியமுளரி - பொற்றாமரை.

தீர்த்தவிசேடம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

கண்ணகன்குடுமிமாடக்கடிபொழிலாலவாயி
னண்ணலம்பெருமையாரேயளப்பவரவிர்ந்தமுத்த
வெண்ணகையுமையாளன்புவிளைமுகச்செவ்விபோலத்
தண்ணறுங்கமலம்பூத்ததடப்பெருந்தகைமைசொல்வாம். (௧)

யாற்றினுங்கரசாங்கங்கைகாவிரியாதியாறும்
வேற்றுருவாயமுந்நீர்வேலையும்பிறவுங்காருந்
தோற்றுமுன்றன்னையாட்டசுந்தரமூர்த்திசெங்க
ணேற்றினன்கண்டதீர்த்தமாகுமீதெவ்வாறென்னின். (௨)

அகளமாயுலகமெல்லாமொடுக்கியந்நெறியேயார்க்கு
நிகளமாமவிருத்திதோன்றநினைவறநினைந்துநிற்குந்
துகளிலாவறிவானந்தசுந்தரசோதிமேனாட்
சகளமாமுருவங்கொண்டதொன்றொருவிளையாட்டாலே. (௩)

முக்கணனரவப்பூணநூலினன்முகிழ்வெண்டிங்கட்
செக்கரஞ்சடையான்சூலகபாலத்தன்செங்கணேற்றன்
மைக்கருங்கயலுண்கண்ணிவாமத்தன்முன்னும்பின்னும்
பக்கமுநந்தியாதிகணதிபர்பரவிசூழ. (௪)

சென்றுதன்மேனித்தேசாற்றிசையெலாம்விளங்கச்செங்கண்
வென்றிகொளுரகவேந்தனகரமுமவிபுதர்வேந்தன்
பொன்றிகழ்நகரும்வேதன்புரமுமால்புரமுமேலைத்
தன்றிருநகருஞ்சென்று சஞ்சரித்தாடிமீள்வான். (௫)

அன்னபோதயனுந்தேவர்க்கரசனுமாழிவேந்து
முன்னர்வந்திறைஞ்சியேத்தமுனிவரும்பேறுநல்கித்
தன்னகரடைந்துநீங்காத்தனிப்பெருங்கணத்தினோரை
யின்னருள்சுரந்துநோக்கியிலிங்கத்திற்புகுதுமெல்லை. (௬)

---

(௧) கண் அகல் - என்றதற்கு, இடமகன்ற என்பதுபொருள், யார், வினைக்குறிப்புமுற்று. இதில் யாவினா இன்மைப்பொருளது.

(௩) அகளம், நிட்களம். நிகளம் - பந்தம்.

(௪) செங்கண்ஏறு - சிவந்தகண்களையுடைய தருமவிடை.

(௫) உரகவேந்தன் - ஆதிசேடன். உரகம்-சர்ப்பம். விபுதர் - தேவர். பொன்திகழ்நகர் - தெய்வலோகம். தன்திருநகர் - சிவலோகம்.

(௬) இலிங்கம் - பிரகாசகம் - முன்னர் என்பதில் அற்பகுதிப் பொருள்விகுதி.

வேத்திரப்படையோனாதிகளுதிபர்வீழ்ந்துபால
நேத்திரவன்பர்க்கன்பநிரஞ்சனநிருத்தானந்த
சாத்திரமுடிவுந்தேறாத்தனிமுதலொருவவென்றுத்
தோத்திரவகையாலேத்தித்தொழுதொன்றுவினவல்செய்வார். (எ)

ஐயவிவ்விலிங்கமூர்த்திக்காட்டவுமடியேமுய்கி
யுய்யவுங்கங்கையாதிநதிகளுமுலகத்துள்ளோர்
மையறுதடாகநீருமற்றிலேயிருமைப்பேறுஞ்
செய்யவோர்தீர்த்தமிங்குண்டாக்கெனச்செப்பலோடும். (அ)

அத்தகையிலிங்கமூர்த்திக்கெதிரதெதன்கீழ்சாராக
முத்தலைவேலைவாங்கிநாட்டினன்முதுபார்கீண்டு
பைத்தலைப்பாந்தள்வேந்தன்பாதலங்கீண்டுபோயண
ணைத்தலப்பிரமவண்டகடாகமுங்கீண்டதவ்வேல். (கூ)

அவ்வழிப்புறம்புசூழ்ந்துகிடந்தபேராழியூழிப்
பெளவநீரென்னவோங்கப்பாணியாலமைத்துவேணித்
தெய்வநன்னீரைத்தூவிக்கலந்துமாதீர்த்தமாக்கிக்
கைவரைகபாலிநந்திகணத்தினைநோக்கிக்கூறும். (க0)

இன்னமாதீர்த்தந்தன்னையெனைப்பலதீர்த்தங்கட்கு
முன்னம்யாமிங்குக்கண்டமுதன்மையாலாதிதீர்த்த
மென்னலாமினியுண்டாகுந்தீர்த்தங்களெவைக்குமேலாய்
மன்னலாற்பரமதீர்த்தமெனப்பெயர்வழங்கலாகும். (கக)

மருட்கெடமூழ்கினோர்நன்மங்கலம்பெறலானும
மருட்சிவதீர்த்தமாகும்புன்னெறியகற்றியுள்ளத்
திருட்கெடஞானந்தன்னையீதலானஞானதீர்த்த
தெருட்சிதரலான்முத்திதீர்த்தமென்றிதற்குநாமம். (கஉ)

(எ) வேத்திரம் - பிரம்பு. வேத்திரப்படையோன் - திருநந்திதேவர். பாலம் - நெற்றி. நிரஞ்சனம்-நிர - அஞ்சனம். களங்கமில்லாதது. அஞ்சனம் - களங்கம்.

(அ) மை - குற்றம் இருமைப்பேறு - இம்மைமறுமைப்பயன்.

(கூ) சார் - பக்கம். முத்தலைவேல - சூலம். அண்டகடாகம்-பாதலம்.

(க0) புறம்புசூழ்கிடந்தபேராழி-பெரும்புறக்கடல். பெளவம்-கடல. கைவரைகபாலி - கரத்திலேந்திய கபாலத்தையுடைய சிவபெருமான்.

(கக) கண்ட - உண்டாக்கிய. பரமம் - மேன்மை.

(கஉ) மருள் - அஞ்ஞானம்.

குடைந்துதர்ப்பணமுஞ்செய்துதானமுங்கொடுத்தம்மாடே
யடைந்தெழுத்தைந் துமெண்ணியுச்சரித்தன்பாலெம்மைத்
தொடர்ந்துவந்திறைஞ்சிசசூழ்ந்து துதித்தெமையுவப்பசெய்தோ
ருடம்பெடுத்ததனுலெந்தவுறுதியுண்டதனைச்சேர்வார். (கரு)

இந்தநீரெம்மையாட்டினேழிரண்டுலகின்மிக்க
வந்தமிநீர்த்தமெல்லாமாட்டியபயன்வந்தெய்தும்
வந்திதின்மூழ்கியிஙகுவைகுஙகுறியையுஙகள்
சிந்தையிலார்வம்பொஙகப்பூசனைசெய்மினென்று. (கச)

விண்ணவர்தம்மின்மேலாம்வேதியனுகிநின்ற
பணணவன்றனந்நீரிற்படிந்துதன்னனுஞைபாலே
யணணலங்கணத்திறைமூழ்குவித்தனுதியாய
புண்ணியவிலிஙகந்தன்னுட்புகுந்தினிதிருந்தான்மன்னே. (கரு)

அந்தமாநீரானந்தியாதியோர்விதியாற்சோம
சுந்தரன்முடிமேலாட்டித்துகளறப்பூசையாற்றிச
சிந்தையில்விழைந்தவெல்லாமடைந்தனர்செம்பொற்கஞ்சம்
வந்தவாறிதுவத்தீர்த்தமகிமையுமுரைப்பக்கேண்மின். (கசு)

வளையெறிதரங்கஞானவாவியைநோக்கிற்பாவத்
தளையறுமூழ்கின்வேணடுகாமியமெலலாஞ்சாரு
முளமுறமூழ்குமெல்லைமுழுக்கொன்றற்குலகத்துள்ள
வளவறுதீர்ததமெல்லாமாடியபயன்வந்தெய்தும. (கஎ)

மெய்யைமணணுதிகொணடுவிதிவழிசுத்திசெயது
மையறுவருணசூக்கமந்திரஙவினறுமூழ்கிற்
றுய்யமாதீர்த்தமெல்லாந்தோய்ந்துநான்மறையுமாய்ந்தோர்
கையிலெப்பொருளுமீந்தகாசறுபேறுநல்கும். (கஅ)

(கச) குறி, திருவருட்குறியாகிய சிவலிஙகம.

(கரு) அனுஞை - கட்டளை. அனுதி - தனக்கோர்முதலில்லது.

(கஎ) பாவத்தளை - பாவதொடக்கு, காமியம. இசசைபற்றி நிகழ்வது.

(கஅ) மண்ணுதிகொணடு, என்றது - அரசடிமண, வில்வமரத தடிமண, துழாயடிமண, புளியமரத்தடிமண், ஆலமரததடிமண், நாவல்மரத்தடிமண், யானைக்கட்டுமிடத்துமண், குதிரைக்கட்டுமிடத்துமணமுதலிய ஒன்பதுவகைமணகளும்,துளசித்தளிர். புளியந்தளிர், நாவற்றளிர், வில்வத்தளிர், ஆலந்தளிர,அரசந்தளிர், அறுகந்தளிர்முதலிய எழுவகைத்தளிர்களும், பால், தயிர்,நெய்,கோசலம்,கோமயமுதலிய பஞ்சகௌவியஙகளுமாகியவற்றை. வருணசூக்கமந்திரம் வருணதேவ னனுக்கிரகத்துக்குரிய தோத்திரரூபமானமந்திரம்

தெய்வவித்தீர்த்தந்தன்னைநினைவின்றித்தீண்டினாலு
மவ்வியவினையினீங்கியரும்பெறல்வீடுசேர்வ
ரிவ்வுரைமெய்யேயாகுமென்னெனின்மனத்தாறன்றி
வெவ்வழறீண்டினாலுஞ்சுடுமென்றிவிடுமோவம்மா. (௧௯)

ஆருமந்நீரிலென்றுமாடினார்சீவன்முத்தி
சேருவரந்நீராடுஞ்சிறப்புறுபயனுக்கொவ்வா
வாருணவாக்கினேயமந்திரமிவைமுன்னான
பேருணர்வளிகருநானஞ்செய்தவர்பெறும்பேறெல்லாம். (௨௦)

அன்னநீர்தனையுமாடியாலவாயுடையநாதன்
றனையும்பணிவோன்மேலைப்பரகதிதன்னைச்சாரு
மென்னநன்னூலிற்சொன்னபவித்திரமெவைக்குமேலாய்ப்
பன்னரும்புனிதமானபவித்திரமாகிநிற்கும். (௨௧)

ஆதரவிலனையநீராடினோன்சுவர்க்கஞ்சேரு
மாதரவுளனாய்மூழ்கிவானவராதியானோர்க
காதரவரிசியெள்ளுத்தருப்பணமமையச்செய்தோ
னாதரவேள்விமுற்றுமாற்றியபயனைசசேரும். (௨௨)

எனைமாதலங்கடம்மிலிருந்துசெயவிரதம்பூசை
தானமாதருமமோமந்தவஞ்செபந்தியானந்தமமா
லானமாபயனிற்கோடியதிகமாமடைந்துமூழ்கி
ஞானமாதீர்த்தஞாங்கரிருந்தவைநயந்துசெய்யின். (௨௩)

பிறந்தநாளந்நீர்மூழ்கின்மேலைவெம்பிறவிப்பௌவ
மறிந்திடுமெறிதேள்கும்பமதிகளின்மூழ்கிதென்பா
லுறைந்தவர்பொருட்டுப்பிண்டமுதவினாலவர்தாமாழ்ந்து
நிறைந்திடுபிறவிப்பௌவநின்றுமேலெழுவரன்றே (௨௪)

(௧௯) ஔவியவினை - பொறாமைமுதலிய தீக்குணங்கள்.

(௨௦) வாருணமாக்கினேயமந்திரம், என்றது·வருணமந்திரஸ்நானம், ஆக்னேயமந்திரஸ் நானங்களை.

(௨௧) என்ன - எப்படிப்பட்ட. பவித்திரம் - பாவத்தைநீக்கி மோட்சத்தைத்தருவது.

(௨௨) ஆதரம் - விருப்பம்.

(௨௩) ஞாங்கர் - கரை.

(௨௪) மறி - சித்திரைமாதம், தேள் - கார்த்திகைமாதம் - கும்பம் - பங்குனிமாதம். தென்பாலுறைந்தவர் - பிதிரர்.

அத்தடமருங்கின்யாவர்தென்புலமடைந்தோர்தங்கள்
சித்தமாசகற்றவேண்டிச்செய்கடன்முடிக்கின்ன்றோ
ரெத்தனையெண்ணோர்ந்தாலுமெள்ளுக்காயிரமாணடாக
வத்தனையாண்டுமேட்டுமெவரைவிணுளைவைப்பார். (௨௫)

மூவகையுலகிலுள்ளதீர்த்தமுமுறையாலென்றுஞ்
சேவகஞ்செய்யுமிந்தத்தீர்த்தமெந்நாளுமூழ்கி
யேவரந்நீராலென்றுமீசனைப்பூசைசெய்வோ
ராவரிப்பிறவிதன்னிலவர்கதிக்கரையைசசார்வார். (௨௬)

விடுத்திடலரியசித்தவேள்விமாவிரதம்வேதந்
தடுத்திடலரியதானந்தவமிவைதருமபேறெல்லா
மடுத்ததன்கரையில்லைங்கியீசனையருச்சிப்போர்க்குக
கொடுதிடுபுண்ணியந்திற்கோடியிலொன்றுக்கொவ்வா. (௨௭)

உம்மையிற்பிறவிதோறுநியமநல்லொழுக்கம்பூண்டு
பொய்ம்மையில்விரதந்தானநதவஞ்செய்துபுனிதராகிச
செம்மைநன்னெறியினின்றசிதத்தருக்கலதித்தீர்த்த
மிம்மையிலடைந்துசித்தமாடுதற்கெய்தாதன்றே (௨௮)

மேற்படி - வேறு.

(க) மதிகதிரோனிடத்தொடுங்குதினந (௨) திங்கட்பிறப் (௩) பர
வம்வாயங்காந்து, கதிர்கடமை விழுங்குதினம (௪) விதிபாதமிந்நா
ளிற்கருதிமூழ்கித், துதிகடருப்பணந்தானம் புரிதன்மனுவோதுத
லத் தொகையொன்றற்கொன், றதிகபலனமுறைநூறுபிரநூறு
யிரமோரனந்தமாகும். (௨௯)

பொருவரியதகர்த்திங்கடுலாத்திங்களிவையுதிக்கும்போதுமூழ்கி
னொருபதினுயிரமடங்காஞ்சுறவுகவைததாளலவனுதிப்பின்மூழ்கி
னிருபதினுயிரமடங்காமிந்திரவியிடத்தொடுங்குமிந்துவாரம்
வருவதறிந்தாடிமனுவோதன்முதற்செபினனந்தமடங்குண்டாகும்.

(௨௬) சேவகம் - ஏவறபணிவிடை.

(௨௮) உம்மை - முற்சனனம்

(௨௯) க. அமாவாஸ்யை, ௨. மாசப்ரவேசம், ௩. கிரகணபுணய
காலம், ௪. மாதங்கடோறும் வரப்பட்ட இருபத்தேழு யோகங்களி
ல் ஒன்ருய்ப், பிதிர்கர்ம விசேடங்களுக்குரிய சிரார்த்தவகை தொ
ண்ணூற்றுறிலொன்ருய் வருவது.

(௩0) தகர்-மேஷம்-சித்திரை. துலாத்திங்கள்-ஐப்பசிமாதம்.
சுறவு-மகரம்-தைமாதம். அலவன்-கடகம்-ஆடிமாதம். இந்திரவி
யிடத்தொடுங்கு மிந்துவாரமென்றது. சோமவார அமாவாசையை
மறு-ஸ்ரீபஞ்சாட்சரம், சடாக்ஷரமுதலிய மகாமந்திரங்கள்.

பிரயாகைதனின்மகர மதிநாண்முப்பதுங்குடைந்து பெறும்பே றீர்தத், திரையார்பைந்தடத்தொருநாண் மூழ்குவோன் பெறும்வி ரத சிலம்பூண்டு, வரையாமலொருவருடம் படிந்துமையாயமரர்சி கா மணியாம்வேத. வுரையானைவழிபடுமேன் மலடிக்குநன்மகப்பே றுண்டாமன்றோ. (௫௧)

எண்டிசையநதிவாவி வடிவானமாதீர்தத மெல்லாமிப்பொற், புண்டரிகதடத்திலொரு கோடியிலோர்கூறுநிகர் போதாவீது, கண்டதனா லறந்தீண்டப் பெற்றதனாற்பொருளங் கையாலள்ளிக், கொண்டதனாலின்பநலங் குடைந்ததனாற்பேரின்பங் கொடுக்கு மன்றே. (௫௨)

மேற்படி - வேறு.

முன்னவனருளிசசெயதகாரணமுறையாலன்றி
யின்னமிப்புனிதவாவிக்கேதுவாலெய்துநாம
மின்னவிர்சடையான்சென்னிமேவியகங்கைநீரிற்
பின்னதுகலந்தநீராற்பெறுஞ்சிவகங்கையென்றும். (௫௩)

அலகிலாதீர்த்தந்தம்முளதிகவுத்தமமாயத்தோன்றி
யிலகலாலிதனைத்தீர்த்தவுத்தமமென்பாராய்ந்தோர்
பலவிதழ்விரித்துசசெம்பொற்பங்கயமலர்ந்தநீரா
லுலகவாயாரும்பொற்றாமரையெனவுரைப்பரன்றே. (௫௪)

தருமமுன்னாகுநான்குந்தருதலாற்றருமதீர்த்த
மருமைசாலருததீர்த்தமரும்பெறற்காமதீர்த்த
மிருமைசேர்முத்திதீர்த்தமென்பதாமினையதீர்த்தம்
வெருவருபாவமென்னும்விறகினுக்கெரியாமன்றே. (௫௫)

இவ்வருந்தலத்தினான்றபெருமையுமெரிகால்செம்பொற்
றெய்வதபதுமதீர்த்தப்பெருமையுஞ்செப்பக்கேட்டோ
ரெவ்வமில்போகம்வீடுபெறுவரென்றிசைத்தான்முந்நீர்ப்
பௌவமுண்டமரர்வேந்தன்பரிபவவிழுமந்தீர்த்தோன். (௫௬)

தீர்த்தவிசேடம் முற்றிற்று

ஆ படலம் ௭ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௨௬௦

(௫௬) பரிபவம் - துன்பம்.

மூர்த்திவிசேடம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

ஆலவாயமர்ந்தசெம்பொனம்புயப்பெருந்தீர்த்தத்தின்
மேலவாம்பெருமைதன்னைவிளம்புவாரெவரேயங்க
ணீலமாமிடற்றுமுக்கணிராமயனறிவானந்த
மூலமாவிலிங்கமேன்மைமுறையினாலறையலுற்றாம். (௧)

பொன்னெடுமேருவெள்ளிப்பொருப்புமந்தரங்கேதார
வன்னெடும்புரிசைசூழ்ந்தவாரணவாசியாதிப்
பன்னருந்தலங்கடம்மிற்பராபரவிலிங்கந்தோன்று
முன்னரிக்கடம்பின்மாடேமுளைத்ததிசசைவலிங்கம். (௨)

அப்பதியிலிங்கமெல்லாமருட்கூறியிதனிற்பின்பு
கப்புவிட்டெழுந்தவிந்தக்கார[illegible]மிரண்டினாலு
மொப்பரிதானஞானவொளிதிரண்டானவிந்தத்
திப்பியவிலிங்கமூலவிலிங்கமாய்ச்சிறக்குமன்றே. (௩)

இந்தமாவிலிங்கத்தெண்ணான்கிலக்கணவிச்சைமேனி
யந்தமிலழகன்பாகத்துமையொடுமெழருசெய்து
சந்ததம்விளக்கஞ்செய்யுந்தகைமையைநோக்கிச்சோம
சுந்தரனென்றுநாமஞ்சாத்தினார்துறக்கவாணர் (௪)

திறப்படுமுலகமெங்கும்வியாபியாய்ச்சிறந்துநிற்கு
மறப்பெருங்கடவுள்சோமசுந்தரனதனாலன்றே
கறைக்கதிர்வடிவேற்றென்னன்கையிற்பொற்பிரம்புபட்ட
புறத்தடித்தழும்புமூன்றுபுவனமும்பட்டதன்றே. (௫)

சொற்றவிச்சமட்டியானசோமசுந்தரனைக்காணப்
பெற்றவர்வியட்டியானபிறபதியிலிங்கங்காண
லுற்றவராவரென்னென்றுரைக்கின்வேருட்டீர்போய்
மற்றையவினைகளெல்லாந்தழைவிக்குமரத்தின்மாதோ. (௬)

---

(௧) நிராமயன் - நோயில்லாதவன். நீலம், மா, என்பன, ஒரு பொருட் கிளவிகள்.

(௨) வாரணவாசி - கோழிவசிப்பது, வாரணம் - கோழி. இது காரணம்பற்றியே,காசிக்குக்குக்குடநகரம்என்னும்பெயரும்வந்தது.

(௪) சோமசுந்தரன்-ஸஹ-உமா-சுந்தரன்-எனவே, உமையோடு கூடியவழகன். என்பதுபொருள்.

(௫) வியாபி - வியாபகத்தையுடையவன்.

எத்தலத்தியாவனெண்ணெண்டிருவிளையாடல்செய்தா
னத்தலத்தவனுக்கொப்புமதிகமாஞ்சிறப்புப்பெற்ற
வுத்தமனென்றுமெந்தவுலகிலுமில்லையந்த
வித்தகனதிகத்தன்மையெனைத்தெனின்விளம்பக்கேண்மின். (எ)

பொருப்பினுட்டலைமையெய்தும்பொன்னெடுங்குடுமிமேரு
தருக்களிற்றலைமைசாருந்தணணறுந்தெய்வதாரு
விருப்புறுவேள்விதம்முணமேம்படும்புரவிமேத
மருட்படுதானந்தம்முள்விழுமிதாமன்னதானம். (அ)

மனிதரிலுயர்ந்தோராதிமறையவர்தேவர்தம்மிற்
பனிதருதிங்கள்வேணிப்பகவனேயுயர்ந்தோன்வேட்டோர்க்
கினிதருள்விரதந்தம்முளதிகமாமிந்துவாரம
புனிதமந்திரங்கடம்முட்போதவைந்தெழுத்துமேலாம். (௯)

மின்மைசான்மணியிரத்தினமணிவரமவிழுப்பநலருந்
தன்மைசாலறங்கடம்மின்மிகுஞ்சிவதருமமெனப
வினமைசாநெறிநின்றோருக்கேற்குநற்கலங்கடம்மி
னன்மைசான்றவரேமுககணுதனுக்கன்பூணடோா. (௧௦)

தீயவாஞ்சுவைப்பாலாவிறதேவராவதிகம்பல்வே
றுயமாதீாததநதமமுளதிகமாஞ்சுவணகஞ்ச
மாயமாசறுககவெலலாததலததிலும்வதிந்துமன்னுந்
தூயவானவரிறசோமசுந்தரன்சிறந்தோனுகும். (௧௧)

அந்தமுமுதலுமில்லாவகணடபூரணமாயாாக்கும்
பந்தமுமவீடுநல்கும்பராபரசோதிதானே
வநதனைபுரிவோாக்கிமமைமறுமைவீடளிப்பானந்தச
சுந்தரவிலிஙகத்தென்றும்விளஙகுவான்சுருதியேத்த. (௧௨)

இதற்குசயம்புதன்னையேனையசயம்புவெல்லா
நிததமுந்தெரிசிததேகுநிருமலவொளியாமிந்த
வுததமவிலிஙகஙகணடோருரையுணாவொடுஙகவுள்ளே
சித்தமாசொழியத்தோன்றுஞ்சிவபரஞ்சுடரைக்கண்டோர். (௧௩)

(எ) விததகன - ஞானசொரூபன. வித்தகம் — ஞானம்.

(௧௦) மின்மை-மின்-ஒளி-மை பகுதிப்பொருள் விகுதி. கலம்-
ானபாததிரம்.

(௧௧) தீயவாஞ்சுவைப்பால் - இனிமை விரும்புஞ் சுவையையு
டையபால். தீ - இனிமை. அவா - விருப்பம்.

(௧௩) சயம்பு-ஸ்வயம்பு என்பதன்றிரிபு தானே யுண்டானது
என்பது பொருள். ஸ்வயம்-தானே, பு - உண்டானது.

மெல்லாங்
கொத்தழற்பொறிவாய்ப்பட்டபஞ்சுபோற்கோபமூள
மெய்த்தவஞ்சிதையுமாபோன்மருந்தினால்வீயுநோய்போ
லுத்தமகுணங்களெல்லாமுலோபத்தாலழியுமாபோல். (க௪)

கலிகடலிரவிதோன்றக்கருகிருளுடையுமாபோ
லொலிகெழுபெருங்காறள்ளவுடைபடுமேகம்போல
வலிகெழுமடங்கல்சீறமாயுமால்யானைபோலக
குலிசவல்லேறுதாக்கப்பொடிபடுங்குன்றம்போல. (க௫)

மருட்சிசெய்காமநோயான்மதிகெடுமாறுபோல
வருட்சிவஞானநோக்கால்வலிகெடுமவிசசைபோலத்
தருக்குறுமுவணஞ்சீறத்தழலராவிளியுமாபோற்
செருக்குறவழியுங்கற்றகல்விபோற்சிதையுமன்றே. (க௬)

புலரியிற்சீவன்முத்திபுரேசனைக்காணப்பெற்று
லலைகடனான்குபட்டவவனிமாதானஞ்செயக
பலனுறுங்கதிர்காலுசசிவைகலிற்பணியப்பெற்றார்
கலைஞர்பானூற்றுப்பததுக்கபிலைமாதானப்பேறும். (க௭)

விண்ணிடைப்பரிதிப்புத்தேணமேலைநீர்குளிக்குமெல்லை
யண்ணலைவணங்கிற்கோடியானினததானப்பேறும்
பண்ணவர்பரவும்பாதியிருள்வயிற்பணியப்பெற்றால்
வண்ணவெம்புரவிமேதமகம்புரிபெரும்பேறெயதும். (க௮)

இன்னனவதிகமாம்பேறறிந்துபோயெததேவர்க்கு
முன்னவன்சமட்டிவிச்சாபுரமுறைமுதல்வன்றன்னைச்
சொன்னவிக்காலந்தோறுமிறைஞ்சியுந்தொழுதுஞ்சூழ்ந்தும்
பொன்னடிக்கன்பராகிவழிபடும்புனிதசீலர். (க௯)

(க௫) மடங்கல்-சிங்கம். குலிசம் - வச்சிராயுதம். ஏறு - இடி. தோன்ற, தள்ள, சீற, தாக்க, என்பன காரணப்பொருளில் வந்த வினையெசசங்கள்.

(க௬) செருக்கு - அகங்காரம்.

(க௭) புலரி - விடியற்காலம், கடல்நான்கென்றது, நாற்றிசைக்கடல்களை. உச்சிவைகல் - உச்சிக்காலம்.

(க௮) புரவிமேதமகம் - அஸ்வமேதயாகம்.

உம்மையில்வினைகளென்னும்பிணியவிழ்ந்தொருவித்தூய
செம்மையராகியானுத்திருவொடுசெல்வமோங்க
வெம்மையில்போகமூழ்கிமலவிருள்வீக்கநீந்தி
மைம்மலிகண்டத்தெங்கோன்மலரடிநீழல்வாழ்வார். (உ௦)

மேற்படி - வேறு.

அறவுருவனுலவாயானுமஞ்செவிமடுத்தாலடைந்தபத்துப், பிற விவினையறுகினைந்தானூறுபெரும் பவப்பாவப்பிணிபோங்கூட, வி றைவனையின் றிறைஞ்சுதுமென றெழுந்துமனைப் புறம்போந்தாலீ ரைஞ்ஞூறு, மறமுறுவெம்பவத்திழைதத பாதகவல்வினையனைத்து மாயுமன்றே (உக)

புழைக்கைவரை தொலைததானைத் தெரிசித்தோராயிரவாம்பு ரவிவேள்வி, தழைத்தபெரும் பயன்பெறுவ ருருதத்திரசூக்கம் மத னுற்றவவானோர்க, டொழற்கரியான்றனைத்துதித்தோர்கணத்துக் காயிரராசசூயயாக, மிழைத்தபெரும் பயன்பெறுவர் சமட்டிவடிவா கியவவ்விலிங்கந்தன்னை. (உஉ)

அங்கையுளவாகியநன் னிராட்டிப்பூசித்தோ ரளவிலேனைத, துங்கதலததுறையிலிங்கமூர்த்திகளைச சிவாகமநூல்சொன்னவாற் றுன், மங்கலமாகியமுகமனீரெட்டும வழுவாதுவாசந்தோய்ந்த, செங்கனகமணிக்கலசப்புனலாட்டிமாபூசைசெய்தோராவார். (உங)

(உ௦) செமமை - நடுநிலைமை. ஆனுத்திரு - நீங்காதசெலவம.
(உக) மறம் - தீமை.
(உஉ) சூக்கம் - சூக்தமென்னும வடமொழித்திரிபு.
(உஉ) புழைக்கை-துவாரததையுடைய கையையுடையது,என உருபும்பயனுந் தொக்க இரணடாம் வேற்றுமைத தொகைநிலைக்க ளததுப்பிறந்த அன்மொழித் தொகையாய், யானைக்குக் காரணப் பெயராய்வந்தது. வாம்புரவி-தாவுங்குதிரை.
(உங) முகமன் - உபசாரம. இது சோடசோபசாரம், தசோப சாரம், பஞ்சோபசாரம், என மூனறுவகைப்படும். அவற்றுள்சோ டசோபசாரமாவன—ஆவாகனம், ஸ்தாபனம், சந்நிதானம், சந்நி ரோதனம், அவகுணடனம், தேனுமுத்திரை, பாத்தியம், ஆசமனீ யம், அர்க்கியம், புட்பதானம், தூபம, தீபம், நைவேததியம், பானீ யம், ஆராத்திரிகை, ஜபசமர்ப்பணை என்பன. தசோபசாரமாவன— மேற்காட்டிய சோடசோபசாரத்துள், ஆவாகனமுதல் புட்பதானம் வரையிலுள்ளபத்தும். பஞ்சோபசாரங்களாவன—பிரிதிவிசம்பந்த மான, கந்தமூலபலாதிகள், கந்தகுசுமாதிகள், அன்னாதிகளும்; அப் புசம்பந்தமான, வாரி, பால், தயிர, வஸ்திரமுதலியவைகளும்; தே யுசம்பந்தமான உலோகாதியாபரணங்களும், தீபங்களும்; வாயுசம் பந்தமான தூபம், சாமரம், மயில்விசிறியாதிகளும்; ஆகாயசம்பந்த மான, மணியோசை, தோத்திரத்தொனி முதலியவைகளுமாம்.

அவ்வண்ணஞ்சுந்தரனை யைந்தமுதமானுதவு மைந்துதீந்தேன், செவ்வண்ணக்கனிசாந்தச சேறுமுதன்மட்டித்துத் தேவர்தேறு, மெய்வ்வண்ணங்குளிரவிரைப்புனலாட்டி மாபூசைவிதியாற்செய்தோர், மைவ்வண்ணவினைநீந்தியறமுதனாற் பொருளடைந்துமன்னிவாழ்வார். (உ௪)

நல்லவகைமுகமனீரெட்டுள்ளும்வடிததவிரைநன்னீராட்ட
வல்லவர்நூறுபிரமாமேதமகப்பயன்பெறுவர்வாசநான [வ
மெல்லவிர்குங்குமஞ்சாந்த மிகவபலவுமட்டித்தோரெழிலாற்தெய்
முல்லைநகையாரோடும்விரைக்கலவைகுளித்தின்பமூழ்கிவாழ்வார்.

நன்மலரொன் றாலவாயான்முடிமேற்சாற்றி னையந்துநூறு, பொன்மலர்கொண டயற்பதியிற் பூசித்தபயனெய்தும் புனிதபோகத், தன்மைதருசுந்தரற்குத் தூபமொருகாற்கொடுப்போர் தமக்குத்தாங்கள், சொன்மனமெய்யுறசசெய்த றறமாயிரம்பொறுப் பன்சுருதிநாதன். (உ௫)

திருவமுதுநிவேதிப்போ ரவிழொன்றற் குகமொன்றாச சிவலோகத்தின், மருவிநிறைபோகமுடன் வைகுவர்தாம்பூலமுக வாசமீந்தோர், பொருவரியகடவுளராணடொருநூறுகோடிசிவ புரத்துவாழ்வா, ரொருபளிதவிளக்கிடுவோர் வெண்ணிறமுங்கணனுதலுமுடையராவார். (உ௬)

(உ௪) ஐந்தமுதம், என்றது-பஞ்சாமிர்தம். அவை-பால், நெய், தேன், சர்க்கரை, பழம். இவற்றுள், பால்நீக்கித் தேங்காய்த்திருகல் கூட்டி ஐந்துவகையாகக்கொள்ளுதலும; தேங்காயத திருகல்நீக்கி, நீர்கூட்டி யைந்தென்றுகொள்ளுதலும்; பழவர்க்கங்களெல்லாம் ஒன்றாகவும்; நெய், தயிர், பால், இம்மூன்றையும் இனம்பற்றியொன்றாகவுங்கொணடு, இவ்விரணடோடுதேன், சாக்கரை, நீர்இவற்றைக்கூட்டி ஐந்தென்றுகொள்ளுதலும் உணடு. ஆனுதவுமைந்தென்றது-பஞ்சகௌவியம்-அவை-பால்,தயிர்,நெய், கோமயம், கோசலம். இவற்றோடு கோரோசனமுங்கூட்டி கவ்வியம் ஆறு எனவுங் கூறுதலுமுண்டு. கவ்வியம்-கோசம்பந்தமாயுள்ளன. கோ - பசு. மட்டித்தல்-பூசுதல். விரைபுனல் - வாசனையூட்டிய திருமஞ்சனம் விரை-வாசனை. மஞ்சனம்-நீர்.

(உ௫) சுருதி, காதாற்கேட்கப்படுவது - வேதம்.

(உ௬) முகவாசம்-தக்கோலம் ஏலம் தகைசா லிலவங்கம், கர்ப்பூரம் சாதியோடைந்து, என்னுமிவ்வைந்தும். பளிதம் - கர்ப்பூரம். பளிதவிளக்கு-கர்ப்பூரநிராஞ்சனம்.

நறுந்திருமஞ்சனமெடுக்கக் குடமாட்டமணிக்கலசநல்லவாசம்,
பெறுந்தகையதூபக்கா ரீபக்கான்மணியின்ன பிறவுங்கங்குற், றெ
றுங்கதிர்கான்மணிமாடமதுரைநாயகர்க்கீந்தோர்செய்தபாவம், வெ
றுந்துகள்செய்தைம்பொறிக்கும் விருந்தூட்டும்பெருங்காமவெள்ள
த்தாழ்வார். (௨௮)

கயலிசையுங்கண்ணுமைகோன் றிருமுன்னர்ப்பல்லியமுங்கல்
லென்றார்ப்ப, வியலிசையபாடலினோடாடலிவைசெய்விப்போரிரு
மாப்பெயதிப், புயலிசையவியங்கலிப்ப மூவுலகுந்தொழவரசாய்ப்
பொலங்கொம்பாடுஞ், செயலிசையவணங்கனை யாராடரங்குகண்டி
ன்பச செல்வததாழ்வார். (௨௯)

ஒருகாலட்டாங்கமுடன் பஞ்சாங்கமுடனுதலொண்செங்கால்
வெண, குருகாலுமலர்த்தடஞ்சூழ் கூடலுயகர்ப்பணிவோர் கோ
லொன்றோச்சிப், பொருகாலின்வருபரித்தேர்மன்னவராயாவருந்
தம்புடைவந்தெய்தி, யிருகாலுந்தலைவருட வெககாலுந் தமைவண
ங்க விருப்பரன்றே. (௩௦)

இத்தகையதிருவாலவாயுடையான்றிருமுன்னரியற்றுமோம
மெய்த்தவமந்திரந்தானமின்னவனுவளவெனினுமேருவாகு
முத்தமமாமிவ்விலிங்கப்பெருமையெலாம்யாவரளந்துரைப்பர்வேத
வித்தகரேசிறிதறிந்தவாருரைத்தேமினிப்பலகால்விளம்புமாறென்.

இத்தலத்துக்கொப்பாக வொருதலமும்பொற்கமல மென்னு
மிந்த. வுத்தமமாதீர்த்தத்துக் கொப்பதொரு தீர்த்தமுமெய்யுணர்
வானந்த, விததனையவிலிங்கமிதற் கொப்பாவோரிலிங்கமும்பார்
விண்மேலென்னு, முத்தலத்துமிலையந்த மூர்த்திதிருநாமங்கண்
மொழியக்கேண்மின். (௩௨)

(௨௯) இசைய என்பவற்றுள், இயலிசைய பாடலென்றவிடத்
து இசையையுடையவெனப் பெயரெச்சத்தின்மேலும், ஏனைய உ
வம உருபிடைச சொல்லடியாய்ப்பிறந்த வினையெச்சங்களின் மே
லும் நின்றன. இயம்-வாத்தியம். அணங்கு-தெய்வப்பெண்.

(௩௦) குருகுஆலும்-அன்னங்கள்ஒலிக்கும். அட்டாங்கம்-தலை,
இரண்டுகை, இரண்டுசெவி, மோவாய், இரண்டுதோள்என்னுமிவ்
வெட்டுறுப்பும் நிலத்திற் பொருந்தவணங்குதல். அஷ்டம் - எட்டு-
அங்கம்-உறுப்பு. பஞ்சாங்கம் - தலை, இரண்டுகை, இரண்டுமுழந்தா
ள் என்னு மிவ்வைந்துறுப்புக்களும் நிலத்திற்பொருந்த வணங்கு
தல். பஞ்சம்-ஐந்து.

கருப்பூரசுந்தரன்பூங்கடம்பவனசுந்தரனுட்கரவாத்தொண்டர்
விருப்பூருங்கலியாணசுந்தரனல்லறவடிவாய்விளங்குமேற்றுப்
பொருப்பூரும்பிராமசுந்தரன்றேன்புடைகவிழப்பொன்னிற்பூத்த
மருப்பூசணபகசுந்தரன்மகுடசுந்தரன்றான்வாழிமன்னோ. (௩௩)

மாண்மதசுந்தரன்கொடியபழியஞ்சுசுந்தரனோர்மருங்கின்ஞானத்
தேன்மருவியுறைசோமசுந்தரன்றேன்செவ்வழியாழ்செய்யப்பூதத
கான்மருவுதடம்பொழில்சூழாலவாய்ச்சுந்தரன்மீன்கணங்கள்சூழப்
பான்மதிசூழ்நான்மாடக்கூடனாயகன்மதுராபதிக்குவேந்தன். (௩௪)

சீராலோன்பரவரியசமட்டிவிசசாபுரநாதன்சீவன்முத்தி
புரநாதன்பூவுலகசிவலோகாதிபன்கன்னிபுரேசன்யார்க்கும
வரநாளுந்தருமூலலிங்கமெனவிவைமுதலாமாடக்கூட
லரனாமமின்னமளப்பிலவாகுமுலகுய்யவவ்விலிங்கம (௩௫)

பாதாளமேழுருவமுளைத்தெழுந்ததவ்விலிங்கப்படிவந்தன்னு
ளாதாரமாகவமர்ந்தறுபத்துநாலுவிளையாடல்செய்த [ன்று
போதானந்தன்பெருமைநங் குரவன்மொழிப்படியே புகன்றேமெ
வேதாதிகலைதெரிந்தமலயமுனிகேட்டறவோரவினாகலசெய்தார்.

அருட்கடலையிறைவிளையாட் டறுபத்துநான்கென்று யவை
யானந்தப், பொருட்கடவுளைக்காலத்தியாவர்பொருட்டாடினனெ
ம்போதந்தேறித், தெருட்படரவரன்முறையாற் செப்புகெனக்கர
ங்குவித்தார்தென்பால்வெற்பி, லிருப்பவனுமவினாயபடிக்கிறை நிர
ம்பத்தொகுத்துவிரித் தியம்புகின்றான். (௩௭)

மூர்த்திவிசேடம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் ௮-க்கு - திருவிருத்தம - ௩௨௭.

---

(௩௩) அறவடிவாய்விளங்குமேற்றுப்பொருப்புஎன்றது, தருமவிடையை.

(௩௪) ஓர்மருங்கின் ஞானத்தேன் என்றது, உவம ஆகுபெயராய் உமாதேவியை யுணர்த்திநின்றது.

(௩௬) பாதாளமேழ் என்றது, பாதாளத்தையீறாகவுடையகீழ் ஏழுலோகத்தினை, அவை. அதலம், விதலம், சுதலம், தராதலம், ரசாதலம், மகாதலம், பாதாளம், என்பன. கேட்ட, என்பதில், அகரவீறு, தொகுத்தல். இறை-உத்தரம்.

சிவமயம்.

திருவிளையாடற்றொகையாகிய * பதிகம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

வானவர்கோன்பழிதொலைத்தவிளையாட்டுவெங்கரிசாபமாய்த்தவாறு
மீனவர்கோன்காடெறிந்துபுரங்கண்டபெருஞ்சிறப்புமீனநோக்கி
யானதடாதகையழல்வாயவதரித்துப்பாராண்டவருளுமீசன்
றானவளைமணஞ்செய்துமுடிதரித்துமணகாத்ததகைமைப்பாடும்.

புலிமுனியும்பணிமுனியுந் தொழவெள்ளிமன்றுணடம் புரிந்த வாறும், வலிகெழுதோட்குண்டகட்டுக் குறட்கன்னக்குன் றளித்த வகையும்பின்னு, நலிபசிநோயகெடவன்னக் குழியழைத்துக்கொடு த்துநீர் நசைக்குவைகை, யலைபுனல்கூயருத்தியதும் பொன்மாலைக் கெழுகடலு மழைத்தவாறும். (உ)

அந்தராகோனுதனத்தி னுறைமலயத்துவசனைமீண் டழைத்த வாறுஞ், சுந்தரவுக்கிரகுமர னவதரித்தவாறும்வளை சுடர்வேல்செ ண்டு, தந்தையிடத்தவன்பெற்ற வாறுமவனவ்வடிவேல் சலதிவீறு, சிந்தவிடுத்ததுமகவான் முடியைவளையெறிந்திறைவன் சிதைத்த வீறும். (௩)

பொன்னசலந்தனைச்செண்டாற் புடைத்துநிதியெடுத்ததுவும் புனிதர்க்கீசன், பன்னரியமறைப்பொருளைப் பகர்ந்ததுவும்மாணி க்கம் பகர்ந்தவாறுந், தொன்னகர்மேனீர்க்கிழவன் வரவிடுத்தகடல் சுவறத் தொலைத்தவாறு. மன்னதனிதொன்மதுரை நான்மாடக் கூடனகரானவாறும். (௪)

*—"பதிகக்கிளவி பல்வகைப்பொருளைத், தொகுதியாகத் தொகுத்துரைப்பதுவே" என்னுஞ்சூத்திரப்படி, இங்குப்பலவகை த்திருவிளையாடல்களையுந் தொகுத்துக் கூறியதனால், பதிகம் என ப்பெயர் வந்தது.

(க) மீனவர்கோன், என்றது மச்சக்கொடியையுடையபாண்டி யர்களுட்சிறந்த குலசேகரபாண்டியனை.

(உ) குண்டு - ஆழம். அகடு - வயிறு. குறள் - குண்டோதரன். கூவி - இது கூய் எனத் திரிந்துநின்றது.

(௩) வளை - சக்கரம். வீறு - செருக்கு.

(௪) நீர்க்கிழவன் - வருணன்.

வட்டங்கொள்சடையுடைய சித்தர்விளையாடியதோர்வனப்புங் கையிற், கட்டங்கந்தரித்தபிரான் கல்லானைக்கரும்பருந்தக் காட்டு மாறு, முட்டங்குவஞ்சனையா லமணர்விடுவாரணத்தை யொழித்த வாறு, மிட்டங்கொள் கௌரிமுனம் விருத்தனிளையோன் குழவி யானவாரும். (ரு)

செய்யதாண்மாறிநடமாடியதும்பழியஞ்சு திறனுந்தாயை, மை யலாற்புணர்ந்தமகன் பாதகத்தைமாற்றியதுமதியாதாசான், றைய லாடனைவிரும்பு மாணவனைவாளமரிற் றடிந்தவாறும், பையராவெ ய்ததுவும் படிற்றமணர்விடுத்தபசுப் படுத்தவாறும். (சு)

அறவேற்றுப்பரியுகைத்து மெய்க்காட்டுக்கொடுத்தவிளையாட் டுங்காட்டுச், சுரவேற்றுக்கொடியரசன் றனக்குலவாக்கிழிகொடுத் து தொடர்புநாய்கர், நறவேற்றமலர்க்குழலார் மனமகவர்ந்துவளைப கர்ந்தநலனுமாறு, மறவேற்கணமாதரார்க் கட்டமாசித்தியுற மதித் தவாறும். (எ)

சென்னிபொருட்டெயில்வாயி றிறந்தடைத்துவிடைபொறித் த செயலுஞ்சென்னி, மன்னிகலிட்டமர்விளைப்பு மீனவற்குநீர்ப்ப ந்தர் வைத்தவாறும், பொன்னனையாள்பொருட்டிரத வாதவினை முடித்ததுவும் புகார்க்குவேந்தன், றன்னையகன்குழிவீட்டித் தென் னவற்குமறவாகை தந்தவாறும். (அ)

மனக்கவலைகெடவுலவாக் கோட்டையடியார்க்களித்த வகையு மாம, னெனக்கருணைவடிவாகி வழக்குரைததுப்பொருள்வணிகற் கீந்தவாறுஞ், சினக்கதிர்வேல்வரகுணற்குச சிவலோகங்காட்டியது ந் திவவுக்கோலான், றனக்கடிமையெனவிறகு திருமுடிமேற்சுமந் துபகை தணித்தவாறும். (கூ)

அப்பாணற்கிருநிதியஞ் சேரனிடைத்திருமுகமீந் தளித்தவா று, மப்பாணன்பாடமழை யரையிரவிற்பொற்பலகை யளித்தவா று, மப்பாணன்மனைவியிசைப் பகைவெல்லவண்ணலவையடைந்த வாறு, மப்பாணனென்றேன் முலையருத்திப்பன்றியுயி ரளித்த வாறும். (௧௦)

(ரு) கட்டங்கம்-மழு. இது கடங்கமென்பதன் றிரிபு. இதனைத் திருக்கோவையாரில் – "சுத்தியபொக்கணத் தன்பணிகட்டங்கஞ் சூழ்சடையோன்" எனவருஞ் செய்யுளுரையாற் காணக.

(சு) மாணவன் - மாணுக்கன் படிறு - வஞ்சகம்.

(எ) சுறவேற்றுக்கொடி - மீனக்கொடி. ஏறு - ஆண்.

(அ) புகார் - காவிரிப்பூம்பட்டினம். இது-சோழன்ராஜதானி.

(கூ) திவவுக்கோலான், என்றது-நரம்பின் கட்டமைந்த வீணை யையுடைய பாணபத்திரனை. திவவு - வீணைவலிக்கட்டு.

வயவேனக்குருளைகளை மந்திரிகளாக்கியதும் வலியுண்டாகக், கயவாய்க்குக்குருமொழிவைத் தருளியதுநாரைக்குக் கருணைநாட்டந், தயவால்வைத்தருண்முத்தி நல்கியதுங்கூடனகர் தன்னைச்சித்தர், புயநாகம்போய்வளைந்து திருவாலவாயாக்கிப் போந்தவாறும்.

சுந்தரனென்றெழுதியகூ ரம்பெய்துசெம்பியன்போர்தொலைத்தவாறுஞ், செந்தமிழோர்க்கியற்பலகை யருளியதுந்தருமிக்குச் செம்பொன்பாடித், தந்ததுவுமாறுபடு கீரற்குக்கரையேற்றந் தந்தவாறும், விந்தமடக்கியமுனியாற் கீரனியற்றமிழ்தெளிய விடுத்தவாறும். (௧௨)

ஊமனூற்புலவரிக லகற்றியதுமிடைக்காடனுடன்போய்கொன்றைத், தாமனூர்வடவால வாயமர்ந்தபரிசும்வலை சலதிவீசிப், பூமனுய்குழலியைவேட் டருளியதும்வாதவூர்ப் புனிதர்க்கேறத், தேமனுணமலரடிகண முடிசூட்டியுபதேசஞ் செய்தவாறும். (௧௩)

நரிகள்பரியாக்கியதும் பரிகணரியாக்கியது நாகம்பூணடோ, னரியதிருமேனியின்மே லடிசுமந்துமண்சுமந்த வருளுந்தென்ன, னெரியடுவெஞ்சுரந்தணித்த வாறுமமணரைக்கழுவி லிட்டவாறுங், கரியதெனவன்னிகிணறிலிங்கங்கூய்வணிகமகட் காத்தவாறும். ()

எனத்தொகையா லறுபத்துநான்கிவற்றை நிறுத்தமுறையீறிலாத, வினைத்தொகையா றகன்றீரெக்காலமெவர் பொருட்டெனநீர் வினவுயவாற்றான், மனத்தளவிலன்புமடை யுடைந்தொழுகத்திருவால வாயான்றுளை, நினைத்தளவிலானந்தம் பெருகவிரித்துரைப்பலென நெறியாற்கூறும். (௧௫)

திருவிளையாடற்றொகையாகியபதிகம் முற்றிற்று

ஆ படலம் - ௩ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௯௪௨.

(௧௧) வயம்-வெற்றி. எனக்குருளை - பன்றிக்குட்டி. சயவாய்-கருக்குருவி.

(௧௨) செம்பியன்-விக்கிரமசசோழன். கீரன்-நற்கீரன். கீரற்கு என்றதில், கு - உருபுமயக்கம்.

(௧௩) ஊமனென்றது - உருத்திரசன்மரை. புலவரென்றது-கடைச்சங்கப்புலவர்களாகிய நாற்பத்தெண்மரை. வடவாலவாய்என்றது-மதுரைக்கு வடக்கிலும், வையைநதிக்குத் தெற்கிலுமுள்ள வட மதுரையை. தேம் மன் நாண் மலர் தேன்பொருந்திய, அன்றலர்ந்த தாமரைமலர்.

(௧௪) தென்னன் - கூன்பாண்டியன், கரி - சாட்சி.

சிவமயம்.

முதலாவது,

இந்திரன்பழிதீர்த்தபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மின்பயில்குலிசப்புத்தேள்விருத்திராசுரனைக்கொன்ற
வன்பழிவிடாதுபற்றக்கடம்பமாவனத்திலெய்தி
யென்பரவாரம்பூண்டவிறைவனையருச்சித்தேத்திப்
பின்பதுகழிந்துபெற்றபேற்றினையெடுத்துச்சொல்வாம். (க)

முன்னதாமுகத்தில்வண்டுமூசுமந்தாரநீழற் [ண்
பொன்னவிர்சுணங்குணகொங்கைப்புலோமிசைமணாளன்பொறபூ
மின்னவிர்ந்திமைப்பசசிங்கஞ்சுமந்தமெல்லணைமேன்மேவி
யன்னமென்னடையாராடுமொடன்மேலார்வம்வைத்தான். (உ)

மூவகைமலரும்பூத்துவண்டுளேமுழங்கத்தெய்வப்
பூவலர்கொடிபோந்தன்னபொன்னனாகூத்துமன்னார்
காவலரமுதமன்னபாடலுகாகநாட்டுக்
காவலன்கண்டுகேட்டுக்களிமதுககடலுளாழ்ந்தான். (௩)

பையராவணிந்தவேணிப்பசவனேயனையதங்க
ளையனும்வியாழப்புத்தேளாயிடையடைந்தானாகச
செய்யதாள்வழிபாடின்றித்தேவர்கோனிருந்தானந்தோ
தையலார்மயலிற்பட்டோர்தமக்கொருமதியுணடாமோ. (௪)

ஒல்லெனக்குரவனேகவும்பர்கோன்றிருவினுக்கம்
புல்லெனசசிறிதுகுன்றப்புரந்தரனரிந்திக்கேடு
நல்லதொல்குரவற்பேணாவையினால்விளைந்ததென்று
வல்லலுற்றறிவன்றன்னைத்தேடுவானாயினானே. (௫)

(க) குலிசப் புத்தேள் - வச்சிராயுதத்தையுடைய இந்திரன். குலிசம் - வச்சிரம். புத்தேள் - தெய்வம்.

(உ) முன்னதாம் உகம்-திரேதாயுகம். மந்தாரம்-பஞ்சதருக்களி லொன்று. தெய்வலோகத்தருக்களில் வண்டுமொய்க்கும் சம்பிரதா யமில்லாவிடினும். மரப்பொதுவகையில், வண்டு மூசு மந்தாரம் எ ன்றார். மூசுதல் - மொய்த்தல்.

(௩) மூவகைமலர் - கோட்டுப்பூ, நீர்ப்பூ, நிலப்பூ.

(௪) பகவன், என்றது ஐஸ்வரிம், வீரியம், புகழ், திரு, ஞான ம், வைராக்கியம். என்னும். இவ்வாறு குணங்களையுமுடையவனை.

(௫) அறிவன் - பிரகஸ்பதி.

அங்கவனிருக்கைபுக்கான்கண்டிலனவித்தபாசப்
புங்கவருலகமேனோர்பதவியும்புவனமூன்றி
லெங்கணுந்துருவிக்காணானெங்குற்றான்குரவனென்னுஞ்
சங்கைகொணமனத்தனாகிச்சதுமுகனிருக்கைசார்ந்தான். (௬)

துருவினனங்குங்காணான்றிசைமுகற்றொழுதுதாழ்ந்து
பரவிமுன்பட்டவெல்லாம்பகர்ந்தனன்பகரக்கேட்டுக்
குரவனையிகழ்ந்தபாவங்கொழுந்துபட்டருந்துஞ்செவ்வி
வருவதுநோக்கிசசூழ்ந்துமலர்மகனிதனைச்சொன்னான். (எ)

அனையதொல்குரவற்காணுமளவுநீதுவட்டாவீன்ற
தனையன்முசசென்னியுள்ளான்றானவர்குலத்தில்வந்தும்
வினையினாலறிவான்மேலான்விசசுவவுருவனென்னு
மினையனைக்குருவாக்கோடியென்னலுமதற்குநேர்ந்தான். (அ)

அழலவிர்ந்தனையசெங்கேழடுககிதழ்முளரிவாழ்க்கைத்
தொழுதகுசெம்மறன்னைத்தொழுதுமீண்டகன்றானீங்கா
விழைதகுகாதல்கூரவிசசுவவுருவன்றன்னை
வழிபடுகுருவாக்கொண்டான்மலர்மகன்சூழ்சசிதேறான். (கூ)

கைதவக்குரவன்மாயங்கருதிலன்வேள்வியொன்று
செய்திடலடிகளென்னத்தேவர்கட்காக்கங்கூறி
வெய்தழல்வளர்ப்பானுள்ளம்வேறுபட்டவுணர்க்கெல்லா
முய்திறநினைந்துவேட்டான்றனக்குமேலுறுவதோரான். (க0)

வாக்கினான்மனத்தால்வேறாய்மகஞ்செய்வான்செயலையாக்கை
நோக்கினானோதிதன்னானோக்கினான்குலிசவேலாற்
றாக்கினான்றலைகணமூன்றுந்தனித்தனிப்பறவையாகப்
போக்கினானலகைவாயிற்புகட்டினான்புலவுச்சோரி (கக)

(எ) செவ்வி - காலம்.

(கூ) சூழ்சசி - ஆலோசனை.

(க0) கைதவம் - வஞ்சனை. செய்திடல்-என்பதில் அல்விகுதிவியங்கோட்பொருளது - "மக்கட்பதடி எனல்" என்பதுபோல.

(கக) யாக்கைநோக்கினான். இந்திரன். ஓதி-ஞானப்பார்வை. தனித்தனிப் பறவையாக என்றது, விச்சுவவுருவன் மூன்று சிரசுகளில், சோமபானஞ் செய்கின்றமுகம், காடையாகவும், சுராபானஞ்செய்கின்றமுகம், ஊர்க்குருவியாகவும், அன்னபானம் செய்கின்றமுகம் சிச்சிலிக்குருவியாகவும், பறந்தனவென்பதை. இதன் விரிவு ஆலாஸ்யமகத்துவத்திற் காண்க.

தெற்றெனப்பிரமபாவஞ்சீறிவந்தமரர்வேந்தைப்
பற்றலுமதனைத்தீர்ப்பான்பண்ணவர்மரமேன்மண்மேற்
பொற்றொடியார்மேனீர்மேல்வேண்டினர்புகுத்தலோடு
மற்றவரிஃதியாந்தீர்க்கும்வண்ணம்யாதென்னவிண்ணோர். (கஉ)

அப்பிடைநுரையாய்மண்ணிலருவருப்புவராயம்பொற்
செப்பிளங்கொங்கையார்பாற்றீண்டுதற்கரியபூப்பாய்க்
கப்பிணர்மரத்திற்காலும்பயினதாய்க்கழிகவென்று
ரிப்பழிசுமந்தவெங்கட்கென்னலமென்றார்பின்னும். (கந)

மேற்படி - வேறு.

கருவின்மாதர்கருவுயிர்க்குமளவுமுறையாற்கணவர்தோண
மருவிவாழ்கமண்ணகழ்ந்தகுழியுமதனல்வடுவொழிக
பொருவினீருமிலறதோறுமூறிப்பொலிகமரங்குறைபட்
டொருவினுலுந்தழைகவெனவொழியாநலனுமுதவினர். (கச)

மாசிற்கழிந்தமணியேபோல்வந்தபழிதீர்ந்திந்திரனுந்
தேசிற்றிகழத்துவட்டாதன்செல்வன்றன்னைத்தேவர்பிரான்
வீசிக்குலிசத்துயிருணவிழுமங்கேட்டுவெகுண்டுயிர்த்துக்
கூசிப்பழிகோள்கருதியொருகொடியவேள்விகடிதமைத்தான். (கரு)

அந்தக்குணடத்தெரிசிகைபோலழலுங்குஞ்சியண்டமுக
டுந்தக்கொடியதூமம்போலுயிர்ததுசசெங்கணசினச்செந்தீச
சிந்தப்பிறைவாளெயிறதுக்கித்திசைவான்செவிடுபடநகைத்து
வந்தக்கொடியவிடம்போலவெழுந்தானொருவாணமறவீரன். (கசு)

கலிவிருத்தம்.

ஈங்குவன்விருத்திரனென்பவாரழற்
றாங்குவன்கணைவிடுதூரநீண்டுநீண
டோங்குவனோங்குதற்கொப்பவைகலும்
வீங்குவன்றனிலறுவினையினென்பவே. (கஎ)

வீங்குடல்விருத்திரன்றன்னைவிண்ணவ
ரேங்குறவறுதுவட்டாவெனும்பெயர்த்
தீங்குறுமனத்தினேன்றேவர்கோனுயிர்
வாங்குதிபொருதெனவரவிட்டானரோ. (கஅ)

(கந) பயின் - பிசினி.

(கரு) விழுமம் - துன்பம்.

(கஎ) உவன். என்பதிலுள்ள உகரச்சுட்டு, இகரச்சுட்டின்மே லதாய் இவனென்னும் பொருள்தந்துநின்றது. வீங்குவன்றனிலறு வினையினென்பவே, என்பதும் பாடம்.

மதித்துணியெயிற்றினோன்வடவைபோற்சினைஇக்
கொதித்தெதிர்குறுகினான்கொண்டலூர்தியு
மெதிர்த்தனன்களிற்றின்மேலிமயத்துச்சிமே
லுதித்ததோர்கருங்கதிரொக்குமென்னவே. (கக)

அறத்தொடுபோவனேர்ந்தென்னவார்த்திரு
திறத்தருமூண்டமர்செய்யக்கற்சிறை
குறைத்தவன்றருவன்மேற்குலிசவேலெடுத்
துறைத்திடவீசினானுடன்றுகள்வனும். (உ0)

இடித்தனன்கையிலோரிருப்புலக்கையைப்
பிடித்தனன்வரையெனப்பெயர்ந்துநீயெனா
னடித்தனன்சசிமுலைச்சுவடுதோய்புயத்
தடித்தனனிந்திரனவசமாயினான். (உக)

அண்டரேறனையவனவசமாறிப்பின்
கண்டகன்கைதவங்கினைந்திக்கள்வனோர்
மண்டமராற்றுவான்வலியிலோமெனப்
புண்டரீகததவனுலகிற்போயினான். (உஉ)

தாழ்ந்துதான்படுதுயர்விளம்பததாமரை
வாழ்ந்தவன்வலாரியோடணைந்துமாமகள்
வீழ்ந்தமார்பினனடிவீழ்ந்துசெப்பமால்
சூழ்ந்துவாளுடனேநோக்கிசசொல்லுவான். (உங)

ஆற்றவும்பழையதுன்னகைவச்சிர
மாற்றவருயிருணவலியின்றுதலால்
வேற்றொருபுதியதுவேண்டுமோவினிச்
சாற்றுதுமதுபெறுந்தகைமைகேட்டியால். (உச)

(கக) வடவை என்றது-வடவாமுகாக்கினியை. வடவாமுகம்-பெண்குதிரை முகம்போலிருக்கும் ஊழித்தீ. அதுவடவைஎன, பின்மொழிகெட்ட முன்மொழியீற்றில் பொருள் சிறந்துநின்றது. வீமசேனன், என்னும்பெயர்வீமனென வருதற்போல. இந்திரகோபம் என்பது, கோபம்என முன்மொழிகெட்ட பின்மொழியீற்றில் பொருள் சிறந்துநிற்கும். இதனை வடநூலார், நாமைகதேச நாமக்கிரகணமென்பர். வடவைபெணகுதிரை. சினைஇ - சொல்லிசையளபெடை. சினவிஎன்பதுபொருள்.

தொடையகன்மார்பநாந் தூயபாற்கடல்
கடையுநாளசுரருஞ்சுரருங்கையில்வெம்
படையொடுமடையன்மின்பழுதென்றப்படை
யடையவுந்தநீபாலடைவித்தாமரோ. (உ௫)

சேட்படுநாணனிசெல்லத்தேவரா
வாட்படையவுணராவந்துகேட்டிலர்
ஞாட்படைபடையெலாஞானநோக்கினல்
வேட்படைவென்றவன்விழுங்கினனரோ. (உ௬)

விழுங்கியபடையெலாம்வேறறத்திரண
டொழுங்கியதான்முதுகந்தணடொன்றியே
யெழுங்கதிர்க்குலிசமாமிதனையெய்துமுன்
வழங்குவன்கருணையோர்வடிவமாயினன். (உ௭)

மேற்படி - வேறு.

என்றுமாதவனியம்பவும்பர்கோ
னென்றும்வானவர்தம்மொடொல்லெனச
சென்றுமாயையின்செயலைநோனபினல்
வென்றமாதவனிருக்கைமேவினன். (உ௮)

மேற்படி - வேறு.

அகமலர்ந்தருந்தவனமரர்க்கன்புகூர்
முகமலர்ந்தின்னுரைமுகமன்கூறிநீர்
மிகமெலிந்தெய்தினீர்விளைந்ததியாதது
தகமொழிந்திடலெனவலாரிசாற்றுவான். (உ௯)

அடிகணீர்மறுததொன்றதனைவேணடியிம்
முடிகொள்வானவரொடுமுந்தினேனது
செடிகொள்காரிருளுடலவுணர்த்தேய்த்தெமர்
குடியெலாம்புரப்பதோர்கொள்கைத்தாயது. (௩0)

(உ௫) அசுரர் - அமுதபானஞ்செய்யாதவர். சுரர் - அமுதபானஞ்செய்தவர்.

(உ௬) தேவரா, அவுணரா, என்பவற்றிலுள்ள, விகற்பப்பொருளில்வரும் ஆவது என்னு மிடைச்சொற்களீறு தொக்குநின்றன. ஞாட்பு - சண்டை.

(உ௮) மாதவன் - என்னு மிரண்டனுள், முன்னதை, மா, தவன் எனச்சொல்வகைசெய்து இலக்குமிநாயகன் எனவும், பின்னதை, பெரியதவத்தினை யுடையவ னெனவுங் கொள்க.

(௩0) செடி - முடைநாற்றம்.

யாதெனினினையதுன்யாக்கையுள்ளதென்
றோதலும்யாவையுமுணர்ந்தமாதவ
னுதவற்கண்டதாமரையினுனனப்
போதலர்ந்தின்னனபுகல்வதாயினன். (௩௧)

நாய்நமதெனநரிநமதெனப்பிதா
தாய்நமதெனநமன்றனதெனப்பிணி
பேய்நமதெனமனமதிக்கும்பெற்றிபோ
லாய்நமதெனப்படும்யாக்கையாரதே. (௩௨)

விடம்பயிலெயிற்றரவுரியும்வீநுழை
குடம்பையுந்தானெனுநகொள்கைத்தேகொலா
நடம்பயில்கூத்தரினடிக்குமைவர்வா
பூடம்பையும்யானெனவுரைக்கற்பாலதோ. (௩௩)

நடுத்தயாவிலார்தமைநலியத்துன்பநோ
யடுத்தயாவருந்திருவடையயாக்கையைக்
கொடுத்தயாவறம்புகழ்கொள்வனேயெனி
னெடுத்தயாக்கையின்பயனிதனின்யாவதே. (௩௪)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

என்றனன்கரணமொன்றியெழுகருத்தறிவையீர்ப்ப
நின்றனன்பிரமநாடிநெறிகொடுகபாலநீண்டு
சென்றனன்விமானமேறிசசேர்ந்தனனுலகைநோன்பால்
நந்தானமமா. (௩௫)

(௩௩) ஐவர் என்னுந்தொகைக் குறிப்புசசொல், உடம்பென்
னுங் குறிப்பால் மெய், வாய், கண, மூக்கு, செவி, என்னும் பஞ்

(௩௪) கொடுத்தயா என்பதை, கொடுத்து, ஐயா எனப்பிரிக்க
யாவது என்பதில், வகரமெய் தோன்றல் விகாரம்.

(௩௫) கரணமொன்றி என்றது - தேகேந்திரியப் பிராணுந்தக்
கரணங்களொருபட்ட அவதரத்தை. பிரமநாடிநெறிகொடுகபாலங்
கீண்டு என்றது – கலாபேதரூபங்களிற்பயின்று,ஆதாரயோகத்தை
க்கடந்தும்,நிராதாரயோகத்தைக்கூடிக்கழன்றும், மீதானத்தெய்து
தலே.பிரமநாடி - பிரமரந்திரத்தின் சம்பந்தமாயுள்ளசுழிமுனைநாடி.

அம்முனிவள்ளலீந்தவடுபடைமுதுகந்தண்டைத்
தெம்முனையடுபோர்சாய்க்குந்திறல்கெழுகுலிசஞ்செய்து
கம்மியப்புலவனுக்கங்கரைந்துகைகொடுப்பவாங்கி
மைம்முகிலூர்தியேந்திமின்விடுமழைபோனின்றான். (௩௬

மறுத்தவாவஞ்சப்போரால்வஞ்சித்துவென்றுபோன
கறுத்தவாளவுணற்கொல்வான்கடும்பரிநெடுந்தேர்நீழல்
வெறுத்தமால்யானைமள்ளர்வேலைபுக்கெழுந்துகுன்ற
மறுத்தவானவர்கோனந்தவவுணர்கோமகனைச்சூழ்ந்தான். (௩௭

வானவர்சேனைமூண்டுவளைத்தலும்வடவைசெந்தீ
யானதுவரையினேங்கியழன்றுருத்தெழுந்தாலென்னத்
தானவர்கோனுமானந்தலைக்கொளவெழுந்துபொங்கிச்
சேனையுந்தானுமூண்டுசீறிநின்றடுபோர்செய்வான். (௩௮

அடுத்தனரிடியேறென்னவார்த்தனராக்கங்கூறி
யெடுத்தனர்கையிற்சாபமெறிந்தனர்சிறுநாணோசை
தொடுத்தனர்மீளிவாளிதூர்த்தனர்குந்தநேமி
விடுத்தனர்வானோர்சேனைவீரர்மேலவுணவீரர். (௩௯)

கிட்டினர்கடகக்கையாற்கிளர்வரையனையதிண்டோள்
கொட்டினர்சாரிமாறிக்குதித்தனர்பலகைநீட்டி
முட்டினரண்டம்விள்ளமுழங்கினர்வடிவாளோச்சி
வெட்டினரவுணச்சேனைவீரரைவானவீரர். (௪௦)

வீழ்ந்தனர்தோளுந்தாளும்விண்டனர்சோரிவெள்ளத்
தாழ்ந்தனர்போருந்தாருமகன்றனரகன்றமார்பம்
போழ்ந்தனர்சிரங்களொங்கும்புரண்டனர்கூற்றூர்புக்கு
வாழ்ந்தனரடுபோராற்றிவஞ்சகன்சேனைமள்ளர். (௪௧)

---

(௩௬) ஆக்கங்கரைந்தென்றது. வெற்றிதரக்கடவதென்று ஆசிர்வதித்தலை.

(௩௭) மறு - குற்றம்.

(௩௮) தானும்சேனையும் என்றது - திணைவிரவிச்சிறப்பினால் செய்வான் என உயர்திணையொருமை முடிபேற்றுநிற்றலால், திணைவழுவமைதி. அடுபோர் - கொலைத்தொழிற்குரியபோர்.

(௩௯) மீளி - வன்மை.

(௪௦) சாரிமாறல் - வலசாரி இடசாரியாகச் சுற்றுதல்.

தாளொடுகழலுமற்றார்தலையொடுமுடியுமற்றார்
தோளொடுவீரமற்றார்தும்பையோடமருமற்றார்
வாளொடுகரமுமற்றார்மார்பொடுகவசமற்றார்
கோளொடுமாண்மையற்றார்குறைபடக்குறையாமெய்யர். (௪௨)

தொக்கனகழுகுசேனஞ்சொரிகுடர்பிடுங்கியீர்ப்ப
வுக்கனகுருதிமாந்தியொட்டல்வாய்நெட்டைப்பேய்க
ணக்கனபாடல்செய்யஞாட்பினுட்கவந்தமாடப்
புக்கனபிணத்தின்குன்றம்புதைத்தபார்சிதைந்ததண்டம். (௪௩)

இவ்வகைமயங்கிப்போர்செய்திறந்தவரொழியப்பின்னுங்
கைவ்வகையடுபோராற்றிக்கரையிறந்தார்கண்மாணடா
ரவ்வகையறிந்துவானத்தரசனுமவுணர்வேந்துந்
தெய்வதப்படைகள்வீசிச்சீறிநின்றடுபோர்செய்வார். (௪௪)

அனற்படைவிடுத்தான்விண்ணோராணடகையதனைக்கள்வன்
புனற்படைவிடுத்துச்சிந்தத்துணித்தனன்புனிதன்காற்றின்
முனைப்படைவிடுத்தான்வெய்யோன்முழங்குகால்விழுங்குநாகச்
சினப்படைதொடுத்துவீசிவிலக்கினன்றேவரஞ்ச. (௪௫)

நாகமாப்படைவிட்டாரததானுகர்கோனுவணசசெல்வன்
வேகமாப்படையைவீசிவிலக்கினன்றகுவர்வேந்தன்
மோகமாப்படையைத்தொட்டுமுடுக்கினன்முனைவனன்ன
தேகமாப்படிறன்ஞானப்படைவிடுதிருள்போனின்றான். (௪௬)

மட்டிடுதாரான்விட்டவானவப்படைக்குமாறு
விட்டடன்விலக்கிவேறும்விடுத்திடக்கனன்றுவஞ்சன்
முட்டிடமானவெங்கான்மூட்டிடக்கோபச்செந்தீச்
சுட்டிடப்பொறாதுபொங்கிச்சுராதிபனிதனைசசெய்தான். (௪௭)

வீங்கிருளொதுங்கமேகமின்விதிர்தெதன்னக்கையி
லோங்கிருங்குலிசவேலையொலலெனவிதிர்த்தலோடுந்
தீங்குளம்போன்றிருண்டதினியுடற்கள்வனஞ்சி
வாங்கிருங்கடலில்வீழ்ந்தான்மறைந்தமைநாகமொத்தான். (௪௮)

---

(௪௨) குறையாமெய்யர் - இறத்தலில்லாதவர். இதை, அமரர் என்னும் காரணப்பெயரானு மறிக.

(௪௩) கவந்தம் - தலையிழந்தவுடல். சேனம்-பருந்து. ஞாட்பு-போர்க்களம். சிதைந்தது - வலித்தல் விகாரம்.

(௪௫) கால்விழுங்குநாகம்-காற்றையுணவாகக்கொள்ளும்நாகம்

(௪௬) உவணச செல்வன் - கருடன். முனைவன் என்றது-இந்திரனை.

ஒக்கவிந் திரனும்வீழ்ந் தானுடல்சின வுருமேறன் னோன்
புக்கிடந்தேடிக்காணான்புண்ணியமுளரியண்ணல்
பக்கம்வந்தனையசெய்திபகர்ந்தனன்பதகன்மாளத்
தக்கதோர்சூழ்ச்சிமுன்னிச்சராசரமீன்றதாதை. (௪௯)

விந்தவெற்படக்கினார்க்கீ துரையெனவிடுப்பமீண்டு
சந்தவெற்படைந்தான்வானோர்தலைவனைமுகமன்கூறிப்
பந்தவெற்பறுததான்வந்ததெவனெனப்பறைகளெல்லாஞ்
சிந்தவெற்பறுத்தான்வந்தசெயலெலாமுறையாற்செப்ப. (௫0)

யாவையுமுணர்ந்தவெந்தைக்கியானெடுத் துணாத்துகின்ற
தாவதென்னமருக்காற்றூதாழிபுகவொளித்தானவி
வீவதுமவனால்வந்தவிழுமநோயெல்லாமின்று
போவதுங்கருதிநும்பாற்புகுந்தனமடிகளென்றான். (௫௧)

என்றவனிடுக்கணீர்ப்பானிகல்புரிபுலன்களைந்தும்
வென்றவனெடியோன்றன்னைவிடையவன்வடிவமாக்கி
நின்றவனறிவானந்தமெய்ம்மையாய்நிறைந்தவெள்ளி
மன்றவனூழிச்செந்தீவடிவினைமனத்துட்கொண்டான். (௫௨)

கைதவன்கரந்துவைகுங்கடலைவெற்படக்குங்கையிற்
பெய்துழுந்தெல்லைத்தாக்கிப்பருகினான்பிறைசேர்சென்னி
யையனதருளைப்பெற்றார்க்கதிசயமிதென்கொன்மூன்று
வையமுத்தொழிலுஞ்செய்யவல்லவரவரேயன்றே. (௫௩)

அறந்துறந்தீட்டுவார்தமரும்பெறற்செல்வம்போல
வறந்தனபடுநீர்ப்பௌவம்வடவைகட்புலப்பட்டாங்கு
நிறைந்தசெம்மணியுமத்தீநீண்டெரிசிகைபோனீண்டு
சிறந்தெழுபவளக்காடுந்திணியிருள்விழுங்கிற்றம்மா. (௫௪)

பணிகளின்மகுடகோடிப்பரப்பெனவிளங்கிப்பல்கா
சணிகலப்பேழைபேழ்வாய்திறந்தனைத்தாகியொன்பான்
மணிகிடந்திமைக்குநீரான்மகபதிவேள்விக்காவாய்த்
திணியுடலவுணன்பட்டசெங்களமனையதன்றே. (௫௫)

(௫0) பந்தவெற்பு - பாசபந்தமாகியமலை. பறைகள்-சிறகுகள்.

(௫௧) விழுமம் - துன்பம். வீவது - சாவது

(௫௨) நெடியோன்றன்னை விடையவன் வடிவமாக்கி நின்றவ னென்றது. திருக்குற்றால நகரில் கோயில்கொண்டிருந்த திருமாலைச் சிவலிங்கமாகச்செய்த அகத்தியரை.

வறந்தநீர்தன்னின்மின்னுவாள்விதிர்த்தென்னப்பன்மீ
னெறிந்தனநெளிந்தநாகமிமைத்தனவளையுமுத்துஞ்
செறிந்தனகரந்தயாமைசேர்ந்தபல்பண்டஞ்சிந்தி
முறிந்தனவங்கங்கங்கமுக்கினசிறுமீனெல்லாம். (ருசு)

செருவினிலுடைந்துபோனசெங்கணவாளவுணனங்கோ
ரருவரைமுதுகிற்காரபோலடைந்துவானுடர்செய்த
வுருகெழுபாவந்தானோருருவெடுத்திருந்துநோற்கும்
பரிசெனநோற்றானின்னம்பரிபவவிளைவுபாரான். (ருஎ)

கைதவநோன்புநோற்குங்கள்வனைக்கண்டுவானோர்
செயதவமனையான்யாணர்வசிரஞ்சீரிப்பான்போற்
பொயதவன்றலையைக்கொய்தான்புணரிவாய்நிறையசோரி
பெய்ததுவலாரிதன்னைப்பிடித்ததுபிரமசாயை. (ருஅ)

உம்மெனுமார்பைத்தட்டுமுருத்தெழுமதிர்கும்போர்க்கு
வம்மெனும்வாய்மடிக்கும்வாளெயிறதுக்கும்வீழுங்
கொம்மெனவோடுமீளுங்கொதித்தழுஞ்சிரிக்குஞ்சீறு
மிம்மெனுமளவுநீங்காதென்செய்வானஞ்சினானே. (ருகூ)

விரைந்தரன்றிசையோர்வாவிவீழ்ந்தொருகமலநாலுட்
கரந்தனன்மகவானிப்பாற்கற்பகநாடுபுல்லென்
றிருந்ததாலிருக்குமெல்லையிம்பரினகுடனென்போ
னரும்பரிமேதவேள்வியாற்றினானாற்றுமெல்லை. (சு0)

அரசிலாவறுமைநோக்கியவனைவானாடர்யாரும்
விரைசெய்தார்மகுடஞ்சூட்டிவேந்தனாக்கொண்டார்வேந்தாய்
வருபவன்சசியையீண்டுத்தருகெனமருங்குளார்போய்த்
திரைசெய்நீரமுதனாட்குசசெப்பவக்கற்பின்மிக்காள். (சுக)

(ருஎ) பரிபவம் - துன்பம். வரைமுதுகு - மலையினடுப்பாகம்.

(ருஅ) சீறிப்பான்போல் - பரீட்சிப்பவனைப்போல. பிரமசாயை - பிரமகத்தி.

(ருகூ) வம்மின் என்னும் முன்னிலைப்பன்மை ஏவல்வினைமுற்று, ஈறுதொக்கு வம்மென நின்றது.

(சு0) அரன்திசை-ஈசான்யதிசை.

(சுக) அரசு, வேந்து, இவை, இறைவன் மேனிற்றலால் பண்பாகுபெயர்கள்.

பொன்னுயிர்த்தனையகாட்சிப்புண்ணியக்குரவன்முன்போய்
மின்னுயிர்த்தனையாணின்றுவிளம்புவாளிதென்கொல்கெட்டே
னென்னுயிர்த்துணைவனுங்கேயிருக்கமற்றொருவனென்னைத்
தன்னுயிர்த்துணையாக்கொள்கைதருமமோவடிகளென்றாள். (சுஉ)

மாதவரெழுவாதாங்கமாம
போதரினவனேவானோர்புரந்தரனவனேயுன்றன்
காதலனுகுமென்றுன்கைதொழுததற்குநேர்ந்தம்
மேதகுசிறப்பாலிங்குவருகெனவிடுத்தாடே. (சுஙூ)

மனிதரின்மகவானுகிவருபவன்சிவிகைதாங்கும்
புனிதமாதவரையெண்ணுன்புன்கணேய்விளைவும்பாரான்
கனிதருகாமந்துய்க்குங்காதலால்விரையசசெல்வா
னினிதயிராணிபாற்கொண்டேகுமின்சர்ப்பவென்றான். (சுச)

சர்ப்பமாகெனமுற்கொம்புதாங்கிமுன்னடகுந்தென்றல்
வெற்பனுமுனிவன்சாபம்விளைத்தனன்விளைத்தலோடும்
பொற்பமாசுணமேடாகிப்போயினனறிவிலாத
வற்பரானவர்க்குசசெல்வமல்லதுபகைவேறுண்டோ. (சுரு)

பொன்னகர்வேந்தனின்றிப்புலம்படைகின்றதைய
வென்னலுங்குரவன்போயவ்விலஞ்சியுளொளித்தாற்கூவித்
தன்னுரையறிந்துபோந்தசதமகற்கொண்டுமீண்டான். (சுசு)

கொடும்பழிகோட்பட்டான்றன்குரவனைவணங்கியென்னைச
சுடும்பழிகழிவதெங்ஙன்சொல்லெனத்தொலைவதோர்ந்தா
னடும்பழிமண்மேலன்றியுருதுநீவேட்டைக்கென்னப்
படும்பழியிதனைத்தீர்ப்பான்பார்மிசைவருதியென்றான். (சுஎ)

(சுஉ) கெட்டேன் - வியப்பிடைசசொல்.

(சுங) மாதவர் எழுவர் என்றது - அகததியன், ஆங்கீரசன், கோதமன், காசிபன், புலத்தியன், மார்க்கணடன், வசிட்டன்முதலிய சப்தரிஷிகள்.

(சுச) சர்ப்ப என்பதற்கு-விரைந்துநடக்க என்பதுபொருள்.

(சுரு) மாசுணம் - பெரும்பாம்பு.

(சுசு) சதமகன்-நூறுபரிமேதயாகஞ் செய்தவன் - இந்திரன்.

ஈசனுக்கிழைத்தகுற்றந்தேசிகனெண்ணித்தீர்க்கு
தேசிகற்கிழைத்தகுற்றங்குரவனேதீர்ப்பதன்றிப்
பேசவொண்டேவனோதன்பாற்பிழைத்தகாரணத்தால்வந்த
வாசவன்பழியைத்தீர்ப்பான்குரவனேவழியுங்கூற. (௬௮)

வாம்பரியுகைத்துத்தன்னால்வழிபடுகுரவன்வானோர்
தாம்பரிவோடுஞ்சூழத்தராதலத்திழிந்துசெம்பொற
காம்பரிதோளிபங்கன்கயிலைமால்வரையைத்தாழ்ந்து
தேம்பரியலங்கன்மார்பன்றென்றிசைநோக்கிச்செல்வான். (௬௯)

மேற்படி - வேறு.

கங்கைமுதலளவிறந்த தீர்த்தமெல்லாம் போய்ப்படிந்து காசி காஞ்சி, யங்கனககேதார முதற்பதிகள்பலபணிந்து மவுணற்கொன் ற, பொங்குபழிவிடாதழுங்கி யராவுண்ணமாசுண்டு பொலிவுமாழ் குந், திங்களனையான்கடம்ப வனத்தெல்லையணித்தாகச் செல்லு மெல்லை. (௭௦)

தொடுத்தபழிவேறாகி விடுத்தகன்றதிந்திரன்றான் சுமந்தபா ரம், விடுத்தவனொத்தளவிறந்த மகிழ்வெய்தித்தேசிகன்பால் விளம் பப்பாசங், கெடுத்தவன்மா தலம்புனிததீர்த்தமுள திவணமக்குக்கி டைத்தல்வேண்டு, மடுத்தறிகவெனச்சிலரை விடுத்தவ்வேறாநிலைநி னறப்பாற்செல்வான். (௭௧)

அருவிபடிந்தருவியெறி மணியெடுத்துப்பாறையிலிட் டருவி நீர்தூய்க், கருவிரல்கொய்தலர்சூட்டிக் கனியூட்டிவழிபடுவ கல்லா மந்தி, யொருதுறையில்யாளிகரி புழைக்கைமுகந்தொன்றற்கொன் றூட்டியூட்டிப், பருகுவனபுலிமுலைப்பால் புலவாய்க்கன்றருந்தி யி டும் பசிநோய்தீர. (௭௨)

நெளியராக்குருளைவெயில் வெள்ளிடையிற்கிடந்துயங்கிநெளி யப்புள்ளே, றொளியருசிறைவிரித்து நிழல்பரப்பப்பறவைநோயு ற்றதேகொ, லளியவாவச்சோவென் றேதியயன்மடமந்தி யருவியூ ற்றுந், துளியநீர்வளைத்தசும்பின் முகந்தெடுத்துக் கருங்கையினாற் சொரிவமாதோ. (௭௩)

---

(௬௮) வழி - உபாயம்.

(௬௯) காம்பரி-காம்பு, அரி-ஒருபொருட்பல்பெயர் - மூங்கில்.

(௭௧) வேறாநிலை-பழிவேறுபட்ட இடம். தொடுத்தபழி-விடாது பற்றிய பிரமகத்தி.

(௭௨) அருவி-மலையாறு புழைக்கை - துவாரம் பொருந்திய கை. விரல்கொய்து - மூன்றாம் வேற்றுமைத் தொகைநிலைத்தொடர். புல்வாய் - மான்.

(௭௩) குருளை - குட்டி. புள்ஏறு - கருடன். வளை - சங்கு. தசும்பு - குடம்.

படவரவமணியீன்று னொச்சிப்பாசிலையன்ன பைந்தாண்மஞ் ஞை, பெடைதழுவிமணஞ்செய்ய மணவறையில்விளக்கிடுவபெருந் தண்கானத், தடர்சிறைமென்குயிலோமென் றார்ப்பமடக்கிள்ளையெ ழூத் தைந்துமோசைத, தொடர்புபெறவுச்சரிப்பக் குறுமொழிகே ட்டாங்குவப்ப தொடிக்கட்பூவை. (எச)

இன்னவிலங்கொடுபுள்ளின் செயற்கரியசெயனோக்கி யிறும்பூ தெய்திப், பொன்னகரான்புளகமுடல்புதைப்ப நிறைமகிழ்ச்சிபுளம் புதைப்பப்போவா, னன்னபொழுதொற்றுவர்மீண டடிவணங்கியி ன்சுவைப்பா லருந்துவான்முன், பின்னரியதேன்சொரிந்தாங்குவ கைமேற்பேருவகை பெருகச்சொல்வார். (எரு)

எப்புவனத்திலுமென்று கண்டறியாவதிசயமு மெண்ணுக் கெய்தாத், திப்பியமுமிக்கடம்பவனத்தின்று கண்டுவகைதிளைத்தே மங்கண, வைப்பனையவொருபுனித வாவிமருங்கொருகடம்ப வன த்தினீழ, லொப்பிலொளியாய்முளைத்த சிவலிங்கமொன் றுளதென் றுரைப்பக்கேட்டான். (எசு)

செவித்தொளையிலமுதொழுகுமுழையரோடும்வழிக்கொண டுசென்னிமேற்கை, குவித்துளமெய்மொழிகரணங் குணமூன்று மொன்றித்தன்கொடியபாச, மவித்துளயர் வொழிக்க முளைத்தருள் குறிமேலன்பீர்ப்ப வடைவான்கானங், கவித்துளபூந்தடம்படிந்து கடம்பவனத்துழைநுழைந்தான் கவலைதீர்வான். (எஎ)

அருவாகியுருவாகியருவுருவங்கடந்துணமையறிவானந்த, வுரு வாகியளவிறந்தவுயிராகியவ்வுயிர்க்கோருணர்வாய்ப்பூவின், மருவா

(எச) மணிஈன்று - மாணிக்கங்களை வெளிப்படுத்தி. தொடிக் கண் வளையல்போலும் வட்டமாகியகண.

(எரு) இறும்பூது - அதிசயம். வைப்பு - நிட்சேபம். உழையர்- ஒற்றர்.

(எஎ) குணம் மூன்றுவன, சாத்துவிதம், இராசதம், தாமதம். கரணம்-மனம், வாக்கு, காயம் என்னுந் திரிகரணங்களும், மனம், புத்தி, அகங்காரம், சித்தம்முதலிய அந்தக்கரணங்களும.

(எஅ) அருவம் என்றது—சிவம், சத்தி, நாதம், விந்துஎன அ ருவாகிநிற்றலை. உருவம்என்றது - மகேசுரன், உருத்திரன், திரு மால், பிரமன், என உருவாகிநிற்றலை. அருவுருவம் என்றது-ரூபா ரூபமாயுள்ளசதாசிவமாக நிற்றலை. உணமையறிவானந்த வுருவாகி என்றது. அகோசரமாய்நின்ற சிவம்,கோசரிக்குமிடத்துச்,சத்து,சி த்து, ஆனந்தங்களை முறையே, தூல, சூக்கும, காரணரூபமாகக் கொண்டு விளங்கிநிற்றலை.

டுச்சராசரங்களிலமுர்தன் னிடையுதித்துமடங்குகின்ற, கருவாகி முளைத்தசிவக்கொழுந்தையாயிரங்கண் ணுங்களிப்பக்கண்டான். ()

கண்டுவிழுந்தெழுந்துவிழி துளிப்பவெழுகளிப் பொன்னுங்கட லிலாழ்ந்து, விண்டுமொழிதழுதழுப்ப வுடல்பனிப்பவன் புருவாய் விணோர்வேந்த, னண்டர்பிரானருச்சனைக்குவேண்டு முபகரண மெலாமகல்வானினைய்திக், கொண்டுவரசிலரைவிடுத்தவரேகப்பின் னுமொரு குறைவுதீர்ப்பான். (எகூ)

நமகுடிமைத்தச்சனையோர் விமானமமைந்திடவிடுத்தத் தடத் தின்பாற்போ, யங்கணனைக்கடிதருசசித்திடநறியமலர் கிடையாதய ரவானந்தச, சங்கெறிதணடிரைத்தடத்தி லரனருளாற்பல்பரிதிசல தியொன்றிற், பொஙகுகதிர்பரப்பிமுளைத் தாலென்னப்பொறகமல ம்பூப்பககணடான். (அ0)

அன்புதலைசிறப்பமகிழ்ந் தாடிஞன்காரணத்தா லதற்குநாம, மென்பதுபொற்றுமரையென் றேழுலகும்பொலிகவெனவிசைத்து ப்பினனு, மின்பதுமந்தடஙகுடைந்து பொற்கமலஙகொய்தெடுத்து மீணடுநீஙகாத். தன்பிணிநோய்தனியமுளைத் தெழுந்தமுழுமுதன் மருந்தின்றன்பால்வந்து. (அக)

மொய்த்தபுனக்காடெறிந்து நிலந்திருத்திவருமளவின் முளைத் தஞான, வித்தனையசிவக்கொழுந்தின் றிருமுடிமேற்பரிதிகரமெல் லததீணடச, சித்தநெகிழ்ந்திந்திரன்றன் வெண்கவிகைத்திங்கணி ழல்செய்வானுள்ளம், வைததனனப்போதிரவி மண்டலம்போலிழி ந்ததொருமணிவிமானம். (அஉ)

கிரியெட்டுமெனமழையைக் கிழித்தெட்டும்புழைக்கைமதிக்கி ற்றுக்கோட்டுக், கரியெட்டுஞ்சின்மடஙக ளெட்டுமெட்டெட்டுக்க ணமுந்தாஙக, விரியெட்டுத்திசைபரப்ப மயனிருமித்துதவியவவ்வி மானஞ்சாத்தி, யரியெட்டுத்திருவுருவப் பரஞ்சுடரையருச்சிப்பானு யினனே. (அங)

(எகூ) உபகரணம் - உரிமைப்பொருள்.

(அ0) அங்கணன் - அருள்நோக்குடையவன்.

(அங) கரியெட்டென்றது-அஷ்டதிக்கசங்களை. மடங்கல் - சிங் கம். எட்டெட்டுக் கணங்கள்-அறுபத்துநான்கு சிவகணஙகள். அரி- இந்திரன். எட்டுத்திருவுருவம் என்றது, பஞ்சபூதம், சந்திர சூரியர் ஆன்மா என்னுமட்ட மூர்த்திகளை.

முந்தவமருலகடைந்து பூசனைக்குவேண்டுவன முழுதுந்தேர்வார், வந்துதருவைந்தீன்ற பொன்னுடைமின்னுமிழு மணிப்பூண்வாசச், சந்தனமந்தாகினிமஞ் சனந்தூபந்திருப்பள்ளித் தாமந்தீபஞ் மந்தமிலானைந்துநறுங்கனிதீந்தேன் றிருவமுதமனைத்துந்தந்தார்.()

தெய்வத்தாமரைமுளைத்த தடம்படிந்துபவந்தொலைக்குந் திருநீறூடிச், சைவத்தாழ்வடந்தாங்கி யன்புருவாயருளுருவந் தானுய்ததோன்றும், பைவைத்தாடரவார்த்த பசுபதியையவனுரைத்தபனுவலாற்றின், மெய்வைத்தாதரம்பெருக வருச்சனைசெய்தானந்தவெள்ளத்தாழ்ந்தான். (அரு)

பாராரவட்டாஙகபஞ்சாஙகவிதிமுறையாற்பணிந்துள்வாய்மெய், நேராகசசூழ்ந்துடலங கம்பிததுக்கும்பிட்டு நிருத்தஞ்செய்து, தாராருந்தொடைமிதப்ப வானந்தக்கணணருவி ததும்பநின்றன், பாராமைமீக்கொள்ளவஞ்சலித்துத்துதிககின்ரு னமரர்கோமான்.

மேற்படி - வேறு.

அஙகணூபோற்றிவாய்மையாரணூபோற்றிநாக
கஙகணூபோற்றிமூலகாரணூபோற்றிநெற்றிச
செஙகணூபோற்றியாதிசிவபரஞ்சுடரேபோற்றி
யெஙகணூயகனேபோற்றியீறிலாமுதலேபோற்றி. (அஎ)

யாவையும்படைப்பாய்போற்றியாவையுந்துடைப்பாயபோற்றி
யாவையுமானுய்போற்றியாவையுமல்லாய்போற்றி
யாவையுமறிந்தாய்போற்றியாவையுமறந்தாய்போற்றி
யாவையும்புணர்ந்தாய்போற்றியாவையும்பிரிந்தாய்போற்றி. (அஅ)

இடருறப்பிணித்தவிந்தப்பழியினின்றென்னையீர்த்துன்
னடியிணைக்கன்பனுக்குமருட்கடல்போற்றிசேற்கண
மடவரன்மணூளபோற்றிகடம்பமாவனத்தாய்போற்றி
சுடர்விடுவிமானமேயசுந்தரவிடஙகபோற்றி. (அகூ)

(அச) ஈன்ற-கொடுத்த. மந்தாகினி-கஙகை. திருப்பள்ளித்தாமம்-பததிரபுஷ்பஙகள்.

(அரு) பவந்தொலைக்கும்-பிறவிநோயைத் தவிர்க்கும். பவம்-பிறப்பு. சைவத்தாழ்வடம்-சிவவேடததுக்குரிய வுருத்திராக்கமாலை. பனுவல், ஈண்டுசு சிவாகமஙகளை யுணர்ததிநின்றது. பசுபதி-பிரமனுதிப் பசுக்களுக் கிறைவன்.

(அசு) கம்பித்தல் - நடுஙகல். அஞ்சலி - நமஸ்காரம்.

(அஎ) அங்கண்-கிருபாநேத்திரம் செஙகண்-அக்கினிக்கண்.

(அகூ) ஈர்த்து-விடுவித்து. விடஙகன் - உளி நீக்கமுள்ளவன். டங்கம்-உளி.

பூசையும்பூசைக்கேற்றபொருள்களும்பூசைசெய்யு
நேசனும்பூசைகொண்டுநியதியிற்பேறுநல்கு
மீசனுமாகிப்பூசையான்செய்தேனெனுமென்போத
வாசனையதுவுமானமறைமுதலடிகள்போற்றி. (௬0)

என்னநின்றேத்திஞானையின்னகைசிறிதுதோன்ற
முன்னவனடியாரெணணமுடிப்பவனருட்கணோக்கா
லுன்னதுவேட்கையாதிநகுரையெனவிரையத்தாழ்ந்து
சென்னிமேற்செங்கைகூப்பித்தேவர்கோனிதனைவேண்டும். (௬௧)

ஐயநின்னிருகைகையெல்லைக்கணியனுமளவினீங்கா
வெய்யவென்பழியினேடுமேலைநாளடியேன்செய்த
மையல்வல்வினையுமாய்ந்துன்மலரடிவழுத்திப்பூசை
செய்யவுமுரியனுனேன்சிறந்தபேறிதன்மேல்யாதோ. (௬௨)

இன்னநின்பாதப்போதேயிவ்வாறேயென்றும்பூசித்
துன்னடியாருள்யானுமோரடிததொணடனுவே
னன்னதேயடியேன்வேணடததக்கதென்றடியில்வீழ்ந்த
மன்னவன்றனக்குமுக்கணவரதனுஙகருணைபூத்து. (௬௩)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

இருதுவிற்சிறந்தவேனி லுமதியாநிரண டினிற்சிறந்தவான்றக ரும், பொருவிருரகையிற சிறந்தசித்திரையுந்திதியினிற்சிறந்தபூர ணையு, மருவுசித்திரையிற சிததிரைதோறும் வந்துவந்தருசசியோர் வருடந், தெரியுநாணமுந்நூற்றறுபதுமைந்துஞ் செய்தவர்ச்சனைப் பயனெய்தும். (௬௪)

துறக்கநாடணைந்துசுத்த பல்போகந்துய்த்துமேன்மலபரிபா கம், பிறக்கநான்முகன்மான்முதற்பெருந்தேவர்பெரும்பதத்தாசை யும்பிறவு, மறககநாமவீடுவழஙகுதுமென்ன வாய்மலர்ந்தருளிவான் கருணை, சிறக்கநால்வேதசசிகையெழுமனுதி சிவபரஞ்சுடர்விட கொடுத்தான். (௬௫)

---

(௬௧) வேட்கை - விருப்பம்.

(௬௨) அணியன் - சமீபித்தவன்.

(௬௩) அடிததொணடன் - தாழ்ந்ததொண்டன். அடி - தாழ் மை, இவ்வாறுவருதலை, திருவாசகம், திருவண்டப்பகுதியில், "அ ருட்பெருந்தீயிலடியோமடிக்குடல்." என்னுஞ் செய்யுளானு மு ணர்க.

(௬௫) வான்கருணை - பெருஙகருணை.

மூடினன்புளகப் போர்வையால்யாக்கைமுடிமிசையஞ்சலிக்க மலஞ், சூடினன்வீழ்ந்தா னெழுந்துகண்ணருவி துளும்பினன்பன் முறைதுதிசெய், தாடினனையனடிபிரிவாற்றாதஞ்சினனவனருளா லை, நாடினன்பிரியா விடைகொடுதுறக்க நண்ணினன்விண்ணவர்நாதன். (கசு)

எண்சீரடியாசிரியவிருத்தம்.

வந்தரமஙகையர்கவரிமருஙகுவீச மந்தாரகற்பகப்பூமாரிதூற்ற, வந்தரகாட்டவர்முடிகளடிகள்சூட வயிராணிமுலைத்தடந்தோய்ந்தக லந்திணடோள், விந்தமெனசசெம்மாந்து விம்முகாமவெள்ளத்து ளுடலழுந்தவுள்ளஞ்சென்று சுந்தரநாயகன்கருணைவெள்ளத்தாழ்ந் துதொன்முறையின்முறைசெய்தான் றுறக்கநாடன். (கஎ)

இந்திரன்பழிதீர்த்தபடலம முற்றிற்று.

ஆ படலம் கா - க்கு - திருவிருத்தம் - சாஙக.

இரண்டாவது,

வெள்ளையானைச்சாபந்தீர்த்தபடலம்.

கொசசகக்கலிப்பா.

மட்டவிழுஙகொன்றைச்சடையான்மகவானைத்
தொட்டபழியின்றொடக்கறுத்தவாறோதிப்
பட்டமதவேழம்பரனைப்பராய்முனிவ
னிட்டகொடுஞ்சாபநீத்தேகியவாறோதுவாம். (க)

கருவாசனைகழிக்குஙகாசிநகர்தன்னிற்
றுருவாசவேதமுனிதொல்லாகமத்தின்
பெருவாய்மையாற்றன்பெயர்விளஙகவீச
னொருவாலிலிஙகவொளியுருவங்கண்டான். (உ)

(கசு) புளகம்-மயிர்சிலிர்ப்பு. துறக்கம் - சுவர்க்கம்.

(உ) கருவாசனை-கர்ப்பவாசனை, அதாவது - இருவினை. துருவாசமெனப் புஷ்பாஞ்சலியில் வந்தகாரணம்பற்றித் துருவாசரெனப்பெயர்வந்தது.பெருவாய்மைஎன்றது-பதிவாக்கியமாயுள்ளசைவாகமங்களை.

இன்புற்றருச்சனைசெய்தேத்துவானவ்வேலை
யன்புக்கெளியனருளாற்றிருமுடிமேன்
மின்பொற்கடிக்கமலப்போதொன்றுவீழத்திடலுந்
தன்பொற்கரகமலப்போதலர்த்தித்தாங்கினான். (ரு)

தாங்கிக்கணசென்னிதடமார்பணைத்துடலம்
வீங்கித்தலைசிறந்தமெய்யுவகைமேற்கொள்ள
நீங்கிக்கழிந்தகருணைநிதியனையான்
பூங்கற்பகநாட்டிற்போகின்றனவ்வேலை. (சா)

சங்கலறசெங்களத்துத்தானவரைத்தேய்த்துவிறற்
கொங்கலர்தார்வேய்ந்தமரர்கோமான்றன்கோநகரிற்
செங்கணமரர்பெருஞ்சேனைக்கடல்கலிப்ப
மங்கலப்பல்லாணமெறைமுழங்கவாந்தணைவான். (ஞ)

எத்திக்குங்கல்லென்றியங்கலிப்பவேந்திழையார்
தித்தித்தமுதொழுகுங்கீதஞ்செவிமடுப்பப்
பத்திக்கவரிநிரைதானைப்படுகடலிற்
றத்திப்புரளுந்திரைபோற்றலைபணிப்ப (சு)

அங்கட்கடலினெடுங்கூம்பகநிமிர்ந்த
வங்கத்தலையுய்க்குமீகான்றனைமானத்
திங்கட்குடைநிழற்றதீந்தேமதுங்கவிழ்க்கும்
வெங்கட்களிற்றின்மிசைப்பவனிபோந்தணைந்தான். (எ)

அத்தலைவிண்ணுடரருகணைந்துவெவ்வேறு
தத்தமனக்கிசைந்தகையுறைகடாங்கொடுத்துக்
கைத்தலங்கள்கூப்பினார்கண்டார்கடவுளரி
னுத்தமனையர்சசிதப்போந்தமுனியுத்தமனும். (அ)

(ஞ) சங்கு - வெற்றிச்சங்கு. விறல்தார் - வெற்றிமாலை.

(சு) நிரை - வரிசை. தித்தித்த, என்றதில் அகரவீறு தொகுத்தல்.

(எ) கூம்பு பாய்மரம் தீந்தேமதம் என்றதில், தீம், தேம், ஒருபொருட்பன்மொழி. வெங்கண - என்றதில் சினையடையாகியவெம்மை தாட்சணியம் இன்மையை விளக்கி திறலின் அஞ்சாமை என்னும் பொருளது.

(அ) அத்தலை - அவ்விடம்.

நீங்கரியவாசிமொழிசெப்பித்தன்செங்கரத்தி

தாங்கரியசெல்வத்தருக்காலோர்கையோச்சி
வாங்கிமதயானையின்மேல்வைத்தான்மதியிலான். (௯)

ஊறிக்கிடந்தமதியனையகிம்புரிக்கோட்
டேறிக்கடங்கவிழ்க்குமால்யானையுசசியின்மே

(௧௦)

கண்டான்முனிகாமற்காய்ந்தானுதற்கண்போல்

கொண்டானமரரொதுங்கக்கொதித்தால
முண்டானெனநின்றுருத்தானுரைக்கின்றான். (௧௧)

புள்ளியதோலாடைபுனைந்தரவப்பூணணிந்த
வெள்ளியசெங்கண்விடையானடிக்கமல
முள்ளியமெய்யன்புடையாரருவருத்துத்
தள்ளியசெல்வத்தருக்கினையென்செய்தாய். (௧௨)

கதித்தார்முடியமரர்கையுறையேநன்கு
மதித்தாயெம்மீசன்மதிமுடிமேறசாததும்
பொதித்தாதவிழ்மலரைப்போற்றாதுவாங்கி
மிதித்தானைசிந்தவதன்மேல்வைத்தாய்பேதாய். (௧௩)

வண்டுளருந்தண்டுழாய்மாயோனிறுமாப்பும்
புண்டரிகப்போதுறையும்புத்தேளிறுமாப்பு
மண்டர்தொழவாழுன்னிறுமாப்புமாலால
முண்டவனைப்பூசித்ததபேறென்றுணர்ந்திலையால். (௧௪)

(௯) ஓசசி - நீட்டி.

(௧௦) ஊறி - ஊற்றெடுதது. ஊரல்சீறிக்கிடந்த என்றதற்கு, ஊர லோடு மாறுபட்டிருந்த என்பதுபொருள்.

(௧௨) மெய்யன்பாருவருத்துத்தள்ளியசெல்வம் என்றது - அழிவில்லாத சிவயோகம நுகரும் மெய்யன்பர்க்கு, அழிதன் மாலைய வாகிய இந்திரபோகம் பொய்ப்போகமாக முடியுமென்பதை விளக்கற்றென்க.

(௧௩) கையுறை - கையில் வரப்படுவதென்னும் பொருண்மேனிற்றலால் செயப்படு பொருளில்வந்த தொழிற்பெயர்.

(௧௪) இறுமாப்பு - மிகுமகிழ்ச்சி.

கேட்டானைவானவநின்சென்னிசெழியரிலோர்
வாட்டானைவீரன்வளையாற்சிதறுகநின்
கோட்டானைநாற்கோட்டுவெண்ணிறத்தகுஞ்சரமுங்
காட்டானையாகவெனவிட்டான்கடுஞ்சாபம். (கரு)

சவித்தமுனிபாதந்தலைக்கொண்டுசெங்கை
குவித்தமரர்தங்கோன்குறையிரப்பாரைய
வவித்தபொறியாயெம்மரசுங்காறள்ளுஞ்
செவித்தறுகண்வேழமுந்தீங்குடையரன்றே. (கசு)

அத்தகையநீராற்சபித்தீரடிகேணமற்
றித்தகையசாபமினிவிடுமினென்றிரந்து
கைத்தலங்கள்கூப்பிககரைந்தார்கதிரங்கியருள்
வைத்தமுனிபிறிதுசாபமவருக்கின்றான். (கஎ)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்

சிந்தனைவாக்கிற்கெட்டாசசிவனருளளித்தசேட
நிந்தனைபரிகாரததானீங்காதுதலைமட்டாக
வந்ததுமுடிமட்டாகமத்தமாவனமாவாகி
யைந்திருபஃதாண்டெல்லையகன்றபின்பணடைத்தாக. (கஅ)

என்றனன்பிறிதுசாபமிந்திரன்மகுடபங்க
மொன்றியசெய்கைபின்னருரைததுமற்றஃதுநிற்க
நின்றவெள்ளானைவானநீததறிவிழந்துநீலக்
குன்றெனவனததுவேழகுழாததொடுகுழீஇயதன்றே. (ககூ)

மாவொடுமயங்கிச்செங்கண்மறமபயில்காடுமுல்லைப்
பூவொடுவழங்குநீத்தப்புறவமுங்குறவர்தங்க

(கரு) கோட்ட, நிறதத, என்பனகுறிப்பு வினைப்பெயரெச்சங்கள். சேட்டானை-பெரியயானை. சேடு - பெருமை.

(கசு) பொறி - பஞ்சேந்திரியம்.

(கஎ) நீரால்-என்றது, குற்றமும் பண்புளடங்குமாதலின், குற்றத்தை விளக்கிநின்றது.

(கஅ) சிந்தனை-மனம். நிந்தனை - அவமதிப்பு. மத்தமா - மத்தம், மதத்தையுடைய, மா - வெள்ளையானை. வனமா - காட்டானை. வனம் - காடு.

(ககூ) மறம்-கொலை, அது அத்தொழிலையுடைய ஓர்வகுப்பினரைக்குறித்து நிற்றலால் பணபாகுபெயர்.

(உ0) குறவர்தங்கள் தேவொடும் பயிலுங்கல் என்றது, இளையபிள்ளையார் வசிக்கு மலைச்சார்பினதாகிய குறிஞ்சியை.

டேவொடுபெயிலுங்கல்லுந்திரிந்துநூறுண்டுஞ்செல்லக்
காவொடுபெயிலுந்தெய்வக்கடம்பமாவனம்புக்கன்றே. (௨0)

புக்குரல்வட்டத்திண்காற்பொருவிறேவியலிற்றீர்ந்த
மைக்கருங்களிறுமுக்கண்மாதவனருள்வந்தெய்தத்
தக்கதோரமையஞ்சாரமரகதந்தழைத்துமின்னு
நக்கபொன்முளரிபூத்தநளிர்கயந்தலைக்கண்டன்றே. (௨க)

கண்டபோதறிவுதோன்றக்கயந்தலைகுடைந்தபோது
பண்டையவடிவந்தோன்றப்பரஞ்சுடரருட்கணடோன்றக்
கொண்டதோர்பரமானந்தக்குறியெதிர்தோன்றக்கும்பிட்
டண்டர்நாயகனைப்பூசைசெய்வதற்கன்புதோன்ற. (௨௨)

தூம்புடைக்கையான்மொணடுமெஞ்சனத்தாநீராட்டித
தேம்புடையொழுகப்பள்ளித்தாமமுந்தெரிந்துசாத்திப்
பாம்புடைத்தாயவேணிப்பரனையர்ச்சிக்கவுள்ளத்
தாம்புடையறிந்தவெந்தையானையைநோக்கிக்கூறும். (௨௩)

வந்ததைவெவனீவேணடும்வரமெவனுரைத்தியென்னச்
சிந்தையிலன்புகூர்ந்ததெய்வதவேழந்தாழ்ந்து
முந்தையில்விளைவும்வந்தமுறைமையுமுறையாற்கூறி
யெந்தையையடையப்பெற்றேற்கினியொருகுறையுண்டாமோ. ()

என்பதாமாரம்பூண்டவெந்தையிக்கரிகளெட்டோ
டொன்பதாயடியனேனுமுன்னடிபிரியாதுன்றன்
முன்பதாயிவ்விமானமுதுகுறச்சுமப்பலென்றோ
ரன்பதாயொன்றென்னுள்ளத்தடுத்தலாலஃதேவேண்டும். (௨௫)

இடையறுவன்பின்வேழமிங்ஙனங்கூறவிண்ணு
டைடயவனம்பான்மெய்யன்புடையவனவனைத்தாங்கி
யடைவதேநமக்குவேணடுமெகமகிழ்வென்றுப்பின்னும்
விடையவன்வரங்கணல்கிவிடைகொடுத்தருளினனே. (௨௬)

(௨க) மாதவன் - உமாதேவியை யிடதுபாகத்தி லுடையவன். நளிர் - குளிர்ச்சி. கயம் - தடாகம். கயந்தலை - குளமாகிய இடம், இது ஆயன் சாத்தனென்றாற்போலநின்ற இருபெயரொட்டுப்பண் புத்தொகை. கயந்தலைகண்டது, இரண்டாம்வேற்றுமைத் தொகை யாதலி னியல்பாயிற்று.

(௨௩) புடை - முதனிலைத்தொழிற்பெயர்.

(௨௫) அரா - அரவு.

(௨௬) விண்ணுடையவன் - இந்திரன்.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

விடைகொடுவணங்கியேகும் வெள்ளானைமேற்றிசையடைந்து தன்பெயராற், றடமுமற்றதன்பாலரனையுங்கணேசன்றன்னையுங்க ணடருசசனைசெய், திடையறுவன்புந்தானுமங்கிருக்குமெல்லையிச் செய்திகேட்டருள்கூர், கடவுளர்பெருமானுழையரைவிளித்தெங்க ளிற்றினைக்கொணர்கெனவிடுத்தான். (உஎ)

வல்லைவந்தழைத்தார் தமமைமுன்போக்கி வருவலென்றெழுந் துகீழ்த்திசையோ, ரெல்லைவந்தோரூர்தனதுபேராற்கண டிந்திரே சசுரமெனவிறைவன், றொல்லைவணபெயராலொன்றுகணடரனைத் தூயபூசனைசெய்தங்கிருப்பக், கல்லைவன்சிறகுதடிந்தவனின்னுங்க ளிறுவந்திலதெனப்பினனும். (உஅ)

மனத்தினுங்கடியதூதரைவிடுப்பவானடைந்திறைவனைவணங்கிப் புனத்தினுங்கடியகல்லினும்பன்ருட்புன்கணுயுறவருசாபங கனததினுங்கரியகணடனைககணடுகளைந்துங்கிளந்துதிககயததி னினததினுங்கழிந்ததெய்வதவேழமினிதுவீற்றிருந்ததுமாதோ. ()

குடவயினைராவதப்பெருந்தீர்த்தங்குடைந்தயிராவதகணேசக், கடவுளைதொழுதைராவதேசசுரத்துக் கடவுளைப்பணிந்தவர்சாப த், தொடர்பினும்பாவதொடாபினுங்கழிவாசுராதிபன்களிறுசென் னெறிபோ, யிடாகெடவையைபடிந்துதென்கரையி லிந்திரேசசுர னடிபணிவோர். (௩௦)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

இம்மையிலறமுனமூன்றுமெய்தியபயனைபெயயதி
யம்மையின்மகவானீரேழருமபதமளவும்வானில்
வெம்மையில்போகமூழ்கிவெறுபபுவந்தடையவுள்ளச
செம்மையில்வினைபேரின்பசிவகதிசசெல்வராவார். (௩௧)

வெள்ளையானைசசாபந்தீர்ததபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் கக - க்கு - திருவிருத்தம் - சஎ௦.

(உஎ) கணடு-பிரதிட்டைசெய்து.

(உஅ) கல்லைவன் சிறகுதடிந்தவன்என்பதில், கடவுளையடிதொழுதுஎன்றாற்போல உருபுநோக்கியசொல் இரண்டுவந்தன. கல் மலை.

(உகூ) புனம்-காடு. கடியகல்-மலை. புன்கண் - துன்பம். கனம்-மேகம். திக்கயத்தி னினத்தினுங்கழிந்த தெய்வதவேழமென்றது அதுவும் திக்கசங்களிலொன்றாயினுஞ் சிவபெருமான்திருவருளால் மேம்பட்டமையை விளக்க.

(௩௧) அறமுன் மூன்றுவன—அறம், பொருள், இன்பம். மகவானீரேழரும்பதம் என்றது - பதினன்கு இந்திரபட்டங்களை.

சிவமயம்.

மூ ன் ற வ து,

திருநகரங்கண்டபடலம்.

கலிநிலைத்துறை.

தானவாறிழிபுகர்முகத்தகெரிசாபம்
போனவாறுரைசெய்துமேற்புதுமதிமுடிமேல்
வானவாறினன்கடம்பமாவனமுதுநகர
மானவாறதுதனைச்சிறிதறிந்தவாறிசைப்பாம். (க)

இன்னரம்புளரேழிசையெழான்மிடற்றளிகள்
கின்னரம்பயில்கடம்பமாவனத்தினின்கீழ்சார்த்
தென்னர்சேகரனெனுங்குலசேகரனுலக
மன்னர்சேகரனரசுசெய்திருப்பதுமணலூர். (உ)

குலவுமப்பெரும்பதியிளங்கோக்களிலொருவ
னிலவுமாநிதிபோலருச்சனைமுதனியதி
பலவுமாஞ்சிவதருமமுந்தேடுவான்பரன்பாற்
றலைமைசான்றமெய்யன்பினுன்றனஞ்சயனென்பான். (௩)

செல்வமாநகரிருந்துமேற்றிசைப்புலஞ்சென்று
மல்லல்வாணிகஞ்செய்துதன்வளம்பதிமீள்வான்
றொல்லையேழ்பவக்கடற்கரைதோன்றுவித்தடியா
ரல்லறீர்ப்பவன்கடம்பமாவனம்புகுமளவில். (௪)

இரவிகண்மறைந்தேழ்பரியிரதமுந்தானு
முரவுநீர்க்கருங்கடலில்வீழ்ந்தொளித்தனனாக
விரவுநீன்மயங்கிருள்வயிற்றமியனாய்மெலியு
மரவுநீர்ச்சடையண்ணலுக்கன்பினோனங்கண். (௫)

(க) தானம் - மதம். புகர்முகம் - புள்ளிதங்கியமுகம்.

(உ) கின்னரம்-வீணை. இது இசைமேனிற்றலால் கருவியாகு பெயர். இருப்பது-தொழிற்பெயர், இது இடத்தின்மேனின்றது.

(௩) இளங்கோக்கள்-வைசியர். கரை - இது ஈண்டு மோட்சத்தையுணர்த்திநின்றது.

வாங்குநான் மருப்பேந்தியமதலையெருத்தந்
தாங்கியாயிரங்கரங்களாற்றடவியெண்டிசையுந்
தூங்குகாரிருளைத்துரெஞ்சுடரெனச்சூழ்போய்
வீங்குகாரிருளொதுக்கியவிமானநேர்கண்டான். (சு)

அடுத்தணைந்தனனவிர்சுடர்விமானமீதமர்ந்த
கடுத்ததும்பியகணடனைக்கண்டுதாழ்ந்துவகை
மடுத்தநெஞ்சினனநனம்மைவகிருள்கழிப்பா
னெடுத்தசிந்தையினிருந்தனனிருக்குமவ்விருள்வாய். (எ)

சோமவாரமன்றுதலாற்சுரர்களநகெய்தி
வாமமேகலைமலைமகடலைமகன்மலர்ந்த
காமர்சேவடிபணிந்தவன்கங்குல்போற்கருதி
யாமநான்கிலுமருச்சனையின்புறப்புரிவார். (அ)

அண்டர்வந்ததுமருச்சனைபுரிவதுமனைத்துந்
தொணடரன்பினுக்கெளியவன்சுரர்தொழக்கறுத்த
கண்டனின்னருட்கண்ணினூற்கண்டனனுதலிற்
புண்டரம்பயிலன்புடைப்புணணியவணிகன். (க)

நானமென்பனிநறும்புனனுயகன்பூசைக்
கானநல்விரைவருக்கமுமமரர்கைக்கொடுத்து
ஞானவெண்மதிசசடையவன்கோயிலின்ஞாநகர்த்
தானமர்ந்தருச்சனைசெய்வான்றநகணுபகனே. (க0)

வள்ளறன்னைமெய்யன்பினலருசசிசெய்வானே
ருள்ளவல்வினையீட்டமுநகநகுலுமொதுநகக்
கள்ளமில்லவன்யாரையுநகணடிலன்கண்டான்
றள்ளருஞ்சுடர்விமானமேற்றனித்துறைதனியை. (கக)

ஆழ்ந்தசிந்தையனதிசயமடைந்துசேவடிக்கீழ்
தாழ்ந்தெழுந்திருகைகளுந்தலைமிசைக்கூப்பிச்
சூழ்ந்துதன்பதிக்கேகுவானொருதலைதுணிந்து
வாழ்ந்தவன்பினன்விடைகொடுவழிக்கொடுவந்தான். (கஉ)

(சு) எருத்தம் - பிடரி.

(அ) அவன்கங்குல் என்றது, அவனுக்குரிய கங்குலென நிற்ற லால், சிவராத்திரியை என்க. (க) புணடரம் - திரிபுண்டரம்.

(க0) நானம்-கஸ்தூரி. விரை-வாசனை.

(கக) அருச்சி - முதனிலைத் தொழிற்பெயர். அருச்சித்தலென் பதுபொருள். (கஉ) ஒருதலை-ஒருபட்சம்.

புக்கடங்கலர்சிங்கமன்னனெதிர்புகல்வான்
றிக்கடங்கலுங்கடந்தவெந்திகிரியாய்நெருந
லக்கடம்பமாவனத்திலோரதிசயங்கண்டேன். (கங)

வல்லைவாணிகஞ்செய்துநான்வருவழிமேலைக்
கல்லடைந்ததுவெங்கதிர்கஙகுலும்பிறப்பு
மெல்லைகாணியகண்டனனிரவிமண்டலம்போ
லல்லடுஞ்சுடர்விமானமுமதிற்சிவக்குறியும். (கச)

மாவலம்புதார்மணிமுடிக்கடவுளர்வந்தத
தேவதேவனையிரவெலாமருச்சனைசெய்து
போவதாயினர்யானுமப்பொன்னெடுங்கோயின்
மேவுமீசனைவிடைகொடுமீண்டனனென்றான். (கரு)

மூளுமன்பினுன்மொழிந்திடமுக்கணெம்பெருமான்
றாளுமஞ்சலிகரங்களுந்தலையில்வைத்துள்ள
நீளுமன்புமற்புதமுமேசிரம்பநீரொல
மாளுமன்னவனிருந்தனன்போயினனருககன். (கசு)

ஈட்டுவார்வினையொத்தபோதிருண்மலங்கருக
வாட்டுவாரவர்சென்னிமேன்மலரடிக்கமலஞ்
சூட்டுவார்மறைகடந்ததந்தொல்லுருவிளங்கக்
காட்டுவாரொருசித்தராய்த்தோன்றினர்கனவில். (கஎ)

(கங) முக்கடம்-மூன்றுமதம், கைமதம்-ஒன்று. கபோலமதம், இரண்டு. அடங்கலர்-பகைவர்.

(கச) மேலைக்கல்-அஸ்தமனகிரி.

(கரு) மா - இது பலபொருளொருசொல். ஈண்டுசொர்பால் வண்டின்மேனின்றது.

(கசு) அன்பும் அற்புதமேசிரம்ப என்றதனால், தன் அரசியற் செயலொழிந்து, அவன்கூறிய சொல்வசத்தனாய்நின்றானென்பது தோன்றுதலின், குறிப்பெச்சம். அஞ்சலி கரம் - வினைத்தொகை.

(கஎ) தொல்லுரு என்றது, அநாதியாயுள்ள உண்மைத்திருவுருவத்தை. வினையொத்தலென்றது-ஆன்மாக்கள்தேடும் இருவினைப்போகங்களை நுகர்தற் கண்தோன்றும், இளைப்பின்மிகுதியை. இருண்மலங்கருகவாட்டுவார் என்றது, வினையொப்பு வாய்ந்தகாலத்து ஆசிரியத் திருக்கோலங்கொண்டெழுந்தருளி அவ்விருபாசங்கட்கிடையெழுந் தற்போதச்செயலில், அவற்றின்செயலின்மை. காட்டுதலை மலரடிக்கமலஞ்சூட்டுவார் என்றது-சத்திபதிவித்தலை.

வடிகொள்வேலினுய்கடம்பமாவனத்தினைத்திருந்தக்
கடிகொள்ாடகழ்ந்தணிநகர்காண்கெனவுணர்த்தி
யடிகளேகினர்கவுரியராண்டகைகங்குல்
விடியும்வேலைகண்விழித்தனன்பரிதியும்விழித்தான். (கஅ)

கனவிற்றீர்ந்தவனியதியின்கடன்முடித்தமைச்சர்
சினவிற்றீர்ந்தமா வர்க்குந்தன்கனுத்திரஞ்செப்பி
நனவிற்கேட்டதுஙகனவினிற்கண்டதுநயப்ப
வினவித்தேர்ந்துகொணடெழுந்தனன்மேற்றிசைச்செல்வான். ()

அமைச்சரோடுமெந்நீபமாவனம்புகுந்தம்பொன்
சமைத்தவிழ்ந்தபொற்றாமரைததடம்படிந்தொளிவிட்
டிமைததலர்ந்தபொன்விமானமீதினிதுவீற்றிருந்தோர்
தமைச்சரண்பணிந்தஞ்சலிதலைபின்மேன்முகிழ்த்தான். (உ0)

அன்புபின்றளளமுன்புவந்தருட்கணீர்தேஙக
வென்புநெக்கிடவேகிவீழ்ந்திணையடிக்கமலம்
பொன்புனைந்ததார்மௌலியிற்புனைந்தெழுந்திறைவன்
முன்புநின்றுசொற்பதஙகளாறதிரமொழிவான். (உக)

சரணமஙகையோர்பஙகுறைசஙகரசரணஞ்
சரணமஙகலமாகியதனிமுதல்சரணஞ்
சரணமந்திரவடிவமாஞ்சதாசிவசரணஞ்
சரணமும்பர்கணயகபசுபதிசரணம். (உஉ)

ஆழிஞாலமேலாசையுமமரர்வான்பதமேல்
வீழுமாசையும்வெறுததவர்க்கன்றிமணணுண்டு
பீழைமூழ்கிவானரகொடுபிணிபடச்சுழலு
மேழையேஙகளுக்காவகோவெந்தைநின்கருணை. (உங)

(கஅ) அடிகள்-ீசாமசுந்தரக்கடவுள். காண்க என்பதில் அக
ரவீறு தொகுத்தல்.

(ககூ) சினவு-தொழிற்பெயர். (உ0) நீபம்-கடம்பு.

(உக) சொல்பதம் - ஒருபொருட்பன்மொழி. பொன்புனைந்த
தார்-பொன்னரிமாலை.

(உஉ) மந்திரவடிவமாஞ் சதாசிவ என்றது, மந்திரஙகட்கெல்
லாமுற்படத்தோன்றிய பஞ்சப்பிரமமந்திரஙகளையே முற்பட்டவடி
வமாகக்கொணடிருத்தலை. பசுபதி என்றது-விஞ்ஞானகலர், பிரள
யாகலர், சகலர் என்னு மூவகைப்பசுக்களுக்குந் தலைவனுகநிற்றலி
ன். மஙகலமாகிய என்றது, சிவம் என்னும் பதத்திற்கு மஙகலமெ
ன்பது பொருளாதலின்.

(உங) பீழை-துன்பம்.

சூளதாமரைச்சென்னியுந்தொடத்தொடநீண்ட
நீளனீயுனக்கன்பிலமாயினுநீயே
மூளவன்புதந்தெங்குடிமுழுவதும்பணிகொண்
டாளவேகொலிக்கானகத்தமர்ந்தனையென்று. (௨௪)

சுரந்தவன்பிருகண்வழிசசொரிவபோற்சொரிந்து
பரந்தவாறுசிவானந்தப்பரவையுட்படிந்து
வரந்தவாதமெய்யன்பினால்வலங்கொடுபுறம்போந்
தரந்தைதீர்ந்தவனொருசிறையமைசசரோடிருந்தான். (௨௫)

ஆயவேலையின்மன்னவனாணையாலமைச்சர்
மேயவேலவர்துறைதுறைமேவினர்விடுப்பப்
பாயவேலையினார்த்தனர்வழிக்கொடுபடர்ந்தார்
சேயகாடெறிந்தணிநகர்செய்தொழின்மாக்கள். (௨௬)

வட்டவாய்மதிப்பிளவின்வெள்வாய்க்குயநவிய
மிட்டதோளினர்யாப்புடைக்கச்சினரிரும்பின்
விட்டகாரொளிமெய்யினர்விசிகொளவார்வன்றோற்
றொட்டகாலினர்வனமெறிதொழிலினரானார். (௨௭)

மறியுமோதைவணடரற்றிடமரந்தலைபணிப்ப
வெறியுமோதையுமெறிபவரோதையுமிரங்கி
முறியுமோதையுமுறிந்துவீழோதையுமுகில்வாய்ச்
செறியுமோதையுங்கீழ்ப்படமேற்படச்செறியும். (௨௮)

ஒளிறுதாதொடுபோதுசெந்தேனுகவொலித்து
வெளிறில்வன்மரஞ்சினையிறவீழ்வசெங்களத்துப்
பிளிறுவாயவாய்பிணைத்தொடுகுருதிநீர்பெருகக்
களிறுகோடிறமாய்ந்துவீழ்காட்சியவனைய. (௨௯)

பூவடைந்தவண்டினமயற்புறவொடும்பழனக்
காவடைந்தனபறவைவான்கற்பகமடைந்த
கோவடைந்திடவொதுங்குறுங்குறும்புபோற்செறிந்து
மாவடைந்தனமாடுளவரைகளுங்காடும். (௩௦)

---

(௨௪) சூள் - பிரதிக்கினை.

(௨௫) அரந்தை-மனக்கவலை.

(௨௭) குயம்-கொடுவாள். நவியம்-கோடரி.

(௨௯) வன்மரம்—ஓர்வகைச்சாதிமரம். தாது-மகரந்தம். போது-மலர். சினை-கிளை.

இருணிரம்பியவனமெலாமெறிந்துமெய்யுணர்ந்தோர்
தெருணிறைந்தசிந்தையின்வெளிசெய்துபல்லுயிர்க்கு
மருணிறைந்துபற்றறுத்தரனடிநிழலடைந்த
கருணையன்பர்தம்பிறப்பெனவேரொடுங்களைந்தார். (௩௧)

களைந்துநீணிலந்திருத்திச்செந்நெறிபடக்கண்டு
வளைந்துநன்னகரெடுப்பதெவ்வாறெனத்தேறல்
விளைந்துதாதுகுதார்முடிவேந்தன்மந்திரரோ
டளைந்தளாவியசிந்தையோடிருந்தனனங்கண். (௩௨)

மெய்யரன்புதோய்சேவடிவியனிலந்தீண்டப்
பொய்யகன்றவெண்ணீறணிமேனியர்பூதிப்
பையர்நள்ளிருட்கனவில்வந்தருளியபடியே
யையர்வல்லைவந்தருளினாரரசுளங்களிப்ப. (௩௩)

கனவிலும்பெருங்கடவுளர்காணபதற்கரியார்
நனவிலும்வெளிவந்தவாதமையெதிர்நணணி
நினைவினின்றதாளிறைஞ்சிநேர்நின்றுநல்வரவு
வினவியாதனங்கொடுத்தனன்மெய்யுணர்வேந்தன். (௩௪)

தென்னரன்பினிலகப்படுசித்தர்தாமுன்னர்ச
சொன்னவாதிநூலவழிவருசார்புநூற்றொடர்பா
னன்னராலயமணடபங்கோபுரநகர
மின்னவாறுசெய்யெனவகுத்திம்மெனமறைந்தார். (௩௫)

மறைந்தெவற்றிலுநிறைந்தவர்மலரடிக்கன்பு
நிறைந்தநெஞ்சுடைப்பஞ்சவனிலத்துமேம்பட்டுச்
சிறந்தசிறபநூறபுலவராற்சிவபரஞ்சுடர்வந்
தறைந்துவைத்தவாறாலயமணிநகர்காணபான். (௩௬)

(௩௧) மெய்யுணாதல - தத்துவஞான முணர்தல், அதாவது, பிறப்புவீடுகளையும, அவற்றின் காரணங்களையும், விபரீதமின்றி உண்மையாலறிதல்.

(௩௩) நீறு-பாசத்தைநீற்றுவது.

(௩௪) பெருங்கடவுளர் என்றது-பிரமவிஷ்ணுக்களை.

(௩௫) முதனூல்-ஆகமம். வழிநூல்-சிற்பநூல். சார்புநூல்-இவ் விரண்டையு மொருபுடை தழுவிக்கூறும் ஏனையநூல்கள்.

(௩௬) பஞ்சவன் (குலசேகர) பாண்டியன். மறைந்தெவற்றிலு நிறைந்தென்றதை, "விறகிற்றீயினிற்பாலிற்படுநெய்போன், மறை யநின்றுளன்மாமணிச்சோதியான்" எனவருந்தேவாரத்தாலுணர்க.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மறைபயில்பதுமமண்டபமருத்த மண்டபமழைநுழைவளைவா
ய்ப், பிறைபயில்சிகைமாமண்டபமறுகாற் பீடிகை திசையெலாம்
பிளக்கும், பறைபயினிருத்தமண்டபம்விழாக்கொள் பன்மணிமண்
டபம்வேள்வித், துறைபயில்சாலைதிருமடைப்பள்ளிசூழுறைதேவர்
தங்கோயில். (௩எ)

வலவயினிமயவல்லிபொற்கோயின்மாளிகையடுக்கியமதில்வா,
னிலவியகொடியநெடியசூளிகைவா னிலாவிரிதவளமாளிகைமீன்,
குலவியகுடுமிக்குன்றிவர்செம்பொற் கோபுரங்கொண்டல்கணபடுக்
குஞ், சலவெயிலகழிகிடங்குகம்மியநூற் றொலவரம்பெல்லைகண
டமைத்தான். (௩அ)

சித்திரநிரைத்தபீடிகைமறுகுதெற்றிகள்வாணிலாத்தெளிக்கு
நித்திலநிரைதததவிழாவருவீதிநிழன்மணிசசாளரவொழுக்கப்
பித்திகைமாடப்பெருந்தெருக்கவலைபீடுசால்சதுக்கநற்பொதியில்
பத்தியிற்குயின்றமன்றுசெய்குன்றுபருமணிமேடைபாடரங்கு ()

அருந்தவரிருக்கையந்தணருறையுளரசராவணங்குலவணிகப்
பெருந்தெருநல்வேளாளர்பேரறஞ்சால்பெருங்குடிஎனையநரிதேர்
திருந்தியபரிமாநிலைக்களங்கழகந்தீஞ்சுவையாறுநான்குண்டி
யிரந்தவர்க்கருத்துநல்லறச்சாலைபினையனபிறவுநன்கமைத்தான். ()

துணிகயங்கீழ்நீர்க்கூவல்பூவோடை தொடுகுளம்பொய்கைநந்
தவனந், திணிமலர்ச்சோலைதடவையுய்யானந்திருநகர்க்கணிபெற
ச்செய்து, மணிமலர்த்தாரோன்மாளிகைதனக்கம்மாநகர்வடகுண
பாற்கண, டணிநகர்சாந்திசெய்வதுகுறித்தானணணலா ரறிந்திது
செய்வார். (௪௧)

(௩அ) சூளிகை-இறப்பு. குடுமி-சிகரம். கம்மியநூல-சிறபநூல்.
வரம்பு, எல்லை, ஒருபொருட் பன்மொழி.

(௩௯) தெற்றிகள் - சித்திரகூடங்கள். பித்திகை - சுவர்த்தல
ம். கவலை - மூன்றுதெருக்கள் கூடுமிடம். சதுக்கம்-நான்குதெருக்
கள்கூடுமிடம். பொதியில் - அம்பலங்கள். மன்று - சபை. அரங்கு-
நாடகசாலை.

(௪௦) உறையுள் - வீடு. ஆவணம் - வீதி. கழகம்-கல்விசசாலை.
அறுசுவை-கைப்பு, புளிப்பு, கார்ப்பு, உவர்ப்பு, துவர்ப்பு, இனிப்பு.
நான்குண்டியாவன - உண்ணல், தின்னல், நக்கல், பருகல். இவற்
றுள், உண்ணல்-சோறுமுதலியன தின்னல்-கறிமுதலியன, நக்கல்
தேன்முதலியன. பருகல்-நீர்முதலியன.

(௪௧) கயம்-குளம். கூவல்-கிணறு. உய்யானம்-பூந்தோட்

பொன்மயமானசடைமதிக்கலையின்புத்தமுதுகுத்தனரதுபோய்ச
சின்மயமானதம்மடியடைந்தார்சசிவமயமாக்கியசெயல்போற்
றன்மயமாக்கியந்நகாமுழுதுஞ்சாந்தி செய்ததுவதுமதுர
நன்மயமானதன்மையான்மதுராநகரெனவுரைத்தனர்நாமம். (௪௨)

கீட்டிசைக்கரிபசாத்தனுந்தென்சார் கீற்றுவெண்பிறைநுதற்க
ளிற்றுக், கோட்டிளங்களபக்கொங்கை யன்னையருங்குடவயின்மது
மடையுடைக்குர், தோட்டிளந்தண்ணந்துழாயணிமௌலித்தோன்
றலும்வடவயிறரேடு நீட்டிரும்போந்தி னிமிர்குழலெணடோணீலி
யுங்காவலாநிறுவி. (௪௩)

கைவரையெருத்திற்கனவரைகிடந்த காட்சியிற்பொலிந்தொ
ளிர்கோயின், மைவரைமிடறுமதுரைநாயகரை மரபுளிபருச்சனை
புரிவான், பொய்வரைமறையாகமநெறியொழுகும்புண்ணியமுனிவ
ரையாதி, சைவரைக்காசிப்பதியினிற்கொணர்ந்து தலத்தினிற்று
பனஞ்செய்தான். (௪௪)

உத்தமகுலத்து நாற்பெருங்குடியு முயர்ந்தவுமிழிந்தவுமயங்க,
வைத்தவுமானபுறக்குடிமூன்றுமறைவழுக்காமநுவகுதத, தத்தமநெ
றிநின்றொழுகவைதிகமுஞ்சைவமுந்தருமமுந்தழைப்பப், பைததெ
ழுதிரைநீர்ஞாலமேற்றிலகம்பதித்தெனநகர்வளம்படுத்தான். (௪௫)

---

(௪௨) சினமயம் - ஞானமயம். சிவமயம - சிவஸ்வரூபம்.

(௪௩) சாத்தன் - ஐயனார். களபம் - கலவைசசாந்து. அன்னையர்என்றது, சத்தமாதர்களை. போந்து - பனை. நீலி-நீலநிறத்தையுடையவள் - காளி. தணணந்துழாய் என்றதில், அம்விரிததல் விகாரம்.

(௪௪) கைவரை - யானை எருததம் - பிடரி. கனவரை - பொன்மலை. கனகம் - பொன் - வரை-மலை. கனகம் - என்பது, இடைக்குறையாய் கனமெனநின்றது. கனம் - பெருமைதங்கிய - வரை-மலை. எனினும்பொருந்தும். மை-கருமை. மரபுளி-இதில் உளிமூன்றனுருபு. தாபனம்-இருக்கசசெய்தல.

(௪௫) நாற்பெருங்குடி-அந்தணர், அரசர், வணிகர், வேளாளர். உயர்ந்தவு மிழிந்தவு மயஙகவைததவு மானபுறக் குடிமூன்றும், என்றது, உயர்வு, இழிவு, விரவுஎன்னு மூவகைககுடிகளையும். இவற்றுள், உயர்வு - அநுலோமர், பிரதிலோமர். இழிவு - அந்தராளர், விராத்தியர். விரவு - அவ்விருவகைக்குடிகளின் கலப்பாலுற்பவித்தவர்கள். வைதிகம்-வேதசம்பந்தம். சைவம்-சிவசம்பந்தம். அல்லது ஆகமசம்பந்தம்.

அன்றுதொட்டரசனக்கரெய்தியணிகெழுமங்கலமியம்ப, வெ
ன்றுதொட்டிமைக்குமனையின்மங்கலநா ளெய்தினனிருந்துமுப்புர
மும், குன்றுதொட்டெய்தான்கோயின்மூன்றுறுப்புங்குறைவில்பூச
னைவழாதோங்கக், கன்றுதொட்டெறிந்துகனியுகுத்தான்போற்கலி
துரந்தரசுசெய்நாளில். (எசு)

பவநெறிகடக்கும்பார்த்திவன்கிரணம் பரப்பிளம்பரிதிபோன்
மலயத், துவசனைப்பயந்துமைந்தன்மேன்ஞாலஞ்சுமத்திநாள்பலக
ழித்தொருநா, ணவவடிவிறந்தோனுலயத்தெய்திநாதனைப்பணிந்து
மூவலஞ்செய் துவமையிலின்பவருணிழலெய்தியொன்றியொன்று
நிலைநின்றான். (எஎ)

திருநகரங்கண்டபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் - கஉ - க்கு - திருவிருத்தம் - ருகஎ.

நான்காவது,

தடாதகைப்பிராட்டியார் திருவவதாரப்படலம்.

கலிவிருத்தம்.

கன்னியொருபங்கினர்கடம்பவனமெல்லா
நன்னகரமானதுநவின்றுமுலகீன்ற
வன்னைமகளாகிமலயத்துவசனுக்குந்
தென்னனிடைவந்துமுறைசெய்ததுரைசெய்வாம். (க)

(எசு) என்று-சூரியன். மூன்றுறுப்பாவன - நித்தியம், நைமித்திகம், பிராயச்சித்தம். கலி-துன்பம்.

(எஎ) நவவடிவமாவன-பிரமன், விட்டுணு, உருத்திரன், மகேசுரன், சதாசிவன், விந்து, நாதம், சத்தி, சிவம் என்பன; இவற்றுள் முன்னையநான்கும் உருவம், பின்னையநான்கும்அருவம், இடையது அருவுருவம். நவவடிவிறந்தோனென்றது, மேற்கண்டபேதங்களைக்கடந்துநின்ற பராபரவடிவனை. அருணிழல் என்றது, நித்தியானந்தத்தைத்தரும், பரமுத்தியாகிய திருவடிப்பேற்றை. ஒன்றியொன்றுநிலை-கலந்துங் கலவாதநிலை. அதாவது-அனன்னியமாய். இருந்தபடி இருத்தல்.

(க) முறை - அரசாட்சி.

மனுவறமுவந்துதன்வழிச்செலநடத்தும்
புனிதன்மலயத்துவசன்வென்றிபுனைபூணன்
கனியமுதமன்னகருணைக்குறையுள்காட்சிக்
கினியவன்வடசொற்கடறமிழ்க்கடலிகந்தோன். (உ)

வேனில்விறல்வேள்வடிவன்வேட்கைவிளைபூமி
யானமடவார்கள்பதினாயிரவருள்ளான்
வானெழுகுபானுவழிவந்தொழுகுசூர
சேனன்மகள்காஞ்சனையைமன்றல்வினைசெய்தான். (௩)

கண்ணுதலைமுப்பொழுதும்வந்துபணிகற்றோ
னெண்ணில்பலநாண்மகவிலாவறுமையெய்திப்
பண்ணரியதானதருமம்பலவுமாற்றிப்
புண்ணியநிரம்புபரிவேள்விபுரிகுற்றான். (௪)

ஈறின்மறைகூறுமுறையெண்ணியொருதொண்ணூற்
றாறிதொடுமூன்றுமகமாற்றவமரேச
னூறுமகமும்புரியினென்பதனொடிப்பின்
மாறுமெனமற்றதனைமாற்றியிதுசாற்றும். (௫)

நன்பொருள்விரும்பினையதற்கிசையஞால
மின்புறுமகப்பெறுமகத்தினையியற்றி
னன்புறுமகப்பெறுதியென்றமரர்நாடன்
றன்புலமடைந்திடலுநிம்பநகுதாரான். (௬)

மிக்கமகவேள்விசெய்விருப்புடையனாகி
யக்கணமதற்குரியயாவையுமமைத்துத்
தக்கநியமத்துரியதேவியொடுசோலை
புக்கனனிருந்துமகவேள்விபுரிகிற்பான். (௭)

(உ) உறையுள் - இருப்பிடம்

(௪) பணி - முதனிலைத்தொழிற்பெயர்.

(௬) நன்பொருள் என்றது, புத்திரப்பேற்றை, புத்திரனைப் பொருளென்றது, அவர்செய்தபொருள் தம்மைநோக்கிச்செய்யும் வினையால் வந்தடைதலில் காரணப்பெயர் "தம்பொருளென்பதம் மக்களவர்பொரு, டந்தம்வினையான்வரும்" என்னுந்திருக்குறளா னுணர்க. பொருள் - புதல்வன்.

(௭) மகவேள்வி - புத்திரகாமேஷ்டியாகம்.

ஆசற்மறைப்புலவராசிரியர்காட்டு
மாசறுசடங்கின்வழிமந்திரமுதாத்த
மோசையநுதாத்தசொரிதந்தழுவவோதி
வாசவனிருக்கையிலிருந்தெரிவளர்ப்பான். (அ)

விசும்புநிலனுந்திசையும்வேள்வியடுசாலைப்
பசும்புகைபடர்ந்தொருபடாமெனமறைப்பத்
தசும்புபடுநெய்பொரிசமித்திடுவொனோர்க்
கசும்புபடுமின்னமுதிறைகுதிமடுத்தான். (கூ)

ஐம்முகனநாதிபரமாத்தனுரையாற்று
னெய்ம்முகநிறைத்தழனிமிர்த்துவருமெல்லை
மைம்முகவராவணிபரஞ்சுடர்தனிப்ப
மைம்முகநெடுங்கணிமவான்மனைவிநாண. (௧0)

வள்ளன்மலயத்துவசமீனவன்வலத்தோ
டுள்ளமனைகாஞ்சனைசுருங்கியமருங்கு
றள்ளவெழுகொங்கைகடதும்பநிமிர்தீம்பால்
வெள்ளமொழுகக்கரியவேற்கணிடனுட. (௧௧)

இவ்வுலகமன்றியுலகேழுமகிழ்வெய்தச்
சைவமுதலாயினதவத்துறைநிவப்ப
வெவ்வியமறங்கெடவறங்குதுகலிப்பத்
தெய்வமறைதுந்துபிதிசைப்புலனிசைப்ப. (௧௨)

(அ) சடங்கு - கிரியை. "உதாத்த, மோசையனுதாத்த சொரி தந்தழுவவோதி," என்றது - வேதாங்கங்களி லொன்றாகிய சிட்சைக்கியைந்த, உதாத்தம், அனுதாத்தம், ஸ்வரிதம், பிரசயமென்னுஞ்சதுர்விதஸ்வர கரணங்களை. அவற்றுள், உதாத்தம் - எடுத்தல். அநுதாத்தம் - படுத்தல். ஸ்வரிதம் - நலிதல. ப்ரசயம் - விலங்கல். இவற்றைமுறையே, தலையிசை, மிடற்றிசை, நெஞ்சிசை, மூக்கிசை எனவுங்கூறுவர்.

(கூ) படாம்-போர்வை. தசும்பு - குடம். அசும்பு - ஊற்று. ஒடு- எண்ணிடைச்சொல்.

(௧0) ஐம்முகம்-ஈசானம், தற்புருடம் அகோரம், வாமதேவம், சத்தியோசாதம், என்னும் ஐந்துதிருமுகங்கள். உரை - வேதம். ஆறு - வழி. மைம்முகமென்றது - சர்ப்பங்களுக்கு முகமேபடமாதலின். நிறைத்து-செயவெனச்சத்திரிபு.

(௧௨) சைவமுதலாயின தவத்துறை என்றது - சைவம், பாசுபதம், மாவிரதம், காளாமுகம், வைரவம், வாமம் என்னுந் தவநெறிக்குரிய உட்சமயங்களாறினையும். உலகேழாவன - பூலோகம், புவலோகம், சுவலோகம், தவலோகம், மகாலோகம், சனலோகம், சத்தியலோகங்களை.

மைம்மலர்நெடுங்கணாரமங்கையர்நடிப்ப
மெய்ம்மனமொழிச்செயலின்வேறுபடலின்றி
யம்மதுரைமாநகருளாரகமகிழ்ச்சி
தம்மையறியாதனதலைத்தலைசிறப்ப. (கங)

மாந்தர்பயின்மூவாறுசொன்மாநிலவரைப்பிற்
றீந்தமிழ்வழங்குதிருநாடதுசிறப்ப
வாய்ந்ததமிழ்நாடரசளித்துமுறைசெய்யும்
வேந்தர்களின்மீனவர்விழுத்தகைமையெய்த. (கச)

நொய்தழலெரிக்கடவுளூற்றபயனெய்தக்
கொய்தளிரெனத்தழல்கொழுந்துபடுகுண்டத்
தைதவிழிதழ்க்கமலமப்பொழுதலர்ந்தோர்
மொய்தளிர்விரைக்கொடிமுளைத்தெழுவதென்ன. (கரு)

விட்டிலகுசூழியம்விழுங்குசிறுகொண்டை
வட்டமதிவாயக்குறுமுயறகறையைமானக்
கட்டியதினூற்றியகதிர்த்தரளமாலை
சுட்டயதிலவிட்டொழுகுசூழ்கிரணமொப்ப. (கசா)

தீங்குதலையின்னமுதமார்பின்வழிசிந்தி
யாங்கிளநிலாவொழுகுமாரவடமின்ன
வீங்குடலிளம்பரிதிவெஞ்சுடர்விழுங்கி
வாங்குகடல்வித்துருமமாலையொளிகால. (கஎ)

சிற்றிடைவளைந்தசிறுமென்றுகில்புறஞ்சூழ்
பொற்றிருமணிச்சிறியமேகலைபுலம்ப
விற்றிருமணிக்குழைவிழுங்கியகுதம்பை
சுற்றிருள்கடிந்துசிறுதோள்வருடியாட. (கஅ)

(கச) மூவாறுசொன்மாநிலவரைப்பு, என்றது—பதினெண்பாஷைநிலங்களை. அவை-சிங்களம், சோனகம, சாவகம், சீனம், மழுவம், குடகம், கொங்கணம், கன்னடம், கொல்லம. தெலுங்கம், கலிங்கம், வங்கம் கங்கம், மகதம், கடாரம், கவுடம், குசலம், திரவிடம் என்பன. வேந்தர்கள்-சேரசோழபாண்டியர்.

(கரு) ஐது - அழகிது. அலர்ந்த என்னும பெயரெச்சம் ஈறு தொக்கு நின்றது.

(கசா) சூழியம்-உச்சிக்கொண்டையி லணியுமாபரணம். சூழி-உச்சிக்கொண்டையணி, அம்-பகுதிப்பொருள்விகுதி. முயற்கறை-இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை. முயலாகியகளங்கம் என்பது பொருள்.

(கஎ) குதலை-உருத்தெரியாச்சொல். வித்துருமம்-பவளம்.

(கஅ) மேகலை-எண்கோவையணி.

தெள்ளமுதமென்மழலைசிந்தவிளமூரன்
முள்ளெயிறரும்பமுலைமூன்றுடையதோர்பெண
பிள்ளையெனமூவொருபிராயமொடுநின்று
வெள்ளரியபல்லுயிருமெவ்வுலகுமீன்றாள். (கக)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

குறுந்தளிர்மெல்லடிகிடந்த சிறுமணிநூபுரஞ்சதங்கை குழறி யேங்க, நறுந்தளிர்போலசைந்துதளர் நடையொதுங்கிமழலைபிள ககையுந்தோன்றப், பிறந்தபெரும்பயன்பெறுபொன் மாலைமடியிரு ந்தொருபெண்பிள்ளையாளு, எறந்தமுழுவுநெறிநின்றோர்க் கிகம்போ கம்வீடளிக்கு மம்மையம்மா. (உ௦)

செய்யவாய்வெளிறாது துணைமுலைக்கண்கருகாது சேல்போ னீண்ட, மையவாய்மதர்த்தகருங் கணபசவாதையிரண்டு மதியந்தா ஙகா, தையவாலிலைவருந்தப் பெறாதுபெறுமகவையெடுத் தணைத் தாணமோந்தா, மெய்யவாய்முத்தங்கொண் டின்புற்றாண்முன்பெற் ற தோகையன்னாள். (உக)

பரையாதிவிருப்பறிவு தொழிலாகியுலகமெலாம் படைத்துக் காத்து, வரையாதுதுடைத்துமறைத் தருளியவைநின்றுந்தன் வடி வுவேறா, யுரையாதிமறைகடந்த வொருமுதல்வி திருமகளா யுதித் தற்கிந்தத், தரையாளுமன்னவன்செய தவமிதுவோவதற்குரிய தவ ந்தான் மன்னே. (உஉ)

(உ௦) குழறி-ஒன்றோடொன்றுவிரவி. இகம் - இவ்வுலகவின் பம்-போகம்-சுவர்க்காதிபோகஙகள். வீடு-மோட்சம்.

(உக) பசத்தல்-நிறம்வேறுபடுதல். முன்பெற்றதோகை, என் றது-பர்வதராஜபத்னியாகியமேனையை, மேனையுஙகருப்பக்குறிபெ றாது உமையை மகவாகப்பெற்று மகிழ்ந்தவளாதலால், முன்பெற் றதோகையன்னாள் என்றார். அன்னாள்-ஒத்தவள்.

(உஉ) பரை-பராசத்தி. ஆதி-ஆதிசததி விருப்பு-இச்சாசத்தி. அறிவு-ஞானசத்தி. தொழில்-கிரியாசத்தி. முறையே, இப்பஞ்சச த்திகளின்தொழில்-சிருஷ்டி, திதி, சங்காரம், திரோபவம், அனு க்கிரகம். வரையாது-நீக்காது. அவைநின்றுந் தன்வடிவுவேறாய் எ ன்றது-உருவும், அருவுருவங்கடந்து, பரவிந்துவையதட்டித்துநின் ற அருவத்திருவுருவின்மேலாகிய, பரபோகமுஙகடந்து, பேரொ ளியாய்நிற்றலின். மறைகடந்த வொருமுதல்வி என்றது - பரை, பைசந்தி, மத்திமை, வைகரி என்னும் நால்வகை வாக்கின்காரிய வொலிபற்றியெழும், விந்து நாதகாரண விகற்பஙகளை, வரைசெய் து அவைமுற்றும்வியாபகமாய்நிற்கும் குடிலாந்தசத்தியாய்நிற்றலை.

கள்ளமாநெறியொழுகும் பொறிகடந்துகரணமெலாங்கடந்தா னந்த, வெள்ளமாம்பரஞான வடிவுடையாடன்னன்பின் வெளிவந் தின்றோர், பிள்ளையாயவதரித்த கருணையுந்தன்மணாட்டிதவப் பே றுந்தேறான், பள்ளமாகடற்றானைப் பஞ்சவர்கோனெஞ்சத்துப் பரி வுகூர்ந்தான். (௨௩)

மகவின்றிப்பலபகல்யான் வருந்தியருந்தவம்புரிந்தேன் மைந்த ற்பேறு, தகவிந்தமகஞ்செய்தே னதுவுமொருபெண்மகவைத் தந்த தந்தோ, முகவிந்துநிலவொழுக வருபெண்ணுமுலைமூன்றாய்முகிழ் த்துமாற்றார், நகவந்ததென்னேயோ வென்றுவகையிலனாகி நலியு மெல்லை. (௨௪)

மன்னவநின்றிருமகட்கு மைந்தர்போற்சடங்கனைத்தும் வழா துவேதஞ், சொன்னமுறைசெய்துபெயர் தடாதகையென்றிட்டு முடிசூட்டுவாயிப், பொன்னனையாடனக்கிறைவன் வரும்பொழு தோர்முலைமறையும் புந்திமாழ்கே, லென்னவரனருளாலோர் திரு வாக்குவிசும்பிடைநின் றெழுந்ததன்றே. (௨௫)

அவ்வாக்குசசெவிநிரம்பவன்புவகையகநிரம்பவகிலமெல்லா
மெய்வாக்குமனமொன்றவிழிவாக்குமபுனனிரம்பவிமலற்போற்றி
செய்வாக்குமகநிரப்பியெழுந்துமனையொடுஞ்சாலைநீத்திரணடு
கைவாககுமியஙகலிப்பக்கடிமாடமனைபுகுந்தான்கழற்கால்வேந்தன்

(௨௩) பொறி-மெய், வாய், கண, மூக்கு, செவி, கரணம், மனம், புத்தி, அகஙகாரம், சிததம். "பொறிகடந்து கரணமெலாங்கடந்து" என்றது, அவற்றைத் தெய்வமெனக்கூறும். உலகாய தன் முதலிய மதங்களை மறுத்தற்கென்க. பஞ்சவர் - பாண்டியர் மணாட்டி, இது மணவாட்டி என்பதன் மரூஉ-மாகடல் என்பது, உரிச்சொற்றொடராதலின், வருமொழி வல்லெழுத்து மிகாதியல்பாய் நின்றது.

(௨௪) இந்து-சந்திரன். முகிழ்த்து — செயவெனெசசத்திரிபு. அந்தோ - ஓ - இரக்கக் குறிப்பிடைச்சொற்கள், ஓ - ஐயப்பொருளது.

(௨௫) வாக்கு என்றது, அசரீரியை. வாக்கல்-சொரிதல். விழிவாக்கும் புனல்-ஆனந்தபாஷ்பம்.

முரசதிர்ப்பமங்கலங்கொண் டெதிர்வருவார்முகத்துவகைமு றுவல்பூப்ப, வரசிருக்குமண்டபம்புக் கினிதமர்ந்துகனகமழையான் றகேள்வி, விரசிருக்குமறையவர்கைப் பெய்தெவர்க்குமம்முறையா ல்வெறுப்பநல்கிப், பரசிருக்குங்கரதலத்தெம் பரன்கோயினனிசிற ப்புப்பல்கநல்கா. (உஎ)

சிறைவிடுமின்சிறைக்களமுஞ் சீத்திடுமினேழாண்டு தேயத்தீ ட்டு, மிறைவிடுமினயல்வேந்தர் திறைவிடுமினிறைநிதிய மீட்டுமா யத், துறைவிடுமினுலயமு மறப்புறமும்பெருக்குமெனத் தொழா ரைக்காய்ந்த, கறைவிடுமின்னயில்வேலான் வள்ளுவனைக்கூய்முர சங் கறங்கசசாற்றி. (உஅ)

கல்யாணமணிமௌலி வேந்தரையுங்கால்யாப்புக்கழலநீத்துக், கொல்யானைபரிநெடுந்தே ரரசுரிமைதொன்முறையாற் கொடுத்து ப்போக்கிப், பல்லாருங்கொள்கவெனப் பண்டாரந்தனைத்திறந்து பசும்பொன்னுடை, வில்லாருமணிகொடும்பூண் வெறுக்கைமுத லெனைப்பலவும் வெறுப்பவீசி. (உக)

தாமரபின்வருபெருமங் கலகவிகட்கிருநிதியங் துகில்பூணபாய் மா, காமர்கரிபரித்தடந்தேர் முதலாயபலபொருளுங் களிப்பநல்கி க், கோமறுகுகளிதூங்கச சுண்ணமொடு மெணணெய்விழாக் குளி ப்பநல்கி, மாமதுராநகரன்றி மற்றுமுளநகரெங்கு மகிழ்ச்சிதூங்க.

இவ்வண்ணநகர்களிப்ப விறைமகனுங்களிப்பெய்தி யிறைவர் சொன்ன, வவ்வணணஞ்சாதமுதல் வினைநிரப்பித்தடாதகையென் றழைத்துத்தேவி, மெய்வ்வண்ணமறையுணராவிறைவிதனைமேனை போன் மேனுனோற்ற, கைவ்வண்ணத்தளிர்தீண்டி வளர்ப்பவிம வான்போலக் களிக்குநாளில். (௩௧)

(உஎ) மங்கலம், என்றதுசாமரம். நிறைகுடம், கண்ணுடி, தோட்டி, முரசு, விளக்கு, கொடி, இணைக்கயல். இவற்றுள், தோ ட்டி, முரசு, கொடி, இணைக்கயல்விலக்கி.இடபம், சீவற்சம், சங்கு, சுவத்திகம், என்பவற்றைக்கூட்டி எட்டெனக்கொள்ளுதலுமொ ன்று. இவற்றுள், சீவற்சம்-குழந்தையை இடையில்வைத்திருக்கும் ஓர் பெண்வடிவம். சுவத்திகம்-மண்டப வடிவம்.

(உக) பண்டாரம் - பொக்கிஷம். கொடும் பூண் - வளைந்தவடி வாகச்செய்தசந்திராரமுதலியஆபரணங்கள். வெறுக்கை-பொருள்.

(௩0) சுண்ணம்-வாசனைப்பொடி. மறுகு-வீதி.

(௩௧) சாதமுதல்விதி - சாதகர்மமுதலிய சடங்குகள். சாதம்,

திருந்தாதவிளங்குதலை யாயமொடுபுறம்போந்து சிறார்க்குச்சி
ற்றில், விருந்தாகமணற்சிறுசோ றட்டும்வரையுரங்கிழித்த வேளும்
வாய்வைத், தருந்தாதவிளமுலைவாய் வைத்தருந்தப்பாவைதனக் க
ளித்தும்போதில், வருந்தாதையண்டமெலாஞ் சிற்றிலிழைப்பாளா
ய்க்கு மகிழ்ச்சிசெய்தாள். (ஙஉ)

தீட்டுவாளிரண்டனைய கண்களிப்பத்தோழியர்க்குத்தெரியவா
டிக், காட்டுவாளெனக்கழங்குபந்துபயின் றம்மனையுங்கற்றுப்பாசம்,
வீட்டுவாண்மேலொடுகீழ் தள்ளவெமைவினைக்கயிறுவீக்கியூச, லா
ட்டுவாள்காட்டுதல்போ லாடினாளித்திலத்தாம் பசைத்தவூசல். ()

இமமுறையாற்றுயர்கருந் தோழியர்க்குமகத்துவகையீந்தாளா
கி, யமமுறையாற்றுதைக்கு மகதுவகையீவாளாயாத்தவாய்மைச,
செம்மறையாரணமுதனு லீரெட்டுக்கலைமுழுதுந் தெளிந்தாளந்த,
மெய்மமறையாகலையனைத்து மேகலையாமருங்கசைத்த விமலையம்
மா. (ஙச)

சொல்வாய்மைக்கலைந்தெளிவு முழுமதியைப் பிளந்திருபாற்
சொருகியன்ன, பல்வாய்மைக்கடகரிதேர் பரியுகைக்குந்திறனுமழ
ற்பகழிதூர்க்கும், வில்வாள்வச்சிரமுதற்பல்படைத்தொழிலுங்கண
டிளமை விழுங்குமூப்பிற், செல்வாய்மைத்திறலரசன் றிருமகட்கு
முடிசூட்டுஞ் செய்கைபூண்டான். (ஙரு)

முடிகவிக்குமங்கலநாள் வரையறுத்துத்திசைதோறு முடங்க
ல்போக்கிக், கடிகெழுதார்மணிமௌலிக காவலரைவருவித்துக் கா
வல்சூழ்ந்த, கொடியணிமாநகரெங்கும்விழாவெடுப்பவழகமைத்துக்
குன்றமன்ன, தொடிகெழுதோட் சுமதிதிருமணத்தினுக்கு வேண
டுவனசூழ்ந்துசெய்தான். (ஙசு)

(ஙஉ) ஆயம்-கூட்டம். வரை - கிரவுஞ்சமலை. வேள் - குமாரக்
கடவுள். பாவை - பதுமை. மலரில்வருந்தாதை - தாமரைமலரில்
வசிக்கும் பிரமன். ஆய்-அன்னை.

(ஙங) வினை என்றது-நல்வினை தீவினைகளை. தாம்பு-வடம்.

(ஙச) ஆரணம் - வேதத்தின் பாகுபாடு. ஆத்தம் - உண்மை.
கலை-சாஸ்திரம்.

(ஙசு) கொடி-வாகுவலயம். திருமணம் என்றது - மகுடாபி
ஷேக மகோற்சவத்தை. காவல்சூழ்ந்த கொடியணிமாநகர்என்றது-
மலை, காடு, மதில், கடல், என்னும் நால்வகை யரண்களை.

மங்கலதூரியமுழங்க மால்யானையுசசிமிசை வந்தபூத, கங்கை முதலொன்பதுதீர்த்தமுநிரப்பிக் கதிர்விடுபொற் கடமபூசிததுப், புஙகவரைமந்திரததீ வளர்த்தமுதமருததி யெரிபொன்றுற்செய்த, சிங்கமணியாதனத்தை நேசிததுப்பூசித்துத் தெய்வமேததி. (௩எ)

திருமுடியையமதயானை மிசைவைத்துநகரைவலஞ் செய்துபூசி த், தருமணியாற்சுடிகையிழைத் தடாகததாற்குயிற்றியதோ ரை வாய்நாகம். பெருமணிநீள்படம்பரப்பி மிசைகவிப்பவசிஙக பீடத் தேற்றிக், குருமணிவாணகையயிலைக் கும்பத்துப்புண்ணியநீர் குளி ரவாட்டி. (௩அ)

புஙகவர்மந்தாரமழை பொழியவருந்தவராக்கம் புகலத்தெய்வ ப், பஙகயமென்கொமபனையாராடமுனிபன்னியர்பல்லாணடுபாட, மஙகலதூரியமுழஙக மறைதழஙகமாணிக்க மகுடஞ்சூட்டி, யெஙக ருணைப்பெருமாட்டிக் கரசமைசசர்பணியுந்தன்னிறைமைநல்கா.

பாலனையமதிக்கவிகை மிசைநிழற்றமதிகிரணம்பரப்பியன்ன, கோலமணிக்கவரிபுடை யிரட்டமலர்மழைதேவர் குழாஙகடூறக, காலையிளஙகதிர்கயிலை யுதித்தெனவெணகடாயானைக்கழுத்தில்வே ப்ப, மாலைமுடிப்பெணணரசை மஙகலதூரியமுழஙக வலஞ்செய் வித்தான். (௪0)

விண்ணுடுமொழிகேட்ட மகிழ்ச்சியினுந்திருமகடன் விளக்க நோக்கி, யுணணுடுபெருஙகளிப்புத்தலைசிறப்பசிலபகல்சென்றொ ழியமேனுட், புணணுடுவேன்மஙகை குதுகலித்துநடிப்பத்தன் புய மேல்வைத்த, மண்ணுடுமகட்களித்து வானுடுபெற்றுனம் மகவுபெ ற்றுன். (௪க)

விரதநெறியடைந்தீற்றுக் கடன்பிறவுந்தாதைக்கு விதியாலா ற்றி, யரதனமெல்லணைமேற்கொண் டுலகமெலாமொருகுடைக்கீ ழாள்வாளானுள், சரதமறையாய்மறையின் பொருளாயப்பொருண் முடிவு தானுய்த்தேனி, னிரதமெனப்பூவின்மண மெனப்பரம னிடம்பிரியா வெம்பிராட்டி. (௪உ)

(௩எ) பூதகங்கை-பரிசுத்தமாகிய கங்கை. ஒன்பது தீர்த்தமா வன—கங்கை, யமுனை, சரஸ்வதி, நருமதை, காவேரி, குமரி, கோ தாவரி, துங்கபத்திரி, தாமிரபர்ணி.

(௩அ) ஆடகம்-நால்வகைப் பொன்னிலொன்று. ஐவாய்நாகம்- ஐந்துதலைநாகம். மயில்-உவமவாகுபெயர்.

(௩௯) ஆக்கம்-ஆசீர்வசனம். தூரியம்-வாத்தியம்.

(௪க) விண்ணாடுமொழி-என்றது, அசரீரிவாக்கை. வேல்மங் கை என்றது-வீரலட்சுமியை. வானுடு-சுவர்க்கலோகம்.

(௪உ) சரதம்-உண்மை. ஈற்றுக்கடன் - அந்தியேஷ்டி முதலிய கிரியை.

மேற்படி-வேறு.

மண்ணரசிறைஞ்சஞாலமனுவழிபுரந்துமாறன்
விண்ணரசிருக்கையெய்தப்பெறறபின்விடையோனுள்ளத்
தெண்ணரசன்னமென்னதென்னவனீன்றகன்னிப்
பெணணரசிருந்துநேமியுருட்டியபெருமைசொல்வாம். (௪௩)

இனனியமியம்புமாக்களெழுப்பவானிரவிதோன்றக்
கன்னலைந்தென்னப்பள்ளித்துயிலெழீஇக்கடிநீராடித
தன்னிறைமரபுக்கேற்றநியதிமாதானமன்பு
துன்னியகடவுட்பூசைதொழின்முதலனைத்துமுற்று. (௪௪)

திடம்படுமறிஞர்சூழசிவபரன்கோயின்முன்னிக்
கடம்படிமுளைத்தமுககடகருமபினைமறைவணடார்க்கும்
விடம்பொதிகண்டத்தேனைவிதிமுறைவணங்கிமீண்டு
குடம்பயிலகுடுமிசெம்பொற்குருமணிககோயினணணி. (௪௫)

அரசிறைகொள்ளுஞ்செமபொனத்தாணியிருக்கையெய்தி
நிரைசெறிமடங்கலாறுமுடங்கினநிமிர்ந்துதாங்க
விரைசெறிமலர்மீப்பெய்தவியன்மணித்தவிசின்மேவித்
திரைசெறியமுதிற்செய்தபாவைபோறசிறந்துமாதோ. (௪௬)

அனிந்திதையமுதின்சாயற்கமலினியணங்குகாதற்
கனிந்தபார்மகளிராய்வந்தடைப்பைபொற்களாஞ்சியேந்த
வினந்திரிபதுமகோயிலிருவருமனையராகிப்
புனைந்தவெணகவரிக்கற்றையிருபுடைபுரட்டிவீச. (௪௭)

செடியுடலெயினசெல்வன்சென்னிமேற்சுமந்துசாத்துங
கடியவிழ்மலரிற்பொன்னிக்காவலன்குடக்கோனனை
முடிகெழுவேந்தருள்ளார்முடிமிசைமிலைந்ததாம
மடிமிசைச்சாத்திநங்கையாணையாறேவலசெய்வார். (௪௮)

---

(௪௩) நேமி-ஆக்கினைசக்கரம்.மாறன்-மலயத்துவசபாணடியன்

(௪௪) கன்னல்-நாழிகை. துன்னிய, காரணப்பொருளில்வந்த வினையெச்சம்.

(௪௬) அத்தாணி-கொலுமணடபம். திரை - கடலின்மேனிற்றலால் தானியாகுபெயர்.

(௪௭) இனந்திரிபதுமம்என்றது,செந்தாமரை, வெண்டாமரைகளை. அனிந்திதை, கமலினி, இவ்விருவரும் திருக்கைலையில் உமாதேவியாருக்கு அகம்படித்தொண்டுபுரிபவர். காளாஞ்சி - களாஞ்சி எனநின்றது, குறுக்கல்காளாஞ்சி-தம்பலப்படிகம்.

(௪௮) எயினச்செல்வன் என்றது, கண்ணப்பநாயனாரை. எயினர்-வேடர். பொன்னிக்காவலன் - காவிரிநாட்டுக்கரசனாகியசோழன். குடக்கோன்-மேற்றிசைக் கரசனாகிய சேரன்.

வையுடைவாளராகிமார்புறப்பின்னியார்த்த
கையினராகியன்னையென்றுதன்கருணைநோக்கஞ்
செய்யுமென்றிமையார்நோக்கிநோக்குமேற்செங்கைகூப்பி
யுய்குநமெனவாய்பொத்தியுழையர்தம்பணிகேட்டுய்வார். (௪௯)

ஆங்கவன்மராடர்வேந்தனவன்கருநாடர்வேந்த
னீங்கிவன்விராடர்வேந்தனிவன்குருநாடர்வேந்த
னூங்குவன்சேரன்சென்னியுவனெனகோலாற்சுட்டிப்
பாங்கிருமருங்குங்காட்டக்கஞ்சுகப்படிவமாக்கள். (௫௦)

செந்தமிழ்வடநூலெல்லைதெரிந்தவர்மறைநூலாதி
யந்தமிலெண்ணெண்கேள்வியளந்தவர்சமயமாறும்
வந்தவர்துறந்தோர்சைவமாதவர்போதமாண்ட
சிந்தனையுணர்வான்மாயைவலிகெடச்செற்றவீரர். (௫௧)

முன்னிருந்தினியதேற்றுமூத்தவரெண்ணியெண்ணிப்
பன்னுமைந்துறுப்பிற்காலமளந்தறிபனுவன்மாந்தர்
பின்னுமுன்னோக்குஞ்சூழ்ச்சிப்பெருந்தகைச்சுமதியோடு
மின்னமுதனையகேள்விமந்திரர்பாருஞ்சூழ்வார். (௫௨)

கற்றறியந்தணாளர்விருத்திகள்கடவுட்டானத்
தற்றமில்பூசைச்செல்வமறப்புறநடக்கையேனைச்
செற்றமிலகுடிகணமற்றுமமைச்சராற்றெளிந்துவெவ்வே
றொற்றுவிட்டுணர்ந்துவேறுகுறையுண்டேலொறுத்துத்தீர்த்தும்.

(௪௯) உழையர்-ஏவல்செய்வோர். யாத்த-கட்டிய. ஊங்கு-நடு. உவன்-நடுவிலிருப்பவன்.

(௫௧) எண்ணெண்கேள்வி என்றது-அறுபத்துநான்குகலைஞானங்களை. சமயமாறும் என்றது, சைவம், பாசுபதம், காளாமுகம், கௌமாரம். வாமம், கணபத்தியம், என்னும் உட்சமயங்களாறினை.

(௫௨) தேற்றல் - தெளிவித்தல். ஐந்துறுப்பாவன - திதி, வாரம், கரணம்,யோகம். பின்னுமுன்னோக்குஞ் சூழ்ச்சிப்பெருந்தகைச்சுமதி என்றது, மேல்வருங்காரியங்களையும், முன்னிகழ்ந்தகாரியங்களையும் ஆராய்ந்துணரும்சூழ்ச்சியில் வல்லமுதன்மந்திரியை. சுமதி-நல்லறிவுடையவன்.

(௫௩) விருத்தி-தொழில். ஒற்று-தூது. ஒறுத்து - தண்டித்து.

ஆதியுத்தேசத்தானுமிலக்கணவமைதியானுஞ்
சோதனைவகைமையானுஞ்சொன்னநூலனுவாதித்து
நீதியினவற்றூற்கண்டித்தவ்வழிநிறுதநித்தம்மில்
வாதிகள்வாதஞ்செய்யுங்கோட்டிமேன்மகிழ்ச்சிகூர்ந்தும். (௫௪)

‡பையுளபகுவாய்நாகப்பள்ளியோனுதிவானோர்
கையுளவலியாலட்டகடலமுதனைத்தும்வாரிப்
பொய்யுளமகலக்கற்றபுனிதநூற்புலவர்நாவிற்
செய்யுளின்விளைவித்தூட்டத்திருசசெவிதெவிட்டவுணடும். (௫௫)

தொல்லைநான்மறையோர்சைவர்துறந்தவர்யார்க்குமினபம்
புல்லவானமுதுஙகைப்பப்பாகநூற்புலவரட்ட
முல்லைவான்முகையினன்னவறுசுவைமுரியாமூர
னல்லவூணருத்தியன்னோர்நாவிருந்தமுதுசெய்தும். (௫௬)

எல்லவனுச்சிநீந்துமெல்லையினுன்குமாறும்
வல்லவர்சூதனோதிவருத்தமூவாறுகேள்வி
சொல்லவுணமலர்ந்துமேனைமநுமுதற்றுறைமாணகேள்வி
நல்லனநயந்துகேட்டுணபகற்போதுநீத்தும். (௫௭)

(௫௪) உத்தேசமாவது - தான்விவகரிக்கும் பொருளைப்பெயர் மாத்திரஙகூறல், அதாவது, இலக்கியம். இலக்கணமாவது - அவ்வி யாப்தி, அதிவியாப்தி, அசம்பவம் என்னு மூன்றுகுற்றஙகளு மில் லாததருமம். சோதனையாவது - தானவிவகரிகரும் அப்பொருளில் இவ்விலக்கணமுளதோ விலதோவெனப்பார்த்தல். அநுவாதமாவ து, முன்னர்ப்பெறப்பட்டதொன்றனைவேறொன்றுவிதித்தற்பொ ருட்டுப்பின்னருமெடுத்தோதுதல். கணடித்தலாவது - இலக்கியவி லக்கண உபநியாசவிசேஷணஙகளாற்பரிகரித்தல். அவ்வழிநிறுத்த லாவது-உத்தேசமாகியஆரம்பத்தினின்று, விபக்ஷாதிகளைச்சார்ந்து, பக்ஷப்போலிகளுக்கு இடஞ்செய்யாது, லட்சணநிறைவாம் ஏதுப் பொருள் ஒருமருங்குஞ் சாய்தலின்றித் தம்மதம்நிறுத்தல். வாதிகள் பிறர்மதமறுத்துத் தம்மதநிறுத்துவோர். கோட்டி - வாக்கியமுடிவு.

(௫௫) பகுவாய்-பிளவுபட்டவாய். அறுசுவை என்றது - ஈண்டு கறிமேனிற்றலால் அடையடுத்த பண்பாகுபெயர்.

(௫௭) நான்கென்றது-சதுர்வேதஙகளை. ஆறென்றது-வேதா ங்கஙகளை. மூவாறு என்றது - பதினெண்புராணஙகளை. கேள்வி- இதுகேட்டற்குக் காரணமாகிய நூன்மேனிற்றலால் காரியவாகு பெயர்.

கலைக்குரைவிரிப்பாரென்னவறுமையிற்கல்விபோலப்
புலப்படாமருங்குனல்லாரெந்திரப்புலவன்பூட்டி
யலைத்திடுபாவைபோனின்றாடல்செய்யாடற்கணு
நலத்தகுபாடற்கண்ணுநல்லருணாட்டஞ்செய்தும். (௫அ)

இன்னிலையொழுக்குந்தொல்லோரியற்றியதருமம்வேறு
மன்னிலைநிறுத்தும்வேள்வியறம்பலவர்க்கஞ்செய்ய
நன்னிதியளித்தும்வேள்விநடத்தியுஞ்செல்வங்கல்வி
தன்னிருகண்களாகத்தழைந்திடவளர்க்குநாளும். (௫௯)

ஒப்புருமுதலீறில்லாவொருத்திதன்சத்திபெற்ற
முப்பெருந்தேவராலேமுத்தொழினடக்துமென்று
செப்பலும்புகழன்றென்னிற்றென்னவன்கன்னியாகி
யிப்புவிமநுவிற்காக்குமென்பதென்பேதைமைத்தே. (௬0)

கலிநிலைத்துறை.

வரைசெய்பூண்முலைத்தடாதகைமடவரற்பிராட்டி
விரைசெய்தார்முடிவேய்ந்துதணகுடைமநுவேந்தன்
கரைசெய்நூல்வழிகோல்செலக்கன்னியாம்பருவத
தரசுசெய்தலாற்கன்னிநாடாயதந்நாடு. (௬௧)

இன்னவாறுமையவதரித்திருந்தனளென்னாப்
பொன்னவாவினர்பெறவெறிபொருநைகால்பொருப்பன்
சொன்னவாய்மைகேட்டகங்களிதூங்கினாதொழுது
மின்னுவார்சடைமுனிவரோர்வினவரைசெய்வார். (௬௨)

(௫அ) கலை-பரதநூல் எந்திரப்புலவன் - சூத்திரப்பதுமையாட்டுந் தொழிலில் வல்லவன்.

(௫௯) இன்னிலை-இல்-நிலை-கிருகஸ்தாசிரமநிலை. வேறு என்றது-ஒழிந்த பிரமசரியம, வானப்பிரஸ்தம். சந்நியாசம் என்னு மூன்றாசிரமங்களையும். அந்நிலைநிறுத்தும் வேள்வி என்றது-அவ்வவ்வாச்சிரமங்களுக்குரிய யாகாதிகர்மங்களை. ஆக்கம்-விருத்தி. வேள்வி என்றது, அக்கினிஷ்டோமாதி யாகங்களை.

(௬0) ஒப்புரு முதலீறில்லாவொருத்தி என்றது-நவாதீதநிலையினின்ற ஒளியுருவாகிய அருட்சத்தியை. தன்சத்தியென்றது-அவ்வருட்சத்தியினின்றுந் தோன்றிய மகேசைமுதலியோரை

(௬௧) மடவரல்-கற்பின் வரலாற்றினையுடையவள் என்னை, கற்பின்பகுதிகளாகிய, நாணம், மடம், அச்சம், பயிர்ப்பு, என்னும் நான்கு குணங்களுள், மடம்என்பது ஓர்குணம். அக்குணத்தின் வருகையையுடையவள் என்பது பொருள.

(௬௨) பொருனை-தாமிரபர்ணிநதி. தூங்கினர், வினைமுற்று எச்சமாய் நின்றது.

திருந்துநான்மறைச்சென்னியுந்தீண்டெற்கரிதா
யிருந்தநாயகியாவையுமீன்றவெம்பிராட்டி
விரிந்தவன்புகூர்த்தக்கனும்வெற்பனும்பன்னாள்
வருந்திநோற்றலாலவர்க்கொருமதலையாய்வந்தாள். (௬௩)

மனித்தனாகியபூழியன்மகளெனவீங்குத்
தனித்தகாரணம்யாதெனத்தமனியப்பொதுவிற்
குனித்தசேவடிக்கன்புடைக்குடமுனியருள்கூர்ந்
தினித்ததோர்கதைகேண்மினென்றெடுத்துரைசெய்வான். (௬௪)

விச்சுவாவசுவெனுமொருவிச்சையன்பயந்த
நச்சுவாள்விழிமடந்தைவிச்சாவதிநாம
மச்சுவாகதமொழியினளம்பிகைக்கன்பு
வைச்சுவாழ்வுறுமனத்தினடாதையைவணங்கா (௬௫)

ஐயவம்பிகைதன்னையானன்பினால்வழிபட்
டெய்யவேண்டுமென்றுளவனுலகெலாம்பயந்த
தையன்மந்திரந்தன்னைமகடனக்குபதேசஞ்
செய்யவந்நெறியொழுகுவாள்செப்புவாள்பின்னும். (௬௬)

இறைவிதன்னையாதரிப்பதற்கிம்பரிற்சிறந்த
குறைவினன்னகர்யாதெனக்கூறுவான்கேள்வித
துறைவிளங்கினோர்பலவதுதுவாதசமுடிவென்
றறைவளம்பதியவனிமேற்சிவபுரமாமால். (௬௭)

சேடுதாங்குமூவுலகினுட்சிறந்தனசத்தி
பீடமூவிருபத்துநான்கவற்றினுமுற்பீட
மாடமோங்கியமதுரையாமற்றதுபோகம்
வீடும்வேண்டியசித்தியுமளிப்பதென்றெண்ணு. (௬௮)

---

(௬௪) மனித்தன்-விரித்தல் விகாரம்.

(௬௫) விச்சையன் - இசைநூலில் வல்லவன். நஞ்சு-நச்சு என வலித்தற்பெற்றது. வைச்சு - வைத்து என்பதன் மரூஉ. சுவாகதம்-கிளி.

(௬௭) வளம்பதி-இது உரிச்சொற்றொடராதலினியல்பாயிற்று.

(௬௮) சேடு-பெருமை. பீடமூவிருபத்து நான்கென்றது, அறுபத்துநான்கு சத்திபீடங்களை. இதன்விரிவைதேவிபாகவதமுதலிய

அல்லுமெல்லும்வானகர்க்கதவடைப்பின்றிச்சுவர்க்கச்
செல்வரங்கடைந்துமையருள்சித்தியால்வினையை
வெல்லுவாரதான்றெந்தையோடைவர்கள்வேணடி
நல்வரம்பலவடைந்தனர்நமர்களந்நகரில். (௬௯)

எம்மையாரையும்யாவையுமீன்றவங்கயற்க
ணம்மையாவரேயாயினுமன்பினாதரிப்போ
ரிம்மையாகியபோகம்வீடெண்ணியாங்கெய்தச்
செம்மையாகியவின்னருள்செய்துவீற்றிருக்கும். (௭0)

என்றதாதையையிறைஞ்சினாளனுஞைகொண்டெழுந்தாண
மன்றன்மாமலர்வல்லிபோலவழிக்கொடுகானங
குன்றமாறுபின்கிடப்பமுன்குறுகினாளன்பி
னின்றவாதியெம்பரையருணிறைந்தவந்நகரில். (௭௧)

அடைந்திளம்பிடியாடல்போலாடககமலங
குடைந்துநான்மறைக்கொழுந்திடங்கொணடுறைகுறிப்பாற்
படர்ந்தபொன்மலைவல்லியைப்பணிந்துவெங்கதிரோன்
றொடர்ந்தவான்சுறாமதியமேயாதியாதொடங்கா. (௭௨)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பெரும்பகனல்லூணகங்கு லூணுதவப்பெற்றவூணிலமுதற்ப
ல்லூ, ணரும்பொடியெள்ளுணசாந்திராயணமானைந்துபானறியநீர்
தருப்பை, யிரும்புதனுனிநோகாலி வைநுகர்ந்துமியற்றரும்பட்டினி
யுறறும், வரமபுரவிராறுதிங்களுநோறறு வாடிமேல்வருஞ்சுறாமதி
யில். (௭௩)

சன்னிதியடைந்து தாழ்ந்துநின்றிளமாந்தளிரடிக்காய்ஞ்சிசூழ்
கிடந்த, மின்னிகர்மருங்கு லிழையிடைநுழையா வெம்முலைசசெம்
மலர்க்காந்தட் பொன்னிரைவளைக்கை மங்கலக்கழுத்திற் பூரண
மதிக்கலைமுகத்தி, னின்னிசையளிசூ ழிருட்குழற்கற்றை யிறைவி
யையிம்முறைநினையா. (௭௪)

---

(௬௯) ஐவர்கள். பஞ்சசுரர், வசுபூர்ணர்,சொசசவிததியா,யக்ஷர் வித்தியாதார்.

(௭௧) அனுஞை - உத்தரவு, மா - என்னும் பலபொரு ளொரு சொல், சார்புபற்றி வணடின்மேல் நின்றது.

(௭௧) சுறாமதி. மகரமதியாகிய தைமாதம்.

(௭௨) வரம்புரவிராறுதிங்களுநோற்று என்கிறதற்குதையாதி மார்கழி யீறான பன்னிரணடு மாதங்களிலும், பெரும்பகனல்லூண பட்டினியுற்றுமென்றதீராகிய பன்னிரண்டு வகைப்பட்ட வுணவு களைமுறையேயுணடு தவஞ்செய்து என்பதுபொருள்.

(௭௪) இம்முறை நினையா என்றது, பாதாதிகேசம்வரையில்ம னத்தில் தியானித்து என்பதை விளககிநின்றது. காஞ்சி-இருகோ வைமணி.

கோலயாழ்த்தெய்வம்பராய்க்கரங்குவித்துக் கொழுஞ்சுடர்ப்ப சுகதிர்விளக்கம், போலநூற்பொல்லும் பொத்துபொன்னிறத்து போர்வைநீத்தவிழ்கடிமுல்லை, மாலைமேல்வீக்கிப் புத்தர்பின்கிடப் பமலர்க்குழலே ரேய் சுவற்கிடத்திச, சேலைநேர்விழியாண்மாடகந்திரி த்துத்தெதித்தனள்பண் ணறிந்திசைப்பாள். (எ௫)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

ஒளியாலுலகின் றுயிரனைத்துமீன்போற்செவ்வியுறநோக்கி
யளியால்வளர்க்குமங்கயற்கணன்னேகன்னியன்னமே
யளியாலிமவான்றிருமகளாயாவியன்னமயில்பூவை
தெளியாமழலைக்கிளிவளர்த்துவிளையாட்டயருஞ்செயலென்னே. ()

அண்டக்குவைவெண்மணற்சிறுசோறுக்கித்தனியேவிளையாடுங்
கொண்டற்கோதாய்படியெழுதலாகாவுருவக்கோகிலமே
கொண்டற்குடுமியிமயவரையருவிகொழிக்குங்குளிர்முத்தால்
வண்டற்குதலைமகளிரொடும்விளையாட்டயரும்வனப்பென்னே. ()

வேதமுடிமேலானந்தவுருவாய்நிறைந்துவிளையாடு
மாதரரசேமுத்தநகைமானேயிமயமடமயிலே
மாதரிமவான்றேவிமணிவடந்தோய்மார்புந்தடந்தோளும்
பாதமலர்சேப்புறமிதித்துவிளையாட்டயரும்பரிசென்னே. (எஅ)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

யாழியன்மொழியாலிவ்வழிபாடி யேத்தினளாசமெய்யுள்ளத், தாழியவன்பின்வலைப்படு கருணையங்கயற்கண்மடமாரோர், சூழிய நுழைமெல்விளங்குழற்குதலைத் தொண்டைவாயகவைமூன்றெயதி, வாழிளங்குழவியாகியா லயத்துவந்துநின்றுள் வரங்கொடுப்பாள். ()

(எ௫) கோலம்-அழகு - சித்திரம். பொலலம் - தையல். பொ த்து-தைத்து. போர்வை - உறை. சுவல் - பிடரி. மாடகம்-முறுக் காணி.

(எஎ) அண்டக்குவை - அண்டகோடிகளின்கூட்டம். கொண் டல்-மேகம். படி-ஒப்பு-உலகம். வண்டல்-மகளிர்விளையாட்டு. இம வான்தேவி-பர்வதராஜபத்னியானமேனா. சேப்பு-செவப்பு.

(எக) யாழியல்-வீணையினிசை. சூழியம் - உச்சிக்கொண்டை. தொண்டை-கொவ்வைக்கனி. அகவை-வயது.

இறைஞ்சியஞ்சலித்தாடன்னை யெம்மன்னையா துவேண்டினை யெனவென்று, நிறைந்தபேரன்புநின்னடிப் போதினீங்கலாநிலை மைதந்தருளென், றறைந்தனளின்னும் வேண்டுவதேதென் றருள விம்மகவுருவாகிச், சிறந்துவந்தென்பா லருள்சுரந்திருக்கத் திருவு ளஞ் செய்யெனப்பணிந்தாள். (௮0)

சிவபரம்பரையு மதற்குநேர்ந்தருள்வா டென்னவர்மன்னனும் மலயத், துவசனென்றொருவன்வருமவன்கற்பின் றுணைவியாய்வரு தியபோதுன், றவமகவாக வருவலென்றன்பு தந்தனள்வந்தவா றிதுவென், றுவமையில்பொதியத் தமிழ்முனிமுனிவர்க் கோதினு னுள்ளவாறுணர்ந்தார். (௮௧)

தடாதகைப்பிராட்டியார் திருவவதாரப்படலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் ௪ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௩௬௮.

ஐந்தாவது,

திருமணப்படலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

தரைபுகழ்தென்னன்செல்வத்தடாதகைப்பிராட்டிதானே
திரைசெய்நீர்ஞாலங்காத்தசெயலில்சிறிதுரைத்தேன்றெய்வ
விரைசெய்பூங்கோதைமாதைவிடையவன்மணந்துபாராண்
டரசுசெய்திருந்ததோறறமறிந்தவாறியம்பலுற்றேன். (௧)

காயிரும்பரிதிப்புத்தேள்கலியிருடிமிப்பசசோதி
பாயிருங்குடைவெண்டிங்கட்படரொளிநீழல்செய்ய
மாயிரும்புவனமெல்லாமறுமுறையுலகமீன்ற
தாயிளங்குமரியாகித்தனியரசிருக்குநாளில். (௨)

மருங்குதேய்ந்தொளிப்பச்செம்பொன்வனமுலையிறுமாப்பெய்தக்
கருங்குழற்கற்றைபானுட்கங்குலைவெளிறுசெய்ய
விரங்குநல்யாழ்மென்றீஞ்சொலின்னகையெம்பிராட்டிக்
கருங்கடிமன்றல்செய்யுஞ்செவ்விவந்தடுத்ததாக. (௩)

---

(௮௧) சிவபரம்பரை-சிவசத்தியாகிய மீனாட்சியம்மை.

(௩) பானுட்கங்குல்-நடுராத்திரி. செவ்வி - பருவம். கடிமன்றல்-விவாகமுகூர்த்தம்.

பனிதருமதிக்கொம்பன்னபாவையைப்பயந்தாளுக்கிக்
குனிதரங்கிறையப்பூத்தகொம்பனுய்க்கின்னங்கன்னி
கனிதருசெவ்வித்தாயுங்கடிமணப்பேறின்றென்னுத்
துனிதருநீரளாகிச்சொல்லினுள்சொல்லக்கேட்டாள். (ச)

அன்னைநீநினைந்தவெண்ணமாம்பொழுதாகும்வேறு
பின்னைநீயிரங்கல்யான்போய்த்திசைகளும்பெருநீர்வைப்பு
மென்னதுகொற்றநாட்டிமீள்வலிங்கிருத்தியென்னுப் [தாள்.
பொன்னவிர்மலர்க்கொம்பன்னுள் பொருக்கென வெழுந்துபோந்

தேம்பரிகோதைமாதின்றிருவுளசசெய்திநோக்கி
யாம்பரிசுணர்ந்தவேந்தமைசசரும்பிறரும்போந்தார்
வாம்பரிகடாவிததிணடேர்வலவனுங்கொணர்ந்தான்வையந்
தாம்பரிவகலவந்தாளேறினுள்சங்கமார்ப்ப (சு)

ஆர்த்தனதடாரிபேரியார்த்தனமுருடுமொந்தை
யார்த்தனவுடுக்கைதக்கையார்த்தனபடகம்பம்பை
யார்த்தனமுழவந்தட்டையார்த்தனசின்னந்தாரை
யார்த்தனகாளந்தாளமார்த்தனதிசைகளெங்கும். (எ)

வீங்கியகொங்கையார்த்தகசசினர்விழிபோற்றைப்ப
வாங்கியசிலையேறிட்டகணையினர்வட்டத்தோலவா
டாங்கியகையர்வைவேறறளிர்க்கையர்பிணுத்தெய்வமபோ
லோங்கியவாயத்தாருமேறினுருடனத்திண்டேர். (அ)

கிடைப்பனவுருளாற்பாரைக்கீணபோதலத்தினெல்லை
யடைப்பனபரந்ததட்டாலடையவான்றிசைகளெட்டு
முடைப்பனவணடமுட்டியொற்றிவான்கங்கைநீரைத
துடைப்பனகொடியாற்சாரிசுற்றுவபொற்றிண்டேர்கள். (கூ)

(ச) துனி-துன்பம் நீர்மை-குணம். அது ஈறுகெட்டு நீரென நின்றது. செவ்வித்து என்பதில், து-பகுதிப்பொருள்விகுதி.

(ரு) இரங்கல்-எதிர்மறைப்பொருளில்வந்த வியங்கோள் வினைமுற்று. கொற்றம்-வெற்றி.

(சு) கடாவி-செலுத்தி. பரிவு-துன்பம்.

(எ) மொந்தை, படகம், ஒருகட்பறைகள். தட்டை - கற்கடிப் பறை.

(அ) பிணு - பெண். வட்டத்தோல்-கேடகம். ஆயம் - மகளிர் கூட்டம்.

(கூ) சுற்றுவ, கிடைப்பன, இவ்விரண்டும் வினைமுற்றெச்சங்கள்.

செருவின்மாதண்டந்தாங்கிச்செல்லும்வெங்கூற்றமென்ன
வருவிமாமதநீர்காலவரத்தவெங்குருதிக்கோட்டார்
கருவிவான்வயிறுகீண்டுகவிழுநீர்வாயங்காந்து
பருகிமால்வரைபோற்செல்வபருஉப்பெருந்தடக்கையானை. (௧௰)

ஒலியவார்திரையினன்னவொழுங்கினயோகமாக்கள்
வலியகாலடக்கிச்செல்லுமனமெனக்கதியிற்செல்வ
கலியநீர்ஞாலங்காப்பான்கடையுகமுடிவிற்றோற்றம்
பொலியும்வாம்புரவியொன்றேபோல்வனபுரவிவெள்ளம். (௧௧)

காலினுங்கடிதுசெல்லுஞ்செலவினர்கடுங்கட்கூற்ற
மேலினுமிகையுண்டாயின்வெகுண்டுவென்கண்டுமீளும்
பாலினர்பகுவாய்நாகப்பல்லினும்பில்குமால
வேலினர்வீயாவென்றிவீக்கியகழற்கால்வீரர். (௧௨)

எண்புதைத்தெழுந்தவீரரிவுளிதேர்யானைவெள்ள
மண்புதைத்தனபதாகைமாலைவெண்கவிகைபீலி
விண்புதைத்தனநுண்ணொளிவெயில்விடுபரிதிப்புத்தேள
கண்புதைத்தனபேரோதைகடலொலிபுதைத்ததன்றே. (௧௩)

தேரொலிகலினப்பாய்மான்செலவொலிகொலைவெண்கோட்டுக்
காரொலிவீரரார்க்குங்கனையொலிபுனைதார்க்குஞ்சி
வாரொலிகழற்காற்செங்கணமள்ளர்வன்றிண்டோள்கொட்டும்
பேரொலியண்டமெல்லாம்பிளந்திடப்பெருத்ததன்றே. ௧௪)

பரந்தெழுபூழிபோர்ப்பப்பகலவன்மறைந்துமுந்நீர்
கரந்தவன்போன்றுணுகக்கங்குல்வந்திறுத்ததே ய்ப்பச்
சுரந்திருணிறையமுத்தின்சோதிவெண்குடையும்வேந்தர்
நிரந்தபூண்வயிரவாளுநிறைநிலாவெறிக்குமன்றே. (௧௫)

---

(௧௧) கால் - காற்று. கலி - ஓசை. கலியுகமுடிவிற் றோற்றம் பொலியும்வாம்புரவி என்றது-கற்கி அவதாரத்தை.

(௧௨) வெர்-புறமுதுகு. பில்கும் சிந்தும். வீக்கல்-கட்டல்.

(௧௩) இவுளி-குதிரை. பீலி-மயிற்குஞ்சம் பதாகை - கொடி. புத்தேள்-தேவன்.

(௧௪) கலினம்-கடிவாளம். மள்ளர்-வீரர். முந்நீர்-படைத்தலும், காத்தலும், அழித்தலுமாகிய, மூன்று தன்மையையுடையது எனப்பண்புத்தொகை நிலைக்களத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகைநிலையாய்க், கடலுக்குக் காரணக்குறியாய்வந்த பரியாயப்பெயர். ஆற்றுநீர், ஊற்றுநீர், வேற்றுநீர் என மூன்றுநீரையுடையது எனவும்

தேர்நிறைகலனாய்ச்செல்லப்பரிநிரைதிரையாய்த்துள்ள
வார்முரசொலியாய்க்கல்லவாட்கலன்மீனாய்க்கொட்பத்
தார்நிரைகவரிக்காடுநுரைகளாய்த்ததும்பவேழங்
கார்நிரையாகததானைக்கடல்வழிக்கொண்டதன்றே. (கசு)

கள்ளவிழ்கோதைமாதரெடுத்தெறிகவரிக்காடு
துள்ளவந்தணர்வாயாசியொருபுறந்துவன்றியார்ப்பத்
தெள்விளியமுதகீதமொருபுறந்திரண்டுவிம்ம
வள்ளைவார்குழையெம்மன்னைமணிததிணடோர்நடந்ததன்றே. (கஎ)

மீனவன்கொடியுஙகானவெம்புலிக்கொடியுஞ்செம்பொன்
மானவிற்கொடியும்வண்ணமயிற்றழைக்காடுந்தோட்டுப்
பானலஙகருஙகட்செவ்வாய்வெணணகைப்பசுந்தோணிம்பத
தேனலம்பலஙகல்வேய்ந்தசெல்விதேர்மருஙகிற்செல்ல. (கஅ)

மறைபலமுகஙகொண்டேத்திவாய்தமொறிபெய்ப்ப
நிரைபரம்பரைநீயெஙகணிருபர்கோன்மகளாய்வைய
முறைசெய்துமாசுதீர்ப்பாயடியனேன்முகத்துமாசுங
குறையெனநிழற்றுந்திஙகட்கொள்கைபோற்கவிகைகாப்ப. (கக)

அஙகயனோக்கிமான்றேர்க்கணிதரொருதடந்தேரூர்ந்து
வெஙகதிரவியாழசசூழ்சசிமேம்படுசுமதியென்போ
னஙகைதன்குறிப்புநோக்கிநாற்பெரும்படையுஞ்செல்லச
செஙகையிற்பிரம்புநீட்டிசசேவகஞ்செலுத்திச்செல்வான். (உ0)

அலகிலாற்கருவிசசேனையாழ்கடலனைத்துந்தன்போன்
மலர்தலையுலகமன்றிமகபதியுலகமாதி
யுலகமும்பிறவுஞ்செல்லவுலப்பிலாவலியதாக்கித்
திலகவாணுதலாண்மன்னர்திருவெலாஙகவரசசெல்வாள். (உக)

கயபதியாதியாயவடபுலக்காவல்வேந்தர்
புயவலியடஙகவென்றுபுழைக்கைமான்புரவிமான்றேர்
பயன்மதிநுதல்வேலுணகட்பாவையராயமோடு
நயமலிதிறையுஙகொண்டுதிசையின்மேனாட்டம்வைத்தாள். (உஉ)

(கசு) கலன்-மரக்கலம். வேழம்-யானை.

(கஎ) கவரி-சாமரை. புலிக்கொடி,சோழனுடையது. விற்கொடி-சேரனுடையது. புலிக்கொடி-புலிஎழுதியகொடி. ஏனையகொடிகளுக்கு மிவ்வாறேகொள்க.

(உக) மகபதி-இந்திரன். உலப்பிலா-கெடுதியில்லாத.

(உஉ) கயம்-யானை, இது கஜம் என்பதன்திரிபு. பயல் - பாதி.

வார்கழல்வலவன்றேரைவலியகாலுதைப்பமுந்நீ
ரூர்கலனொப்பத்துண்டவும்பர்கோனனிகத்தெய்திப்
போர்விளையாடுமுன்னர்ப்புரந்தரன்மிலைந்ததும்பைத்
தார்விழவாற்றல்சிந்தத்தருக்கழிந்தகன்றுபோனான். (உ௩)

இழையிடைநுழையாவண்ணமிடையிறவீங்குகொங்கைக்
குழையிடைநடந்துமீளுங்கொலைக்கணார்குழுவுந்தான
மழைகவிழ்கடாத்துவெள்ளைவாரணமாவுங்கோவுந்
தழைகதிர்மணியுந்தெய்வதருக்களுங்கவர்ந்துமீண்டாள். (உ௪)

கலிநிலைத்துறை.

இவ்வாறுமற்றைத்திசைகாவலர்யாரையும்போய்த்
தெவ்வாண்மைசிந்தச்செருச்செய்துதிறைபுங்கைக்கொண
டவ்வாறுவெல்வாளெனமூன்றரணட்டமேருக்
கைவார்சிலையான்கயிலைக்கிரிநோக்கிச்செல்வாள். (உ௫)

சலிக்கும்புரவித்தடந்தேருடைத்தம்பிராட்டி
கலிக்கும்பலதூரியங்கைவரைதெய்வதிண்டோ
வலிக்கும்பரிமள்ளர்வழங்கொலிவானகிநேரே
யொலிக்கும்படிகிட்டினளூழிதோறோங்குமோங்கல். (உ௬)

வானோர்கயிலைமலையான்மகடன்னைநீத்துப்
போனாளவந்தாளென்றருவிக்கட்புனலுக்கந்நீ
ரானுவொலியாலணைவாவென்றழைஇத்தன்றேசு
தானுங்கையாற்றழீஇயெதிரேற்பச்சென்றாள். (உ௭)

கிட்டிப்பொருப்பைக்கிரியோடுகிரிகடாக்கி
முட்டிப்பொருதாலெனவேழமுழங்கிப்பாயப்
புட்டிற்புறத்தார்மறத்தார்கணைபூட்டுவில்லார்
வட்டித்துருமேறெனவார்த்துவளைந்துகொண்டார். (உ௮)

(உ௩) கழல்-வீரகண்டை. கால்-காற்று. அனிகம்-சேனை. தும்பை, போர்செய்தற் கணிந்துவருமாலை. முன்னர் - அர், பகுதிப்பொருள்விகுதி.

(உ௫) தெவ் ஆண்மை-பகையின்வலிமை. செரு-சண்டை. திறை-கப்பம். மூன்றரண் - மூன்றுமதில், எனவே திரிபுரம் என்பது பொருள்.

(உ௮) புட்டில்-அம்புறுத்தூணி. புறம்-முதுகு. மறம் - வீரம். வட்டித்தல்-சபதங்கூறல்-உருமு-இடி.

ஓடித்திருமாமலைகாவலரும்பரார்க்கு
நாடிப்பணிதற்கரிதாகியநந்திபாதங
கூடிப்பணிந்தித்திறங்கூறலுங்கொற்றவேனந்
தேடிக்கிடையானுளந்தேர்ந்தனனந்தியெந்தை. (உக)

வென்றிக்கணத்தைவிடுத்தான்கனமீதுபெய்த
குன்றிக்கணம்போற்சுழல்கணணழல்கொப்புளிப்பச்
சென்றிக்கனையமொழியாள்பெருஞ்சேனையோடு
மொன்றிக்கடலுஙகடலும்பொருதொததன்றே. (௩0)

சூலஙகணமழுப்படைதோமரநேமிபிணடி
பாலஙகள்கழுக்கடைவாட்படைதணடநாஞ்சி
லாலஙகவிழ்க்கின்றவயிற்படைவீசியூழிக்
காலஙகலிகருஙகடல்போன்றகளமரார்ப்பு. (௩க)

எறிகின்றனவோச்சுவவெய்வனவாதியாகச்
செறிகின்றனபல்படைசெந்நிறப்புணணீர்மூழ்கிப்
பறிகின்றனவும்பிழைக்கின்றவும்பட்டுத்தாக்கி
முறிகின்றனவுமுயன்றார்வினைப்போகமொதத. (௩உ)

தெரிசிக்கவந்தசிலதேவர்சிறைப்புளூர்தி
வெருவிப்பறந்தவொழிந்தோர்விலஙகூர்திமானங
கருவிப்படையாற்சிதைபட்டனகாலனூர்தி
குருதிப்புனலுக்கதுகொற்றவையுணடதென்ன. (௩௩)

பொருகின்றதுகணடுவிசசாதரர்போகம்வீடு
தருகின்றவனைதொழவானெறிசார்ந்துநேரே

(உக) உம்பரார் - மேலிடத்திலுள்ளவர். ஏனமென்றது, வராகவடிவஙகொணட திருமாலை.

(௩0) கனம்-மேகம். இக்கு-கரும்பு. பொருத்து - இடைநிலைபெற்றுவந்த தொழிற்பெயர்.

(௩க) பிண்டிபாலம் - எறியாயுதம். கழுக்கடை - சிறியஈட்டி. நாஞ்சில்-கலப்பை. களமர்-வீரர்.

(௩உ) முயன்றார் வினைப்போகம்என்றது - முற்பிறப்பிற்செய்தநல்வினைக்கீடாகப் போகம் சிலநாள்நிற்றலும், தீவினைக்கீடாகவரும் நன்மையுடனே கழிதலும் நெறியாதலின்.

(௩௩) விலங்கூர்தி-ஐராவதயானைமுதலிய மிருகவாகனங்கள். ஊர்தி, நடத்தப்படும் பொருள் மேனிற்றலால், செயப்படுபொருளில்வந்த தொழிற்பெயர்.

வருகின்றவர்வேறுவழிக்கொடுபோவரன்புக்
குருகின்றனிர்மெல்லடியாரொடூற்றமஞ்சா. (௩௪)

திகைட்படைசெகதிரோன்படைசீற்றமேற்ற
வங்கிப்படைதீம்புனலான்படைநாரசிகை
துங்கப்படைசிம்புணெம்படைசூறைசசெல்வன்
வெகைட்படைபன்னகவெம்படைமாறிவிட்டார். (௩௫)

கொட்புற்றமராமிகுகொள்கையர்தம்மினந்தி
நட்புற்றவர்கைப்படைதூட்படஞானமூர்த்தி
பெட்புற்றருளவருமெகைகள்பிராட்டிவெய்ய
கட்புற்றரவிற்கணைமாரிகடேற்றிநின்றாள். (௩௬)

கையிற்படையற்றனர்கற்படைதொட்டுவீரர்
மெய்யிற்படுகென்றுவிடுக்குமுன்வீரக்கன்னி
பொய்யிற்படுநெஞ்சுடையார்தவம்போலமாய
நெய்யிற்படுவசசிரவேலைநிமிர்த்துவீசி. (௩௭)

துண்டம்படவேதுணித்தக்கணவீரர்தம்மைத்
தண்டங்கொடுதாக்கினள்சாய்ந்தவர்சாம்பிப்போனு
ரண்டங்கள்சராசரம்யாவையுந்தானேயாக்கிக்
கொண்டெகைகுநின்றாள்வலிகூறவரம்பிற்றோமோ. (௩௮)

படையற்றுவிமானமும்பற்றறவற்றுசசுற்றுந்
தொடையற்றிகணமூணடெழுதோள்வலியற்றுசசெற்ற
மிடையற்றுவீரநகையற்றடலேறுபோலு
நடையற்றடைவார்நிலைகணடனனந்தியணணல். (௩௯)

உடையானடிதாழ்ந்திவையோதலுமோதநீத்தச
சடையானிளவாணகைசெய்துதருமச்செகைகண்
விடையான்சிலையானிகல்வென்றிவிளக்குந்தெய்வப்
படையானெழுந்தானமராடியபாரிற்சென்றான். (௪0)

---

(௩௪) ஊற்றம்-இடையூறு. போகம்வீடு தருகின்றவ னென்றது-இருவினை யொப்புவந்துகூட, போகத்தையும், மலபரிபாகத்தில் மோட்சத்தையும் தருவோனாதலின்.

(௩௫) சிம்புள் - சரபம். சூறை-வாயு. பன்னகம் - பாம்பு.

(௩௬) கொட்புற்று-சுழன்று - இது, கொடுமை என்னும் பண்பீறும், ஈற்றயலுகரமுகைகெட்டுப் பெயர்விகுதியேற்றுக் கொட்பு எனநின்றது. பெட்பு என்பதற்குப்பகுதி-பேண் என்பதன் விகாரமெனக்கொள்க.

(௩௮) சாய்தல்-புறங்கொடுத்தல். சாம்பி-சோர்ந்து.

(௩௯) இகல்-போர். தொடை-தும்பைமாலை. செற்றம் - கோபம்.

(௪0) தெய்வப்படை என்றது-பாசுபதாஸ்திரத்தை.

அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்.

மேவியாகவப்பாரிடைப்பாரிடவீரரையமரராதி
யோவிலாவலிகவர்ந்ததுமன்றினியுருத்தெவரெதிர்ந்தாலுந்
தாவிலாவலிகவரவுமடங்கலின்றனிப்பிணுவெனநிற்குந்
தேவியார்திருவருவமுஞ்சேவகச்செய்கையுமெதிர்கண்டான். (சக)

ஒற்றைவார்கழற்சரணமும்பாம்பசைத்துடுத்தவெம்புலித்தோலுங
கொற்றவாணமழுக்கரமும்வெண்ணணீறணிகோலமுந்நூன்மார்புங்
கற்றைவேணியுந்தன்னையேநோக்கியகருணைசெய்திருநோக்கும்
பெற்றதன்வலப்பாதியைத்தடாதகைப்பிராட்டியுமெதிர்கண்டாள்.

கணடவெல்லையி லொருமுலைமறைந்தது கருத்திணுண்மடன
ச்சங், கொண்டமைந்திடக் குனிதரமலர்ந்தபூங கொம்பர்போலொ
சிந்தொல்கிப், பணடையன்புவந் திறைகொளக்கருஙகுழற் பாரமு
ம்பிடர்தாழக். கெண்டையுண்கணும் புறவடிநோக்கமண் கிளைத்து
மின்னெனநின்ருள். (சங)

நின்றமென்கொடிக்ககல்விசும்பிடையசரிகழ்த்தியதிருமாற்ற
மன்றறிந்தமூதறிவனுஞ்சுமதிசீறடிபணிந்தன்ஞயிக்
கொன்றையஞ்சடைக்குழகனேநின்மணக்குழகனென்றலுமன்பு
துன்றநின்றவட்பார்த்தருட்சிவபரஞ்சோதிமற்றிதுகூறும். (சச)

என்றுதொட்டுகீழ்திசையின் மேற்சயஙகுறித்தெழுந்து போந்த
னையாமு, மன்றுதொட்டுநம்மதுரை விட்டுனைவிடாதடுத்துவந்தன
முன்னைத், தொன்றுதொட்டநான்மறையுரைவழிவருசோமவாரத்
தோரை, நன்றுதொட்டநாணமணஞ்செயவருதுநின்னகர்க்குநீயே
கென்ருன். (சரு)

என்றநாதன்மேலன்பையுமுயிரையுமிருத்தியாயஞ்சூழக்
குன்றமன்னதேர்மேற்கொடுதூரியஙகுரைகடலெனவார்ப்ப
நின்றதெய்வமால்வரைகளும்புண்ணியகீத்தமுநீத்தேகி
மன்றன்மாமதுராபுரியடைந்தனண்மதிக்குலவிளக்கன்ஞள். (சகூ)

(சக) ஆகவப்பார்-யுத்தபூமி. பாரிடம் - பூதகணம். உருத்து-கோபித்து. பிணுமடஙகல்-பெணசிஙகம்.

(சங) ஒல்கி - துவண்டு.

(சச) மாற்றம்-உரை. குழகன் - பேரழகுடையவன்.

(சரு) ஓரை நன்றுதொட்டநாள் - நல்லமுகூர்த்தஙகூடிய காலத்தில். உனைவிடா தடுத்துவந்தன மென்றது-சத்தனுயுள்ளதனக்குத்தாதான்மிய சத்தியாய்நிற்றலை.

(சகூ) புண்ணியகீத்தம்-புண்ணியநதி.

மங்கைநாயகிமங்கலமெதிர்கொளவந்துவானிழிசெல்வம்
பொங்குமாளிகைபுகுந்தனளாகமேற்புதுமணத்திறந்தீட்டி
யெங்குமோலையுய்த்தமைச்சர்மஙகலவினைக்கியைவனவமைக்கின்ற
ரங்கண்மாநகரெஙகணுங்கடிமுரசானைமேலறைவித்தார். (௪௭)

மேற்படி - வேறு

கன்னிதன்மணமுரசறைதலுஙகடிநகருறைபவர்கரைகெடத்
துன்னியவுவகையர்கடவுளைத்தொழுகையருடலமுகிழ்ப்பெழப்
பன்னியதுதியினரியலெழின்மகளிரையழகுசெய்பரிசென [ய்வார்.
வின்னியலெழில்வளநகரெலாஞ்செயல்வினையணிபெறவெழில்செ

கோதையொடும்பரிசந்தனக்குப்பைகளைந்தனர்வீசுவார்
சீதளமென்பனிநீர்கடேய்ச்சசிந்தினபூழியடக்குவார்
மாதருமைந்தருமிறைமகண்மன்றன்மகிழ்ச்சிமயக்கினுற் [வார்.
காதணிகுழைதொடி கணடிகைகழல்வன தெரிகிலாதொழில் செய்

மஙகலமென்றெனவினவுவார்வருமதிநாளெனவுரைசெய்வார்[வார்
தங்களையொல்லை தழீஇகொள்வார் தாஙகருமோகை தலைக்கொள்
திங்களினெல்லையுமாறுநாளாறுகமென்றுசெலுத்துவார்
கங்கையருங்கடிகாணவோதுடித்தனதோள்கணமக்கென்பார்.(௫௦)

பித்திகைவெள்ளைபுதுக்குவார்பெட்புறுவார்களும்பெட்புறச
சித்திரபந்திதிருத்துவார்தெற்றிகள்குஙகுமநீவுவார்
வித்தியபாலிகைமென்றழைவிரிதலைநீர்நிறைபொற்குடம்
பத்தியின்வேதிநிரப்புவார்தோரணம்வாயில்பாப்புவார் (௫௧)

நீளிடைமணிமறுகெஙகணுநெருநடைக்காவணநாட்டுவார்
பாளைகொள்கமுகுசுவைக்கழைபழுக்குலைவாழையொழுக்குவார்
கோளிறைகொண்டெனவாடிகள்கோத்தணிவார்மிசைகொடிநிரை
வாளரியெழுபரியடிபடமத்திகைநிரையெனவைப்பரால். (௫௨)

---

(௪௮) கடி-காவல். முகிழ்ப்பு-புளகம்.

(௪௯) கோதை—பூமாலை. பூழி-புழுதி.

(௫௧) பித்திகை - சுவர்த்தலம். பெட்புறுவாரென்றதுஈண்டு, யாவராலும் விரும்பப்பட்ட சிற்பநூல்வல்லோரை. பெட்பு-ஆசை. தெற்றி-திண்ணை. வேதி-மேடை.

(௫௨) மறுகு-வீதி. காவணம்-நடைப்பந்தல். கோள் - நவக்கிரகம். அரி-சூரியன்.

பூவொடுதெண்பனிசிந்துவார்பொரியொடுபொற்சுணம்வீசுவார்
பாவைவிளக்குநிறுத்துவார்பைந்தொடைபந்தரினூற்றுவா
ராவணமென்னவயிர்ப்புறவணிமறுகெங்கணுமரதனக்
கோவையுமரகதமாலையுங்கோப்பமையாரமுந்தூக்குவார். (ருங)

அடுகரிசிந்துரமப்புவாரழன்மணியோடைமிலைச்சுவார்
கடுநடையிவுளிகழுத்தணிகாலணிகலனைதிருத்துவார்
சுடர்விடுதேர்பரிபூட்டுவார்தொடையொடுகவரிகடேய்க்குவார்
வடிவுறுபொற்கலநவமணிமங்கலதீபமியற்றுவார். (ருச)

பழையனகலனைவெறுப்பராற்புதியனபணிகள்பரிப்பராற்
குழைபனிநீரளைகுங்குமங்குவிமுலைபுதைபடமெழுகுவார்
மெழுகியவீரம்புலர்த்துவார்விரைபடுகலவைகளப்புவா
ரழகியகண்ணடிநோக்குவார்மைந்தரையாகுலமாக்குவார். (ருரு)

அஞ்சனம்வேல்விழிதீட்டுவாராடவர்மார்பிடைநாட்டுவார்
பஞ்சுகள்பாதமிருத்துவாரபரிபுரமீதுதிருத்துவார்
வஞ்சியாதேறலருந்துவார்மருங்குறளாடவருந்துவார்
கொஞ்சியகனிமொழிகழறுவார்குழுவொடுகுரவைகள்குழறுவார். ()

கின்னரமிதுனமெனச்செல்வார்கிளைகெழுபாணொடுவிறலியர்
கன்னியரரசைவணங்குவார்கடிமணமெய்துகளிப்பிஞ
லின்னிசையாழொடுபாடுவாரீந்தனதுகில்விரித்தேந்துவார்
சென்னியின்மீதுகொணடாடுவார்தேறலையுணடுசெருக்குவார். ()

மன்னவர்மகளிருமறையவர்மகளிரும்வந்துபொன்மாலையைத் [ர்
துன்னினர்சோபனம்வினவுவார் தோகைதன்மணவணிநோக்குவா
கன்னிதனேவலர்வீசியகாசறைகர்ப்புரவாசமென் [ரால்.
பொன்னறுங்கலவையின்மெய்யெலாம்புதைபட வளனொடும்போவ

(ருங) சுணணம்-சுணமென-இடைகுறைந்துநின்றது. பாவை விளக்கு-பிரதமைகளேந்தும் விளககு. கோப்பு—கோர்வை.

(ருச) ஓடை-பட்டம். கலன்-சேணம்.

(ருரு) ஆகுலம்-வருத்தம். அப்புவார், வினைமுற்று எச்சமாய் நின்றது.

(ருசு) பரிபுரம்—சிலம்பு. தேறல்-மது. குரவைபாடலாவது- "குரவையென்பதெழுவர்மங்கையர், செக்நிலைமணடலக்கடகக்கை கோத்துத், தந்நிலைகொட்பநின்றுடலாகும்" எனவருஞ் சூத்திரத் தாலுணர்க.

(ருஎ) விறலியர்-பாடற்பெண்கள். கின்னரமிதுனம் - கின்னரம், மிதுனம், என்னும் பட்சிகள். கிளை-வீணையினரம்பு-சுற்றம்.

(ருஅ) காசறை-மயிர்ச்சாந்து.

அங்கனகஞ்செய்தசும்பினவாடைபொதிந்தனதோடவிழ்
தொங்கல்வளைந்தனமங்கையர்துள்ளியகவரியினுள்ளன
கங்கையும்வாணியும்யமுனையுங்காவிரியும்பலதுறைதொறு
மங்கலதூரியமார்ப்பனமதமலைமேலனவருவன. (௫௧)

அங்கவர்மனைதொறுமணவினையணுகியதுழனியரெனமறைப்
புங்கவரினிதுணவறுசுவைப்போனகமடுவினைபுரிகுவா
ரிங்கடுவனபலியடிகளுக்கெனயதிகளையெதிர்பணிகுவார்
சங்கரனடியரையெதிர்கொள்வார்சபரியைவிதிமுறைபுரிகுவார். ()

இன்னணநகர்செயலணிசெயவிணையிலிமணமகன்மணவினைக்
கன்னியுமனையவளென்னினிக்கடிநகர்செயுமெழில்வளையா
மென்னவரியநகர்செயலெழிலிணையெனவுரைசெய்வதெவனிதன்
முன்னிறைமகடமர்மணவணிமண்டபவினைசெயுமுறைசொல்வாம்.

மேற்படி - வேறு.

கருவிவான்முகிலூர்தியைப்பொருதநாட்கலைமதிமருமாட்டி
செருவில்வாங்கியவிமானமாலைகளெனத்தெய்வதவரையெல்லா
மருவியந்நகர்வைகியதம்மிறைமடமகடனைக்காணபான்
றருவிநின்றெனநட்டனரெட்டிவான்றொடுநிலைநெடுந்தேர்கள். ()

பளிக்கினேழுயர்களிறுசெய்தமைத்தபொற்படியதுபசுஞ்சோதி
தெளிக்குநீலத்திஞளிகணிரைமணிததெற்றியதுற்றோசாய்
வெளிக்குளாடியவோவியப்பாவைபோன்மிளிர்பளிங்காற்சோதி
தளிர்க்கும்பித்தியிடையிடைமரகதசசாளரத்ததுமாதோ. (௫௩)

பல்லுருச்செய்தபவளக்காலாயிரமபடைததநிந்திரநீலக்
கல்லுருத்தலைப்போதியதாடகக்கவின்கொளுத்தரமேல
தல்லுருக்கியசெம்மணிததுலாததாலமுதுடற்பசுந்திங்கள்
வில்லுருக்குகன்மாடமதாகியவேளவிமண்டபஞ்செய்தார். (௫௪)

---

(௫௧) தசும்பு-குடம். மதமலை-மதத்தையுடையயானை.

(௫0) துழனி-ஓசை. பலி-பிக்ஷை. சபரியை-பூசை.

(௫௨) முகிலூர்தி - இந்திரன். நெடுந்தேரென்றது - நிலைத்தேரை.

(௫௩) ஏழுயர்களிறு என்றது-ஏழுமுழமுயர்ந்த அரசயானையை.

(௫௪) போதியது-போதிகைகளையுடையது. போதிகை - குறுந்தறி. வில்-கிரணம். துலாம்-சிறுகுமிழ் உருக்கு-காலங்காந்தபெயரெச்சமாதலால், கல்மாடம் என்னும்எல்லைப்பொருள்கொண்டது- கல்மாடம் - சந்திரகாந்தக்கல்லால்செய்தமேனிலை.

முத்திற்பாளைசெய்தவிர் மரகதத்தினன்மொய்த்த பாசிலைது ப்பின், கொத்திற்றீம்பழம் வெணபொனற்கோழரை குயின்றபூக முந்துப்பின், ஞெத்திற்றூங்குபூச் செம்பொனற்பழுக்குலை தூக்கி ப்பொன்னுற்றணடு, வைத்துப்பாசொளி மரகதநெட்டிலைவாழையு நிறைவித்தார். (சுரு)

பித்திமாதவி சணபகம் பாதிரிபிறவுமணடபஞ்சூழப் பத்தியா வளர்ததளிகள்வாய் திறந்து பணபாடலின்மதுக்காலத், தத்தியாய் மணங் கவர்ந்துசாளரந்தொறுந் தவழ்ந்தொழுகிளந்தென்ற, றித்தி யாநிற்குமதுததுளி தெளித்திடச செய்தனருய்யானம். (சுசு)

வேள்விசசாலையும் வேதியுங்குணடமு மேகலையொடுதொன் றூற், கேள்விசசார்பினுற் கணடுகணணடிவிடைகிளர்சுடர்சிவற்ச, நீள்விற்சாமரம வலம்புரிசுவததிக நிறைகுடமெனவெட்டு, வாள்வி ட்டோஙகுமங கலதொழில்செய்பொறி வகையினுனிருமிததார். (சுஎ)

மணங்கொள்சாந்தொடு குங்குமப் போதளாய் மான்மதம்பனி நீர்தோய்த, திணங்குசேறுசெய் திருநிலந்தடவிவா னிரவிமணடல நாணப், பணங்கொளுகமா மணிவிளக்கிருகையும் பாவைகளெடுத் தேந்தக், கணஙகொடாரகை யெனநவமணிகுயில்கம்பலம் விதானி த்தார். (சுஅ)

செம்பொற்கோயின்முன் சேணடொடுகோவணந் திசையெலா ம்விழுங்கசசெய், தம்பொறபாலிகைப் பாண்டில்வாய் முளைதெளித் தம்புயத்தவனுதி, யும்பர்க்கேற்றபொற் கம்பலமேல்விரித துள்ளு றததவிசிட்டுத, துமபைததாழ்சடை யான்றமர்க்காதனஞ் சூழவிட் டதனுப்பண. (சுகூ)

கற்பகந்தரவயிரவாளரிப்பிடர்கதுவப்பொற்குடரேற்றி
யெற்படுந்துகிராறகுடஞ்சதுரமாவியற்றியவெருததததூண
விற்படும்பளிக்குத்திரந் துப்பினுல்விடஙகமேனிலமூனருப்
பொற்பநூல்வழிவிமானம்பன்மணிகளாற் பொலியசசெயதுள்ளாக.

(சுரு) துப்பு - பவளம. கோழ் - வழவழப்பு தொதது - கொத் து. தூக்கி. வைதது, என வேறு பலவுகெகியவினையெசசங்கள், இ சையெசசமாய்நின்ற அமைத்த என்னும் பெயரெசசததின் முதனி லையைத் தனித்தனிகொணடன.

(சுசு) பித்தி - சிறுசண்பகம் - மாதவி - குருக்கத்தி. தத்தல்- செல்லல். உய்யானம்-பூந்தோட்டம். உத்தியானமென்பது உய்யா னமெனநின்றது, இடைக்குறை. பித்தி-கடைக்குறை-பித்திகை.

(சுஎ) மேகலை - ஓமகுணடத்தின் வரம்புகள்.

(சுஅ) தாரகை - நட்சத்திரம்

(சுகூ) பாண்டில் - வட்டவடிவு. நாப்பண் - நடு.

(எ0) அரி-சிங்கம். விடஙகம்-கொடுங்கை. நூல்-சிற்பநூல்.

அங்கமாறுமேகால்களாய்முதலெழுத்தம்பொற்பீடிகையாகித்
துங்கநான்மறைநூல்களேநித்திலத்தொடுத்தசைதாம்வாகி
யெங்கணாயகனெம்பெருமாட்டியோடிருப்பதற்குருக்கொண்டு
தங்கிறுலெனநவமணிகுயின்றபொற்றவிசதுசமைத்திட்டார். (எக)

புரந்தரன்றருகற்பகம்பொலந்துகில்பூண்முதலியநல்கச்
சுரந்தரும்பெறலமுதமைவகையறுசுவையுணுமுதலாகப்
பரந்ததெய்வவான்பயப்பச்சிந்தாமணிபற்பலவுஞ்சிந்தித்
திரந்துவேண்டுவதரத்தரவீட்டினரிந்திரநகர்நாண. (எஉ)

தென்னர்சேகரன்றிருமகடிருமணத்திருமுகம்வரவேற்று [றி
மன்னர்வந்தெதிர்தொழுதுகைக் கொண்டுதம்மணிமுடிமிசையேற்
யன்னவாசகங்கேட்டனர்கொணர்ந்தவர்க்கருங்கலந்துகினல்கி
முன்னரீர்த்தெழுகளிப்புறமனத்தினுமுந்தினர்வழிக்கொள்வார். ()

கொங்கர்சிங்களர்பல்லவர்வில்லவர்கோசலர்பாஞ்சாலர்
வங்கர்சோனகர்சீனர்கள்சாளுவர்மாளவர்காமபோச
ரங்கர்மாகதராரியர்நேரியரவந்தியர்வைதர்ப்பர்
கங்கர்கொங்கணர்விராடர்கண்மராடர்கள்கருநாடர்குருநாடர். ()

கலிங்கர்சாவகர்கூவிளரொட்டியர் கடாரர்கள்காந்தாரர், குலி
ங்கர்கேகயர்விதேகர்கள் பௌரவர்கொல்லர்கள் கல்யாணர், தெலு
ங்கர்குர்ச்சரர்மச்சர்கண்மிலேச்சர்கள் செஞ்சையர் முதலேனைய, பு
லங்கொண்மன்னருந் துறைதொறுமிடைந்துபார் புதைபடவருகி
ன்றார். (எரு)

இத்தகைப்பலதேயமன்னவர்களுமெண்ணிடம்பெறாதீண்டிப்
பைத்தவாழிபோனிலமகண்முதுகிறப்பரந்ததானையராகித்
தத்தநாட்டுளபலவகைவளனொடுந்தழீஇப்பலநெறிதோறு
மொய்த்துவந்தனர்செழியர்கோன்றிருமகண்முரசதிர்மணமூதூர்.

வந்தகாவலருழையர்சென்றுணர்த்தினர்வருகெனவருகுய்ப்பச
சந்தவாளரிப்பிடரணைமீதுறந்தழைத்தருள்பழுத்தோங்கு
கந்தநாண்மலர்க்கொம்பினைக்கண்டுகண்களிப்புறமுடித்தாமஞ் [ர்.
சிந்தவீழ்ந்தருள்சுரந்திடத்தொழுதுபோய்த்திருந்து தம்மிடம்புக்கா

(எக) அங்கம் - வேதாங்கங்கள். முதலெழுத்து - பிரணவம். தவிசது - அது பகுதிப்பொருள் விகுதி.

(எஉ) ஐவகையுணவாவன - உண்ணல், தின்னல், நக்கல், பருகல், உரிஞ்சல். தெய்வ ஆன் - காமதேனு.

(எரு) 'துறை - வழி. (எசு) நெறி - மார்க்கம்.

வரைவளங்களும்புறவினில்வளங்களுமருதத்தண்பணைவேலித்
தரைவளங்களுஞ்சலதிவாய்நடைக்கலந்தருவளங்களுமீண்டி
யுரைவரம்பரமங்கலம்பொலிந்ததிவ்வூரினிநால்வேதக்
கரைகடந்தவன்றிருமணஞ்செயவருகாட்சியைப்பகர்கின்றேன். ()

ஏகநாயகிமீணடபின்ஞாட்பிகந்திரசிதகிரியெய்தி
நாகநாயகமணியணிசுந்தரநாயகனுயிர்க்கெல்லாம்
போகநாயகனுகிப்போகம்புரிபுணர்ப்பறிந்தருணந்தி
மாகநாயகன்மாலயனுருத்திரர்வரவின்மேன்மனம்வைத்தான். ()

சஙகுகன்னனையாதியகணதிபர்தமைவிடுத்தனனன்னூர்
செங்கணேற்றவர்மாலயன்முதற்பெருந்தேவர்வான்பதமெய்தி
யெஙகணுயகன்றிருமணச்சோபனமியம்பினூராதுகேட்டுப்
பொங்குகின்றபேரன்புபின்றள்ளுறப்பொள்ளெனவருகின்றூர். ()

அஞ்சுகோடியோசனைபுகைந்திருமடஙகழன்றவர்தமைப்போலீ
ரஞ்சுதீயுருத்திரர்புடையுடுத்தவரழற்கணூற்பூதஙக
ளஞ்சுநூறுருதிரரண்டத்துசசியரரியயன்முதற்றேவ
ரஞ்சுமாணையுமாற்றலும்படைத்தவரடுகுறட்படைவீரர். (அக)

(எஅ) புறவு - முல்லை. சலதி - சமுத்திரம்.

(எகூ) ஏகம்-ஒப்பின்மை. நாகநாயகன் - ஆதிசேடன். ஞாட்பு-யுத்தகளம். இரசிதம்-வெள்ளி. மாகநாயகன்-இந்திரன். மாகம்-வானுலகம்.

(அக) இருமடஙகழன்றவரென்றது - கீழணடகடாகத்தில், கோடியோசனையுள்ள கனகமயமான ஆலயத்தில ஆயிரம்யோசனை யுயரமும், இரணடாயிரம்யோசனை அகலமுமுள்ள சிஙகாதனத்தில், தமதுதிருமேனியில் அக்கினிசசுவாலை பததுக்கோடியோசனையும் அசசுவாலையின்புகை ஐந்துகோடி யோசனையுமுடையவராய் வீற்றிருக்கும் காலாக்கினி உருததிரநாயனாரை. தமைப்போலீரைஞ்சுதீ யுருததிரரென்றது-அவரைசசூழ்ந்து அவர்போன்றிருக்கும், தசவருத்திரர்களை. புடையுடுத்தவரெனறது-அப்பததுருததிரர்களுள் ஒவ்வொருவரையும் பரிவாரமாகசசூழ்ந்து சேவித்துநிற்கும், ஒவ்வொருகோடியுருத்திரர்களை நாற்பூதஙகளஞ்சுநூறுருத்திரரண்டத்துச்சியர் எனறது-நால்வகைப்பூதஙகளும் அணடமுகட்டில் வசிப்பவர்களுமாகிய யாவருமஞ்சத்தக்க நூறு உருத்திரர்களை. இவர்கள், அணடகடாகப்புறமயிலுள்ள இந்திரதிக்குமுதலிய அஷ்டதிக்குகளிலும் ஒவ்வொருதிக்குக்குப் பதின்மராகவும், அண்டகடாகவோட்டுக்குக்கீழுள்ள விஷ்ணுதிக்கிற்பதின்மரும், அணடகடாகத்தின்மேலுள்ள பிரமதிக்கில் பதின்மருமாக வசிப்பவர்கள். ஆணை-ஆக்கினை. ஆற்றல்-வல்லமை-குறட்படை-பூதப்படை.

புத்தியட்டகர்நாலிருகோடிமேற்புகப்பெய்தநரகங்கள்
பத்திரட்டியுங்காப்பவர்பாரிடப்படையுடைக்கூர்மாண்டர்
சத்தியச்சிவபரஞ்சுடருதவியசதவுருத்திரரன்ற
ருய்த்தளித்தவீரைம்பதுகோடியருருத்திரகணநாதர். (அஉ)

பட்டகாரிவாயரவணிபவர்பசுபதியுருத்திரராதி
யட்டமூர்த்திகணமேருவினவிர்சுடராடகர்தோடேந்து
மட்டறுமலர்மகன்செருக்கடங்கிடமயங்கியவிதிதேற்ற
கிட்டையாலவனெற்றியிறறேன்றியநீலலோகிதநாதர். (அங)

(அஉ) புத்தியட்டகர் - பைசாசம், ராட்சசம், யாக்ஷம், காந்தர்வம், மாகேந்திரம், சௌமியம், பிராசேஸ்வரம், பிராமம் என்னுமெணவகைப்பட்ட சூக்குமபுவனங்களினதிபதிகளாகிய அனந்தர், சூக்ஷமர், சிவோத்தமர், ஏகநேத்திரர், ஏகருத்திரர், திரிமூர்த்தி, ஸ்ரீகண்டர், சிகண்டி என்னும் அஷ்டவித்யேஸ்வரர்கள். நாலிருகோடிமேற்புகப்பெய்தநரகங்கள் பத்திரட்டி என்பது—அதிபாதக முதலிய பாவங்களைச் செய்தோர்வசிக்கற்கு, இருபத்தெட்டுத்தளங்களாகக்கட்டின நிலைமாடங்கள்போல ஒன்றின்மே லொன்றாய், உருத்திரதேவநாயனார்புவனத்திற்குமேலுள்ள இருபத்தெட்டுகோடிநரகங்களை. கூஷ்மாண்டர் என்பது-கூர்மாண்டர் என்றாயிற்று. காப்பவரென்றது, பிரளயகாலாக்கினியையும், பிரளயகாலத்துச் சூரியனும்போன்ற திருவுருவமும், கறுத்தமுகமும் மழுவேந்தியகரமுமுடைய கூர்மாண்டதேவநாயனாரைப் புடைசூழ்ந்து அவரைப் போலுருவாய்ந்த, அநேக உருத்திரர்களை. கூர்மாண்டராவார்-அந்நரகங்களின் மேற்பாகமாகிய கநகபூமியில் அந்நரகங்களுக்கும் அவற்றைக்காப்போருக்கும் அதிபராயுள்ளவர். சத உருத்திரராவார், மந்திரம், பதம் வன்னம், புவனம், தத்துவம், கலை ஆகிய ஆறத்துவாக்களிலு முறையாயமர்ந்துள்ள நூறு ருத்திரர்கள். ஈரைம்பது கோடியுருத்திரர்களென்றது-பிரமாண்டத்தர உருத்திரர்களுக்கு உள்ளிட்ட நூறுகோடி யுருத்திரர்களை.

(அங) காரி-விஷம். அட்டமூர்த்திகளாவார் - பவன், சருவன், ஈசானன், பசு. பதி வீமன், மாதேவன் உருத்திரன். ஆடகர் - ஆடகேஸ்வரர். இவர் பாதாளத்துக்குமேலுள்ள ஆடகேஸ்வரபுவனத்தில் ஆயிரம்யோசனை உயரமுள்ள பொன்மயமான திருக்கோயிலினுள்ள அசுரரும், நாகரும், அரக்கரும், சேவிக்க வீற்றிருப்பவர். விதி-சிருட்டித்தொழில்.

பாலமேற்றசெந்தழல்விழியுருத்திரர்பதினொருபெயர்வாகைச்
சூலமேற்றகங்காளகபாலியர்துரகதநெடுங்காரி
நீலமேற்றபைங்கஞ்சுகப்போர்வையினெடியவர்திருவாணக்
கோலமேற்றவரெணமர்ஞாளிப்புறங்கொண்டக்ஷேத்திரபாலர்.(அச)

செய்யதாமரைக்கண்ணுடைக்கரியவன்செம்மலர்மணிபீடத்
தையன்வாசவனாதியெணடிசைப்புலத்தமரெண்வசுதேவர்
மையில்கேள்விசாலேழெழுமருத்துகணமருத்துவரிருவோர்வான்
வெய்யவாள்வழங்காறிரண்டருக்கரோர்வெண்சுடர்மதிச்செல்வன்.

கையுங்கால்களுங்கணபெற்றுக்கதிபெற்றகடும்புலிமுனிசெல்வன்
பையராமுடிப்பதஞ்சலிபாற்கடல்பருகினாதவன்சென்னி
செய்யதாள்வைத்தசிறுமுனிகுறுமுனிசிவமுணர்சனகாதி
மெய்யுணர்சசியோர்வாமதேவன்சுகன்வியாதனாரதன்மன்னோ. ()

எழுவரன்னையர்சித்தர்விச்சாதரரியக்கர்கின்னரர்வேத
முழுவரம்புணர்முனிவர்யோகியர்மணிமுடித்தலைப்பலநாகர்
வழுவில்வான்றவவலியுடைநிருதர்வாள்வலியுடையசுரேசர்
குழுவொடும்பயில்பூதவேதாளர்வெங்கூளிகளரமாதர். (அஎ)

அச) உருத்திரர் பதினொருவர் என்றது - மாதேவன், அரன், உருக்கிரன், சங்கரன், நீலலோகிதன், ஈசானன், விசையன், வீமதேவன், பவோற்பவன், கபாலி, சௌமியன் என்னுமேகாதசவுருத்திரர்களை. இவர்கள் பிரமனுக்குமயங்கிய சிருட்டியைத தேற்றுவிததற்பொருட்டு ஒவ்வொருகற்பத்திலும் அவன்நெற்றியிலிருந்து ஒவ்வொருவராகத்தோன்றினவர்கள். கங்காளர் - எலும்பைத்தரித்தவர். கபாலியர்-கபாலத்தையேந்தியவர். காரி-சாத்தன். நிருவாணக்கோலமேற்றவர். எணமரென்றது - அசிதாங்கதர், குரு, சண்டர், குரோதனர், உன்மத்தர், கபாலி, பீஷணர், சங்கரரென்னும் க்ஷேத்திரபாலரை.

(அரு) வாசவனாதி யெணடிசைப் புலத்தமரென்றது—இந்திரன், அக்கினி, யமன், நிருதி, வருணன், வாயு, குபேரன், ஈசானியன் என்னு மஷ்டதிக்குப்பாலகரை. எண்வசுதேவர் என்றது-துருவன், தமன், சோமன், ஆபன், அனிலன், அனலன், பிரத்தியூடன், பிரபாசன், என்னும் வசுகணத்தவரை மருத்துவர் - அஸ்வனிதேவர்கள். ஆறிரண்டருக்கரென்றது-இந்திரன், தாதா, பகன், பூஷன். மித்திரன், வருணன், அரியமான், அருச்சி, விவசுவன், துவட்டா, சவிதா, விஷ்ணு என்னுமிவர்களை.

(அசு) சிறுமுனி-உபமந்நியர், குறுமுனி-அகத்தியர்.

ஆண்டினோடயனம்பருவந்திங்களாறிரண்டிருபக்க
மீண்டுமைம்பொழுதியோகங்கள்கரணங்களிராப்பகலிவற்றோடும்
பூண்டநாழிகைகணமுதற்காலங்கள்பொருகடனதிதிக்கு
நீண்டமால்வரைதிக்கயமேகமின்னிமிர்ந்தவைம்பெரும்பூதம். ()

மந்திரம்புவனங்கடத்துவங்கலைவருணங்கள்பதம்வேதந்
தந்திரம்பலசமயநூல்புறந்தழீஇச்சார்ந்தநூறருமாதி
முந்திரங்கியசதுவிதஞ்சரியையேமுதலியசதுட்பாத
மிந்திரங்குநீர்முடியவரடியவரிசசியாவெண்சித்தி. (அகூ)

ஆயிரங்கடலனையவாய்ப்பரந்தெழுமாயிரமணிகத்து
ளாயிரங்கதிரனையராயுருத்திரரந்தரத்தவரணட
மாயிரந்தகர்பட்டெனத்துந்துபியாயிரங்கலந்தார்ப்ப
வாயிரஞ்சதகோடியோசனைவழியரைக்கணத்திடைச்செல்வார். ()

சித்தந்தேர்முனிவேந்தருந்தேவருஞ்சிவனுருததரிததோருந்
தத்தந்தேர்முதலூர்தியர்வார்திகழ்சந்தனமணிக்கொங்கைக்
கொத்தந்தேமலர்க்குழன்மனையாரொடுங்குளிர்விசும்பாறுசசென்
றத்தத்தேரிடையாள்பங்கனணிவரைக்கணியராய்வருகின்றார். ()

இழிந்தவூர்தியர் பணிந்தெழும்யாக்கைய ரிலறபுகழ்திருநாம, மொழிந்தநாவினர் பொடிப்பெழுமெய்யினர் முகிழ்த்தகைமுடியே றக், கழிந்தவன்பினர் கணமுதற்புலங்கட்கு கருணைவான்சுவை யூறப், பொழிந்தவானந்தத தேனுறைதிருமலைப்புறத்து வணடெ னமொய்த்தார் (கூஉ)

(அஅ) ஆண்டு-பிரபவாதியறுபதுவருடங்கள் அயனம் - உத்த ராயனம், தக்ஷணாயனம், பருவம், கார்முதலிய ஆறுபருவங்கள். இருபட்சம். சுக்கிலபட்சம், கிருஷ்ணபட்சம். ஐம்பொழுது - வைகறையாதியைம்பொழுதுகள். ஐம்பெரும்பூதம்-பிரிதிவுமுதலிய பஞ்சபூதங்கள்.

(அகூ) மந்திரம் - சத்தகோடிமகாமந்திரங்கள். கலை - நிவர்த்தியாதி பஞ்சகலைகள். வருணங்கள் - ஐம்பத்தோரக்ஷரங்கள். பதம்-எண்பத்தொருபதங்கள். தந்திரம் - இருபத்தெட்டாகமங்கள். புறந்தழீஇச்சார்ந்தநூல் - புறசசமயம்புறசசமயநூல்கள். சதுட்பாதம், சரியையாதிநான்கு ஞானபாதங்கள். எண்சித்தி-அஷ்டமாசித்தி.

(கூ0) ஆயிரம் - அநேகம். அனிகம் - சேனை. கதிர் - சூரியன். அந்தரத்தவர்-தேவர்கள்.

(கூக) சிவனுருத்தரித்தோர் - உருத்திரர். ஆறு - வழி. அத்தந்தேரிடையாள் - அ - தந்து எர் - இடையாள், என்பது சொல்வகை. அந்த நூல்போன்ற அழகிய இடையையுடையவள் என்பது பொருள்தந்து - நூல்.

விரவுவானவர்நெருக்கறவொதுக்குவான்வேத்திரப்படையோச்சி
யரவுவார்சடைநந்தியெம்பிரானவரணிமணிமுடிதாக்கப்
பரவுதூளியிற்புதைபடுகயிலையம்பருப்பதம்பகல்காலு
மிரவிமண்டலத்தொடுங்குநாளொடுங்கியவிந்துமண்டலமானும். ()

வந்தவானவர்புறநிற்பநந்தியெம்வள்ளலங்குள்ளெய்தி
யெந்தைதாள்பணிந்தையவிண்ணவரெலாமீண்டினாரெனவீண்டுத்
தந்திடென்னவந்தழைத்துவேத்திரத்தினாற்றராதரந்தெரிந்துய்ப்ப
முந்திமுந்திவந்திறைஞ்சினார்சேவடிமுண்டகமுடிசூடி. (௩௪)

நீரதன்முன்பணிந் தேத்துகின்றார்களிற்சிலர்க்குத் தன்றிரு
வாயின், வார்த்தைநல்கியுஞ்சிலர்க்கருணமுகிழ்நகைவழங்கியுஞ்சில
ர்க்குங்கண, பார்த்துநீணமுடிதுளக்கியுஞ் சிலர்க்கருட்பரிசிறந்தெ
ழுந்தண்டங், காத்தகண்டனோமண்டபத்திடைபுகக்குக் கடிமணக்
கவின்கொள்வான். (௩௫)

ஆண்டநாயகன்றிருவுளக்குறிப்புணர்ந்தளவைநாயகனுள்ளம்
பூண்டகாதன்மேற்கொண்டெழுமன்புந்தன்புனிதமெய்த்தவப்பேறு
மீண்டவாங்கணைநெண்ணிலாமறைகளுமிருவருமுனிவோருந்
தீண்டருந்திருமேனியைத்தன்கையாற்றீண்டிமங்கலஞ்செய்வான்.

பூந்துகிற்படாங்கொய்சகத்தானையின்போக்குகோவணஞ்சாத்தி
யேந்திரட்டைஞாண பட்டிகையிறுக்கிவண்டிரைக்குநாணமலர்க்கு
வேய்ந்துகற்பகப்புதுமலர்சசிகழிகைமிலைந்துநீறணிமெய்யிற் [ஞ்சி
சாந்தமான்மதந்தணபனிநீரளாய்த்தடக்கையான்மட்டித்தான். ()

இரண்டுசெஞ்சுடர்நுழைந்திருந்தாலென விணைமணிக்குழைக்
காதிற், சுருண்டதோடுபொற்குண்டலந்திணியிருபுரந்துதோட்புற
ந்துள்ள, மருண்டதேவரைப்பரமெனமதிப்பவர்மையல்வல்லிருண்
மான, விருண்டகண்டமேன் முழுமதிகோததென விணைத்தகண்
டிகைசாத்தி. (௩௮)

---

(௩௪) முண்டகம-தாமரை. சூடி-செயவெனெசசத்திரிபு.

(௩௫) துளககியும்-அசைததும். அண்டஙகாத்தகண்டன் என்றது-பலலாயிரகோடி யண்டஙகளையும் விடைத்தாற்பொன்றாது காத்தருளிய சிவபெருமானை.

(௩௬) இருவர்-பிரமவிஷ்ணுக்கள்.

(௩௭) பட்டிகை-அரைஞாண. குஞ்சி - ஆண்மயிர். சிகழிகை-தொடுத்தமாலை. மிலைந்து-சூடி. மட்டித்து-பூசி.

(௩௮) மருண்டதேவரென்றது - மலமயக்கத்தாற் றாம்பரமென்றுமயங்கிய, பிரமவிஷ்ணுக்களை.

வலங்கிடந்தமுந் நூல்வரையருவியின்வயங்குமார்பிடைசென்னித்
தலங்கிடந்தவெண்டிங்களூற்றமுதெனத்தரளமாலிகைசாத்தி
யிலங்கிடந்தமாலிகைப்பரப்பிடையியைத்திருணமுகம்பிளந்தாரங்
கலங்கிடந்தபாற்கடன்முளைத்தெழுமிளங்கதிரெனக்கவின்செய்து.

திசைகடந்தநாற்புயங்களிற்பட்டிகைசேர்த்துவாளெறிக்குந்தோ
ணசைகடந்தநல்லார்மனங்கவர்ந்துயிர்நக்கலங்கதஞ்சாததி
யசைகடங்கலுழ்வாரணவுரிவைநீத்தணிகொளுத்தரீயம்பெய்
திசைகடந்தமந்திரபவித்திரமெடுத்தெழில்விரனுழைவித்து. (க00)

உடுத்தகோவணமிசைப்பொலந் துகிலசைத்துரகமைந்தலைநால, விடுத்ததபோல்வெயின்மணித்தலைக்கொடுக்குமின் விடவிருபுறந் தூக்கித், தொடுத்ததார்புயந்தூக்கிநூபுரங்கழல்சொற்பதங்கடந்தன் பர்க், கடுத்ததாளிலிட்டிருநிதிக்கோமகனருந்தவப்பயன்பெற்றான்.

செங்கணமாலயனிந்திரன் முதற்பெருந்தேவர்க்குமியாவர்க்கு, மங்கலந்தரு கடைக்கணாயகனொருமங்கலம்புனைந்தான்போற் சங் கைகொண்டு கும்போதரன் முதுகின்மேற் சரணம்வைத் தெதிர் போந்த, துங்கமால்விடைமேற் கொடுநடந்தனன் சுரர்கள்பூமழை தூர்த்தார். (க0உ)

அந்தரத்தவரந்தரதுந்துபியைந்துமார்த்தனர்சூழ
வந்தரக்கருவியக்கரும்பூதருமங்கலவியங்கல்லக்
கொந்தலர்க்கருங்குழலரமடந்தையர்கொளைவல்விஞ்சையர்தாளந்
தந்தசைத்திடமலர்ந்தபூங்கொம்பர்போற்சாய்ந்தசைந்தனராட. ()

துங்கமாயிரங்கருவியாயிரமலைத்தூங்கிருண்முழைதோறுஞ்
சிங்கமாயிரம்வாய்திறந்தார்த்தெனச்சிரங்களாயிரந்திண்டோ
ளங்கமாயிரமாயிரமுடையவனாயிரமுகந்தோறுஞ்
சங்கமாயிரமாயிரமாயிரந்தடக்கையும்பிடித்தூத. க0சு)

(கூக) அங்கதம்—வாகுவலயம்.

(க0க) பொலம்-பொன். இருநிதிக்கோமன் - சங்கநிதி, பதும நிதிகளுக்குத்தலைவனாகியகுபேரன். கொடுக்கு-ஓர் ஆபரணம் பதம் அளவு. இதனை, "சொற்பதங்கடந்த தொலலோன்காண்க" என்னுந் திருவாசகம், திருவண்டப்பகுதித் திருவகவலாலுணர்க.

(க0உ) கும்போதரன் - கும்பம்-உதரன். கும்பம் - குடம் - உதரன்-வயிற்றை யுடையவன்.

(க0௩) கொளை-இசைப்பாட்டு. கொம்பர்-இறுதிநிலைப்போலி.

(க0சு) சிரங்களாயிரந் திண்டோளங்க மாயிர மாயிரமுடைய வனென்றது-ஆயிரஞ்சிரமும், இரண்டாயிரங் கரமுமுடைய பானு

போக்குமாயவன்புணர்ப்பையுமிருண்மலப் புணர்ப்பையுங்கடந்தெ
காக்குநாயகனருச்சனைவிடாதருட்கதியடைந்துளவாணன் [ம்மைக்
றாக்குநேர்படவாயிரங்கரங்களாற்றெறும்மெனமுகந்தோறுந்
தாக்கவேறுவேறெழுகுடமுழாவொலிதடங்கடலொலிசாய்ப்ப. ()

முனிவரஞ்சலிமுகிழ்த்தசெங்கையினர்மொழியுமாசியருள்ளங்
கனிவரும்பியவன்பினர்பரவுட்கருத்தொடுவழிக்கொண்டோர்
துனிவருங்கணநாதர்கொட்டதிர்கரத்துணையினர்மழைபோலப்
பனிவருங்கணராடியகாளினர்பாடுநாவினரேத்த. (கOசு)

இந்திரன்மணிக்களாஞ்சிகொண் டொருமருங்கெய்த மெல்லிலைவாசந், தந்திலங்குபொன்னடப்பைகொண் டீசனேர்கார்வரமருத்துக்கோ, வந்திரங்கொலியாலவட்டம்பணிமாறவாரழற்றூபந், தந்துநேரநீர்க்கடவுள்பொற்கோடிகந்தாமரைக்கரந்தூக்க. (கOஎ)

நிருதியாடிகொண்டெதிர்வரவடிக்கடிநிதிமுகந்தளகைக்கோன்
கருதியாயிரஞ்சிதறிடத்தண்டிநன்காஞ்சுகர்வினைசெய்யப்
பருதியாயிரம்பணாடவியுரகரும்பன்மணிவிளக்கேந்தச்
சுருதிநாயகன்றிருவடிமுடியின்மேற்சுமந்துபின்புறஞ்செல்ல. ()

கங்கைகாவிரியாதியநவநதிக்கன்னியர்குளிர்தூங்கப் [கீற்றுத்
பொங்குவார்திரைகொழுந்தெனக்கவரிகள் புரட்டவெண்பிறைக்
துங்கவாளெயிற்றிருளுடற்குழிவிழிச்சுடரழற்செம்பங்கிச்
சங்கவார்குழைக்குறியகுண்டோதரன்றண்மதிக்குடைதாங்க. ()

(கOரு) முகந்தொறும் என்றது, ஆயிரங்கரங்களையுடைய வாணாசூரன்முழக்குங்குடமுழாவும் ஆயிரமுகமுடையதாதலின். மாயவன்புணர்ப்பு எனச் சொல்வகைசெய்து, மாயையின் வலியதொடக்கெனப் பொருள்கொள்க.

(கOசு) பனிவருங்கணர் - ஆனந்தபாஷ்பஞ்சொரியுங்கண்களையுடையவர். கணர்-இடைக்குறை

(கOஎ) ஈசன்-அஷ்டதிக்குப்பாலகர்களிலொருவனாகிய வீசானமூர்த்தி. மருத்துக்கோ-வாயுதேவன். அழல் - அக்கினிதேவன். நீர்க்கடவுள்-வருணதேவன்

(கOஅ) தண்டி தண்டாயுதத்தையுடையயமன். காஞ்சுகர்-கஞ்சுகம் பூண்டவர். கஞ்சுகம் - மெய்ச்சட்டை. சுருதிநாயகன் - வேதபுருஷன்.

(கOகூ) செம்பங்கி-செவந்தமயிர். பிறைக்கீறு - இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை

இடிக்கும்வானுருமேறுயர்நெடுங்கொடி யெகினவெண்கொடி ஞாலு, முடிக்குமூழிநா ளுளர்கடுங்காலென மூச்செறிவிடநாகந் துடிக்கவாய்விடு முவணவண்கொடிமுகற் சூழ்ந்துசேவகஞ்செய்யுங், கொடிக்குழாத்தினுட் கொடியரசாய்விடைக் கொடிபுடைபெயர்ந் தாட. (ககo)

கண்ணுதற்பிரான் மருங்கிருகடவுளர் கப்புவிட்டெனத்தோன்றும், வணமுத்தலைப்படை யெடுத்தொருகுடவயி றுடைப்பெரும்பூதம், பண்ணவப்பதினெண் படைக்கலமுந்தன்பக்கமாசசேவிப்ப, வண்ணன்முச்சுடர் முளைத்தொருவரை நடந்தனையதோர்மருங்கெய்த. (ககக)

பந்தநான்மறைப்பொருட்டிரட்டெனவடபாடல்செய்தெதிர்புட்ப
தந்தனைத்தவானுயிருணவுருதெழுதல்விடத்தெதிர்நோககு
மந்தமாதியிலானிழல்வடிவமாயாடியினிழல்போல
வந்தசுந்தரன்சாத்துநீறுடுதிருமாலையுமெடுத்தேந்த. (ககஉ)

அன்னத்தேரினனயன்வலப்பாஙகருமராவலிகவர்சேன, வன்னத்தேரினன்மாலிடப்பாஙகரு மலர்க்கரஙகுவிததேத்தப், பொன்னத்தேமலர்க்கொன்றையான் வெள்ளியமபொருப்பொடுமெழீஇப் போந்தா, லென்னத்தேரணி மதுரைமாநகாப்புறத தெய்துவானவ் வேலை. (ககங)

மேறபடி - வேறு.

தேவர்கடேவன்வந்தான்செங்கண்மால்விடையான்வந்தான்
மூவர்கணமுதல்வன்வந்தான்முக்கணெமபெருமான்வந்தான்
பூவலரயன்மால்காணுப்பூரணபுராணனவநதான
யாவையும்படைப்பானவந்தானெனறுபொரசின்னமார்ப்ப. (ககச)

(ககக) கண்ணுதற்பிரான் மருஙகிருகடவுளர் கப்புவிட்டெண என்றது—சிவபிரானது வலப்பாலிலும், இடைப்பாலிலும, பிரமவிஷ்ணுக்கள் தோன்றினமையை இதனைக கூர்மபுராணம், அட்டமூர்த்தியியல்புரைதத வத்தியாயத்தில "மைகதநின்னை என்வலப்புறத்தீன்றனனறிய" பைந்துழாயமுடிவண்ணனை எனதிடப்பாலிற், றந்தளித்தனனீவிர்வெஙகரிமுகன றழல்வேற் கந்தனேரெனக் கருணையினுசிமோந்துரைப்பான்" என்னுஞ்செய்யுளானுணர்க.

(ககஉ) பந்தம்-வேதவுறுப்புக்களிலொன்று. வான்—தேவர்களையுணர்த்தலி னிடவாகுபெயர்.

(ககங சேனம்-கருடன் வன்னம் – இதுவர்ன்னமென்பதன் றிரிபு பொன்னத்தேமலர்-சிறந்தபொன்னிறம்வாய்ந்ததேன் பொதிந்தகொன்றைமலர். தேரணிமதுரை - அழகியநிலைத்தேரின் வரிசையையுடைய மதுரை.

(ககச) பூரணம்-நிறைவு. புராணன் - அநாதிமுத்தச் சித்துருவினன்.

பெண்ணினுக்கரசிவாயிற்பெருந்தகையமைச்சரேனை
மண்ணினுக்கரசர்சேனைமன்னவர்பிறருமீண்டிக்
கண்ணினுக்கினியான்றன்னைக்கண்டெதிர்கொண்டுதாழ
விண்ணினுக்கரசனூரின்வியத்தகுநகரிற்புக்கான். (௧௧௫)

முகிறவழ்புரிசைமூதூர்முகப்பெருவாயினீந்தி
யகிறவழ்மாடவீதிவலம்படவணைவாருக
நகிறழைபொலஙகொம்பன்னநன்னகர்மகளிரம்பொற்
றுகிறழைமருஙகுலாயத்தொகைபுறந்தழுவச்சூழ்ந்தார். (௧௧௬)

தமிழ்முதற்பதினெணடேத்துமகளிருந்தாருநாட்டி
னமிழ்தமன்னவருமுல்லையம்புயஙகுமுதநீலங
குமிழ்நறுஙகோஙகுகாந்தள்கோழிணரசோகம்வாச
முமிழ்தரலர்ந்தநந்தவனமெனவொருங்குமொய்த்தார். (௧௧௭)

எமமைநீர்விடுதிரேயோவென்பபோற்கலையுஞ்சங்கும்
விம்மநாணடனுமுஙகணெஞ்சுடைவெளியாருக
வும்மைநீத்தோமெந்தோவுரைத்தனமுரைத்தோமென்று
தம்மைநூபுரஙகால்பற்றித்தடுப்பபோலார்ப்பசசென்றார். (௧௧௮)

கடியவிழ்கமலக்காடுபூத்ததோர்கருணைவாரி
யடிமுதன்முடியீறுகவலாவிழிக்குவளைசாத்திக்
கொடியசெம்பதுமப்போதுகுழனமிசைசசூடுவார்போற்
றொடியணிகரஙகள்கூப்பித்துதியெனவினையசொல்வார். (௧௧௯)

நஙகையென்றேற்றுளகொலலோநம்பியைத்தீனத்தற்கென்பார்
மஙகையைமணப்பானென்றோவள்ளலுநோற்றானென்பா
ரஙகடிமதுரையென்றோவாறறியதவந்தானென்பா
ரிஙகிவர்வதுவைகாணபானென்னநாநோற்றோமென்பார். (௧௨0)

---

(௧௧௬) நகிலகழை பொலஙகொம்பன்ன மகளிர்என்றது, பேதையரொழிந்த ஏனையறுவகைப் பருவப்பெணகளை. நகில் - முலை. இதுகடைக்குறை.

(௧௧௭) தேயந்து என்பது—தேத்து என இடைகுறைந்துநின்றது.

(௧௧௮) மேகலை என்பது—கலையென நின்றது முதற்குறை. விம்மல்-ஒலித்தல்.

(௧௧௯) கருணைவாரி என்றது, சிவபெருமானை. தாமரைக்காடு என்றது, அவரது திருமுகமுதலிய அவயவஙகளை.

தென்னவன்வருந்திமேனாட்செய்தவப்பேறுப்பெற்ற
தன்மகள்வதுவைகாணத்தவஞ்செய்தானிலனேயென்பார்
கன்னிதனழகுக்கேற்றவழகனிக்காளையென்பார்
மன்னவனிவனேயன்றிவேறிலைமதுரைக்கென்பார். (கஉக)

நங்கைதனனலனுகங்கறபங
துங்கமாமதிநூல்வல்லசுமதிதன்சூழ்ச்சியென்பா
ரங்கவடவப்பேறென்பாரன்னைதன்கன்னிக்கன்றி
யிங்கிவன்மருகனாகவெத்தவமுடையாளென்பார். (கஉஉ)

பூந்துகிலெகிழ்ப்பர்சூழ்வார்புணர்முலையலைப்பர்பூசு
சாந்தினையுகுப்பர்நாணந்தலைக்கொண்டார்போலச்சாய்வர்
கூந்தலையவிழ்ப்பர்வாரிக்கூட்டுவர்முடிப்பர்மேனி
மாந்தளிரெங்குமாரன்வாளிகள்புதையசசோர்வார். (கஉங)

தண்ணளியொழுக்கஞ்சார்ந்தகுணத்தினைசசார்ந்துமிந்த
வண்ணமென்மலர்களென்னைவாளியாய்த்தைத்தவென்பார்
கண்ணறுஙகூந்தல்வேய்ந்தகடியவிழ்நீலததாரும்
வெண்ணகையரும்புமுலலைததாமமுமவெறுததுவீழ்ப்பார். (கஉச)

விம்மிசசெம்மாந்தகொஙகைமின்னனார்சிலர்விறகாமன்
கைம்மிக்கணையேறுணடுகலஙகியமயககாற்றஙகண
கைம்மிக்கநெடுஙகணமூரல்வதனமுமவனமென்றே
தம்மிற்றமமுகத்தைநோக்கார்தலையிறககிட்டுசசெல்வார். (கஉரு)

பற்றியபைம்பொன்மேனிப்பசப்பதுதேறாரண்ண
லொற்றமால்விடையின்மேற்கொணடிருந்துநமமுளத்துமேவப்
பெற்றனமிதென்கொன்மாாம்பேதைமீர்பெருமாநீண்ட
கற்றைவார்சடைப்பூஙகொன்றையிதுவன்றோகாணமினென்பார்.

திஙகளென்றெழுந்துநம்மைச்சுடுவதென்செந்தீயென்பார்
புங்கவன்சென்னிமீதுஙகிடப்பதேபோலுமென்பா
ரஙகவற்கிந்தவெப்பமிலைகொலென்றயிர்ப்பாராற்றக்
கஙகைநீர்சுமந்தானென்பாரதனையுஙகாண்மினென்பார். (கஉஎ)

(கஉச) நீலததாரும், முல்லைத்தாமமும்வெறுத்துவீழ்ப்பாரென்றது—நீலமும்முல்லையும் மன்மத பாணஙகளுட்கொடியன வாதலின்.

(கஉசு) இது என்னுஞ் சுட்டுப்பெயர், மேனிப்பசப்பைச் சுட்டிநின்றது.

(கஉஎ) புஙகவன்-சிவபெருமான், அயிர்த்தல் - சந்தேகித்தல்.

கலையொடுநாணம்போக்கிக்கருத்தொடுவண்ணம்வேறா
யுலையொடுமெழுகிட்டென்னவுருகுகண்ணீரராகிக்
கொலையொடுபயில்வேற்கண்ணார்குரிசிறன்பவனிநோக்கி
யலையொடுமெதியஞ்சூடுமையன்மெய்யன்பரொத்தார். (௧௨௮)

நட்டவர்க்கிடுக்கணெய்தநன்றிகொன்றவர்போற்கையில்
வட்டவாய்த்தொடியுஞ்சங்குமருங்குசூழ்கலையுநீங்க
விட்டபொற்சிலம்பிட்டாங்கேநன்றியினிகவாபோற்கா
லொட்டியேகிடப்பநின்றுருகுத்தபூங்கொம்பரன்னார். (௧௨௯)

மின்னகுவேற்கணாளோர்விளங்கிழைவிடைமேலையன
புன்னகைப்போதுநோக்கப்போதுமுப்புரமும்வேனின்
மன்னவன்புரமுஞ்சுட்டதல்லவோகெட்டேன்வாளா
வின்னவைசுடாதுபோமோவேழையேன்புரமுமென்றாள். (௧௩௦)

உழைவிழியொருத்திதன்கணாருவெளியாகித்தோன்றுங்
குழகனையிரண்டுசெம்பொற்கொங்கையுமொன்றாய்வீங்கத்
தழுவுவாளூற்றங்காணாட்டமுலையிரண்டேயாகி
யிழையிடைகிடக்கநீங்கியிருக்கைகண்டிடைபோலெய்த்தாள். ()

வாரிருங்கொங்கையாளோர்மாதராள்வானோருய்யக்
காரிருள்விடமுண்டன்றுகறுத்ததேயன்றுகொன்றைத்
தாரிருஞ்சடையார்கண்டந்தையன்மீர்தமதுநெஞ்சங்
காரிரும்பென்றேகாட்டக்குறிபிட்டகறுப்பேயென்றாள். (௧௩௨)

பொன்னவிர்சடையான்முன்னேபோனதென்னெஞ்சுதூதா
யன்னதுதாழ்த்ததென்னென்றழுங்குவாளொருத்திகேட்டே
னென்னதுநெஞ்சம்போனதென்றனளொருத்திகேட்ட
மின்னனாள்வேற்கண்சேந்தாள்விளைத்தனளவளும்பூசல். (௧௩௩)

---

(௧௨௯) நட்டவர் - சினேகர். இடுக்கண் - வறுமை. நன்றி-உதவி. தொடி-வட்டமாகிய வாயையுடையதோர் கையணி.

(௧௩௦) நகைப்போது (பற்களாகிய) முல்லைமலர். நோக்கப்போது-கண்களாகியமலர். வேனின்மன்னவன்புரம் - வேனிற்பருவத்தலைவனாகிய மன்மதனது தேகம்-புரம்-தேகம்.

(௧௩௧) உழை - மான். குழகன் - அழகன். ஊற்றம் - பரிசம். இழை - நூலிழை.

(௧௩௩) தாழ்த்தது-தாமதித்தது. சேத்தல்-செவத்தல்.

செப்பிளங்கொங்கையாளோர்தெரிவைநீர்திருநோக்கெம்பால்
வைப்பதென்மதன்போலெம்மைச்சுடுவதேமதனுக்காவி
யப்பொழுதளித்தாற்போலெம்மாவியுமளித்தாலின்று
மெய்ப்புகழுமக்குண்டின்றேற்பெண்பழிவிளையுமென்றாள். (கஙச)

கவனமால்விடையான்றன்னைக்கடைக்கணித்திலனென்றங்கோர்
சுவணவான்கொடியோரோவத்தொழில்வல்லான்குறுகநோக்கி
யிவனைநீயெழுதித்தந்தால்வேண்டுவவீவனென்றா
ளவனையாரெழுதவல்லாரென்றனனாவிசோர்ந்தாள். (கஙரு)

வலத்தயன்வரவுகாணான்மாலிடங்காணாள்விண்ணோர்
குலத்தையுங்காணாண்மண்ணோர்குழாத்தையுங்காணாண்ஞானப்
புலத்தவர்போலக்கண்டபொருளெலாமழுமான்செங்கைத்
தலத்தவன்வடிவாக்கண்டாளொருதனிதையன்மாது (கஙசு)

முன்பெற்றங்காலிற்செல்லவண்ணலைமுன்போய்க்காணபான்
பின்பற்றியாசைப்பாசம்பிணிததெழவோடுவாளோர்
பொன்பெற்றமுலையாள்கொம்பருகுமலர்போலத்தாளின்
மின்பெற்றகாஞ்சிதட்பவிலங்கொடுநடப்பாளொத்தாள். (கஙஎ)

விதுக்கலைமிலைந்துசெங்கணவிடையின்மேல்வருமானந்த
மதுக்கடறனைக்கண்வாயான்முகந்துண்டுமகளிரெல்லாம்
புதுக்கலைசரிவதோரார்புரிவளைகழல்வதோரார்
முதுக்குறையகல்வதோரார்மூழ்கினார்காமவெள்ளம். (கஙஅ)

பைத்தழகெறிக்குமாடப்புந்திமேனின்றுகாணபார்
கைத்தலங்கூப்பியாங்கேகண்களுநோக்கியாங்கே
சித்தமுங்குடிபோய்ச்செல்லுஞ்செயலுமாண்டங்கண்மாண
வைத்தமண்பாவையோடுவடிவுவேறற்றுநின்றார். (கஙகூ)

(கஙரு) கவனம்-வேகம் கடைக்கணித்தல் - சிறக்கணித்தல். ஓவத்தொழில்-சித்திரத்தொழில்.

(கஙசு) ஞானப்புலத்தவர்-மெய்யுணர்ச்சி யுடையவர். தையல் மாது-அழகிற்சிறந்தபெண். தையல்-அழகு.

(கஙஎ) பெற்றம்-இடபம். கால்-வாயு. பாசம் - கயிறு. காஞ்சி-இருகோவைமணி.

(கஙஅ) விதுக்கலை-சந்திரகலை. விது-சந்திரன். புரி-விருப்பம்.

(கஙகூ) பைத்தல் - பரத்தல். மண் பாவையென்றது - சுதையாற்செய்த பாவையை. இதனை "மண்மாண்புனைபாவையற்று" என்னுந் திருக்குறளுக்குப் பரிமேலழகர்செய்த வுரையானுமுணர்க.

அன்பட்டபுரமுங்காமனுகமுஞ்சுட்டதீயிம்
மின்பட்டசடிலத்தண்ணன்மெய்யென்பதறியார்நோக்கிப்
பொன்பட்டகலனுமெய்யும்பொரிகின்றூரவனைப்புல்லி
னென்பட்டெவிடுமோவையவேழையராவியம்மா. (கசO)

கொடிகள்பூத்துதிர்ந்தபோதிற்கொம்பனூர்கலையுஞ்சங்குந்
தொடிகளுஞ்சுணணதூளுஞ்சுரர்பொழிமலருநந்தி
யடிகள்கைப்பிரம்புதாக்கச்சிந்தியவண்டவாணர்
முடிகளின்மணியுந்தாருஙகுப்பையாய்மொய்த்தவீதி. (கசக)

துன்னியதருப்பைசூடவரசிலைதுழாவிததோய்த்துப்
பொன்னியல்கலசநன்னீர்பூசுரர்வீசவன்றூர்
பன்னியர்வட்டமாகவானவிற்பதித்தாலென்ன
மின்னியமணிசெய்நீராசனக்கலம்வதியாற்சுற்ற. (கசஉ)

கொடிமுரசாடிசெம்பொற்குடமணிநெய்யிற்பூத்த
கடிமலரனையதீபமங்குசஙகவரியென்னும்
படிவமஙகலஙகளெட்டும்பரித்துநேர்மதுமக்கொம்பர்
வடிவினூர்வந்துகாட்டமாளிகைமருஙகிற்செல்வான். (கசங)

செப்புரஙகவர்ந்தகொஙகையரம்பையர்தீபஙகாட்டுந்
துப்புரவன்பினூர்க்குத்தூயமெய்ஞ்ஞானநல்கு
முப்புரஙகடந்தான்றன்னைமும்முறையியஙகளேஙகக்
கப்புரவிளக்கந்தாஙகிவலஞ்செயக்கருணைபூத்தான. (கசச)

கோயின்முன்குறுகலோடுமைம்புலக்குறும்புதேய்த்த
தூயநால்வேதசசெல்வர்சுவத்திகளோதநந்தி
சேயிருந்தடக்கைபற்றிச்செஙகணேறிழிந்துநேர்ந்து
மாயனுமயனுநீட்டுமலர்க்கரமிருபாற்பற்றி. (கசரு)

(கசO அன்பு அட்டபுரம் - சிவனேசமொழிந்த திரிபுரம். ஐய இடைச்சொல். இஙகு இரக்கக் குறிப்பின்மேனின்றது.

(கசக) போதில், என்பதில் இல்லுருபு ஐந்தாம் வேற்றுமை யொப்புப்பொருளது. தொடி-வளையலுள்ஒருவகைக்கையணி.தொடி-வளைவு-இது பணபாகு பெயராய் அணியின்மேல் நின்றது.

(கசங) பதுமம்-தாமரை.

(கசச) துப்புரவு-உறுதி. கப்புரவிளக்கம் - கர்ப்பூரதூபம் - இது இடக்குறை.

(கசரு) சுவஸ்தி என்னும் வடமொழி சுவத்தி எனத் தற்பவ மாயிற்று. சுவஸ்தியாவது-இருவர். ஒருவர்பின்னொருவராய்வேதத்தை மங்களார்த்தமாக மாறியோதுதல்.

எதிர்ந்தருமறைகள்காணுதிளைத்தடிசுமந்துகாணு
முதிர்ந்தவன்புருவமானபாதுகைமுடிமேற்சாத்தி
பதிந்தவர்தலைமேற்கொண்டுபாசவல்வினைதீர்த்துள்ளம்
பொதிந்துபேரின்பநல்கும்பொன்னடிப்போதுசாத்தி. (கசசு)

பையரவுரியினன்னநடைப்படாம்பரப்பிப்பெய்த
கொய்யவிழ்போதுநீத்தங்குரைகழலடியனைப்பக்
தெய்வமந்தாரமாரிதிருமுடிநனைப்பதென்ன
ருய்யவந்தருளுமையனுள்ளொழுந்தருளுமெல்லை. (கசஎ)

மங்கலமகளிரோரோங்கஞ்சனமாலைவந்து
கங்கையின்முகந்தசெம்பொற்கரகநீரனையார்வாக்கத்
திங்களங்கண்ணிவேய்ந்தசிவபரஞ்சோதிபாத
பங்கயம்விளக்கியந்நீர்தலைபெய்துபருகிநின்றாள். (கசஅ)

பாதநாண்மலர்மேலீரம்புலரவெணபட்டானீவிச
சீதமென்பனிநீராட்டிமான்மதசசேறுபூசித்
தாதவிழ்புதுமாந்தாரப்பொன்மலர்சாத்திசசென்னி
மீதிருகரங்கள்கூப்பிவேறுநின்றிதனைசசொன்னாள். (கசகூ)

அருமையாலடியேன்பெற்றவணங்கினைவதுவைசெய்தித்
திருநகர்த்திருவுங்கன்னிததேயமுங்கைக்கொண்டாள்கென்
றுரைசெய்தாளதற்குநேர்வாருணணகையுடையராகி
மருகனுரியங்களார்ப்பவதுவைமணடபத்தைச்சேர்ந்தார். (கருo)

அருத்தநான்மறைகளார்ப்பவரிமணித்தவிசிலேறி
திருத்தனுங்கிருந்துசூழநின்றமாலயனையேனை
யுருத்திராதியரைப்பின்னுமொழிந்தவானவரைத்தத்தந்
திருத்தகுதவிசின்மேவத்திருக்கடைநாட்டம்வைத்தான் (கருக)

(கசஎ) நடைப்படாம்-நடைப்பாவாடை. நின்றாள் - முற்றெச்சம.

(கருo) வதுவை-திருக்கலியாணம். திரு - செல்வம். கன்னித்தேயம்-பாண்டிநாடு. மருகனுர் என்றது - மருகன் என்னு மொருமைப்பெயரோடு, ஆர் என்னு மிடைச்சொல்வந்து, ஒருமைகெடாது பலர்பால் வினைமுற்றைக்கொண்டு முடிந்தமையின் பால்வழுவமைதி. இதனை "இயற்பெயர் முன்னராரைக்கிளவி, பலர்க்குரியெழுத்தின் வினையொடுமுடிமே" எனவருந் தொல்காப்பியச் சூத்திரத்தானுணர்க.

விண்டலவானோரேனோர்மிடைதலான்ஞாலச்செல்வி
பண்டையளன்றியின்றுபரித்தனள்பௌவமேழு
முண்டவன்றன்னைத்தானின்றுத்தரத்திருத்தினானே
வண்டார்நாயகன்றனுணைவலியினேவறியேமம்மா. (கருஉ)

மாமணித்தவிசில்வைகிமணவினைக்கடுத்தவோரை
தாம்வருமளவும்வானதமணியமலர்க்கொம்பன்னார்
காமருநடனநோக்கிக்கருணைசெய்திருந்தானிப்பாற்
கோமகள்வதுவைக்கோலமபுனைதிறங்கூறலுற்றேன். (கருங)

மாசறுத்தெமையானந்தவாரிநீராட்டிப்பணடைத்
தேசுருவிளக்கவல்லசிவபரம்பரையைசெம்பொ
ஞசனத்திருத்திநானமணிந்துகுங்குமசேறப்பி
வாசநீராட்டினார்கண்மதிமுகக்கொம்பரன்னார். (கருச)

மூரசொடுசங்கமேங்கமூழ்கிநுண்டுசுசாதநி
யரசியலறத்திற்கேற்பவந்தணர்க்குரியதானம்
விரைசெறிதளிர்க்கையாரவேண்டுவெவெறுப்பத்தந்து
திரைசெய்நீரமுதமன்னாடிருமணக்கோலங்கொள்வாள். (கருரு)

செம்மலர்த்திருவும்வெள்ளைசசெழுமலர்த்திருவுந்தங்கள்
கைம்மலர்த்தவட்பேறின்றுகாட்டுவார்போலநங்கை
யம்மலரணிசசமஞ்சமடியிற்செம்பஞ்சுதீட்டி
மைம்மலர்க்குழன்மேல்வாசக்காசறைவழியப்பெய்து. (கருசு)

(கருஉ) ஞாலசசெல்வி பணடையளன்றி யின்று பரித்தனள் என்றது, பர்வதராஜபுத்திரியார் திருமணத்து வடபாலுயர்ந்துதெ ன்பால்தாழ்ந்தமைபோல, ஈண்டுத தாழாது சமமாய்ப்பரித்து நிற் றலை. பௌவமேழு முணடவன்-அகத்தியன் - பௌவம்-கடல். உத் தரம்-வடதிசை.

(கருச) மாசு - ஆணவாதி குற்றங்கள். ஆனந்தவாரிநீராட்டி எ ன்றது—வாதனைபற்றியெழும் மலபோதநீக்கத்தில் அறிவானந்தத் துமூழ்கச்செய்தலை. பணடைத்தேசுருவிளக்கவல்ல என்றது—சி வத்தோடுதாதான்மியப்படுத்தி யச்சிவமேயாய் நிற்கச்செய்தலை.

(கருரு) அரசியலறம்-க்ஷத்திரியதருமம்.

(கருசு) செம்மலர்த்திரு-இலக்குமி, வெள்ளைச் செழுமலர்த்தி ரு-சரஸ்வதி. திரு-கண்டோரால் விரும்பப்படுந்தன்மை. காசறை- மயிர்ச்சாந்து.

கொங்கையின்முகட்டிற்சாந்தங்குளிர்பனிநீர்தோய்த்தட்டிப்
பங்கயமலர்மேலன்னம்பவளச்செவ்வாய்விட்டார்ப்பத்
தங்கியவென்னவாரநூபுரந்தழும்பசசெங்கே
ழுங்கதிர்ப்பாதசாலங்கிணகிணியலம்பப்பெய்து. (கருஎ)

எண்ணிரண்டிரட்டிகோத்தவிரிசிகையிருபத்தொன்றிற்
பண்ணியகலாபமீரேழ்பருமநாலிரண்டிற்செய்த
வண்ணமேகலையிரண்டிற்காஞ்சியிவ்வகையோரைந்தும்
புண்ணியக்கொடிவண்டார்ப்பப்பூத்தபோற்புலம்பப்பூட்டி. (கருஅ)

பொன்மணிவண்டுவீழ்ந்தகாந்தளம்போதுபோல
மின்மணியாழிகோததுமெல்விரற்செங்கைக்கேற்ப
வன்மணிவைரயாப்புக்கடகமுந்தொடியும்வானத்
தென்மணிக்கரங்கள்கூப்பவிருதடந்தோளிலேற்றி. (கருகூ)

மரகதமாலையம்பொன்மாலைவித்துருமமாலை
நிரைபடவானவில்லினிழல்படவாரத்தாமம்
விரைபடுகளபச்சேறுமெழுகியபுளககொங்கை
வரைபடுமருவியன்றிவனப்புநீர்நுரையுமான. (கசூ0)

உருவமுத்துவாயம்முத்துதெத்தபல்காசுகோளாய்
மருவவக்காசுசூழ்ந்தமாமணிகதிராய்க்கஙருல்
வெருவவிட்டிமைக்குமாரமேருவின்புறஞ்சூழ்ந்தாடுந்
துருவசக்கரம்போற்கொங்கைதுயல்வரவிளங்கசசூட்டி. (கசூக)

(கருஎ) முகடு-உச்சி. அட்டி-திமிர்ந்து. பாதசாலம் - பரியகம். இதனை, "பொன்னிதழ்பொதிந்த பன்னிறமணிவடம், பின்னிய தொடரிற் பெருவிரன்மோதிரம், தன்னொடுதொடக்கித் தமனிய ச்சிலம்பின், புறவாய்சசூழ்ந்து புணரவைப்பதுவே" என்னுஞ் சூத்திரத்தானுணர்க.

(கருஅ) ஆர்த்தல், புலம்பல், இவ்விரண்டும் ஒலித்தலென்னு ம்பொருளது.

(கருகூ) யாப்பு—தலைப்பூட்டு. எல்-சூரியன்.

(கசூ0) வித்துருமம்-பவளம். ஆரத்தாமம்-முத்துமாலை.

(கசூக) உடு — நக்ஷத்திரம். காசு - இரத்தினம். கதிர்-சூரியன். நிரைபட, மான, துயல்வர, என்னும் வேறுபலவடுக்கியவினையெச்சங்கள், சூட்டி என்னும் வினை எச்சத்தின் முதனிலையைத் தனித் தனிகொண்டன.

கொடிக்கயலினமாய்நின்றகோட்சுறுவேறும்வீறுந்
தொடிக்கலைமதியுந்தங்கோன்றொல்குலவிளக்காய்த்தோன்றும்
பிடிக்கிருகாதினூடமெந்தணம்பேசுமாபோல்
வடிக்குழைமகரத்தோடுபெரிதிவாண மழுங்கச்சேர்த்து. (கஅஉ)

மழைக்குமாமதிக்குநாப்பண்வானவிற்கிடந்தாலொப்ப
விழைக்குமாமணிசூழ்பட்டமிலம்பகமிலங்கப்பெய்து
தழைக்குமாமுகிலைமைந்தன்றளையிடல்காட்டுமாபோற்
குழைக்குநீர்த்தகரஞாழற்கோதைமேற்கோதையாத்து. (கஅங)

கற்பகங்கொடுத்தவிந்தக்காமருகலன்களெல்லாம்
பொற்பமெய்ப்படுத்துமுக்கட்புனிதனுக்கீறிலாத
வற்புதமகிழ்ச்சிதோன்றவழகுசெய்தமையந்தோன்றச
சொற்கலையாளும்பூவின்கிழத்தியுந்தொழுதுநோக்கி. (கஅச)

சுந்தரவல்லிதன்னைசசோபனமென்றுவாழ்த்தி
வந்திருகையுந்தங்கணமாந்தளிர்க்கைகணீட்டக்
கொந்தவிழ்கோதைமாதுமறமெலாங்குடிகொண்டேறு
மந்தளிர்சசெங்கைபற்றுவெழுந்தணமறைகளார்ப்ப. (கஅரு)

கலிவிருத்தம்.

அறைந்தனதூரியமார்த்தனசங்க
நிறைந்தனவானவர்நீணமலர்மாரி
யெறிந்தனசாமரையேந்திழையார்வாய்ச்
சிறந்தனமங்கலவாழ்த்தெழுசெல்வம். (கஅசு)

அடுத்தனள்சுந்தரியம்பொனடைப்பை
யெடுத்தனளாடிதிலோத்தமையேந்திப்
பிடித்தனள்விந்தைபிடிததனள்பொற்கோ
லுடுத்தநெருக்கையொதுக்கிநடந்தாள். (கஅஎ)

(கஅஉ) கோள் - வலிமை. சுறுஏறு - ஆண்மகரம், தொடி மதி - வட்டமாகிய சந்திரன் - தொடி - வட்டம். மந்தணம். இரகசியம். மகரக்குழை - மகரகுண்டலம்.

(கஅங.) இலம்பகம் - நுதலணிமாலை. மைந்தன் என்றது-ஈண்டு உக்கிரகுமார பாண்டியனை. தளை - விலங்கு. ஞாழல்-மயிர்ச்சாந்து. கோதை - கூந்தல், மாலை.

(கஅரு) இருகை - இருபக்கம் - கை - பக்கம்.

(கஅசு) தூரியம் - மணப்பறை.

(கஅஎ) சுந்தரி - இந்திராணி, விந்தை - வீரலட்சுமி, பொன்கோல் - பொற்கட்டமைந்தபிரம்பு.

கட்டவிழ்கோதையரம்பைகளாஞ்சி
தொட்டனளூர்ப்பசிதூமணியால
வட்டமசைத்தனள்வன்னமணிக்கா
சிட்டிழைகோடிகமேனகைகொண்டாள். (க௬அ)

கொடிகளெனக்குளிர்போதொடுசிந்தும்
வடிபனிநீரினர்வீசுபொன்வண்ணப்
பொடியினரேந்தியபூம்புகைதீபத
தொடியணிகையினர்தோகையர்சூழ்ந்தார். (க௬௯)

தோடவிழோதியர்சோபனகீதம்
பாடவிரைப்பனிநீரொடுசாந்த
மேடவிழ்மென்மலரிட்டபடாதிற்
பாடகமெல்லடியைப்பையவையா. (கஎ0)

செம்மலராளொடுநாமகடேவி
கைம்மலர்பற்றினகல்வியொடாக்க
மிம்மையிலேபெறுவார்க்கிதுபோதென்
றம்மணிநூபுரமார்ப்பநடந்தாள். (கஎக)

ஒல்கினண்மெல்லவொதுங்கினளன்பு
பில்கியிருந்தபிரானருகெய்தி
யெல்கியெருத்தமிசைத்தலைதூக்கிப்
புல்கியகாஞ்சிபுலம்பவிருந்தாள். (கஎ௨)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அற்பகவிமைக்குஞ்செம்பொனரதனபீடத்தும்பர்ப்
பொற்பகலாதகாட்சிப்புனிதனோடிருந்தநங்கை
யெற்பகல்வலங்கொண்டேகுமெரிகதிர்வரையினுச்சிக்
கற்பகமருங்கிற்பூத்தகாமருவல்லியொத்தாள் (கஎ௩)

(க௬அ) காளாஞ்சி என்றது - களாஞ்சியென குறுக்கல்பெற்றது. காளாஞ்சி - தம்பலப்படிகம். கோடிகம் - பூந்தட்டு. ஊர்ப்பசி - ஊர்வசி என்னும் வடசொற்றிரிபு; ஊர்வசி (பிரமன்) தொடை ...

(கஎ0) தோடவிழ் ஓதியர் என்றது, இதழவிழ்ந்தமலர்களையணிந்த கூந்தலையுடைய பாடன்மகளிரை. ஏடவிழ் மென்மலரிட்டபடம் என்றது - இதழவிழ்ந்த மெல்லியமலர்பரப்பிய நடைப்பாவாடையை. பைய - மெல்ல

(கஎக) தேவி - தடாதகைப்பிராட்டியார். ஆக்கம் - செல்வம்.

(கஎ௨) மெல்கி - மென்மைக்குணமிரம்பி. எருத்தம்-பிடரி.

(கஎ௩) அல் - இருள். வரை - மகமேரு.

பண்ணுமின்னிசையுநீருந்தண்மையும்பாலும்பாலி
னண்ணுமின்சுவையும்பூவுநாற்றமுமணியுமங்கேழ்
வண்ணமும்வேறுவேறுவடிவுகொண்டிருந்தாலொத்த
தண்ணலுமுலகமின்றவம்மையுமிருந்ததம்மா. (களச)

விண்ணுளார்திசையினுள்ளார்வேறுளார்பிலத்தினுள்ளார்
மண்ணுளார்பிறரும்வெள்விமண்டபத்தடங்கியென்றும்
பண்ணுளாரோசைபோலப்பரந்தெங்குநிறைந்தமூன்று
கண்ணுளாரடியினீழல்கலந்துளார்தம்மையொத்தார். (களரு)

ஆயபோதாழியங்கையண்ணல்பொற்கரகநீராற்
சேயவான்சோதியாடற்சேவடிவிளக்கிச்சாந்தந்
தூயபோதவிழச்சாத்தித்தூபமுஞ்சுடருங்கோட்டி
நேயமோடருச்சித்தையனிறையருள்பெற்றுநின்றான். (களசு)

விண்டலத்தவருளாதிவேதியன்பாததீர்த்த
முண்டகத்தவனுமாலுமுனிவரும்புரந்தராதி
யண்டருநந்திதேவுமடுகணத்தவருமேனைத்
தொண்டரும்புறம்புமுள்ளுநனைத்தனர்சுத்திசெய்தார். (களஎ)

அத்தலைநின்றமாயோனாதிசெங்கரத்துநங்கை
கைத்தலங்கமலப்போதுபூத்ததோர்காந்தளொப்ப
வைத்தருமனுவாயோதக்கரகநீர்மாரிபெய்தான்
றொத்தலர்கணணிவிண்ணோர்தொழுதுபூமாரிபெய்தார். (களஅ)

ஆடினாரரம்பைமாதர்விஞ்சையரமுதகீதம்
பாடினாரவென்றார்த்துப்பரவினார்முனிவர்வானோர்
மூடினார்புளகப்போர்வைகணத்தவர்முடிமேற்செங்கை
சூடினார்பலருமன்றற்றொடுகடலின்பத்தாழ்ந்தார். (களகூ)

(களரு) அடியினீழல் கலந்துளார் தம்மையொத்தார் என்றது, தேவர்முதல் நிலவுலகிலுள்ளோர்காறும் பேதமின்றி ஒருசேரவிருத்தலை.

(களசு) ஆழி அம்கை அண்ணல் - திருமால் - ஆடல்சேவடி-நடனம்புரியுஞ் செவந்ததிருவடி கோட்டி - சுற்றி.

(களஎ) ஆதிவேதியன் - சிவபெருமான்.

(களஅ) ஆதி - சிவபெருமான். கரகநீர் மாரிபெய்தான்-என்பதற்கு, கரகத்திலுள்ள நீரைவார்த்தா னென்பதுபொருள்.

(களகூ) தொடுகடல் (சகரர்) தோண்டிய கடல்.

புத்தனுரெறிந்தகல்லும்போதெனமிலைந்தவேத
வித்தனுரடிக்கீழ்வீழவிண்ணவர்முனிவரேனோர்
சுத்தநாவாசிகூறக்குஙகுமத்தோயந்தோய்ந்த
முத்தவாலரிசிவீசிமூழ்கினுர்போகவெள்ளம். (கஅ0)

அம்மையோடப்பனென்னவலர்மணம்போலநீங்கார்
தம்மருள்விளையாட்டாலேயாற்றநாட்டமியர்போல
நம்மனோர்காணத்தோன்றிநன்மணம்புணரஞால
மும்மையுமுய்ந்தவென்னுத்தத்தமின்மொழியலுற்றூர். (கஅக)

காமருசுரபித்தீம்பால்கற்பகக்கனிநெய்கன்ன
னுமருசுவையவின்னநறுமதுபருக்கஞ்செம்பொ
னுமணிவட்டத்திண்காறபாசனத்தமையப்பெய்து
தேமருகொன்றையானைத்திருக்கைதொட்டருள்கவென்றூர். ()

அங்கைவைத்தமுதுசெய்தாஙககமகிழ்ந்தட்டமூர்த்தி
கொங்கவிழ்குமுதச்செவ்வாயகோட்டிவாண்முறுவல்பூத்தான்
புஙகவர்முனிவர்கற்பின்மகளிரும்போதின்மேய
மங்கையரிருவரோமெஙகலம்பாடலுற்றூர் (கஅரு)

மாக்கடிமுளரிவாணன்மைந்தரோடொருஙகுவைகி
நாக்களினடுவாரத்துவையானறுநெயார்த்தி
வாக்கிடவாரமாந்திவலஞ்சுழித்தகவீஙகித
தேக்கிடமொலியினூர்த்துஙியிர்ந்ததுதெய்வசசெந்தீ. (கஅச)

(கஅ0) புத்தனுர் - சாக்கியநாயனுர். குஙகுமத்தோயந்தோய்ந்த முத்தவாலரிசி என்றது - மந்திராட்சதையை

(கஅஉ) கற்பகக்கனி - கற்பகவிருட்சந்தந்தவாழைக்கனி. கன்னல்-சருக்கரை. பாசனம்-கலம். காமரு, தேமரு என்பவற்றினிறுதியுகரந்தொகுத்தல். திருக்கைதொட்டருள்க என்றது, சைவபரிபாஷை.

(கஅரு) அட்டமூர்த்திஎன்றது. நிலம், நீர், நெருப்பு, காற்று, ஆகாயம், சூரியன், சந்திரன்என்னு மிவ்வெட்டுருவாய் நிற்குஞ் சகளவடிவினை. புஙகவர் - தவசிரேஷ்டர். மகளிர்-சத்தமாதர்கள்-போதின்மேய மங்கையரிருவர்என்றது - பூமகள், நாமகளை.

(கஅச) முளரிவாணன் - தாமரைமலரில் வசிக்கும் பிரமன். மைந்தரென்றது, சனகனுதிநால்வரை நாக்களி னடுவார என்றது - காளி, கராளி, மனோஜவை, சுலோகிதை, சுதூம்பரவருணை, ஸ்புலிங்கினி, விசுவரூபி என்னும், அக்கினிதேவனுடைய ஏழுநாக்களில் நடுவாகிய சுலோகிதை என்னும் நாவினை. இதன்விரிவை முண்டகோபநிஷத்திற்காண்க. துடவை-சிருக்குசிரவம். ஆர்த்தி-நிரப்பி. அகடு - வயிறு.

சுற்றுநான்மறைகளார்ப்பத்தூரியஞ்சங்கமேங்கக்
கற்றநான்முகத்தோன்வேள்விச்சடங்குநூல்கரைந்தவாற்றான்
முற்றமங்கலநாண்சாத்திமுழுதுலகீன்றாள்செங்கை
பற்றினன்பற்றிலார்க்கேவீடருள்பரமயோகி. (கஅகூ)

இணரெரித்தேவுந்தானேயெரிவளர்ப்பவனுந்தானே
யுணவுகொள்பவனுந்தானேயாகியவொருவன்வையம்
புணர்வுறுபோகமூழ்கப்புருடனும்பெண்ணுமாகி
மணவினைமுடித்தானன்றான்புணர்ப்பையார்மதிக்கவல்லார். ()

பின்புதன்பன்னியோடுபிறைமுடிப்பெருமான்கையி
னன்பொரிவாங்கிசெந்தீநாமடுத்தெனைததுமான
தன்படிவுணர்ந்தவேதமுனிவர்க்குத்தக்கதான
மின்பகந்தரும்பநல்கியெரிவலமுறையால்வந்து. (கஅஎ)

மங்கலம்புனைந்தசெம்பொனம்மிமேன்மணட்டிபாத
பங்கயமலரைக்கையாற்பரிபுரஞ்சிலம்பப்பற்றிப்
புங்கவன்மனுவாலேற்றிப்புண்ணியவசிட்டன்றேவி
யெங்கெனசசெங்கைகூப்பியெதிர்வரவருட்கண்சாத்தி. (கஅஅ)

விதிவழிவழாதுவேள்விவினையெலாமிரம்பவிங்ங
னதிர்கடலுலகந்தேறவாறறிநான்மறைகளார்ப்பக்
கதிர்மணிநகையார்வாழ்த்தக்காமனைக்காய்ந்தநம்பி
மதிநுதன்மங்கையோடுமணவறைதன்னிற்புக்கான். (கஅகூ)

மனிதருமிமையாதையன்மங்கலவனப்புநோக்கிப்
புனிதவானவரையொத்தாரவர்க்கதுபுகழோவெந்தை
கனிதருகருணைநாட்டம்பெற்றவர்கடவுளோராற்
பனிதருமலரிட்டேத்திவழிபடற்பாலரன்றோ. (கசுO)

மானிடரிமையோரென்னும்வரம்பிலராகிவேள்வி
தானிடரகலநோக்கிதலைத்தலைமயங்கிநின்றார்
கானிடநடனஞ்செய்யுங்கண்ணுதலருட்கணோக்கா
லூனிடரகலுநாளிலுயர்ந்தவரிழிந்தோருண்டோ. (கசுக)

(கஅஎ) படிவம் - ஈறுதொக்கு நின்றது.

(கஅஅ) வசிட்டன்தேவி - அருந்ததி.

(கஅகூ) வேள்விவினை - திருககலியாணசசடங்கு. இங்ஙனம் என்பது, ஈறுதொக்கு, இங்ஙன் எனநின்றது.

(கசுக) இடர்-பிறவித்துன்பம். தலைத்தலை-இடங்கடோறும். மயங்கி - கலந்து. ஊனிடரகலுநாள் - பிறப்பொழியும்நாள். கானிடம் - மயானம்.

மணவறைத்தவிசினீங்கிமன்றன்மண்டபத்திற்போந்து
கணமணிச்சேக்கைமேவிக்கருநெடுங்கண்ணன்வாணி
துணைவனேமுதல்வானோர்க்குஞ்சூழ்கணத்தொகைக்குமென்றுந்
தணவறுசெல்வந்தந்தோன்சாறுசால்சிறப்புநல்கி. (ககூஉ)

எட்டுவாய்முளரியான்மாலேனைவானவருந்தத்த
நாட்டுவாழ்பதியிற்செல்லநல்விடைகொடுத்துவேந்தர்க்
காட்டுவானடிக்காட்டுந்தன்மைபோலரசுசெய்து
காட்டுவானாகியையன்றிருவுளக்கருணைபூத்தான். (ககூங)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அதிர்விடைக்கொடியங்கயற்கொடியாகவராக்கலன்பொற்கலனாகப்
பொதியவிழ்கடுக்கைவேம்பலராகப்புலியதள்பொலந்துகிலாக
மதிமுடிவைரமணிமுடியாகமறைகிடந்தலம்புமாமதுரைப்
பதியுறைசோமசுந்தரக்கடவுள்பாண்டியனாகியீற்றிருந்தான். (ககூச)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

விண்டவழ்மதியஞ்சூடுஞ்சுந்தரவிடங்கப்புத்தேள்
கொண்டதோர்வடிவுக்கேற்பக்குருதிகொப்புளிக்குஞ்சூலத்
திண்டிறற்சங்குகன்னன்முதற்கணத்தேவர்தாமும்
பண்டையவடிவுமாறிப்பார்த்திபன்பணியினின்றார். (ககூரு)

தென்னவன்வடிவங்கொண்டசிவபரனுலகங்காக்கு
மன்னவர்சிவனைப்பூசைசெய்வதுமறையாறென்று
சொன்னதுமன்னரெல்லாந்துணிவதுபொருட்டேதானு
மந்நகர்நடுவூரென்றோரணிநகர்சிறப்பக்கண்டான். (ககூசு)

(ககூஉ) தணவு - நீக்கம். தவிசு - ஆசனம். சேக்கை—சிங்காதனம். சாறு - (விவாக) மகோற்சவம்.

(ககூங) ஆட்டுவானடிக்காட்டுந் தன்மைபோலென்றது, வேதமுதலிய நூல்களைத் தாம் வகுத்திருப்பினும், அவற்றின்வழி ஆன்மாக்கள் நடக்க வியலாதாதலால் தாமேவந்தருளி அரசியல்செலுத்திக் காட்டினாரென்பதை.

(ககூச) பொதி - அரும்பு.

(ககூரு) விடங்கம் - அழகு.

(ககூசு) மறை ஆறு - வேதநெறி.

மெய்ம்மைநூல்வழியேகோயில்விதித்தருட்குறிநிறீஇப்பே
ரிம்மையேநன்மைநல்குமிறையெனநிறுவிப்பூசை
செம்மையாற்செய்துநீபவனத்துறைசிவனைக்கால
மும்மையுந்தொழுதுவையமுழுவதுங்கோனடாத்தும். (ககஎ)

பூவருமயன்மாலாதிப்புனிதருமுனிவரேனோர்
யாவருந்தனையேபூசித்திகபரமடையநின்ற
மூவருணமேலாமுக்கண்மூர்த்தியேபூசைசெய்த
தாவரலிங்கமேன்மைத்தகுதியாரளக்கவல்லார். (ககஅ)

மேற்படி - வேறு.

மனித்தருக்கரசாகித் தெவ்வேந்தர்க்குமடங்கலாய் மடநல்லார்க், கினித்தவைங்கணைக் காளையாய்நிலமகட் கிணர்த்துழாயணிமாலா, யனித்தநித்த மோர்ந்திகபரத்தரசை நீத்தகந்தெளிந்தவர்க்கொன்றாய்த், தனித்தமெய்யறிவானந்தமாம் பரதத்துவமாய்நின்றான்.()

திருமணப்படலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் கச - க்கு - திருவிருத்தம் - எகூஎ.

(ககஎ) நூல் - சிற்பசாஸ்திரம். நன்மை நல்குமிறை என்பது- சௌந்தரபாண்டியனாற் புதுக்கியநடுவூர்சிவதளியிலமைத்தசிவலிங்கத்தின் திருநாமம். இதற்கு வடமொழிமகாபீஷ்டப்பிரதேஸ்வரர், இதனுண்மை, "முலைமூன்றணைந்த சிலைநுதற்றிருவினை, அருமறைவிதிக்கத்திருமணம் புணர்ந்து, மதிக்குலம்வாய்த்த மன்னவனாகி, மேதினிபுரக்கும் விதியுடைநன்னாள், நடுவூர்நகர்செய் தடுபவந்துடைக்கும்,அருட்குறிநிறுவியருச்சனைசெய்த,தேவர்நாயகன்" எனக்கல்லாடத்தில் வருதல் காணக. செம்மை-தானியாகுபெயர். முறைமைஎன்பது பொருள். மும்மை - மூன்று.

(ககஅ) இகம் - இவ்வுலகம். பரம் - முத்தியுலகம்.

(கககூ) ஐங்கணைக்காளைஎன்றது - தாமரை, மா, அசோகு, முல்லை, நீலம்என்னுமைந்துபுஷ்பங்களையே பாணமாகவுடையமன்மதனை. இணர்-பூங்கொத்து. அநித்தம - நிலையாமை. நித்தம் - நிலையுடைமை ஒன்றாய் - அபேதமாய்.

சிவமயம்.

ஆறவது,

வெள்ளியம்பலத்திருக்கூத்தாடியபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

உலகியனிறுத்துவான்வந்தொருபரஞ்சுடர்வான்றிங்கட்
குலமணிவிளக்கைவேட்டுக்கோமுடிகவித்துப்பாராண
டிலகுறுதோற்றமீதான்முனிவரரிருவர்தேற
வலகிலானந்தக்கூத்துசசெய்தவாறறையலுற்றாம். (க)

புண்ணியமலர்மென்கொம்பைவேட்டபின்புவனந்தாங்குங
கண்ணுதன்மூர்த்தியாயகவுரியன்மணந்திலவந்த
மண்ணியல்வேந்தர்வானோர்மாதவர்பிறருமுன்ன
நண்ணுதிரென்னவேலோரேணனுவார்விரைவினெய்த. (உ)

பொன்னவிர்கமலம்பூத்தபுனிதநீராடித்தத்த
நன்னெறிநியமமுற்றிநண்ணினாபுலிக்காலோனும்
பன்னகமுனியுந்தாழ்ந்துபரவியம்பலத்துளாடு
நின்னருணடங்கண்டுணபதடியேங்கணியமமென்றார். (ங)

என்னலுமந்தக்கூத்தையிங்குநாஞ்செய்துந்தில்லைப்
பொன்னகருலகமெல்லாமுருவமாமபுருடற்குள்ள
மின்னதாந்துவாதசாந்தமென்றிறையருளிசசெய்ய
மன்னவவேனையங்கம்யாவெனமன்னனசொலவான். (ச)

(க) உலகியல்என்றது-உயர்ந்தோர்வழக்காயவகுத்த, அறநிலையறம், மறநிலையறம், அறநிலைப்பொருள், மறநிலைப்பொருள். அறநிலையின்பம், மறநிலையின்பம் என்னுமறுவகைப்பொருள்களை. பார்-பரத்தலென்னுந் தொழிலடியாகப் பிறந்தபெயர், பூமி. முனிவரரிருவரென்றது - பதஞ்சலி வியாக்கிரபாதரை.

(ங) நியமம் - நித்தியகடன்.

(ச) உலகமெல்லாம் உருவமாம்புருடன் என்றது, விராட்புருடனை. துவாதசாந்தம் என்றதை, தலவிசேடம் உக-வது பாடற்குறிப்பிற்காண்க.

அரைக்குமேலுலகேழென்றுமரைக்குக்கீழுலகேழென்று
முரைக்கலாலுலகமெல்லாமுருவமாம்புருடற்கிந்தத்
தரைக்குமேலனந்தந்தெய்வததானமுண்டனைத்துங்கூறின்
வரைக்குறாசிலதானங்களவகுத்துரைசெய்யக்கேண்மின். (௫)

திருவளராரூர்மூலந்திருவானைக்காவேநாபி
மருவளர்பொழில்சூழண்ணாமலைமணிபூரநீவி
ரிருவருங்கண்டமன்றமிதயமாந்திருக்காளத்தி
பொருவருங்கண்டமாகும்புருவமத்தியமாங்காசி. (௬)

பிறைதவழ்கயிலைக்குன்றம்பிரமரந்திரமாம்வேத
மறைதருதுவாதசாந்தமதுரையீததிகமெந்த
முறையினுமென்னின்முனனர்த்தோன்றியமுறையாலென்றக்
கறையறுதவத்தரோடுகவுரியன்கோயில்புக்கான். (௭)

தன்னருளதனுணீத்ததன்னையேதேடிப்போந்த
மின்னவிர்கயிலைதானேவிடையுருமாறிமன்றாய்
மன்னியதேயோதிங்கண்மண்டலமேயோவென்னப்
பொன்னவிர்விமானக்கீழ்பால்வெள்ளியம்பொதுவுண்டாக. (௮)

மின்பயில்பரிதிப்புத்தேள்பாற்கடலவிளங்கியாங்குப்
பின்பதன்மிசைமாணிக்கப்பீடிகைதோன்றிற்றன்ன
தன்பர்தமுளமேயாகுமலலதுவேதசென்னி
யென்பதாமஃதேயன்றியாதெனவிசைக்கற்பாற்றே. (௯)

அன்னதோர்தவிசினும்பராயிரங்கரத்தாலள்ளித்
துன்னிருள்விழுங்குங்கோடிசூரியரொருகாலத்து
மன்னினருதித்தாலொப்பமனமொழிபக்கங்கீழ்மேற்
பின்முதல்கடந்தஞானப்பேரொளிவடிவாய்த்தோன்றி. (௧௦)

---

(௫) வரை - அளவு.

(௬) மூலம் - மூலாதாரம். நாபி - சுவாதிட்டானம். இதயம்- அனாகதம். கண்டம் - விசுத்திஸ்தானம் - புருவமத்யம் - ஆக்கினையஸ்தானம்.

(௭) கறை - குற்றம். கவுரியன் - சவுந்தரபாண்டியன்.

(௮) மன்று - வெள்ளியம்பலம்.

(௯) பீடிகை - பீடம்.

(௧௦) மனமொழிபக்கம் கீழ்மேல் பின்முதல்கடந்த என்றது, சித்தத்திற்கும், வாக்கிற்கும், வரையறப்படாமல் ஆணவத்திற் கட்டுண்டோர்க்குப் புலப்படாதிருத்தலிற் சமீபமின்றித் தனக்கோர் நிகர்பொருள் எவ்விடத்தும் எக்காலத்தும் இன்மையை.

முந்துறுகணங்கண்மொந்தைதண்ணுமைமுழக்கஞ்செய்ய
கந்திமாமுழவந்தாக்கநாரணனிடக்கையார்ப்ப
வந்துகந்திருவநூலின்மரபுளியிருவர்பாட
வைந்துதுந்துபியுங்கல்லென்றார்கலிமுழக்கங்காட்ட. (கக)

மதுமுகத்தலர்ந்தவெண்டாமரைமகள்சுருதிகூட்டச்
சதுமுகத்தொருவன்சாமகீதயாழ்தடவிப்பாட
விதுமுகத்தருகுமொய்க்குமீனெனஞானவெள்ளிப்
பொதுமுகத்தமரர்தூற்றும்பூமழையெங்கும்போர்ப்ப. (கஉ)

பொருங்கடனிறத்தசெந்தீப்பொங்குளைக்குறளன்மீது
பெருங்கடல்வடவைச்செங்கண்பிதுங்கமேற்றிரிந்துநோக்கி
முருங்கடலெரியிற்சீறமுதுகிறவலத்தாளூன்றிக்
கருங்கடன்முளைத்தவெய்யோன்காட்சியிற்பொலிந்துநின்று. (கங)

கொய்யுஞ்செங்கமலப்போதுகுவித்தெனவெடுத்துக்கூத்துச
செய்யும்புண்டரிகத்தாளுந்திசைகடந்துளவீரைந்து
கையுந்திண்படையுந்தெய்வமகளிர்மங்கலநாணகாத்த
மையுண்டமிடறுஞ்சங்கவார்குழைநுழைந்தகாதும். (கச)

செக்கரஞ்சடையுந்தேசார்வெண்டிருநீறுந்தெய்வ
முக்கணுமுரகக்கச்சுமுள்ளெயிறிமைக்குமார்பு
மைக்கருங்கயற்கணங்கைவல்லியினொதுங்கிநிற்கும்
பக்கமுமவண்மேல்வைத்தபார்வையுநகையுந்தோன்ற. (கரு)

கங்கையாறலம்புமோசைகடுக்கைவண்டிரங்குமோசை
மங்கலமுடிவினோசைமந்திரவேதவோசை
செங்கையாடெரியினோசைதிருவடிச்சிலம்பினோசை
யெங்கணுநிரம்பியன்பரிருசெவிக்கமுதமூற்ற. (கசு)

(கக) தண்ணுமை-இருதலையுஞ் சுருங்கிய, நெடியவுடலினையு முடையது. முழவமாவது, பெரியவுடலின்மேல் தலை பெற்றுள்ள ஐந்துமுகமுடையது. பஞ்சதுந்துபிகளாவன - தோற்கருவி, துளைக்கருவி, கஞ்சக்கருவி, நரம்புக்கருவி, மிடற்றுக்கருவிகளாம். கந்திருவநூல்இசைநூல. [து-சபை.

(கஉ) விதுமுகம்-சந்திரமண்டலம், மீன்-நட்சத்திரங்கள். பொ

(கங) திரிந்து - சுழன்று உளை - புறமயிர். குறளன்-குறுகிய வடிவினையுடைய முயலகன் முருங்கு, மெலித்தல்விகாரம்.

(கச) செக்கர்-செம்மைநிறம். உரகம்-பாம்பு. எயிறு-ஆதிவராகதந்தம்.

(கரு) குவித்தெனஎன்றது, குவிந்தெனவென்றும்பாடம்.

(கசு) அலம்பும்-ஒலிக்கும். கடுக்கை-கொன்றைமலர். எரி-மழு.

ஆடினனமலமூர்த்தியஞ்சலிமுகிழ்த்துச்சென்னி
சூடினுரடியில்வீழ்ந்தார்சுருதியாயிரநாவாரப்
பாடினுர்பரமானந்தப்பரவையிற்படிந்தாரன்பு
நீடினுர்நிருத்தானந்தஙகாணபதுரியமம்பூணடார். (கள)

முனிவர்கந்திருவர்வானேர்தானவர்மோனயோகர்
புனிதகிம்புருடராதிப்புலவருமிறைஞ்சியன்பின்
கனிதருமின்பத்தாழ்ந்தார்திருமணஙகாணவந்த
மனிதருஙகாணப்பெற்ருர்மாதவர்பொருட்டான்மன்னே. (கஅ)

அனந்தனுமுனிவர்வேந்தனளவிலானந்தமூறி
மனந்தனினிரம்பிமேலும்வழிவதுபோலமார்பம்
புனைந்தபுணணியவெணணீறுகரைந்திடப்பொழிகண்ணீரு
ணனைந்திருகரமுஙகூப்பிநாதனைப்பாடுகின்ருன். (கக)

பராபரமுதலேபோற்றிபத்தியில்விளைவாய்போற்றி
சராசரமாகிவேருய்நின்றதற்பரனேபோற்றி
கராசலவுரியாய்போற்றிகனகவம்பலத்துளாடு
நிராமயபரமானந்தநிருத்தனேபோற்றிபோற்றி. (௨௦)

ஒன்ருகியைந்தாயையைந்துருவாகிவருவாய்போற்றி
யின்ருகிசசென்றநாளாயெதிர்நாளாயெழுவாய்போற்றி
நன்ருகித்தீயதாகிநடுவாகிமுடிவாய்மன்று
ணின்ருடும்பரமானந்தநிருத்தனேபோற்றிபோற்றி. (௨க)

அடியவரெம்பொருட்டுவெள்ளியம்பலததாடல்போற்றி
பொடியணிதடந்தோளபோற்றிபுரிசடைமகுடம்போற்றி
கடியவிழ்மலர்மென்கூந்தற்கயல்விழிபாகம்போற்றி
நெடியநற்பரமானந்தநிருத்தனேபோற்றிபோற்றி. (௨௨)

(கள) அமலன்-மலரகிதன் ஆமிரம - அனநதம. பரமானந்தம்-பேரின்பம். (கஅ) மோனம்-மௌனநிலை.

(கக) அனந்தனுமுனிவர் வேந்தன் என்றது-ஆதிசேடாவதாரமாகிய பதஞ்சலிமுனிவரை.

(௨௦) பராபரம்-முன்பின்னில்லாதது எனவே அனுதியாயுள்ளதுஎன்பதுபொருள் கராசலம்-கரம்அசலம்—கையையுடையமலை, எனவே யானை என்பதுபொருள். நிராமயம் நிர் ஆமயம் - நோயில்லாதவன். ஆமயம்-நோய்.

(௨க) ஒன்ருய் என்றது-நிஷ்களம், சகளம், சகளநிஷ்களமுங் கடந்துநின்ற சுத்தசிவத்தை. ஐந்துரு என்றது, பரசிவன், அனுசதசிவன், சதாசிவன், மகேசன், உருத்திரனென்னு மிவர்களை. ஐயைந்தாய் என்றது, சந்திரசேகரர்முதலிய இருபத்தைந்து சிவமூர்த்தங்களை.

என்றுநின்றேத்தினான்பின்னிருவரைநோக்கிவெள்ளி
மன்றுணின்றாடாநின்றமறைமுதல்கருணைகூர்ந்து
நன்றுநீர்வேட்டதென்னென்றருள்செயநாதன்பாதந்
துன்றுமெய்யன்பிற்றாழ்ந்துதொழுதுநின்றிதனைசசொல்வார். ()

எந்தையித்திருக்கூத்தென்றுமிந்நிலைநின்றி யார்க்கும்
பந்தவெம்பாசநீங்கப்பரித்தருள்செயதியென்னச
செந்தமிழ்க்கன்னிநாடுசெய்தமாதவப்பேறெய்தத்
தந்தனமென்றான்வேதந்தலைதடுமாறநின்றான். (௨௪)

அராமுனியீதுவேண்டுமோதியெம்பெருமவிந்த
நிராமயபரமானந்தநிருத்தநேர்கண்டோரெலலாந்
தராதலமிசைவந்தெய்தாததனிக்கதிபெறுதலவேண்டும்
பராபரவென்றுதாழ்ந்தான்பகவனுமகர்குநோநதான். (௨௫)

ஆர்த்தனர்கணத்தோர்கைகோத்தாடினரலர்பூமாரி
தூர்த்தனர்விண்ணோர்கண்ணீர்துளும்பினாமுனிவராகம்
போர்த்தனர்புளகமனபிற்புதைந்தனர்விழுங்குவார்போற்
பார்த்தனர்புல்லிக்கொண்டார்பரவியவ்விருவர்தம்மை. (௨௬)

மேற்படி - வேறு.

அனித்தமாகியபூதமைம்பொறிபுலனுதியாறாறுகி
யினித்தமாயையோடிருவினைத்தொடக்கிறுமிருளினும்வேறாகித
தனித்தயோகிகளகநிறைந்தாடியதனிப்பெருந்திருக்கூத்தைக் [ன்.
குனித்தவண்ணமாக்கண்டவர்க்கிகபரங் கொடுத்தவாணுறைகின்று

(௨௪) இந்நிலை என்றது-வெள்ளியம்பலத்தை. தலைதடுமாறல், தட்டழிந்து மயங்கல் கன்னிநாடு-பாண்டிநாடு.

(௨௫) அலர்பூ - மலர்ந்தபூ.

(௨௭) பூதமைம்பொறி புலனுதியாறாறுகி என்றது - பிரிதிவு முதலிய பஞ்சபூதங்களும், மெய்முதலியஞானேந்திரியங்களைந்தும், சத்தமுதலியவைம்புலன்களும், மனமாதியந்தக்கரணங்கணான்கும், கூடிய ஆன்மதத்துவ மிருபத்துநான்கும், காலம், நியதி, கலை, வித்தை, இராகம், புருடன், மாயைஎன்னும் வித்தியாதத்துவமேழும், சுத்தவித்தை, ஈசுரம், சதாக்கியம், சத்தி, சிவம் என்னும் சிவதத்துவமைந்தும் ஆகிய முப்பத்தாறு தத்துவங்களை. இனித்தமாயை என்றது, பொருளல்லவற்றைப் பொருளாகக்கருதி இன்புறச்செய்யு மாயாமலத்தை. இருவினைத்தொடக்கென்றது, நல்வினை, தீவினைகட்கேதுவாகிய கன்மமலத்தை. இருளென்றது – சகசமலமாகிய ஆணவமலத்தை. குனித்தவண்ணம்-ஆடியதிருக்கோலம்.

குனிவிலாதிரைத் தினந்தொடுத்தெதிர்வரு கொடுவிலாதிரையெல்லே, புனிதவாடகமுளரிதோய்ந் தத்தனிப்பொதுநடந் தெரிசித்தநு, கினிதமர்ந்து நூற் றெண்மடங்கைந்தெழுத் தெண்ணியீ நிலைநிற்குந, கனியுமன்பினு ரெணணியாஙகெய்துவர் கருதியவரமெல்லாம். (உஅ)

வெள்ளியம்பலத் திருக்கூத்தாடியபடலம் முற்றிற்று.

ஆக படலம் கரு - க்கு - திருவிருத்தம் - அஉரு.

ஏழாவது,

குண்டோதரனுக்கு அன்னமிட்டபடலம்.

கலிநிலைத்துறை

பன்னகேசனுமடிபுலிப்பாதனும்பணிய
மின்னுவார்சடைமன்னவன்வெள்ளிமன்றுடல்
சொன்னவாறிதுபசித்தழல்சுடவொருபூத
மன்னமாமலைதொலைத்தவாறெடுத்தினியறைவாம். (க)

கன்னியர்க்கரசாயினுள்கடிமணைபுகுந்த
மின்னியற்சடைமாதவர்வேதியரேனே
ரெந்நிலத்துளமன்னவர்யாவர்க்குமுறையே
பொன்னியற்கலத்தறுசுவைப்போனகமருத்தா. (உ)

பூசுகின்றவுமுடிப்பவும்பூணபவும்பழுக்காய்
வாசமெல்லிலையேனவுமமமுறைவழஙகாத்
தேசமன்னவரேனையோர்செல்லுநர்சசெலுத்தி
யீசனன்புறகற்பினுளிருக்குமவ்வேலை. (௩)

(உஅ) வில் ஆதிரை, தனுமாசத்திருவாதிரை நட்சத்திரம் ஐந்தெழுத்து—ஸ்ரீபஞ்சாட்சரம்.

(க) பன்னகேசன்-பதஞ்சலிமுனிவர், புலிப்பாதன் - வியாக்கிரபாதன்.

(உ) இயல், முதனிலைத் தொழிற் பெயராதலின் வருமொழி நோக்கித் திரிந்தது.

(௩) பழுக்காய்-பாக்கு. மெல்லிலை-வெற்றிலை. வாசம்-வாசனைத்திரவியம். அவை-தக்கோலந் தீம்பூதகைசாலிலவங்கம், கற்பூரஞ் சாதியோடைந்து. எனவும் என்றது-மலர்முதலியவற்றை.

மடைவளத்தொழிற்புலவர்வந்தடியிணைவணங்கி
யடியரேமட்டபோனகமாயிரத்தொன்றி
னிடையதாயினுந்தொலைந்திலதியாங்கண்மேற்செய்யக்
கடவதேதெனப்பிராட்டிதன்கணவர்முன்குறுகா. (ச)

பணிந்தொதுங்கிநின்றடிகணமுப்பத்துமுக்கோடி
கணங்கடம்மொடுமிங்கெழுந்தருள்வதுகருதி
யிணங்குமின்சுவைப்போனகமெல்லையின்றாக்கி
யுணங்குகின்றதுண்டெஞ்சியதெனைத்தெனவுரைக்கின். (ரு)

இமையக்குன்றமுமடைகலாயிதன்புறங்கிடந்த
சிமையக்குன்றுகளீட்டமுஞ்சேர்ந்தெனநிமிரச
சமையக்கொட்டியவாலரிபபுழுககலுஞ்சாதக்
கமையக்கொட்டியகறிகளினவருககமுமனைத்தே. (சு)

என்றபோதிறையெம்பிரான்றேவியாரிடத்தி
லொன்றுமன்பினுலொருவிளையாடலைநினைந்தோ
தன்றனிக்குடைப்பாரிடத்தலைவனதாற்ற
லன்றியாவருமறிந்திடககாட்டவோவறிமேயம். (எ)

சிறிதுவாணைகைசெய்துமூவேந்தரிறசிறந்த
மருவின்மீனவனரும்பெறன்மகளுனக்கரிதிற்
பெறுவதேதுவான்றருவுரின்பணிசெயப்பெற்றிங
குறைவதேதற்பிறாதிருவெலாமுன்னதேயன்றோ. (அ)

அளவிலாதநின்செல்வததின்பெருககைநாமறிய
விளைவுசெய்தனைபோலுநின்விருநதுணப்பசியாற்

(ரு) போனகம்-அமுது. உணங்கல்-வாடல். எஞ்சியது-சேஷமாயுள்ளது. எத்தனைதது என்பது எனைத்தெனநின்றது தொகுத்தல்விகாரம்.

(சு) நிமிர்தல்-உயர்தல. சமைய-பொருந்த. வால்அரிபுழுக்கல்-வெள்ளிய அரிசியாலமைந்த அன்னம். சாதத்துக்கு என்பது சாதக்கு எனநின்றதுதொகுத்தல்.

(எ) பாரிடம்-பூதம்

(அ) அரும்பெறல்மகள் - பெறுதற்கு பெற்றமகள். மகள் - அண்மைவிளி.

(கூ) பசியாற் களையடைந்தவராக நங்கணத்தினுட் காணேம் என்றது, சிவகணங்கட்குப் பசிப்பிணியின்மையைக் குறித்துநின்றது-தளவமூரல், முல்லையரும்பனையபற்கள். தளவம்-முல்லை.

களையடைந்தவராகிநங்கணத்தினுட்காணேந்
தளவமூரலாயாஞ்செயத்தக்கதேதென்றான். (௯)

அடுக்கநின்றகுண்டோதரனகட்டிடைவடவை
மடுக்கவுண்ணினனதுவந்துவயிற்றெரிபசியாய்த்
தொடுக்கவாலமுண்டாஙகுடல்சோர்ந்துவேர்த்தாவி
யொடுக்கமுற்றையபசியினுலுயங்கினேனென்றான். (௧0)

குடையெடுக்குமிக்குறியதாட்குறட்கொருபிடிசோ
றிடுமினப்புறஞ்சோறுபாலெனத்தொழுதெல்லா
முடையநாயகிபோயினள்குறியனுமுடனே
நடைதளர்ந்துகணபுகைந்துவாயபுலர்ந்திடநடந்தான். (௧௧)

படைக்கணேவலரிறைமகள்பணியிற்பசிநோய்
தொடுத்தவன்றனைக்கொணடுபோய்சசொன்றிமுன்விடுத்தா
ரடுத்திருந்ததேகணடனரன்னமாமலையை
யெடுத்தயின்றதுமடிசிலங்கிருந்ததுஙகாணர். (௧௨)

சிலம்புநூபுரசசீறடிச்சேடியர்சில்லோ
ரலம்புவால்வளைக்கைநெரித்ததிசயமடைந்தார
புலம்புமேகலையார்சிலர்பொருக்கெனவெருணடார்
கலம்பெய்பூண்முலையார்சிலர்கணபுதைத்திரிந்தார். (௧௩)

முரவைபோகியமுரிவில்வான்மூரல்பால்வறையல்
கருனைதீம்பயறடுதுவைபலவகைக்கறிகள்
விரவுதேம்படுபாறயிரிழுதுதேன்வெள்ளம்
வரைவிலாதனமிடாவொடுவாரிவாய்மடுத்தான். (௧௪)

---

(௧0) அகடு - வயிறு. ஒடுக்கம் - மெலிவு. உயஙகல்-வாடல்.

(௧௧) குறியதாள்குறள் - குறுகிய காலையுடையபூதம் சோறும்-சொல்லுவோம், இது எதிர்காலத்தன்மை வினைமுற்றாதலால் முதனிலைதிரிந்து நின்றது.

(௧௨) படைக்கணேவலர் - படைத்தற்றொழிலினின்ற ஏவலாட்கள் - அல்லது வாள்போன்ற கணகளையுடைய பணிப்பெணகள்.

(௧௩.) சிலம்பும், அலம்பும், புலம்பும், என்பவை, ஒலிக்குமென்னும் பொருளன, சீறடி-சிற்றடி. இரிதல்-போதல்.

(௧௪) முரவை-தவிடு.மூரல்-சோறு. பால்வறையல், பால்சேர்த்துச் சமைத்த துவட்டற்கறி. கருனை-பொரிக்கறி. துவை-புளிங்கறி. இழுது-வெண்ணெய்.

பல்பழக்குவைவேற்றுருப்பண்ணியங்கன்னன்
மெல்சுவைத்தண்டுதெங்கிளையன்றியும்வேவா
வல்சிகாய்களின்வருக்கமுநுகர்ந்துமாறும
லெல்லைதீர்நவபண்டமுமெடுத்துவாய்மடுத்தான். (கரு)

பாரித்துள்ளவிப்பண்டமும்பருஉக்குறுங்கையால்
வாரிததன்பெருவயிற்றிடைவைப்பவுந்துடுவை
பூரித்தாகுதிபண்ணியதழலெனப்பொங்கிக்
கோரித்தொன்பதுவாயிலும்பசிதழலகொளுத்த. (கசு)

அலங்கலோதிகண்டதிசயமடைந்துகன்னன்பி
னலங்கொளுயகன்முன்புபோய்நாணமுட்கிடப்ப
விலங்குபூங்குழல்சுவன்மிசையிறக்கியிட்டொல்கி
நிலங்கிளைத்துநின்றுனிலைகண்டனனிருபன். (கஎ)

அஞ்சிலோதியைவினவுவானறிகலான்போலக்
குஞ்சியாரழலன்னவகுடவயிற்றவனுண
டெஞ்சியுள்ளவேற்பூதங்களின்னமும்விடுத்துன்
னெஞ்சுவப்பவேயருத்துதுமென்னலுநிமலே. (கஅ)

ஐயவின்னுமிக்குறட்பசியடங்கிடாவேறு
வெய்யபாரிடவீரரைவிடுத்தியேலெடுத்து
வையம்யாவையுமவயிற்றிடைவைப்பரேயதனுற்
செய்யகாலருத்திரப்பெயர்கேற்றமாமுனக்கே. (கக)

சங்கவார்குழைக்குறணமகன்றன்செயறனே
யிங்குவந்துரைசெய்திடவறிதியென்றிறைமுன்
மங்கைநாயகிகுமுதவாய்மலர்பொழிதயிற்றுத
திங்கள்வாய்முழையான்பசிததீசுடவந்தான். (உ0)

(கரு) பண்ணியம் - பலகாரம. கன்னல் - சருக்கரை. மெல்சுவைத்தண்டு - மெல்லுதற்றெழிலமைந்த கரும்பு. வல்சி - சோறு. நவபண்டம் - நவதானியம்

(கசு) பாரித்தல்-நிறைதல். தழல் - யாகாக்னி. கோரித்து-அதிகரித்து. ஒன்பதுவாயில - நவத்துவாரங்கள். கோரித்தென்றது கோரமென்னும் பெயரடியாகப் பிறந்தவினையெச்சம்.

(கஎ) சுவல் - பிடரி. ஒல்கி - துவண்டு.

(கஅ) சில்-வட்டத்தகட்டணி. குஞ்சி-மயிர். குடவயிற்றவன் குண்டோதரன்.

(உ0) முழை-மலைக்குகை.

நட்டமாடியசுந்தரநங்கையெம்பிராட்டி
யட்டபோனகம்பனிவரையனையவாய்க்கிடந்த
தொட்டெவாய்மடுத்திடவுமென்சுடுபசிதணியா
திட்டுணுதவர்வயிறுபோற்காந்துவதென்றான். (உக

கையர்முப்புரத்திட்டதீக்கடும்பசியுருவாய்ப்
பொய்யனேன்வயிற்றிடைக்குடிபுகுந்ததோவென்னுங
கையெறிந்திமெண்டங்கள்வெடிபடக்கதறு
மையகோவெனுமுயிர்த்திமொவிசோர்ந்தயரும். (உஉ)

குண்டோதரனுக்கு அன்னமிட்டபடலம் முற்றிற்று.

ஆக படலம் கசு - கரு - திருவிருத்தம் - அசஎ.

எட்டாவது,

அன்னக்குழியும் வையையு மழைத்தபடலம்.

கலிநிலைத்துறை.

வேதநாயகன்பாரிடவேந்தனுக்கமையா
வோதனந்திகளருத்தியதன்மையீதுவையும்
போதராமையாலமைவுறப்போன கக்குழிதந்
தோதமாநதியருத்தியசெய்திபுமுரைப்பாம். (க)

கவனமால்விடையாளிபின்கடிகமழ்தென்றற்
பவனமாமலையாட்டியைப்பார்த்துளநகைத்துத்
தவனமாபசியுடையவனறனபொருட்டன்ன
புவனமாதினைநினைதனனினைகருமுன்போந்தான். (உ)

(உக) காந்தல்-எரிதல.

(உஉ) கையர்-வஞ்சகர். முப்புரம-திரிபுரம்.

(க) அமையா-வயிறுநிரம்பாத. உவை-என்றது, அஃறிணைபல வின்பாற் சுட்டுப்பெயர்-இவ்வுகரசசுட்டு சேய்மை அண்மைகட்குப் பொதுவாதலின் சேய்மைப்பொருளிலவந்தது.

(உ) பவனம்-காற்று-தவனம-தாகம்-புவனமாது-பூமிதேவி-அன்னபுவனமாதென்றது, ஆன்மகோடிகளுக்குப் பலவுணவுகளையும் கொடுப்பவளாதலின்.

நாற்றடந்திசைத்தயிர்க்கடனனந்தலைநிலங்கீண்
டேற்றெழுந்துநாற்கிடங்கராயுதித்தெழுந்தாங்கு
மாற்றருஞ்சுவைத்தீந்தயிர்வாலரிப்பதத்தோ
டேற்றெழுந்ததுநாற்குழியிடத்திலும்பொங்கி. (ரு)

குருமதிக்குலமன்னவன்மருகனக்குண்டப்
பெருவயிற்றிருபிறையெயிற்றெரிசிகைப்பேழ்வா
யொருகுறட்குடைவீரனையுன்பசிதணியப்
பருகெனப்பணித்தருளலும்பாரிடத்தலைவன். (சு)

அத்தயிர்ப்பதங்கிடங்கரிலலைகடல்கலக்கு
மத்தெனக்கரம்புதைத்தெடுதெடுத்துவாய்மடுத்துத்
துய்த்திடப்பசிவிடுத்ததுசுருதிநாயகன்றாட்
பத்திவைத்துவீடுணர்ந்தவர்பழவினைத்தொடர்போல். (கி)

வாங்கிவாங்கிவாய்மடுத்தலுமுடமபெலாம்வயிறாய்
வீங்கினன்றரைகிழிபடப்பொருப்பெனவீழ்ந்தா
னீங்குநீளுயிர்ப்பிலனுடல்பரணடனனீர்வேட்
டாங்குநீர்நிலைதேடுவானுயினனெழுந்தான். (அ)

ஆவியன்னவர்ப்பிரிந்துறையணங்கனார்போலக்
காவிநாணமலர்தாமரைக்கடிமலாவாட
வாவியோடையுங்குளங்களும்வறப்பவாய்வைத்துக்
கூவநீணிலைநீர்களுமபசையறக்குடித்தான். (எ)

அனையனுகியுநீர்நசையாற்றலன்வருந்தும்
வினையனுகிவானதிசசடைவேதியன்பாதத்
தினையநாதனுந்தன்றிருமுடியின்மீதிருக்கு
நனையநாணமலரோதியைப்பார்தகொன்றுநவில்வான். (அ)

(ரு) நனந்தலை-நடு கிடங்கர்-குழி வாலரிப்பதம் - வெள்ளிய அரிசியாலமைந்த அன்னம். பதம - அன்னம்.

(சு) குரு-நிறம். பேழ்வாய், பிளந்தவாய்.

(அ) நீளுயிர்ப்பு-நெட்டுயிர்ப்பு, வேட்டு-விரும்பி, நீர்நிலை, தடாகமுதலியன. நிலைநீர் - இலக்கணப்போலி.

(எ) வாவி-நடக்குங்கிணறு. இது நடைவாவி என்று வழங்குகின்றது. காவி-நீலோற்பலம் கூவம்-கிணறு.

(அ) நசை-விருப்பம். இனைய-இரங்க. நனைய-பொருளடியாகப்பிறந்த குறிப்புவினைப் பெயரெச்சம் இது-மலரென்னும் பொருள்கொண்டது. நனை-தேன்.

தேங்குநீர்த்திரைமாலிகைச்செல்விநீயிந்த
வாஙகுநீர்த்தடம்புரிசைசூழ்மதுரையின்மாடோ
ரோங்குநீத்தமாயொல்லெனவருதியென்றுரைத்தா
னீங்குநீர்த்திருமாதவனொருமொழிநிகழ்த்தும். (௯)

அன்றுமெம்பிரானாணையாற்பகீரதன்பொருட்டுச்
சென்றுநீயொருதீர்த்தமாய்த்திளைப்பவர்களங்க
மொன்றுதீவினைத்தொடக்கறுத்தொழுகெனப்பணித்தா
யின்றுமோர்நதியாகெனப்பணித்தியேயென்னை. (௧0)

தெரிசிததோர்படிந்தாடினோர்செஙகையாலேனும்
பரிசித்தோர்பவத்தொடர்ச்சியின்பற்றுவிட்டுள்ளத்
துருசித்தோர்வுறுபத்தியும்விசசையுமுணர்வாய்
விரிசிததோர்வுறுமெய்யுணர்வால்வரும்வீடும். (௧௧)

தந்திடப்பணித்தருளொனுத்தடம்புனற்செல்வி
சுந்தரப்பெருஙகடவுளைவரஙகொணடுதொழுது
வந்தளப்பிலாவேகமோடெழுந்துமாநதியா
யந்தரத்துநின்றிழிபவளாமெனவருமால். (௧௨)

கலிவிருததம்.

திரைவளையணிகரமுடையவளசெழுமணிநகையுடையா
ளுரைவளைதுகிலுடையவள்கொடிநுணுகிடையவளறனீள்
விரைவளைகுழலுடையவளகயலவிழியுடையவள்வருவான்
வரைவளைசிலையவன்முடிமடவரனதிவடிவினுமே. (௧௩)

(௯) திரைமாலிகைசசெல்வி - அலைகளையேமாலையாகவுடைய கஙகை. மாடு - பக்கம். நீததம் - வெள்ளம்.

(௧0) திளைப்பவர்-மூழ்குவோர். நதி-மேற்றிசையிற்றோன்றிக் கீழ்த்திசையைநோக்கிச செல்லும ஆறு.

(௧௧) உருசித்தல் - இனிப்புறல். விசசை-சிவஞானம். உணர்வாய் விரிசிததென்றது "அகரவுயிர்போ லறிவாகியெங்கு நிகரிலிறைநிற்கு நிறைந்து" எனவருந் திருவருட்பயனு லுணர்க.

(௧௩) அறல்-கருமணல். விரை-வாசனை. மடவரல் - மடப்பத்தினது வரலாற்றையுடையவள். மடம்-அறிந்துமறியாமை.

விரைபடுமெகிலரைபொரிதிமில்வெயில்விடுமணிவரையோ
டரைபடமுதுசினையலறிடவடியொடுகெடிதகழாக்
குரைபடுகழலிறவுளர்சிறுகுடியடியொடுபெறியாக்
கரைபடவெறிவதுவருவதுகடுவிசைவளியெனவே. (கச)

பிணையொடுகலைபிடியொடுகரிபிரிவிலவொடுபழுவப்
பணையொடுகருமுசுவயிறணைபறழொடுதழுவியதன்
றுணையொடுகவிபயின்மரநிரைதொகையொடுமிறவுளர்வெங
கணையொடுசிலையிதணொடுமெறிகவணொடுகொடுவருமால். (கரு)

அடியிறநெடுவரையுதைவனவகழ்வனவகழ்மடுவைத
திடரிடுவனமழைசெருகியசினைமரநிரைதலைகீழ்
படவிடுகரைதொறுநடுவனபடுகடலுடைமுதுபார்
நெடுமுதுகிருபிளவுறவருநெடுநதியினவலையே. (கசு)

பிளிறொலியினமுதுமரமகழ்பெருவலியினவசையா
வெளிறடிவனவெறிமணியினவிரைசெலவினமதமோ
டொளிறளியினநுரைமுகபடமுடையனவெனவரலாற
களிறனையதுமதுவிதழிகளகவிழ்சடையணிகுடிநை. (கஎ)

(கச) அரைபொருதிமில் என்றது—பொருக்குப் பொருந்திய தூரினையுடையவேங்கைவிருட்சத்தை. முதுசினை-பெரியகிளைகள். கடிது-விரைவாக. குரை-ஒலி. கழல்-வீரகணடை. இறவுளர்-வேடர். குடில் என்பது, குடி எனககடைகுறைந்து நின்றது; சிற்றில்.

(கரு) பிணை-பெணமான். கலை-ஆணமான். பிடி-பெணயானை. கரி-ஆண்யானை. பழுவம்-காடு. பணை-மரக்கிளை. முசு-ஆணகுரங்கு. மறழ்-குட்டி. கவி-ஆண்குரங்கு. இது கபியென்பதனறிரிபு. இதண-பரண். இதுகடைக்குறை

(கசு) திடர்-மேடு. அகழ்தல்-தோணடுதல.

(கஎ) இசசெய்யுள் செமமொழிசசிலேலடையாதலின்; நதியைக் குறிக்குஙகால்—பிளிறல-ஒலிததல். முதுமரம்-ஆலமரம் வெளில்-விளாமரம். வெள்ளில் என்பது, வெளிலெனதொகுததற்பெற்றது மணி-முத்து. விரைசெலவு-விரைந்துசெல்லுஙகதி. மதம்—வலிமை. அளி-குளிர்ச்சி. முகபடம்-போர்வை. யானையைக் குறிக்குங்கால்—பிளிறல்-கர்ச்சித்தல். முதுமரம்-பெரியமரம். வெளில்-கட்டுத்தறி. மணி-தந்தஙகளிலுண்டாகுமுத்துக்கள். விரைசெலவு - விரைந்து செல்லும்நடை. மதம்-மும்மதநீர். அளி-அம்மதநீரையுண்ணும்வண்டுகள். நுரைமுகபடாம்-நுரைபோல்வெளுத்த நெற்றிப்பட்டம், எனப்பொருள்கொள்க. குடிநை (கஙகா) நதி. இதழி-கொன்றை.

நீடியபிலமுறுநிலையினநிருமலன்மதிமுடிமீ
தாடியசெயலின்வெயிலுமிழருமணிதலையினநீள்
கோடியகதியினநிரைநிரைகுறுகியபலகாலி
ேனாடியவலியினவளையுடலுரகமுமெனவருமால். (கஅ)

மணணகழ்தலின்வளையணிகருமாவனையதுமிசைபோய்
விணணளவலினவுணர்களிறைவிடுபுனலொடுநெடுகு
மணணலையனையதுசுவையிழுதளையளவுறுசெயலாற்
கண்ணனையனையதுநெடுகியகடுகியகதிநதியே. (கக)

திகழ்தருகரிபரிகவரிகள்செழுமணியொடுவருமா
றிகழ்தருகுடபுலவரசர்கணெறிசெய்துகவர்திருவோ
டகழ்தருபதிபுகுமதிகுலவரசனையதையலதேற்
புகழ்தருதிறையிடவருகுடபுலவரசனுநிகரும் (உ0)

ஆரொடுமெடலவிழ்பனையொடுமரநிகரிலைநிம்பத
தாரொடுபுலியொடுசிலையொடுதெருகயலொடுதழுவாப்
பாரொடுதிசைபரவியதமிழ்பயிலரசர்கள்குழுமிச
சீரொடுபலதிருவொடுவருசெயலனையதுநதியே. (உக)

(கஅ) இதுவுமசிலேடையாதலின்,நதியைக்குறிக்குங்கால் — பிலம்-பாதலம். ஆடிய-தஙகிய. தலை இடம. கோடியகதி-வளைந்து செல்லும்வேகம. குறுகியபலகால்-நெருஙகியபலகால்வாய்கள்.சர்ப்பத்தைக்குறிக்குஙகால.—பிலம்-பிலத்துவாரம். தலையின-சுடிகையிலுடையன. கோடியகதி-வளைந்தநடை. பலகால-பலகால்கள், எனப்பொருள்கொள்க. உரகம்—சர்ப்பம்.

(கக) வளையணிகருமா-சஙகையணிந்த (திருமாலாகிய) வராகமூர்த்தி. அவுணர்களிறை விடுபுனலொடு நெடுகுமண்ணல் என்றது, அசுரர்களுக்குததலைவனாகிய மாவலி தாரைவார்த்தநீரோடு திரிவிக்கிரமவடிவஙகொணட வாமனமூர்த்தியை. அளை-தயிர்.

(உ0) குடபுலம்-மேற்றிசை நெறி-ஆணை. அகழ்தருபதி-அகழ்சூழ்ந்தமதுரை. அரசு-பணபாகுபெயராய்ப் பணபின்மேனின்றது. அரசு-அரசத்தன்மை இது உகரவீற்றுப்பாவதத்திதன்.

(உக) அரம்-ஓர்கருவி. ஆர்-ஆத்திமாலை. தழுவா என்றது-ஆருமபனையும், வேம்பும் சேரசோழபாண்டியர்களுக்கு உரியமாலைகளாதலாலும், புலியு, சிலையும், கயலும் அவர்களுக்குரியகொடிகளாதலாலும் அவற்றைத்தழுவிவந்தமையை. தமிழ்பயிலரசர் என்றது-சேரன், சோழன், பாண்டியன் என்னுந் தமிழ்நாட்டு மூவேந்தரை.

கலிநிலைத்துறை.

கல்லார்கவிபோற்கலங்கிக்கலைமாண்டகேள்வி
வல்லார்கவிபோற்பலவான்றுறைதோன்றவாய்த்துச்
செல்லாறுதோறும்பொருளாழ்ந்துதெளிந்துதேயத்
தெல்லாரும்வீழ்ந்துபயன்கொள்ளவிறுத்ததன்றே. (௨௨)

வண்டோதைமாறுமலர்வேணியின்வந்தநீத்தங்
கண்டோதநஞ்சுண்டருள்கண்ணுதன்மூர்த்திபேழ்வாய்
விண்டோதணியாதென்விடாயெனவெம்பிவீழ்ந்த
குண்டோதரனைவிடுத்தானக்குடிஞைஞாங்கர். (௨௩)

அடுத்தானதியின்னிடைபுக்கிருந்தாற்றலோடு
மெடுத்தான்குறுங்கையிரண்டுங்கரையேறநீட்டித்
தடுத்தான்மலைபோனிமிர்தண்புனல்வாயங்காந்து
மடுத்தான்விடாயுங்கடலுண்ணுமழையுநாண. (௨௪)

நீர்த்தன்சடைநின்றிழிதீர்த்தமருந்திவாக்குக்
கூர்த்தின்புகொண்டகுழகன்றிருமுன்னரெய்திப்
பார்த்தன்பணிந்தபதமுன்பணிந்தாடிப்பாடி
யார்த்தன்புருவாய்த்துதித்தானளவாதகீதம். (௨௫)

---

(௨௨) கவியைக்குறிக்குங்கால் —கலங்கி என்றது-தெற்றெனப்பொருள்கொள்ளக் கிடக்காது மயங்கநிற்றலை. பலவான்றுறை-அகப்பொருட்டுறைகளும், புறப்பொருட்டுறைகளுமாகிய பலதுறைகளை. செல்லாறுதோறும் பொருளாழ்ந்து என்றது - சென்றுதேய்ந்திறுதலென்றுங்குற்றந் தங்காது முடிவுகாறுமொருதன்மைத்தாய், சித்திக்குந்தோறும் நுண்ணியபொருள்தோன்ற நிற்றலை. தெளிய-ஐடமாதி முக்குற்றங்களகல நிற்றல். பயன் - அறமுதலிய நால்வகைப்பயன்கள். நதியைக்குறிக்குங்கால்:—பலவான்றுறை-பெரியநீர்த்துறை. செல்லாறுதோறும் பொருளாழ்ந்து தெளிந்து - செல்லுமிடந்தோறும் மணி பொன்முதலிய பலபொருள்களையும் ஆழத்தையுமுடையதாய் கலங்குதல்நீங்கி. பயன் - பிரயோசனம். இறுத்தல்-நிலைபெறுதல்.

(௨௩) விண்டு-திறந்து. குடிஞை-நதி.

(௨௪) ஆற்றல்-வன்மை. அங்காந்து-வாயைத்திறந்து.

(௨௫) கூர்ந்து என்பது-கூர்த்தெனவலித்தற்பெற்றது. பார்த்தன், பிரதையின்புத்திரன், அருச்சுனன். இது தத்திதாந்தபதம். அளவாத-அளவில்லாத.

பாட்டின்பொருளானவன்பாரிடவீரன்பாடல்
கேட்டின்பமெய்திக்கணங்கட்குக்கிழமைநல்கி
மோட்டின்புனன்மண்முறைசெய்திருந்தானளகக்
காட்டின்புறம்போய்மடங்குங்கயற்கண்ணியோடும். (உசு)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

தீர்த்தனிதழிசசடைநின்றுமிழிந்துவரலாற்சிவகங்கை
தீர்த்தனுருவந்தெளிவோர்க்குஞானந்தரலாற்சிவஞான
தீர்த்தங்காலிற்கடுகிவருசெய்தியாலேவேகவதி
தீர்த்தங்கிருதமாலையெனவையைநாமஞ்செப்புவரால். (உஎ)

அன்னக்குழியும் வையையுமழைத்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் கஅ - க்கு - திருவிருத்தம் - அஎசு.

ஒன்பதாவது,

எழுகடலழைத்தபடலம்.

கொச்சகக்கலிப்பா.

முடங்கன்மதிமுடிமறைத்தமுடித்தென்னன்குறட்கன்னக்
கிடங்கரொடுநதியழைத்தகிளர்கருணைத்திறனிதுமேன்
மடங்கல்வலிகவர்ந்தான்பொன்மாலைபடிந்தாடவெழு
தடங்கடலுமொருங்கழைத்ததன்மைதனைச்சாற்றுவாம். (க)

ஓதவரும்பொருள்வழுதியுருவாகியுலகமெலாஞ்
சீதளவெண்குடைநிழற்றியறச்செங்கோல்செலுத்துநாள்
போதவரும்பொருளுணர்ந்தவிருடிகளும்புனிதமுனி
மாதவரும்வரன்முறையாற்சந்தித்துவருகின்றார். (உ)

(உசு) கிழமை - உரிமை. மண்முறை-உலகஅரசாக்ஷி. மோடு - உயர்ச்சி.

(க) முடங்கல் - வளைவு. பொன்மாலை - காஞ்சனமாலை. மடங்கல் - நரசிம்மம். யமன்என்பதுமொன்று. கிடங்கு - கிடங்கர். இது இறுதிநிலைப்போலி.

(உ) அறம்-தருமநூல். போதம்-ஞானசாஸ்திரம். அறம், போதம் என்பன நூன்மேனிற்றலால் தானியாகுபெயர்கள். இருடிகள்-சப்தரிஷிகள். முனிவர்என்பது-முனிஎன ஈறுதொக்கது.

பதமுனிகோதமனுந்தலைப்பட்டுமீள்வாஞேர்
போதளவில்கற்புடையபொன்மாலைமனைபுகுந்தான்
மாதவளும்வரவேற்றுமுகமனுரைவழங்கிப்பொன்
ஞதனமிட்டஞ்சலிசெய்தரியதவத்திறங்கேட்பாள். (௩)

கள்ளவினைப்பொறிகடந்துகரைகடந்தமறைசசென்னி
யுள்ளபொருள்பரசிவமென்றுணர்ந்தபெருந்தகையடிகே
டள்ளரியபவமகற்றுந்தவமருள்செய்கெனக்கருணை
வெள்ளமெனமுகமலர்ந்துமுனிவேந்தன்விளம்புமால். (௪)

தவவலியாலுலகீன்றதடாதகைக்குத்தாயாஞய்
சிவபெருமான்மருகனெனுஞ்சீர்பெறற்குப்திறன்மலயத்
துவசனருங்கற்புடையாய்ீயறியாததொல்விரத
மவனியிடத்தெவரறிவாராஞலுமியம்பக்கேள். (௫)

மானதமேவாசிகமேகாயிகமேயெனவகுத்த
வீனமிலசீர்த்தவமூன்றுமிவற்றினமானதந்தரும
தானமிசைமதிவைததறயவுபொறைமெய்சிவனை
மோனமுறததியானிததலைந்தடக்கன்முதலனந்தம். (௬)

வாசிகமைந்தெழுத்தோதன்மனுப்பஞ்சசாந்திமறை
பேசுசதவுருத்திரந்தோததிரமுரைததல்பெருந்தருமங்

---

(௩) வேதமுனி - வேதங்களையுணர்ந்தமுனி. தலைப்பட்டு-சந்தித்து. முகமன் - உபசாரவார்த்தை. திறம் - பாகுபாடு.

(௪) பவம் - சனனதொடர்சசி. மறைசசென்னி-உபநிடதம்.

(௬) மானதம்-மனத்தாற்செய்யப்படுவது. வாசிகம் - வாக்காற் செய்யப்படுவது. காயிகம் - காயத்தாற்செய்யப்படுவது, இம்மூன்று ந்தத்திதாந்தபதம். தருமம் - முப்பத்திரணடறங்கள். தானம்-சற்பாத்திரங்கள். ஐந்து - பஞ்சேந்திரியம்.

(எ) ஐந்தெழுத்தோதலாவது - திருவருண முன்னிலையில் ஸ்ரீ பஞ்சாட்சரத்தைவிதிப்படிமாறிசக்குமமாயோதல். மநுஎன்றது-பஞ்சப்பிரமமகாமந்திரங்களை. பஞ்சசாந்தியாவது-சிவபெருமானே பொருளெனக்கூறும்உபநிடதபாகங்களை, ஐந்துகாண்டமாகமுறைப்படுத்தியோதுதல். மறைபேசுசத வுருத்திரமுரைத்தலாவது-வேதங்கள்பிரமன்முதல் சதாசிவமீறாகமுறையேயேற்றங்கூறுவதால், அவற்றுள்நடுக்கண்டமான சதவுருத்திரமனுக்களை யோகநாமத்தால், உருத்திர கணங்களைச் சங்காரக்கிரமத்தின்வைத்து அதீதசிவபரியந்தம் வரைப்படுத்திக் கூறுதல்.

காசகலவெடுத்தோதன் முதலனந்தங்காயிகங்க
ளீசனருச்சனைகோயில்வலஞ்செய்கையெதிர்வணங்கல். (எ)

நிருத்தனுறைபதிபலபோய்ப்பணிதல்பணிநிறைவேற்ற
றிருததன்முடிநதியாதிதீர்த்தயாத்திரைபோய்மெய்
வருத்தமுறவாடலிவைமுதற்பலவவ்வகைமூன்றிற்
பொருத்தமுறுகாயிகங்கள்சிறந்தனவிப்புண்ணியத்துள். (அ)

திருத்தயாத்திரையதிகமவற்றதிகஞ்சிவனுருவாந்
திருத்தமாங்கங்கைமுதற்றிருநதிகடனித்தனிபோய்த்
திருத்தமாடுவதரிதத்திருநதிகளவைவந்து
திருத்தமாய்நிறைதலினாலவற்றதிகந்திரைமுந்நீர். (கூ)

என்றுமுனிவிளம்பக்கேட்டிருந்தகாஞ்சனமாலை
துன்றுதிரைக்கடலாடத்துணிவுடையவிருப்பினளாய்த்
தன்றிருமாமகட்குரைத்தாள்சிறிதுள்ளந்தளர்வெய்திச்
சென்றிறைவற்குரைப்பலெனச்செழியர்தவக்கொழுந்தனையாள். ()

தன்றன்னையுடையபெருந்தகைவேந்தர்பெருமான்முன்
சென்றன்னமெனநின்றுசெப்புவாள்குறள்வீரற்
கன்றன்னக்குழியினொடுமாறழைத்தவருட்கடலே
யின்றன்னைகடலாடவேண்டினாளென்றிரந்தாள். (கக)

தேவிதிருமொழிகேட்டுத்தென்னவராய்நிலம்புரக்குங்
காவிதிகழ்மணிகண்டர்கடலொன்றோவெழுகடலுங்
கூவிவரவழைத்துமெனவுன்னினார்குணபாலோர்
வாவியிடையெழுவேறுவண்ணமொடும்வருவனவால். (கஉ)

(அ) பணி-திருப்பணிகள். திருததன் - தீர்த்தனென்பதன்றிரிபு.

(கூ) திருத்தம் - தீர்த்தம். பரிசுத்தமுள்ளது. திருத்தமாய்-முட்டின்றி, சிவனுருவாங்கங்கை என்றது - காசிப்பதியிற்கங்கை வடிவமாகநின்று மரிக்குமுயிர்களுக்கு முத்தியருளுதலை.

(கo) முனி - கௌதமமுனிவர். கேட்டிருந்த என்பது-கேட்டவென்னும் பொருள்மேனிற்றலால், இருந்து - அசைநிலையிடைச்சொல்.

(கஉ) காவி - நீலமலர். குணபாலோர்வாவி என்றது-கீழ்த்திசையிலுள்ள பொற்றாமரைத்தடாகத்தை. வண்ணம் - நிறம்.

துண்டமதித்திரளனையசுரிவளைவாய்விடவுதைத்து
வெண்டவளநுரைததும்பசசுறுவேறுமிசைக்கொட்கத்
தண்டரளமணித்தொகுதியெடுத்தெறியுந்தரங்கநிரை
யண்டநெடுமுகடுரிஞ்சவார்த்தெழுந்தகடலேழும். (கந)

காணுமாநகர்பனிப்பக்கலிமுடிவினயன்படைப்புக்
கோணுமாறெழுந்ததெனக்கொதித்தெழுந்தகடலரவம்
பூணுநாயகனகிலபுவனமெலாங்கடந்ததிரு
வாணையாலவனடிசென்றடைந்தார்போலடங்கியதால். (கச)

தன்வணமெழுகடலின்றனிவண்ணமொடுகலந்து
பொன்வண்ணநறும்பொருட்டுப்பூம்பொய்கைபொலிவெய்தி
மின்வண்ணசசடைதாழவெள்ளிமணிமன்றுடு
மன்வணமெனவெட்டுவணமொடுமெவயங்கியதால். (கரு)

எழுகடலழைத்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் கஅ - க்கு - திருவிருத்தம - அஅ௩

(கந) சுரிவளை-சுரிந்தமுகத்தையுடைய சஙகுகள். சுறுவேறு ஆண்மகரம். தரஙகம்நிரை - அலைகளின்வரிசை. அண்டநெடுமுகடு என்றது - நெடியவிண்ணுலகின் முகட்டை. வெணதவளம் - ஒருபொருட்பன்மொழி. மணித்தொகுதி - இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை. கொட்ப-இது கொடுமை என்னும் பணபடியாகப்பிறந்த வினையெசசம சுழலவென்பது பொருள்.

(கச) பனிப்ப - வருந்த. அரவம் - ஒலி. ஆணை-ஆக்கினை.

(கரு) தன்வணமாவது - பொற்றுமரைத் தீர்த்தத்தினியற்கை நிறமாகிய, வெண்மைநிறம். மன்றுடுமன்வண்ணமென்றது-சிவபெருமான் அட்டமூர்த்தியாய் நிற்குங்கால், பிரிதிவிற்குரியபொன்னிறமும், அப்புவிற்குரிய வெண்ணிறமும், தேயுவிற்குரிய செந்நிறமும், வாயுவிற்குரிய கருமைநிறமும், ஆகாயத்திற்குரியபுகைநிறமும், சந்திரனுக்குரியசுக்கிலநிறமும், சூரியனுக்குரிய ரத்தநிறமும், ஆத்மாவிற்குரியபடிகநிறமும் ஆகிய விவ்வெணவகைப்பட்ட நிறங்களோடுங்கலந்துநிற்றலே.

சிவமயம்.

பத்தாவது,

மலையத்துவசனையழைத்தபடலம்.

கலிவிருத்தம்.

எழுகடலழைத்தவாறியம்பினுமினிச்
செழுமதிமரபினேன்சேணிழிந்துதன்
பழுதில்கற்பில்லொடும்பரவைதோய்ந்தர
னழகியதிருவுருவடைந்ததோதுவாம் (௧)

புரவலன்றடாதகைப்பூவையோடும்வந்
துரவுநீர்க்கடன்மருஙகுடுத்தசந்தன
மரவமந்தாரமாவகுளம்பாடலம்
விரவுநந்தனத்தரியணையினமேவினன். (உ)

தாதவிழ்மல்லிகைமுல்லைசணபகப்
போதுகொய்திளையருஞ்சேடிப்பொற்றொடி
மாதருமகொடுத்திடவாஙகிமோந்துயிர்த்
தாதரமிரணடறவமருமெல்லையில் (ஙூ)

தன்னமர்காதலிதன்னைநோக்கியே
மன்னவனுன்பொருட்டேழுவாரிபு
மிந்நகரழைத்தனமீண்டுப்போந்துநீ
னன்னையையாடுவானழைத்தியாலென. (௪)

(௧, சேண் - விணணுலகம். செழுமை - நிறைவு. பரவை-கடல். அரன் - தன்னையடைந்தோர் மலதொடக்கைவேரோடொழிப்பவன்.

(உ) புரவலன் - சவுந்தரபாண்டியன். பூவை - நாகணவாய்ப்பறவையைப்போன்ற இன்சொல்லையுடைய தடாதகைப்பிராட்டியார். உரவு - வலிமை. மரவம் - குங்குமமரம். வகுளம் - மகிழ். பாடலம் - பாதிரி. அரியணை-சிஙகாதனம். நந்தவனம் என்பது - நந்தனம் எனநின்றது. சந்தோஷத்தைத் தரும்வனம் என்பதுபொருள.

(ஙூ) சேடி - ஏவல்மகளிர். பொற்றொடி என்றது - பொன்னலாகிய வளையலணிந்த தோழிப்பெண்களை. ஆதரமிரணடற என்றது - இருதலைப்புள்ளிற் கோருயிர்போல, வோருயிர்வாய்ந்து, ஆவிற்கிருகோடு தோன்றினாற்போல ஒத்த அன்பினை உடையராயிருத்தலை. ஆதரம் - அன்பு.

மடந்தையுமன்னையைக்கொணர்ந்துவாவிமா
னடைந்தனளாகமற்றவள்புராணநூற்
படர்ந்தகேள்வியர்தமைநோக்கிப்பௌவநீர்
குடைந்திடும்விதியெவன்கூறுமென்னவே. (௫)

கோதறுகற்பினுய்கொழுநன்கைத்தலங
காதலன்கைத்தலமன்றிக்கன்றின்வா
லாதலிம்மூன்றிலொன்றங்கைபற்றியே
யோதநீராடுதன்மரபென்றோதினார் (௬)

மறையவர்வாய்மைபொன்மாலைகேட்டுமேற்
குறைவறத்தவஞ்செயாக்கொடியபாவியேற
கிறைவனுஞ்சிறுவனுமில்லையேயினிப்
பெறுவதுகன்றலாற்பிறிதுண்டாகுமோ. (எ)

ஆதலாற்கன்றின்வால்பற்றியாடுகோ
மாதராயென்றுதன்மகட்குக்கூறலும்
வேதன்மால்பதவியும்வேண்டினார்ககரு
ளாதனாருயிர்த்துணையாயநாயகி. (அ)

தன்னுயிர்க்கிழவனையடைந்துதாழ்ந்துதன்
னன்னைதன்குறையுரையாடவாண்டகை
மன்னவன்வலாரியோடொருங்குவைகிய
தென்னவன்மேன்மனஞ்செலுத்தினனரோ. (௯)

மேற்படி - வேறு.

சிலையத்திரியார்திருவுள்ளமுணர்ந்
தலையத்திரியட்டவனாதனநீத்

(௫) கொணர்ந்து - அழைத்துவந்து. கொணா என்னும் பகுதி ஈறுகுறுகி ரகரமெய்விரிந்துகொணர் எனநின்றது.

(௬) ஆதல்-இடைசசொல். ஈண்டுவிகற்பப்பொருளில்வந்தது. காதலன்-புத்திரன்.

(௯) வலாரி - வலனென்னு மசுரனைக்கொன்றவன்-இந்திரன். வைகிய — வீற்றிருந்த.

(௧0) சிலை-வில். அதத்திரி - மகமேருமலை. அலை - வினைத்தொகை. பறந்துதிரியும் என்பதுபொருள். அட்டவன் - சிறகுகளையறுத்தவிந்திரன். உலை-கொல்லனுலைக்களம். அத்திரி-துருத்தி. உலையத்திரியொத்த விமானமென்றது - துருத்தி, பருத்தலுஞ்சுருங்கலுமுடைமைபோல, விமானம் செல்லுதலும் இறங்குதலுமுடைமைபற்றி.

துலையத்திரியொத்தவிமானமொடு
மலையத்துவசச்செழியன்வருமால். (கo)

மண்பேறடைவான்வருமேழ்கடல்வா
யெண்பேறடையாவருளின்னமுதைப்
பெண்பேறதனற்பெறுபேறிதெனக்
கண்பேறடைவானெதிர்கண்டனனே. (கக)

வந்தான்மருகன்சரணம்பணிவான்
முந்தாமுனமாமனெனும்முறையா
லந்தாமரையஙகையமைத்துமகட்
டந்தானையெதிர்ந்துதழீஇயினனால். (கஉ)

ஆத்தன்றிருவுள்ளமகிழ்ந்தருளாற்
பார்த்தன்புகிரம்பியபனனியொடுந்
தீர்த்தம்புகுந்தாடியசெல்கவெனப்
பூத்தணபொருனைப்புனனுடைவனும். (கங)

முன்னைததவமெய்திமுயன்றுபெறு
மன்னப்பெடையன்னவள்வந்தெதிரே
தன்னைத்தழுவததழுவிககிரிவேந்
தென்னக்குறையாமகிழ்வெய்தினனே. (கச)

தணடேமொழிவேள்விதவக்குறையாற்
கண்டேனிலனென்றுகருத்தவல
முணடேயஃதிவ்வுவகைக்களிதேன்
வணடேயெனவுணடுமறநதனனால். (கரு)

(கக) பேறு-பயன. எழ்கடல்வாய எணபேறு அடையா அருள் இன்அமுதைஎன்றதற்கு எழுகடலின் அருகில்எழுந்தருளியிருந்த அளவிடுதற்கரிய இனியஅமுதம்போன்ற தன்மருகனை என்பது பொருள்.

(கங) பொருனை — தாமிரவர்ணி. புனனுடைவன் - நீர்வளமிக்க பாண்டிநாட்டையுடையமலயத்துவசன் ஆடியசெல்க என்றது-செய்யியவென்னும் வாய்பாட்டு வினையெசசமாதலின் வருமொழி வல்லெழுத்து இயல்பாய் நின்றது

(கச) கிரிவேந்து - மலையரசன்.

(கரு) தேமொழி-அணமைவிளி. வேள்வி - திருமணம். அவலம்-கவலை. இவ்வுவகை என்றது- திருமணத்தில் உடனிருந்ததிருக்கோலம்போல, இங்கும்பெருமானும் பிராட்டியும் உடனிருந்ததிருக்கோலங்கண்ட) பெருமகிழ்சசியை.

சேணுற்றவனைச்சிலநாள்கழியக்
காணுற்றவள்போனிறைகற்புடையாள்
பூணுற்றுமலர்ந்ததொர்பொற்கொடிபோ
ஞாணுற்றெதிர்நண்ணியிறைஞ்சினளால். (கசு)

மஞ்சோதியஞ்சனமாலைகையிற்
பைஞ்சோதிவிளங்குபவித்திரையாய்ச்
செஞ்சோதிமுடிச்சிவநாமவெழுத்
தஞ்சோதிநெடுங்கடலாடுமரோ. (கஎ)

துங்கக்கலைவேதியர்தொன்மறைநூற்
சங்கற்பவிதிப்படிதன்றுணைகை
யங்கைத்தளிர்பற்றியகத்துவகை
பொங்கப்புணரிப்புனலாடினளே. (கஅ)

குடைந்தார்கரையேறினர்கொன்றைமுடி
மிடைந்தார்கருணைக்கணவிழிக்கமல
முடைந்தாரனைமாருதரங்குறுகா
தடைந்தாருமைபாகரருட்படிவம். (ககூ)

ஒண்கொண்டன்மிடற்றொருவரியும்மொருநா
லெண்கொண்டபுயத்தெழிலும்மழல்சேர்
கண்கொண்டநுதற்கவினும்பொலியா
மண்கண்டுவியப்பவயங்கினனால். (உ௦)

விண்ணின்றுவழுக்கிவிழுங்கதிர்போற்
கண்ணின்றநுதற்கருணாகரன்வா
ழெண்ணின்றபுரத்தினிழிந்திமையா
மண்ணின்றதொர்தெய்வவிமானமரோ. (உக)

(கசு) சேண-தூரதேசம். நாண உற்று என்றது-சிவபெருமான் திருவருளால்வந்த தமதுகணவனைக் கைப்பற்றுதற்கு மங்கலநாண் பூண்டமையை. இவ்வுண்மை, ஆலாஸ்யமகத்துவத்திலும் வருதல் காண்க.

(கஎ) மஞ்சு-மேகம். ஓதி கூந்தல் பைஞ்சோதி-பசியகிரணம். பவித்திரை-பவித்திரமுடையவள். பவித்திரம-பாபத்தைநீக்கி முத்தியையளிப்பது. பைஞ்சோதி பவித்திரம என்றது-தருப்பைப்பவித்திரமாதலின்.

(ககூ) மிடைந்தார்-தரித்தவர். அடைந்தாருமைபாகரருட்படிவம் என்றது-சிவசாருப்பியப்பேற்றை.

(உக) கதிர்-சூரியன். கருணாகரன்-அருளே திருமேனியாகவுடையசிவபெருமான். எணநினறபுரம்என்றது-திருமால்முதலியோர்எண்ணத்தில் நிலைபெற்று நினறசிவபுரத்தை. மண்-நிலவுலகம்.

அத்தெய்வவிமானமடுத்திடலு
முத்தெய்வதமுக்கணவன்பணியா
* னத்தெய்வதருக்கரனங்கையொடு
மெத்தெய்வதமுந்தொழவேறினனால். (உஉ)

தேமாரியெனப்படிசிந்தநறும்
பூமாரிபொழிந்ததுபொன்னுலகந்
தூமாமறையந்தரதுந்துபிகா
ராமாமெனவெங்குமதிர்ந்தனவால். (உங)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

எழுந்ததுவிமானம்வானமெழுந்ததுந்துபியுநாணி
விழுந்ததுபோலுமென்னவரவொலியெங்கும்விம்மத்
தொழுந்தகைமுனிவரேத்தசுராதிகள்பரவத்திங்கட்
கொழுந்தணிவேணிக்கூத்தர்கோனகர்குறித்துச்செல்வார். (உச)

முன்புதன்னுருவாய்வையமுறைபுரிகோல்கைக்கொண்டு
பின்புதன்னுருவாந்தங்கமருகனும்பெருகுகேண்மை
யன்புதந்தருகுநின்றதடாதகையணங்குமீண்டு
பொன்புனைகுடுமிக்கோயில்புகுந்துநன்கிருப்பக்கண்டார். (உரு)

முன்னைவல்வினையால்யாக்கைமுறைதடுமாறித்தோற்ற
மன்னியமனிதர்போலப்பண்டையவடிவமாறி

(உஉ) முததெய்வதம்-சோமசூரியாகனியென்னு மூன்றுதெய்வங்கள். * நத்தெய்வதருக்கரன் என்புழி, நகரம் சிறப்புப்பொருட் கண்வந்தது; நக்கீரனார் நப்பாலத்தனார் என்பனவற்றின் நகரம் போல, நங்கை - காஞ்சனமாலை.

(உங) தேம் மாரி - இனிய மழை (உச) அர ஒலி - அரகர வென்னுமுழக்கம். கோநகர் என்றது - அயன்பதமுதலிய எல்லாப் பதங்களுக்குந் தலைமைபெற்றுள்ள சிவபுரத்தை.

(உரு) முன்பு தன்னுருவாய் என்றது-பாண்டியர் திருவுருவங் கொண்டமையை. பின்பு தன்னுருவம் என்றது-சிவபெருமான் திருவுருவமாகிய சாரூப்பியத்தை; எனவே சிவபெருமான் பாண்டியனது திருவுருவைத் தான்பெற்றுத் தனது திருவுருவத்தைப் பாண்டியனுக்களித்தாரென்பது கருத்து. குடுமி-சிகரம்.

(உசு) முன்னை வல்வினை - அநாதியேயுள்ள பாசவினை. யாக்கைமுறைதடுமாறி என்றது - எழுவகைத் தோற்றங்களிலும் மாறி மாறிப் பிறந்தலொழிந்தமையை. தோற்றமன்னிய மனிதர் என்றது-அத்தோற்றங்களுள் தேவர்முதலிய வுயிர்களின் சரீரங்களைப் பெறுதற்கு தனிதயாக்கையே காரணமாக நிற்றலே. பண்டைய வடிவம் - சத்தியும், சிவமும்.

யன்னையேமகளாயீன்றவப்பனேமருகனாக
வென்னயாரோநற்றேமியார்க்குமியற்றருந்தவந்தானென்னு. (௨௬)

கன்றகலான்போலேயன்கனைகழல்விடாதுபற்றி
யொன்றியவன்புபின்னின்றீர்த்தெழவுள்ளந்தோடுஞ்
சென்றிருகண்ணுமுட்டியடிக்கடிதிரும்பிநோக்கக்
குன்றுறழ்விமானந்தன்னையஞ்சலிகூப்பிச்செல்வார். (௨௭)

மேற்படி - வேறு.

புவலோகங்கடந்துபோய்ப் புண்ணியருக்கெண்ணிறந்த போக மூட்டுஞ், சுவலோகஙகடந்துபோய் மகாலோகஞ்சனலோகங் துறந்துமேலைத், தவலோகஙகடந்துபோய்ச சத்தியலோகஙகடந்து தண்டுழாயோ, னவலோகஙகடந்துலக நாயகமாஞ்சிவலோக நண்ணினரே. (௨௮)

அறக்கொடிபின்னிறைமகனை யடிபணிந்துதனையீன்றார்க் காதிவேத, மறைப்பொருடன்வடிவளித்த வருளின்மனநிறைமகிழ்ச்சி வாய்கொள்ளாமற், புறப்படுவதெனவிரண்டு திருசசெவிக்குஞ்செங்குமுதம் பொதிந்ததீநதே, னிறைப்பதெனப்பன்முறையாற் றுதிசெய்துதொழுதொன்று நிகழ்த்தாநின்றாள். (௨௯)

---

(௨௮) புவலோகம் - சந்திரசூரியாமுதலியோர் வசிக்கும்பதம். சுவலோகம் - இந்திரனிருக்கும்பதம். மகலோகம் - மரீசி, மார்க்கண்டர், சித்தர்முதலியோர் வசிக்கும்பதம். சனலோகம் - கவ்வியவாகனர், அனலர், சோமர், யமர், அரியமணர், அக்கினி வாக்கர், பொக்கிஷ், ஆசியபர், சோமயா என்று சொல்லப்பட்ட பிதிர்த்தேவர்களும், சஙகரிஷணர், வாசுதேவர், பிரத்துய்மினர், நிருத்தர் என்னும் நால்வரும், அததசீயசாரமும் மதனமுதலாயினோருமிருக்கும்பதம். தவலோகம்-சனகர், சனற்தனர், சனாதரர், சனற்குமாரர், சங்கு, திரிசங்கு, ரிபு என்னும் ஏழு முநிவர்களும் தவஞ்செய்திருக்குமிடம். சத்தியலோகம் - கிழக்கே இந்திரநீலநிறம் வாய்ந்த இருக்குவேதமும், வடக்கே படிகநிறம் வாய்ந்த யசுர்வேதமும், மேற்கே பதுமராக நிறம் வாய்ந்த சாமவேதமும், தெற்கே கருமைநிறம் வாய்ந்த அதர்வணவேதமுமிருக்க, மத்தியில் பிரமனிருக்கும் பதம். நவலோகம் - ஆன்மகோடிகளைப் பாதுகாக்குந் திருமால் வசிக்கும்பதம். சிவலோகம் - பிரம விஷ்ணுக்கள் சேவிக்க உருத்திரமூர்த்தி எழுந்தருளியிருக்கும் பதம்.

(௨௯) செவிக்கும் - உருபு மயக்கம்.

எண்ணிறந்ததேவர்க்கும் யாவர்க்கும்பயன்சுரக்கு மிமையோர்காட்டுப், புண்ணியவான்றன்புனிற்றுக் கன்றுக்குக்குறைவேதென்பொருட்டென்னின்று, னெண்ணியதுகடலொன்றே யெழுகடலுமீண்டழைத்தா யின்றுளாட, விண்ணிருந்தகணவனையும் விளித்துனருள்வடிவளித்துன் மேனுடைந்தாய். (௩௦)

தென்னர்மரபிறந்ததெனப் படுபழியிலாழவருஞ் செவ்விநோக்கிப், பொன்னவிர்தார்முடிபுனைந்து கோலோச்சிவருகின்றாய்போலுமேலு, மிந்நிலைமைக்கிடையூறு மினியின்றேயெனத்தலைவியியம்பலோடுந், தன்னிறைவியுட்கோளை யகமகிழ்ந்திருந்தான் றமிழர்கோமான். (௩௧)

மலயத்துவசனையழைத்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் ௧௯ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௯௨௦.

பதினோராவது,

உக்கிரபாண்டியனது திருவவதாரப்படலம்.

கலிநிலைத்துறை.

மன்னவன்குலசேகரன்றிருமகன்மனைவி
தன்னொடுங்கடலாடியதகுதியீதந்தத்
தென்னவன்றனித்திருமகடிருவுளங்களிப்ப
வுன்னருந்திறலுக்கிரனுதித்தவாறுரைப்பாம். (௧)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

தண்ணிலாமௌலிவேய்ந்தசுந்தரசாமிஞாலத்
தெண்ணிலாவைகறன்னதிணையடிநிழல்போல்யார்க்குந்

---

(௩௦) புண்ணிய ஆன் என்றது - புண்ணிய வடிவாகிய காமதேனுவை. புனிறு-இளமை. அருள்வடிவு-சாரூப்பியம்.

(௩௧) செவ்வி - காலம். இடையூறு-இடையுறுதல். உட்கோள்-உட்கிடை: அதாவது - மனக்கொள்கை.

(௨) சுந்தரசாமி-சவுந்தரபாண்டியர். எணணிலாவைகல் என்றது - அறுபத்தாறாயிரம்வருடம் அரசுபுரிந்தமையை. உண்ணிலவுயிர்-எல்லாவுடம்பினுள்ளும் விளங்கும் உயிர்த்தொகைகள்.

தெண்ணிலாக்கவிகைநீழல்செய்தருட்செங்கோலோச்சி
யுண்ணிலாவுயிர்தானுகிமுறைபுரிந்தொழுகுநாளில். (உ)

கரியவன்கமலச்செம்மன்மறைமுதற்கலைகள்காண்டற்
கரியவனன்பர்க்கென்றுமெளியவனுருமேன்மை
தெரியவன்பகன்றசிந்தைத்தென்னவன்றனக்குநகற்பிற்
குரியவடனக்குங்காதன்மகளெனவுமையைத்தந்தான். (ங)

மற்றதற்கிசையத்தானுமருமகனுகிவையு
முற்றும்வெண்குடைக்கீழ்வைகமுறைசெய்தானுகமூன்று
கொற்றவர்தம்மிற்றிங்கட்கோக்குடிவிழுப்பமெய்தப்
பெற்றதுபோலுமின்னம்பெறுவதோர்குறைவுதீர்ப்பான். (ச)

ஒன்றினைச்செய்கைசெய்யாதொழிகைவேறொன்றுசெய்கை
யென்றிவையுடையோனுதியீறிலாப்பரமயோகி
நன்றுதீதிகழ்ச்சிவேட்கைநட்பிகல்விளைக்குமாயை
வென்றவன்செய்யுமாயைவிருத்தியாராளககவல்லார். (ரு)

(ங) தென்னவன்-மலயத்துவசபாண்டியன். கற்பிற்குரியவள் என்றது - கற்பின்கிழத்தியாராகிய காஞ்சனமாலையை.

(ச) மூன்றுகொற்றவர் - சேரசோழபாண்டியர். திங்கள்கோக்குடி-சந்திரன்வழிவந்த பாணடியர்மரபு. விழுப்பம்-மேன்மை. இன்னும் பெறுவதோர்குறைவு என்றது-தமக்குப்பின் அரசின்மையை.

(ரு) ஒன்றினைச்செய்கை-ஈஸ்வரன்பிரபுத்வசாமர்த்தியகுணங்கள் மூன்றனுளொன்ருகிய (கர்த்தத்துவம்) செய்யாதொழிகை அகர்த்தத்துவம். வேறொன்றுசெய்கை-அன்னிய தாகர்த்தத்துவம். ஆதியீறிலாப் பரமயோகி என்றது - மேற்கூறிய முக்குணங்களும், ஆன்மாக்களின் பொருட்டேயன்றித், தனக்கோர்முதலும் இறுதியுமில்லாதவ னென்பதைக்குறித்து நின்றது. இகழ்ச்சி-வெறுப்பு. வேட்கை-விருப்பம். அவன்செய்யுமாயை விருத்தியாராளக்க வல்லாரென்றது - ஆன்மாக்கள் பந்தத்தின்கண் அது அதுவாயும், முத்தியின்கண், மாயாகருவிகண்முற்றும்நீங்கி முதல்வனேடொன்ருயும் நிற்குந் தன்மையனவாய், இடையாயுள்ள சுத்தத்தில் அறிந்தறெளியு மாபாயிருத்தலாலும், அவன்செயலையறிவது அரியதிலரிய தென்பதை விளக்கிநின்றது.

இந்திரசாலவிச்சைகாட்டுவாளென்னத்தன்பாற்
செந்தழனாட்டமீன்றசெல்வனைக்கருப்பமெய்தா
தந்தமிலுயிருளாலமனைத்தையுமீன்றதாயாஞ்
சுந்தரவல்லிதன்பாற்றோன்றுமாறுள்ளஞ்செய்தான். (௬)

அங்கவன்வரவுக்கேற்பவாயமும்பிறருந்தாழ்ந்து
மங்கைநின்வடிவுக்கேற்பக்கருவுருவனப்புஞ்சீருந்
திங்கடோறூற்றுமன்றற்செவ்வியுங்காணவானை
பொங்கியதெங்கட்கென்றூர்புனிதையப்படிபோலானள். (௭)

கருமணிசிகரசெம்பொற்கனவரையனையகாட்சித்
திருமுலையமுதம்பெய்தசெப்பிரண்டனையவாக
வருமுலைசுமந்துமாய்ந்தமருங்குலும்வந்துதோன்ற
வருள்கனிந்தனையாளுவிற்கின்சுவையார்வம்பொங்க. (௮)

என்னவுமெளியவேனுமரியனவென்னவேட்டா
ளன்னவும்போகபூமியரும்பெறலுணவுநல்கிப்
பன்னகரமுதுந்திங்கட்படுசுவையமுதுந்தெய்வப்
பொன்னகரமுதுமாசைபுதைபடக்கணங்கணல்க. (௯)

புண்ணியமுனிவர்வேதபண்டிதர்போந்துவேந்தர்க்
கண்ணியசடங்குமூதாரருங்கடிவெள்ளத்தாழ

(௬) இந்திரசாலவிசசை காட்டுவானென்றது - கருப்பத்தில் தோன்றுவதுபோலப் பிறர்கண்களுக்குக் காணப்பட்டும்,அவ்வாறு தோன்றாமையை. செந்தழல் நாட்டமீன்றசெல்வனென்றது - செவந்நுதற்கண் தந்தருளிய இளையபிள்ளையாரை.

(௭) ஆயம் - மகளிர்கூட்டம். மன்றல்செவ்வி - திருவிழாப் பொலிவு

(௮) கருமணி - நீலரத்தினம் கனகம் – கனிந்தால், என்பவற் றீறுதொக்குக், கனம், கனிந்து எனநின்றன.

(௯) போகபூமி என்றதை - ஆதியரிவஞ்சம் நல்லரிவஞ்சம், ஏமதவஞ்சம் ஏமவஞ்சம், தேவகுருவஞ்சம் உத்தரகுருவஞ்சம், என ப்போகபூமியறுவகைப்படுமே. என்பதனுலுணர்க. பன்னகரமுத மென்றது - பலநகரங்களிலுள்ள அமிர்தமொத்தவுணவுகளை. திங் கட்படு சுவையமுதமென்றது - சந்திரமண்டலத்துள்ள சுவைமிகு ந்த அமுதத்தை. பொன்னகரமுதம் - தேவருலகிலுள்ளவமுதம்.

வெண்ணிய திஙகடோறுமியற்றவிக்கன்னித்தெய்வம்
பண்ணியதருமச்சார்பாற்பயென்றலைப்பாடெய்த. (௧௦)

மாசறத்துறந்தோருள்ளமானவான்களங்கநீங்க
வீசர்தஙகிழமையென்னுமிந்துவாதிரைநாள்செய்த
பூசையின்பயின்றனெய்தவெரிபசும்பொற்கோள்வந்து
தேசொடுகேந்திரத்திற்சிறந்தநல்லோரைவாய்ப்ப. (௧௧)

முந்தைநான்மறைகடாமேமுழங்கமந்தாரமாரி
சிந்தநாண்மலர்பூத்தாடுமின்னெனத்திசைகடோறு
மந்தரமகளிராடத்துந்துபியைந்துமார்ப்ப
விந்தையுந்திருவும்வெள்ளைக்கிழத்தியும்வீறுவாய்ப்ப. (௧௨)

(௧௦) வேந்தர்க்கணிய சடங்கென்றது - அரசர்க்குவிதித்தகருப்பாதானம், புஞ்சவநம், சீமந்தம், விண்டுபலி என்னும் நால்வகைக்கருமங்களை. இவற்றுள், கர்ப்பாதானமாவது-கருப்பந்தரிக்கும்படிசெய்யுங்கிரியை. புஞ்சவநமாவது-வாமதேவமந்திரத்தால், ஆயிரம், அல்லது நூற்றெட்டுதரம் ஓமஞ்செய்து, அந்தமந்திரத்தினலேயே ஆண்மகவுபிறக்கும்படி, ஆலந்தளிர், பால், உளுந்து இவைகளைக்கொண்டு கருப்பவதியின் நாசியிற்பிழியுங்கிரியை. சீமந்தமாவது வியாகிருதி மந்திரத்தாலும், அகோரமந்திரத்தாலும், நூற்றெட்டுதரம் ஓமஞ்செய்து, தருப்பை, அத்தி, அரக்கொம்பு, மூன்றிடத்துவிளர்ப்புள்ளபன்றிமுள் இவைகளைக்கூட்டி, வித்தியாங்க மந்திரத்தினல் தலைமயிரை வகிரும்படி நெற்றிமுதன்மே லிழுத்துச்செய்யுங்கிரியை. விண்டுபலியாவது-சீமந்தசசடங்கி னுறுப்புக்களிலொன்றாய், இருடிகேசன்முதலிய திருநாமங்களால் திருமாலைக்காலையிலும், மாலையிலும் ஆவாகனஞ் செய்தருச்சித்து, அகோரமந்திரத்தினுலும், வியாகிருதியினுலும், நூற்றெட்டு ஓமங்களையும், விண்டுமநுவால் ஆறுஓமங்களையும், நெய்யினல் ஆறு ஓமங்களையுஞ்செய்து, முடிவில் எட்டுப்பிரமசாரியருக் கன்னமூட்டிக், கருப்பவதியின் வயிற்றிலுள்ள சிசுவுக்கு வலிமையுண்டாகச செய்யுங்கிரியை. திஙகடோறுமென்றது - புஞ்சவநம், இரண்டாவது அல்லது நான்காவதுமாதங்களிலும்; சீமந்தம்-நான்கு, எட்டுமுதலிய விரட்டித்த மாதங்களிலும்: செய்வதாதலின்.

(௧௧) பொற்கோள் - பிரகஸ்பதி.

(௧௨) அந்தரமகளிர் - அரம்பையர்கள் விந்தை — வீரலட்சுமி. திரு — இலக்குமி. வெள்ளைக்கிழத்தி - நாமகள். வீறு - இறுமாப்பு

அந்தணர்மகிழ்ச்சிதூங்கவடுத்தவர்வளர்க்குமுன்னர்
மந்திரவேள்விச்செந்தீவலஞ்சுழித்தெழுந்தார்த்தாடச்
சிந்துரநுதன்மாவெட்டுஞ்சேடனும்பொறையெய்ப்பாற
விந்திரன்மேருப்புத்தேள்புனலிறைக்கிடத்தோளாட. (கங)

ஆலத்தையமுதமாக்குமண்ணலுமணங்குநகொண்ட
கோலத்துக்கேற்பக்காலைக்குழந்தைவெங்கதிர்போலன்றைக்
காலத்திலுதித்தசேய்போற்கணமழைபிலிற்றுநிம்ப
மாலைத்தோட்செழியன்செல்வமகள்வயிற்றுன்றிருனே. (கச)

எடுத்தனண்மோந்துபுல்லியேந்தினள்காந்தன்கையிற்
கொடுத்தனள்வாங்கிவீங்குகொங்கைநினைறிழிபால்வெள்ளம்
விடுத்தனள்குமுதப்போதில்வெண்ணிலாவெள்ளம்போல்வாய்
மடுத்தனளருகதிருடன்மைந்தனையெம்பிராட்டி. (க௫)

சலத்தலைகிடக்கைப்புத்தேடருநிழல்வாழ்க்கைப்புத்தே
ளலர்தலையிருக்கைப்புத்தேளாதிப்புததேளிர்வேதப்
புலத்தலைக்கேளவிசான்றபுண்ணியமுனிவரேனேர்
குலத்தலைமகளிரோடுங்கோமகன்கோயில்புக்கார். (கசு)

குடபுலதரசும்பொன்னிகுளிர்புனற்கோழிவேந்தும்
வடபுலதரசர்யாருங்குறுநிலவாழ்க்கைசசெல்வத்
தடல்கெழுதொண்டைத்தண்டாரரசொடுமனிகஞ்சூழக்
கடல்கனற்றிசைபுமபொங்கிவருவபோற்கலிப்பவந்தார். (கஎ)

(கங) மாவெட்டும என்றது-ஐராவதம, புண்டரீகம்.வாமனம், குமுதம், அஞ்சனம், புட்பதந்தம், சாருவபூமம், சுப்பிரதீபம் என்னும் அஷ்டகசங்களை. பொறை - பொறுத்தல். எய்ப்பு - இளைப்பு. மேருப்புத்தேள் - மேருதெய்வம். புனலிறை - வருணன்.

(கச) சேய் - குமாரக்கடவுள். (க௫) புல்லி-தழுவி. காந்தன் - கணவன். குமுதப்போது - அல்லிமலர். எடுததனள், ஏந்தினள், கொடுததனள், விடுத்தனள, மடுத்தனள் என்பனமுற்றெச்சங்கள.

(கசு) சலத்தலைக் கிடக்கைப்புத்தேள் - திருமால். தருநிழல் வாழ்க்கைப்புத்தேள் - இந்திரன். அலர்த்தலையிருக்கைப்புத்தேள் - பிரமன். புத்தேளிர் - தேவர். கோமகன் - சவுந்தர பாண்டியன்.

(கஎ) குடபுலத்தரசு - சேரன். பொன்னி - காவிரி. கோழி - உறையூர். கோழிவேந்தன் - சோழன். வடபுலத்தரசரென்றது-வடதேயத்திலுள்ள கஜபதிமுதலிய அரசர்களை. தொண்டைத்தண்டாரரசு என்றது - தொண்டை மண்டலத்தரசனை.

மன்னனைத்தேவிதன்னைமுறையினல்வழுத்திவாழ்த்தி
யன்னர்கோளாகியோகைகவின்றுவெண்மழுமானீத்த
தென்னவர்பெருமான்றேவிதிருமுகக்கருணைபெற்றுப்
பொன்னடிபணிந்துதம்மூர்போகுவாரினையசொல்வார். (கஅ)

வழுதியர்பெருமான்றன்பாற்கந்தனேவந்தானென்பார்
பழுதறுகற்பினுடன்பாக்கியமிதுவேயென்பா
ரழகினுன்மதனும்பெண்மையவாவுறுமிவன்கோலனை
யெழுகடலுலகோவையமேழையுங்காக்குமென்பார். (கக)

மனிதர்வான்றவமோதென்பார்வைகுவோர்தவமோவானப்
புனிதர்வான்றவமோவேள்விப்பூசுராதவமோகேள்வி
முனிவர்வான்றவமோவீறுமுதலிலாமுதல்வனுள்ளக்
கனிதருகருணைபோலிக்காதலன்றோற்றமென்பார். (உ0)

தருமமாதவத்தின்பேறோவருத்தமாதவத்தின்பேறோ
பெருமைசால்காமநோற்றபெருந்தவப்பேறோவெய்தற்
கருமையாம்வீடுநோற்றவருந்தவப்பேறோவிந்தத்
திருமகனென்றுதம்மில்விளும்மகிழ்சிறப்பசசென்றார் (உக)

அவ்வவர்மனைகடோறுமங்கலவணிகளாகக்
கௌவைமங்கலங்களார்ப்பக்கடிநகரெங்கும்பொங்க
நெய்விழாவெடுப்பக்கேள்விநிரம்பியமறையோர்க்கீந்த
தெய்வமாதானநீத்தந்திரைக்கடன்மடுத்ததம்மா. (உஉ)

சுண்ணமும்பொரியுந்தூவெள்ளரிசியுந்தூர்வைக்காடுந்
தண்ணறுஞ்சிவிறிவீசுதண்பனிநீருஞ்சாந்து
மெண்ணெயுநானச்சேறும்பசையறவெடுத்துவாரிக்
கண்ணகனகரமெங்குங்கழுவினதானவெள்ளம். (உந)

செம்பொன்செய்துருத்திதூம்புசெய்குழல்வட்டமாக
வம்பொன்செய்சிவிறிவெணபொனணடைகொணடாரந்தூங்கும்

(கஅ) கோள் - ஏற்றுக்கொள்ளு ல். ஓகை - மகிழ்ச்சி.

(உ0) தென்பார் - பாண்டிநாடு பூசுரர்-அந்தணர். (உக) அரு த்தம் - பொருள். (உஉ) கௌவை - முழக்கம். நெய்விழா - எண் ணெய்விழா.

(உந) தூர்வைக்காடு - அறுகின் குப்பை. தானவெள்ளம் - தானநீர்ப்பெருக்கு - அல்லது. மதநீர்ப்பெருக்கு.

(உச) துருத்தி, குழல், சிவிறி, அண்டை, இந்நான்கும் ஓவ்வோர்வகையான நீரிறைக்குங் கருவிகள். தூம்பு - தொளை. மாறி ஆடலாவது - துருத்தியுஞ் சிவிறியுமேந்திய பெண்கள்; குழலும், அண்டையும் எந்திநீர் தூவலும்; குழலும் அண்டையுமேந்திய புருஷர்கள்; துருத்தியும் சிவிறியும் எந்திநீர் தூவலுமாம். அனங்கன் (தேகமில்லாதவன்) மன்மதன்.

வம்பஞ்சுமுலையினாருமைந்தருமாறியாட
வம்பஞ்சுமாறிமாறியனைகனுமாடல்செய்தான். (௨௪)

இன்னணங்களிப்பமூதூரிந்துவாதிரைநன்னாளிற்
பொன்னவன்கேந்திரித்தபுனிதலக்கினத்திற்போந்த
தென்னவர்பெருமான்சேய்க்குசசாதகசசெய்தியாதி
மன்னவர்க்கியன்றவேதமரபினால்வயங்கவாற்றி. (௨௫)

கரியவெண்டிரைநீர்சசெல்வன்கல்லிறகரிந்தவென்றித்
தெரியலனுலகந்தாங்குதெய்வதவரைக்கோனாதித்
தரியலர்வீரஞ்சிந்தத்தருக்கழித்தசசந்தோற்றற்
குரியகாரணத்தானுமுக்கிரவருமனென்னறான். (௨௬)

நாலாகுமதியிறசந்திமிதிப்பதுநடத்தியாறும்
பாலாகுமதியிலன்னமங்கலம்பயிற்றியாண்டின்
மேலாகுமதியிற்கேசவினைமுடித்தைந்தாமாண்டி
னூலாறுதெரிந்துபூணநூற்கடிமுடித்துப்பின்னர். (௨௭)

---

(௨௫) மூதூர் - தொன்று தொட்டுள்ள மதுரைநகர். பொன்னவன்-குரு. கேந்திரித்த - கேந்திரஸ்தானமடைந்த. சாதகன்மமாவது-புத்திரோற்பத்தியாய காலத்தில், அஸ்திரமந்திரத்தால் நூறு ஓமஞ்செய்து, வாமமந்திரத்தால் புத்திரன்முகத்தை யெதிர் நோக்கிப், பஞ்சப்பிரம மந்திரங்களையுசசரித்து, உசசியைமோந்து, தற்புருடமந்திரத்தை வலக்காதில் செலுத்தல். ஆதியென்றது-உததாபனக்கிரியையை. அதாவது. அசுத்தமாகிய அறைவீட்டினின்றும் சுத்தமாகிய வுயர்ந்தவிடத்தில் குழந்தையைச சேர்ப்பிக்குங்கிரியை.

(௨௬) கரிய-பெரிய. நீர்சசெல்வன்-வருணன். கல்லிறகு அறிந்தவென்றித் தெரியலன் - இந்திரன் தெரியல் - மாலை. வரைக்கோன் - மகம்மேரு அரசன் தரியலா-பகைவர். தருக்கு-செருக்கு. உக்கிரவருமன் - உககிரமே கவசமாகவுடையவன். இதுநாமகரணச சடங்கைக் குறித்தது. நாமகரணமாவது - பெயரிடுதலிற் செய்யுங் கிரியை.

(௨௭) சந்திமிதிப்பது என்றது - பிரவாசக்கிரியையை. அதாவது - நான்காமாதத்தில் குழந்தையையெடுத்துக்கொண்டு ஆலயத்திற்குச் செல்லுங்கிரியை; அல்லது-நாற்சந்தி கூடுமிடத்திற் செல்லுதல். அன்னமங்கலம்-அன்னப்பிராசனக்கிரியை. அதாவது, ஆறாவதுமாதத்தில் சோறூட்டுதலிற் செய்யுங்கிரியை. கேசவினை-சௌளக்கிரியை. அதாவது-பதின்மூன்றாவதுமாதத்தில்,மயிர்வினைக்குச் செய்யுங்கிரியை. பூணநூற்கடி - உபநயக்கிரியை. அதாவது-ஐந்தாவதுவருடத்தில் பரமசிவத்தைத் தரிசிப்பதற்குச் செய்யுங்கிரியை.

பதநிரைபாழிச்சாகையாரணம்பணைத்தவேத
முதனிரைக்கலையும்வென்றிமூரிவிற்கலையும்வாளு
மதநிரையொழுகுமையன்மாநிரைவையம்பாய்மா
விதநிரையேற்றமற்றுமுணர்த்தினன்வியாழப்புத்தேள். (உஅ)

குருமுகத்தறியவேண்டுமென்பதோர்கொள்கையாலே
யொருமுறைகேட்டாங்கெண்ணெண்கலைகளுமொருங்குதேறி
யரனலதொருவராலுந்தேற்றுவதருமையாலப்
பரனிடைத்தெளிந்தான்பாசுபதாத்திரப்படையுமன்றே. (உகூ)

எல்லையில்கலைகளெல்லாமகவைநாலிரண்டின்முற்றத்
தொல்லறிவுடையானாகிக்குரவரைத்தொழுதுபோற்ற
வல்லவனாகியன்னோர்மகிழ்ச்சிகொள்கலனாய்வென்றிச்
செல்வவேற்றிளையரோடுந்திருவிளையாடல்செய்வான். (ஙo)

புகர்மதவேழமுட்டிப்போர்விளையாடிவென்றுந்
தகரொடுதகரைத்தாக்கித்தருக்கமராடிவென்றும்

(உஅ) பதநிரைபாழி சாகையாரணம்பணைத்தவேத முதனிரை கலை என்றது-காணடோபக்கிர மணக்கிரியையை அதாவது வேத பாகங்களை அத்தியயனஞ்செய்ய ஆரம்பிக்குங்கிரியை. பதம்-வாசகம். நிரை - பூர்வபூர்வபதத்தை அனுசரித்து, உத்தரோத்தரபதத்தை யுசசரிக்குங்கிரமம். பாழி - இரணடுபதததை யெடுத்துக் கொண்டு பூர்வபதததையொரு முறையுச்சரித்து, உத்தரபதத்தை இரண்டு முறையுசசரித்து, மீட்டும்பூரவபதத்தை இரணடுமுறையுச்சரித்து, உத்தரபதத்தை ஒருமுறை யுசசரிக்குஞ்சடை. சாகை - சத்த காண்டத்தின்வேறுயுள்ளது. ஆரணம் அசசாகையில் பததுப்பிரச்சினங்களகூடியது. பணைதக என்றதற்கு-இவ்வுறுப்பக்களால் நிரம்பிய வென்பது பொருள். வேதமுதல நிரைகலை என்றது-மந்திரம், வியாகரணம், நிகணடு, சநதோபிசிதம், நிருத்தம், சோதிடம் என்னும் ஆறு அஙகஙகளை. விற்கலை-தனுரவேதம். வாள் - வாட்பயிர்ச்சிக்குரியநூல். மாஎற்றம் - யானையேற்றம். வையம்-தேர். பாய்மா-குதிரை.

(உகூ) கொள்கை-கோட்பாடு எணணெண்கலை-அறுபத்து நான்கு கலைகள். (ஙo)நாலிரணடகவை-எட்டுவயது ,தொல்லறிவுஎன்றது-நுதற்கண்ணிற்றோன்றிய இளையபிள்ளையாராதலின், பண்டேயமுற்றறிவை. மகிழ்ச்சிகொள்கலன்-மகிழ்ச்சிக்கோர்பாத்திரம்.

(ஙக) புகர்-புள்ளி. வேழம்-யானை. தகர்—ஆட்டுக்கடா. வகிர்-பிளவு. வாரணம் என்னும் பலபொருளொருசொல், "வகிர்படுகுருதிச்சூடு"என்னுங் குறிப்பால் சேவலை யுணர்த்திற்று நான்குறுப்பு ஆடி - என்றதற்கு இரதகஜ துரகபதாதி என்னு நான்குறுப்புகளமைந்த சதுரங்கத்தைத்தொட்டு விளையாடி என்பதுபொருள்.

வகிர்படுகுருதிச்சூட்டுவாரணமாடிவென்று
நகைமணிப்பலகைசெம்பொனூன்குறுப்பாடிவென்றும். (௩௧)

காற்றினுங்கடியமாவிற்காவதம்பலபோய்மீண்டு
கூற்றினுங்கொடியசீற்றக்குஞ்சரமுகைத்தும்வையை
யாற்றினுய்யானததாவியகத்தினுளின்பந்துய்த்தும்
வேற்றிறன்மைந்தரோடுமெல்லமர்விளைத்துவென்றும். (௩௨)

சந்தவெற்படைந்துவேட்டஞ்செய்துமசசைலவாழ்க்கை
யந்தணராகிகூறவவர்தொழில்வினையுமன்னூர்
கந்தமென்கனிவிருத்தூண்கைதழீஇக்களிததுமீண்டு
மிந்தவாறைம்மூவாண்டுகழியமேலெய்துமாணடில். (௩௩)

சூர்முதறடிந்ததஙகடோன்றலேபிவனென்றெணணிக்
கார்முகமயிலும்வேலுஙகைவிடாககாக்குயாபோல்
வார்முகமுலைபிஞரும்வடிக்கணுமருஙகுமொய்பபக்
கூர்முகவேலானின்னகொள்கையனுகத்தாதை. (௩௪)

பங்கயசசெவ்வித்தாகிககண்மனம்பருககுகாந்தி
யஙகழற்காலுஞ்சொன்னவடைவினிற்றிரணடுநீணட
சங்கையும்வட்டநதோன்றுசசெழுமுழநதாளுநாலவாய்த்
துங்கவீரஙகவுணமால்யானைத்துதிக்கைபோற்றிரள்கவானும். ()

சிறுகியவயிறுந்தாழ்ந்தநாபியுஞ்செவ்விநோக்கு
மறுவில்கணணடியினன்னகடியகலவரைகொணமார்பு
மெறியிசைவீணைததண்டினீணைந்துநீணடிழிந்தகையும்
வெறியதார்கிடந்தமேருவெற்பினணடனையதோளும். (௩௬)

(௩௨) மா-குதிரை. காவதம-காதம. ஆவி-தடாகம். இன்பமென்றது-நீர்விளையாட்டயாதலாலும் மலாகளைச சூடுவதாலும,நிகழும் மனக்கிளர்சசியை.

(௩௩) சந்தவெற்பு - சந்தனவிருட்சஙகளடர்ந்த பொதியமலை. சைலம்-மலை. கந்தம் - கிழஙகு.

(௩௪) சூர்முதலென்றது - சூரபன்மனுகிய மாமரத்தின்வேரை தோன்றல் என்றது - சிவசுப்பிரமணயக்கடவுளை. மருஙகு-பக்கம்.

(௩௫) கழல்-வீரகண்டை சொன்ன அடைவு என்றது - சாமுத்திரிக நூலிற்சொன்ன முறைமை. சஙகை-கணைக்கால். வட்டம்-எலும்பின் வட்டவடிவம். நால்வாய் - தொஙகியகையும்வாய். ஈர்ஙகவுள் தண்மைவாய்ந்தகபோலம். கவான்-தொடை.

(௩௬) கடி-சருச்சரை. அதாவது முருட்டுத்தன்மை. மறு-குற்றம்.

வலம்புரியென்னவாய்ந்தகண்டமுமலராண்மன்னும்
பொலம்புரிகமலமன்னவதனமும்பொதுவானோக்கி
நிலம்புரிதவப்பேறன்னான்வடிவெலாநின்றுநின்று
நலம்புரிநூலானோக்கிச்சோதிப்பானடிக்கவல்லான். (௩௭)

உன்னதமாறுநீண்டவுறுப்பைந்துருக்கந்தானு
மன்னதுகுறுக்கநான்காமகலுறுப்பிரண்டேழாகச்
சொன்னதுசிவப்புமூன்றுகம்பீரந்தொகுத்தவாறே
யின்னவைவிரிக்கினெண்ணான்கிலக்கணவுறுப்பாமென்ப. (௩௮)

வயிறுதோணெற்றிநாசிமார்புகையடியிவ்வாறு
முயரில்வான்செல்வனாகுமொளிகவர்கணகபோலம்
புயல்புரைவள்ளற்செங்கைபுதுமணங்கவருந்துண்டம்
வியன்முலைநமொர்பைந்துநீண்டவேல்விளைக்குநன்மை (௩௯)

நறியபூங்குஞ்சிதொக்குவிரற்கணுநகம்பல்லைந்துஞ்
சிறியவேலாயுள்கோசஞ்சங்கைநாமுதுகிந்நான்குங்
குறியவேற்பாக்கியப்பேருஞ்சிரங்குளமென்றாய்ந்தோ
ரறியுமிவ்வுறுப்பிரண்டுமகன்றவேலிதுவுநன்றாம் (௪0)

அகவடியங்கைநாட்டக்கடையிதழண்ணநாக்கு
நகமிவையேழுஞ்சேந்தநன்மையாற்பெருமாவின்ப
மிகல்வலியோசைநாபியென்றிவைமூன்றுமாழ்ந்த
தகைமையாலெவர்க்குமேலாநன்மைசாறக்கோனென்று. (௪௧)

எல்லையின்மூர்த்திமைந்தனிலக்கணநிறைவினோடு
நல்லவாங்குணனுநோக்கிப்பொதுவறஞாலங்காக்க
வல்லவனிவ்வாழ்நாணனிபெறவல்லனென்று
வல்லணிமிடற்றான்பின்னுமனத்தினாலளந்துசூழும். (௪௨)

---

(௩௭) நடிக்கவல்லான்-இந்திரஜாலவித்தை செய்யவல்லசவுந்தரபாண்டியன். நலம்புரிநூல்-சாமுத்திரிகைநூல்

(௩௯) புயல்-மேகம். துண்டம்-நாசி.

(௪0) குஞ்சி - சிகை. தொக்கு - சிறுத்து. கோசம் - ஆண்குறி. குளம் - நெற்றி.

(௪௧) அகவடி - அடியினுள்ளிடம். அங்கை-உள்ளங்கை. நாட்டக்கடை - கட்கடை. இதழ்-உதடு. அண்ணம் - மேல்வாய். இகல்வலி - ஒருபொருட்பன்மொழி.

(௪௨) வாழ்நாள்-ஆயுள். சூழல்-ஆலோசித்தல். அல்-இருள்.

இத்தகுபண்புசான்றநீர்மையாலிசைமைநீதி
வித்தகநல்லவுள்ளமுடைமைமெய்வீறுதெய்வ
பத்திமையுலகுக்கெல்லாமகிழ்சசிசெய்பண்புசாந்த
சித்தமெவ்வுயிர்க்குமன்புசெய்கைநல்லீகைகல்வி. (சரு)

வெல்லுதற்கரியார்தம்மைவெல்லுதறேவராலுஞ்
செல்லுதற்கரியதேத்துஞ்சென்றிடுதிறையுங்கோடல்
புல்லுதற்கரியஞாலமாலைபோற்புயத்திலேந்திச்
சொல்லுதற்கரியகீர்த்தியுலகெலாஞ்சுமப்பவைத்தல். (சச)

என்றிவையாதியாயவியற்குணமுடையனாகி
நன்றிசெய்துலகுக்கெல்லாநாயகனொருவனாகி
நின்றிடுமிவற்குப்பின்னர்நீணமுடிகவித்துமுன்னர்
மன்றல்செய்கென்றுசூழ்ந்துமதிஞரோடுசாவினனே. (சரு)

உக்கிரபாண்டியனது திருவவதாரப்படலம் முற்றிற்று.

ஆகூ படலம் உ0 - க்கு - திருவிருத்தம் - கூகூ௫.

பன்னிரண்டாவது,

உக்கிரகுமாரனுக்கு

வேல்வளைசெண்டுகொடுத்தபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

உருக்குந்திறலுக்கிரகுமரனுதயமிதுவான்மதியுநதிப் [ச்
பெருக்குநகரந்தசடைக்கறைப்பெருந்தேர்சசெழியர்பிரானவற்கு
செருக்குஞ்செல்வமணமுடித்துச செவ்வேல்வளைசெண்டளித்துள்
தரிக்குமுடிதந்தரசுரிமைதந்தசெயலுஞ்சாற்றுவாம். [ளக்

(சரு) இசைமை-புகழ். வித்தகம்-சதுரப்பாடு. வீறு-நிகரின்மை.

(சச) தேத்தும்-இடத்தும். தேம்-இடப்பெயர்ச்சொல் - அது உருபேற்குமிடத்து ஈறும், அத்துச்சாரியையின் அகரமுங்கெட்டுத் தேத்து என நின்றது. (சரு) இயல்-இயற்கை. மதிஞர் (சுமதிமுதலிய) அமைச்சர். உசாவல்-ஆலோசித்தல். கவித்தும்-சூட்டுவோம். இது எதிர்காலத்தன்மைப் பன்மை வினைமுற்று. தும் - மேற்படி வினைமுற்றுவிகுதி.

வையைக்கிழவன் றன்னருமைக்குமரன் றனக்குமணம்புணர்ச்சி
செய்யக்கருதுந் திறனோக்கியறிஞரோடுந் திரண்டமைச்சர்
மையற்றழியாநிலத்திருவுமரபுங்குடியும்புகழ்மையுநம்
மையற்கிசையத்தக்ககுலத்தரசர்யாரென் றளக்கின்றார். (உ)

நீர்தண்புனல்சூழ்வடபுலத்துமணவூரென்னுந் திருநகர்க்கு
வேந்தன்பரிதிதிருமரபின் விளங்குஞ்சோமசேகரனென்
றாய்ந்தகேள்வியவனிடத்துத்திருமாதென்னவவதரித்த
காந்திமதியைமணம்பேசவிருந்தாரற்றைக்கனையிருள்வாய். (ங)

வெள்ளைக்களிற்றின்பிடர்சுமந்தகுடுமிக்கோயின்மேயவிளம்
பிள்ளைக்கதிர்வெண்மதிமௌலிப்பெருமானிரவிமருமானும்
வள்ளற்கரத்தான்கனவிலெழுந்தருளிவானோர்நனவிற்கு
கள்ளத்துருவாந்திருமேனிகாட்டியிதனைவிளம்புவார். (ச)

அன்னமிறைகொள்வயன்மதுரைச்சிவன்யாமரசநீயின்ற
பொன்னையனையாடனைமதுராபுரியிற்கொடுபோய்மறுபுலத்து
மன்னர்மகுடமணியிடறமழுங்குங்கழற்காற்சுந்தரனுந்
தென்னர்பெருமான்குமரனுக்குகொடுத்தியென்றுசெப்புதலும்.

உள்ளக்கமலமுககமலமுடனேமலரவிருதடங்க
ணள்ளற்கமலமலர்ந்துதனதங்கைக்கமலமுகிழ்த்தெழுந்து
வள்ளற்பரமன்கருணையெளிவந்தசெயலைநினைந்தன்பின்
வெள்ளத்தழுந்தியெழுந்திரவிவேலைமுளைக்கும்வேலையினில். (ரு)

நித்தநியமக்கடனிரப்பிநிருபனமைச்சரொடுநான்கு
பைத்தகருவிப்படையினொடுபலவேறியமுங்கப்பத்தன்
பொய்த்தமருங்குற்றிருமகளைப்பொன்னனாரோடிரதமிசை
வைத்துமணஞ்சேர்திருவினொடுமதுரைநோக்கிவழிக்கொண்டான்.

(ங) வடபுலத்துமணவூர் என்றது-மதுரைக்கு வடக்கிலுள்ள மணவூரை. அற்றை - அந்நாள். கனையிருள் - மிக்க இருள்.

(ச) மருமான் - புத்திரன். வள்ளல் - வரையாது கொடுத்தல்.

(ரு) அள்ளல்-சேறு. முகிழ்த்து - குவித்து. வள்ளற் பரமன்-அருட்கொடையையுடைய சிவபெருமான். வேலை இரண்டனுள். முன்னையது-கடல். பின்னையது-விடியற்காலம். மலர்ந்து - விழித்தென்னும் பொருளது. (எ) நிருபன்-சோமசேகரச்சோழன். நான்கு பைத்த கருவிப்படை என்றது-இரதகஜதுரகபதாதிகளை, பைத்த-பரந்த; இது இறந்தகாலப்பெயரெச்சம். பை-பகுதி. கருவி - ஆயுதம். பொய்த்தமருங்குல்-பொய்போலுமில்லாத இடை.

னென்னலெல்லைமணம்பேசநினைந்தவாறேயமைச்சர்மதி
மன்னர்பெருமான்றமரோடுமணவூர்நோக்கிவழிவருவா
ரன்னவேந்தன்றனைக்கண்டாரடல்வேற்குமரனனையானென் [ன்.
தென்னர்பெருமான் குமரனுக்குன் றிருவைத்தருதியெனவனையா

குலனுங்குடியுங்கனவின்கட்கொன்றைமுடியார்வந்துரைத்த
நலனுங்கூறிமணநேர்ந்துநயப்பவதனைநன்முதியோர் [திவரு
புலனொன்றுழையர்தமைவிடுத்துப் பொருனைத்துறை வற்குணர்த்
வலனுந்தயில்வேன்மன்னனொடுமதுரைமூதூர்வந்தணைந்தார். (கூ)

இரவிமருமான்மதிமருமானெதிரேபணியத்தழீஇமுகமன்
பரவியிருக்கைசெலவுய்த்துப்பாண்டிவேந்தனிருந்தான்மேல்
விரவியமைச்சர்திருமுகங்கள்வேந்தர்யார்க்கும்விடுதநகர்
வரைவுநாள்செய்தணிசெய்யமன்றன்முரசமறைவித்தார். (க0)

மாடம்புதுக்கிப்பூகதமுங்கதலிக்காடுமறுகெங்கு
நீடநிரைத்துப்பாலிகையுநிறைபொற்குடமுமுறைநிறுத்தி
யாடுகொடியுந்தோரணமும்புனைவித்தழகுக்கழகாகக்
கூடநெருங்குநகரைமணக்கோலம்பெருகக்கொளுத்தினர். (கக)

தென்றனுடன்றிருமகளைத்தேவர்பெருமான்மணம்புரிய
மன்றலழகாலொருநகரொப்பதிகமின்றிமதுரைநக
ரன்றுதானேதனக்கொப்பதாகும்வண்ணமணியமைத்தா
ரின்றுதானேதனக்கதிகமென்னும்வண்ணமெழிலமைத்தார். (கஉ)

கலிவிருத்தம்.

முன்னர்மாலைமுடியணிசுந்தரத்
தென்னரேற்றின்றிருமுகங்கண்டுதாழ்ந்
தன்னவாசகமுட்கொண்டயற்புல
மன்னர்மாதவர்யாரும்வருவரால். (கங)

(அ) னென்னல் எல்லை-நேற்றைப்போது. அமைசசர்என்றது-அமாத்தியரென்னும் வடசொற்றிரிபு. அமாத்தியர் - அருகிலுள்ளோர். அன்ன-சுட்டுத்திரிபிடைச்சொல். அடல்-கொல்லல்.

(கூ) புலன் ஒன்று உழையர்-அறிவுசான்றதூதுவர். பொருனைத்துறைவன்-சவுந்தரபாண்டியன். வலன்-வெற்றி அயில்-கூர்மை.

(க0) முகமன்பரவி-உபசாரவார்த்தைகளைச்சொல்லி. விரவி-கலந்து. வரைவுநாள் - திருக்கல்யாண மகோற்சவநாள். மன்றல் - விவாகம். (கக) பூகதம்-பாக்குமரம். மறுகு-வீதி. கூடம் - யானைகட்டுமிடம். கொளுத்தினர்-அலங்கரித்தார். (கஉ)தென்றல்நாடன்-தென்றற்காற்றுத் தோன்றுதற்குரிய பாண்டியநாடன். அன்று என்றது-தடாதகைப்பிராட்டியார் திருமணக்காலத்தை. இன்று என்றது-உக்கிரபாண்டியன் திருக்கலியாண சந்தர்ப்பதினத்தை.

புரவிவெள்ளமும்போர்க்கரிவெள்ளமும்
வரவிற்கால்வலிமள்ளரின்வெள்ளமும்
விரவியாழியவெள்ளமுமுள்ளுற
விரவிதன்வழித்தோன்றல்வந்தெய்தினான். (கச)

கோடுவில்லொடுமேகக்குழாங்கண்மின்
னீடுவாளொடுநேர்ந்தெனமார்புதாழ்ந்
தாடுகுண்டலக்காதுடையாடவர்ச
சேடனீகத்துசசேரன்வந்தீண்டினான். (கரு)

கடலுமுள்ளமுஙகாற்றும்பல்வண்ணமு
முடலுஙகொண்டெனவுந்துறுவாம்பரிப்
படுகடற்குட்பரிதியிற்றோன்றினா
னடுபரிப்பதியாகியவேந்தனே. (கசு)

அலகிலாவுதயந்தொறுமாதவ
ரலகிலாருதித்தென்னபொன்னோடைசே
ரலகிலானையனீகமொடெய்தினா
னலகிலாற்றற்கயபதியண்ணலே. (கஎ)

தொக்கமன்னரடிப்படுதூளிபோய்த்
திக்கடங்கவிழுங்கித்திரைக்கட
லெக்கர்செய்யவெழுந்தியஙகல்லென
நக்கவேற்கைநரபதிநண்ணினான். (கஅ)

(கச) கால்வலிமள்ளா-காற்றைப்போலும வன்மையையுடைய காலாட்படைவீரர். ஆழியவெள்ளம்-ஆழ்ந்தகடல்வெள்ளம். தோன்றலென்றது - பெருமையிற்சிறந்தசோழனை.

(கரு) கோடு-வளைவு. சேடு - பெருமை. அனீகம்-சேனை.

(கசு) உந்தல்-செலுத்தல். வாவும்-தாவும். இதுவாம் எனநின்றது; இடைக்குறை. கடலுமுள்ளமுங காற்றும்பல் வணணமும், உடலங்கொண்டென என்பவைகளுள் கடல் உடல் கொணடென என்பது-குதிரைச்சேனையின் அளவின்மையையும்; உள்ளமுங காற்றும் உடல்கொண்டென என்பது - அவற்றின் விரைவினையும், பல்வண்ணமும் உடல்கொணடென வென்பது - ஒவ்வொரு குதிரைகளும் ஒவ்வொரு நிறத்தில் முட்டின்றி நிறைந்து நிற்றலையும் உணர்த்தி நின்றன.

(கஎ) அலகு - அளவு. உதயம் - உதயகிரி. ஆதவர் - சூரியர். ஓடை-நெற்றிப்பட்டம்.

(கஅ) எக்கர் - மேடு. நக்க என்றது-நிகழ்காலப் பெயரெச்சமாதலின், விளங்காநின்ற என்னும் பொருளது. நகு-பகுதி.

மீனவேலையிற்கந்துகமேற்கொடு
கூனல்வார்சிலைவஞ்சக்கொடுஞ்சமர்க்
கானவாழ்க்கையரட்டக்கரும்படை
மானவேற்குறுமன்னவர்நண்ணினார். (கக)

சீனர்சோனகர்சிங்களர்கொங்கணர்
மானவேல்வலமாளவர்சாளுவர்
தானமாநிரைச்சாவகராதியா
மேனைநாட்டுளமன்னருமீண்டினார். (உ0)

நூலொடுந்துவக்குணடுநுடங்குமான்
றோலர்தூங்குசொருக்குடைத்தானையர்
கோலமுஞ்சியர்கிஞ்சுகக்கோலினர்
நாலுநூல்பயினாவினர்நணணினார். (உக)

வட்டநீர்க்கலக்கையினர்வார்ந்துதோள்
விட்டகுணடலக்காதினர்வேட்டதீத
தொட்டகோலினர்வேள்வியிறசுட்டநீ
றிட்டநெற்றியரில்லொடுநணணினார். (உஉ)

முணடநெற்றியர்வெணணிறமூரலா
குண்டிகைக்கையர்கோவணம்வீக்கிய
தணடுகையர்கற்றனையர்மெய்யினைக்
கண்டுபொய்யினைக்காய்ந்தவர்நணணினார். (உங)

(கக) கூனல்-வளைவு. கரும்படை - பெரியசேனை. அரட்டர்-குறுநிலமன்னர். குடியரசாதலின் அரட்டக்கரும்படைக்குறுமன்னவர் என்றார். அரட்டர் என்பது ஈறுகெட்டுவருமொழிமுதல்வல்லெழுத்துமிக்கது. (உ0) தானம்மா-மதமொழுக்குஞ்சுவட்டினையுடையயானை.

(உக) நூல் - உபவீதம். மான்றோல் - கிருஷ்ணசாரமென்னும் மானினதுசர்மம். முஞ்சி - ஓர்வகைப்புல். கிஞ்சுகம் - முண்முருக்கு. நாலுநூல்-நான்குவேதம். தானையா, முஞ்சியர், கோலினர், நாவினர் என்றது - பிரமசாரியரை.

(உஉ) தீத்தொட்டகோல்-தீக்கடைக்கோல். கையினர், காதினர்கோலினர், நெற்றியரென்றது-வானப்பிரத்தரை. (உங) முண்டம்-திரிபுண்டரம். வெண்ணிறமூரலர் - தம்பலக்காவியுறாப்பல்லினர். கல்தானையர் - செங்கல்லிற்றோய்த்த காவியுடையையுடையவர் மெய்யினைக்கண்டு பொய்யினைக காய்ந்தவரென்றது-பொருள்கடோறு மூலகத்தார் கற்பித்துவழங்கும் கற்பனைகளைக கழித்து, நின்ற வுண்மையைக் காண்பவராதலின். நெற்றியர், மூரலர், கையர், தானையர், காய்ந்தவரென்றது - சந்நியாசிகளை.

தீந்தண்பாற்கடல்செந்துகிர்க்காட்டொடும்
போந்தபோன்மெயிற்புண்ணியப்பூச்சினர்
சேர்ந்தவேணியர்வேதச்சிரப்பொரு
ளாய்ந்தகேள்வியருந்தவரெய்தினார். (உச)

ஆதிசைவர்முதற்சைவரைவருங
கோதிலாவகசசைவக்குழாங்களும்
பூதிமேனியர்புண்ணியவைந்தெழுத்
தோதுநாவினரொல்லைவந்தெய்தினார். (உரு)

வெண்களிற்றவன்வேரியந்தாமரைப்
பெண்களிப்புறுமாபனபிரமனே
டொணகளிப்புறவும்பாமுதற்பதி
னெணகணத்தவர்யாவருமீண்டினார். (உசு)

அணைந்துகோயிலடைந்தரிசசேக்கைமேற்
குணங்கடந்தவன்கோமளவலலியோ
டிணங்கிவைகுமிருகைகைகணடேத்தினார்
வணங்கினார்வணங்கும்முறைவாழ்த்தினார். (உஎ)

விரைசெய்தார்முடிசசுந்தரமீனவன்
சுரர்கணமாதவர்வேந்தாக்கு்தொன்முறை

(உச) துகிர்-பவளம். புண்ணியம் - விபூதி. வேதசசிரப்பொருளாய்ந்த கேள்வியருந்தவரென்றது - வேதததினுச்சியிலுள்ளமெய்ப்பொருளாகிய பரசிவத்தை, ஆராயநதறியும ஆகமநூற்கேள்வியமைந்த அரியசைவ தபோதனரை.

(உரு) ஆதிசைவர்முதல் சைவரைவரென்றது-அநாதிசைவர், ஆதிசைவர். மகாசைவா, அநுசைவர், அவாந்தரசைவர், பிரவரசைவர், அந்தியசைவர் என்னு மெழுவகைசசைவப்பிரிவினருள், அநாதிசைவர்-சதாசிவமூர்த்தியாதலாலும், அந்தியசைவர் - அநுலோமரொழிந்த ஏனையோராதலாலும், அவ்விருவரை யொழித்துநின்ற ஐவரையும். அகச்சைவக்குழாம் என்றது-சைவம், பாசுபதம்,மாவிரதம், காளாமுகம், வாமம், வயிரம் என்னு மறுவகைக் கூட்டத்தினரை. (உசு) பதினெண்கணத்தராவார் - "கின்னரர் கிம்புருடர், விச்சாதரர் கருடர்-பொன்னமர் பூதர்புகழியக்கர்-மன்னும் - உரகர் சுரர்சாரணர் முனிவர்மேலாம் - பரகதியோர் சித்தர்பாலர். " காந்தருவர்தாரகைகள் காணுப்பசாசுகள்-எந்துபுகழ்மேய விராக்கதரோ-டாய்ந்ததிறல்-போகாவியல்புடைய போக பூமியாருடனே - ஆசாசவாசிகளாவார். (உஎ) அரிச்சேக்கை - சிங்காதனம். குணம்-சாத்மீகம்,இராசதம்,தாமதம்என்னு முக்குணங்கள். ஏறினார்-முற்றெச்சம்.

வரிசைநல்கியிருந்தனன்மன்னவன்
றிருமகன்மணஞ்செய்திறஞ்செப்புவாம். (உஅ)

சோமசேகரன்ரேகைவனப்பெலாங்
கோமகன்கணடுவப்பவக்கொள்கைகண்
டேமமேனியனூல்வழியார்க்குமத்
தேமன்கோதையுறப்பியநேற்றுவான். (உக)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பெருகநீணடறவுங்குறுகிடாவாகிப் பிளந்திடாக்கடையவாய்த் தழைந்து, கருவிவான்வணடின்கணமெனக்கறுத்துக்கடைகுழன்றி யன்மணங்கான்று, புரையறசெறித்துநெறிந்துமெல்லென்றுபுந்தி கண்கவரநெய்த்திருணட, மருமலாக்குழலாடன்பதிக்கினியமல்லல் வான்செல்வமுணடாகும. (௩௰)

திணமதவேழமத்தகம்போலத்திரண்டுயர்சென்னியாளவட,னு ண்மகிழ்கணவனுயுணீணடகிலவுலகரசுரியனுமெட்டாந், தண்மதி போன்றுமயிர்ாரமபகன்று தசைந்துமூவிரலிடையகன்ற, வொண் மதிநுதறன்பதிக்குநற்றிருவோடு லப்பிலாரோக்கியமுண்டாம். ()

கணகடைசிவந்தான் பாலெனவெளுத்து நடுவிழிகழியவுங்கரி தா, யெண்கவினடைந்து கோமளமாகி யிமைகருமயிர்த்தெனினி னிய, வொணகரும்புருவம குனிசிலையொத்த தத்தமிலொத்திருது ளையும், பணகொளவுருணடு துணடமெட்போது பதுமமேற் பூத் ததுபோலும். (௩உ)

வள்ளைபோல்வார்ந்து தாழ்ந்திருசெவியு மடற்சுழிநல்லவாய் முன்னர், தள்ளியகாது மனோகரமாகுந் தன்மையானன்மையே தழைக்கு, மொள்ளியகபோலம் வட்டமாய்த்தசைந்திட் டுயர்ந்து கண்ணுடிமண்டலம்போற், றெள்ளியவூற்றமினியதுநன்றென் ரே திஞன்றிரைகடற்செல்வன். (௩௩)

(உக) ஏமம்மேனியன்-பொனனிறமுள்ள பிரகஸ்பதி. நூல் - சாமுத்திரிகநூல். தேம் மன் கோதை - தேன் நிலைபெற்ற கூந்தலை யுடையகாந்திமதி. கோதை-மயில்போலுஞ் சாயலையுடையாள்.

(௩௰) கருவி - உலகத்திற்குத் துணைக்காரணம். மல்லல் - வளமை.

(௩க) எட்டாந்தண்மதி - குளிர்ச்சிவாய்ந்த அர்த்த சந்திரன். இடைஎன்றது - புருவத்திற்கும, கூந்தலுக்கும் மத்திமபாகத்தை. உலப்பு-கெடுதி. (௩உ) கோமளம்-இளமை. துண்டம்-நாசி. பண் - அமைதி. (௩௩) வார்ந்து-நீணடு. ஊற்றம்-பரிசம். கடற்செல்வன்-

கொவ்வைவாயதரந்திரண்டிருபுடையுநகுவிந்துசேந்திரேகை கோரிடந்தா, லவ்வணியிழைதன் னன்பனுக்கென்று நண்புருவாகு மெண்ணுன்கும், வல்லவாளெயிறு மிடைவெளியின்றி வார்ந்துமே ல்கீழிரண்டொழுநகுஞ், செவ்வனேர்ந்தாவின் பாலெனவெள்கித் திகழினன் றென்பர்நூறெளிந்தோர். (௩௪)

மெல்லிதாய்சசிவந்துகோமளமானநாவினுள்வேட்டவேட்டாங்கே வல்லைவர்தெய்தநுகர்ந்திடுந்தசைந்துவட்டமாயநுகுலமிரண்டி னெல்லையதாகிமஞ்சளமாகியிருப்பதுசுபுகநன்றென்ப ரல்லியங்கமலம்போன்மணந்திருடீர்ந்தவிர்மதிபோல்வதுமுகமே.

திரைவளைக்கழுத்துத் தசைந்துநால்விரலி னளவதாய்த் திர ண்டு மூன்றிரேகை, வரைபடிற்கொழுந னகிலமன்னவனுமார்பகந் தசைந்துமூவாறு. விரலளவகன்று மயிர்நரம்பகன்று மிதந்த தேல் விழுமிதாம் வேய்த்தோள், புரையறததசைந்து மயிரகன்றென்பு புலப்படாமொழியகோமளமாம (௩௬)

செஙகைநீணடுருணடு கணுககள்பெற்றடைவே சிறுத்திடிற் செல்வமோடின்பந். தஙகும் வள்ளுகிர்சேந் துருணடுகண ணுள்ளங் கவர்வதாய்சசரசரப்பகன்ரு, லஙகைவிநல்ல வகஙகைமெலலெனச சேந் திடைவெளியகன்றிடை யுயாந்து, மஙகலமாய்சசில் வரைகளி னல்லவிலக்கணவரையுளமாதோ (௩௭)

முத்தணிதனஙகள் கடினமாய்த்தசைந்துவட்டமாய்முகிழ்த் தி ருகடநே, ரொத்திறுமாந்தீர்க் கிடையறநெருஙகி யுள்ளதுமெலிந்த மர்ந்துரோம, பத்திபெற்றயலே மயிரநரமபகனறபண்டியாளுணடி வேட்டாஙகே, துய்த்திடுநாபி வலஞ்சுழித்தாழ்ந்தாற் றெலைவிலாத திருவளம்பெருகும். (௩௮)

இடைமயிர்நரம்பற் றிருபதோடொருநான் கெழிலவிரலள வொடுவெட்ட, வடிவதாய்சசிறுகி மெலிவதுநிதம்ப மத்தகம்யாமை யின்புறம்போற், படிவநேரொத்த னன்றிருகுறஙகும் படுமயிரெ ன்பகன்றியானைத், தடவுடைக்கையுங் கரபமுஙகதலித்தணடுமொத் திருக்கினன்றென்ப. (௩௯)

---

(௩௫) வேட்டது என்பது-ஈறுதொக்கு வேட்ட எனநின்றது; வேள்-பகுதி. சுபுகம்-மோவாய் (௩௬) வரை-கீற்று. அகிலம்-கில மில்லாதது; பூமி. தசைந்து-தசைப்பற்றுடையதாய். (௩௭) உகிர் - நகம். சரசரப்பு-சருச்சரை. (௩௮)முகிழ்த்து-அரும்பி. கடம். குடம். பண்டி-வயிறு. இறுமாந்து-செருக்குற்று. இது இறந்தகாலவினை எச்சம்; இறுமா - பகுதி. (௩௯) படிவம்-வடிவம். குறங்கு-தொடை. தடவு-பெருமை. கரபம்-கையினடி.

அங்கமுண்மறைந்து வட்டமாய்த்தசைவு தணிமுழந்தாண்மயி ர்நரம்பு, தங்கிடாதடைவே யுருட்சியாய்ச்சிறுத்துச் சமவடிவாயழ கடைந்த, சங்கையாஞ்சிரையென்பறத் தசைந்தியாமை முதுகென த்திரண்டுயர்ந்தழகு, மங்கலம்பொலிந்தபுறவடிமடந்தை மன்னவன் பன்னியாமன்றே. (சo)

அல்லியங்கமலக்கால்விரலுயர்ந்து தூயவாயழகவாய்க்கழுநீர், மெல்லிதழ்நிரைத்தாங்கொழுங்குறத்திரண்டு வாலுகிர்வெண்மதிப் பிளவு, புல்லியபோன்றுமெல்லியவாகிப் புகரறத்தசைந்தனவகத் தாள், சொல்லியதசைவுமென்மையுஞ்சமமுந் துகளறப்படைத்தன நன்றால். (சக)

வண்ணமாந்தளிர்போற்சிவந்தெரிபொன்போல்வைகலும் வெ யர்வையற்றுக,முணணமாயிருக்கிற்செல்வமுணடாகுமொன்மணம் பாடலங்குவளை, தணணறு முளரிமல்லிகைநறுந்தண சண்பகம் போல்வனவாகும், பண்ணவாங்கிளவிகுயில்கிளியாழிற்படின்வரு ம்பாக்கியமென்னு. (சஉ)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

கருங்குழற்கற்றைதொட்டுசெம்மலர்க்காலினெல்லை
மருங்குனல்கூர்ந்தகன்னிவடிவெலாம்வாக்கின்செல்வ
னொருங்குநூலுணர்வாற்றெள்ளியிம்பரின்றும்பர்தேத்து
மிரங்குமிக்குயிலன்ஞண்மெய்யிலக்கணமரியதென்றான். (சங)

அங்கதுகேட்டோர்டாருமகங்களிதுளும்பவிப்பாற்
கொங்கலர்நறுந்தார்க்குஞ்சியுக்கிரகுமரன்போந்து
மங்கலவரிசைமானமத்தமான்சுமந்தவையைச
சங்கெறிதுறைநீராடித்தகுங்கடிவனப்புக்கொள்வான். (சச)

கட்டவிழ்கண்ணிவேய்ந்துமான்மதக்கலவைசசாந்த
மட்டனஞ்செய்துமுத்தான்மாணகலன்முழுதுந்தாங்கி
விட்டவிர்கலைவானறிங்கள்வெணகதிரசெலவன்போல்வந்
திட்டபூந்தவிசின்மேற்கொணடிருந்தனன்சங்கமோங்க. (சரு)

(சo) அங்கம் - எலும்பு. சங்கை - கணைக்கால். சிரை-நரம்பு.

(சக) அல்லியங்கமலம் - அழகிய அகவிதழினையுடைய தாம ரை - அல்லி - அகவிதழ். புகர்-குற்றம். (சஉ) உண்ணம்-மேன்மை. பாடலம்-பாதிரி. பண்-இசை. கிளவி-சொல். (சங) நல்கூர்ந்த - வறுமையுற்ற. வாக்கின்செல்வன்-பிரகஸ்பதி. இம்பர் - இந்நில வுலகம். (சச) கொங்கு-மகரந்தம். மானம் மத்தம் மானென்றது - பெருமையும், மதுமயக்கத்தையும், உடையயானையை.

(சரு) கட்டு-முறுக்கு. மட்டனம்-பூசல்.

அங்கிலமணநீராட்டியருகலப்போர்வைபோர்த்த
சன்னியைக்கொணர்ந்துநம்பிவலவயிற்கவினவைத்தார்
பன்னியோடெழுந்துசோமசேகரன்பரனும்பங்கின்
மன்னியவுமையுமாகமதித்துநீர்சசிரகந்தாங்கி. (சசு)

மங்கலநீரானம்பிமலரடிவிளக்கிவாசக
கொங்கலர்மாலைசூட்டிக்குளிர்மதுபருக்கமூட்டி
நங்கைதன்கையைப்பற்றிநம்பிதன்கையிலேற்றிப்
புங்கவரறியநன்னீர்மந்திரம்புகன்றுபெய்வான். (சஎ)

இரவிதன்மருமான்சோமசேகரனென்போதிங்கண
மரபினைவிளக்கவந்தசுந்தரமாறன்மைந்த
னுரவுநீர்ஞாலந்தாங்குமுக்கிரவருமற்கின்றென்
குரவலர்க்கோதைமாதைக்கொடுத்தனனெனநீர்வார்த்தான். (சஅ)

மைந்துறுமடங்கிற்றிண்காணமணிவடவயிரவூச
லைந்துடன்பதஞ்செய்பஞ்சியணையினோடன்னத்தூவிப்
பைந்துகிலணையீரைந்துபவளவாய்ப்பசும்பொன்மேனி
யிந்திரமணிக்கட்பாவைவிளக்குநான்கிரட்டியென்ப. (சகூ)

அட்டில்வாயடுக்குஞ்செம்பொற்கலங்கணூறம்பொன்வாக்கி
யிட்டிழைமணிக்களாஞ்சியேழுபொற்கவரியெட்டு
விட்டொளிர்பசும்பொற்கிண்ணப்பந்திருழ்விளங்கநாப்ப
ணட்டபொற்காலினோடுநகைமணிக்கலநூறென்ப. (ருO)

பெருவிலையாரப்பேழையாயிரம்பெற்றநூணடு
சருவிலைப்பட்டுவெவ்வேறமைத்தனபேழைமூந்நூ
றுருவமுதெழுதிசசெய்தவோவியப்பாவையனஞா
திருமணிக்கலனோடேவற்சேடியரெழுநூற்றைவர். (ருக)

(சசு) மணநீர் ஆவது - பத்துநதுவரிலும், ஐந்துவாசனையி லும், முப்பத்திரண்டு வகையோமாலிகையிலும், ஊறியநீர், நம்பி- ஆடவருட்சிறந்த உக்கிரகுமரன். (சஎ) மதுபர்க்கமாவது - பால், பழம், சர்க்கரை, நெய் கலந்தமைத்தவுணவு. (சகூ) மைந்து - வலி மை. அன்னத்தூவி - அன்னத்தின் சிறையடியிலுள்ள மெல்லியம யிர். பாவைவிளக்கு - பதுமை யேந்தியவிளக்கு. பைந்துகில் என்ற இல்லைஎன விகாரப்பட்டு நின்றபசுமை என்னும் பண்பு, மென் மைமேல் நின்றது. (ருO) அட்டில் - மடைப்பள்ளி. (ருக) ஆரப்பே ழை என்றது-முத்தாரமுதலிய ஆபரணங்கள் வைக்கும்பெட்டியை.

விளைவொடுமூன் றுமூதூர்மின் னுவிட்டெறியுஞ்செம்பொ
னளவிருகோடியின்னவரும்பெறன்மகட்குச்செல்வ
வளமுறவரிசையாகவழங்கினான் முழங்கிவண்டு
திளைமதுக்கணணிசசோமசேகரமன்னன்மாதோ. (ருஉ)

ஆர்த்தனவியங்களெல்லாமமரர்மந்தாரமாரி
தூர்த்தனர்வேள்விசசெந்தீசசுழிததது வலமாய்த்துள்ளி
வார்த்தனபடவார்நாவினமுளைத்தனவாழ்ததுமன்றல்
பார்த்தனர்கணகளெலலாம்பெற்றனபடைத்தபேறு. (ருங)

பொதியவிழ்கடப்பந்தணடார்ப்புயத்திளங்காளையன்றான்
மூதியவிர்செந்தீயோம்பவினனியமுழுவகக்காந்தி
மதியைமங்கலநாணபூட்டிவரிவளைசசெஙகைபற்றி
விதிவழியேனைமன்றலவினையெலாநிரமபசசெய்தான். (ருச)

மேற்படி - வேறு.

எண்ணிலாதவளத்திறைவுமிரவிமருமான்மடப்பிடியைப்
பண்ணிலாவுமறையொழுககமபயப்பவேள்விவினைமுடிததுந்
தண்ணிலாவெண்கலைமதியுந்தாராகணமுந்தவழ்ந்துழல
விண்ணிலாவுமணிமாடவீதிவலமாய்வருமெல்லை. (ருரு)

மின்னேர்பொன்னநதொடியினருமென்செம்பஞ்சியடியினரும்
பொன்னேர்மணிப்பூணமுலையினரும்புலம்புமணிமேகலையினரு
மன்னேரோதிததாரினருமாகிககணனுமனமுமவன்
முன்னேதூதுநடப்பதெனநடப்பநடந்தார்முகிழ்முலையார். (ருசு)

சுருங்குமிடையார்தன்பவனிதொழுதுவருவார்தமக்கிரங்கி, ம
ருங்குற்பாரங்கழிப்பான்போற் கலையைக்கவர்ந்தும் வளைத்தோண்
மே, லொருங்குபாரங் கழிப்பான்போல் வளையைக்கவர்ந்துமுள்ள
த்து, ணொருங்குபாரங்கழிப்பானபோ னிறையைக்கவர்ந்து நெறிச்
செல்வான். (ருஎ)

வானமதிசேர்முடிமறைத்தவழுதிமகனேயிவனென்று
லானையெருத்திற்சிஙகவிளவடலேறென்னவயல்வேந்தர்

(ருச) கடப்பந்திணடார்ப்புயததிளஙகாளைஎன்றது - கடப்பம
லர் மாலையணிந்த புயத்தையுடைய முருகக்கடவுளை.

(ருசு) தொடியினர், அடியினர், முலையினர், மேகலையினர். தா
ரினர் என்றது - பவனிகாணவந்தபேதை, பேரிளம்பெண் நீங்கிய
ஏனை ஐவகைப் பருவப்பெணகளையு முறையே குறித்துநின்றது.

(ருஎ) நிறை - மனத்தைத்தீயவழியிற் செலுத்தாது நல்வழியி
ல்நிறுத்தல். (ருஅ) எருத்து - பிடரி. யானைமகளென்றது. தேவ
சேனையை. இளையோன் - குமாரக்கடவுள்.

சேனைதழுவவரும்பவனிக்கொப்பேதொப்புச்செப்புங்கால்
யானைமகளைமணந்துவருமிளையோன்பவனிச்செல்வமே. (௫௮)

இம்மைதனிலுநன்மைதருமீசன்றனையும்வாசவற்கு
வெம்மைதருவன்பழிதவிர்த்தவிமலன்றனையுமங்கயற்க
ணம்மைதனையும்பணிந்துமீண்டரசன்கோயிலடைந்தின்றோர்
தம்மைமுறையாலடிக்கமலந்தலையிற்பணிந்தான்றனிக்குமரன். ()

ஆறுவாறுசுவையடிசிலயில்வோர்தம்மையயல்வித்து
நானுவரிசைவரன்முறையானல்கிவிடையுநல்கிப்பின
வானுடவர்க்குவிடைகொடுத்துமதிக்கோனெழுகிவைகுநாட்
டேனுர்கண்ணித்திருமகனுக்கிதனைசசெப்பிபிதுசெப்வான். (௬0)

மைந்தகேட்டியிந்திரனுங்கடலுமுனக்குவான்பகையாஞ்
சந்தமேருத்தருக்கடையுஞ்சதவேள்விக்கோன்முடிசிதற
விந்தவளைகொண்டெறிகடலிலிவ்வேல்விடுதியிசசெண்டா [ம்.
வந்தமேருத்தனைப்புடையென்றெடுத்துக்கொடுத்தானவைமூன்று

அன்னமூன்றுபடைக்கலமுந்தொழுதுவாங்கியடலேறு
தன்னைநேராயெதிர்நிற்குந்தனயன்றனையுக்கிரவழுதி
யென்னவாதிமறைமுழங்கவியங்களேங்கமுடிகவித்துத்
தன்னதாணையரசுரிமைதனிசசெங்கோலுந்தானல்கா. (௬௨)

சூட்சிவினையிற்பொன்னனையசுமதிதன்னைத்தொன்னூலின்
மாட்சியறிஞர்தமைநோக்கிவம்மினிவனைக்கண்ணிமைபோற்
காட்சிபயக்குங்கல்வியும்போற்காப்பீரிதுநுங்கடனிம்ம
ணுட்சியிவனதென்றிளையவரியேறனையான்றனைநல்கா. (௬௩)

மேற்படி - வேறு.

வெய்யவேற்காளையன்ஞன்றன்னையும்வேறுநோக்கி
யையவிவ்வையந்தாங்கியளித்தனெடுநாளிந்த

---

(௫௯) நன்மைதருமீசன்-மஹாபீஷ்டப்பிரதேஸ்வரர். பழிதவிர்த்தவிமலன் - சோமசுந்தரக்கடவுள். (௬0) ஆறுத-நீங்காத. இது ஈறுதொக்கு, ஆறுஎனநின்றது, சுவை-கறிமேல் நிற்றலால்பண்பாகுபெயர் (௬௧) சதவேள்விக்கோன் - நூறு அஸ்வமேதயாகங்களைச் செய்த இந்திரன். சதம்-நூறு. வேள்வி-யாகம். (௬௨) அன்ன - சுட்டுத்திரிபு. அடல் ஏறு-கொலைத்தொழிலமைந்தசிங்கம். (௬௩) சூழ்ச்சிமந்திராலோசனை. பொன்-பிரகஸ்பதி. காட்சி பயக்குங்கல்வியென்றது-(தளர்ச்சிநேர்ந்தவழி) அறிவுதந்து ஊன்றுகோல் போலுதவுங் கல்வியை. "தளர்ந்துழியுதவுங்கல்வி" என்றூர்பிறரும்.

மையறுமனத்தார்சொல்லும்வாய்மையாரெழுகிநீயுஞ்
செய்கோன்முறைசெய்தாண்டுதிருவொடும்பொலிகவென்றான்.

பன்னருங்கணங்களெல்லாம்பண்டையவடிவமாகத்
தன்னருட்டுணையாய்வந்ததடாதகைப்பிராட்டியோடும்
பொன்னெடுங்கோயில்புக்குப்பொலிந்தனனிச்சைதன்னா
லின்னருட்படிவங்கொள்ளுமீறிலாவின்பமூர்த்தி. (௬௫)

கலிவிருத்தம்.

பின்னருக்கிரப்பெயர்தரித்தவத்
தென்னர்கோமகன்றெய்வநான்மறை
மன்னுநல்லறம்வளரவையகந்
தன்னதாணையாற்றாங்கிவைகினான். (௬௬)

உக்கிரகுமாரனுக்கு வேல்வளைசெண்டுகொடுத்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் ௨௧ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௧௦௩௧.

பதின்மூன்றாவது,

கடல்சுவறவேல்விட்டபடலம்.

கலிவிருத்தம்.

வளையொடுசெண்டுவேன்மைந்தற்கஞ்சரும்
பளையவேம்பணிந்தகோனளித்தவாறிதத்
தளையவிழ்தாரினான்றனயன்வேலுமே
வீளையவனென்னவேலெறிந்ததோதுவாம். (௧)

திங்களினுக்கிரச்செழியன்வெணகுடை
யெங்கணுநிழற்றவீற்றிருககுநாள்வயிற்
சங்கையில்லாதமாதருமவேள்விகள்
புங்கவர்புடைதழீஇப்போற்றவாற்றுநாள். (௨)

அரும்பரிமகந்தொணூற்றாறுசெய்துழிச
சுரும்பரினிசைத்தருத்தோன்றறணணா

---

(௬௪) மை - குற்றம. நெடுநாள - அறுபத்தாறாயிரம் வருடம்.

(௧) இளையவனென்றது - (சூரபன்மன்நிலைகெடவேலெறிந்த) இளையபிள்ளையாரை. (௩) தருத்தோன்றல் என்றது - பஞ்சதருக்களின்றலைவனாகிய இந்திரனை. அரி-வண்டு குழை-இது மலருக் காதலின் ஆகுபெயர்.

விரும்பரிமூரன் றருசூழ்வேம்பினங்குழைப்
பொரும்பரிவீரன்மேற்பொரு துபோஙகினுன். (௩)

மன்னியாாடெலாம்வளஞ்சுரந் துவான்
பொன்னியனுடுபோற்பொலிதலாவிந்த
மின்னியவேலினுன்வேள்விசெய்வதென்
றுன்னியமனத்தனேர்சூழ்ச்சியுன்னினுன். (௪)

பொருஙகடல்வேந்தனைக்கூவிப்போள்ளென
விருங்கடலுடுத்தபாரேழுமூழிநா
ளொருங்கடுவெள்ளமொத்துருத்துப்போய்வளைந்
தருஙகடிமதுரையையழித்தியாலென்றான். (௫)

விளைவது தெரிகிலன்வேலைவேந்தனும்
வளையன்மதுரையைவளைந்திட்டிம்மெனக்
களைவதுகருதினுன்பேயுஙகணபடை
கொளவருநனந்தலைக்குருட்டுக்கஙகுல்வாய். (௬)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

கொதித்தலைக்கரஙகளணடகூடமெஙகுமூடுபோ
யதிர்த்தலைககவூழிநாளிலார்த்தலைக்குநீததமாய்
மதித்தலத்தையெட்டிமுட்டிவருமொரஞ்சனப்பொருப்
புதித்தலொத்துமண்ணும்விண்ணுமுட்கவந்ததுததியே. (௭)

வஙகவேலைவெள்ளமாடமதுரைமீதுவருசெயல்
கஙகுல்வாயதிஙகணமீதுகாரிவாயகாருடல
வெஙகண்வாளராவிழுஙகவீழ்வதொககுமலதுகா
ரஙகண்மூடவருவதொக்குமல்லதேதுசொல்வதே. (௮)

வட்டயாமைபலகைவீசுவாளைவாள்கணமகரமே
பட்டயானைபாய்திரைப்பரப்புவாம்பரித்திரள்
விட்டதோணியிரதமின்னவிரவுதானையொடுகட
லட்டமாகவழுதிமேலமர்க்கெழுந்ததொக்குமே. (௯)

(௫) உருத்து-கோபித்து. (௬) நனந்தலைக் குருட்டுக்கஙகுல் எ ன்றது - கட்புலனுடையவரையுங, குருடராகச்செய்யும் இருள்மிகு த்த நடுராத்திரியை. (௭) உததி-கடல். மதிதலம்-சந்திரமண்டலம். அஞ்சனப்பொருப்பு - நீலமலை. உட்க-நிலைகெட.

(௮) காரி - விஷம். (௯) அட்டம் - நேர். இது திசைச்சொல்.

இன்னவாறெழுந்தவேலைமஞ்சுறங்குமிஞ்சிசூழ்
நன்னகர்க்குணக்கின்வந்துநணுகுமெல்லையரையிரா
மன்னவன்கனவின்வெள்ளிமன்றவாணர்சித்தராய்
முன்னர்வந்திருந்தரும்புமுறுவலோன்றமொழிகுவார். (க0)

வழுதியுன்றனகரழிக்கவருவதாழிவல்லைநீ
யெழுதிபோதிவென்றிவேலெறிந்துவாகைபெறுகெனத்
தொழுதசெங்கரத்திறைவன்றுதிக்குநாவிறைவனெழீஇக்
கழுதுறங்குகங்குலிறகனவுணர்ந்துகாவலான். (கக)

கண்ணிறைந்தவமளியிற்கழிந்துவாயில்பலகடந்
துண்ணிறைந்தமதியமைசசருடன்விரைந்துகுறுகியே
மண்ணிறைந்ததெனமுழங்கிவருதரங்கவாரிகண
டெண்ணிறந்தவதிசயத்தனாகிநிற்குமெல்லைவாய். (க௨)

கனவில்வந்தசித்தவேடர்நனவில்வந்துகாவலோ
னினைவுகண்டுபொழுதுதாழ்கிற்பதென்கொலப்பனே
சினவிவேலைபோலவந்ததெவ்வைமானவலிகெட
முனையவேலெறிந்துஞாலமுடிவுதீர்த்தியாலென. (க௩)

எடுத்தவேல்வலந்திரிததெறிந்தவேலைவேன்முனை
மடுத்தவேலைசுஃறெனவறந்துமானவலிகெட
வடுத்துவேரிவாகையின்றியடிவணங்குதெவ்வரைக்
கடுத்தவேல்வலான்கணைக்காலின்மட்டதானதே. (க௪)

சந்தவேதவேள்வியைத்தடுப்பதன்றியுலகெலாஞ்
சிந்தவேறுசூழ்ச்சிசெய்தவவர்கோவினேவலால்
வந்தவேலைவலியழிந்தவஞ்சகர்க்குநன்றிசெய்
திந்தவேலைவலியிழப்பதென்றுமுள்ளதேகொலாம். (க௫)

(க0) இஞ்சி - மதில். வாழ்நர் என்பது வாணரெனத் திரிந்து நின்றது-வாழ், பகுதி; நகரம்-எதிர்காலவிடைநிலை; ழகரக்கேடும் நகரத்திரிபும்சந்தி; அர் - பலர்பால் விகுதி.

(கக) கழுதுறங்குகங்குல் - பேயுங்கண்ணுறங்கும் நடுராத்திரி.

(க௩) தெவ்வை-பகைவனை. (க௫) வேலைவலி இழப்பது என்றும் உள்ளது என்றது - முன்; சூரபன்மனுக் கிடங்கொடுத்து முருகக்கடவுள் வேலால் வலிகெட் டழிந்தமையையும் : விருத்திரனுக் கிடங்கொடுத்து அகத்தியரால் ஆசமனம் செய்யப்பட்டு வலியிழந் தமையையும் ; குறித்து நின்றது.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

புண்ணிடைநுழைந்தவேலாற்புணரியைப்புறங்கண்டோன்பான்
மண்ணிடைநின்றசித்தர்வானிடைநிறைந்தஞானக்
கண்ணிடைநிறைந்துதோன்றுங்கருணையால்வடிவங்கொண்டு
விண்ணிடையணங்கிஞேடுவிடையிடைவிளங்கிநின்ருர். (கசு)

முக்கணும்புயங்கணன்குமுலைமதிக்கண்ணிவேய்ந்த
செக்கரஞ்சடையுங்காளகண்டமுந்தெரிந்துதென்னன்
பக்கமேபணிந்தெழுந்துபரந்தபேரன்புந்தானுந்
தக்கவஞ்சலிசெய்தேத்தித்தரைமிசைநடந்துசெல்வான். (கஎ)

துந்துபியைந்துமார்ப்பப்பாரிடந்தொழுதுபோர்ப்பத்
தந்திரவேதகீதந்ததும்பியெணடிசையுந்தாக்க
வந்தரநாடரேத்தவகல்விசும்பாறதாக
வந்துதன்கோயில்புக்கான்வரவுபோக்கிறந்தவள்ளல். (கஅ)

அஞ்சலிமுகிழ்த்துச்சேவித்தருகுறவந்தவேந்த
னிஞ்சிசூழ்கோயிலெய்தியிறைஞ்சினன்விடைகொண்டேகிப்
பஞ்சின்மெல்லடியாரட்டமங்கலம்பரிப்பநோக்கி
மஞ்சிவர்குடுமிமாடமாளிகைபுகுந்தான்மன்ஞே. (கசு)

வளையெயின்மதுரைமூதூர்மறிகடலிவற்றிஞைப்பண
விளைவயனகரமெல்லாம்வெள்ளியம்பலத்துளாடுந்
தளையவிழ்கொன்றைவேணித்தம்பிரான்றனக்கேசேர்த்துக்
களைகணுயுலகுக்கெல்லாமிருந்தனன்காவல்வேந்தன். (உ0)

கடல்சுவறவேல்விட்டபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் உஉ - க்கு - திருவிருத்தம் - க0டுக.

(கஅ) தந்திரம் - ஆகமமுதலிய கலைகள். (உ0) களைகணுய்-பற்றுக்கோடாய். இதில் ஆய், செயவெனச்சத்திரிபு.

உ

சிவமயம்.

பதினான்காவது,

இந்திரன்முடிமேல்வளையெறிந்தபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மின்னவிர்மணிப்பூண்மார்பன்வேலையைவேலால்வென்று
பொன்னவிர்வாகைவேய்ந்தபுகழுரைசெய்தேனாக
நன்னகராளிசெம்பொனகைமுடிசிந்தவந்த
மன்னவன்வளைகொண்டோச்சிவென்றதுவகுத்துச்சொல்வாம். (௧)

கோமகனிகழுநாளிற்கோணிலைபிழைத்துக்கொண்மூ
மாமழைமறுப்பப்பைங்கூழ்வறந்துபுற்றலைகடந்து
காமருநாடுமூன்றுங்கையறவெய்தமன்னர்
தாமதுதீர்வுநோக்கித்தமிழ்முனியிருக்கைசார்ந்தார். (௨)

முனிவனையடைந்துவேந்தர்மூவருந்தங்கணாட்டிற்
பனிவருமாரியின்றிவறந்தமைபகரமேருக்
குனிவருசிலையார்க்கன்பர்கோணிலைகுறித்துநோக்கி
யினிவருமாரியில்லையாதினாலென்றுகேண்மின். (௩)

காய்சினவெய்யோன்சேயோன்முன்செலக்கதிர்கால்வெள்ளித்
தேசிகன்பின்புசென்றுநடக்குமிச்செயலான்முந்நீர்த்
தூசினவுலகிற்பன்னீராண்டுவான்சுருங்குமென்று
பேசினநூல்கணமாரிபெய்விப்போற்சென்றுகேண்மின். (௪)

என்றவனெதிர்யாமெவ்வாறேகுதுமென்றாரைந்தும்
வென்றவன்சோமவாரவிரதநீநோற்றுவெள்ளி
மன்றவனருளைப்பெற்றுவான்வழிச்சென்மினென்னக்
குன்றவன்சிலையானோன்பின்விதியினைக்கூறுகின்றான். (௫)

உத்தமவானோர்தம்முளுத்தமனாகுமீச
னுத்தமசத்திமாருளுத்தமியுருத்திராணி
யுத்தமவிரதந்தம்முளுத்தமந்திங்கணோன்பென்
றுத்தமமறைநூலாதியுரைக்குமிச்சோமவாரம். (௬)

---

(௧) நாக நன்னகர்-பொன்னுலகம். (௨) கோள் - நவக்கிரகம். கையறவு - வறுமை. (௪) வெய்யோன் - சூரியன். சேயோன்-அங்காரகன். வெள்ளித்தேசிகன் - அசுரகுருவாகிய சுக்கிரன்.

மந்தரங்காசியாதிபதிகளில்வதிந் துநோற்கத்
தந்திடும்பயனிற்கோடிதழைத்திடுமதுரைதன்னி
லிந்தநல்விரதநோற்போர்க்கதிகம்யாதென்னிற்சோம
சுந்தரனுரியவாரமாதலாற்சோமவாரம். (எ)

அங்கதினதிகப்பேறுணடருககனின்மதிதோய்ந்தொன்றித்
தங்கியதிங்கணோன்புதருதியினோற்கவல்லார்க்
கிங்கதினதிகநீதியீட்டியபொருள்கொண்டாற்று
மங்கலவிரதப்பேறுன்றனந்தமாய்வளருமன்றே. (அ)

நலமலிவிரதநோற்கதொடங்குநாணவில்வாந்தேளிற்
சிலையினிலாதலனறிபிரட்டியதெரிசஞ்சோாந்த
மலமதியொழித்துமற்றைமதியிலுமுந்தைப்பக்கத்
தலர்கதிர்வாரத்தல்லூணயின்றிடாவயலிறறுஞ்சா. (கூ)

வைகறையெழுந்துசேற்கணமன்றுளையுளகியறறைச
செய்கடனிறீஇக்காமாதிசிந்தைநீததலாபொறகஞ்சப்
பொய்கையையடைந்துகையிற்பவித்திரமபுனைந்துவாக்கு
மெய்கருத்தொருப்பாடெய்தச்சங்கற்பம்விதந்துகூறி. (கo)

கடம்படிமுளைத்தமுககட்கரும்பினைநினைந்துஞால
திடம்படுதீர்த்தமெல்லாமாடியபயனேயீண்டுத்
திடம்படத்தருதியென்னுத்திரைததடம்படிந்துவெண்ணீ
றுடம்பணிந்தக்கமாலையொளிபெறவிதியாற்றுங்கி. (கக)

வெள்ளைமந்தாரமுல்லைமல்லிகைவெடிவாய்சசாதி
கள்ளவிழ்மயிலையாதிவெண்மலர்கவர்ந்துவேழப்
பிள்ளையைமுந்தப்பூசித்திரந்துசங்கற்பம்பேசி
யுள்ளணைந்துசசிமேற்பன்னிருவிரலுயர்சசிக்கும்பர் (கஉ)

(அ) அருக்கனில் மதிதோய்ந்து ஒன்றிதங்கிய திங்கள்நோன்பு என்றது-சூரியனில் சந்திரன்கலந்த அமாவாசையில்வரும் சோமவார விரதத்தை. (கூ) தேள்-(விருச்சிகம்) கார்த்திகைமாதம். சிலை-(தனு) மார்கழிமாதம். தெரிசம் - அமாவாசை. மலமதி - இரண்டமாவாசை கூடியமாதம். முந்தைப்பக்கம்-பூர்வபட்சம் (வளர்பிறை.) (கo) பவித்திரம் - பாவத்தைநீக்கி முத்தியைத்தருவது. ஒருப்பாடு-ஒன்றுபட்டு நிற்றல். சங்கற்பம் - ஏற்பாடு.

(கஉ) மயிலை - இருவாட்சி.

சத்தியஞானானந்தத்துவந்தன்னையுள்ளி
வைத்ததன்வடிவங்கொண்டுமெண்முதற்சிவமீறான
வத்துவவிலிங்கந்தன்னையாசனமூர்த்திமூல
வித்தைமற்றாலுநூலின்விதியினாற்பூசைசெய்க. (௧௩)

ஐந்தமுதாவினைந்துநாறுங்கனியைந்துசெந்தேன்
சந்தனதோயம்புட்பத்தணபுனன்மணிநீராட்டிச
சுந்தரவெண்பட்டாடைகருப்புரசசுண்ணஞ்சாந்தங
கந்தமல்லிகைமுன்னானவெண்மலர்க்கண்ணிசாத்தி. (௧௪)

காசணிபொலம்பூணசாதிக்கனைகழலாதியங்க
பூசனைசெய்துசேற்கட்பூரணபரையையவ்வா
றீசனைந்தெழுத்தைப்பெணபாற்கிசையவுச்சரித்துப்பூசித்
தாசறுசுரபித்தீம்பாலட்டவின்னமுதினோடும். (௧௫)

பண்ணியவகைபானீயநிவேதனம்பண்ணிவாச
நண்ணியவடைக்காய்நல்கிநறுவிரைதூபந்தீப
மெண்ணியவகையாற்கோட்டிக்கண்ணடியேனைமற்றும்
புண்ணியன்றிருமுனகாட்டிவில்வத்தாற்பூசைசெய்தல். (௧௬)

புரகரனிச்சாஞானகிரியையாயப்போந்தவில்வ
மாமுதலடைந்துமூன்றுவைகலூணுறக்கமின்றி
யரகரமுழக்கஞ்செய்வோரைமபெரும்பாதகங்கள்
விரகில்செய்கொலைகடருமாதலால்விசேடம்வில்வம். (௧௭)

மடங்கிதழ்சுருங்கல்வாடியுலர்ந்ததுமயிர்சசிக்குண்டன்
முடங்குகாற்சிலம்பிக்கூடுபுழுககடிமுதலாங்குற்ற
மடங்கினுங்குற்றமில்லையுத்தமமாகும்வில்வந்
தடங்கைகொணடீசனாமமாயிரஞ்சாற்றிசசாத்தல். (௧௮)

---

(௧௩) மணமுதல் சிவமீறான அத்துவம் இலிங்கம் என்றது- ஆன்மதத்துவம் அடிப்பாகமும், வித்தியாதத்துவம் நடுப்பாகமும், சிவதத்துவம் முடிவுமாகவமைந்த சிவலிங்கப்பெருமானை. ஆசனம் மூர்த்திமூலம் வித்தைஎன்றது — ஆசனமந்திரம், மூர்த்திமந்திரம், மூலமந்திரங்களை. (௧௫) ஈசன் ஐந்து எழுத்தைப்பெண்பாற்கு இசைய உச்சரித்து என்றது - சத்திபீஜங்களோடொருப்பட்டசத்திபஞ்சாட்சரியை. (௧௬) பண்ணியம் - பலகாரம். பானீயம் - பாயசம். அடை - வெற்றிலை. காய் - துவர்க்காய். வகையாற்கோட்டி என்றது - மூன்றுதரம் வட்டமாகச சுற்றுதலை.

(௧௭) புரகரன் - புரஹரன் என்னும் வடசொற்றிரிபு. திரிபுரத்தை யழித்தவனென்பது பொருள். கள்-புலை. விரகு-அறிவு.

அடியனேன்செய்யுங்குற்றமன்றைக்கன்றனந்தமாகுங்
கொடியநஞ்சமுதாக்கொண்டாய்குற்றமுங்குணமாக்கொண்டு
படியெழுதரியமங்கைபங்கனேகாத்தியென்று
முடியுறவடியில்வீழ்ந்தும்முறைவலஞ்செய்தேத்தி. (கக)

வன்மனங்கரையநின்றுவேண்டியவரங்கள்வேண்ட
நன்மணப்பேறுமக்கட்பேறுநல்வாக்குக்கல்வி
பொன்மனக்கினியபோகந்தெவ்வரைப்புறகுகாண்ட
லிம்மையிலரசுமற்றுமெண்ணியாங்கெய்துமன்றே. (உ0)

ஆதியிவ்விலிங்கநீணடற்கருகரல்லாதவேத
வேதியர்முதலோரிட்டவிலிங்கத்திவ்விதியாலர்சசித்
தோதியவிரதநோற்கவர்சசனைகருரியரல்லாச
சாதியர்பொருணோர்ந்தாநிசைவராற்பூசைசெய்தல். (உக)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பொருவிலிவ்விரதமைவகைத்துசசிப் போதிலூணிரவிலூணி ரண்டு, மொருவதலுறங்கா திருததலாசசனைநால் யாமமுமுஞற்றுத லென்னக். கருதினிவ்வைந்து மொன்றனுக்கொன்று கழியவுமதிக மாநோற்கும். வருடமொன்றிரணடு மூன்றுபன்னிரணடு வருடம் வாழ்நாளளவிவற்றுள். (உஉ)

உடலளவெண்ணிநோற்பவர்முந்தவுந்தியாபனஞ்செய்துநோற்கக்
கடவரவ்வருடக்கட்டளைக்கிறுதிகழிப்பதுத்தாபனவிதிதான்
மடலவிழ்மாலைமணடபங்குணடமணடலம்வகுத்துமாபதியைப்
படரொளிவெள்ளிமுப்பதுகழஞ்சிற்படிமையானிருமிதஞ்செய்து.

காலையிலாசான்சொல்வழிநிததக்கடன்முடித்துசசிதொட்டந்தி
மாலையினளவும்புராணநூல்கேட்டு மாலைதொட்டியாமமோர்நான்கு
சேலனகண்ணாள்பங்கனைப்பூசைசெய்கவப்பூசனைமுடிவின் [ஞ்
மூலமந்திரநூற்றெட்டுநூற்றெட்டுமுறையினலாகுதிமுடிததல். ()

வில்வமாயிரங்கொண்டாயிரநாமம்விளம்பிநால்யாமமுஞ்சாத்த
னல்லவைந்தெழுத்தாலைந்தெழுத்துருவி ஞதனுக்கருக்கியங்கொடு
லெல்லையின்மூலமந்திரத்தாலுமேனைமந்திரங்களினலும் [த்த
வில்லழலோம்பிப்பூரணகுதிசெய்நீறிலான்வேள்வியைமுடித்தல்.

(கக) படிவம் என்றது படிஎன ஈறுதொக்குநின்றது-படிவம்-உருவம். (உரு) கட்டளை - நியதி. (உ௫) வில்அழல் - வில் வடிவாகச்செய்த ஓமகுண்டத்தமைந்த அக்கினி.

புலர்ந்தபின்னித்த வினைமுடித்தரம்பைப் பொதுளும்பாசிலை
பதின்மூன்றி, னலந்தருதூவெள் ளரிசிபெய்தினிய நறியகாய்கறி
யொடுபொரப்பி, யலந்தபவான்பா னிறைகுடம்பதின் மூன் றரிசிமே
ல்வைத்தரனடியிற், கலந்தவன் பினராய்ச சிவார்ச்சனைக்குரிய கட
வுள்வேதியர்களைவரித்து (உ௬)

காதணிகலனுங கையணிகலனுங கவின்பெறவளித்தரனுக்,
வாதரம்பெருக நினைந்தருச்சனைசெய் தரியதக்கிணையொடும்பாதப்,
போதணிகாப்பு விசிறி தணகவிகைபூந்துகின்முதற்பலவுடனே,மே
தகுதானஞ் செய்துபின்குருவைக கறபுடைமின்னிடையோடும். ()

ஆசனத்திருத்திப்பொலந்துகில்காதுக்கணிகள்கைக்கணிகளுமணிந்
வாசநன்மலரிட்டருச்சனைசெய்துமலைமகடலைவனைவரைந்து [து
பூசனைசெய்தபடிமையோடம்பொன்பூதலம்பதாதிகள்பிறவுந்
தூசலர்மாலைகோட்டணிபுனைந்தசுரபிமாதானமுஞ்செய்து (உ௮)

இனையவாறுத்தாபன முடித்தாசானேவலாற்சிவனடிக்கன்பர், த
னையரோடொக்கலுடன முதருந்தறகுதியிவ்விரதமுன்கண்ண, ன
னையதாமரையோனிந்திரன் முதல்வானுடவர்மூவறுகணத்தோ, ர
னைவருநோற்றூர்மனிதருமனுட்டித் தரும்பெறற்போகம் வீடடைந்
தார். (உ௯)

ஈதுநோற்பவர்வெம் பகைமனத்துயர்தீந் தாயிரம்பிறவியிலிய
ற்றுங், தீதுசேர்வினை தீர்ந் தெடுத்தயாககையினிற் சிவகதியடைவ
ரிவ்விரத, மோதினோர்கேட்டோர் மனைவியர்மக்க ளொக்கலோடி
னிதுவாழ்ந்தும்பர், மேதகுபதினு லிந்திரன்பதத்தில் வீற்றினிதி
ருப்பரென்றறவோன். (௩0)

அறுசீரடியாசிரியவிருததம்.

சொல்லியநெறியாற்சோமசுந்தரன்விரதநோர்பார்
வில்லிடுமணிப்பூண்வேந்தர்முனிவனைவிடைகொணடேகி
யல்லியஙகனககஞ்சததாடியஙசயற்கணவலலி
புல்லியபாகன்றனைவழிபடீஇப்போற்றிநோற்றூர். (௩௧)

(உ௬) அலம்-அமைவு. (உ௭) பாதப்போதணி காப்பு-பாதுகை.

(உ௮) சுரபி-பசு. (உ௯) ஒக்கல்-சுற்றம். அனைய தாமரை எ
ன்றது-அத்திருமாலுந்திக்கமலத்தை. அல்லது அனையவென்னுஞ்
சுட்டுத்திரிபு உயர்வின்மேல் நின்றதெனினு மொக்கும்.

(௩0) பதினுலிந்திரர்பதம் என்றது-ஓர்பிரமகற்பத்தை. யாக்
கை-சரீரம்-இப்பெயர்க்கு-மகாமாயை யென்னு மோர்சத்தி கன்ம
வசத்துக்கீடாகப் பூவின் மணத்தைக் காற்று கொடுவந் தறிவிக்கு
மாறுபோலக், கன்மங்களுக்கான வனுபோகக்கருத்தை யவத்தாகா
லத்திலேயுண்டாக்கிக், கருவிற்றூகவந்த ஆன்மாவைச் சுக்கில சு
ரோணிதங்களிலே கூட்டிக்கட்டிவித்தது, என்பதுபொருள்.

சுந்தரன் றன்னைப்பூசைத்தொழில்செய்துவரம்பெற்றேகி
யந்தரத்தாறுசெல்வாரஃதறிந்தமரர்வேந்தன்
வந்தவரிருக்கவேறுமடங்கன்மான் றவிசுமூன்று
தந்திடப்பணித்தானிட்டார்தனதரியணையிற்றாழ. (௩உ)

வான்வழிவந்தமூன் றுமன்னரும்பொன்னுடெய்தி
யூன்வழிகுலிசவைவேலும்பர்கோன்மருங்கிற்புக்கார்
தேன்வழிபோந்தின்கண்ணிச்சேரனுமார்த்தார்வேந்துங்
கான்வழிதாருநாடன்காட்டியதவிசின்வைக. (௩௩)

மைக்கடல்வறப்பவென்றவாகைவேறசெழியன்மௌலிச்
செக்கர்மாமணிவிற்காலத்தேவர்கோன் றவிசிலேறி
யொக்கவீற்றிருந்தானுகவும்பர்கோனமுக்காறெய்திப்
பக்கமேயிருந்தவேனைப்பார்த்திபர்முகத்தைப்பாரா. (௩௪)

மூகமனன்கியம்பிநீவிர்வந்ததென்மொழிமினென்ன
மகபதியெங்களுட்டின்மழைமறுத்ததடைந்தேமென்று
ரகமலர்ந்தனையார்நாட்டினளவும்வான்சுரக்கநல்கி
நகைமணிக்கலன்பொன்னுடைநல்கிநீர்போமினென்றான் (௩௫)

அன்னவரகன்றபின்னையமரர்கோன்கன்னிநாடன்
றன்னரியணைமேலொக்கததருககிலேனுடிருக்குமாறும்
பின்னருமாரிவேண்டாப்பெருமிதவீறுநோக்கி
யின்னதுபுலப்படாமையினையதோர்வினையமுன்று. (௩௬)

பொற்புறவரிசைசெய்வான்போலளவிறந்தோர்தாங்கி
வெற்புறழ்திணிதோளாற்றன்மெலிவதோராரந்தன்னை
யற்புறவளித்தான்வாங்கியலர்மதுத்தார்போலீசன்
கற்புடையுமையாணமைந்தன்கதுமெனகந்ருத்திலிட்டான். (௩எ)

கண்டனன்கடவுணதன்கழியவுமிறும்பூதுள்ள
கொண்டனனின் றுதொட்டுக்குரையணிதுழாவுநிம்பத்
தண்டழைமார்பவாரந்தாங்குபாண்டியனென் றுன்னை
மண்டலமதிக்கவென்றான்வானநாடுடையமன்னன். (௩அ)

---

(௩௩) போந்து - பனை. ஆர் - ஆத்தி. தாருநாடன் - கற்பக நாட்டரசனாகிய இந்திரன். (௩௬) வீறு செருக்கு. புலப்படாமை, அறிவுக் கெட்டாமை. (௩எ) கதுமென - விரைந்து. (௩அ) கடவுள்நாதன் - தேவர்களுக்குத் தலைவனாகிய இந்திரன். இறும்பூது - வியப்பு.

அன்னதுசிறிதுமெண்ணுதங்குநின்றிழிந்துதென்னன்
றன்னகரடைந்தானிப்பாற்சதமகனுணையாலம்
மன்னவரிருவர்நாடுமழைவளம்பெருகப்பெய்த
தென்னவனுடுபண்டைச்செயலதாயிருந்ததன்றே. (௩௯)

ஆயதோர்வைகல்வேட்டையாடுவானண்ணல்விண்ணந்
தாயதோர்பொதியக்குன்றிற்சந்தனச்சாரலண்ணி
மேயதோலரிமானேனம்வேங்கையெண்கிரலையின்ன
தீயதோர்விலங்குவேட்டஞ்செய்துபிரசெருக்குமெல்லை. (௪0)

பொன்றததுமருவிக்குன்றிற்புட்கலாவருத்தமாதி
மின்றத்துமேகநான்கும்வீழ்ந்தனமேயக்கண்டு
குன்றத்திநெடியதிண்டோட்கொற்றவனவற்றைப்பற்றிக்
கன்றத்திணைகளிறுபோலக்கடுந்தளைசிக்கயாத்தான். (௪௧)

வேட்டத்திற்பட்டசெங்கண்வேழம்போற்கொண்டுபோகிக்
கோட்டத்திலிட்டானுக்குன்றிறகரிந்தவென்றி
நாட்டத்துப்படிவத்தண்டநாடன்மற்றதனைக்கேட்டுக்
காட்டத்துக்கனல்போற்சீறிக்கடுஞ்சமாகுறித்துச்செல்வான். (௪௨)

வாங்குநீர்வரப்பவேலைவிடுத்ததும்வலியவாரந்
தாங்கியசெருக்குங்காரைத்தளையிடுதெருக்குநோக்கி
யீங்கொருமனிதயாக்கைக்கித்துணைவலியாதென்று
வீங்கியமானமூக்கமீனவன்மதுரைசூழ்ந்தான். (௪௩)

கலிவிருத்தம்.

ஓடினரொற்றர்போய்ச்செழியனுணைகழல்
சூடினர்நகர்ப்புறஞ்சுரர்கள்சேனைகண்
மூடினவென்னலுமுனிவுமானமு
நீடினனரியணையிருந்துநீங்குவான். (௪௪)

---

(௪0) விண்ணம - விண்ணுலகம. தோல் - யானை. அரிமான் - சிங்கம். எண்கு - கரடி. இரலை - மான்.

(௪௧) மேகம் நான்கென்றது - புட்கலாவர்த்தம், சங்காரித்தும், துரோணம், காளமுகி என்னும் மேகங்களை. இவைமுறையே பொன், பூ, மணி, கல், இவற்றைப்பொழிவன.

(௪௨) கோட்டம் - சிறைக்கூடம். நாட்டத்துப் படிவத்தண்டநாடன் என்றது - கண்கள்நிறைந்த தேகத்தையுடைய இந்திரனை. காட்டம் - விறகு. இதுகாஷ்டமென்பதன்றிரிபு.

(௪௩) ஊக்க - செலுத்த.

பண்ணுகதேர்பரிபகவேீரர்முன்
னண்ணுககடிதெனநடத்தியாவரென்
றெண்ணலன்மதமலையெருத்தமேற்கொடு
கண்ணகன்கடிநகர்க்காப்புநீங்குமின். (௪௫)

அடுத்தனர்வானவரார்த்துப்பல்படை
யெடுத்தனர்வீசினர்சிலையிலெய்கணை
தொடுத்தனரிறுதிநாட்சொரியுமாரிபோல்
விடுத்தனர்மதிக்குலவீரன்சேனைமேல். (௪௬)

ஆர்த்தனர்மலயவெற்பரையன்சேனையோர்
பார்த்தனர்வேறுபல்படைக்கலக்குவை
தூர்த்தனர்குனிசிலைதொடுத்துவாளியாற்
போர்த்தனரமராமெய்புதைதரவென்பவே. (௪௭)

தறிந்தனதாள்சிரந்தகர்ந்ததோள்கரம்
பறிந்தனகுருதிநீர்கடலிற்பாய்ந்தன
செறிந்தனபாரிடஞ்சேனங்கூளிகண
முறிந்தனவானவர்முதல்வன்சேனையே. (௪௮)

ஆடினகுறைத்தலையவிந்தபோர்க்களம்
பாடினபாரிடம்விந்தைப்பாவைதாள்
சூடினகூளிகள்சோரிசோரப்பார
மூடினபிணக்குவையண்டமூட்டவே. (௪௯)

வெஞ்சினவலாரிதன்வீரசேனைக
டுஞ்சினகணடெரிசொரியுங்கணணனுய்ப்
பஞ்சின்முன்னெரியெனப்பதைத்துத்தெய்வத
வஞ்சினப்படைகளான்மலைவதுன்னினன். (௫0)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

வெங்கதிர்ப்படைவிட்டார்த்தான்விண்ணவனதனைத்திங்கட்
பைங்கதிர்ப்படைதொட்டோச்சியவித்தனன்பாராள்வேந்தன்
சிங்கவெம்படைவிட்டார்த்தான்றேவர்கோனதனைச்சிம்புட்
புங்கவன்படைதொட்டோச்சியடக்கினன்புணரிவென்றோன். (௫௧)

(௪௫) பகடு. மதமலை - யானை. காப்பு என்றது - மலை, காடு, கடல், மதிலென்னு நால்வகையரண்களுள், மதில்மேல்நின்றது.
(௪௭) மலயவெற்பரையன் - உக்கிரகுமாரபாண்டியன்.
(௪௮) குருதிநீர் - உதிரம். பாரிடம் - பூதம். கூளி - பசாசு.
(௪௯) குறைத்தலை — கவந்தம். (௫0) வஞ்சினம் - சபதமொழி அதாவது - போர்முகத்துத் தமதுவீரத்தைப் புகழ்ந்துகூறல்.
(௫௧) சிங்கப்படை-நரசிம்மாஸ்திரம். சிம்புட்படை-சரபாஸ்திரம்.

தானவர்பகைவன்மோகசரந்தொடுத்தெறிந்தானாக
மீனவனதனைஞானவாளியால்விளித்துமாய்ந்து
போனபின்மற்போராற்றிப்புக்கனர்புக்கார்தம்மில
வானவன்மண்ணினான்மேல்வச்சிரம்வீசியார்த்தான். (௫௨)

காய்சினமடங்கலன்னான்கைவளைசழற்றிவல்லே
வீசினன்குலிசந்தன்னைவீழ்த்ததுவிடுத்தான்சென்னித்
தேசினன்மகுடந்தள்ளிசசிதைத்ததுசிதைததலோடும
கூசினனஞ்சிப்போனான்குன்றிறகரிந்தவீரன். (௫௩)

இந்திரணடனையகூர்ம்பல்லிருள்வரைநெஞ்சுபோழ்ந்த
மைந்தனில்வலியகாளைவரைந்தெறிநேமிசென்னி
சிந்திடாதாகிநம்பொன்மணிமுடிசிதறசசோம
சுந்தரநாதன்பூசைத்தொழிற்பயனளித்ததென்னா. (௫௪)

போரினுக்காற்றாதோடிப்பொன்னகர்புகுந்தவென்றித்
தாரினுக்கிசைந்தகூர்வேற்சதமகன்பின்புதன்னாட்
டேரினுக்கெல்லாமாரியுதவுவேனிகளநீக்கிக்
காரினைத்தருகவென்னாக்கவுரியற்கோலைவிட்டான். (௫௫)

முடங்கல்கொண்டணைந்ததூதன்முடிநெழுவேந்தன்பாதத்
தொடங்கிநின்றோலைநீட்டவுழையுளானொருவன்வாங்கி
மடங்கலேறனையான்முன்னர்வாசித்துக்காட்டக்கேட்டு
விடங்கலுழ்வேலான்விண்ணோர்வேந்துரைதேறானாகி. (௫௬)

இட்டவன்சிறையைநீக்கியெழிலிவைபவிடாதுமாறு
பட்டசிந்தையனேயாகப்பாகசாதனனுக்கென்று
நட்டவனொருவேளாளனான்பிணையென்றுதாழ்ந்தான்
மட்டவிழ்ந்தொழுகுநிம்பமாலிகைமார்பினானும். (௫௭)

இடுக்கணவந்துயிர்க்கூறறமெய்தினும்வாய்மைகாத்து
வடுக்களைந்தொழுகுநாலாமரபினானுரையையாத்த
னெடுத்துரைமறைபோற்சூழ்ந்துசிறைக்களத்திட்டயாப்ப
விடுத்தனன்பகடுபோலமீண்டனமேகமெல்லாம். (௫௮)

---

(௫௪) இருள்வரை - கிரவுஞ்சகிரி. (௫௫) கூர்வேல் என்றது- வச்சிராயுதத்தை. நிகளம் - விலங்கு. (௫௬) முடங்கல் - ஓலை. உழை - அருகு. (௫௭) பாகசாதனன் - பாக னென்னு மோரசுரனை வென்றவன். (௫௮) இடுக்கண் - வறுமை. ஊற்றம் - இடையூறு. வடு - குற்றம். நாலாம் மரபினான் என்றது - சற் சூத்திரனாகிய வேளாளனை. யாப்பு - தளை.

தேவர்கோனேவலாலே திங்கண்மும்மாரிபெய்து
வாவியுங்குளனும்யாறுமடுக்களுமடுத்துக்கள்வாய்க்
காவிசூழ்வயலுஞ்செய்யுஞ்செந்நெலுங்கன்னற்காடும்
பூவிரிபொழிலுங்காவும்பொலிந்ததுகன்னிநாடு. (௫௧)

இந்திரன்முடிமேல்வளையெறிந்தபடலம் முற்றிற்று

ஆக படலம் ௨௩ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௧௧௧0.

பதினைந்தாவது,

மேருவைச்செண்டாலடித்தபடலம்.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அண்டரஞ்சவமருழந்தவமரர்கோனையரசர்கோன்
வண்டலம்புமௌலிசிந்தவளையெறிந்துவென்புறங்
கண்டவண்ணமின்னதன்னகன்னிநாடன்மேருவிற்
செண்டெறிந்துவைப்பெடுத்தசெயலுநன்குசெப்புவாம். (௧)

மன்னவன்றனக்குமுன்னாமலயவெற்பின்முனிவர்கோன்
சொன்னதிங்கள்விரதமன்றுதொட்டுநோற்றுவாலுமந்
நன்னலஞ்செய்பேறுபோலநங்கைகாந்திமதிவயிற்
றுன்னருஞ்சயங்கொண்மைந்தனொருவன்வந்துதோன்றினான். (௨)

வயந்தனைப்பயந்ததென்னமைந்தனைப்பயந்தபோ
தியந்துவைத்துநகர்களிப்பவினிதிருந்தபுரவலன்
சயந்தழைக்கவிந்திரன்சயந்தனைப்பயந்தநாள்
வியந்தகத்தடைந்தவின்பம்விளைமகிழ்ச்சியெய்தினன். (௩)

தென்னரேறுசாதகாதிசெய்துவீரபாண்டிய
னென்னநாமவினைநிரப்பியெழுதொணாதகலைமுதற

---

(௫௧) மடுத்தல் - நிறைதல். வயல் - விளைநிலம். செய் - பட்டம். பொழில் - நந்தவனம். கா-பயன்றருஞ்சோலை.

(௧) வென் - முதுகு. வைப்பு - நிட்சேபம். (௩) 'வயந்தனைப் பயந்தது என்ன என்றது-திருமால் (மன்மதனைப் பெற்றமைபோல) எனவும், வெற்றியைப் பெற்றதுபோல எனவும் பொருள்படும். வயம்-வெற்றி. வசந்தன் என்பது, வயந்தன் எனப்போலியாயிற்று. இயம் - வாச்சியம். (௪) எழுதொணாதகலை - வேதம்.

பன்னுகேள்விகரிகடேர்கள்பரிபடைக்கலம்பயின்
றன்னகாதலான்விளங்கவகமகிழ்ச்சியடையுநாள். (௪)

மல்குமாறுகோடிரிந்துமழைசுருங்கிநதியுநீ
ரொல்குமாறுபருவமாறியுணவுமாறியுயிரெலா
மெல்குமாறுபசியுழந்துவேந்தனுக்குவிளைபொரு
ணல்குமாறிலாமையின்னலியவந்தநாடெலாம். (௫)

மழைவறந்ததென்கொலென றுவழுதிகூறமுழுதுணர்ந்
தழிவிலாதபிரமசற்பமளவுமெலலைகணடநூ
லுழவர்கோள்களிரவிதன்னையுற்றுநோககிநிற்றலாற்
றழையுமாரிவருடியாதொவருடமென்றுசாற்றினர். (௬)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மகவுறுநோயைநோக்கிவருநதுறுதாய்போனமன்னன்
பகவுறுமதியஞ்சூடும்பரஞ்சுடர்முன்போய்த்தாழ்ந்து
மிகவுறுபசியால்வையமெலிவதையையவென்றுத்
தகவுறவிரஙகிக்கணணீர்ததும்பிநின்றிரந்துவேணட. (௭)

திரைக்கடல்விடஞ்சேர்கணடர்காலத்தின்செவ்விநோக்கி
யிரக்கமில்லவாபோல்வாளாவிருத்தலுமருத்தார்மார்பன்
கரைக்கரிதாயதுன்பக்கடலில்வீழ்ந்திருகைபுக்கா
னரக்கர்போர்க்கடலினீந்தியருக்கனீர்க்கடலில்வீழ்ந்தான். (௮)

வள்ளறன்குடைக்கீழ்த்தஙகுமுயிர்ப்பசிவருத்தமெல்லாங
கொள்ளைகொண்டிருந்தநெஞ்சிற்குளிர்முகச்செவ்விகுன்றத்
தள்ளருந்துயரின்மூழ்கிததரையிடததுயின்றுளுக
வெள்ளிமன்றுடையார்சித்தவேடராய்க்கனவில்வந்தார். (௯)

அடற்கதிர்வேலோய்மாரியரிதிப்போததனைவேண்டி
யிடர்ப்படல்வரைக்குவேந்தாயிருக்கின்றவெரிபொன்மேருத்
தடப்பெருவரையின்மாடோர்தனிப்பெருமுழைபிலிட்டுக்
கிடப்பதோரெல்லையில்லாக்கேடிலாசசேமவைப்பு. (க0)

(௫) ஆறுகோள்-சநி, செவ்வாய், குரு, சூரியன், இராகு, கேதுக்கள். பருவம்-கார்காலம். ஒல்குமாறு என்றதில்-மாறு, வினையெச்சப்பொருளில் வருமோ ரிடைசசொல். (௬) நூல் உழவர் - கணிதநூற்புலவர். (எ) பகவு - பிளவு.

(௮) அரக்கர் போர்க்கடலில்நீந்தி என்றது - சூரியன் றனது விபவத்தோடு வருங்கால் இடையில் அறுபத்து நான்குகோடி யரக்கர்வந்துபோர்புரிய, அவரைக்கடந்து நீஙகியதை.

கிடைத்துமற்றனையமேருகிரிசெருக்கடங்கச்செண்டாற்
புடைத்துநின்றணைத்தாக்கிப்பொன்னறைபொதிந்தபாறை
துடைத்துநீவேண்டுங்காறுந்தொட்டெடுத்தனைமீள
வடைத்துநின்குறிபிட்டடையவருதியென்றடிகள்கூற. (கக)

விழித்தனனெழுமான்றேரோன்விழிக்குமுன்கடன்களெல்லாங்
கழித்தனன்மீனநோக்கிகணவனைவலமாய்ப்போந்து
சுழித்தெறிகடலனீகந்தொகைபுறஞ்சூழக்கொண்டல்
கிழித்தெழுவாயினீங்கிக்கீழ்திசைநோக்கிச்செல்வான். (கஉ)

அதிர்ந்தனமுரசஞ்சங்கமதிர்ந்தனவியங்களண்டம்
பிதிர்ந்தனவென்னவார்ப்பப்பெயர்ந்துவெண்கவரிதுள்ள
முதிர்ந்தநான்மறையோராசிமொழியநாவல்லோரேத்தப்
பதிந்துபார்கிழியத்திண்டேர்பாகுமுன்செலுத்தவூர்ந்தான். (கங)

பவளக்காற்பிச்சம்பொற்காற்பன்மணிக்கவிகைமுத்தத்
தவளக்காற்பதாகைக்காடுதானவானருவிதூங்கும்
துவளக்காற்பொருப்பும்பாய்மாக்கடலுமண்மடந்தையாகந்
துவளக்கால்வயவர்மான்றேர்த்தொகுதியுஞ்சூழல்போக. (கச)

கோழிணர்ஞாழலன்னகோட்டுகிர்ப்புலவுப்பேழ்வாய்த்
தாழ்சினவுழுவையொற்றைத்தனிப்பெருங்கொடியுங்கூனற்
காழ்சிலைக்கொடியுஞ்சூழக்கயற்கொடிநிலந்துழாங்கை
யேழுயர்வரைமேற்றோன்றியிருவிசும்பகடுகீற. (கரு)

தென்கடல்வடபானோக்கிச்செல்வதுபோலத்தென்னன்
றன்கடலனிகங்கன்னித்தண்டமிழ்நாடுநீந்தி
வன்கடநெறிக்கொண்டேகிவளவர்கோனெதிர்கொண்டாற்று
நன்கடன்முகமனேற்றுநளிர்புனனாடுநீந்தி. (கசு)

(கக) கிடைத்து - அடைந்து. குறி - முத்திரை. (கஉ) மான் - எழுகுதிரைகள். மா-குதிரை, ன்-சாரியை. கொண்டலென்றது - மேகமண்டலத்தை. (கங) பாகு - பாகன். (கச) பிச்சம் பீலிக்குடை; பீலி - மயிலிறகு. தானம் பொருப்பு என்றது - யானையை. பாய்மா - பாய்ந்துசெல்லுங் குதிரை.

(கரு) ஞாழல் - குங்குமமரம். கோடு - வளைவு. பேழ் - பிளவு. உழுவை-புலி. சிலை-வில். எழுயர்வரை என்றது - எழுறப்புயர்ந்த மலைபோன்றயானையை. (கசு) வன்கடம் - முரம்புங் கூர்ங்கல்லுநெருங்கியகாடு. கடன் - வரிசை.

தண்டகநாடுதெள்ளித்தெலுங்கநாடகன்றுசாய்தாட்
கண்டகக்கைதைவேலிக்கருநடங்கடந்துநாடுங்
தொண்டகந்துவைக்குங்குன்றுநதிகளுந்துறந்துகள்வாய்
வண்டகமலர்க்காவேலிமாளவதேசநண்ணி. (௧௭)

அங்குநின்றெழுந்துதீவாயருஞ்சுரநெறிபட்டேகி
மங்குனின்றதிருஞ்செம்பொன்மாடநீள்விராடநணணிக்
கொங்குநின்றவிழுங்கானங்குன்றொரீஇவாளைபாயத்
தெங்குநின்றிளநீர்சிந்துமத்தியதேயத்தெய்தி. (௧௮)

அந்நெறிநோடுநீங்கியாடலேறுயர்த்ததோன்றல்
பொன்னெடுஞ்சடைபிற்றாழ்ந்துபுனிதமாந்தீர்த்தக்காசி
நன்னெடுநகரமெய்திநளிர்புனற்கங்கைநீந்திக்
கன்னெடுநெறியனேககாவதங்கடந்தபின்னர். (௧௯)

மடங்கன்மாநாகம்யாளிவழங்கலான்மனிதர்செல்லா
விடங்கடந்தாகவைஞ்ஞூறிரட்டியோசனைத்தாமெல்லைக்
கடங்கெழுகுமரிகண்டங்கடந்துமற்றதுபோலெட்டுத்
தடங்கெழுகண்டங்கொண்டபாரதவருடந்தள்ளி. (௨0)

யாவையுநீன்றுடன்னையீன்றபொன்னிமயந்தன்னைத்
தாவியப்புறம்போய்ப்பாகந்ததும்புகிம்புருடகண்ட
மேவியங்கதுநீக்கேமவெற்படைந்ததுபின்னாக
வோவியப்புறததுதோன்றுமரிவருடத்தையுற்று. (௨௧)

உற்றதுகழிந்தப்பாற்போய்நிடதவெற்பொழிந்துசம்புப்
பொற்றருக்கனிகால்யாறுபோகிளாவிரதகண்டத்

---

(௧௭) கண்டகம - முள். தொணடகம் — குறிஞ்சிநிலப்பறை.

(௨0) மாநாகம் - பெரியயானை. பாரதவருடம் - பரதன் என்பவனுலாளப்பட்ட பூமியின் பெரும்பிரிவு. பரதன் - சுவாயம்புவமனு இரண்டாவதுபேரன். வருடம் - பெரும்பிரிவு. குமரிக்கண்டம் என்றது - பரதனுலாளப்பட்டபூமியின் ஒன்பதுபங்கில்ஒன்று. குமரி - பரதனுடைய புத்திரி, இவற்றின்விரிவை சிவதருமோத்திரம், கோபுரவியலிலும்; காந்தம் அணடகோசப்படலத்திலும்காண்க.

(௨௧) கிம்புருடகண்டம்-இமையகிரிக்கும் ஏமகிரிக்கும் இடையில் கிம்புருடனுலாளப்பட்டபாகம். அரிவருடம் ஏமகிரிக்குத்தெற்கு. நிஷதகிரிக்குவடக்கு, இதன்மத்தியில் அரிஎன்பவனுலாளப்பட்ட பூமியின்பெரும்பாகம். (௨௨) இளாவிரதகண்டம்-இதுமகம்மேருவின் சாரலாய் இளாவிரதனென்பவனுலாளப்பட்ட பாகம்.

துற்றனன்கண்டான்மூன்றாரொருங்கடுஞான்றகூனி
வெற்றிவெஞ்சிலையாய்நின்றவெற்பினைமலயவெற்பன். (உஉ)

வெம்படைமறவர்சேனைவெள்ளநீத்தேகித்தென்பாற்
சம்புவின்கனியின்சாறுவலம்படத்தழுவியோடு
மம்பொனீராறுமாற்றினருகுபொன்மயமாய்நிற்கும்
பைம்புனங்கானநோக்கிவளைந்துதென்பால்வந்தெய்தா. (உ௩)

அவ்வரையரசைநோக்கிவரைகளுக்கரசேயெந்தை
கைவரிசிலையேபாரின்களைகணேயளவிலவானந்
தைவருசுடருங்கோளுநாள்களுந்தழுவிசூழுந்
தெய்வதவரையேமேலத்தேவராலயமேயென்று (உ௪)

மாணிக்கமிமைக்கும்பூணான்விளித்தலும்வரைக்குவேந்தன்
பாணித்துவரவதாழ்ப்பப்பாகசாதனனைவென்றோ
ஞணித்தனனமுமேருக்கைவரைச்செருக்குமாறச்
சேணுற்றசிகரந்தன்னிற்செண்டினாலடித்துநின்றான். (உ௫)

அடித்தலுமசையாமேருவசைந்துபொற்பந்துபோலத்
துடித்ததுசிகரபந்திசுரர்பயில்மாடப்பந்தி
வெடித்தனதருணபானுமண்டலம்விண்டுதூளாய்ப்
படித்தலைதெறித்தாலென்னப்பன்மணியுதிர்ந்தவன்றே (உ௬)

புடைவரைக்குலங்களெட்டும்புறந்தழீஇக்கிடக்குஞ்செம்பொ
னடைகலோர்நான்குநான்குகிடங்கருமலர்ந்தநான்கு
தடமலர்ப்பொழிலுநான்குதருக்களுஞ்சலித்தவம்மா
வுடையவனிடையூறற்றலடுத்தவர்க்குவகையுண்டோ. (உ௭)

(உ௫) பாணித்தல் - தாமதித்தல். (உ௬) சிகரபந்தி - ஆயிரங் கொடுமுடிகள். தருணபானு - இளஞ்சூரியன்.

(உ௭) வரைக்குலங்களெட்டாவன - நிஷதம், ஏமகூடம், இமயம், நீலம், சுவேதம், சிருங்கம், கந்தமாதனம், மாலியவான், என்பன. அடைகல் ஓர்நான்காவன - மேருமலைக்குறுதியாகச் சூழ்ந்து நிற்கும், மந்தரம், கந்தமாதனம், விபுலம், பாருசுவம் என்னும் பருவதங்கள். நான்குகிடங்கராவன - தாகம், மானதசரசு, விமலோதகம், மனோரதமென்னும் ஓடைகள். நான்கு தடங்களாவன - அருணம், மானதசரசு, சீதோதம், மகாமடு என்னுந்தடாகங்கள். நான்கு தருக்கள் என்றது - கடம்பு, நாவல், அரசு, ஆல் என்பவற்றை, நான்கு பொருள்களாவன - சயித்திரம், விசித்திரை, வைப்பிரசம், திருதாக்கியம் என்பன.

புடைத்தபின்மேருத்தெய்வம்புடைக்குலவரையெட்டென்னப்
படைத்தவெண்டோளுநான்குமுடியுமேற்படுவெண்சோதி
யுடைத்தனிக்குடையுங்கொண்டவுருவினோடெழுந்துநாணிக்
கிடைத்ததுகருணைவேந்தன்கிளர்சினந்தணிந்துநோக்கா. (௨௮)

இத்தனைவரவுதாழ்த்ததென்னெனமேருத்தெய்வம்
வித்தகநம்பிகேட்டிமீனெடுங்கண்ணியோடும்
ஐபத்தலையரவம்பூண்டபரனையிப்படிவங்கொண்டு
நித்தலும்போகிப்போகிவழிபடுநியமம்பூண்டேன். (௨௯)

இன்றுகேட்டிலையோவையாவேந்திழையொருத்திகாமந்
துன்றுமாகடலின்மோகச்சுழித்தலைப்பட்டுவெள்ளி
மன்றுளாடியபொற்பாதம்வழிபடன்மறந்துதாழ்ந்து
நின்றுளேனினையதீங்கினிமித்தினாலடியும்பட்டேன். (௩௦)

திருவடிபிழைத்ததீங்குதீர்த்தனையிதனிலையன்
றருவதோருறுதிதானுக்ககதோகைம்மாறெனாலு
வருவதுமுண்டாங்கொல்லோமற்றதுநிற்கமன்றற்
பருவரைமார்பவந்தபரிசென்கொல்பகர்தியென்ன. (௩௧)

மன்னவன்வெறுக்கைவேண்டிவந்தனனென்றனைய
வுன்னதுபுலத்தோர்க்கேற்பவுரைபடுமாற்றதாய
பொன்னவிர்தேமாநீழற்புதைபடக்கிடக்குஞ்செம்பொ
னென்னவுங்கையாற்சுட்டிக்காட்டியதெரிபொற்குன்றம். (௩௨)

மின்னகுவேலான்முந்நீர்வேலையைவணக்கங்கண்டோன்
பொன்னறைமருங்கிற்போகிப்பொதியபாறைநீக்கித்
தன்னவாவளவிற்றூயதமனியமுகந்துமூடிப்
பின்னதுந்தன்னதாகப்பெயரிலச்சினையுந்தீட்டா. (௩௩)

மின்றிகழ்மணிப்பூணமார்பன்மீண்டுதன்றனையோடுந்
தென்றிசைநோக்கிப்பாகன்செலுத்தமான்றடந்தேரூர்ந்து
பொன்றிகழ்வரையும்போகபூமியும்பிறவுநீத்து
நன்றிகொண்மனிதர்வைப்பினண்ணுவானண்ணுமெல்லை. (௩௪)

---

(௩௨) உன்னதுபுலத்தோர்க்கேற்ப என்றது - மாற்றதிகமுள்ள பொன்னும் அதனிடத்துள்ள தாதலின். வெறுக்கை - சிவஞானிகளால் வெறுக்கப்படுவது; பொருள்.

(௩௩) பொத்திய - மூடிய. இலச்சினை - முத்திரை.

மாத்திமர்விராடமன்னர்மாளவர்தெலுங்கதேயப்
பார்த்திபர்பிறருந்தத்தம்பதிதொறும்வரவுநோக்கித்
தேர்த்திகழனிகத்தோடுஞ்சென்றெதிர்முகமன்செய்யத்
தார்த்திருமார்பன்கன்னித்தண்டமிழ்நாடுசார்ந்தான். (௫௫)

கன்னிப்பொன்னெயில்சூழ்செம்பொற்கடிநகர்க்கணியனாகிப்
பொன்னிற்செய்திழைத்தநீள்கோபுரத்தினைக்கண்டுதாழ
வுன்னித்தேரிழிந்தெட்டோடைந்துறுப்பினாற்பணிந்தெழுந்து
வன்னிசெஞ்சுடர்க்கணொற்றிமன்னவன்மதுரைசார்ந்தான். (௫௬)

அறத்துறையந்தணாளர்துறந்தவரரன்றாள்பற்றிப்
புறத்துறையகன்றசைவபூதியர்புனிதன்கோயிற்
றிறத்துறையகத்துத்தொண்டர்திரண்டெதிர்கொள்ளமுத்தி
னிறத்துறைவையைநீத்துநெடுமதில்வாயில்புக்கான். (௫௭)

கொங்கலர்கோதைமாதர்குங்குமம்பனிப்பசிந்து
மங்கலமறுகினேகிமறைகள்சூழ்கோயிலெய்தித்
தங்கணாயகனைச்சூழ்ந்துதாழ்ந்தெழுந்தேத்திப்போந்து
திங்களூர்குடிமிசைச்செல்வத்திருமணிக்கோயில்புக்கான். (௫௮)

பொன்மலைக்கடவுளீந்தபுண்ணியநிதியையந்த
நன்மலைமானக்கூப்பிநல்கிப்பல்குடியுமோம்பித்
தென்மலைக்கிழவன்றெய்வந்தென்புலவாணரோக்க
றன்மனைவிருந்துகாத்துத்தருக்கினனிருக்குநாளில். (௫௯)

ஐவினைநடத்துமீசனாணையானடக்குங்கோளுஞ்
செய்வினைத்திரிவுமாற்றத்தென்னனாடெங்குமாரி
பெய்வினையுடையதாகிப்பெருவளம்பகிர்ந்துநல்க
வுய்வினையுடையவாகியுயிரெலாந்தழைத்தவன்றே. (௬0)

---

(௫௬) எட்டோடைந்துறுப்பினாற் பணிந்தென்றது-கோபுரமாகிய ஸ்தூலலிங்கத்தை அஷ்டாங்க பஞ்சாங்க நமஸ்காரங்களோடும் வணங்கினமையை. (௫௭) அறத்துறை - தருமநெறி. புறத்துறை - புறச்சமய மார்க்கம். கோயிற்றிறத்துறை - நித்தநைமித்திகநெறி. முத்தின்நிறத்துறை - முத்தைப்போன்ற வெண்மையாகிய நீர்த்துறை.

(௫௮) குங்குமம்பனிப்பச் சிந்துமென்றதற்கு - புழுதிகளடங்கித்தண்மை யுண்டாகும்படி, குங்குமங்கலந்த நீரைத்தெளித்து என்பது பொருள். (௫௯) தென்மலைக்கிழவன்-பொதியமலைக் கிறைவனாகிய உக்கிரகுமார பாண்டியன். தென்புலவாணர் - பிதிரர்.

(௬0) ஐவினை - பஞ்சகிருத்தியம்.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

புவனியிம்முறையாற்புறந்தரளித்தாரம் பூண்ட பாண்டியன் றிருமக
கவனியேழறியவீரபாண்டியனென் றணி முடிகவித்தரசளித்து[னுக்
நவகிரதிசயபூரணவின்பஞானநோக்கருளியமதுரைச்
சிவனடிநிழலிற்பிளப்பறப்பழையதேசொடு நிறைந்துவீற்றிருந்தான்

மேருவைச்செண்டாலடித்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆ. படலம் - உச - க்கு - திருவிருத்தம் - ககநுக.

பதினைறாவது.

வேதத்துக்குப்பொருளருளிச்செய்தபடலம்.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

உலம்பொரு தடந்தோ ளுக்கிரசசெழிய னுயரியமேருமால் வரையைப், பொலம்புரி செண்டாற் புடைத்துவைப்பெடுத்துப் போந்தருளடைந்தவா புகன்றும். வலம்படு திணிதோள் வீரபாண்டியன் கோல்வழங்குநாண்மதுரை யெம்பெருமான், புலம்பொரு முனிவர் தேறநால்வேதப் பொருளுணர்த்திய திறம்புகல்வாம் (க)

ஐம்பெரும்பூத நிலைதிரிந்தீரே ழடுக்கிய வுலகொடு மயன்மா, லும்பர்வான்பதமு முதித்தவாறொடுங்க வுருத்திரகோருழி வந்தெய்தச், செம்பொருண் மறையு மொடுங்கிய வழிநாட் செஞ்சுடர்க் கடவுண முன்மலரும், வம்பவிழ்கமல மெனவரன் றிருமுன் மலர்ந்ததா லகிலமுமாதோ. (உ)

பணடுபோற்பின்னு முத்தொழி னடாத்தப் பராபரஞ்சுடர் திருவுள்ளங், கொண்டுபோர்தகிகிரி வலவனைதரவிரிக்குரிசி றன்னுமி முண்டகத்தில், வண்டுபோற் பிரமனுதித்து மூவுலகும் வரன்முறை படைக்குநாணஞ்ச, முண்டுபோற்றிய வானவர்க்குயிரளித்த வும்பர் நாயகன்றிருவாக்கில். (ங)

(சக) நவம்-புதுமை. பழையதேசு என்றது - முருகக்கடவுளை.

(க) உலம் - திரண்டகல். (உ) பூதம் நிலைதிரிதலாவது - பிரிதிவுமுதலியவைந்தும் ஒன்றிலொன் றொடுங்கி நிற்றல். உருத்திரோர் ஊழி - மகாப்பிரளயம்.

பிரணவமுதித்த ததனிடைவேதம் பிறந்தன நைமிசாரணியத், தருணிறைமுனிவர் கண்ணுவர்கருக்கராதியோ ரதிகரித்தவற்றின், பொருணிலைதெரியா துள்ளமுமுகமும் புலர்ந்தன ரிருப்ப வப்போதத், திருண்மலவலிவென் றவனாபத்த னென்றொரு வேதியன்வந்தான். (௪)

வந்தவேதியனை யிருந்த வேதியர்கள வரவெதிர்ந் திறைஞ்சி வேறிருக்கை, தந்தவேலையிலம் மறையவன்முனிவர் தமைமுகநோக்கியீ துரைப்பான், பந்தவேதனைசால் வாவெறுப்பிகந்த பண்பினராயினீர்நீவிர். சிந்தைவேறாகி முகம்புலர்ந்திருக்குஞ் செய்தியாதெனவவர்சொல்வார். (௫)

மருட்படுமாயை கழிந்தவன்மொழிந்த மறைபயின் றுரைசெய் தேசிகனற், றிருட்படுமனத்தே மிருத்துமாலைய யாது சூழ்தற் கெனக்கேட்ட, தெருட்படுமனத்தோன் செப்புவான வேதஞ் செப்பிய சிவபரஞ்சுடரே, யருட்படிவெடுத்ததுப் பொருளையு முணர்த்து மல்லது சூழ்ச்சியாதறைவீர். (௬)

பண்ணியதவத்தாலன்றி யாதானும் படுபொருள் பிறிதிலை தவமும், புண்ணியதலத்தி னல்லதுபலியா புண்ணிய தலத்தினும் விழுப்ப, நண்ணியசைவ தலத்தினிலியற்றி னலகுமசசிவ தலங்களினு, மெண்ணியவதிகதலத்தினிலியற்றி னிருந்தவமெளிதுடன்பயக்கும்.

அததகுதலமற் றியாதெனி னுலக மகிலமுந் தன்னுடம்பான, வித்தகன்சென்னிப் பன்னிருவிரனமேல் விளங்கிய தலமதுசிவன், முத்தராயெணணில் வானவர்முனிவோர் முயன்று மாதவப் பயனடைந்து, சித்தமாசகன்று வதிவதென் றறநூல் செப்பியமதுரை யந்நகரில். (அ)

தெளிதருவிசும்பி னிழிந்தநோர் விமான சிகாமணியருகு தென்மருங்கின், முளிதருபராரை வடகீழ்ல்பிரியா முழுமுதல் வழிபடுமறவோர்க், களிதருகருணை முகமலர்ந்தளவாவருங கலையனைத்தையுந்தெளிவித், தொளிதருமனைய மூர்த்தி யேநுகட் கோதியமறைப்பொரு ளுணர்த்தும். (௯)

அங்கவன்றிருமு னருந்தவவிரதமாற்றுவான் செல்லுமினென வப், புங்கவனருள்போல் வந்தமாதவன்பின் புனிதமா முனிவருமங்கை, பங்கவன்மதுரைப் பதிபுகுந்தம்பொற் பன்மணிக் கோயில்புக்

---

(௪) பிரணவம் என்றது - அபரப்பிரணவத்தை. (௬) சூழ்- ஆலோசனை. தெருள்-ஞானம். (எ) அதிகதலம் என்றது - சிவஸ்தலங்களுட்சிறந்ததலத்தை. (௯) அறவோரென்பது - சனகாதிகளை.

காழிச், சங்கவன்கைபோல் வளைசெறிசெழும்பொற் றுமனைத்த டாகரீராடி. (௪0)

கரைகடந்துள்ளங கடந்தவன்புந்தக் கடிதுபோய்நான்கிருவெள்ளி, வரைகடம்பிடரிற் கிடந்ததோர்மேரு வரைபுரைவிமான மேற்காணு, வுரைகடம்பொருளைக் கணகளாற்கண்டாங குமபர்தம்பிரானைநேர்கண்டு. திரைகடந்திடும்பே ரின்பவாரியிலுஞ் சேணிலத்திலும் விழுந்தெழுந்தார். (கக)

கைதலைமுகிழ்த்துக் கரசரணஙகள் கம்பிதஞ்செய்துகண்ணருவி, பெய்தலைவெள்ளத் தாழ்ந்துவாய்குழறிப் பிரமன்மாலின்னமுந்தேரு, மைதழைகணட வெள்ளிமன்றுடைய வானவர்நாயகவாழே. ருய்தரவிடமுண டமுதருள்புரிந்த வுத்தமபோறறியென்றேததா. ()

மறைபொருள்காணு துள்ளமாலுழந்து வாடியவெமக்கு நீயேயர், நிறைபொருளாகி நின்றனையதற்கு நீயலாற்பொருள் பிறிதியாதென், றிறைவனையிறைவன்பஙகிலஙகயற்க ணிறைவியையம்முறையேத்தி. முறைவலஞ்செயது வடநிழலமர்ந்த மூர்த்திமுன்னெய்தினர்முனிவோர். (கங)

சீதளப்பளிகரு மேனியும்பளிகருச செழுமலைபதித்த துப்பன்ன, பாதமுஞ்செவ்வாய மலருமுகமகண்ணும பஙகயசசெஙகர நான்கும். வேதபுத்தகமு மமுதகும்பமுநதன் விழிமணிவடமு மெய்ஞ்ஞான, போதமுத்திரையுந தரித்ததோராதனிமைப் போதன்முன்றுழ்ந்தெழுநதேததா. (கச)

வடநிழலமர்ந்த மறைமுதன்மேதாமனுவெழுத்திருபது மிரண்டுங், திடமுறவரபத் தன்றனுற்றெளிந்து தேணிறைமதி முதலடைவிற், படிமதியளவந் தருப்பணமோமம் பார்ப்பனவுணடி முப்போது, மடைவுறநுவன்று நோற்குமாதவர்மு னருமறைப்பொருள்வெளிவருமால். (கரு)

கலிவிருத்தம்.

மானமுனிவோரதிசயிப்பவடநீழன்
மோனவடிவாகியமுதற்குரவனெணணுன்

(கக) வெள்ளிவரைகள்என்றது - வெள்ளையானைகளை. உரைகள் - வேதவாக்கியஙகள். (கஉ) கம்பிதம் - நடுக்கம். (கச)போதன் - தக்ஷிணாமூர்த்தி. அமுதம் - ஞானமிர்தம்.

(கரு) மேதாமனு என்றது - தக்ஷிணாமூர்த்தி பேதஙகளுளொன்றாய் விளங்கும் மேதாதக்ஷிணாமூர்த்திக்குரிய, இருபத்திரண்டக்கரஙகளாலாய மூலமந்திரத்தை. மேதை - ஞானம்.

கடனமிலிலக்கணவுருப்பகவைநாளுன்
கானவொருகாளைமறையோன்வடிவமாகி. (௧௬)

நீண்டதிரிமூண்டமழுனெற்றிவிழிபொத்தக்
காணடகையகண்டிகைவளைந்தொழுகுகாதிற்
பூண்டகுழைகௌவியபொலன்செய்பலகாசு
சேண்டவழிளங்கதிர்சிரித்திருள்சிதைப்ப. (௧௭)

உத்தரியவெண்படம்வலம்படவொதுங்க
முத்தவளநூலினொடுமுத்தமிடையிட்டு
வைத்தணியுமக்கவடமாலையெறிவாளாற்
பத்தரைமறைத்தமலபந்தவிருள்சிந்த. (௧௮)

கண்டிகைதொடுத்திருகரத்தினொடுவாகு
தண்டினிடுமாலைவிடவாளரவுதள்ள
வெண்டுகிலினுனவிரிகோவணமருங்கிற்
றண்டரியபட்டிகைவளைந்தொளிதழைப்ப. (௧௯)

வண்டுவரிபாடுவனபோலமலர்பாத
புணடரிகமேலுழல்சிலம்புகள்புலம்பத்
தொணடரகமாசிருடுணிதருமுடிசூட்டு
முண்டகமலாப்புறம்விறற்கழன்முழங்க. (உ०)

ஏதமில்பவித்திரம்வலக்கரனிமைப்பப்
போதம்வரைபுத்தகயிடக்கையதுபொற்ப
வோதியுணராதலறியோலமிடும்வேதம்
பாதுகைகளாகியிருபாதமலர்சூட. (உ௧)

கள்ளமுளரிக்குண்முரல்காளையறுகால
புள்ளொலியினுவுமிதழும்புடைபெயர்ந்து
துளளவெழுவேதவொலிதொண்டர்செவியாற்று
ளுள்ளவயல்புக்குவகையொண்பயிர்வளாப்ப. (உஉ)

சீதமணிமூரறிருவாய்சிறிதரும்ப
மாதவர்கள்காணவெளிவந்துவெளிநின்று
ளுதமுடிவாயளவினுன்மறையினந்தப்
போதவடிவாகிநிறைபூரணபுராணன். (உ௩)

---

(௧௮) வாள்-ஒளி. மலம்-ஆணவம். (௧௯) தண்டல்-நீக்கல்.
(உ௧) போதம் என்றது - சிவஞானபோதத்தை.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

வட்டவான்மதிகண்டார்க்குமுவாக்கடன்மானமாண்ட
சிட்டராமுனிவர்காளைத்தேசிகவடிவநோக்கி
யொட்டருவுவகைவெள்ளமேற்கொளவுருத்தகூற்றை
யட்டதாமரைதஞ்சென்னிக்கணிமலராகத்தாழ்ந்தார். (உச)

அளவறுகலைகட்கெல்லாமுறைவிடமாகிவேத
விளைபொருளாகிநின்றவேதியசரணமென்ற
வளைவுறுமனத்தினுரைத்தேசிகவள்ளலேநோக்கிப்
பளகறுதவத்தீர்வேட்கையாதெனப்பணிந்துசொல்வார். (உரு)

அடியரேமுய்யுமாறுமுலகெலாமளிக்குமாறும்
படியிலாவரத்தவேதப்பயனருள்செய்தியென்னக்
கொடியமாபாசந்தீர்ப்பான்குரவனம்முனிவரோடு
முடிவிலாவிலிங்கமுன்போய்மறைப்பொருண்மொழிவதானான். ()

அந்தணிர்கேண்மின்சாலவருமறைப்பொருள்களெல்லா
மந்தணமாகுமிந்தமறைப்பொருளறிதருனே
நந்தலில்லாதபோகப்பயனுக்குநலியும்பாச
பந்தனைகழிக்கும்வீட்டின்பயனுக்குங்கருவியாகும். (உஎ)

உத்தமசயம்புக்குள்ளுமுத்தமகாமாய்மேலாந்
தத்துவமாகுமிந்தசுந்தரசயம்புலிங்க
நித்தமாய்மறைகட்கெல்லாநிதானமாம்பொருளாயுண்மைச்
சுத்தவத்துவிதமானசுயம்பிரகாசமாகும். (உஅ)

நிறைபராபரம்விஞ்ஞானநிராமயமென்றுநூல்க
ளறைபரம்பிரமமாகுமிதனுருவாகுமேக
மறையிதன்பொருளேயிந்தச்சுந்தரவடிவாயிங்ங
னுறைசிவலிங்கமொன்றேயென்பாநூலுணர்ந்தநல்லோர். (உகூ)

(உச) வால்-வெண்மை. உவா-நிறைவு. சிட்டர்-பெரியோர்.

(உசு) படி-அளவு. (உஎ) மந்தணம்-ரகசியம். கருவி-சாதனம்.

(உஅ) மேலாந் தத்துவமென்றது - நாதவிந்துக்களின் பொருளாய் விளங்கிநிற்றலை. சயம்பு-இது ஸ்வயம்பு என்பதன் றிரிபு. ஸ்வயம்-தானே; பு - உண்டானது.

(உகூ) பராபரம்-பரைககுமேலானவன்; பரை-பராசத்தி. விஞ்ஞானம்-பரஞானம். பரம்-மேன்மை. பிரமம் - வியாபியாயுள்ளவன். வேதத்தைச்சிவனுருவம் என்றது - சிவபெருமான் பிரதிவிம்பித்தற்கு, விம்பமாய்நின்ற பிரணவத்தில் அவ்வேதமும் தோன்றினமையின்.

ஆணையான்மறையுமொன்றேயருமறைப்பொருளுமொன்றே
சாகையாலனந்தமாகித்தழைத்ததச்சாகையெல்லா
மோகையாலிவனையேத்துமுலகுதயாதிக்கிந்த
வேகனாணையினான்மூன்றுமூர்த்தியாயிருந்ததன்றே. (௩0)

மலர்மகனாகிமூன்றுவையமுப்படைத்துமாலா
யலைவறநிறுத்திமுக்கணாதியாயழித்தம்மூவர்
தலைவனாய்ப்பரமாகாசசரீரியாய்முதலீறின்றித்
தொலைவருஞ்சோதியாமிசசுந்தரலிங்கந்தன்னில். (௩௧)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

ஆதியிலான்ம தத்துவமான வலர்மகன்பாகமுநடுவி, னீதியில் விச்சா தத்துவமான நெடியவன்பாகமு முடிவி, லோதியசிவதத்துவமெனலான வுருத்திரபாகமு முதிக்கும், பேதியிம்மூன்றி லெண்ணிறத்துவங்கள் பிறக்குமிம்மூனறினு முறையால். (௩௨)

ஓதருமகாரமுகாரமேமகார முதித்திடும்பிரணவம்விந்து, நாதமோடுதிக்கும் வியத்ததாரகத்தி னல்லகாயத்திரிமூன்று, பேதமாம்பதத்தாற் பிறக்குமிக்காயத்திரி யிருபேதமாம்பேதம், யாதெனிற் சமட்டி வியட்டியென்றிரண்டு மேதுவாம்வேட்டவைக் கெல்லாம்.

இன்னவையிரண்டு மிவனருள்வலியா லீன்றநான்மறையையந்நான்கும், பின்னிவனருளா லளவிலவான பிரணவமாதி மந்திரமு, மன்னவாறுனதாரகத தகாரமாதியக்கரங்களுமுதித்த, சொன்னவக்கரத்திற் சிவாகமநூலிச சுரவானடுமுகத்துதித்த. (௩௪)

கீட்டிசைமுகத்தொன் றடுத்தநாலைந்திற்கிளைத்ததா லிருக்கது தென்பா, லீட்டியவிரண்டாம் வேதநூறுருவோ டெழுந்ததுகுடதி

(௩0) ஆணை-அருட்சத்தி. பரமாகாசசரீரிஎனறது - சிதாகாசஸ்வரூபமாய்நிற்றலை.

(௩௨) எணணில் தத்துவம் என்றது-இம்மூன்று தத்துவங்களினுந்தோன்றிய வாக்குகள், வாயுக்கள். வசனாதிகள் முதலியவற்றை.

(௩௩) வியத்தம்-வியட்டி. தாரகம்-பிரணவம். சமட்டி-பொது. வியட்டி-சிறப்பு. மூன்றுபேதம்-மூன்றுவாக்கிய முடிபாயுள்ளது.

(௩௪) பிரணவமாதிமந்திரம் என்றது - சத்தகோடி மகாமந்திரங்களை. அகாரமாதியக்கரங்கள் என்றது — அகரமுதலிய ஐம்பத்தோரக்ஷரங்களை. நடுமுகம் - ஈசானம்.

(௩௫) கீட்டிசைமுகம்-தற்புருஷம். தென்பால்முகம் - அகோரம். குடதிசைமுகம் - வாமதேவம். வடதிசைமுகம் - சத்தியோசாதம்-இருக்கது, நான்கது இவற்றுள், அதுபகுதிப்பொருள்விகுதி.

சைமுகத்தி, லீட்டியசாம மாயிரமுகத்தா னிமிர்ந்தது வடதிசை முகத்தி னூட்டியவொன்ப துருவொடுகிளைத்து நடந்தது நான்கதா மறையே. (௩௫)

அருமறைநால்வே றுகையால்வருணமாச்சிரமங்களுநான்காங், தருமம்யாகாதி கருமமுமறையின் றகைமையிற் றேன்றின மறையுங், கருமநூன்ஞான நூலெனவிரண்டாஙகருமநூலிவனருச்சனைக்கு, வரும்வினையுணர்த்து ஞானநூலிவன்றன் வடிவிலாவடிவினையுணர்த்தும். (௩௬)

முதனுகர்நீராற் சினைகுழைத்தாஙகிம் முழுமுதற் கருத்து நல்லவியின், பதமிவன்வடிவப்பணணவர் பிறர்க்குந்திருத்தியாம்பரனிவன்முகத்தின், விதமுறுநித்த மாதிமூவினைக்கும் வேணடியங் குலகவர்போகங, கதிபெற வியற்றுஞ் சிவார்ச்சனை வினைக்குங காரணமிச்சிவகோசம். (௩௭)

மறைபலமுகஙகொண் டலறிவாயிளைத்து மயஙகவே றகண்டபூரணமாய், நிறைபரம்பிரம மாகுமிகுறியைக் கருமநன்னெறிவழாப்பூசை, முறையினுஞான நெறியினிப் பொருளை யருளினுன் முயக்கறமுயஙகு, மறிவினுந்தெளிவ துமக்கு நாமுரைத்த வருமறைப்பொருள் பிறர்க்கரிதால். (௩௮)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

கருமத்தான்ஞானமுணடாஙகருமத்தைசசித்தசுத்தி
தருமத்தாலிகந்தசித்தசுத்தியைத்கருமநல்கு
மருமைத்தாந்தருமததாலேசாந்தியுணடாகுமாணட
பெருமைத்தாஞ்சாந்தியாலேபிறப்பதட்டாஙகயோகம். (௩௯)

கிரியையான்ஞானந்தன்னுற்கிளர்சிவபத்திபூசை
தரிசனஞ்சைவலிஙகதாபனஞ்செய்தலீசற்
குரியமெய்யன்பர்பூசையுருததிரசின்னந்தாஙக
லரியதேசிகன்பாற்பத்தியனைத்தையுந்தெரியலாகும். (௪0)

---

(௩௬) மறைநால்வேறு என்றது-இருக்கு, யசுர், சாமம், அதர்வணங்களை. வருணம் நால்என்றது-பிராமணர், க்ஷத்திரியர், வைசியர், சூத்திரர்களை. ஆசசிரமம் நான்காவன ; பிரமசரியம், கிருகஸ்தம், வானப்பிரத்தம்.சந்நியாசம். வடிவிலாவடிவம் - நின்மலசொருபம்.

(௩௭) முதல்-வேர். குழைத்தல் - தளிர்த்தல். முகம் - சந்நிதி. நித்தமாதிமூவினை - நித்த நைமித்தியகாமியஙகள். கோசம் - இலிங்கம். (௩௮) பலமுகம் என்றது-சாகைகளை. (௩௯) கருமம் - சிவார்ச்சனைமுதலியசற்கருமங்கள். சித்தசுத்தி-நித்திய நைமித்திய கருமங்களைச் சிவார்ப்பணஞ் செய்வதால்வரும் நிட்காமிய பயன். சாந்தி என்றது-அகக்கரண நிக்கிரகத்தை. மத்தம்என்பது-ஈறு கெட்டது; ஆல் - உருபுமயக்கம். (௪0) சின்னம் - வேடம்.

மறைவழிமதங்கட்கெல்லாமறைபிரமாணம்பின்சென்
றறைதருமிருதியெல்லாமவைக்கனுகுணமாமின்ன
முறையினன்மார்த்தமென்றுமொழிவதம்மார்த்தஞ்சேர்ந்த
துறைகள்வைதிகமாமேலாசசொல்வதிசசுத்தமார்க்கம் (சக)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

தெருட்பெறுபோக வீடுகாரணமாய்ச சிவமயமாமறைப் பொருளை, யிருட்கெடவுரைததே யிப்பொருட்கதிக மில்லை யிப்பொருளொலாமுமக்கு, மருட்கெடத்தெளிவ தாகென வினைய வழிவழாமாதவர்புறத்தை, யருட்கையாற்றடவி யிலிஙகததுட் புகுந்தா னருள்பழுத்தன்ன தேசிகனே. (சஉ)

வேதத்துக்குப்பொருளருளிசசெய்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் உரு - க்கு - திருவிருத்தம் - சகசுரு.

பதினேழாவது.

மாணிக்கம்விற்றபடலம்.

கலிநிலைத்துறை.

சுகந்தவார்பொழின்மதுரையெம்பிரானறனுணைததா
ளுகந்தவாவறுகண்ணுவமுனிமுதமேலாது
மகந்தவாதபேரன்பருக்கருமறைப்பொருளைப்
பகர்ந்தவாறிதுமாணிக்கம்பகர்ந்தவாபகர்வாம். (க)

அன்னநாள்வயின்வீரபாண்டியற்கணநகனைய
மின்னனொருளம்போசமும்விளைநிலமனைய
பொன்னனார்பெறுகாளையரைநகணைப்புதலே
னென்னவீறினார்வான்பயிர்க்கெழுகளையென்ன. (உ)

(சக) அனுகுணம-இரணடாவது குணம். மார்த்தம்-மிருதி சம்பந்தம். வைதிகம்-வேதசமபந்தம்.

(சஉ) மாதவர் புறத்தை அருட்கையாற் றடவி என்றது-பக்குவான்மாக்களுக்குப் பிரார்த்த வாதனையை ஒழித்தற்குச் செய்யுந் தீட்சையை.

(உ) ஐம்போகம் என்றதை — "கண்டுகேட் டுண்டுயிர்த் துற்றறியுமைம்புலனு, மொணடொடிகணணேயுள." என்னுந் திருக்குறளானுணர்க.

மாணிக்கம்விற்றபடலம்.

பின்னரும்பெறற்குமரனைப்பெறுவதுகருதி
மன்னனுங்குலத்தேவியுங்கயற்கணிமணாளன்
றன்னைநோக்கியட்டமிசதுர்த்தசிமதிவார
மின்னநோன்புநோற்றொழுகுவாரிறைவனின்னருளால். (௩)

சிறிதுநாள்கழிந்தகன்றபின்கங்கையிற்சிறந்த
மறுவிலாவடமீன்புரைகற்பினாள்வயிற்றிற்
குறியவாலவித்தங்குரம்போன்றொருகுமர
னிறையுநீருலகருட்குடைநிழற்றவந்துதித்தான். (௪)

அத்தனிச்சிறுகுமரனுக்ககங்களிசிறப்ப
மெய்த்தநூன்முறைசாதகவினைமுதல்வினையும்
வைத்தனன்பொலிவெய்துநாண்மன்னவனூழ்வந்
தொத்தநாள்வரவேட்டைபுக்குழுவைகோட்பட்டான். (௫)

வேங்கைவாய்படுமீனவன்விண்விருந்தாக
வாங்குநூன்மருங்கிறக்கரமாபெறிந்தாரந்
தாங்குகொங்கைசாந்தழிந்திடத்தடங்கண்முத்திறைப்ப
வேங்கமாதர்பொன்னகருளார்யாவருமிரங்க. (௬)

மற்றுவேலைகாமக்கிழத்தியர்பெறுமைந்த
ரற்றநோக்கியீதமையமென்றுனைமாவாதி
யுற்றபல்பிறபொருணிதியொண்கலனோடு
கொற்றமௌலியுங்கவர்ந்தனர்கொண்டுபோய்மறைந்தார். (௭)

மன்னனாணையாறொழுகியமந்திரக்கிழவர்
மின்னுவேலிளங்குமரனைக்கொண்டுவிண்ணடைந்த
தென்னர்கோமகற்கிறுதியிற்செய்வினைநிரப்பி
யன்னகாதலற்கணிமுடிசூட்டுவானமைந்தார். (௮)

நாடிப்பொன்னறைபுகுந்தனர்நவமணிமகுடந்
தேடிக்கண்டிலர்நிதிசிலகண்டிலர்திகைத்து
வாடிச்சிந்தைநோயுழந்திதுமாற்றவர்கூட்டுண
டோடிப்போயினதாகுமென்றுணர்ந்திதுநினைவார். (௯)

---

(௪) வடமீன் - அருந்ததி. அங்குரம - முளை.

(௬) வாங்குநூல்மருங்கு-ஒசியும் நூல்போன்ற இடை. மாதர் என்றது—குலமாதுமுதலியகாமக்கிழத்தியரை. பொன்நகர்—இலக்குமிவசிக்கும் மதுரைநகர் ; அல்லது - விண்ணுலகம்.

(௮) மந்திரம் - ஆலோசனை. கிழவர் - உரியவர்.

வேறுமாமுடிசெய்துமாலென்னிஞேவிலைமிக்
கேறுமாமணியிலையாசிருக்கையின்றின்றேற்
றேறுநீருலகலையுமென்செய்வதிங்கென்ஞு
வாறுசேர்சடையாரருள்காண்டுமென்றமைச்சர். (௧0)

கரைசெயாப்பெருங்கவலைசூழ்மனத்தராய்க்கறங்கு
முரசுகண்படாக்கடிமனைமுற்றநீத்தருமை
யரசிளந்தனிக்கொழுந்தினைக்கொணடுபோயம்பொன்
வரைசெய்கோபுரவாயின்முன்வருகுவார்வருமுன். (௧௧)

எற்றதும்புகோவணவுடையிடம்படப்பிறங்கத்
துற்றபல்கதிர்மணிப்பொதிசுவன்மிசைத்தூங்க
மற்றடம்புயவரைமிசைவரம்பிலாவிலைகள்
பெற்றவங்கதம்பரிதியிற்பேர்ந்துபோந்திமைப்ப. (௧உ)

மந்திரப்புரிநூலதுவலம்படப்பிறழ
விந்திரத்திருவில்லெனவாரமார்பிலங்கச
சுந்தரக்குழைகுண்டலந்தோள்புரண்டாடத்
தந்திரத்தருமறைகளிதாணிலந்தோய. (௧௩)

கலிவிருத்தம்.

பொன்னவிர்ந்திலங்குகோபுரமுன்போதுவார்
முன்னவர்துனிவுகூர்முன்னநீக்கிய
தென்னவர்குலப்பெருந்தெய்வமாகிய
மன்னவர்வணிகராய்வந்துதோன்றிஞர். (௧௪)

வந்தவரெதிர்வருவாரைமம்மர்கொள்
சிந்தையராய்வருசெய்தியாதென
முந்தையில்விளைவெலாமுறையிற்கூறிஞர்க்
கெந்தையாம்வணிகனீதியம்புமாலரோ. (௧௫)

என்படரெய்துகின்றீர்களென்வயி
ஞென்பதுமணிகளுமுள்ளவாலவை
பொன்பதிஞயிரகோடிபோனதென்
றன்புறமணியெலாமடைவிற்காட்டுவார். (௧௬)

(௧உ) எல்-ஒளி. சுவல்-பிடர். தூங்கல்-தொங்கல். அங்கதம்-வாகுவலயம். (௧௩) புரிநூல்-உபவீதம். குழை குண்டலம் - சங்குண்டலம். (௧௪) துனிவு-வருத்தம். முன்னம்-மனக்குறிப்பு.
(௧௫) மம்மர்-மயக்கம். (௧௬) படர்-துன்பம்.

இருந்தனர்கீழ்த்திசைநோக்கியிட்டதோர்
கருந்துகிலெவுயிர்திராதிகாவல
ரருந்திசையெட்டினுமடைவிற்செம்மணி
பெருந்தண்முத்தாதியெண்மணியும்பெய்தரோ. (கஎ)

இம்மணிவலனுடற்சின்னமென்னவக்
கைம்மறிகரந்தவர்கூறக்கற்றநூற்
செம்மதியமைச்சரசசெம்மல்யாரவன்
மெய்ம்மணியாயதென்விளம்புகென்னவே. (கஅ)

மேவரும்வலனெனுமவுணன்மேலைநாண
மூவரின்விளங்கியமுக்கணமூர்த்திசெஞ்
சேவடியருச்சனைத்தவத்தின்செய்தியால்
யாவதுவேண்டுமென்றிறைவன்கூறலும். (க௯)

தாழ்ந்துநின்றியம்பும்யான்சமரில்யாரினும்
போழ்ந்திறவாவரம்புரிதியூழ்வினை
சூழ்ந்திறந்தாலென்மெய்துறந்தமார்தரும்
வீழ்ந்திடநவமணியாதல்வேண்டுமால். (உ0)

என்றுவேண்டலும்வரமீசனல்கினு
னன்றுபோயமர்குறித்தமரர்கோனொடு
சென்றுபோராற்றலுந்தேவர்கோனெதிர்
னின்றுபோராற்றலனீங்கிப்போயினன். (உக)

தோற்றவானுடவன்மீண்டுசூழ்ந்தம
ராற்றினும்வெல்லரிதரிவிலாவர
மேற்றவனுதலாலிவனைசசூழ்ச்சியாற்
கூற்றினூரேற்றுதல்குறிப்பென்றுன்னியே. (உஉ)

(கஎ) கருந்துகில்-கம்பலம். இந்திராதி காவலர்-அஷ்டதிக்குப் பாலகர். அடைவிற்பெய்து என்றது—கம்பலத்தின் நாப்பண், செம்மணியாகிய பதுமராகத்தையும், அதனைசசூழ, எட்டுத் திக்கிலும், முத்து, வைடூரியம், வைரம், பசசை, கோமேதகம், பவளம், நீலம், புஷ்பராகமுதலிய எணவகை இரத்தினங்களையும் வைத்தமையை.

(கஅ) சின்னம் - உருப்பின்பேதம். மறி - மான்.

(க௯) மூவர்-பிரமன், விஷ்ணு, உருத்திரன். (உ0) போழ்ந்து-பிளவுபட்டு. ஊழ் என்றது—ஈண்டுப்போகூழினை.

(உஉ) சூழ்ந்து - ஆலோசித்து. சூழ்ச்சி - விரயம்.

விடங்கலுழ்படைக்கலனின் றிவிண்ணவ
ரடங்கலுந்தழீஇக்கொளவடுத்துத்தானவ
மடங்கலைவருகெனநோக்கிவானவக்
கடங்கலுழ்யானைபோற்கரைந்துகூறுவான். (௨௫)

விசையநின்றோள்வலிவென்றிவீக்கமெத்
திசையினும்பரந்ததசீரத்திநோக்கியுண
ணசையுறுமகிழ்ச்சியானல்குவேனுனக்
கிசைபவேண்டியவரம்யாதுகேளென. (௨௪)

கடிபடுகற்பகநாடுகாவலோ
னொடியுரைசெவித்தொளைநுழையத்தானவ
னெடியகைபுடைத்துடனிமிர்ந்துகாபடு
மிடியெனநகைத்திகழ்ந்தினையகூறுவான். (௨௫)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

நன்றிதுமொழிந்தாயாருநகைக்கத்தெயனவென்கண்ட
வென்றியுமதனாற்பெற்றபுகழுநின்வீறுபாடு
மின்றுநின்போரிற்காணப்பட்டவேயிசைபோயெங்கு
நின்றதேயிதுபோனின்கைவணமையுந்தபதனன்றே. (௨௬)

ஈறிலானளித்தநல்வரமெனக்கிருக்கநின்பால்
வேறுநான்பெறுவதுண்டோவேண்டுவதுனக்கியாதென்பாற்
கூறுநீயதனையின்னேகொடுக்கலேனுகினின்போற்
பாறுவீழ்களத்திற்றோற்றபழிப்புகழ்பெறுவனென்றான். (௨௭)

மாதண்டவவுணன்மாற்றமகபதிகேட்டுவந்து
கோதண்டமேருகோட்டிக்கொடும்புரம்பொடித்தான்வெள்ளி
வேதண்டமெய்தியாங்கோர்வேள்வியான்புரிவனுனப்
போதண்டர்க்கூட்டவாவாய்ப்போதுவாய்வல்லையென்றான். (௨௮)

அன்றொருதவத்தோனென்புவச்சிரமொன்றேயாக
வொன்றியகொடையாற்பெற்றபுகழுடம்பொன்றேயென்போல்
வென்றியினுலுமவீயாமெய்யெலாமணிகளாகப்
பொன்றியகொடையினாலும்புகழுடம்பிரண்டுண்டாமே. (௨௯)

(௨௩) தானவமடங்கல்-அசுரசிங்கமாகியவலன். (௨௫) நொடி-சொல். (௨௬) வீறு-இருமாப்பு. (௨௭) பாறு-பருந்து. (௨௮) வேதண்டம்-மலை. வல்லை-விரைவு. ஆ-பசு. இச்செய்யுளால் கோமேதயாகமெனலை ஆலாஸ்ய மகத்துவத்தில் நரமேதயாகமெனக் கூறப்பட்டுளது. (௨௯) தவத்தோன்-தவசிரேஷ்டராகிய ததீசிமுனிவன்.

மேவலனல்லைநீயோட்டவன்மேலைவானோர்
யாவருமருந்துமாற்றாலறம்புகழெனக்கேயாக
வாவுருவாதியென்றுயன்னதேசெய்வேனென்று
னீவதேபெருமையன்றியிரக்கின்றதிழிபேயன்றே. (௩௰)

அதற்கிசைந்தவுணர்வேந்தனமரர்வேந்தனைமுன்போக்கி
மதர்க்கடுங்குருதிசெங்கணமைந்தனுக்கிறைமையீந்து
முதற்பெருங்கலையாம்வேதமொழிமரபமைந்தவாறாய்ப்
புதர்க்கடுவேள்விசாலைப்புறத்துவந்திறுத்திநின்றான். (௩௧)

வாய்மையான்மாணடரினபோல்வள்ளல்யாரெனறுதேவர்
கோமகன்வியந்துகூறத்தருக்குமேறகொணடுமேரு
நேமியோடிகலும்விந்தவரையெனநிமிர்ந்துவேள்விக்
காமெனையூபததோடும்யாமினென்றடுத்துநின்றான். (௩௨)

யாத்தனர்தருப்பைத்தாம்பால்யானையால்யாத்தசிங்கப்
போத்தெனநின்றான்வாயைப்புதைத்துயிர்ப்படங்கவீட்டி
மாய்த்தனர்மாய்ந்தவள்ளல்வலனுமந்தாரமாரி
தூர்த்திடவிமானமேறித்தொல்விதியுலகஞ்சேர்ந்தான். (௩௩)

மணித்தலைமலையின்பக்கமாய்த்தவன்வயிரவேலாற்
பிணித்துயிர்செகுத்தவள்ளற்பெருந்தகையாவைவேதம்
பணித்திடும்வபையைவாங்கிப்படரெரிதனைமுன்பார்க்கக்
குணித்தவாறுடர்ககூட்டிக்கோதிலாவேள்விசெய்தான். (௩௪)

அத்தகையாவின்சோரிமாணிக்கமாம்பன்முத்தம்
பித்தைவயிடூயமென்புவச்சிரம்பித்தமபச்சை
நெய்த்தவெண்ணிணங்கோமேதகந்தசைதுகிரநெடுங்கணீல
மெய்த்தவைபுருடராகமிவைநவமணியினதோற்றம். (௩௫)

இவ்வடிவெடுத்துத்தோன்றிபிருணமுகமபிளப்பகாந்தித்
தைவருவணியொன்பானுஞ்சாரவிட்டிறங்களசாதி
தெய்வதமொளிமாசௌரிசோதனைசெய்துதேசு
மெய்வரவணிவோரெய்துபயனிவைவிதியாற்கேண்மின். (௩௬)

---

(௩௧) புதர்-தேவர். (௩௨) யூபம-யூபஸ்தம்பம். யாமின்-கட்டுங்கள். (௩௩) உர்ணையாலென்றும பாடம். உர்ணை - சிலந்திநூல். தொல்விதி-பழையோனாகிய பிரமன். (௩௪) பக்கம்-சிறகு. வபை-வயிற்றினுபிக்குள் வெண்டுகில்போன்ற புரையாகிய நிணம்.

(௩௫) பித்தம்-இதில் அம்பகுதிப் பொருள் விகுதி. பித்தை-மயிர். ஐ-கபம். (௩௬) எள்ளி-களைந்து.

மேற்படி-வேறு.

வாளவிருமாணிக்கங்கிரேதமுதலுகநான்கும்வழியேமக்கவ
காளபுரந்தும்புரஞ்சிங்களமிந்நான்கிடைப்படுமெக்கமலராக
மாளுநிறமொன்பதரவிந்தமாதுளம்பூவித்தழல்கல்லாரங
கோளரியகச்சோதாரந்தநறும்பலந்தீபங்கோபமென்ன. (நுஎ)

இந்நிறத்த பொதுவாய மாணிக்கமறையவர்முன் னியனுற்சா
தி, தன்னியல்பாற்சாதரங்கங் குருவிந்தஞ்சௌகந்தி கங்காவாங்க,
மென்னுமிவற்ருற்சிறந்துநான்காகுமிவ்வடைவே யிந்நான்கிற்குஞ்,
சொன்னவொளிபத்திருநான் கிருமூன்றுநான்கவையுஞ் சொல்லக்
கேணமின். (நுஅ)

சாதரங்கநிறங்கமலங் கருநெய்தலிரவியொளி தழல்கசசோத,
மாதுளம்போ ததன்வித்துக் காவிளக்குக் கோபமென வகுத்தபத்
து, மேதகையகுருவிந்த நிறங்குன்றிமுயற்குருதி வெள்ளி லோத்த
ம், போதுபலாசலர்திலகஞ் செவ்வரத்தம் விதார-மெரி பொன்போ
லெட்டும். (நுக)

களிதருசௌகந்திகதநி னிறமிலவம்போதுகுயிற் கணணசோ
கந், தளிரவிர்பொன் செமபஞ்சி யைவண்ண மெனவாறுந் தருகா
வாங்க, வொளிகுரவுகுசும்பைமலர் செங்கற் கொவ்வைக்கனியென்
ருருநான்கந்த, மிளிரபதுமராகத்தைப்பொதுமையினுற்சோதிக்க
வேணடுமெல்லே (சO)

திண்ணியதாய் மேல்கீழ்சூழ் பக்கமுற வொளிவிடுதல் செய்தா
ற்செவ்வே, யணணிய வுத்தமமுதன்மூன்றுமென்பர் சாதரங்கமணி
வோர்விசசை, புண்ணியவான்கன்னியறு சுவையன்ன முதலானபு
ணிததானம், பண்ணியதும்பரிமேத யாகமுதன்மகம்புரிந்த பயனுஞ்
சேர்வர். (சக)

குருவிந்தந்தரிப்பவர்பார் முழுதுமொரு குடைநிழலிற்குளிப்ப
வாண்டு, திருவிந்தையுடனிருப்பர் சௌகந்திகந் தரிம்போர்செல்வ

(நுஎ) கமலராகம் - பதுமராகம். கலலாரம் - செங்குவளே. கச்
சோதம்-மின்மினி. கோபம்-இந்திரகோபம்.

(நுஅ) கோவாங்கம் - கவாங்கமென்னும் வடசொற்றிரிபு. இத
ணைக்கல்லாடம்-கதிர்நிரப்பும் என்னு மகவலுட்காண்க.

(நுக) வெள்ளிலோத்தம்போது-விளாமலர். பலாசு - முண்மு
ருக்கு. திலகம்-மஞ்சாடிப்பூ. விதாரம்-முள்ளிலவம்பூ.

(சO) ஐவண்ணம்-மருதோன்றி. செங்கல்-காவிக்கல். விச்சை-
கல்வி.

(சக) குளிப்ப-தங்க. திரு - தனலட்சுமி. விந்தை - ஜெயலட
சுமி.

. ங்கீர்த்தி, மருவிந்தப்பயனடைவர் காவாங்கந் தரிப்போர் தம்மனையி ற்பாலும், பெருவிந்தமெனசசாலி முதற்பண்டமுடன் செல்வப்பெ ருக்குமுண்டாம். (சஉ)

எள்ளியிடு குற்றமெலா மிகந்து குணனேற் றொளிவிட் டிருள் கால்சீத்துத, தள்ளியவிசசெம்பதும ராகமது புனை தக்கோர் தம்பா லேலனைத், தெள்ளியமுததுள்ளிட்ட பன்மணியும் வந்தோங்குஞ் செ ய்யாளோடு, மொள்ளியாற செல்வமதற் கொப்பநெடும் பாற்கடலி ஞேஙகுமாலோ. (சங)

மேற்படி - வேறு.

பிறநிறசசார்புபுள்ளிபுள்ளடிபிறஙகுகிற்று
மறுவறுதராசமென்னவகுத்தவைஙகுற்றந்தள்ளி
யறைதருபணபுசான்றவரதனமணியும்வேர்தன்
செறுநர்வாளுற்றமின்றிசசெருமகட்கன்பனுவான். (சச)

குறுநிலக்கிழவனேனுமவன்பெருஙகுடைக்கீழ்த்தஙகி
மறுகுநீர்ஞாலமெல்லாம்வாழுமறநவனைப்பாம்பு
தெறுவிலஙகலகைபூதஞ்சிறுதெய்வமவறுமைநோய்தீக்
கறுவுகொள்கூற்றசசீறறஙகலஙகிடவாதியாவாம். (சரு)

முன்னவரென்பகற்றோர்வசசிரமுந்நீர்முத்த
மன்னவரென்பதுப்புமாணிக்கம்வணிகரென்ப
மின்னவிர்புருடராகம்வயிடூயமவெயிற்கோமேதம்
பின்னவரென்பநீலமரகதம்பெர்றசாதி. (சசு)

(சங) செய்யாள் - இலக்குமி. எள்ளியிடு குற்றமெலா மென்ற து-கருகிநொய்தாதல், காற்று, வெகுளி, திருகல். முரணுதல், செ ம்மண், இறுகல். மததகக்குழிவு, காசம. இலைசசுழி, வெச்சம், பொ ரிவு, புகைதல், புடாயம், யந்தை. நெய்ப்பிலி என்னும் பதினறுவ கைக்குற்றஙகளை. குணன் ஏற்று என்றது, தேய்க்குதல், நெருப் பு, கையிலெடுத்தல், அவகைக்குறி, தூக்கல். தகடு, வெயில், குச் சை, மத்தகக்குறி, ஓரம், நெய்ப்பு, பார்வைஎன்னும் ஒத்த செந்நி றம்வாய்ந்த பன்னிரணடு நற்குணஙகளை, இவற்றின் விரிவை - கல் லாடம், சிலப்பதிகாரமுதலிய நூல்களிற்காண்க.

(சச) புள்ளடி-பறவையின் பாதவடிவு. செறுநர்-பகைவர். செ ருமகள்-வீரலட்சுமி. புள்ளியை, விந்து எனவும், புள்ளடியைக் காக பாதம் எனவும்-கீற்றைத்தாரை எனவுங்கூறுவர். தராசம் - என்ற து - ஒளிசலித்தலே. (சரு) குறுநிலக்கிழவன்-சிற்றரசன்.

(சசு) முன்னவர்-பிர்ம்மகுலத்தவர். பின்னவர்-சூத்திரர்.

பார்த்திவர்மதிக்குமுத்தம்பளிங்கன்றிப்பச்சைதானுஞ்
சாத்திகந்துகிர்மாணிக்கங்கோமேதந்தாமேயன்றி
மாத்திகழ்புருடராகம்வயிரேயம்வயிரந்தாமு
மேத்திராசதமாநீலந்தாமதமென்பராய்ந்தோர். (௪எ)

இனையவையளந்துகணமெதிக்குநாளெழுமான்பொற்றேர்
முனைவனுண்முதலாவேழின்முறையினுற்பதுமராகங்
கனைகதிர்முத்தந்துப்புக்காருடம்பருடராகம்
புனையொளிவயிரநீலமென்மனுர்புலமைசான்றோர். (௪அ)

வெய்யவன்கிழமைதானேமேதகுமணிக்குமாகு
மையறுதிங்கடானேவயிரேமணிக்குமாகு
மையறவிவையொன்பானுமாய்பவாகமபுறம்பு
துய்யராயறவோராய்முன்சொன்னநாளடைவேயாய்வர். (௪௯)

அல்லியம்பதுமஞ்சாதியரத்தவாயாம்பல்கோடல்
வல்லிசேர்மௌவற்போதுநூற்றிதழ்மரைகள்வாய
மெல்லிதழ்க்கழுநீர்பேழ்வாய்வெள்ளைமந்தாரமின்ன
சொல்லியமுறையால்வண்கேழுகதன்முடிமேற்சூடி (௫0)

தலத்தினைசசுத்திசெய்துதவிசினையிட்டுத்தூய
நலத்துகில்விரித்துத்தெய்வமாணிக்கமேவைத்துக்
குலத்தமுத்தாதியெட்டுங்குணதிசைமுதலெண்டிக்கும்
வலப்படமுறையேபானுமண்டலமாகவைத்து. (௫க)

(௪எ) எழுமான் பொன்தோ முனைவன்நாள் முதலா ஏழின் என்றது - ஞாயிற்றுக்கிழமை முதலிய ஏழு கிழமைகளை. காருடம்-பச்சைமேதகமணி என்றது - கோமேதக மணியை. ஆய்தல் - அளந்தறிதல். "ஞாயிறுமாணிக்கங் கோமேதகந் திங்கள் முத்தம்-வாய்வயிரேஞ்செவ்வாய் வனப்பவளங்களாகும் - மேயவன்புதனிற்பச்சை வியாழமாம் புட்பராகம் - சாய்கதிர் வெள்ளி வச்ரங் கடுஞ்சனி நீலமாமே." எனவருஞ்செய்யுளால் ஞாயிற்றுக்கிழமைமுதலியகிழமைகளுக்குரியமணிகள் இன்னவையெனவுணர்க.

(௫0) அல்லி-அகவிதழ். சாதி-சிறுசணபகம். அரத்தவாயாம்பல்-செவந்த வாயையுடைய அல்லி. கோடல் - செங்காந்தள். மௌவல்-கொடிமல்லிகை. நூற்றிதழ்மரை - நூற்றிதழ்த் தாமரை. கழுநீர்என்றது-கருங்குவளை, செங்குவளை ஆகிய இருவகை மலர்களை. பேழ்வாய் வெள்ளைமந்தாரம்-பிளவுபட்டவாயினையுடைய வெள்ளை மந்தாரை. பானு-சூரியன்.

அன்புறுபதுமராகமாதியாமரதனஙக
ளொன்பதுஙகதிரோனாதியொன்பதுகோளுமேற்றி
மூன்புரைகமலப்போதுமுதலொன்பான்மலருஞ்சாத்தி
யின்புறநினைந்துபூசையியன்முறைவாழாதுசெய்தல். (ருஉ)

தக்கமுத்திரண்டுவேறுதலசமேசலசமென்ன
விக்கதிர்முத்தந்தோன்றுமிடன்பதின்மூன்றுசஙக
மைக்கருமுகில்வேய்பாம்பின்மத்தகம்பன்றிக்கோடு
மிக்கவெணசாலியிப்பிமீன்றலைவேழக்கன்னல (ருந)

கரிமருப்பைவாய்மான்கைகதற்புடைமடவார்கணட
மிருசிறைக்கொக்கின்கணடமெனக்கடைகிடந்தமூன்று
மரியனவாதிப்பத்துசிறஙகளுமணஙகுந்தஙகட்
குரியனசிறத்தவாறேயேனவுமுரைப்பக்கேண்மின். (ருச)

மாடவெணபுறவின்முட்டைவடிவெனத்திரணடபேழ்வாய்க்
கோடுகொன்முத்தம்வெள்ளைசிறத்ததுகொணமூமுத்த
நீடுசெம்பரிதியன்னசிறத்ததுகிளைமுத்தாலி
பீடுசானிறத்தராவின்பெருமுத்தநீலத்தாமால். (ருரு)

எனமாவாரஞ்சோரியீரஞ்சுவைசசாலிமுத்த
மானதுபசுமைத்தாகும்பாதிரியனையதாகு

(ருஉ) பதுமராகத்திற்கு. ஆதித்தனும; முத்தத்திற்கு, சந்திர னும்; பவளத்திறகு, செவ்வாயும; பசைக்குப், புதனும்; புருடராக த்திற்கு, வியாழமும்; வயிரத்திற்கு வெள்ளியும்; நீலத்திற்குச,சனி யும்; கோமேதகத்திற்கு. இராகுவம்; வைடூரியத்திற்குக், கேதுவும். அதிதேவதைகளாதலின. ஒன்பதுகோளுமேற்றி யென்றார். ஒன் பான்மலர்-தாமரை, சிறுசணபகம், செவ்வாம்பல், செஙகாந்தள், கொடிமல்லிகை, நூற்றிதழ்த்தாமரை, கொககிரகு, மந்தாரம் என் பன

(ருந) தலசம்-பூமியிற்றோன்றியவை. அவை-வேய், பாம்பின் றலை, பன்றிக்கொம்பு, நெற்பயிர, கரும்பு, யானைக்கோடுமுதலியவ ற்றில் தோன்றிய முத்தஙகள். சலசம-சலத்தில் தோன்றியவை. அவை சஙகு, மேகம், சிப்பி. மீன்றலை முதலியவற்றில் தோன்றிய முத்தஙகள.

(ருச) ஐவாய்மான் என்றது - மிருகஙகளுக்கெல்லாம் அரசத் தன்மை வாய்ந்தமிருகம்; எனவேசிஙகமென்பதுபொருள். இதுபற் றியே அதற்கு மிருகேந்திரன் என்னும் பெயரும் வழஙகுகின்றது. அதனது பரியாயப்பெயர்களுள், பஞ்சானனம் எனவுமோர்பெயரு ண்டு, அதற்குப் பரந்தமுகத்தையுடைய தென்பதுபொருள்.

(ருரு) கோடுகொன்முத்தம்-சஙகின்றமுத்தம். கொணமூ-மேகம். கிளை-மூங்கில். ஆலி-கல்மழை.

மீனதுதரளம்வேழமிரண்டினும்விளையுமுத்தந்
தானதுபொன்னின்சோதிதெய்வதஞ்சாற்றக்கேண்மின். (ருசு)

பான்முத்தம்வருணன்முத்தம்பகன்முத்தம்பசலோன்முத்த
மான்முத்தநீலமுத்தமாசறுகுருதிமுத்தங
கான்முத்தம்பசியமுத்தங்காலன்றன்முத்தந்தேவர் [வாம்.
கோன்முத்தம் பொன்போன் முத்தங் குணங்களும்பயனுஞ் சொல்

உடுத்திரளனையகாட்சியுருட்சிமாசின்மைகையா
லெடுத்திடிற்றிணமைபார்வைக்கின்புறல்படிகமென்ன
வடுத்திடுகுணமாறின்னவணியின்மூதணங்கோடின்மை
விடுத்திடுந்திருவந்தெய்தும்விளைந்திடுஞ்செல்வம்வாழ்நாள். (ருஅ)

மாசறுதவத்தோனென்பும்வலாசுரனென்பும்வீழ்ந்த
கோசலமாதிநாட்டிற்பட்டதுகுணத்தான்மாண்ட
தேசதாயிலேசதாகித்தெள்ளிதாயளககினெல்லை
வீசியவிலையதாகிமேம்படுவயிரந்தன்னை. (ருகூ)

குறுநிலத்தரசுந்தாங்கிற்குறைவுதீர்செல்வமெய்தி
யுறுபகையெறிந்துதங்கோன்முழுதுலகோசசிக்காக்கும்

(ருசு) வேழம இரணடு என்றது—பானைக் கொம்பினையும, கரும்பினையும். (ருஎ) கால்-வாயுதேவன்.

(ருஅ) உடு-நக்ஷத்திரம். மூதணங்கு-மூதேவி.

(ருகூ) கோசலமாதி நாட்டிற்பட்டது என்றதற்கு - கோசலம், கலிங்கம், மாதங்கம், இமயம், மகாராஷ்டிரம், சவ்வீரம்,பவுண்டரமக்கமுதலிய நாட்டிற்றோன்றி; காட்டுவொகைப்பூ, பொன், மல்லிகைமலர், வெண்மை, செம்மை, கருமை, குவளைமலர், செம்பொன்முதலிய நிறங்களையும்; திருமால, இந்திரன்,இயமன், வாயு,வருணன், சந்திரன், சூரியன், அக்கினிமுதலிய அதிதேவதைகளையும், முறையேபெற்று எனப்பொருள்கொள்க. அவற்றுள் படிகநிறவயிரம்—பிராமணஜாதியும், முயறகண்போலுள்ளது - க்ஷத்திரிய சாதியும், வாழைக்குறுத்துபோலுள்ளது - வைசியஜாதியும், மேகநிறமுள்ளது - சூத்திரஜாதியுமெனக்கொள்க. குணத்தான் மாண்ட தேசதாய் என்றது-சரை, மலம், கீற்று, சம்படி, பிளத்தல், துளை, கரி, விந்து, காகபாதம், இருத்து, கோடிமுரிதல், தாரைமழுங்கல், என்னும் பன்னிரண்டு குற்றங்களில் நீங்கி, எண்வகைப்பலகை, அறுவகைக்கோணம், தாரை, சுத்தி, தராசம் என்னும் ஐவகைக்குணங்களால் மாட்சிமைப்பட்ட விளக்கமுடையதாய் எனப்பொருள்கொள்க. மேம்படுவைரம் என்றது-அரசர், கிரீடத்திலன்றி ஏனைய உறுப்புக்களிலும், அரசிமார் மங்களாபரணத்திலும் அணியக்கூடாவென பொருள்போந்த வெனக்கொள்க.

வறுமைநோய்விலங்குசாராவரைந்தநாளன்றிச்செல்லுங்
கறுவுகொள்கூற்றம்பூதஙகணங்களுமணாஙகுசெய்யா. (௬௦)

மாமணிமரபுக்கெல்லாம்வயிரமேமுதன்மைச்சாதி
யாமெனவுரைப்பர்நூலோரதிகம்யாதென்னிலேனைக்
காமருமணிகட்கெல்லாந்தமரிடுகருவியாமத்
தூமணிதனக்குந்தானேதுளையிடுகருவியாகும். (௬௧)

மரகதத்தோற்றஙகேண்மின்வலாசுரன்பித்தந்தன்னை
யிரைதமக்காகக்கௌவிப்பறந்தபுள்ளீர்ந்தணடில்லித்
தரைதனிற்சிதறவீழ்ந்ததஙகியதோற்றமாகு
முரைதருதோற்றமின்னும்வேறுவேறுள்ளகேண்மின். (௬௨)

விதிர்த்தவேலனையவாட்கணவினதைமாதருணசசெல்வ
னுதித்தவான்முட்டையோட்டையுவணவேற்றரையில்யாப்பக்
கதிர்த்தவோடரையிற்றப்பிவீழ்ந்தொருகடல்சூழ்வைப்பி
லுதித்தவாராகுமினனுமுணடொருவகையாற்றோற்றம். (௬௩)

முள்ளரைமுளரிக்கண்ணன்மோகினியணஙகாயோட
வள்ளரைமதியஞ்சூடிமந்தரவரைமட்டாகத
துள்ளரியேறுபோலத்தொடர்ந்தொருவிளையாட்டாலே
வெள்ளரிதாயசெந்தீயிந்தியக்கலனஞ்செய்தான். (௬௪)

அப்பொழுதமலவித்திலரியரகுமரன்கான
வைப்புறைதெய்வத்தோடும்வந்தனனந்தவிந்து
துப்புறகருடன்கௌவிக்கடலினுந்துருக்கநாட்டும்
பப்புறவிடுத்தவாறேபட்டதுகலுழப்பசசை. (௬௫)

மேற்படி - வேறு

காடமேசுப்பிரமேகாளமெனக்குணமூன்றாஙகருடப்பச்சைக்
கீடறுகினிதழ்நிறத்தகாடமதுசாதியினுலிருவேறுகுஞ்

---

(௬௧) தமர் - துளை. தூமணிதனக்குத்தானே துளையிடுகருவி யாகும் என்றதை - வயிரவூசிபு மயன்வினையிரும்பும். செயிரறுபொன்னைச் செம்மைசெயாணியுந், தமக்கமைகருவியுந் தாமாமவைபோல், உரைத்திறமுணர்த்தலு முரையதுதொழிலே. என்னுஞ் சூத்திரத்தானுணர்க (௬௨) புள்-கருடன். பித்தம் - பிச்சு.

(௬௩) உவண ஏறு-கருடன். (௬௪) முளரிக்கண்ணன் - தாமரைமலர்போலுங் கண்களையுடைய திருமால். (௬௫) வித்து-விந்து; இந்திரியம். கானவைப்புறைதெய்வம் என்றது—அவனோடுதித்த வனத்தில் வசிக்கும் பரிவாரதேவர்களை.

சாடரியசகுணமெனச்சதோடமெனவவையிரண்டிற்சகுணமாரும்
பீடுபெறுகாடமொடுமுல்லசிதம்பேசலும்பித்தகமேமுத்தம். (௬௬)

புல்லரியபிதுகமெனவிவையாறிற்காடமதுபுல்லின்வண்ண
முல்லசிதமெலிதாகும்பேசலமேகுளச செநெலொணடரளம்போலு
மல்லடரும்பித்தகமேபசுநகிளியின்சிறைநிறத்ததாகுமுத்தந் [ம்.
குல்லைநிறம்பிதுகமரையிலையினிறஞ் சதோடத்தின்குணனைந்தாகு

தோடலேசாஞ்சிதமேதுட்டமேதோடமூர்ச்சிதமேவெய்ய
தோடலேசத்திஞெடுசூழ்மந்ததோடமெனத்தொகுத்தவைந்திற்
றோடலேசாஞ்சிதஞ்சம்பிரவிலையாமலரியிலைதுட்டநீலத்
தோடதாம்புல்லினிறந்தோடமூர்சசிதமுளரிதோடலேசம். (௬அ)

மந்ததோடநகலபமயிலிறகினிறமாமிவ்வகுத்ததோடஞ்
சிந்தவாறுதகுணமணியணிவோரநாற்கருவிசசேனைவாழ்நா [கு
ளுந்தவாழ்வார்வலன்கணிலமிரணடரன்கணடத் தொளிவிட்டோங
மிந்திரநீலந்தான்மாநீலமெனுமிரணடிலிருணடிந்தநீலம். (௬௯)

முந்தியவிந்திரநீலம்விச்சுவருபனைமகவான்முடித்தநாளி
னந்தியபெழிதவிர்ப்பான்புரியுமகப்பரிமகதினறியதூம
முந்தியரும்பரியிமையாநாட்டநுழைந்தளிசேற்றிஞெழுகும்பீளை
சிந்தியவாறிடைப்படுமொன்றிந்திரவின்னீலமெனததிகழுநீலம். ()

சஞ்சையாம்பகற்கடவுணமனைவியவன்கனலுடலந்தழுவலாற்று
தஞ்சவாடன்னிழலைத்தன்னுருவாநிறுவிவனமடைந்துநோற்க
விஞ்சையாலநிந்திரவியின்றெடரமாப்பரியாமின்னைத்தானுஞ்
செஞ்செவேவயப்பரியாய்மையல்பொருதிந்தியத்தைசசிந்திஞனே.

அவைசிதறும்புலந்தோன்றுநீலமாநீலமிவையணிவோர்வானோர்
ரவையறுசீர்மானவரிந்நகைநீலஞ்சாதியிஞனல்வேறந்தக்

---

(௬௬) சகுணம் - குணசம்பந்தமுள்ளது. சதோடம் - தோஷசம்பந்தமுள்ளது. (௬எ) குளச்செந்நெல் ஒண்டரளம் என்றது - குளநீரால்விளையும் செந்நெற்பயிரிற்றோன்றிய விளக்கமுற்றமுத்துக்களை. குல்லை - துளசி. மரை - தாமரை. (௬அ) சம்பீரம் - எலுமிச்சையிலை. (௬௯) ஆறுத - நீஙகாத. கருவிச்சேனை - இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை. மாநீலமெனு மிரண்டி லிரண்டிந்த நீலம் என்றும் பாடம். (எ௧) பகற்கடவுள - சூரியன்.

(எ௨) மானவர் - மனிதர். எரிபொன் - பசும்பொன். தவல் - கெடுதல். இருபிறப்பாளர் - அந்தணர்.

கவலரிய வெள்ளைசிவப்பெரிபொன்மைகலந்திருக்கிற் கரிதாய்முற் றூந், தவலரிதாயிருக்கிலிரு பிறப்பாளர் முதன்முதனுற் சாதிக்கா கும். (எஉ)

இலங்கொளியவிந்நீலமெய்ப்பபடுப்போர் மங்கலஞ்சேர்ந்திருப் பரேனை, யலங்குகதிர்நீலத்திற்பெருவிலையாயிரப்பத்தின ளவைத் தாகித், துலங்குவதான்பாற்கடத்தினூறுகுணச் சிறப்படைந்துதோ ற்றுஞ்சோதி, கலங்குகடலுடைவைப்பிலரிதிந்தவிந்திரன் பேர்க்கரி யநீலம். (எ௩)

மைந்துறுசெம்மணிமுத்துவாள்வயிரம்பசைசையொளிவழங்குநீல
மைந்திவைமேற்கோமேதமுதற்பவளமீருகவறைந்தநான்கு
நந்தொளியவேனுமவைசிறுவேட்கைபயப்பவழனகுசெங்குஞ்சி
வெந்தறுகண்வலனிணங்கள்சிதறுமிடைப்பவெனகோமேதமென்ப.

உருக்குநறுநெய்த்துளிதேன் றுளிநல்லான்புண்ணியநீ ரொத் துச்சேந்து, செருககுபசுமபொன்னிறமும் பெற்றுமெலிதாய்த்தூய் தாய்த் திணணிதாகி. யிருக்குமதுதருககினிருட் பாவம்போம்பரிசு ததியெயதுமவென்றித. தருககுவலன்கபமவிழுந்த விடைப்புருட ராகமொளி தழையத்தோன்றும். (எ௫)

தாழ்ந்தபிலத்திழிந்தெரிபொற் கணணவுணனுயிர்குடிக்குந்தறு கட்பன்றி, போழ்ந்தமுழைவாய்சிறந்து திசைசெவிடுபடநகைத்து ப்பொன்போற்கக்கி, வீழ்ந்தகபமபடுநீவிற் படுமுச்சிவட்டமாய்மெ லிதாய்ப்பொன்போற். சூழ்ந்தொளிவிட்டவிர்தழல்போற்றெளிவெ ய்தி மனங்கவர்ந்து தோறறஞ்செயயும். (எ௬)

இந்தமணிபாரியாத்திரகிரியிற்கொடுமுடியாயிலங்குந்தெய்வ
மந்தரமால்வரைப்புறஞ்சூழ்மேகலையாமயனிந்தமணியினுலே
யந்தரநாடவனகருமரசிருப்புமணடபமுமமைததானிந்தச
சந்தமணிதரிப்பவரேதரியார்வெந்நிடவாகைதரிக்கவல்லார். (எஎ)

(எ௩) ஆயிரப்பத்து - பதினுயிரம் பாறகடத்தின்னூறுகுணச்சி றப்பு என்றது—மாநீலம என்னுமணியை பசுவின்பால் நிறைந்தகு டத்திற்போட்டால் அதன்குணமே யககுடமுழுதுங காட்டுங்குணச் சிறப்பினை.

(எச) மைந்து - வன்மை செம்மணி-பதுமராகம்.

(எ௫) நல்லான்புணணியநீர் என்றது—கோசலத்தை. சேந்து- செவந்து. மெலிது-வழுவழுப்புடையது திண்மை-கனம்.

(எ௬) பிலம் - பாதலம். பொற்கணணவுணன்-இரணியாக்ஷன். தறுகண-அஞ்சாமை. பன்றிஎன்றது - திருமால்கொண்டஆதிவராக வுருவை. தெளிவுஎய்தி என்றது—சருச்சரையகன்று நிற்றலை.

(எஎ) பாரியாத்திரகிரி - குமரிகணடத்திலுள்ள ஏழுமலைகளி லொன்று. கொடிமுடி-சிகரம். அந்தரநாடவன்-இந்திரன். தரியார்- பகைவர்.

வலன்மயிராம்வயிடூயமிளாவிரதகண்டத்தில்வந்துதோன்றிப்
பலர்புகழுங்கோரக்கமகத்ஞ்சிங்களமலயம்பாரசீக
மிலகுதிரிகூடாதிதேயங்கள்பிறதீபமெங்குந்தோற்று
மலைகடலும்படிமிறுதிக்காரிடிக்கும்போதுநிறமதற்கியாதென்னில்.

கழையிலைகார்மயிலெருத்தம் வெருகின் கண்ணிறத்ததாய்க் கனத்ததாகி, விழைவுதருதெளிதாகித் திண்ணிதாய்மெலிதாகி விளங்குமீதி, லழகுபெறவலமிடமேல் கீழொளிவிட்டனமுறையே யறவோராதித், தழைவுறுநாற்சாதிகளாந் தினமிதனைப்பூசித்துத் தரிக்கசான்றோர். (எகூ)

வலத்தவுணன்றசைவீழ்ந்த வழிபடுதுப்பயன்சந்தி வடிவமாந்தன், புலத்தவரைவிதிக்குமிடத் தவருடன் மாசிழிபுலத்தும் புயல்போல்வண்ணன். வலத்தமதுகைடவரைக குறைகுருதிவழிநிலத்து மகவான்வெற்பின். குலத்தைரிற்கரிசோரி சிதறிடததுவந்து குடிகொண்டுதோன்றும். (அ0)

அவ்விழியிற்படுபவள முருக்கம்பூப்பசுங்கிளிமூக் கலர்ந்தசெவ்விச,செவ்வரத்தமலாக்கொவ்வைக்கனிபோலுங குணங்குற்றந்திருஇக்கோட, லெவ்வமுறப்புழுவரிஃதன் முகமொடிதல் பெரும்பாலுமிப்பூணேந்தல். பெய்வளையார்தமகசேயாந தரிககின்மகப்பேறுமுதற் பேறுண்டாகும். (அக)

இரவியெதிரெரியிறைக்குங கல்லுமதியெதிர்செழுநீ ரிறைக்குங்கல்லு, முரையிடுமொம்பதிலொன்றி லுட்கிடையாய்க்கிடக்கு

(எஅ) இறுதிகார - ஊழிககாலமேகம்.

(எகூ) கழை-மூங்கில் வெருகு-பூனை. அறவோர் - அந்தணர். முறையேயறவோராதிகதழைவுறு நாற்சாதிகளாம் என்றதனால் - வைடூயமணியைக் கையிலெடுதகோளிருந்த திசையைக்கொண்டு, வலப்பாலொளிவீசில் - அநதணசாதியும். இடப்பாலொளிவீசில் - க்ஷத்திரியசாதியும், மேற்றிசைப்பக்கமாக வொளிவீசில் - வைசியஜாதியும், கீழ்த்திசைப்பக்கமாக வொளிவீசில், சூத்திரஜாதியுமாகக் கொள்க.

(அ0) சந்திவடிவமாத் தென்புலத்தவரை விதிக்குமிடத் தவனுடன்மாசிழிபுலத்தும் என்றது- பிரமன் சந்தியாகால வடிவமாயிருந்துபிதிரர்களைச் சிருட்டிக்குமிடத்து அவனுடற்களங்கம் வீழ்ந்தவிடத்தை. புயல் - மேகம். (அக) கோடல் - கோணுதல். எவ்வம்-குற்றம். ஏந்தல் - தரித்தல். (அஉ) எரியிறைக்குங்கல்-அனலைச்சிந்துஞ் சூரியகாந்தக்கல். நீரிறைக்குங்கல்-சந்திரகாந்தக்கல். ஒன்பது என்றது-நவமணிகளை. வடபால்நோக்கி என்றது-இரத்தினங்களை விலைபகருங்கால் கீழ்த்திசை நோக்கியும், கொடுக்குங்கால் வடதிசைநோக்கியு மிருத்தல்வேண்டுமென்னும் மரபுபற்றி.

மென வொன்பான்வேறு, மரபுரைத்துவணிகரே ருகிய வானவரே றுவடபாஞெகிப், பரவி யிருந்தருச்சித்து மணிகைக்கொண் டெதிர்மதுரைப் பரனைநோக்கா. (௮௨)

அஞ்சலிசெய்தகநோக்கா லிக்குமரற்களவிறந்த வாயுள்செல்வம், விஞ்சுகவென் றளித்தருள விறைமகனும் விண்ணிழிந்த விமான நோக்கிச், செஞ்சரணம் பணிந்திருகைத் தாமரையும்விரித்தேற்ருன் செல்வநாய்கர், மஞ்சனையும்புடைநின்ற வமைச்சரையு நோக்கிமுக மலர்ந்துசொல்வார். (௮௩)

இம்மணியா லிழைத்தநவ முடிசூட்டியிச்சிஙக விளவேறன்ன, செம்மறனை யபிடேக பாண்டியனென் றியம்புமெனச் செம்பொன்றூக்கிக், கைம்மறியில் வணிகருக்கு விலைகொடுப்பான் வருவார்முன் கருணைநாட்ட, மம்மகன்மே னிப்பியிள நகையரும்பி நின்ருரையங்குகாணு. (௮௪)

ஒருருவாய்நேர்நின்ற வணிகேசர்விடையின்மே லுமையாளோடு, மீருருவாயமுக்கண்ணு நாற்கரமு மஞ்சமரி றவாவாறு, காருருவா யெழுமிடருங காட்டித்தங் கோயில்புகக் கண்டாரின்று, பாருருவாய்நின்றவணி கேசரிவ ரெனவேபின் பற்றிப்போவார். (௮௫)

தேன்செய்த கொன்றைநெடுஞ் சடையார்முன் ருழ்ந்தெழுந்து செஙகைகூப்பி, யான்செய்யு கைம்மாறு யெம்பிராற் கொன்றுணடோ யானுமென்ன, தானசெயுடலுமபொருளு முயிருமெனினவையாவு முனவேயையா, வான்செய்யுநன்றிக்கு வையகத்தோர் செய்யுஙகைம் மாறுணடேயோ. (௮௬)

என்றுமுன் வழுத்தலுறும் விறன்மாறன் கோக்கொழுந்தையிகல்வேல்விந்தை. மன்றுகு மிவற்குமன வாக்கிறந்த பூரணமாமதுரைநாதன். பொன்ருரு மணிமகுடஞ்சூட மணிநல்குதலாற்புவியனேகம், பன்ருளுமுறைபுரியக தக்கதெனவாழ்த்தினர் பல்சான்ருேரும். (௮௭)

---

(௮௩) அகநோக்கு என்றது-திருவருட் பார்வையை. மஞ்சன்-மைந்தன் - இதுபோலி. தூககி - துலையால் நிறுத்து.

(௮௫) பாருருவாய் என்றது - உலகினர் திருவுருவங் கொண்டிற்றமையை.

(௮௭) மாறன் என்றது - வீரபாண்டியனை. கோக்கொழுந்து என்றது-அரசிளங்குமரனை. புரியத்தக்கது-இது வியஙகோள் வினைமுற்று. பொறுப்பதறிவிலன் கூற்றுக்களேயெனத் திருவாசகத்தில் துவ்விகுதி வியங்கோட் பொருளில் வருதல் காண்க. கொழுந்தை இதில்-ஐ-சாரியை இடைசசொல்.

எத்திவலங் கொண்டிருநான் கிபந்தழுவப் பெற்றோங்கி யிருக்குமட்ட, மூர்த்திவிடையருள்பெற்று மூவாநன்மறையாசி முனிவர் கூறப், பார்த்திவன்றன் பொலன்மாட மனைபுகுந்தா னிறைமணிப் பன்பாயுங்கேள்விச், சாத்திரருமந்திரரு மணிநோக்கி வியப்படைந்தார் சங்கைகூர்ந்தார். (௮௮)

மேற்படி - வேறு.

வேளெனவந்தநாய்கர்சுந்தரவிடங்கராஞ
ளுள்களுங்கோளும்பற்றிநவமணியாக்கினரோ
தாள்களுந்தோளுமார்புந்தரித்தநீணகமீன்ற
வாள்விடுமெணியோவீந்தார்யாதெனமதிக்கற்பாலேம். (௮௯)

இந்திரக்கடவுணூட்டுமிம்மணியரியவென்று
மந்தரக்கிழவாநல்கிமயனினுமாணடகேள்வித்
தந்திரக்கனசக்கொல்லர்கருவாப்பனததும்பவீசிச
செந்திருமார்பினுற்குத்திருமணிமகுடஞ்செய்தார். (௯0)

மங்கலமரபான்மாலைமணிமுடிசூட்டிநாமஞ்
செங்கணேறுயர்த்தநாய்கர்செப்பியமுறையால்வேத
புங்கவரிசைப்பவீதிவலஞ்செய்துபுனிதன்பாத
பங்கயமிறைஞ்சிவேந்தன்பன்மணிக்கோயிலெய்தா. (௯௧)

போர்மகட்குறையுளானபுயததபிடேகததென்னன்
றேர்முதற்கருவித்தானைதெவ்வர்நீணமுடியெலாந்தன்
வார்கழற்கமலஞ்சூடமனுமுறைப்பைங்கூழ்காக்கும்
காரெனக்கருணைபெய்துவையகங்காக்குநாளில். (௯௨)

---

(௮௮) அட்டமூர்த்தி என்றதை - "நிலநீர்நெருப்புயிர் நீள்விசும்பு நிலாப்பகலோன், புலனுயமைந்தனேடெணவகையாய்ப் புணர்ந்துநின்றான்." என்னுந் திருவாசகத்தா னுணர்க. மூவா-கெடாத, பெற்றது என்னும் வினைப்பெயர்-ஈறு தொக்கது. பொலன்மாடம்-பொன்னுலாகியமாளிகை. பொன்என்னுஞ்சொல் ஈறுகெட்டு, லகரமும். மகரமும்பெற்றுப் பொலம் என நின்று இறுதி நிலைப்போலியாய்ப் பொலன் என்றாயிற்று. சங்கை கூர்ந்தார் என்றது-சூரியன் முதலிய கோள்களோவென ஐயுறலே. (௮௯) வேள்-முருகக்கடவுள். நாள் - நட்சத்திரங்கள். கோள் - நவக்கிரகங்கள்.

(௯0) இந்திரக் கடவுணூட்டு மிம்மணியரிய என்றது-சோமசுந்தரக்கடவுளா லருளப்பட்டதாதலின். செய்தார்-முதனிலை திரியாதுவந்த பிறவினை வினைமுற்று.

(௯௧) புனிதன் - சோமசுந்தரக்கடவுள்.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

தந்தைதன்காமக் கிழத்திய ரீன்ற தனயராய்த் தனக்கு முன்னவராய், முந்தைநாளரசன் பொன்னறைமுரித்து முடிமுதற்பொருள்கவர்ந்துட்குஞ், சிந்தையராகி மறுபுலத்தொளித்த தெவ்வரைச்சிலர்கொடுவிடுப்ப, வந்தவர்கவர்ந்த தனமெலாமீள வாங்கினனீர்ங்கதிர்மருமான். (௬௩)

மாணிக்கம்விற்றபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் ௨௬ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௧௨அஎ.

பதினேட்டாவது,

வருணன்விட்டகடலைவற்றச்செய்தபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

காழ்கெழுகண்டத்தணணல்கௌரியன்மகுடஞ்சூட
வீழ்கதிர்மணிகளீந்தவியப்பிதுவிடையோன்சென்னி
வாழ்கருமுகிலைப்போக்கிமதுரைமேல்வருணனவிட்ட
வாழ்கடல்வறப்பக்கணடவாடலைப்பாடல்செய்வாம். (௧)

சித்திரைமதியிற்சேர்ந்தசித்திரைநாளிற்றென்னன்
மைத்திரண்மிடற்றுவெள்ளிமன்றுளாற்களவுமாண்ட
பத்திமைவிதியிற்பணடம்பற்பலசிறப்பநல்கிப்
புத்தியும்வீடுநல்கும்பூசனைநடத்தலுற்றான். (௨)

நறியநெய்யாதியாரநறுங்குழம்பீறுவாட்டி
வெறியகர்ப்புரநீராட்டியற்புதவெள்ளம்பொங்க
விறைவனைவியந்துநோக்கியேததுவானெறிநீர்வையைத்
துறைவநீயென்கர்ப்பூரசுந்தரனேயோவென்றான். (௩)

பூசனைபுரியுமெல்லைப்பொன்னகாகஇறைமைபூணட
வாசவன்வருடந்தோறும்பூசிததுவருவானன்ன
காசறுமனத்தான்பூசைகழிவுறுமளவுநதாழ்ந்து
தேசமைசிறப்பார்பூசைசெய்துதன்னுடுபுக்கான். (௪)

---

(௬௩) உட்கல் - திடுக்கிட்டு வருந்தல்.

(௧) வியப்பென்பது - தானியாகுபெயராய் படலத்தின்மேனின்றது.

அன்றுநீர்க்கடவுள்வேள்விநாயகனவையத்தெய்தி
நின்றவன்றன்னேய்திருஞ்செவ்வியினிகழ்ச்சிதோன்றக்
குன்றவன்சிறகரீர்ந்தகொற்றவன்முகத்தைநோக்கி
யின்றுநீசிறிதுதேம்பியிருத்தியாலிதெனவுகாலென்றான். (௫)

சிலைப்படுமுகிலூரண்ணல்செப்புவானிருடீரன்பின்
வலைப்படுபெருமானெம்மான்மதுரையெம்பிரானையன்பு
தலைப்படுபூசைசெய்யத்தாழ்த்ததின்றதனாலிப்போ
தலைப்படசிறிதெனுள்ளமாகுலமடைந்ததுண்டால். (௬)

என்னவவ்விலிங்கந்தான்மாவிலிங்கமோவென்றுமுந்நீ
மன்னவன்வினவவேலோடமைகபதிமொழிவான்முன்பென்
றன்னரும்பழியும்வேழசாபமுந்தொலைத்ததன்றே
வன்னதையறிந்திலாய்கொலெனனநீரணணல்கூறும். (௭)

அற்றதுவாகிற்றெய்வமருத்துவராலுந்தீரச
செற்றிடவரிதாயென்னைத்தெறும்பெருவயிற்றுநோயை
வற்றிமொறுதீர்க்குநகொல்லெனவலாரியைய
முற்றுநீவினயதென்னென்றுணணகையரும்பிசசொல்வான். (௮)

அரியயராலுந்தீராப்பிறவிநோயறுக்கவல்ல
பெரியவனிந்தயாக்கைப்பெருமபிணிபிறவுந்தீர்த்தற்
கரியனோவையன்செய்யுந்திருவிளையாட்டையின்னே
தெரியநீசோதியென்னத்தெணகடற்சேர்ப்பன்சொல்வான். (௯)

கல்விறகரிந்தோயிநகுநான்வருநகாலைவேட்டாக்
கெல்லையிலகாமநல்குஞ்சுரபியுமினபால்சோரப்
புல்லியகன்றுமாற்றுப்பட்டவப்போதுகணட
நல்லசோபனத்தாலிந்தநன்மொழிகேட்டேனென்னா. (௧௦)

வருணனுமேகிவெள்ளிமன்றுடையடிகள்செயபுந்
திருவிளையாடல்கண்டுவயிற்றுநோயதீர்ப்பானெணணி

---

(௫) வேள்விநாயகன் - இந்திரன். தேம்பி - வருந்தி. நோய் என்றது-வருணனுக்குள்ள சலோதர வியாதியை. இதனைச "சலோதரநோய்க்கோட்பட்டான் றணபுனறகரையன மாதோ," என்பதனாலுமுணர்க.

(௬) சிலை - இந்திரதனுசு. (௭) நீர் அணணல் - வருணன்.

(௮) தெய்வமருத்துவர் - அசுவனிதேவர். (௯) கடற் சேர்ப்பன்என்றது - கடற்றுறைக் கிறைவனாகிய வருணனை.

(௧௦) காமம் என்றது - ஈண்டு விரும்பப்பட்ட பொருளின்மேனின்றது. ஆறு - வழி.

முரசதிர்மதுரைமூதூர்முற்றுநீயழித்தியென்னாக்
குரைகடறன்னைவல்லேகூவினானேவினானே. (கக)

கொச்சகக்கலிப்பா.

கொதித்தெழுந்துதருக்களிறக்கொத்தியெடுத்தெத்திசையு
மதிர்த்தெறிந்துவரைகளெல்லாமகழ்ந்துதிசைப்புறஞ்செல்லப்
பிதிர்த்தெறிந்துமாடநிரைபெயர்த்தெறிந்துபிரளயத்தி
லுதித்தெழுந்துவருவதெனவோங்குதிரைக்கடல்வருமால். (கஉ)

கந்தமலர்த்தனிக்கடவுள்கற்பத்துமழியாத
விந்தவளம்பதிக்கிடையூறெய்தியதெம்பதிக்குமினி
வந்ததெனச்சுந்தரனைவந்திரைஞ்சிவானவருஞ்
சிந்தைகலங்கினர்வருணன்செய்தசெயறெளியாதார். (க௩)

சூலமோடழலேந்துஞ்சொக்கர்திருவிளையாட்டின்
சீலமோநாமிழைத்ததீவினையின்றிறமிதுவோ
வாலமோவுலகமெலாமழியவரும்பேரூழிக்
காலமோவெனக்கலங்கிக்கடிநகரம்பனிப்பெய்த. (க௪)

மண்புதைக்கத்திசைபுதைக்கமயங்கிருள்போல்வருநீத்தம்
விண்புதைக்கவெழுமாடவியனகரின்புறத்திரவி
கண்புதைக்கவருமளவிற்கண்டரசனடுநடுங்கிப்
பெண்புதைக்குமொருபாகப்பிரானடியேசரணென்னா. (க௫)

ஆலமெழுந்திமையவர்மேலடரவரும்பொழுதஞ்சு
மாலெனவுந்தன்னுயிர்மேன்மறலிவரும்பொழுதஞ்சும்
பாலனெனவுங்கலங்கிப்பசுபதிசேவடியில்விழுந்
தோலமெனமுறையிட்டானுலகுபுகழ்முறையிட்டான். (க௬)

முறையிட்டசெழியனெதிர்முறுவலித்தஞ்சலையென்னாக்
கறையிட்டவிண்புரந்தகந்தரசுந்தரக்கடவு
ளுறையிட்டுவருகடலைச்சுவறப்போய்ப்பருகுமெனப்
பிறையிட்டதிருச்சடையிற்பெயனான்கும்வரவிடுத்தான். (க௭)

நிவப்புறவெழுந்தநான்குமேகமுநிமிர்ந்துவாய்விட்
டுவர்ப்புறுகடலைவாரியுறிஞ்சனவுறிஞ்சலோடுஞ்

(கஉ) அகழ்தல்-பறித்தல். பிதிர்த்தல்-தூள்படுத்தல்.
(க௬) பாலன் என்றது-மார்க்கண்டேயரை.
(க௮) நிவப்புற - நிரம்ப. சிவப்பெருங்கடவுளென்றது-தனது சத்தியால் பிரமவிஷ்ணுக்கள்முதலானோரை யொடுக்கியுந் தோற்றியுந் தானொரு விகாரமுமின்றி நிற்கும் இறைவனாதலை.

சிவபெருங்கடவுள்யார்க்குந்தேவெனத்தெளிந்தோரேழு
பவப்பெரும்பௌவம்போலப்பசையறவறந்ததன்றே. (கஅ)

அந்நிலைநகருளாரும்வானவராதியோருந்
தென்னவர்பிரானுமெந்தைதிருவிளையாடனோக்கிப்
பன்னருமகிழ்ச்சிபொங்கப்பன்முறைபுகழ்ந்துபாடி
யின்னறீர்மனத்தராகியீறிலாவின்பத்தாழ்ந்தார். (கக)

வருணன்விட்டகடலை வற்றசசெய்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் உஎ - க்கு - திருவிருத்தம் - க௩0௬.

கூடற்காண்டம்.

பத்தொன்பதாவது.

நான்மாடக்கூடலானபடலம்.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம.

பூதஙகளல்லபொறியல்லவேறுபுலனல்லவுள்ளமதியின
பேதஙகளல்லவிவையன்றிநின்றபிறிதல்லவென்றுபெருநூல்
வேதஙகிடந்துதடுமாறும்வஞ்சவெளியெனபகூடன்மறுகிற
பாதஙகணோவவிளையிந்தனதிபகாவாரையாயுமவரே. (க)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

திருமகள்வலக்கண்வாககின்சேயிழையிடக்கணஞானப்
பெருமகனுதற்கணகப்பெற்றுவான்செல்வஙகலவி
யருமைவீடளிப்பாள்யாவளவளுயிர்த்துணைவன்காண
வொருமுலைமறைநதுநாணியொசிந்தபூஙகொம்பினின்றுள். (உ)

(கஅ) பௌவம் - கடல்.

(க) இந்தனம்-விறகு. பூதஙகள்என்றது பிரிதிவு முதலிய பஞ்சபூதங்களை. பொறிஎன்றது-மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவியாகிய ஞானேந்திரியங்களை. புலன்என்றது-சத்தாதியைம்புலன்களை. உள்ளமதியின்பேதங்களென்றது-மனமாதி யந்தக்கரண விகற்பங்களை, பிறிது என்றது-ஆன்மாவை. வஞ்சவெளி - வெறுவெளி.

கதிர்மதியிலைந்தவேணிக்கண்ணுதல்வருணனேய
வதிர்கடல்வறப்பச்செய்தவாடலீதனையானேய
முதிர்மழையேழின்மேலுமுன்னைநாண்முகிலுப்போக்கி
மதுரைநான்மாடக்கூடலாக்கியவண்ணஞ்சொல்வாம். (ங)

எற்றுதெண்டிரைநீர்சசேர்ப்பன்றன்செயலிழுக்கிநாண
முற்றிருகணனுஞ்சேப்பவுடன்றெழுகோபசசெந்தீப்
பற்றிடபாகம்வெம்பிப்பரவையும்யாறும்வெந்து
வற்றிடவெகுண்டுநின்றான்மானமும்வலியுநகுன்றான். (ச)

நளிர்புனன்மதுரைமூதூர்நாயகனுடறன்னைத்
தெளிகிலனுகிப்பின்னுஞ்செழுமுகிலேழுநகூவிக்
குளிர்கடல்வறந்ததென்னக்குடிததெழுந்திடித்துப்பெய்யா
வொளிவளர்மதுரைமுற்றுமொலலெனககளைமினென்றான். (ஞ)

பொள்ளனமேகமேழும்புகுந்துபார்தெரியமுந்நீர்ப்
பள்ளமும்வறப்பமுறறப்பருகிமெய்கருகிமின்னித
தெள்ளருந்திசையும்வானுஞ்செவிடுறப்பிலமுமபாரும்
விள்ளமாலவரைகளெட்டுமவெடிபடமேருச்சாய. (சு)

ஊழிநாள்வெடிக்குமணடகடாகததிஞெலிபோலார்த்துப்
பாழிவானுருமுவீழப்பணுடவிமணிகளசிந்தி
யாழிநீர்ஞாலநதாநகுமராவுடனெளியததிககிற்
சூழிமாலயானைநின்றநிலைகெடத்துணுக்கநகொள்ள. (எ)

வெள்ளியநீறுபூததுமுழவெனவீநகுகாயபோற
றெள்ளியவாலிசிந்ததிரணடதிணபளிகருததூண்போ
லொள்ளியதாரைசோரவும்பாமீன்கணநகளோடுந்
துள்ளியதிரையிலாடுமீன்கணந்துடித்துவீழ. (அ)

ஆர்த்தெழுகொணமூவேழுஞ்சராசரமனைததுஞ்சூழ்ந்து
போர்த்ததுஞாலமுணணப்புக்கதோாவடிவநகொண்ட
தீர்த்தனில்விசும்புமபாருந்திசைகளுந்தெரியாவாகப்
பார்த்தகணணுழையாவாகப்பரந்திருள்கான்றதன்றே. (கூ)

(ங) எவிய என்பது.எயவென நின்றது, இடைக்குறை.

(ச) பரவை-கடல். (எ) பாழி-வலிமை. சூழி-முகபடாம். மால்யானை-அஷ்டகஜநகள். (அ) முழவு-மத்தளம். வீநகுகாய்என்றது-கலியாணபூசனிக்காயை. ஆலி-மழைத்துளி. மீன்கணம்-நக்ஷத்திரக்கூட்டம். (கூ) தீர்த்தன் என்றது-பிரளயகால ருத்திரமூர்த்தியை. கான்ற-வெளிப்படுத்தின.

பைஞ்சுடரெறிக்கும்பச்சைகாரொளிபரப்புநீலம்
புஞ்சவாளுடுக்களன்னநித்திலம்பொன்னங்குப்பை
செஞ்சுடர்மணிகடுப்புச்சிதறுவகணவரோடும்
விஞ்சையர்மகளிரூடிவெறுத்தெறிகலன்கள்போல. (௧௦)

கடியகாலுதைப்பப்பெய்யுங்கடுஞ்செலவெழிலிமாடக்
கொடியநீணகரைச்சூழ்ந்துபுதைத்தலுங்கோலொன்றோச்சிப்
படியெலாம்புரக்குங்கோனுநகருளார்பலருஞால
மடியுநாளிதுவேயென்னுமயங்கினாருயங்கினாரே. (௧௧)

கண்ணுதன்மூர்த்திதானேயின்னமுங்காக்குமென்னாப்
புண்ணியநகராரோடும்பொருகெனக்கோயிலெய்தி
விண்ணிழிவிமானவாழ்க்கைவிடையவனடிக்கீழ்வீழ்ந்தா
னண்ணலாராடன்முன்னுமறிந்துகைகண்டவேந்தன். (௧௨)

விடையினையாலமுண்டமிடற்றினைகங்கைதாங்குஞ்
சடையினைகூற்றைவென்றதாளினைமேருசாபப்
படையினையடியேந்துன்பப்பாட்டினைநீக்கியாளு
நடையினையாகியெங்கணல்லுயிர்காத்தல்வேண்டும். (௧௩)

என்னலுந்தென்னர்க்கென்றுமெய்தியவிடுக்கண்டீர்க்கு
முன்னவன்முன்போனான்குமுகிலையுநோக்கிப்பின்ன
தொன்னகரெல்லைநான்குஞ்சூழ்ந்துநான்மாடமாகி
வின்னெடுமொரியேழும்விலக்குயினெனவிடுத்தான் (௧௪)

வந்துநான்மாடமாகிவளைந்துநாற்றிசையுஞ்சூழ்ந்து
சந்துவாய்தெரியாதொன்றித்தானொருகுடிலாய்மாடப்
பந்திகோபுரஞ்செய்குன்றங்கால்கள்போற்பரிப்பப்போர்த்த
விந்துவார்சடையோனேயவெழிலிமாநகரமெங்கும். (௧௫)

அன்னநான்மாடத்துள்ளுநகருளாரமைச்சர்வேந்தன்
றன்னநாற்கருவித்தானைசராசரம்பிறவுந்தாழ்ந்து

---

(௧௦) பச்சை - முதலிய மணிகளைச சிதறுவ என்றது - ஏழு மேகங்களுள் சம்வர்த்தம், புட்கலாவர்த்தம் என்னு மிரண்டுமேகங் களும் நவரத்தினங்களைப் பொழிவன வாதலின் புஞ்சம் - திரட்சி. நித்திலம்-முத்து. (௧௧) எழிலி-மேகம். (௧௩) சாபம்-வில்.

(௧௫) குடில்-குடிசை. (௧௬) சராசரம்-சரம். அசரம்-சரம்-இயங்கியற் பொருள். அசரம்-நிலையியற் பொருள். பொன் அனாள்-பொற்கொடிபோலும் ; உமாதேவியார். முன்னைநாள் என்றது-வருணன் விட்டகடலை வற்றசெய்த காலத்தை. என்ன என்றதில்-அகரவுருபு ஆறும்வேற்றுமைப் பன்மைப் பொருளது.

முன்னைநாடனினுமின்பமூழ்கினன்கிருந்தாரூழிற்
பொன்னனாள்பாகன்றாளிற்புக்கமர்ந்திருந்தாரொரத்தார். (கசு)

கழைகெழுவரையினுச்சிகவிழ்கின்றபுயல்போற்கார்சூழ்ந்
திழைமணிமாடத்தும்பரெறிதுளிபுடைந்துதுள்ளத்
தழைகடல்வறப்பவாங்கிதன்னுடல்வறப்பப்பெய்து
மழைகளும்வெள்கிநின்றவருணனும்வெள்கிநின்றான். (கஎ)

நடுங்கினன்கழிந்தவச்சநாணமீதூரமான
மொடுங்கினனுள்ளத்துள்ளோருவகைவந்தெய்தப்பொற்பூத்
தடங்கரைகுறுகாமுன்னேய்தணிந்துபின்றேய்ந்துபாச
மடங்கினன்மடங்காவன்பின்வள்ளலைப்பூசைசெய்வான். (கஅ)

புனிதநீறுடிக்கண்டிபூணடுவான்கங்கையாதி
வனிதையர்பசும்பொற்கும்பவாசநீர்வடித்துநீட்டப்
பனிமலர்சசந்தகந்தமணிக்கலன்பசும்பொனுடை
யினையனபிறவுமீன்றுகற்பகமெடுத்துக்காட்ட. (ககூ)

ஐங்கனியமுதமைந்துகெளவியமமுதுதூபஞ்
செங்கதிர்விளக்கமின்னதேவரான்கொடுப்பசேற்க
ணங்கைதன்பதியைப்பூசித்தாயிரநாமங்கூறிப்
பைங்கதிர்முத்தஞ்சாததித்தொழுதடிபணிந்துநின்றான். (உ0)

அருச்சனையுவந்தவாதியமலனீயாதுவேண்டிற்
றுரைத்தியென்றேதநீர்க்கோனொல்லைதாழ்ந்தொன்றினுலங்
கரைத்திடவரியவிந்தககடியவென்வயிற்றுநோய்நின்
றிரைத்தடமாடியின்னேதீர்ந்திடப்பெற்றேனெந்தாய். (உக)

(கஎ) மழைகளும் வெள்கிநின்ற என்றது - கரிய மேகங்களும் விடாது மழையைசசொரிந்து தேகம் வெளுத்து நாணி நின்றதை. வருணனும்வெள்கிநின்றான் என்றது - தனதுசெயல் முற்றுறாமையால் வருணனும் அச்சமுற்று அசைவற்று நின்றமையை.

(கஅ) பொற்பூத் தடம்-பொற்றாமரைத் தடாகம். நடுங்கினன்-ஒடுங்கினன், மடங்கினன்-முற்றெச்சங்கள்.

(ககூ) கங்கையாதிவனிதையர் என்றது - கங்கைமுதலிய ஏழு புண்ய நதிகளாகிய பெண்களை. (உ0) ஐங்கனி - எலுமிச்சம்பழம், நார்த்தம்பழம், தமர்த்தம்பழம், குளஞ்சிப்பழம், மாதுளம்பழம்.

(உக) ஒன்றினுலும் என்றது - மணிமந்திர ஒளஷதாதிகளை. இன்னே - இது இனி என்னு மிடைச்சொற் றிரிபு.

மேற்படி-வேறு.

வேதமுதற்கலைகாட்சிமுதலளவைவிரிஞ்சன்முதல் விண்ணோர் செய்யுஞ், சோதனையுளகப்படாச சோதியுனைச சோதிக்கத் துணிந் தேனந்தோ, பேதமையேனிடத்தென்ன குணங்கண் டென்பிணி தீர்த்தென் பெற்றாயாசை, கோதமிலாய்குற்றமே குணமாகக் கொள்வதுநின் குணமோவையா. (உஉ)

பொன்னகரான் காலந்தாழ்த் துனையருசசித் தயர்ச்சி யொடும் போனவாறு, மென்னெனயான்வினவியதும் வலாரி யிறைகொடுத் ததுமவ்விறைக்குநேர்யான், பின்னைவினயதுமவன்சொல் வழியுன் னைசசோதித்த பெற்றிதானு. முன்னவனே யுன்னருளா லென்பி ணிக்குமருந்தாகிமுடிந்தவாறே. (உங)

ஆறுமதிமுடியணிநத வருட்கடலே வயிற்றுநோ யன்றி மேனு ண், மாறுபடு மிருவினையு மலவலியுங் கெடவீட்டின் வழியும்பெற் றேன், வேறினிமந்திரமென்னே மணியென்னே மருந்தென்னே மெ ய்மையாகத், தேறுமவர்க்கிப்புனித தீர்த்தமே பிணியனைத்துந் தீர் ப்பதன்றே. (உச)

மேறபடி - வேறு.

அடியனேன்முன்னஞ்செய்தவபராதமிரண்டுந்தீரும்
படிபொறுத்தருள்வாயென்றுபன்முறைபரவித்தாழ்ந்து
மடிவிலாமகிழ்ச்சிபொங்கவரங்களுஞசிறிதுவேண்டிக
கடியதன்னகரம்புக்கான்குடதிசைக்காவலவேந்தன். (உரு)

(உஉ) காட்சி முதலளவை என்றது - பிரததியட்சம், அநுமா னம், ஆகமம், அபாவம், அருத்தாபத்தி, ஒப்பு என்னு மறுவகைப் பிரமாணங்களை. இதனுள், வேதமுதற்கலை என்றது - ஆகமப்பிர மாணத்தை. பேதமை-மெய்யறிவின்மை. கோதமிலாய் என்றது- விருப்பு வெறுப்பில்லாதவனென்பதை. கோது - குற்றம்.

(உங) இறை - விடை.

(உச) மணி என்றது - தன்னைத்தானறிந்து நின்ற வையித்தி யாசிரியன், கோசபீசமுதலிய ஔடதங்களை முறைப்படி யமைத்து ப்புடந்தீர்த தெடுத்ததோர் குளிகையை. அதனைத் தமரிட்டுத் தரிப் பவரது நோய்முதலியவைகள் உடனே கசிக்கு மென்பதை, அகத் தியர் கரிசலைமுதலிய வையித்திய நூல்களிற்காண்க.

வன்றிறல்வருணன்விட்டவாரியைவிலக்கவீசன்
மின்றிகழ்சடையினின்றுநீங்கியமேகநான்கும்
குன்றுபோனிவந்துநான்குகூடமாக்கூடலாலே
யன்றுநான்மாடக்கூடலானதான்மதுரைமூதூர். (உக)

நான்மாடக்கூடலானபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம்-உஅ கசு திருவிருத்தம் - கஙஙஉ.

இருபதாவது,

எல்லாம்வல்லசித்தர் திருவிளையாடற்படலம்.

கலிநிலைத்துறை.

சத்தநான்மறைப்பொருளவரைதள்ளுநீணமுடிமேல்
வைத்தகார்கணுன்மாடமாமதுரைமேல்வருண
னுய்த்தமாரியைததடுத்தவாறுரைத்துமேறுயர்த்தோர்
சித்தராய்விளையாடியசெயல்சிறிதுரைப்பாம். (க)

தேடருஙகதிர்மணிமுடிசசெழியனும்பாணடி
நாடருந்திருவெய்திமேனலலவீடெய்தக்
கூடலம்பதிமேவியகுணஙகுறிகடந்த
வேடரஙகொருசித்தமெயவேடராய்வருவார். (உ)

வட்டவார்சடைக்குஞ்சியும்பூணனூன்மாாபு
மிட்டநீறணிதிலகமுமிணைக்குழைதாஙக

(க) சத்தநான்மறை - ஒலி வடிவமாகிய நான்கு வேதஙகள். வரை - எல்லை. சத்தநான்மறைப்பொருள்வரைதள்ளுநீண்முடிஎன்றது - பரஞானத்தாலன்றி விந்துசத்தியின் காரியமாகிய அபரஞானத்தா லாராய்தற்கு அரிதென்பதை.

(உ) குணஙகுறிகடந்தவென்னுஙகுறிப்பால் வேடர் என்றது- நிட்களசிவத்தை. குணம் - முக்குணங்கள். குறி என்றது - ஆண் பெண்என்னும் பகுப்பினை.

விட்டவெள்ளைமுத்திரையுந்தோல்விரித்தபட்டிகையுஞ்
சுட்டவெணபொடிப்பொக்கணந்தூக்கியதோளும். (௩)

தூய்யவெண்பொடியழிந்துமெய்சிவந்திடச்சுவடு
செய்யும்வெண்டிரட்படிகநீண்மாலையுஞ்சிவந்த
கையிலஙகுகட்டஙகமுஙகணடவர்மனஞ்சென்
றுய்யவன்புறவீக்கியவுதரபந்தனமும். (௪)

அட்டவேங்கையீருரிவைகீணடைசைததகோவணமு
மொட்டவீக்கியபுலியதளுடுகைகையுமிடத்தோ
ளிட்டயோகபட்டிகையுமபொன்னிடையிடைகட்டப்
பட்டசுஃறொலிவேததிரப்படைக்கையுமபடைத்து. (௫)

வேதகிண்கிணிசிலம்புசூழ்ந்தடிகளின்மிழற்ற
வோதரும்பதமுளரியூறருணமதுவொழுகப்
போதவானந்தமதுநுகர்ந்தலர்முகம்பொலியப்
பாதபஙகயமுபரிடப்பாதுகைசூட. (௬)

சிறிதுமூரலும்வெயாவையுந்திருமுகத்தரும்பக்
குறுகியாவணஞ்சித்திரகூடநாற்சந்தி
மறுகுசூளிகையுபரிகைமாளிகைவாயி
லறுகுசூழ்நிரைதெற்றியிவ்விடந்தொறுமடைந்து. (௭)

தெற்கிருப்பவர்போல்வடதிசைவயிற்சென்று
புக்கிருப்பதுஙகிழக்குளார்போலமேற்றிசையி
னக்கிருப்பதும்யாவருநாடினரறியத
தக்கதன்றியேயிந்திரசாலமாத்தணந்தும். (௮)

சேயவெற்பினையணியதாசசெய்துமற்றணித்தாய்
மேயவெற்பினைச்சேயதாவிடுத்துமெய்முதுமூப்

---

(௩) வெள்ளைமுத்திரையென்றது - சஙகத்தோடுகளை. பொக்கணம் என்றது - பிறர்கு விபூதிநல்க, இப்பிவடிவாகத் தலையோட்டானமைத்ததொருகருவி. இதனைச, "சுத்திய பொக்கணத்தென் பணிகட்டங்கம் எனவருந் திருக்கோவையார்க்கு நச்சினார்க் கினியரெழுதிய வுரையினுமுணர்க." ஐந்துமுகங்கள்தலையிற்பொருந்தச் செய்த வட்டவடிவாகிய ஓர்பை எனவும் பொருள்கூறுவர்.

(௪) கட்டஙகம்-மழு. உதரபந்தம்-உடிசூத்திரம். அதள்-தோல். சுஃறொலி-பிரம்பை வீசும்போதுண்டாகும்ஓர்விதக் குறிப்போசை.

(௭) ஆவணம் - கடைவீதி. நாற்சந்தி - நான்குதெருக்கள் கூடுமிடம். சூளிகை-வீட்டிறப்பு. தெற்றி - திண்ணை. அறுகு - சிஙகம்.

(௮) நக்கல் - சிரித்தல்.

பாயமக்களையிளையவராக்கியுங்குதலை
வாயமக்களைக்கழிமுதுமக்களாவருத்தும். (௯)

ஆணைப்பெண்ணுருவாக்கியும்பெண்ணையாணுருவ
மாணக்காட்டியுமலடியைமகப்பெறச்செய்துங
கோணக்கூன்செவிமைகண்குருடுபெங்கெவருங
காணத்தீர்த்துநாலுலோகமுங்கனகமாசசெய்தும். (௧௦)

செல்வர்தம்மனைப்பொருளெலாம்வறுமையிற்சிறந்தோ
ரில்லமெய்தவுநட்டவரிகலின்றித்தம்மின
மல்லும்வெஞ்சமரிழைப்பவுங்காஞ்சிரமரத்தி
னல்லதீங்கனிபழுப்பவும்விஞ்சைகணயந்தும். (௧௧)

பருவமாறியபருவத்தில்வையைநீர்பரந்து
வருவதாக்கியுமீளவும்வறந்திடசசெயதும
பொருவிநிஞ்சுவையோடையுமபொய்கையுமுவர்ப்புந்
தருவவாக்கியுமுவரியின்சுவையவாத்தந்தும். (௧௨)

வீசிமாத்திரைக்கோலினைவிணணினட்டதன்மே
லூசிநாட்டியிட்டேசிமேற்பெருவிரலூனறி
யாசிலாடியுமூசிமேற்றலைகிழக்காக
மாசில்சேவடிப்போதுவான்மலர ீதிடசசுழனறும். (௧௩)

சண்டவெம்பணிப்பகையெனப்பறந்துவிணடாவிக்
கொண்டலைப்பிடித்திடியொடுங்குடித்தநீர்பிழிந்து
கண்டவர்க்கதிசயம்பெறக்காட்டியுஙகாண
விண்டலத்தினிற்பணடுபோலிறைகொளவிடுத்தும். (௧௪)

எல்லிடைப்படும்பொருள்களையிராவெழப்பார்த்து
மல்லிடைப்படும்பொருள்களைப்பகல்வரவமைத்தும்
வல்லழற்புனலுளர்வளிவலிகெடப்பார்த்து
நல்லபோதுகாய்கனியிலாநாள்படக்கணடும். (௧௫)

பீளைகால்விழிக்கிழவரைப்பிரம்பினல்வருடிக்
காளையாடவராக்கியக்கணவருக்கிசைய

(௯) முதுமக்கள்-விருத்தர். (௧௦) பங்கு - முடம். நாலுலோகம்-வெள்ளி, செம்பு, இரும்பு, ஈயம்.

(௧௧) காஞ்சிரம்-எட்டி. (௧௩) ஆசு - குற்றம், இல் - இன்றி.

(௧௪) பணிப்பகை-கருடன். பணி-பாம்பு. (௧௫) எல்-பகல். அல்-இருள். படக்கணடும் என்றது-காய்க்கச்செய்தலை.

வீளைவாய்முதுகற்பினார்கருவடைந்திளமை
யாளவேத்திரம்வருடிநீறளித்தருள்செய்தும். (கசு)

அகரமாதிமூன்றாகியவாகருடணமே
புகரிலாவதிரிச்சியமஞ்சனம்பொருவில்
வகரமாதிமூன்றாகியவசியமேவாத
மிகலிலாவயத்தம்பமென்றின்னவைசெய்தும் (கஎ)

வேதநூறெறியார்களெக்கலைகளும்விளங்கப்
பூதிநாவினிற்சிதறியும்பூழியன்காதன்
மாதராரொடும்பயில்புதுமணமலர்க்காவிற்
காதநீணடகோட்டெங்கிளைக்கரும்பனைசெய்தும். (கஅ)

ஏனைவான்றருக்குலங்களைப்புட்களையிருகோட்
டானையாதிபல்விலங்கினையொன்றையொன்றாக
ஞானநோக்கினுனோக்கியுநாடியவிளையோர்
மானினோக்கியராகிலோமெனவெழில்வாய்த்தும். (கக)

நாகநாடுபொன்னாட்டுளபொருளுமங்ஙகரு
ளாகவாக்கியுமினனணமவிசசைகளன த
மாகநாயகன்மலைமகளுபகன்மதுரை
யேகநாயகன்றிருவிளையாடல்செய்திருந்தான். (உ௦)

(கசு)வேத்திரம-பிரம்பு. வருடி-தடவி. வீளை-ஓர வகையொலி.

(கஎ) அகரமாதி மூன்றென்றது—ஆகருடணம், அதிரிச்சியம், அஞ்சனம் என்னும் மூனறு மொழிகளுக்கும் அகரமே முதலெழுத்தாகலின். வகரமாதிமூன்றென்றது—வசியம், வாதம், வயத்தம்பம் என்னு மூன்றுமொழிகளுக்கும். வகரம்முத லெழுத்தாதலின், ஆகருடணம் என்பதில ஆகாரமும, வாதமென்பதில், வா-என்னுமுயிர் மெய்யெழுத்தும் முதலெழுததாய்நிற்க. அகரவகரங்களேமுதலெழுத்துக்களென்ற தென்னையெனின். ஆ-வா-என்பன அகர, வகரங்களின் விகாரங்களேயாதலின். ஆகருடணம்-தூரத்தி லுள்ளதை சமீபத்தில் வருவித்தல். அதிரிச்சியம்-கணகளுக்குப்புலப்படுவதைப் புலப்படாமற்செய்தல். அஞ்சனம் - மறைந்துகிடக்கும் பொருள்களை விளக்கிக்காட்டுதல். வசியம்-பிறரைத் தன்வயப்படுத்தல். வாதம்-இரும்பு முதலியவற்றைப் பொன்னாக்குதல். வயத்தம்பம்-பாலரைப் பாலராகவேயிருக்க வயதை நிறுத்தலும். விருத்தரை, இளைஞரேயாகவும், இளைஞரை விருத்தரே யாகவும், நிலைபெறச் செய்தலும்.

கஅ) பூழியன்-அபிடேக பாண்டியன். கோள்-வயிரம்.

(கக) எழில்வாய்ந்தும் என்றது-வசியம். (உ௦) நாகநாடு-பாதலம்.

சித்தயோகிகள்செய்கின் றவாடன்மேற்செலுத்தி
வைத்தகண்களுஞ்சிந்தையும்வாங்கலர்திகைத்துத்
தத்தமாள்வினைத்தொழின்மறந்திருந்தனர்தகைசான்
மூத்தவேதியராதியமுதுநகர்மாக்கள். (உக)

இனையசெய்தியையுழையராலிறைமகனறிந்தா
னனையசித்தரையிங்ஙனந்தருகெனவடுத்தார்
தனையகற்றினன்சித்தரைச்சார்ந்தவர்தாமும்
வினையைவென்றவராடலைவியந்துகண்டிருந்தார். (உஉ)

அமைச்சர்தங்களைவிடுத்தனனமைச்சருஞ்சித்தர்
தமைச்சரண்பணிந்தரசன்முன்வருகெனத்தவத்தோ
ரெமக்குமன்னனாலென்பயனெனமறுத்திடமண
சுமக்குமன்னவன்றம்மவர்தொழுதனர்போனார். (உங)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மன்னன்முனமைச்சர்சித்தர்மறுத்துரைமாற்றங்கூற
முன்னவனருள்பெற்றிம்மைமறுமையுமுனிந்தயோக
ரிந்நிலவேந்தர்மட்டோவிந்திரனயன்மாலேனோர்
தன்னையுமதிப்பரோவென்றிருந்தனனறுமவேந்தன். (உச)

எல்லாம்வல்லசித்தாதிருவிளையாடற்படலம் முற்றிற்று.

ஆகபடலம் உக - க்கு - திருவிருத்தம் - கஙுகசு.

இருபத்தோராவது.

கல்லானைக்குக்கரும்பருத்திய படலம்.

கலிநிலைத்துறை.

செல்லார்பொழில்சூழ்மதுராபுரிசசித்தரெல்லாம்
வல்லாரவராடலையாருரைசெய்யவல்லா
ரெல்லாரும்வியப்புறவிதகனிசசித்தசாமி
கல்லானைதின்னக்கரும்பீந்தகதையுஞ்சொல்வாம். (க)

(உக) ஆள்வினைத்தொழில்-நித்தியகருமங்கள். மூத்தவேதியர் மூத்தத்தன்மைவாய்ந்த அந்தணர்; அதாவது-ஆன்மாவின் தோற்ற மற்றுச் சிவத்தோற்றமாய் நின்றவர். (உஉ) வினையை வென்றவர் என்றது—இயல்பாகவே பாசங்களில் நீங்கினவராதலின். அடுத் தார்தனை என்றதில், கட்டுரைச்சுவைப் பொருள்படவந்த, தான் என்னும் அசைநிலையிடைச்சொல், தன்எனக்குறுகிநின்றது. (உங) தம்மவர் என்றது-மந்திரிகளை.

(உச) முன்னவன்என்றது—தனதிச்சையால் பிரபஞ்சத்தோற்றத்திற்குத் திருமேனிகொண்டருளிய சிவபெருமானை.

பின்னேயமசசம்பெருகப்பெரியோரையெண்ணு
தென்னேயெளியாரெனயானிகழ்ந்திவநீண்டச
சொன்னேனவர்க்கென்குறையென்னிற்றுருவிநானே
தன்னேரிலார்தமைக்காணத்தகுவதென்று. (உ)

ஆனந்தசித்தர்தமைக்காண்பலென்றன்புகூர்ந்த
மீனந்தரித்தகொடிவேந்தன்குறிப்புநோக்கி
மோனந்தரித்தசிவயோகருமுந்தித்தம்பொன்
மானந்தனக்குவடமேற்றிசைவந்திருந்தார். (௩)

அருகாதசெல்வத்தவனன்றுதைத்திவகடோற்றம்
வருகாலமாகமதுரேசனைவந்துவந்தித்
துருகாதரத்தாற்கழிந்துள்வலமாகமீள
வருவானவன்முன்வருகாஞ்சுகிவன்கணமாக்கள். (௪)

சீறிட்டவேஙகையதட்சேக்கையர்சீறியைந்தும்
பாறிட்டவேடர்யோகபட்டத்தாகட்டஙகத்தி
லேறிட்டகையரிறுமாந்திருப்பாரைநோக்கி
மாறிட்டுநீக்கியெழுட்போகெனவந்துசொன்னர். (௫)

பின்னுவருதென்னர்பிரான்பெரியோரைநோக்கி
யெந்நாடுநும்மூருமகதென்வரும்யாதுவேணடு
நுந்நாமமேதுநுவன்மின்னெனவையரெந்த
நன்றுடுமெந்தகருள்ளுந்திரிவமப்பா. (௬)

ஆறுலுமிப்போதணிகானமிரநாட்டிற்காசி
தானுமிருக்குந்தலமாகுநாதனுகி
யானுதபிசசைப்பெருவாழ்வுடையாநமரா
நாளுளும்விஞ்சைநடாஅய்கதிரிசித்தமோம்யாம் (எ)

ஆனந்தகானந்தொடுத்திவகுளவானசைவத
தானம்பலவந்தொழுநதற்பரமாகிவந்தே

(உ) எணட-வருமபடி. துருவி-தேடி. (௩)பொன்மானம்-பொன்னுலாகிய இந்திரவிமானம். மானம்-முதற்குறை.

(௪) காஞ்சுகி வன் கணமாககள் என்றது—மெய்காப்பாளரை. கஞ்சுகமுடையோன்-காஞ்சுகி. இது நீட்டும்வழிநீட்டல். கஞ்சுகம் - சட்டை. (௫) சேக்கை-ஆசனம். ஐந்தும் என்றது-ஐம்புலன்களை.

(அ) ஆனந்தகானம்-காசிததலம். தற்பரம் - தத்பரம் என்னும் வடசொற்றிரிபு. தத்-அது, பரம்-பிரயோசனம், அல்லது - ஆசை. மானந்தமான என்றதை-மான் அந்தம்ஆன எனசசொல்வகைசெய்து, தத்துவம்முப்பத்தாறும் கழிந்தவிடத்தே முத்தியாகையால்,பிரகிருதிமாயைக்கு அப்பாற்பட்ட எனப்பொருள்கொள்க.

ஞானந்தருமிந்நகரிம்மையிற்சீவன்முத்தி
மானந்தமானபரமுத்திமறுமைநல்கும். (அ)

ஈண்டுள்ளவர்க்கெம்விளையாடலைக்காட்டியிசைசை
வேண்டும்பலசித்தியுநல்குவம்வேதமாதி
மாண்டகுமெண்ணெண்கலைஞானமும்வல்லமல்லாற்
சேண்டகுமெல்லாப்பொருளும்வலசித்தரேம்யாம். (௯)

உன்னுனமக்குப்பெறல்வேண்டுவதொன்றுமில்லை
தென்றுவெனவண்ணகைசெயதனர்சித்தயோகா
மன்னுமிவர்தம்மிறுமாப்புஞ்செருக்குமவீற
மென்னுலளவிட்டறிவேனெனவெண்ணிநதோவான். (௧௦)

தேரும்பொழுதோருழவனென்றுசெலவககனன
லாருநகமுகென்னவயிர்ப்புறககொண்டுதொழப்
பாருந்திசையும்புகழ்பஙகயசசெஙகைதாஙகி
நீரும்பிறையுஙகரந்தாதமைநோந்துசொல்வான் (௧௧)

வல்லாரிலவல்லேமெனவம்மைமதிததநீரிக
கல்லானைக்கிநதககருமபையருததினெலலாம
வல்லாருநீரேமதுரைப்பெருமானுநீரே
யல்லாலெவர்நுமனமவேட்டதளிப்பனெனறான். (௧௨)

என்றுமுகிலைததளையிட்டவனகூறககேட்டு
தென்றுவருதியெனப்புன்னகைசெய்துசித்தா
நின்றுல்வருவதெமக்கேது நினககுநாமே
யுன்றனைசீர்ததருகின்றதலாமலுணடோ. (௧௩)

செல்லாவுலகத்தினுஞ்சென்றுருவிஞ்சைகறறோர்
பல்லாருநன்குமதிக்கப்பயனெய்துவார்க
ளெல்லாமறிந்தவெமக்கொன்றிலுமாசையில்லை
கல்லானைகன்னற்கறிககின்றதுகாணடியென்றார். (௧௪)

கடைக்கண்சிறிதேகுறித்தார்முன்கடாக்கல்யானை
மடைக்கண்டிறந்துமதமூன்றும்வழியவிண்வா

---

(௯) எல்லாப்பொருளும்வல்லசித்தரென்றதால், ஆக்கினுசித்த ரெனப்பெயர்கூறினுரென்க. (௧௧) செல்வம் என்றதற்கு, ஈண்டுச் செழுமை என்பதேபொருள்.

(௧௫) கடாக்கல்யானை என்றது—சாதியடை. கடாம் - மும்மதம். விண்வாய் - மேகத்தின்வாய்.

யடைக்கும்படிவாய்திறந்தார்த்துப்புழுக்கைநீட்டித்
தொடைக்குன்றனுன்கைச்சுவைத்தண்டைப்பறித்ததன்றே. (கரு)

பறித்ததுக்கடைவாய்வழிசாறளிபாய்ந்தூக்கக்
கறித்துக்குதட்டிப்பருகிக்கரமூசலாட
நெறித்துத்தருக்கிநிழல்சீறிதிமிர்ந்துநிற்ப
மறித்துக்கடைக்கணகுறித்தார்பினுமாயம்வல்லார். (கசு)

மட்டுற்றதாரான்கழுத்திற்கணடமாலைதன்னை
யெட்டிப்பறித்ததிகல்காஞ்சுகிமாக்கள்சீறிக்
கிட்டிக்களிற்றைப்புடைப்பான்கிளர்கோல்கொண்டோச்சச்
சிட்டத்தவர்கணசிவந்தானையைச்சீறிநோக்க. (கஎ)

கண்டாளியைக்களிறுண்டதுகணகள்சேப்புக்
கொண்டானரசன்சிவயோகரிற்கோபமூள
தண்டாவரசன்றமருட்டறுகணணர்சீறி
வண்டாரிதழிமறைத்தாரையடிக்கவந்தார். (கஅ)

அப்போதிளமூரலரும்பியசித்தசாமி
கைப்போதமைத்துக்கடிந்தோர்தமைநின்மினென்ன
மைப்போதகமன்னவர்வைத்தடிபோககலாற்று
தெப்போதரியநிலையோவியம்போலநின்றார். (க௯)

மத்தக்களிற்றுனவெகுளித்தழன்மாறியன்பு
பொத்தப்புதைந்தமனத்தற்புதம்பொங்கிச்சோரச்
சித்தப்பெருமானடிமாமுடிதீணடப்பாச
பெத்தத்தமியேன்பிழையைப்பொறுமெனறுவீழ்ந்தான். (உ0)

அன்புக்கிரங்குங்கருணைக்கடலானவைய
ரின்புற்றுவேணடும்வரங்கேளெனத்தாழ்ந்துவேந்த
னன்புத்திரப்பேறருள்வாயெனநல்கிச்செங்கை
வன்புற்றவேழமிசைவைத்தருணட்டம்வைத்தார். (உக)

(கஎ) கணடமாலை-கணடசரம். கணடத்திலணிந்த முத்தின் வரிசையாலாகிய கோவை என்பதுபொருள். சிட்டத்தவர்-சித்த மூர்த்திகள். சிட்டம் - ஒழுக்கம்.

(க௯) மைப்போதகம் அன்னவர்-கரியயானையையொத்த வீரர்கள். (உ0) பொத்தல்-போர்த்தல். பாசபெத்தம் என்றது-ஆணவாதி மலபந்தங்களை. (உக) வன்புற்றவேழம்-கல்யானை.

கலிவிருத்தம்.

தழைக்குநீள்கதிர்த்தணமுத்தமாலையைப்
புழைக்கைநீட்டிக்கொடுத்ததுபோதக
மழைக்கைநீட்டினன்வாங்கினனீதியிற்
பிழைக்கலாதபெருந்தகைவேந்தனே. (உ௨)

முத்தமாலிகைவாங்குமுன்முன்னின்ற
சித்தசாமிதிருவுருக்கண்டிலன்
மத்தயானைவடிவுமமேனைய
வொத்ததாகவுரவோன்வெருவினன். (உ௩)

இந்தவாடலெமகருபிராயவிவ்
வந்தமில்லியருள்விளையாட்டென்று
முந்தைவேதமுதல்வனைமீளவும
வந்துவந்தனைசெய்தனன்மன்னனே (உ௪)

முழுதுணர்ந்தமுதல்வநின்றடலை
யிழுதையேனறியாதளந்தேனென்று
வழுதிறைஞ்சியபராதமீந்துகை
தொழுதுநின்றுதுதிக்கத்தொடங்கினன். (உ௫)

கொச்சககலிப்பா.

வேதியாய்வேதவிளைபொருளாயவேதாந்தி
னீதியாய்நீதிநெறிகடந்தநீளொளியா
யாதியாயீறுய்நவாயவைகழிந்த
சோதியாய்நின்றுயென்சோதனைதோநின்னியல்பே. (உ௬)

நின்றன்மொழிந்தமறைநின்னடிகளவாந்தித்தும
பன்றளருச்சித்தும்பாதந்தலைசுமந்து
முன்றமம்வாசித்துமுன்னையறியேனென்று
சொன்றலடியனேன்சோதனைதோநின்னியல்பே. (உ௭)

பெரியதினும்பெரியதுமாய்ச்சிறியதினுஞ்சிறியதுமா
யரியதினுமரியதுமாயெளியதினுமெளியதுமாய்க

(உ௫) இழுதை - அறிவில்லாதவன். (உ௭) பாதந்தலைசுமந்து என்றது—பாதுகையாகித் தாங்குதலை. உன்றமம் வாசித்தும் என்றது-வேதமுழுதும் சிவன்திருநாமங்களே கூறப்படுதலை.

(உ௮) பெரிது-மகத்து. சிறிது - அணு. கரியது-அதுபகுதிப் பொருளது. கரி-சாட்சி. காண்பான் என்றது-ஆன்மாவை. காட்சி-விடயப்பொருள். துரியம்-மேலானபொருள்.

கரியதுமாய்க்காண்பானுங்காட்சியுமாயவைகடந்த
துரியமுமாய்நின்றாயென்சோதனைத்தோநின்னியல்பே. (௨௮)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

என்றுபல முறைபழிச்சி மனையெய்தி விக்ரமனை யீன்றுபன் றுட், டொன்றுமுறை கோலோச்சி விக்கிரமன் சுவன்மிசைப்பார் சுமத்திப்பாசம், வென்றுகளைந் தருட்சித்த சாமிதிரு வருணைக் கால் விளைபேரின்ப, மன்றமது வீழ்வணடிற் கலந்திருந்தா னபி டேக மாறன்மன்னே. (௨௯)

கல்லானைக்குக்கரும்பருத்தியபடலம் முற்றிற்று.

ஆக படலம் ௩௦ - க்கு - திருவிருத்தம் - க௩௮௫.

இருபத்திரண்டாவது,

யானையெய்தபடலம்.

கலிவிருத்தம்

கட்டவிழ்கடுக்கையர்கலானைகழைதின்ன
விட்டதிதுபஞ்சவனிடத்தமணரேவி
விட்டமதயானைவிழமேவலாபுரத்தைச
சுட்டகணைவிட்டுயிர்தொலைத்தமுறைசொல்வாம். (௧)

விக்கிரமபாண்டியன்வெலற்கரியசெங்கோ
றிக்குநிலனுந்திறைகொள்செல்வநிறைவெய்த
வக்கிரமவெங்கலியரும்பகையொதுங்கச
சக்கரமுருட்டியிடாசாய்த்துமுறைசெய்வான். (௨)

புத்தரமணாதியபுறக்களையகழ்ந்து
நித்தமறையாகமநெறிப்பயிர்வளர்த்து

---

(௨௯) விக்கிரமன்-பராக்கிரமத்தையுடையவன். சுவல்-தோண்மேல். (௧) பஞ்சவன்-விக்கிரமபாண்டியன். (௩) புறக்களை என்றது-முக்கூற்றுப் புறச்சமயக்களைகளை. மறையாகமப் பயிர்வளர்த்தென்றது-வைதிகசைவங்களைவிருத்திசெய்தமையை. விதியாவது-அருளைநோக்காது அறத்தினையீட்டல். பத்தியாவது-அறத்தின்முதிர்ச்சியால், அருள்வழி நிற்றல்.

மெய்த்தவிதிபத்தியின்விளைந்தபயன்யாருந்
துய்த்திடமறுத்தொழினடத்திவருதூயோன். (௫)

மருவிதழியானுறையும்வானிழிவிமானத்
தருகுவடபக்கமுறவாலயமெழுப்பி
யுருவருவிரணடினையுமொருவிவருசித்தர்
திருவுருவுகண்டுபணிசெய்தொழுகுநாளில். (௬)

செய்யகதிரோன்வழியசெம்பியனொருத்தன்
கையனவன்வென்றிபயில்காஞ்சிநகருள்ளான்
பொய்யமணாகட்டுரைபுரதத்துறையினின்றான்
மையின்மதிமாறனொடுமொறுபடநின்றான். (௭)

முடங்கன்மதிசெஞ்சடைமுடித்துவிடையேறும்
விடங்கரதுசேவடிவிழுங்கியமனத்து
மடங்கனிகர்தென்னனெதிர்வந்துபொரலாற்று
தடங்கலனோர்வஞ்சனையினாலடமதித்தான். (௮)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அஞ்சனங்கவுஞ்சங்கோவத்தனந்திரிகூடங்காஞ்சி
குஞ்சரசையமேமகூடமேவிந்தமென்னு
மஞ்சிவர்வரைகளெட்டுமவைகுறுமமணாதம்மி
லெஞ்சலில்குரவர்க்கோலைவேறுவேறெழுதிவிட்டான். (௯)

வடிவுபோலுள்ளமெல்லாமாசிருள்புதையநின்ற
வடிகணமாராவாரெண்ணுயிரவருமாத்தார்வேய்ந்த
முடிகெழுவேந்தன்விட்டமுடங்கலைநிமிர்த்துவாசித்
திடிகெழுகார்போற்குன்றினிழிந்துவேறிடதிற்செல்வார். (௮)

யாவருமொருங்குகூடிபிருள்வழிகொள்வதேய்ப்பக்
காவல்வல்லரணஞ்சூழ்ந்தகாஞ்சிமாநகரதெய்திப்
பூவலர்தாரான்கோயிற்புறங்கடைபுகுந்துவேந்த
னேவலர்விடுப்பவுள்போயிறைமகனிருக்கைபுக்கார். (௯)

---

(௬) உருஅருஇரணடினையும் ஒருவிவரு சித்தர் என்றது-பஞ்சபூத பரிணாமமாகிய தூலவுருவும், மூலப்பகுதியின் காரியமாகிய சூக்குமவுருவும் மாயாகாரியமாதலால் அவற்றைக்கடந்து அருளுருவாய்வந்தமையை. (எ) கவுஞ்சம், இது கிரவுஞ்ச மென்பதன்றிரிபு. குஞ்சரசையம் என்றது—யானைகள் வசிக்கும் சையகிரியை. சையம்-சகிக்கத் தக்கது என்னும் பொருளது. (அ) அடிகள்-இது சமணருள் ஆசிரியராய்நின்றவர்க்குச் சிறப்புப்பெயர். வேறிடம் என்றது - காஞ்சி நகரை; தம திருக்கைக்கு வேறான இடம் என்பது பொருள்.

மன்னவன்முடிமேற்பீலிவைத்தனராக்கங்கூற
வன்னவனவரைநோக்கிவசியமுன்னாறும்வல்லீர்
தென்னனையாபிசாரஞ்செய்துயிர்செகுத்தாலுங்கட்
கென்னதுநாடுபோதிதருவல்போயியற்றுமென்றான். (௧௦)

தவம்புரிந்தவமேசெய்வார்தாமதற்குடன்பட்டேகி
நிவந்ததெண்டிரைநீர்ப்பாலிநெடுங்கரைக்காதமூன்றிற்
கவர்ந்தகன்சாலைகோலியோசனையகலங்கல்லி
யவம்படுவேள்விக்குண்டங்கோணமெட்டாகக்கண்டார். (௧௧)

விடம்பொதிகாட்டம்பெய்துநிம்பநெய்விராயநஞ்சி
னுடம்புடையுயிரின்கோழூன்கறிப்பொடியூறுமெண்ணெ
யிடம்படவாயங்காந்தவெரிகுழிபுதையப்பெய்து
கொடும்பழிவேள்விசெய்தார்கொல்லாதவிரதம்பூண்டார். (௧௨)

மாடுளபொதும்பர்நந்தாவனமுளசோலையுள்ள
காடுளகருகிசசாயக்கயலுளவோடையுளள
கோடுளவாவியுள்ளகுளமுளவறப்பத்தாவிச
சேடுளமுகிலுந்தீயசிகையெழுகுண்டத்தீவாய். (௧௩)

கூற்றெழுதோற்றம்போலவஞ்சனகுன்றம்போலக்
காற்றெழுசெவியுநால்வாய்கௌவியமருப்புமாறு
மூற்றெழுமதமுமூசலாடியவொறறைகையு
மேற்றெழுவிடம்போர்சீறியெழுந்ததோர்தறுகணயானை. (௧௪)

அந்தமாவேள்வித்தீயுமவியமும்மதமுஞ்சோர
வந்தமாகளிற்றை நீபோய்வழுதியமதுரையோடுஞ்
சிந்தவேதொலைததியென்னாதெனறிசைசெலலவேவி
மூந்தவேவிடுத்தமாசுழூழ்குடலமணப்பேயகள. (௧௫)

---

(௧௦) பீலி-மயிறறோகை வசியமுனறூறும எனறது—வசியம், வயஸதம்பம், வாதம். அதிரிசியம். அஞ்சனம, ஆகருஷ்ணம் என்ப வற்றை. ஆபிசாரம்-சததுரு மாரணயாகம்.

(௧௨) விடம்பொதிகாட்டம்-விஷத் தன்மையையுடைய எட்டி விறகு. நிம்பநெய் - வேப்பெண்ணெய நஞ்சினுடம் புடை யுயிரின் கோழ் ஊன் என்றது—விஷம்பொருந்திய சரீரததையுடைய சர்ப் பத்தினது கொழுவியதசையை. கறிப்பொடி-மிளகுத்தூள்.

(௧௩) மாடுளபொதும்பர்முதல் காடுளவென்பதுகாறும் உள்ள உயிர்கள், ஓரறிவுயிர்முதல் ஐயறிவுயிர்காறு முள்ளனவும்; ஓடையு ளவென்பதுமுதல் குளமுளவென்பது வரையில், மலரும் எனையுயி ர்களும் ஆதலால்கருகி, வறப்பளனப்பொதுவினைதந்து கூறினர்.

கலிவிருத்தம்.

அருளற்றிருளுடலிற்புதையமணக்கயவர்களுட்
டெருளற்றருமறையிற்படர்செயலற்றிகபரமெய்ப்
பொருளற்றவனனிகத்தொடுபுறமொய்த்திடமதமா
வெருளற்றிடிகுரலிற்படிவெடிபட்டிடவருமால். (கசு)

அடியின்னளவகல்பாதலமுடியின்னளவணட
மிடியின்னளவெழுகார்செவியெறிகாலளவகில
மடியும்மளவுளர்கான்மத ரழையினனளவுலக
முடிவின்னெழுகடல்கணணழலளவாமுதுவடவை. (கஎ)

கூற்றஞ்சிடவருமிக்கரிகுரலஞ்செவிமுழைவா
யேற்றஞ்செயமடஙகுஞ்செவியெறிகாலவழிவிழித்தீ
யூற்றஞ்செயமடைவாயுடைந்தொழுகுஙகடமதநீ
ணாற்றஞ்செயதிசைவேழமுநகெகஞ்செயதுநவியும். (கஅ)

இடிக்கும்புயல்வயிற்றைகிழிததிடியேற்றினையுதிர்க்கும்
வெடிக்கும்பிளிறொலியாற்றிசைவிழுஙகிசசெவிடாக்குந்
துடிக்கும்புழைகையோசசிவிணடொடுகுன்றினைசசுற்றிப்
பிடிக்குஙகடல்கலக்குந்தனிப்பெருமதநெனததிரிக்கும். (கசு)

உருமுக்குரலொலியிற்றுளரொலிவிட்டெறிசெவியிற்
றிருமுட்பிறையெயிறிற்றழலெறிகட்டிருளுடலிற்
றருமுக்கடவருவிததுரலடிபிறறெனநிலமேல்
வருமுகிரவடவைககனல்வரிறொப்பதமதமா. (உ0)

தெழிபட்டதிக்கயத்தின்செவிதீயப்பகையோடுமே
வழிபட்டொருகடுகூற்றெனவருகுஞ்சரவரவை
விழிபட்டவர்மொழியாலுணர்விரைபட்டலர்வேம்பன்
சுழிபட்டலைபுனல்போன்மனஞ்சுழன்றுனினைந்தழன்றான். (உக)

(கஎ) பாதலம-பாதாளம் அணடம-வானுலகம். இடி-முழக்கம். உளர்கால்-சஞ்சரிககும் ஊழிககாறறு. உலக முடிவின் எழுகடல்-மகாப்பிரளயகால சமுத்திரம முதுவடவை-ஊழித்தீ.

(கஅ) முழைவாய்-குகையினிடம். ஊற்றம்-மிகுதி.

(கசு) பிளிறல்-முழங்கல். புழை-துவாரம். திரிக்கும்-சுழற்றும்.

(உ0) உருமு-இடி. ஒலி-காற்று. முக்கட வருவி-மூன்றுமத நீராகிய ஆறு. ஒலியிற்று, செவியிற்று என்பன, இடையில் இன்சாரியைபெற்றுவந்த ஒன்றன்பாற் படர்க்கைக் குறிப்பு வினைமுற்றுகள். (உக) தெழி-முழக்கம். பகைஎன்றது-பகைவர்களாகிய சமணர்களை. விழிபட்டவர்-கண்டோர். பொறை யாற்றிய-சுமக்கப்பட்ட.

மைப்போதகம்பொறையாற்றியமணிக்கோயின்முன்குறுகாக்
கைப்போதகமுரித்தான்கழற்காற்போதகமுறத்தாழ்
திப்போதகந்தனையுந்தொலைத்தெனைக்காத்தியென்றிரந்தா
னப்போதகல்வானின்றொருதிருவாக்கெழுந்தன்றே. (உஉ)

விட்டார்வலிகெடநாமொருவிற்சேவகனாகி
யொட்டார்விடவருவெங்கரியுயிர்வெளவுதுமுதனின்
மட்டார்பொழிற்கடிமாநகரயற்கீட்டிசைமருங்கோ
ரட்டாலமண்டபஞ்செய்யெனவதுகேட்டெழுந்தரசன். (உங)

அகங்கவ்வியகளிப்பெய்திவந்தட்டாலமண்டபம்பொன்
னகங்கவ்வியதெனத்தானொருநாளுன்கினிலமைத்தே
சகங்கவ்வியபுகழான்செய்ததறுகட்களைமதமா
முகங்கவ்வியவிற்சேவகன்வருவானதுமொழிவாம். (உச)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

நீனிறனீத்தநீந்துநிழன்மதியிரண்டுணடென்ன
வானிறவலயசங்கவாகுழைநுழைவித்தம்பூம்
பானிறவெகினங்காணப்படாசடைமறைத்துத்தோற்றுங்
கானிறைகுஞ்சிசூட்டிற்கடிமயிற்கலாபஞ்சூடி. (உரு)

கருங்கடன்முளைத்தசெக்கர்ககதிரெனக்குருதிக்கச்சை
மருங்குறவீக்கிசோரிவாயுடைவாளுங்கட்டி
யிரங்குநான்மறைகளேங்கவிருநிலந்தீண்டுதாளிற்
பொருங்கழல்வளைத்துவாளிப்புட்டிலுமபுறந்தூவீக்கி. (உசு)

வீங்கியதடந்தோளிட்டவாசிலைவில்லினோடும்
பாங்குறையிமையப்பாவைபாதியேயன்றிமுற்றும்
வாங்கியவண்ணம்போன்றுமல்லதுமாலுமோரபா
லோங்கியவண்ணம்போன்றுமொளிநிறம்பசந்துதோன்றி. (உஎ)

(உஉ) மைப்போதகம்-கரியதிககு யானைகள். மணிக்கோயில் என்றது-இந்திரவிமானத்தை. கைப்போதகம்-துதிக்கையை யுடையயானை. கால்போது-திருவடித்தாமரை. போதகம்-யானை.

(உங) ஒட்டார்-பகைவர். வெளவல்-கொள்ளை கொள்ளல். கவ்விய-பொருந்திய. (உச) பொன்னகம்-மகம்மேரு. (உரு) நீத்தம்-வெள்ளம். எண்டுகெடலின்மேல்நின்றது. வலயம்-வட்டவடிவம். பூ-தாமரைமலர். பானிறவெகினம் என்றது-வெண்மையாகிய அன்ன பட்சியாய்த்தேடிய பிரமனை. சூடு-உச்சிக் கொண்டை. நீலம் நிறம்-நீனிறமெனக் கடை குறைந்து நின்றது. (உசு) குருதிக் கச்சை-உதிரநிறம் வாய்ந்தகச்சை. வாளிப்புட்டில்-அம்பறுத்தூணி.

காமனுங்காமுற்றஞ்சுங்காளையாம்பருவந்தோன்றத்
தாமுலகளந்தவென்றித்தனிவிற்சேவகனுய்த்தோன்றி
மாமறைமகுடமன்னமணடபத்தேறித்தென்னர்
கோமகனிடுக்கணடீர்ப்பான்குஞ்சரவரவுநோக்கா. (உஅ)

அஞ்சுகூவிளிசசேய்த்தென்னவதுவரவறனிலாதான்
வெஞ்சினக்கோலினேன்ருணமிதிதது மெய்குழையவாங்கிச்
செஞ்சிலைநெடுநாணபூட்டிததிருவிரறெறிததுத்தாக்கிக
குஞ்சரமெட்டுமஞ்சககோளரிமுழக்கங்காட்டி. (உக)

இங்கிதநெடுங்கோதணடமிடங்கையிலெடுத்துநார
சிங்கவெங்கணைதொட்டாகந்திருகமுனனிடததாள்செல்ல
வங்குலியிரணடாலையன்செவியுறவலிததுவிட்டான
மங்குலின்முழங்குமவேழமத்தகங்கிழிநததன்றே. (௩0)

கொணடலினலறிசசிறிவீழ்நததுகொடியவேழம்
பிண்டதுபாருஞ்சேடன்செனனியும்பிளநததணடம்
விண்டதுபோலுமென்னத்துணனெனவெருவிப்போன
பணடையதருககுமவீறுமபடைத்தனதிசைமாலயானை. (௩க)

புதைபடக்கரிததோல்போர்ததபுணணியமூர்த்திதாளா
லுதைபடக்கிடந்தகூற்றமொத்ததுமத்தயானை
சுதைபடுமெதிக்கோவேநதன்றொழுகுலசசிறுவனெத்தான்
பதைபடுமமணாகாலபடரெனப்படரிற்பட்டார். (௩உ)

இருள்கிடந்தனையதானையிட்டசிந்துரங்கார்மாலை
யிருணமுகதெதாதுங்கிசசெல்லுமிரவிசெங்கிரணம்போன்ற
திருணமுழுதுணணக்காலையெழுகதிர்வட்டமன்ன
திருளினைமறைத்தகணடனெய்தவாயப்பெயயுஞ்செந்நீர். (௩௩)

(உஅ) உலகளநத என்றது - உலகமுற்றுந் தங்கீழ்ப்படுத்தின மையை. (உக) கூவிளிசசேய்தது-கூப்பிடுதூரத்தது. வெஞ்சினக் கோல் - கொடுங்கோல். தாக்கி என்றது - குணத்தொனிசெய்த மையை. கோள்-வலிமை.

(௩0) முன்னிடத்தாள்செல்ல என்றது - விற்றொடுத் தம்பினை யெய்வார்க்குரிய பைசாசம், மண்டலம், ஆலீடம், பிரத்தியாலீடம் என்னும் நால்வகை நிலைகளுள், ஆலீடநிலையை. அதாவது - வலக் கால்மண்டலித்து இடக்கால் முந்துறநிற்றல்.

(௩உ) சுதை-அமுதம். தொழுகுலச்சிறுவன் - மார்க்கணடன். படர்-துன்பம்; ஓரிடத்து நில்லாது படர்ந்து செல்வது.

பொய்யருமனத்தார்தேற்றும்புன்னெறியொழுக்கம்பூண்ட
வெய்யகோன்கொடுங்கோறன்னைவெணமருப்பாகத்தாங்கி
மையன்மாவடிவங்கொண்டுவந்தவெங்கலியைத்தென்னன்
செய்யகோலையன்சிங்கவாளியாய்ச்சிதைத்ததன்றே. (௩௪)

உருமுவீழ்ப்புண்டகுன்றினும்பன்மாவம்புதொட்ட
பெருமுழைவாயும்வாயும்பெருகினவருவிசசோரி
கருமுகின்மானசசேனங்கழுதுகள்பூதமொய்த்த
திருமணித்தடங்கோள்வீங்கத்தென்னவனுவகைபூத்தான். (௩௫)

ஆனையின்புண்ணீருணவுடுத்தகாருடற்பேயென்னச
சேனைபின்செல்லப்போந்ததிணியிருளமணர்தமமை
மீனவன்கணடுசீறவேந்தவன்குறிப்பினிற்கு
மானவெஞ்சினவேன்மன்னர்வல்லைபோய்முடுக்கலுற்றா. (௩௬)

எடுத்தனர்கையிற்றண்டமெறிந்தனாமறிந்துசூழ்போய்த
தடுத்தனர்கரகந்தூளாததகாத்தனர்பீலியோடுந்
தொடுத்தனருடுத்தபாயைத்துணிபடககிழித்துககால்வாய்
விடுத்தனாமானம்போக்கிவிட்டனர்சில்லோர்தமமை. (௩௭)

எறியுண்டுசெய்தமாயமிழப்புண்டுசேனையோடு
முறியுண்டுடுக்கம்பாவழூழ்குண்டுமொழ்கிசசாம்பிப்
பறியுண்டதலையர்யாரும்பழிபபுண்டுபாயுந்தாமு
முறியுண்டகரகத்தோடுமொதுங்குண்டுபெதுங்கிப்போனா. (௩௮)

மாதங்கந்தடிந்தட்டாலமண்டபததிருந்தவீரன்
பாதங்கள்கையாற்பற்றிப்பாணடியனிரந்துவேணடிப்
போதங்கள்கடந்தாயென்றும்பொலியவிங்கிருத்தியென்ன
வேதங்கட்கருத்தஞ்சொன்னவேதியனதற்குநேர்ந்தான். (௩௯)

பின்னுஞ்சில்வரங்கணல்கப்பெறறுநான்மாடக்கூடன்
மன்னுஞ்சின்மயனைவந்துவந்தித்துவருநாட்காம
னென்னுஞ்சின்மலர்பூததண்டாரிராசசேகரனைப்பெற்று
மின்னுஞ்சில்லிபந்தேர்வேந்தன்மேதினிபுரக்குமன்றே. (௪0)

---

(௩௪) வெய்யகோன் - சோழன். மையல்மா-மதமயக்கத்தை யுடையயானை. (௩௫) முழை-மலைக்குகை.

(௩௭) கரகம்-கமண்டலம். துணி - துண்டம்.

(௪0) சின்மயன் - ஞானமே திருமேனியாகவுடைய சோம சுந்தரக்கடவுள். சில்லி - தேருருள்.

வம்புளாய்மலர்ந்தவாரான்வரவிமெத்தக்குன்றிற்
சிம்புளாய்வடிவங்கொண்டசேவகனேவல்செய்த
வம்புளாய்த்தூணம்விள்ளவன்றவதரித்தவாபோற்
செம்புளாய்க்கொடியநாரசிங்கமாயிருந்ததன்றே. (சக)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

உலகெலா மழித்துமீள வுண்டாக்கு முருதகிரன் வீரசத்தியி னிற், சிலதரிசதிறவா வவுணன்மார்பிடந்த சிங்க நாயகனையுங செய்தி, யலகின்மா தவஞ்செய தூரோமசன்றன்பே றறியவோர் தீர்த்தமுண்டாக்கி, யிலகுபே றடைந்தான் பிரகலாதனு நோற்றீறிலாப் பெருவரமடைந்தான். (சஉ)

யானையெய்தபடலம முற்றிற்று.

ஆ படலம் ருக - கரு - திருவிருத்தம் - கசஉஎ.

இருபத்துமூன்றாவது,

விருத்தகுமாரபாலரான படலம்.

கலிநிலைத்துறை

தழையுலாங்கையரேவியதந்திமேல்விடைமே
லழகர்சேவகஞ்செய்தவாறறைந்தனமவரே
கிழவனுகிப்பின்காளையாய்ககிஞ்சுகசசெவ்வாய்க்
குழவியாய்விளையாடியகொள்கையைப்பகாவாம் (க)

தென்னன்விக்கிரமனபுயத்திருநிலசசெலவி
மன்னிவாழுநாணமதுரையினமறையவனொருவ
னன்னவன்விருபாக்கனுமவனகுடிவாழ்க்கை
மின்னனுள்வடமீனனுளபெயர்சுபவிரதை. (உ)

அனையர்தஙகளுக்கரும்பெறன்மகவின்றியனந்த
புனிதநல்லறஞ்செய்தொரீஇலொழுக்கமுமபூணடு

(சக) வம்பு - மணம மதநகக்குன்று - மதமயக்கத்தை யுடைய மலைபோன்றயானை. சிம்புள்-சரபம விள்ள-பிளக்க. செம்புள் ஆய்-பருந்துகள்பின்தொடர்ந்து ஆராயும். அல்லது செம்புளாயக்கொடிய கருடக்கொடியையுடைய (சஉ) வீரசத்தி-அருட்சத்தி.

(க) தழை - மயிற்றோகை. தந்தி - யானை.

(உ) விருபாக்கன் - மேல் நோக்கிய திருக்கண்ணை யுடையவனென்னுங காரணம் பற்றிசசிவபெருமானுக் கமைந்ததோர்பெயர்; ஈண்டு அந்தணனுக்கு இடுகுறியாய் அமைந்துநின்றது.

(ரு) புனிதநல்லறம் என்றது - சிவபுணணியஙகளை.

கனையவார்குழலன்னையரெழுவர்பாலண்ணி
யினியமாதவஞ்செய்தொருபெண்மகவீன்றார். (௫)

பேருங்கௌரியென்றழைத்தனர்பிராயமோரைந்திற்
சாருங்கௌரியும்பிறவிநோய்தணிப்பதற்குறுதி
தேருஞ்சிந்தையாடந்தையைவணங்கியிசசெனன
மீருந்தெய்வதமந்திரமியாதெனவினவ. (௬)

அந்தணனுமதிசயித்தரும்பெறன்மகட்குச
சிந்தையார்வமோடிறைவிதன்மனுவினைசசெப்பத்
தந்தைபாலதுதெளிந்துநாத்தழும்புறப்பயின்றுண
முந்தைநாளருந்தவக்குறைமுடித்திடவந்தாள். (௭)

தாதைதன்றவக்கொழுந்தினுக்கிசையமாசைவ
மாதவத்தனுயாதியாசசிரமத்தில்வழங்கும்
வேதவித்துமாய்மரபினுன்மேம்படுவானெனப்
போதுபோதுமென்றுளத்தொடுபுகன்றுகொண்டிருந்தான். (௮)

பருவநாலிரண்டாகமேற்கடிமணப்பருவம்
வருவதாகவங்கொருபகல்வைணவப்படிவப்
பிரமசாரியாய்க்கடைதொறும்பிசசைபுக்குணபா
னொருவன்வந்தனன்பலிககவணயற்புலதநுள்ளான். (௯)

பிச்சைவேண்டினனவற்குத்தன்பெணணினைக்கொடுப்பா
னிசசைகூர்ந்தருந்தவத்தினல்வருந்தியின்றெடுதத
விச்சைவேதியன்மனையொடுசுற்றமும்வினவா
தச்சமின்றிநீரெடுத்தவனங்கையிற்பெயதான. (௧௦)

கலிக்குநூபுரசசீறடிக்கன்னிதன்விதியும்
பலிக்குவந்தவனல்வினைப்பகுதியுந்துரப்ப
வொலிக்குமந்திரசசிரகநீரொழுக்கினுன்முந்திச
சலிக்குமன்னையுந்தமர்களுங்கேட்டுளந்தளர்வார். (௧௧)

---

(௫) அன்னையர் எழுவராவார் - அபிராமி, மகேஸ்வரி, கௌமாரி, நாராயணி, வராகி, இந்திராணி, காளி.

(௬) உறுதி-இது தொழிலாகு பெயராய்ப்பயன்மேல் நிற்றலால்திருவருட்பயன் என்பதுபொருள். (௭) தெளிந்து - சிந்தித்து

(௮) மாசைவன் - வைதிகப் பிராமணருட் சிவ தீட்சை பெற்றவன். ஆதியாசசிரமம் - பிரமசரியம். மரபுஎன்றது-கோத்திரசூத்திரங்களை.

(௯) பருவம்-வயது. (௧௧) சீறடி-சிற்றடி. துரப்ப-செலுத்த.

குலனுமோர்கிலன்கோத்திரமோர்கிலன்குடிமை
நலனுமோர்கிலனொழுக்கமுநகல்வியுநண்ணுந்
தலனுமோர்கிலன்கன்னியைத்தத்தஞ்செய்தானெனப்
புலனுமோர்ந்தவன்விதிவழிமதியெனப்புலந்தார். (கO)

மற்றவன்குடிகோத்திரஞ்சூத்திரமற்று
முற்றறிந்துநம்மரபினுக்கொகுமான்மாயோன்
சொற்றதந்திரவயினவத்தொடகுணடுதிரியுங
குற்றமொன்றினிமறுப்பதென்கொடுப்பதென்றிசைந்தார். (கக)

தாயுமொக்கலுமொத்தபின்முறைதையும்வேதத்
தாயுமெணமணத்தாதியாமறநிலையாற்றூற்
றேயுநுணணிடைக்கன்னியைசசெமபொனூற்புதைத்துக
காயுமாரழன்முன்னரக்காளைக்கொடுத்தான். (கஉ)

தெய்வமஙகலவரிசைகள்செய்துதான்பயந்த
மௌவலஙகுழற்கன்னியைமணமகனோடுங
கௌவையம்புனல்வேலிசூழ்கடிநகர்விடுத்தான்
சைவமஙகலவேதியததாபதனிப்பால். (கங)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

இல்லாரக்குக்கிழியீடு நேர்பட்டாலெனப்பல்லாரில்லந்தோறுஞ், செல்லாநின்றிரந்துணடு திரிந்தமகன் மணமகனுய்சசெல்வநல்க, வல்லாளை மணந்துவரு வான்போற்றம்மனைபுகுதவன்கட்சீலப், பொல்லாருய் வைணவத்தாப் புகதொழுகுதாய்தந்தை பொருர்களாகி. (கச)

(கO) புலன எனறது அதனாலுணருமநூலகளின்மேனின்றது.

(கக) மாயோன் சொறறதந்திரம்-திருமால் கூறிய பஞ்சராத்திராகமம். ஐந்துராத்திரியிற்செய்யப்பட்டதாதலினப் பெயர்வந்தது. சூத்திரமாவது - பேதாயனம், ஆபஸ்தமபம், ஆஸ்வலாயனம், திராகியாயனம், சத்தியாஷாடம் முதலியன.

(கஉ) எண்மணத்து ஆதியென்றது-பிரமவிவாகத்தை, அதாவது பிரமசாரிக்குக் கன்னியைத தீமுன்னர்க்கொடுப்பது. எண்மணமாவன-பிரமம், பிராசாபத்தியம், ஆரிடம், தெய்வம், காந்தருவம், ஆசுரம், இராக்கதம், பைசாசம் என்பன. (கங)மௌவல்-வனமல்லிகை. கௌவை - ஒலி. புனல்வேலி-வயல். கடி-காவல்.

(கச) கிழியீடு-பொன் முடிப்பு. செல்வம் நல்கவல்லாள்-இலக்குமி. வன்கண்-கொடுமை.

வந்தமணவாட்டிசிவ சிந்தனையுஞ்சைவதய வடிவுநோக்கி, வெந்தவுடல்போன்மனமும் வெந்தவளை வேறொதுக்கிவேண்டாராகி, நிந்தனைசெய் தொழுகுவாரவளையொருநாணீத்துநீங்கிவேற்றூர்த், தந்தமர்மங் கலங்காண்பான் றனியேவைத் தகம்பூட்டித் தாங்கள் போனார். (கரு)

உணமாசு கழுவுவது நீறென்றே யுபநிடத முரைப்பக்கேட்டு, மண்மாசு படப்பூசும் வடிவுடையாரகன்றதற்பின் மனையில்வைகும், பெணமாசு கழியவொருசிவனடியாரதமைக்காணப்பெருமலினறென், கணமாசு படுவதெனக் கனிந்தொழுகு தலையன்பாற்கவலைகூர் வாள். (கசு)

சிவனடியார்க்கன்பிலாசசிறதையேயிரும்பேவல்செய்துநாளு, மவனடியார்திறத்தொழுகாவாககையே மரஞ்செவிகண ணுதியைந் தும், பவனடியா ரிடைசசெலுத்தாப்படிவமே பாவைமறைபரவுஞ் சைவ, தவநெறியல் லாநெறியே பவநெறியென் றளியளாயத் தளர் வாள் பின்னும். (கஎ)

எனைத்துயிர்க்கு முறுதியிகபரமென்ப வவைகொடுப்பானெல் லாந்தானு, யனைததுயிககு முயிராகு மரனெனபவவனறிவார்க்கங் கம்வாக்கு,மனத்துறுமெயப் பததிவழிவருமென்பவப்பத்திவழி நிற் பார்க்கு, வினைத்துயாதீர்த திடவெடுதத வடிவென்ப தவனடியார் வேடமன்றே. (கஅ)

என்னவிருந் தலமருவா ளிருக்குமிடத் தவளுள்ளதெண்ணி யாங்கே, தென்னவனுயிருந்தரசு செயதபிரானவட்கருளுஞ் செவ் விநோககிக், கன்னமுரங கரஞ்சிரந்தோள் கணடமுங கணடிகை பூணடு கையிற்றம்போற்,பன்னெடுநாட் பழகியதோதனிப் பெரிய புத்தகமும் பக்கஞ்சோததி (ககூ)

(கரு) வெந்தவுடல என்றது-வைணவக் கோட்பாட்டின்படி சுடப்பட்ட வுடலினையுடையராதலின. தமர்-சுறறம்.

(கசு) உணமாசு என்றது - மும்மலஙகளை. நீறு-அணிந்தோர் வினைகளை நீற்றுவது. தலையன்பு - சிவநேசம்.

(கஎ) மறைபரவும் சைவதவநெறிஎன்றது-வேதஙகளைப்போல முத்திநிலையை சோபானமார்க்கஙகளாக மலைவுபடக்கூறாது முற் படக்கூறி அந்நெறியில் நிற்பார்க்கு முத்திதருஞ்சமயம் சைவசமய மேயாதலின். (கஅ) எனைத்துயிர் என்றது - விஞ்ஞானகலர், பிரள யாகலர், சகலர் என்னுமூவகையான்மாக்களை, பயன்-உறுதி இகம், இப்பிறப்பு, பரம், மறுபிறப்பு. மெய்ப்பத்தி-சிவபத்தி.

(ககூ) அலமரல் - வருந்தல்.

கரிந்தநீள் கயன்முள்ளி னரையுமூது திரைகவுளூங ணைக்கு ெநஞ்சுஞ், சரிந்தகோ வணவுடையுந் தலைப் பனிப்ப முத்தரியந் தாங்குந்தோளும். புரிந்தநூல் கிடந்தலையும் புண்ணியநீ றணிமார்பும் பொலியநீழல், விரிந்ததோர் தனிக்குடையுந் தணதேன்றிக் கவிழ்ந்த சையு மெய்யுந்தாங்கி. (உ0)

ஒருத்தரா யுணடிபல பகல்கழிந்த பசியினர்போ லுயங்கிவா டி, விருத்தவே தியராய்வந் தகம்புகுதக் கணடெழுந்து மீதூரன்பி ன், கருததளாய்த் தவிசிருத்திக் கைதொழுது சிவனையிங்குக் கா ணவென்ன, வருந்தமா தவமுடையே னெனமுனிவர் பசித்துன் பால் வந்தேமென் றார். (உக)

இறபூட்டிய போயினு மெம ீக ளெனகெளரி யியம்பமேரு, விற்பூட்டிப் புரம்பொடித்த வேதியா ின் கைதொட்டு விடுமுன்யா த்த, கொறபூட்டு விடுத்திறந்து கடிதடிசில் சமைத்திடெனக் குமரி தாளி, லற்பூட்டு மடவாரு மவ்வாறே யட்டில் புகுந்தடிசிலாக்கி. ()

தையன்மா தவகொழுந்து புறம்போந்து சிரகநீர் தளிர்க்கை தாங்கி, யையனே யமுதுசெய வெழுந்தருளுமென வெழுந்தவடிக ள்பாதச, செய்யதா மரைவிளக்கி யந்நீரதன் சென்னியின்மேற் றெ ளித்துப்பாச, மையன்மா சிருள்கழுவி யகமபுகுவித் தாசனமேல் வைத்துப்பின்னா. (உ௩)

நகைமலரிட் டருசசித்து நல்லபரி கலந்திருத்தி நறுவீமுல் லை, முகையனைய பாலடிசில் வெள்ளிமலை யெனப்பருப்பு முதுகிற் செம்பொற், சிகரமெனப் பல்வேறு கருனைபுறங் தழீஇக்கிடந்த சி றுகுன்றிட்ட, வகையென செய் யருவியெனப் படைத்தனைய சிற் றுணடி வகையுமபெயது. (உ௪)

செய்யவா யிடையிடையே முகமனுரை யின்னமுது செவிப்பி லூட்டத், தையலாள் வளைக்கையறு சுவையமுது வாயூட்டத் தளர்

(உ0) கவுள்-கபோலம் பனிப்பு-நடுக்கம்.

(உக) உயஙகல்-மயஙகல். தவிசு-ஆசனம்.

(உஉ) கொல் என்னுஞ் சாதிப்பணபு கொல்லன்மேல் நிற்ற லால் பணபாகுபெயர். அல்லது-ஈறுதொக்க தெனினுமமையும்.

(உ௪) பரிகலம்-உண்கலம். திருத்தி-புதிதப்படுத்தி. இதுமங் கலவழக்கு. கருனை-பொரிக்கறி. (உ௫) முகமன்-உபசாரம். அமு து-தேவாமிர்தம். பூ வில் என்றது—மன்மதன் தேவர்கள்மேல் த பாணங்களை யெய்யும்வில், மலர்வில்லாதலின்.

துயாக்கை, யையர்தாந் திருவமுது செய்தமு துண்டவரெனமூப் ப
கன்றுபூவிற், கையதே மலர்வாளிக் காளைவடிவா யிருந்தார் கன்னி
காண. (உரு)

பூசியவெண் ணீறுபோய்க் கலவையாய்க் கண்டிகைபோய்ப்
பொன்செய்பூணுங், காசணிபொற் குண்டலமுங் கடகமுமாய் மூப்
புப்போய்க் காளையான, தேசுருவங்கண்டு நடுநடுங்கி வளைக் கரநெ
ரிதநுத் திகைத்து வேர்த்துக், கூசியொரு புறத்தொதுங்கி நின்று
ளக்கற்புமலர்க் கொம்பரன்னாள். (உசு)

ஆனபொழு தருங்கடிநன் மணங்குறித்து மனையிற்றீர்ந் தய
லூர்புக்க, தேனொழுகு துழாயலங்கற் றீர்த்தனுக்கன் புடையார்
போற் றிரியும்வஞ்ச, மானமுடை யார்மீண்டு மனைபுகலும் பதினா
று வயதின்மேய. பானன்மணி கணடனுதற் காப்பணிந்தோர் பசு
ங்குழவிப் படிவங்கொண்டான (உஎ)

எழுதரிய மறைச்சிலம்பு கிடந்துபுறந் தலம்பவன்ப ரிதயமெ
ன்னுஞ், செழுமலரோ டையின்மலர்ந்து சிவானந்தந் தேன்றதும்
பு தெய்வக்கஞ்சத். தொழுககுசிற் றடிபபெரிய விரல் சுவைத்து
மைக்கணீர் துளும்பவாய்விட். டழுதணையா டையிற்கிடந்தா ன
னைத்துயிரு மீன்றுகாத் தழிக்குமபபன். (உஅ)

தாய்விட்டுப் போனதொரு தனிக்குழவி யெனக்கலங்கித் தா
ங்கித்தேடி, யாய்விட்டுப் பிரமனழ மறைகளழ வன்புடையா ளன்
பிற்பட்டு, வாய்விட்டுக் கிடந்தழுத மகவினைக்கண் டனங்கனையா
ண் மாமியென்னும். காயவிட்டு மக்கொடியா ளிம்மகவே தெனக்
கேட்டாள் கௌரிதன்னை (உகூ)

நத்தனயன் றனக்கரிய நாயகனுக் கன்புடையாணவில்வாடே
வ, தத்தனயந் தருமனைவி யொடுபோந்து சிறுபோது தையலாயீ
ண், டித்தனயன் றனைப்பார்த்துக் கோடியென வைத்தகன்று னெ
ன்றுமுன்னஞ். சித்தநய னங்கலங்கச் சீறிமண வாட்டிதன்மேற்
செற்றங் கொண்டாள். (ஙூ0)

வன்புபூண் டிடுகொட்டிற் பொடியாடு முருத்திரனுக் கிடைய
ரூத, வன்புபூண டான்மகவுக் கன்புடையாய் நீயுமெமக் காகாயெ
ன்று, துன்புபூண் டயர்வாளை மகவையுங்கொண் டகத்தைவிடத்
துரத்தினார்கள், வன்புபூண் டொழுகுவை ணவம்பூண்டு பொறை
யிரக்க மானநீத்தார். (ஙூக)

(உஎ) பானல்-நீலோற்பலம். அலம்ப-ஒலிக்க.
(உகூ) விட்டுமதம்-வைணவமதம் விட்டு-இது ஆசிரியச் சிதைவு.
. . . . பவன். நந்து-சங்கு.

தாயிலாப் பிள்ளைமுகந் தனைநோக்கித் தெருவினிடைத் தள ர்வாளுள்ளங், கோயிலாக் கொண்டுறையுங் கூடலுடையானைமனக் கு றிப்பிற்கண்டு, வேயிலாக் கியதடந்தோட் கௌரிதிரு மந்திரத்தை விளம்பலோடுஞ், சேயிலாக் கிடந்தமுத குழவிவிசும் பிடைவிடை மேற் றெரியக்கண்டாள். (௩௨)

மழவுருநீத் தடலேற்றின் வருவார்தம் மிடத்தணங்கின் மனு வையோதிப்,பழகியபாரப் பனமகளைப் பார்ப்பதியின் வடிவாக்கிப் பலருங்கண்டு, தொழவிடைமே லேறுறிவிசும் பாருகமலர்மாரிசுரர் சுறேற, வழகமொழுந் தருளினர் களிதூங்கி யதிசயித்தா ரவனி மாக்கள். (௩௩)

விருத்தகுமாரபாலரானபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் - ௩௨ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௧௪௬௦.

இருபத்துநான்காவது,

கான்மாறியாடினபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

திருத்தராய்மதுராபுரிமேவியசித்தராகியசெல்வா
விருத்தராயிளையவருமாயமழவுமாய்வேடங்கொண்டடலேற்றி
னொருத்தராய்விளையாடியவாடலையுரைத்தனமினிமன்ற
னிருத்தராயவர்மாறிநின்றாடியநிலைசிறிதுரைசெய்வாம். (க)

வேந்தன்மீனவன்கொடியவனுகியவிக்கிரமன்றன்றோ
ளேந்துமண்பொறையிராசசேகரன்புயத்திறக்கியைந்தருநாடன்
பூந்தணமாமலர்வேதியன்மாதவன் புரத்தின்மேற் பொலிந்தோங்கு
சாந்தநீறெனச்சண்ணித்தபுண்ணியத்தனிமுதனகர்சார்ந்தான். [௫

(௩௨) சேய் இல் - தூரம் இல்லாத. எனவே சமீபத்தில் எ ன்பது பொருள்.

(உ) மீனம் வன்கொடியவன் - மீனமாகிய வலியகொடியையு டையவன். மாமலர்-இலக்குமிவசிக்குந் தாமரைமலர். வேதியன்- பிரமன். சண்ணித்தல்-பூசல்.

கண்ணகன்புவியிராசசேகரன்பொதுக்கடிந்துசெங்கோலோசசி
வண்ணவெண்குடைநிழற்றுவானனந்தவடிவமாய்த்தனிமன்று
ளண்ணலாடியதிருநடத்தன்பினாலாடனூலொழித்தேனை
யெணனுமூவிருபத்துமுக்கலையுங்கற்றிறைமுறைசெயுநாளில். ()

சிலம்பிவாயினூலிழைத்திடுபெந்தரிற்செங்கண்மாவொருமுழைவைகு
மலம்புதெண்டிரைப்பொன்னியந் தண்டுறையானைககாவிறைநகன்
கலந்தசிந்தையான்மூவிருபத்துநாற்கலைகளும்பயின்றுள்ள [பு
மலர்ந்தவன்கரிகாற்பெருவளத்தவன்வையகம்புரக்கின்றான். (௪)

பொன்னிநாடவன்வாயிலுள்ளானொருபுலவன்வந்தலர்வேம்பின்
கன்னிநாடனைக்கண்டுமுன்பரவுவான்கனைகழற்கரிகாலெம்
மன்னவற்கறுபத்துநாற்கலைகளும்வருமவராதுனக்கொன்று
தென்னரேறனையாயதுபரதநூலெறிநதிலையெனசசொன்னான். (௫)

கேட்டமீனவன்மறுபுலவிஞ்சையன்கிளத்துசொல்லிகன்மான
மூட்டவாகுலமூழ்கியமனத்தனாய்முதுமறைச்சிரமன்று
ளாட்டமூன்றுடைநாயகனாடலைநானுமாடுதெற்குள்ளம்
வேட்டதேகொலாமிதுவுமெம்பிரானருள்விதியெனவதுகற்பான்.

எழுசீரடியாசிரியவிருததம்.

ஆடனூல்வரம்பு கணடவராகி யவ்வழியாடலும் பயின்ற, நாடக நடைதேர் புலவரைததுருவி நணணியவவாகலா மகிழ்சசி, வீட ருஞ்சிறப்பா லறுவையும்பூணும் வெறுக்கையும் வெறுத்திடக் கொ டுத்துப், பாடல்வணடரற்றுந தாரினான் பரதப்பனுவலுங கசடறப் பயில்வான். (௭)

பாவமோடராகந்தாளமிம்மூன றும்பகாநதிடுமுறையினாற்பரத
மாவையினங்கமுபாங்கமேபிரத்தியாங்கமேயலர்முகராக
மோவறுசீர்சால்கரப்பிரசாரமுவமையில்சிரககரகருமந
தாவறுகரகேததிரங்கரகரணந்தானகமேசுததசாரி. (௮)

விண்டிடாத்தேசிசாரியேநியாயம்விருத்தியேபிரவிசாரம்பூ
மண்டலமுடனாகாசமணடலமேமாசிலசுததககரணஞ்சீர்

(௪) கரிகாற்பெருவளத்தவன்-உறையூரிலிருந்தரசுபுரிந்த சோழன். இவனுக்கு இப்பெயர், ஓர்முநிவர் வாக்கின்படி இவனது தாயார் இவன்காலில் கரிக்கோடிட்ட காரணம்பற்றிவந்தது-இதனைச் செவ்வந்திபுராணத்திற்காண்க. வளவன் என்னுஞ்சொல், வளத்தவனெனவந்தது. வளமையையுடையானென்பதுபொருள்.

(௬) விஞ்சையன்-கவிஞன். ஆகுலம்-துன்பம். (௭) ஆடல்நூல் பரதநூல். அறுவை-ஆடை. (௮) பாவம் என்பது-மெய்ம்மயிர் சிலிர்த்தன்முதலிய பத்துச்சத்துவங்களில்ஒன்று. அது-வெகுண்டோன வினயமுதலிய இருபத்து நான்குவகைத்தாய் நிற்கும்.

கண்டவுற்புலிதகரணமேயங்ககாரமேயிரேசிதமென்னக்
கொண்டநாலைந்துபேதமுங்கற்றுக்கோதறப்பயின்றபினவற்றுள்.
வருத்தமின்மனோபாவாதியாமெட்டுமெனைநிருத்தங்களிற்சாரி
நிருத்தமாகியதாண்டவமகமார்க்கநிகழ்த்திடுந்தேசியேவடுகே
யருத்தமாகியசிங்களமெனமூன்றுமதுநிலையாறுமூவிரண்டு
திருத்தமாம்பதமுந்திகழிரேகாதிசெப்பியவங்கமீரெட்டும். (௧௦)

நால்வகைத்தாருங்கரணமுமேலோர்நாட்டியவிருவகைக்கரமுங்
கால்வகைபுரிகைமுதற்பதினாறுங்கவான்மனையாதியாமிரண்டு
பாலதுமடிப்புவகையெழுநான்கும்பழிப்பறுசுத்தசாரியெனு
மேலுறுபூசாரிகள்பதினாறுமித்துணைக்ககனசாரிகளும். (௧௧)

எற்றதிக்கிராந்தமாதியாமுப்பதிருவகைததேசிசாரிகளுங்
காற்றினுங்கடுந்தேர்சசக்கரமுதலாங்ககனசாரிகைகளேழைந்துஞ்
சாற்றுவித்துவற்பிராந்தமாதியவாஞ்சாரிபத்தொன்பதுமாகப் [கள்
போறறிவையனைத்தும்படப்புட்பபுடத்திலக்கணமுதற்பொருள்
ஆசவாத்தியமுன்பொருணமுந்றகளாசமாதியாம்பாடபேதங்கள்
பேசியபதினொன்பதுமபடகபேதமொன்றொழிந்தநாலைந்து
மாசறுமளகமாதியாம்பாடவகைகளுமேலுமறறவற்றிற் [யும்.
பூசல்வார்த்திகத்தொட்டைவகைசசசச புடாதியாந் தாளமாத்திரை
கிளந்தமாத்திரைபின்கதிகளுஞ்சொல்லுங் கீதமும்பாடமு மெழுத்
வளந்தருமணிபந்தாதிகீதத்தின்வகுததகட்டளையெழுநான்கு [தும்

---

(௯) நாலைந்துபேதம என்றது - அங்கமுதல் இரேசித மீறாகக் கூறிய இருபதுபேதங்களாகிய பொதுவிலக்கணங்களை.

(௧௦) அகமார்ககம்-அகக்கூத்து. அதாவது அகசசுவை பற்றி நிற்பது. தேசியாவது, கீதத்துககு அடிசாரி முதலாகக் காற்சுற்றுதல், எறிதல்முதலியன. வடுகு ஆவது, கால்களும், உடற்றூக்கு முதலியவுடல்வர்த்தனைகளுமுடையது. சிங்களமாவது-இவ்விரண்டிலக்கணங்களையுமுடையது. இவை-பதாகைமுதலிய கரகரணங்களும், காற்றுச்சுற்றுமுதலிய காற்புரிகைகளு முடைமையால் மெய்த்தொழிற்கூத்தெனவும் பெயாபெறும். ஆறுமூவிரண்டு-பன்னிரண்டு. இவற்றைவிரிக்கின் பெருகுமாதலின, குணநூல், சயந்தநூல், பெருநாரை. பெருங்குருகு முதலிய நூல்களுட்காண்க.

(௧௧) இருவகைக்கரம்-எழிற்கை, தொழிற்கை. பாலது-பகுப்பினையுடையது, பால்-பகுதி. அது பகுதிப்பொருள் விகுதி.

(௧௩) பதினாறு ஒன்பதும் - இருபத்தைந்தும். ஒன்றொழிந்த நாலைந்து - பத்தொன்பது.

மளந்திடுசரளையாதிகட்டளையேழைந்தாகன்கமைந்துபாவாதி
விளம்பியமூன்றுகலப்புமீருகவிளைத்திடுங்கூத்தகமார்க்கம். (கச)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

உரைத்தவிக்கூத்துக்கற்கும்போதுதன்னுடம்பிற்சால
வருத்தநோயெய்தியிந்தவருத்தநான்மறையுந்தேரு
வருத்தமாயறிவாய்வெள்ளியம்பலத்தாடிநின்ற
நிருத்தனார்தமக்குமுண்டேயெனபதுநினைவிற்கொண்டான். (கரு)

கரியதாமரைக்கணனுங்கமலநான்முகனுங்காண்டற்
கரியதாளொன்றேநோவவாற்றநாணிற்பதந்தோ
வுரியதாமிதனைகற்றுவருத்தமுற்றோர்ந்துமீது
தெரியநானிருப்பதேயோவறனெனச்சிந்தைநோவான். (கசு)

வடுப்படுபிறவிப்பௌவவரம்புகாணகின்றநாள்வந்
தடுப்பவர்யாவரேனுமவர்க்கெலாம்போகம்வீடு
கொடுப்பவர்செய்யுமிந்தக்கூத்தையெப்படிநாஞ்சென்று
தடுப்பதுதகாதென்றேனும்வருந்துமேசரணமென்று. (கஎ)

இதற்கிதுதுணிவென்றுன்னியெழுந்துபோய்ச்சிவனிராவிற்
கதக்களிற்றொருத்தலேந்துங்கதிரமணிக்குடிமிக்கோயின்
மதக்கரியுரியினாற்குவரம்பறச்சிறந்தபூசை
விதப்படயாமநான்கும்விதிவழியியற்றல்செய்யா. (கஅ)

விண்டகமலர்த்தாளேத்திவெள்ளியம்பலத்துளன்பர்
தொண்டகமலரநின்றசோதிமெய்ஞ்ஞானக்கூத்தைக்
கண்டகமகிழ்ந்துதாழ்ந்துகட்புனல்சோரச்செங்கை
முண்டகமுடிமேலேற்றிமுகிழ்த்துநின்றிதனைவேண்டும். (க௯)

நின்றதாளெடுத்துவீசியெடுத்ததாணிலமீதூன்றி
யின்றுநான்காணமாறியாடியென்வருத்தமெல்லாம்

(கரு) இக்கூத்து என்றது-அகக் கூத்தினை. அருத்தம்-பொருள்.

(கசு) தெரிய என்றது-தெரிந்து என்னும்வினை யெச்சத்திரிபு.

(கஅ) கதம்-கோபம். (க௯) விண்டகமலர்த்தாள் என்றது, தனது இதயத்தில்மலர்ந்த தாமரைமலர் போன்ற திருவடிகளை. தொண்டகம்-தொண்டுபூண்டமனம். மெய்ஞ்ஞானக்கூத்து என்றது-முத்தியருளும் ஞானநடனத்தை. "ஊனநடன மொருபாலொருபாலாம், ஞானநடந்தா னடுவேநாடு" என்ற திருவருட் பயனாலுமுணர்க.

பொன்றுமாசெய்தியன்றேறற்பொன்றுவலென்னுவன்பிற
குன்றனன்சுரிகைவாண்மேற்குப்புறவீழ்வேனென்னு. (உ0)

நாட்டினன்குறித்துப்பாயநணனுமுன்னிடத்தாளன்றி
நீட்டினன்வலத்தாள்வீசிநிருமலன்மாறியாடிக்
காட்டினன்கன்னிநாடன்கவலையும்பாசமூன்றும்
வீட்டினன்பரமானந்தவேலையுள்வீட்டினனே. (உக)

விளைகள்வாய்வீழ்ந்தவண்டின்மெய்யறிவின்பமென்னு
மளவிலாமுநநீர்வெள்ளத்தாழ்ந்தவனெழுந்துபின்னு
முளமும்வாசகமும்மெய்யுமுடையவனதுவேயாகப்
பளகிலாவன்புதானேபடிவமாய்ப்பழிச்சலுற்றான். (உஉ)

கலி விருத்தம்.

பெரியாய்சரணஞ்சிறியாய்சரணங
கரியாகியவங்கணனேசரண
மரியாயெளியாயடிமாறிநடம்
புரிவாய்சரணம்புனிதாசரணம. (உங)

நதியாடியசெஞ்சடையாயநகைவெண
மதியாய்மதியாதவர்தம்மதிபிற
பதியாய்பதினெணகணமும்பரவுந
துதியாய்சரணஞ்சுடரேசரணம். (உச)

பழையாய்புதியாய்சரணம்பணிலக்
குழையாய்சரணஙகொடுவெணமழுவா
ளுழையாயசரணம்முருகாதவாபால்
விழையாயசரணம்விகிர்தாசரணம். (உரு)

இருளாய்வெளியாயசரணம்மெனையும்
பொருளாகநினைந்துபுரந்தரன்மா

(உ0) பொன்றுவல் - இறப்பேன். சுரிகைவாள் - இருபெய ரொட்டுப் பண்புத்தொகை. சுரிகை - உடைவாள் (உக) பாசம் மூன்றுவன - ஆணவாதி மும்மலங்கள். (உரு) பழையாய், புதியாய் என்றமையை - "முன்னைப்பழம் பொருட்கும் முன்னைப்பழம்பொருளே. பின்னைப்புதுமைக்கும் பேர்த்துமப்பெற்றியனே என்னுந்" திருவாசகத்தானுணர்க. பணிலம் - சங்கு.

(உசு) இருளாய், வெளியாய் என்றது - ஆன்மா, தான்மாத்திரையாயும், தனுகரணாதிகளோடு கூடியும் நிற்கும் கேவலசகல அவதரங்களில் தானுமவ்வாறு நின்றருளுதலை.

றெருளாதநடந்தெரிவித்தெனையா
ளருளாய்சரணம்மழகாசரணம். (௨௬)

அயனத்தனெனப்படுமாடரவச
சயனத்தவனைத்தருதத்துவநால்
வயனத்தவவானவர்வானவசே
னயனத்தவணாயகனேசரணம். (௨௭)

கதவெங்கரியின்னுரியாய்சரண
முதலந்தமிலாமுதலேசரணென்
றதிர்பைங்கழனூபுரவண்டலறும
பதபங்கயமுன்புபணிந்தரசன. (௨௮)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

என்றுமிப்படியேயிந்தத்திருநடம்யாருங்காண
நின்றருள்செய்யவேண்டுந்திருமலமானவெள்ளி
மன்றவவடியேன்வேண்டுமேவரமிதுவென்றுதாழ்ந்தா
னன்றுதொட்டின்றுமெங்கோனந்நடநிலையாய்நின்றான். (௨௯)

கான்மாறியாடினபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் ௨௪ - ௨௯ - திருவிருத்தம் - ௧௪௮௧.

இருபத்தைந்தாவது,

பழியஞ்சினபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

ஈறிலான்செழியனன்புக்கெளியவனாகிமன்றுண்
மாறியாடியகூத்தென்சொல்வாம்பினதாமேகங்கை
யாறுசேர்சடையான்றன்னோரும்பழியஞ்சித்தென்னன்
றேறலாமனத்தைத்தேற்றுந்திருவிளையாடல்சொல்வாம். (௧)

இனையநாட்சிறிதுசெல்லவிராசசேகரன்றன்காதற்
றனையனாங்குலோத்துங்கற்குத்தன்னரசிருக்கைநல்கி

---

(௨௭) நால்வயனத்தவன் - நான்கு வேதங்களாகிய திருவாக்குகளையுடையவன். வசனம் - வயனம் எனத்திரிந்துநின்றது. சேல்நயனத்தவள் - அங்கயற்கண்ணி.

வினையெலாம்வென்றுஞானவெள்ளியம்பலத்துளாடுங்
கனைகழனிழலிற்பின்னிக்கலந்துபேரின்பமுற்றான். (௨)

குரவன்செங்கோல்கைக்கொண்டகுலோத்துங்கவழுதிசெங்க
ணரவங்கம்பூண்டகூடலாதிநாயகனைநித்தம்
பரவன்பின்வழிபாடாறாப்பதிமைநியமம்பூண்டா
னிரவஞ்சுங்கதுப்பினல்லாரீரையாயிரவருள்ளான். (௩)

கொசசகக்கலிப்பா.

அப்பதினாயிரவர்க்குமொவ்வொருத்திக்கவ்வாறு
வொப்பரியவாறுபதினாயிரங்குமரருளரவருட்
செப்பரியவல்லாண்மைச்சிங்கவிளவேறனையான்
வைப்பனையான்முதற்பிறந்தமைந்தன்பேரனந்தகுணன். (௪)

கலைபயின்றுபரிநெடுந்தேர்கரிபயின்றுபலகைவாள்
சிலைபயின்றுவருகுமரர்திறநோக்கிமகிழ்வேந்த
னலைபயின்றகடலாடைநிலமகளையடலணிதோண
மலைபயின்றுகுளிர்தூங்கமகிழ்வித்துவாழுநாள். (௫)

செய்யேந்துதிருப்புத்தூர்நின்றுமொருசெழுமறையோன்
பையேந்துமரவல்குன்மனைவியொடும்பானல்வாய்க்
கையேந்துகுழவியொடுங்கடம்புகுந்துமாதுலன்பான்
மையேந்துபொழின்மதுரைநகர்நோக்கிவருகின்றான். (௬)

வருவானுண்ணீர்வேட்டுவருவாளைவழிநிற்கும்
பெருவானந்தடவுமொருபேராலினீழலின்கீ
ழொருவாதபசுங்குழவியுடனிருத்திநீர்தேடித்
தருவான்போய்மீண்டுமனையிருக்குமிடந்தலைப்படுமுன். (௭)

இலைத்தலையபழுமரத்தினமிசைமுனாளெய்ததொரு
கொலைத்தலையகூர்வாளிகோப்புண்டுகிடந்ததுகா
லலைத்தலையவீழ்ந்தும்மைவினையுலப்பவாங்கிருந்த
வலைத்தலையமானோக்கிவயிறுருவத்தைத்தன்றால. (௮)

அவ்வாறவ்வணங்கனையாளுயிரிழந்தாளவ்வேலைச்
செவ்வாளியேறிட்டசிலையுடையானொருவேடன்

---

(௩) குரவன்-பிதா. ஆறா - ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப்பெயரெச்சம் நியமம் - கடன். கதுப்பு - கூந்தல். (௬) செய்-வயல்-பை-படம். பால்நல்வாய்-பால்மணங்கமழும்நல்லவாய். கடம்-காடு. மாதுலன்-மாமன். மை-மேகம். (௮) பழுமரம்-ஆலமரம். கோப்புண்டு-சிக்கிக்கொண்டு. உம்மை-முற்பிறப்பு.

வெவ்வாளியேறனையான்வெயிற்கொதுங்குநிழறேடி
யவ்வாலநிழலெய்தியயனின்றானிளைப்பாற. (௯)

தண்ணீர்க்குப்போவாயாவிதலைப்பட்டமறையவனு
முண்ணீர்கைக்கொண்டுமீண்டொருங்கிருந்தகுழவியொடும்
புண்ணீர்வெள்ளத்துக்காறாழ்ந்துயிரைப்புறங்கொடுத்த
பண்ணீரமழலைமொழிப்பாரப்பனியைக்கண்ணுற்றான். (௧௦)

அயில்போலுங்கணையேறுண்டவ்வழிபுண்ணீர்சோர
மயில்போலவுயிர்போகிக்கிடக்கின்றாண்மருங்கணைந்தென்
னுயிர்போல்வாயுனக்கிதுவென்னுற்றதெனமந்தெறிதண்
டயிர்போலக்கலங்கியறிவழிந்துமணஞ்சாம்பினான். (௧௧)

இணையதோர்பெண்பழியையாரேறறாரெனத்தேர்வா
னனையதோர்பழுமரத்தின்புறத்தொருசாரழல்காலு
முனையதோர்கணையோடுமுடக்கியகைச்சிலையேந்தி
வினையதோர்ந்தெதிர்நின்றவிறல்வேடன்றனைக்கண்டான். (௧௨)

கலிநிலைத்துறை.

காப்பணிதாளன்வாளொடுவீக்கியகச்சாளன்
கூர்ப்பகழிக்கோலேறிடுவில்லன்கொலைசெய்வா
னேற்பனைக்கொண்டிவ்விடைநின்றானிவனேயென்
பார்ப்பனியைக்கொன்றின்னுயிருண்டுபெழிபூண்டான். (௧௩)

என்னமதித்தேயேடாவேடாவென்னேழை
தன்னைவதைத்தாய்நீயேயென்றுத்தழலகால்கண
மின்னலெயிற்றுக்கூற்றெனவலவாய்விட்டார்த்து
மன்னவனாணைப்பாசமெறிந்துவலித்தேகும். (௧௪)

மாண்டவளைத்தன்வெந்நிடையிட்டான்மகவொக்கற்
றாண்டவணைத்தான்றாய்முலைவேட்டழுதன்சேயைக்

---

(௯) ஆளி எறு-ஆண்சிங்கம். (௧௦) ஆவி-நீரோடை. கால்-கால்வாய். புறங்கொடுத்த-இழந்த.

(௧௧) அவ்வழிஎன்றது - அம்புதைத்தவாயினை. சாம்பல்-ஒடுங்கல். (௧௨) வினை அது ஓர்ந்து - மிருகங்களைக் கொல்லுந்தொழிலை ஆராய்ந்து. விறல்-வெற்றி. (௧௩) காப்பு-தொடுதோல். கச்சாளன்-கச்சையை யுடையவன். பகழி-அம்பு (௧௫) வெந்-முதுகு ஒக்கல்-இடைப்பக்கம். தாண்ட-பொருந்த. அளியன் - கிருபையையுடையவன். இது ஈண்டு அந்தணன்மேல் நின்றது.

காண்டொறும்விம்மாக்கண்புனல்சோரக்கடிதேகா
வாண்டகைமாறன்கூடலணைந்தானளியன்றான். (க௫)

மட்டவிழ்தாரான்வாயின்மருங்கேவந்தெய்தா
வுட்கெளில்லாவேடனைமுன்விட்டிரன்றாள்
சட்டகநேரேவிட்டெதிர்மாறன்றமர்கேட்பக்
கட்டழல்சிந்தாமுறையிடுகின்றான்கையோச்சா. (க௬)

கோமுறைகோடாக்கொற்றவரேறேமுறையேயோ
தாமரையாள்வாழ்தண்கடிமார்பாமுறையேயோ
மாமதிவானோன்வழிவருமைந்தாமுறையேயோ
தீமைசெய்தாய்போற்செங்கைகுறைத்தாய்முறையேயோ. (க௭)

பிறங்குங்கோலான்மாறடுகொற்றம்பெறுவேந்த
னுறங்கும்போதுந்தன்னருளாணையுலகெங்கு
மறங்குன்றாவாகக்காப்பதையென்பஃதியாதிம்
மறங்குன்றாதான்செய்கொலைகாவாவழியென்றான். (க௮)

(க௬) துகள் - குற்றம். சட்டகம்-தேகம். (க௭) கோமுறை - மநுநூன்முறை. தீமைசெய்தாய் போற்செங்கைகுறைத்தாய என்றது-ஓர்பாண்டியன நகரசோதனை வருகையில மறையவர்வீதியில் ஒருவீட்டிலொரு அந்தணன். தனமனைவியோடு நான் காசிக்குப் போய்வருகிறேன் அதுவரையில உன்னையும் உனதுகற்பையும் பாண்டியன் செங்கோல பாதுகாககுமென்றுசொலலிய வார்த்தையை அப்பாணடியன்கேட்டு. அன்றுமுதல் இராமுழுதும் அம்மனையின் புறத்தேகாவல் செயதுவருகையில். ஒருநாள் அவ்வீட்டில் வேற்றரவமுண்டாகக்கண்டு, அதனைசசோதிககவேணடி அவ்வீட்டின்கதவைத்தட்டினன். அப்போது காசியாத்திரைமுடித்து வீடுசேர்ந்த அந்தணன், யாரென்றுகேட்க. அககுரலோசையால வீட்டுக்குரிய அந்தணன்தா னென்றறிந்து அவ்வந்தணனுக்குச சந்தேகத்தைவிளைத்தோமே என்கிற அசசத்தோடு, அசசந்தேகமொழிய எல்லாவீட்டுக் கதவுகளையுந்தட்டிககொணடே யரணமனைசேர்ந்தனன். மறுநாட்காலையில் மறையவர் யாவருமொன்றுசேர்ந்து இவ்வதிசயத்தை அரசனுக்கறிவிக்க, அதுகேட்டபாணடியன் உங்கட்கொருசேரத்தீமைசெய்தது என்கையேயென் றதனைத்தறித்தனன். உடனே சோமசுந்தரக்கடவுள் பிரத்தியட்சமாய் அப்பாண்டியனுக்குப்பொற்கையளித் தருளினரென்னுஞ் சரித்திரத்தினை. இதனைக், "கொற்கையான்மாறன் குலசேகரப்பெருமான் பொற்கையனானகதை போதாதோ" என்னுஞ்செய்யுளானுமுணர்க.

(க௮) மாறு - பகை. கொற்றம் - வெற்றி. ஐ - சாரியை.

வாயிலுளார்தமன்னவன்முன்போய்மன்னாநின
கோயிலின்மாடோர்வேதியன்மாதைக்கொலைசெய்தா
னாயினனென்றோர்வேடனைமுன்விட்டவிந்தாளைத்
தாயினன்வந்திங்கிட்டயர்கின்றான்றமியென்றார். (௧௯)

இறைமகனஞ்சாவென்குடைநன்றோவென்காவ
லறமலிசெங்கோலஞ்சுபயந்தீர்த்தரசாளு
முறைமையுநன்றோமண்கலிமூழ்கமுயன்றேந்தும்
பொறைமையுநன்றோவென்றுபுலந்துபுறம்போந்தான். (௨௦)

வேதியனிற்குந்தன்மைதெரிந்தான்மெலிவுற்றான்
சாதியின்மிக்காய்வந்ததுனக்கென்றளாகின்றா
யோதுதியென்னககாவலனைப்பாரததுணைநான்ற
நீதியுளாய்கேளென்றுரைசெய்வானிகழ்செய்தி. (௨௧)

இன்றிவளைக்கொண்டாலவடநீழலிடைவிட்டுச்
சென்றுதண்ணீர்கொண்டியான்வருமுன்னிச்சிலைவேடன்
கொன்றயனின்றானென்றுலைபூட்டியகொலைவேல்போல்
வன்றிறன்மாறன்செவிநுழைவித்தான்மறையோனால். (௨௨)

அந்தணன்மாற்றந்தனையுமுட்கொண்டறநோக்குஞ்
சந்தனவெற்பன்மறவனைநோக்கத்தாழ்ந்தனனா
னெந்தைபிரானேநாயடியேனினறெப்பாற
வந்துபுகுந்தேனந்தமரத்தின்மருங்கோர்சார (௨௩)

ஐயோநானுங்கொன்றவனல்லேன்கொன்றாரைக்
கையேன்வேறுங்கண்டிலனென்றானிவளாகத்
தெய்யேறுண்டவாறெவனென்றானெதிர்நின்றா
மெய்யேயையாயானறியேனிவ்வினையென்றான். (௨௪)

---

(௧௯) கோயில்-அரசன்வீடு அவிந்தாள்-இறந்தவள்-தாயினன்-முற்றெச்சம். (௨௦) அஞ்சுபயம்என்றது - குடிகளுக்குத்தன்னாலும், தன்பரிசனத்தாராலும், பகைவராலும், கள்வராலும், ஏனைவிலங்கு முதலிய உயிர்களாலும் வருங்கெடுதிகளை. கலி-துன்பம். புலந்து-மனம்வாடி. (௨௨) வடம்-ஆல் (௨௩) சந்தனவெற்பு-பொதியமலை. மறவன் - வேடன். எய்ப்பு - இளைப்பு.

(௨௪) கையோன் - இழிகுலத்தவனாகியயான். கை - சிறுமை. எய் - முதனிலைத்தொழிற்பெயர். அம்பின்மேனிற்றலால் தொழிலாகுபெயர்.

இக்கொலைசெய்தான்யானலனென்றுளனென்னத்
தக்கவனேயோதறுகணமறவனுரைமெய்யோ
சிக்கவொறுத்தாலல்லதையுண்மைசெப்பானென்
றொக்கவுரைத்தார்மந்திரருள்ளார்பிறரெல்லாம். (௨௫)

மன்னன்றானுமற்றதுசெய்மின்னெனமள்ளர்
பின்னந்தண்டஞ்செய்தனர்கேட்கப்பிழையில்லான்
முன்னஞ்சொன்னசொற்பெயராதுய்மொழியாநின்
றின்னந்தீராதேருமினென்றானென்செய்வான். (௨௬)

ஆற்றவொறுக்குந்தண்டமுமஞ்சானறைகின்ற
கூற்றமுமொன்றேகொன்றகுறிப்புமுகந்தோற்றான்
மாற்றவரேயோமாவோபுள்ளோவழிவந்த
கோற்றொடியைக்கொன்றெனபெறவல்லான்கொலைசெய்வான். ()

கைதவனுமிக்கானவனேயோபிறரேயோ
செய்தவாயாரோபிகொலைவேட்டஞ்செய்தோர்மா
வெய்தவிலக்கிறப்பியகோறானேறுணடிம
மைதவழ்கண்ணணுமாய்ந்தனளேயோவறியேனால். (௨௮)

என்றுமுனனிகழ்ந்தனவனினைந்துமுன்னூ
றன்றலாயத்தக்கதையென்றான்றகவினற
நன்றாராய்ந்திந்நூலாலமையாதான
மன்றுதெய்வத்தாலேதேறுமவ்வாயெனறா. (௨௯)

வேந்தர்கள்சிவகமவேதியனைப்பார்த்திதுநீர
வாய்ந்துணர்துள்ளக்கவலையொழிப்பெனநேசனின்
னேர்ந்தழையீமக்கடனீறுவிப்போமெனறேவிக்
தேந்துணர்வேம்பைத்தார்மறவோனைச்சிறைசெய்தான். (௩0)

மின்னையாடனசெயகடனமுற்றமீண்டோனைத்
தன்னமர்கோயிற்கடைவயினவைத்துத்தானேகிக்
கொன்னவில்வேலானறுங்களகுடிக்கோகுலதெய்வ
மென்னவிருந்தாடிகளபணிந்தானிதுகூறும். (௩௧)

---

(௨௫) தறுகண் - அஞ்சாமை. மந்திரர் - ஆலோசனைக்காரர்.

(௨௭) கோற்றொடி-கோலபோலத் திரண்ட வளையலையணிந்த முன்கையையுடையாள்என நிற்றலால விட்டஅன்மொழித்தொகை.

(௨௯) தகவில்தம் அனார் என்றது - தகுதியினாற் றமக்குத் தாமேயொப்பாயுள்ள பெரியோரை. (௩0) ஈமம்-சுடலை. வேங்கை-ஓர்மரம். துணர் - கொத்து.

கொச்சகக்கலிப்பா.

மன்றுமெணியேயிம்மறவன்றான்பார்ப்பனியைக்
கொன்றானேபிறர்பிறிதாற்கொன்றதோவிதுவறநூ
லொன்றானுமளப்பரிதாக்கிடந்ததாலுன்னருளா
லென்றாழ்வுகெடத்தேற்றாயென்றிரந்தானவ்வேலை. (ருஉ)

திருநகரின்புறம்பொருசார்குலவணிகதெருவின்க
ணொருமனையின்மணமுளதங்கந்தணனோடொருநகுநீ
வருதியுனதுளந்தேறுமாறறமெலாந்தேற்றுதுமென
றிருவிசும்பினகடகிழித்தெழுந்ததாலொருவாககு (ருங)

திருவாக்குசசெவிமடுத்துசசெழியன்றன்புறங்கடையிற்
பெருவாககுமறையவனோடொருவகெயதிப்பெரும்பகல்போயக்
கருவாக்குமருணமாலைக்கங்குல்வாய்த்தனவேற்
றுருவாக்கிக்கடிமனைபோயொருசிறைபுககினிதிருந்தான் (ருச)

அன்றிறைவனருளாலங்கவர்கேட்கவம்மனையின்
மன்றன்மகன்றனக்களந்தநாளுலப்பமறலியிருட்
குன்றமிரணடெனவிடுததகொடும்பாசகையினராவாய
மென்றுவருஞ்சினத்தவரிலொருவனிதுவினவுமால். (ருரு)

இன்றேயிங்கிவனுயிரைத்தருதிரெனவிருமபகட்டுக
குன்றேறுங்கோனுரையாற்கொளவதெவனபிணியுடம்பி
னென்றேனுமிலதொருகாரணமின்றியுயிர்கொள்வ
தன்றேயென்செய்துமெனமற்றவனீதறைகிறபான. (ருசு)

ஆற்றாலேறுணடகனையருகொதுங்கும்பாாப்பனியைக
காற்றால்வீழ்த்தெவ்வாறுகவாநதேமப்படியிகதச
சாற்றாரவாரத்திற்றும்பறுததுப்புறநின்ற
வீற்றாவைவெருளவிடுதிவனுவிகவர்கென்றான். (ருஎ)

அந்தமொழிகேட்டரசனருமறையோய்கேட்டனையோ
விந்தமொழியெனப்பனவனிவனிவ்வாறிறந்தாலென்
பைந்தொடியாளிறந்ததுமப்படியேயென்மனக்கவலை
சிந்தவிதுகாண்பேனென்றொருங்கிருந்தான்றென்னனொடும். (ருஅ)

(ருச) பெருவாககுமறையவன் என்றது-சிவபெருமானருளிய வேதங்களை யுணர்ந்தவனுதலின்.

(ருரு) அளந்தநாள் என்றது-வினைப்பயனை. (ருஎ) ஆறு-வழி. ஈற்று ஆ - கன்றையுடையபசு. (ருஅ) பனவன்-பிராமணன்.

ஓட்டியபல்கிளை துவன்றியொல்லொலிமங்கலந்தொடங்கக்
கொட்டியபல்லியமுழங்கக்குழுமியவோசையின்வெருண்டு
கட்டியதாம்பிறப்புனிற்றுக்கற்றுவொன்றெதிர்ந்தோடி
முட்டியதான்மணமகளைமுடிந்ததாலவனுவி. (௩௯)

மணமகனேபிணமகனும்மணப்பறையேபிணப்பறையா
யணியிழையார்வாழ்த்தொலிபோயழுகையொலியாய்க்கழியக்
கணமதனிற்பிறந்திறுமிககாயத்தின்வரும்பயனை
யுணர்வுடையார்பெறுவருணர்வொன்றுமிலார்க்கொன்றுமிலை. ()

கணடானந்தணனென்னகாரியஞ்செய்தேனெனத்தன்
வண்டார்பூங்குழன்மனைவிமாட்சியினுங்கழிதுன்பங்
கொணடான்மற்றவனேகுந்தன்கோயில்புகுந்தலர்வேப்பந்
தணடாரானமைச்சர்க்கும்பிறர்க்குமிதுசாற்றினன். (௪௧)

மறையவனையின்னுமொருமணமுடித்துக்கோடியென
நிறையவரும்பொருளீந்துநீபோதியெனவிடுத்துச
சிறையழுவத்திடைக்கிடந்தசெடித்தலையவிடிகுரல
கறையுடல்வேடனைத்தொடுத்தகால்யாப்புக்கழல்வித்து. (௪௨)

தெளியாதேயாமிழைத்ததீத்தண்டம்பொறுத்தியென
வினியாவின்னருள்சுரந்துவேண்டுவனநனிநல்கி
யளியானுமனத்தரசனவனையவனிடைசசெலுத்திக்
களியானைவிழவெய்தகௌரியனைப்போய்ப்பணிவான். (௪௩)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

ஆதரம்பெருகபபாவி யேன்பொருட்டெம் மடிகணீரரும்பழி யஞ்சு, நாதராயிருந்தீரெந்தையார்க்குணடே நான்செயத்தக்கதொ ன்றென்னுக், காதலிற்புகழ்ந்துபன்முறைபழிசசிக்கரையின் மாபூச னைசிறப்பித், தேதமதகற்றியுலகினுககுபிராயிருந்தனனிறைகுலோ த்துங்கன். (௪௪)

பழியஞ்சினபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் ௩௪ - க்கு திருவிருத்தம் - கஙூ௩௩.

---

(௩௯) புனிறு - இளமை. (௪௧) மாட்சி - இது தொழிற்பெயர், மாள்-பகுதியாதலின், மாட்சியிலும் என்றதற்கு - மாண்டதிலும் என்பதுபொருள். (௪௨) அழுவம் - கொடியநிலம். செடி-முடை நா ற்றம். கால்யாப்பு-விலங்கு. (௪௪) ஆதரம்-அன்பு. ஏதம்-குற்றம்.

சிவமயம்.

இருபத்தாறவது,

மாபாதகந்தீர்த்த படலம்.

கலிவிருத்தம்.

வேதநாயகன்வெம்பழியஞ்சிய
நாதனானலனிதுநல்கிய
தாதையைக்கொலைசெய்ததநயன்மா
பாதகந்தனைத்தீர்த்தமைபாடுவாம். (க)

விரைசெய்மாலைகுலோத்துங்கமீனவன்
றிரைசெய்நீர்நிலஞ்செங்கோல்செலத்தனி
யரசுசெய்யுமந்நாளிலவந்தியென
றுரைசெய்மாநகராலொருபூசுரன். (உ)

வெருவுங்காய்சினமாறியவேதியன
மருவுங்காதன்மனையெனும்பேரிள
டிருவுங்காமனுந்தேவியுமணபுனை
யுருவுங்காமுறுமொப்பில்வனப்பினாள். (௩)

படியிலோவியப்பாவையொப்பாகிய
வடிவினாளவள்பான்மகனென்றொரு
கொடியபாவிபிறந்துகொலைமுதற்
கடியபாவக்கலன்போல்வளருநாள். (௪)

கோடிகோடியடுஞ்சிலைகோட்டியே
கோடிகோடிகொடுங்கணைபூட்டியே
கோடிகோடிவிகாரமுங்கூட்டியே
கோடிகோடியனங்கரெய்தாரகொலோ. (௫)

(உ) பூசுரன் - அந்தணன் (௩) மணபுனை உருவு என்றது-சுதையாற்செய்த பதுமையை.

(௪) கொலைமுதல் கடிய பாவம என்றது-கொலை, களவு, கள், காமம், குருத்துரோகம் என்னும் பஞ்சமா பாதகங்களை.

(௫) விகாரமாவன - சுப்பிரயோகம, விப்பிரயோகம், சோகம், மோகம், மரணம்என்பன - இவை முறையே, தாமரை - மாம்பூ, அசோகு, முல்லை, நீலோர்பலம் என்னுமைந்து பாணங்களால் வருவன.

இளமைசெவ்வியயாக்கையன்மையல்கூர்
வளமைக்காமமும்வல்வினையுந்நிறைத்
தளைவிட்டீர்த்தலிற்றன்னைவயிற்றிடை
விளைவித்தீன்றவடன்னைவிரும்பினான். (௬)

அன்னையென்னுமழிதகையாளகத்
தின்னுயிர்த்துணையும்மனக்காவலாய்
மன்னுநாணமடமுதனால்வருந்
தன்னைநீங்கலிற்றானுமொத்தாளரோ (௭)

இன்பமோசிறிதாகுமிதில்வருந்
துன்பமோகரையில்லாதவொடுங்கட
லென்பதாருமிவனாலறியவிவ்
வன்பனானவினையாலவருந்துவான். (௮)

மையனாகமதியைவிழுங்கவக்
கையனானையைக்கலந்தொழுகுஞ்செய
லையன்றானகுறிப்பாற்கண்டயற்செவிக்
குய்யலாவண்ணமுள்ளத்தடக்கினான். (௯)

வேற்றோரவைகல்வெளிப்படக்கண்டறஞ்
சாற்றுநாவினன்வேறொன்றுஞ்சாற்றிலன்
சீற்றமேல்கொடுசெல்வனகோலவேனென
வேற்றெழுந்தனனீன்றாள்விலக்குவாள். (௧௦)

தாயிலின்பநுகர்ந்தனைதந்தையைக்
காயிலென்பெறுவாயெனக்காமுகர்க்
காயிலன்னையிலப்பனிலென்பய
னேயிலின்னருளென்னறமென்னென்றான். (௧௧)

(௬) நிறையாவது - காமமுந்தீவினையும், தத்தமவழியவன்மனத்தைநிறுத்தல். தளை - பாசம்.

(௭) அழிதகையாள் - அழிந்தகற்பினையுடையவள். நாணமடமுதல்நால்வாஎன்றது-நாணம், மடம், பயிர்ப்பு, அச்சங்களை. இவற்றுள், நாணம்-பரபுருடரைக்காணவுமநாணல். மடம்ஆவது - தன்கணவன்குணத்தையன்றி மற்றோர்குணத்தை யறியாமை. அச்சமாவது - தன்கணவன் முன்னன்றி, ஏனையோர்சாயைதோன்றினும், ஆமைபோலக் கரசரணாதிகளொடுங்கிப்பதுங்கல். பயிர்ப்பாவது - தன்கணவன் சுகத்தையன்றி யேனையோர்சுகத்தை அருவருத்தல்.

(௯) மையல் - மயக்கம். ஆய்-தாய். (௧௧) நேயில்-அன்பினால். - என் என்னும் வினாவினைக்கு குறிப்புமுற்றை, அன்னையில், நேயில் என்பவற்றோடு கூட்டுக. நே - அன்பு.

மண்டொடுங்கருவிப்படைவன்கையிற்
கொண்டுதாதைகுரவனென்றோர்கிலான்
றுண்டமாகத்துணித்தானுய்வாய்முகந்
துண்டகாமநறவாலுணர்விலான். (௧௨)

மைக்கருங்கங்குல்வாய்க்கொன்றதாதைக்குந்
தக்கதீத்தவிசிட்டன்னைதன்னொடுங்
கைக்கடங்குபொருளொடுங்கானனெறி
புக்கனன்புடைசூழ்ந்தநாயுளிகமே. (௧௩)

எய்யுங்கோறுருடுவில்லரிடிக்குநோ
செய்யுஞ்சொல்லினார்செல்லல்லரிலெனக்
கையிலுள்ளவுங்கைக்கொண்டுகாரிகை
தையறன்னையுந்தாங்கொடுபோயினார். (௧௪)

சென்றுசேணிடைசிக்கரவாழலா
மென்றவெண்ணமொன்றெய்தியவண்ணமொன்
றொன்றுநாமெண்ணந்தெய்வமொன்றெண்ணிய
தென்றவார்த்தையவனிடைப்பட்டதால். (௧௫)

தாதைதன்றனையறகினியாருணை
மாதர்யாயைமறவர்கைக்கொள்ளவிப்
போதுதான்றுணையெனப்பவனம்போனறுமா
பாதகத்துருவாயவந்துபற்றினன். (௧௬)

ஆவவென்னுமழுஞ்சிவதாவெனும்
பாவம்பாவமபழியிதுவோவைய
கோவெனுங்கைகுலைத்தெரியுந்தழற்
பாவைபோலவிடாதுபின்பற்றுமால் (௧௭)

மேற்படி - வேறு.

நல்லதீர்த்தஞ்சிவதலநலோர்பக்கமுஞ்
செல்லவொட்டாதரன்சீர்த்திநாமஞ்செவிப்
புல்லவொட்டாதுளம்புகுதவொட்டாதுநாச்
சொல்லவொட்டாதுகண்டுயிலவொட்டாதரோ. (௧௮)

சுற்றுமுன்பின்புறஞ்சூழ்ந்துதன்கொடுக்கிறப்
பற்றிநின்றீர்க்குமாபாதகத்தாலலைக்

---

(௧௩) தீத்தவிசிட்டு-தீக்கடன்முடித்து. கல்நெறி-பாலைவனம்.
(௧௭) ஆவ - இது ஐயோவென்னு மிடைச்சொல். சிவதா-அபயச்சொல். (௧௯) கொடுக்கு - கொய்சகம்.

தெற்றினிச்செய்வதென்றுற்றலாதிடருழந்
துற்றுவேறுலகெலாமச்சமுற்றுழலுமால். (௧௯)

உறுகணோயாற்றநாளுற்றுழன்றுலகெலா
மறுகவேதிரியுமாபாதகன்வலியெலாஞ்
சிறுகுவான்சிவனருட்செயலினிப்பாதகங்
குறுகுநாள்குறுகுநாள்கூடலைக்குறுகினன். (௨௦)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அழிதகன்குறுகுவான்முன்னங்கயற்கணணிதந்தக்
குழையிருகாதுங்கோதுகதகொலைசெழுபுலிப்பற்றுலி
நுழைமயிர்செறிநாண்பின்னதென்பிடரலைப்பப்பூண்டோர்
பழிதகையாதவேடப்பாவையாய்ப்படிவங்கொள்ள. (௨௧)

கொலையிரும்பழிக்கன்றஞ்சுங்கூடலெம்பெருமான்கொன்றை
மிலையிருங்குஞ்சிவேங்கைமெல்லிணர்க்கணணிவேய்ந்து
கலையிருமருப்பிற்கோடிககாதளவோடுங்காடிச
சிலையிருந்தடக்கைவேடத்திருவுருக்கொண்டுதோன்றி. (௨௨)

கொண்டல்கணபடுசுமாடக்கோபுரமருங்கிற்போந்தின்
கண்டகக்கருக்குவாயகுரைக்குநாயநுவிககாப்பப்
புண்டலைவாளிவில்லோர்புறங்கிடந்திமைப்பதிங்கட்
டுண்டவாணுதலாலோடுஞ்சூதுபோராடல்செய்வான். (௨௩)

வெருவருவேழமுண்டவெள்ளில்போல்வறியனுகிப்
பருவரலுடனுங்கெய்தும்பாதகன்வரவுநோக்கி
யொருவருமுள்ளத்தாலுமுன்னருங்கொடியபாவி
வருவதுகாண்டியென்னுமாதரைநோக்கிக்கூறும். (௨௪)

அணங்குநோயெவர்க்குஞ்செய்புமணங்கனலைப்புண்டாவி
யுணங்கினருள்ளஞ்செல்லுமிடனறிந்தோடிசசெல்லா
குணங்குலனெழுக்கங்குனறல்கொலைபழிபாவம்பாரா
விணங்குமின்னுயிர்க்குமாயகேயிழுதிவந்துறுவதென்னு. (௨௫)

---

(௨௦) குறுகல் என்றதில் - முன்னது குறைதல்மேலும், பின்னது - அடைதல் மேலும் நின்றன.

(௨௨) தாடி - என்றது, மீசையை. (௨௩) போந்து - பனே. கண்டகம் - முள். (௨௪) பருவரல் - துன்பம். வேழமுண்டவெள்ளில் - யானைநோய் விழுந்தவிளங்கனி. இது, உள்ளீடின்றிநிற்குமென்பது வழக்கு.

கள்ளுண்டல்காமமென்பகருத்தறைபோக்குச்செய்வ
தெள்ளுண்டகாமம்போலவெண்ணினிற்காணிற்கேட்கிற்
றள்ளுண்டவிடத்தினஞ்சந்தலைக்கொண்டாலென்னவாங்கே
யுள்ளுண்டவுணர்வுபோக்காதுண்டபோதழிக்குங்கள்ளுண். (உ௬)

காமமேகொலைகட்கெல்லாங்காரணங்கண்ணோடாத
காமமேகளவுக்கெல்லாங்காரணங்கூற்றமஞ்சுங்
காமமேகள்ளுண்டற்குங்காரணமாதலாலே
காமமேநரகபூமிகாணியாக்கொடுப்பதென்றான். (உ௭)

கொலைப்பழிகோட்பட்டாங்கேகுறுகியான்முகங்கண்டேட
வலைப்படருழந்துசாம்பியழிவதெனபார்ப்பானென்னக்
கலைப்படுதிங்கள்வேணிக்கானவனருட்கண்ணோக்கந்
தலைப்படசிறிதுபாவந்தணிந்துதன்னறிவுதோன்ற. (உ௮)

முற்பகலிழைத்தபாவமுதிர்ச்சியாற்பிறந்துதந்தை
தற்பகையானவாறுந்தாதையைவதைத்தவாறும
பிற்பகலந்தப்பாவம்பிடித்தலைத்தெருக்குநீரா
திப்பதிபுகுந்தவாறுமெடுத்துரைத்திரங்கினான். (உ௯)

மறப்பெரும்படிவங்கொண்டமெய்யருள்சுரந்துநின்ற
வறப்பெருங்கருணைமூர்த்தியப்பழித்தகையவனைப்பார்த்தித்
திறப்பழியாங்குச்சென்றுமீங்கனறிந்தீராதெனற்க
கறைப்பழிதீருமவண்ணங்கருதியோருறுதிகூறும (௩௦)

வருதிநின்றுமஞ்சொன்னோவருக்கமுறைகிலவீழ்க்
கருதிநீசெய்தபாவங்கட்டிப்பவரெவராபாதகக்
தருதலாலெளிதிறநீர்சசாறறுதுமையங்கையேற்
றொருபொழுதுண்டியீசனுறுதவரேவல்செய்தி. (௩௧)

செங்கதிர்கடவுள்வானத்தீண்டுமுன்னெழுந்துதீந்தண
பைங்கதிராறுகொய்துபசுங்களையருத்தியாவம
பொங்கமுப்போதுங்கோயிற்புறத்தொட்டித்தீர்த்தமாடிச்
சங்கரன்றனைநூற்றெட்டுமெய்வலஞ்சாரசெய்தி. (௩௨)

(உ௮) கொலைப்பழி-பிரமகத்தி கோட்பட்டு - விழுங்கப்பட்டு. கானவன்-வேடனாகியகடவுள். ஏட-இது இக்காலத்து வழங்காவெனமருவியது. (உ௯) தற்பகன்-சயனத்தையடைந்தவன். தற்பம்-சயனம். தற்பகையானவாறும் எனவும்பாடம். (௩௦) கறை-குற்றம்.

(௩௧) வருக்கம்-மரபு. தவர்-சிவனடியார். (௩௨) புறத்தொட்டித்தீர்த்தம்-சிவாலயத்தின் புறத்திலுள்ள தீர்த்தத்தொட்டியி லிருக்கும் தீர்த்தம். இது-கங்காதீர்த்தத்திற்கொப்பென்பர். முப்போது-காலை, மாலை, உச்சி என்பன.

இத்தவநெறியினின்றலிப்பழிகழியுமென்னாச்
சித்தவன்புடையவேடத்திருவுருக்கொண்டகொன்றைக்
கொத்தவனுரைத்தான்கேட்டுக்கொடிச்சியாயிருந்தவம்மை
மத்தவன்கரித்தோல்போர்த்தமறவனைவினவுகின்றாள். (௩௩)

ஐயவிக்கொடியோன்செய்தபாவத்துக்களவில்காலம்
வெய்யநாலேழுகோடிநரகிடைவீழ்ந்தானேனு
முய்வகையிலாதபாவியிவனுக்கென்னுய்யுந்தேற்றஞ்
செய்வகையென்றுகேட்பசெங்கணமால்விடையோன்செப்பும். ()

அடுபழியஞ்சாநீசராயினுநினைக்கினச்சம்
படுபழியஞ்சான்செய்தபாதகத்தொடக்குண்டெங்கும்
விடுவகையின்றிவேறுகளைகணுமின்றிவீயக்
கடவனைக்காப்பதன்றேகாப்பன்றன்கருணைமூர்த்தி. (௩௫)

நெய்தற்போதனையவுண்கணேரிழைநீயாதொன்று
செய்தற்குஞ்செய்யாமைக்கும்வேறொன்றுசெயற்குமாற்றன்
மெய்தக்ககருணைவள்ளல்வேண்டினெவ்வினைஞரேனு
முய்தக்கோராதல்செய்கையுன்னருள்விளையாட்டன்றே. (௩௬)

என்றகமகிழ்ச்சிபொங்கவியம்பினளியம்பலோடும்
குன்றகநாடவேடக்குழகனுமறைந்துவெள்ளி
மன்றகநிறைந்தான்மேகமறைந்திடமறைந்துசெல்லு
மின்றகவிடாதுபின்போமவிளங்கிழைமடந்தையோடும். (௩௭)

ஆதனுங்கதுகண்டானற்புமடைந்துகூட
னாதனார்நவின்றவாறுன்னனனெறிவிரதச்செய்கை
மாதவவொழுக்கந்தாங்கிவருமுறைமதியமூன்றிற்
பாதகங்கழிந்துதெய்வப்பார்ப்பனவடிவமானான். (௩௮)

---

(௩௩) கொடிச்சி - வேட்டுவிச்சி (௩௫) களைகண - பற்றுக்கோடு. (௩௬) செய்தற்கும் செய்யாமைக்கும் வேறு ஒன்று செயற்கும் என்றது - கர்த்தத்துவம், அகர்த்தத்துவம், அந்நியதாகர்த்தத்துவம் என்னு மூன்றிறைமைக் குணங்களை.

(௩௭) மின்தக - மின்னலைப்போல.

(௩௮) ஆதன்-அறிவில்லாதவன். ஆததாயியுங்கண்டானு, எனவும்பாடம். ஆததாயி - மாபாதகன் விரதம் என்றது-ஒருபொழுதுண்டலும், பசுக்களுக்குப் புல்லருத்தலுமாகியவற்றை. மாதவம் என்றது - ஏவல்செய்தலும், தீர்த்தமாடுதலுமாம்.

சொற்பதங்கடந்தவெங்கைசுந்தரநாதன்றுளிற்
பற்பலவடசொன்மாலைபத்தியிற்றொடுத்துசசாத்தித்
தற்பரவறிவானந்தத்தனியுருவுடையசோதி
பொற்பதமருங்கிற்புக்கான்புண்ணியமறையோனம்மா. (நக)

அன்னையைப்புணர்ந்துதாதைகுரவனுமந்தனுளன்
றன்னையுங்கொன்றபாவந்தணித்துவீடளித்ததென்றாற்
பின்னைநீரிழிநோய்குட்டம்பெருவயிறீளைவெப்பென்
றின்னநோய்தீர்க்குந்தீர்த்தமென்பதோவிதற்குமேன்மை. (சo)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்

அழிந்தவேதியன்மா பாதகந்தீர்த்த கறிந்துவேந் தமைசசரரு ளா, ரொழிந்தபாருள்ளார் வானுளார்வியப்ப முற்றுநல் லுரையு ணர்வெல்லாம, கழிந்தபேரருளிக கயவன்மேல்வைதத காரணம் யாதெனக் கணணீர் வழிந்துநான்மாடக் கூடலுயகனை வழுத்தி ஞர் மகிழ்சசியுட் டிளைத்தார். (சக)

மாபாதகந்தீர்த்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் நரு - க்கு - திருவிருத்தம் - கருஎச.

இருபத்தேழாவது,

அங்கபவெட்டினபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

வேதகந்தரித்தமுக்கண்வேதியன்மறையோன்செயத
பாதகந்தவிர்த்தவாறுபகர்ந்தனம்விஞ்சையீந்த
போதகன்மனைக்குத்தீங்குபுந்திமுன்னுகச்செய்த
சாதகன்றனைப்போராற்றித்தடித்ததணடஞ்செல்வாம். (க)

(நக) சொல்பதம் - சொல்லளவு. பதம் - அளவு.

(க) வேதகம் - இரசகுளிகை. அதுசெம்பினையுருக்கித் தன் னுெடுகூட்டி வேதித்துப் பொன்னுக்கியும், தான்பொன்னியல்பை க்காட்டாது தன்னுளடக்கி நிற்றலபோலத், தான் பசுக்களைவவ்வா றுசெய்தும் அவற்றினியல்பு சிறிதுந்தோன்றுது அறிவுதந்து நிற் கும் வண்ணந் தன்வியாபகத்துளடக்கி நிற்றலால் வேதகம்தரித்த என்றார். விஞ்சை என்றது-வாள்வித்தையை. போதகன்-ஆசிரியன் சாதகன்-மாணக்கன்.

கூர்த்தவெண்கோட்டியானைக்குலோத்துங்கவழுதிஞாலங்
காத்தரசளிக்குநாளிற்கடிமதிலுடுத்தகூடன்
மாத்தனிநகருள்வந்துமறுபுலத்தவனொரியாக்கை
மூத்தவனொருவன்வைகிமுனையவாள்பயிற்றிவாழ்வான். (௨)

வாள்வினைக்குரவனன்றன்வல்லமண்விடுத்தவேழந்
தோள்வினைவலியாலட்டசுந்தரவிடங்கன்றன்னை
யாள்வினையன்புந்தானும்வைகலுமடைந்துதாழ்ந்து
மூள்வினைவலியைவெல்லுமூதறிவுடையனம்மா. (௩)

கைவினைமறவாள்விஞ்சைக்காவலனவனைத்தாழ்ந்து
தெவ்வினைவெல்வான்கற்குஞ்சிங்கவேறனையார்தம்மு
ளெய்வினையுணர்ப்பாவிசித்தனென்றொருவனுள்ளா
னவ்வினைநிரம்பக்கற்றனனாகலூழ்வலியாலன்னான். (௪)

மானவாள்விஞ்சையாலேகனைநன்குமதிக்கத்தக்க
தானதோர்செருக்கினாற்றன்னாசிரியற்குமாறாய்த்
தானுமோர்விஞ்சைக்கூடஞ்சமைத்துவாளபலருங்கற்க
வூனுலாம்படைவல்லானிலூதியந்தப்பக்கொள்வான். (௫)

ஒருத்தனேயிருவர்வாளின்விருத்தியுமொருங்குகொள்ளுங்
கருத்தனாய்விருத்தனூரிற்கழிவதுகருதியன்னான்
வருத்துவாளினைஞானபாலவரமனந்திரித்துநாளும்
விருத்தமேசெய்வான்றனையைவிரும்பினேற்கிளையோனன்றான். (௬)

தொடத்தொடப்பொறுக்குந்திண்மைத்தொன்னிலமனையானில்லா
விடத்தவன்றேவிபாற்போயிடனுண்டேயிடனுண்டேயென்
றடுத்தடுத்தஞ்சாதென்றுங்கேட்டுக்கேட்டகல்வானாக
நடைத்தொழிற்பாவையன்னநங்கைவாளாவிருந்தாள் (௭)

பின்னொருபகல்போய்ச்செங்கைபிடித்தனன்வலிப்பத்தள்ளி
வன்னிலைக்கதவநூக்கித்தாழக்கோல்வலித்துமாண்ட

---

(௩) ஆள்வினைஎன்றது - ஈண்டு சிவபணிவிடையை. மூள்வினை என்றது - ஆகாமியவினையை. ஆகலூழ் - ஆகூழ்.

(௫) படைவல்லானென்றது - வாளாசிரியனை. ஊதியம் - வருவாய். (௬) விருத்தி - ஊதியம். திரித்து - வேறுபடுத்தி. விருத்தம் - வேறுபாடு. (௭) நடைத்தொழிற் பாவையன்னநங்கை என்றது - நடக்குந் தொழிலையுடைய பிரதிமையையொத்த மாணிக்கமாலையை.

(௮) நூக்கி - சாத்தி.

தன்னிலைக்காப்புச்செய்தாடனிமனக்காவல்பூண்டா
ளந்நிலைபிழைத்ததீயோனனகத்தீவெதுப்பப்போனான். (௮)

அறங்கடைநின்றாருள்ளுமாற்றவுங்கடையனாகிப்
புறங்கடைநின்றான்செய்தபுலைமைதன்பதிக்குந்தேற்றாண்
மறந்தவிர்கற்பினாடன்மனம்பொதிந்துயிர்கடோறு
நிறைந்தநான்மாடக்கூடனிமலனைநினைந்துநொந்தாள். (௯)

தாதகநிறைந்தகொன்றைச்சடையவன்புறம்புசெய்த
பாதகமறுக்குங்கூடற்பகவனெவ்வுயிர்க்குந்தானே
போதகனாகித்தேற்றும்புண்ணியன்புலைஞன்செய்த
தீதகமுணர்ந்துதண்டஞ்செயவதற்குள்ளங்கொண்டான். (௧௦)

கோனுடைக்குரவனேபோற்சித்தனைக்குறுகிச்சித்தா
காளையாநீயுஞ்சாலக்கழியமூப்படைந்தயாமும்
வாளமராடிநந்தம்வலிகளுமளந்துகாண்டு
நாளைவாவருதுநாமுங்காப்புறத்தொருசாரென்றான். (௧௧)

நாதனுங்குரவன்கூறநன்றெனவந்துநாலாம்
பாதகனதற்குநேர்ந்தான்படைக்கலக்குரவன்மீண்டு
போதருமளவிலவ்வையம்புதைபிருள்வெள்ளத்தாழ
வாதவன்வையமூர்ந்தீர்வெள்ளத்துளாழ்ந்ததம்மா (௧௨)

ஆசினன்குரவாக்கின்னாவாற்றினோனபாவம்போல
மாசிருடணிந்தகங்குல்வலிகெடவடிவாள்விஞ்சைத்
தேசிகனொருவனன்னோனறிணியுடலசிதைப்பநீட்டுங்
காய்சினவாள்போற்கீழைக்கலவிடைமுளைத்தான்வெய்யோன். ()

நன்றியைக்கொன்றுதின்றோனயக்கனைக்கஞ்சும்
வன்றிறலரிமானூர்தித்தெய்வதம்வழிபட்டேத்தி
வென்றிவாள்பரவிக்கச்சுவீக்கிவாள்பலகையேந்திச்
சென்றுவாளுழவன்சொன்னசெருக்களங்குறுகினானே (௧௪)

மதுகைவாளமர்க்குநென்னல்வந்தழைக்கூவிப்போன
முதுகடும்புலியேறன்னமுடங்குடற்குரவன்றானு

(௯) அறங்கடை - பாபம். மறந்தவிர்கற்பு - அறக்கற்பு.

(௧௦) புறம்பு-அயல்நாடு. பகவன் என்றது—ஐசுவரியம், வீரியம், புகழ். திரு ஞானம். வைராக்கியம் என்னும் அறுகுணங்களையுமுடையவனாதலின். (௧௨) நாலாம்பாதகம்-காமம். (௧௩) ஆசு - குற்றம். திணிந்த - மிகுந்த, கீழைக்கல - கீழ்த்திசையிலுள்ள உதயகிரி.

(௧௪) அரிமான்-சிங்கம் (௧௫) மதுகை - பலம். நென்னல்-நேற்றைப்போது. அழைக்கூவல்-அழைத்தல. கயவன் - கீழ்மகன்.

மதிர்கழல்வீக்கிக்கச்சுமசைத்துவெண்ணீறுஞ்சாத்திக்
கதிர்கொள்வாள்பலகைதாங்கிக்கயவனுக்கெதிரேவந்தான். (கரு)

மடங்கலேறொன்றும்பைங்கணரியொன்றுமலைந்தாலென்ன
முடங்கல்வான்றிங்களொன்றுமுகக்கணுநான்குதோளும்
விடங்கலுழ்மிடறுந்தோறாவென்றிவாள்விஞ்சைவேந்து
மடங்கலன்றானுநேரிட்டாடமராடல்செய்வார். (கசு)

எதிர்ப்பாபின்பறிவர்நோபோயெழுந்துவானேறுபோல
வதிர்ப்பாகேடகத்துட்டாழ்வுற்றடங்குவாமுளைப்பர்வாளை
விதிர்ப்பாசாரிகைபோயவீசிவெட்டுவர்விலக்கிமீள்வர்
கொதிப்பாபோயநகைப்பராணைகூறுவாமாறிநேர்வர். (கஎ)

வெநகிடுவொபோற்போவாவட்டிநதுவிளிததுமீள்வர்
கொன்னிவொணமாபெற்பாகுறிவழிபிழைததுநிற்ப
ரிந்நிலைநாலைங்கன்னலெலலைநின்றாடல்செயதா
ரந்நிலையடுபோாகாணபாரனைவருங்கேட்நவையன். (கஅ)

குரத்தியைநினைந்தநெஞ்சைககுறித்துரைநாவைத்தொட்ட
கரத்தினைபபார்த்தகணணைககாந்தனைகோடியென்றென்
றுரைத்துரைததவாறுககெலலாமுறுமுறைதணடஞ்செய்து
சிரத்தினைததடிந்துவீட்டினதிருவுருமறைந்துநின்றான். (ககூ)

போர்கெழுகளங்கண்டாருட்பொருபடைகளேவிசசெல்வர்
வார்கெழுகழற்காலானைக்கணடிலர்மனையிற்றேடி
யேர்கெழுகற்பினாளையெங்குற்றான்கொவனெனனனக்
கூர்கெழுவடிவேறகணணாள்போயினாகோயிற்சென்றாள். (உ0)

என்றவப்போக்கோயிறகேகினன்நீணடான்றேடிச
சென்றவாசிந்தன்றனனைசசெருக்களததடுபோர்செய்து
வென்றனையேபின்னந்தவெங்களத்தெங்குந்தேடி
நின்றனைககாணுதிங்குநேர்ந்தனம்பாங்களெனறார். (உக)

விரைசெய்தாரவன்யானங்கம்வெட்டினேனல்லேனீங்க
ளுரைசெய்வதெவன்யாரென்போறசிததனையுடன்றுமாய்த்து
வரைசெய்தோள்விந்தைக்கீந்தாமற்றிதுசுற்றும்வையைத்
திரைசெய்நீர்க்கூடலெந்தைதிருவுளசசெயல்கொலென்றான். ()

(கஎ) பறிவர்-போவர். சாரிகை-சுற்றுதல். (கஅ) வட்டித்தல்-சுழலுதல். குறி-இலக்கு. நாலைங்கன்னல் - இருபதுநாழிகை.

மட்டித்தகலவைக்கொங்கைமனைவியுஞ்சித்தன்றன்னைக்
கிட்டிப்பல்காலும்வந்துகேட்டதுநெருநல்வாய்வந்
தொட்டித்தன்கையைப்பற்றியீர்த்ததுமுள்ளம்வெந்து
தட்டிப்போய்க்கதவந்தாழிட்டிருந்ததுஞ்சாற்றினளே. (உ௫)

அம்மனையருளிசசொன்னபடியெலாமருளிசசெய்து
தெம்முனையடுவாள்வீரர்சித்தனைமாய்த்தாரீது
மெய்ம்மையாமென்றுகண்டமைந்தரும்விளம்பக்கேட்டா
னெம்மையாளுடையகூடலிறைவிளையாட்டேயென்றான். (உ௬)

கொடியைநேரிடையாளோடெகொறறவாளிளையரோடெ
கடியநான்மாடக்கூடற்கணனுதலடிக்கீழ்த்தாழ்ந்து
நெடியநான்முகனுந்தேறநெறியதுசிறியவேழை
யடியனேனளவிறநேநின்னருளவிளையாடலென்றான். (உ௭)

தண்மதிவழிவந்தோனுநகருளாராமுமபாசி
விணமதிமிலைந்தவேணிவிடையவனுடனேக்கி
கணமலர்வெள்ளத்தாழ்ந்துகனைகழலடிபிறறுழந்து
பணமலர்கிதம்பாடியாடினாபழிசசிரினறார. (உ௮)

வேறபடி-வேறு

அடியவருக்கெளியசிவ ர பாகேசிகாவலென றடிவீழ்ந்தேத்தி, வடியயில்வேறகுலோசதுங்கன மான்சகமாலையெனு மனையாளோடு. தொடியணிதோண முதுமகனைசகளிறேறறி சகைவலஞ்சூழ் வித்திப்பான், முடியணிவிதகனை தருணைபாணடியறகுந தன்னிறை மைமுழுதுமீந்தான. (உ௯)

நிலைநிலையாப்பொருளுணாநது பறறிகநதுகரணமொரு நெறி யேசெல்லப். புலநெறிகநருள்வழிபோயப் போதமாகதன்வலியை ப்பொத்திநின்ற. மலவலி விட்டகலவறா மெமிழநதமதிபோல் விளங கிமாறியாநெ, தலைவனடிநிழல்பிரியாப் பேரின்பக் கதியடைந்தான் றமிழர்கோமான். (௩௦)

அங்கமவெட்டினபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் ௫௬ - க்கு திருவிருத்தம் - ௩௬௦உ.

(உ௬) அம்மனை - தாய (உ௮) மதிவழிவந்தோன்-பாண்டியன்.

(௩௦) நிலைப்பொருள் - சிவம். நிலையாப்பொருள் - வைகுந்த முதலியபதவிகள். பற்றுஎன்றது - யான், எனதுஎன்னுமிருவகை ப்பற்றுக்களை.

சிவமயம்.

இருபத்தேட்டாவது,

நாகமெய்தபடலம்.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

செங்கண்மால்விடைமேல்விடங்காசெருக்களத்திடைவாளெடுத்
தங்கம்வெட்டியசேவகத்தையறைந்தனந்தமிழ்மாறன்மேற்
சங்கையிட்டமணிச்சாற்றியதறுகண்வேள்விமுளைத்ததோர்
வெங்கண்வாளரவைந்தலைத்துவிளைந்தவாறும்விளம்புவாம். (௧)

கோதிலாதகுணத்தனந்தகுணப்பெருந்தகைமீனவ
னாதிநாயகனுருவமாகியவைந்தெழுந்தொடுகண்டிவெண்
பூதிசாதனமாவதேபொருளென்றுபத்திமைபூண்டுதன்
றைமையேமுதலாயமன்னவர்தம்மினுந்தலையாயினன் (௨)

இத்தகைச்சிவசாதனங்களிலன்புமிக்கவனெஞ்சுகலா
வத்தன்மெய்த்திருவைந்தெழுத்தொலியாவுநிறைவெளியாலுமுட்
பைத்தவல்லிருளும்புறத்திருளுஞ்சிதைத்துப்பராபரன்
வித்தகத்திருவேடமானவதீனனென்றிருநாடெலாம் (௩)

காயினுங்கடையானமாசுடனள்ளிருட்புனைநெஞ்சரெண்
ணாயிரஞ்சமணவேடரன்னதறிந்துகொண்டுவெகுண்டழற்
றேயிரும்பெனமானவெங்கனல்சுட்டிடக்கரியார்களாய்
மாயிருந்தமிழ்மாறனைத்தெறவஞ்சவேள்வியியற்றுவார். (௪)

எல்லையற்றவளந்துசாலையெடுத்தழற்படுகுண்டமுய
கல்லியாழ்விட்டெழும்புகைகௌவியெண்டிசைகளுமுறச்
செல்லவானவுடுக்களும்பொரிபிற்பொரிந்தனசிந்தநீண்
டொல்லைதாவிவிசும்புகைவரவொட்டிவெங்கனன்மூட்டினர். (௫)

அத்தழன்றெரிகுண்டநின்றுமகன்பிலத்தெழுவானெனப்
பைத்ததுஞ்சிருள்வாயும்வாயிருபாலும்வாலியபகிர்மதிக்
கொத்தெனஞ்சினமொழுகுபற்களுமூழியாரழல்விழிகளும்
வைத்தசைந்தொருவெற்புவந்தெனவந்துளானொருதானவன். (௬)

---

(௧) விடங்கர் - பேரழகுடையவர். (௪) வஞ்சவேள்வி-ஆபிசாரயாகம். (௫) தைவரல்-தடவல். (௬) தழன்று - தொதித்து. பைத்தல்-பரத்தல். வாலிய - வெண்மையாகிய.

உதித்தசெங்கணரக்கவஞ்சனுருத்தெழுந்தெரிவடவையிற்
கொதித்தமெம்பசிதாகமுங்கொடிதாலெனக்கொடியோரைநீர்
விதித்திடும்பணியாதெனக்கெனமீனவன்றனைமதுரையோ
டெதிர்த்தெடுத்துவிழுங்கிவாவெனவேவினுருடனேகினன். (எ)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பாயுடையவர்விடவிடநாகப்படிவுகொணி சிசரனிலனண்டந்,
தோயுடலினனுடல் விடமூறிச்சொரிதுளை யெயிறினன் வடவைச்
செந், தீயுடையனவெனவெரிகண்ணன்றிணிபிருள்வரைமுழையெ
னவிணட, வாயுடையவனெடுநெறிமுன்னி மழைநுழைவரையென
வருகின்றான். (அ)

அரவிறையுறைபிலமவெளிகாணவரையுடல் புதைபடநிலம்வி
ள்ளா, வருவழியழலெழவுயிர்கான்முனவளியுளாகிளாவலி விளிவெ
ய்தப், பொருசினவிழியெதிர்படுபைங்கூழ்புகையெழவனமரைபொ
ரிபொங்கா, கருகிட முதுசினை யிறைகொள்ளுங் ககரிரைசிறைசுரு
ள்படவீழ. (கூ)

அகனிலம்வெருவுற லனைத்தும விறைவெருவுறவெயிலகாலும்
பகன்மதிவெருவுறவிவைகொளும்பணிகளுமவெருவுறவகறிக்கின்
புகர்மலைவெருவுறவடுதண்டப்புரவலனவெருவுறவருசெங்க
ணகைமதிபுரையெயிறவனமாடங்கடிருகுடவயினவருமெல்லை. ()

கண்டவர்கடிநகர்கடிநோடிக்கெளியரோடிநெடுந்தடிகொண்
கொண்டல்கணவளாமதிலவனாகூடற் றடவயிறெருபெருவிடநாக
மண்டமுமகிலமுமொருவாயிட்டிறவருவதையெனநீள்வாய் [ன்.
விண்டுகொண்டணைவதையெனவோடுமவெருவலன்மதிகுலமறவீர

மற்றிதுமுனமதகரிவிட்டோரவர்விறவருவதையெனவெண்ணா,
முற்றிதுதனையும்விளித்தற்கெம்முடையவரிடையவர்விடநாகஞ்,
சுற்றியசடையினருளென்றுசுரருலகிறைசுடரெனநிற்குங், கற்ற
ளியிடையுறையிறைமுன்போய்க்கனைகழலடிதொழுதறைகிற்பான்.

(அ) நிசிசரன் - இராக்கதன். (கூ) அரவுஇறை - பாம்புகளுக் கரசனாகிய ஆதிசேடன். கால் - பெருமூச்சு. வளி - காற்று. பொங்கர் - சோலை. ககம் - பட்சி.

(க0) இவை என்றது - சந்திரசூரியர்களை. பணி - இராகுகேதுக்கள். தண்டப்புரவலன் - தண்டாயுதத்தையுடையயமன். குடம்- மேற்கு.

(கஉ) கற்றளி - மாணிக்கவிமானம். தளி - கோயில்.

வழிவழியடிமைசெய்தொருபோதுமறவலன்வழிபடுமடியேனின்
மொழிவழிமுறைசெய்துவருவேனிம்முதுநகரடையவுமமணீச
ரழிவதுகருதினர்விடுநாகமடைவதுனருள்வழியதனுவி
கழிவதுகருதியவடியேனைக்கருணைசெய்தருளிதுகடனென்றான். ()

அனுமதிகொடு தொழுதிறைபாத மகமதிகொடு புறனடைகின்ற,
பனிமதிவழிவருதமிழ்மாறன் பகழியொடடுசிலையினனேகிக், குனி
மதிதவழ்தருமதினீடு கொடியணி குடகடை குறுகான்முன், றனி
வரையெனநிகாதருகோபத் தழல்விழியரவினையெதிர்கண்டான். ()

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பல்பொறிப்பகுவாயப் படமபுடைபரப்பிப் பக்கமெணடிசையொ
டுவிசுமபிற, செலச்திாபுதைதது திணியிருள் பரப்பித் திங்களின்
பகிாபுரைசஞ்சம, பிலகெயிறதுசகிப் பெரிதுயிாத் தகலவாய் பிளந்
துமாநகமெலாமொருங்கே. யொலலெனகெளவி விழுங்குவான்சீ
றியுருத்தனனுரகவாளவுணன். (கரு)

அடுத்தனனரச சிங்கவேறிடியே றஞ்சவார்த்தஙகையிற்சாப, மெ
டுத்தனனெடுநா ணிருதலைவணக்கி யெரிமுகக் கூர்ஙகணை தொடுத்
து, விடுத்தனன்விடுதத சரமெலா முரகனவெறுந்துகள படக்கறித
துமிழ்ந்து. படுத்தனன்பொருதுபஞ்சவன்புராரி பஙகயசசேவடிநி
னையா. (கசு)

கொடியதோா பிறைவா யமபினைவிடுததுக கோளாரவளையுட
றுணிததா, னிடியதோ வெனவார்த் தெரிசிறக்குருதி யிரஙகிவீழரு
வியிறகவிழ, நெடியதோருடலமபுரளபடக்கூவா னெளிதர விளிப
வன்மேலைக, கடியதோாாலா கலவெள்ளமபோலக கக்கினன்கறை
யிருணஞ்சம். (கஎ)

தீவிடமுருகதுத்திணியிருள்கடுப்பத்திருநகரெஙகணுஞ் செறி
ந்த, காவிடஙகூவல் கயந்தலைசதுக்கங கழகமாவணமகழிஞ்சி, கோ
விடமாட முபரிகைமேடை கோபுரமரஙகெலாம்பரந்து. தாவிடமய
ங்கி யுறஙகினர்போலச சாம்பினாதனிநகர்மாக்கள். (கஅ)

(கரு) பொறி - புள்ளி. பகுவாய் - பிளந்தவாய். பில்கல்-சிந்து
தல். (கசு) எரிமுகம் - தீகெகொப்புளிக்கும்முகம். கறித்து-கடித்து.

(கஎ) பிறைவாயம்பு - அர்த்தசந்திரபாணம். மேலை என்றது-
திருப்பாற்கடல் கடைந்தநாளை. (கஅ) கா-சோலை. கூவல்-கிணறு.
கயம்-குளம். சதுக்கம் - நாற்றெருக்கூடுமிடம். கழகம் - கல்விசசா
லை இஞ்சி-மதில். கோஇடம் - அரசன்கோயில். அரங்கு - நாடக
சாலை.

நிலைதளர்ந் துடலந் திமிர்ந்துவேர் வரும்பி நிறைபுலன் பொறிகரணங்க, டலைதடு மாறி யுரைமொழி குழறித் தழுதழுப் படைந்து நாவுணங்கி, மலைதரு கபமே னிமிர்ந் துணர்வழிந்து மயங்கிமூச் சொடுங்கியுள்ளாவி, யலைதர வூசலாடினா கிடந்தா ரன்னதொன் னகருளா ரெல்லாம். (ககூ)

தென்னவன் விடங்கண் டஞ்சுமால் போலச் சினகர மடைந்துதாழ்ந் தெழுந்தாய், முன்னவ வாதி முதல்வவி தகின்றி முளைத்தவா முடிவிலா முனிவ, வென்னவ வன்பர்க் கெளியவ யார்க்கு மிறையவ விந்நகர்க் கென்று, மன்னவ வறிமறையவ முக்கணா வானவ வினைச்சர ணடைந்தேன். (உ0)

அடுத்துவந் தலைக்குமாரி வைகுந் துறுமா புணடேழுமொன் றாகத், தொடுத்துவந் தலைக்கும் பெருமழை தடுத்தாய் துளைக்கைவிண் டொழாவெண் பிறைக்கோ, டெடுத்துவந் தலைக்கு கவிர்த்தினை விளித்துமிந் நகர்ப்புந் தனைப்பினை மந்தர வரைக்கு விடத்திறன் மயங்கும் வருத்தமுங் களைதியென் றிரந்தான். (உக)

அருட்கடலனைய வாதிநாயகனா ரனைத்தசடை யணிமதிக் கொழுந்தின், பெருக்கடைய முதத்துளி சிறிதுப் பிலிற்றுத்தென் பிலிற்றிடலோடும், பொருக்கெனவெங்கும் பாவினிறப் பரைபோற் புரையறக்கலந்து பணடுள்ள, திருக்கிளர் மதுரக மாப்புனிதஞ் செய்ததச் சிறுதுளியமம (உஉ)

இரவிமுன் னிருளதென விரையருண முனைனிருணமலவலியெனவெங்கும். பரவியவழுதால் விடமகன் றவசப படிவொடுங்கியாவருமின்பம், விரவியகளிப்பின் மேவினரிருந்தார் மீனவா பெருந்தகைவேந்தன். னரவணி சடையாரங் கனைப்ருகமாரனே யாகிமணக் காவல்செயதிருந்தான (உங)

நாகமெய்தபடலம் முற்றிற்று.

படலம் ஙஎ - ககு திருவிருத்தம் - கசூஉ'ங.

(ககூ) திமிர்ந்து - கம்பித்து. (உ0) விதகின்றி முளைத்தவ என்றது - திருவருட்படிவங் கொண்டமையை. (உங) அவசம்-துக்கம்.

சிவமயம்.

இருபத்தொன்பதாவது,

மாயப்பசுவைவதைத்தபடலம்.

கலிநிலைத்துறை.

சுருதியின்புறத்தவர்விடுமோராவினைச்சுருதி
கருதரும்பரனருளுடைக்கௌரியன்றுணித்த
பரிசிதங்கதுபொருந்தமண்படிறர்பின்விடுப்ப
வருபெரும்பசுவிடையினனமாய்த்ததும்பகாவாம். (க)

பணப்பெரும்பகுவாயுடைப்பாந்தளையனந்த
குணப்பெருந்தகைதுணித்தபின்னவருகுண்டா
தணப்பருங்குழாங்காலினூற்றளண்டுசெலலுங்
கணப்பெரும்புயல்போலுடைந்தோடினகலங்கி (உ)

உடைந்துபோனவரனைவருமோரிடத்திருள்போ
லடைந்துநாமுன்புவிடுத்தமால்யானைபோலின்று
தொடர்ந்தபாம்பையுந்தொலைத்தனனாமேலினிச்சூழ்ச்சி
மிடைந்துசெய்வதியாதெனவினயமொன்றோர்வார். (ங)

ஆவையூறுசெய்யாப்பழியஞ்சுவார்தனை
யேவுவாமிதுவேபுணர்ப்பெனாச்சூழ்ந்திசைந்து
பாவகாரிகள்பண்டுபோற்படுத்தழல்வளர்த்தார்
தாவிலாவுருவாகியோர்தானவன்முளைத்தான். (ச)

குண்டழற்கணின்றெழுந்தவக்கொடியவெம்பசுவைப்
பண்டுபோலவர்விடுத்தனர்கூடன்மாபதிமே
லுண்டுமில்லையுமெனத்தடுமாற்றநூலுரைத்த
பிண்டியானுரைகொண்டழல்பேயமண்குண்டர். (ரு)

கலிவிருத்தம்.

மாடமலிமாளிகையிலாடுகொடிமானக்
கோடுகளினோடுமுகில்குத்திமிசைகோத்துச

(க) சுருதியின் புறத்தவர் என்றது - சமணர்புறச் சமயத்தரு ளொரு திறத்தராதலின். படிறர் - வஞ்சகர். (ரு) குண்டு - ஆழம். உண்டு - அஸ்தி. இல்லை - நாஸ்தி. தடுமாற்றநூல் - பூர்வாகமம், அங்காகமமுதலிய சமண நூல்கள். பிண்டி - அசோகு.

சேடன்முடியுங்கதிர்கொள்சென்னிவரையுந்து
ளாடவடியிட்டுலவையுஞ்சிடவுயிர்த்தே (௬)

விடுத்திடுமுயிர்ப்பினெதிர்பூளைநறைவீபோ
ளடுத்திடுசராசரமனைத்துமிரிவெய்தக்
கடுத்திடுசினக்கனலினுக்குலகமெல்லா
மடுத்திடுதழற்கடவுள்வார்புனலைமான (௭)

உடன்றிறைகொள்புள்ளொடுவிலங்கலறியோட
மிடைந்தபழுவத்தொடுவிலங்கலைமருப்பா
லிடந்தெறிமருத்தெனவெறிந்தளவிலோரைத்
தொடர்ந்துடல்சிதைத்துயிர்தொலைத்திடியினார்த்தே. (௮)

மறலிவருமாறெனமறப்பகுவாய்கொண்
டறலிவர்தடம்பொருநையாறுடையமாறன்
றிறலிமலர்மங்கையுறைதென்மதுரைமுன்று
விறலிவருகின்றதுமீனவனறிந்தான. (௯)

மீனவனுமாநகருணமிகவருமுசுகண
வானவனைமாமதுரைமன்னவனைமுனனோ
தானவனையாழ்கொடுசாயத்தவனேயேந்தா
வானதுரைசெய்துமெனவாலயமடைந்தார (௧௦)

நாதமுறையோபொதுவினமாறிநடமாடு
பாதமுறையோபலவுயிர்க்குமறிவிக்கும்
போதமுறையோபுனிதபூரணபுராண
வேதமுறையோவெனவிளித்துமுறையிட்டார். (௧௧)

நின்றுமுறையிட்டவரை தனருணேசகா
னன்றருள்சுரந்திடபநந்தியைவிளித்துச
சென்றமணரேவவருதீப்பசுவைநீபோய்
வென்றுவருவாயெனவிளம்பினனவிடுத்தான். (௧௨)

கலிநிலைத்துறை.

தண்டநெகழுகூறறமுமஞ்சத்தறுகட்செங்கட்
குண்டந்தழன்றுகொதிப்பக்கொடுநோக்கெறிந்து

---

(௬) உலவை - காற்று. (௭) பூளை - ஒருவிதசசெடி. வீ-மலர்.
(௮) பழுவம் - சோலை. விலங்கல் — மலை. மருத்து - காற்று.
(௯) அறல் - கருமணல். திறல் - பகை. விறல் - வெற்றி.
(௧௦) தானவன் - சலந்தராசுரன்.

துண்டந்துழாவக்கடைவாய்நுரைசோர்ந்துசென்னி
யண்டந்துழாவவெழுந்தன்றடலேறுமாதோ. (கங)

நெற்றித்தனியோடைநிமிர்ந்துமறிந்தகோட்டிற்
பற்றிச்சுடர்செம்மணிப்பூணபிறையையநாகஞ்
சுற்றிக்கிடந்தாலெனத்தோன்றவெள்ளாழியீன்ற
கற்றைக்கதிர்போற்பருமம்புறங்கௌவிமின்ன. (கச)

கோட்டுப்பிறைகால்குளிரவெண்கதிர்க்கற்றைபோலச்
சூட்டுக்கவரித்தொடைதொங்கலுநெற்றிமுன்னுப்
பூட்டுத்தரளமுகவட்டம்பொலியப்பின்னன
மாட்டுச்சதங்கைத்தொடைகல்லெனவாய்விட்டார்ப்ப. (கரு)

பணிநாவசைக்கும்படியென்னக்கழுத்திலவ்வ
மணிநாவசைப்பநகைமுத்தின்வருத்தத்தண்டைப்
பிணிநாணசிறுகிண்கிணிப்பிப்பலமாலைத்தொங்க
லணிநாணலம்பச்சிலம்பார்ப்பவடிகளூன்றும். (கசு)

அடியிட்டுநிலங்கிளைத்தண்டமெண்டிக்கும்போர்ப்ப
பொடியிட்டுயிர்த்துப்பொருகோட்டினிற்குத்திக்கொத்திட்
டிடியிட்டதிர்காரெதிரேற்றெழுந்தாங்குநோக்கிச்
செடியிட்டிருகண்ணழல்சிந்தநடந்ததன்றே (கஎ)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பால்கொண்டெழில்வெண்டிங்கட்பகிர்கொண்டமருப்பிற்கொண்மூ
சூல்கொண்டவயிறுறைக்கிண்டுதுளியோவெள்ளிக்குன்றங் [ச்
கால்கொண்டுநடந்தாலென்னக்கடிந்துடனுரைசசீற்ற
மேல்கொண்டுநாற்றம்பற்றிவீங்குவாப்பெறிந்துகிட்டா. (கஅ)

குடக்கதுகுணக்கதென்னக்குணக்கதுகுடக்கதென்ன
வடக்கதுதெற்கதென்னத்தெற்கதுவடக்கதென்ன
முடுக்குறுமருப்பிற்கோத்துமுதுகுகீழாகத்தள்ளு
மெடுக்குறுமலையைக்கால்போதென்னத்திசைப்புறத்துவீசும். (க௯)

(கங) துண்டம் - மூக்கு. அடலேறு என்றது - அதிகாரநந்தியை. (கச) ஓடை - நெற்றிப்பட்டம். வெள் ஆழி - திருப்பாற்கடல். பருமம் - கவசம்.

(கரு) கோடு-கொம்பு. கால்-கக்குகின்ற. பூட்டுத் தரளமாவது-பருத்தமுத்து முற்படப்பூணைகல். (கசு) கிணகிணி - சிறுசதங்கை. பிப்பலம் - அரசிலை. (கஎ) செடி - ஒளி. (கஅ) நாற்றம்பற்றி என்றது - விலங்கினங்கள் மோப்பமுற்றுச் செல்லுதலை.

கொழுமணிச்சிகரகோடிசிதைபடக்குவட்டில்வீசும்
பழுமரச்செறிவில்வான்றோய்ப்பணையிறவெறியும்வானின்
விழுமறப்பசுப்போல்வீழவேலைவாய்வீசுமிவ்வன்
செழுமதிக்கோட்டுநந்தித்தேவிளையாடல்செய்து (உ0)

பூரியரெண்ணியாங்கேபொருதுபிருற்றுஞ்செய்யா
தாரியவிடைதன்மாண்டவழகினைக்காட்டக்காமுற
றீரியநறும்பூவாளியேறுபட்டாவியோடு
வீரியம்விடுத்துவீழ்ந்துவெற்புருவாயிற்றன்றே (உக)

வாங்கினபுரிசைமாடமாநகராருவின்பந்
தூங்கினவரவாய்வேம்பினறேடவிழ்தாரானறிணமேடாள்
வீங்கினவிரவிகோன்றவீங்கிருளுடைந்ததென்ன
நீங்கினநாணமோடுநிலையமணந்துழாங்கனெல்லாம (உஉ)

உலகறிகரியாததன்பேருருவினையடபகுணாக்
குலவுறநிறுவிறசூக்கவடிவினைக்குறுகிக்கூடற
றலைவனைவணங்கவீசன்றனனருளசுரந்துபண்டை
யிலகுருவாகியிம்மணிருக்கெனவிருந்திருனே. (உங)

அந்நிலைநகருளாருமனஞ்சதுமகிழ்ச்சிதாங்கிச
சன்னிதியிருந்தநந்திதாளடைந்திறைஞ்சிப்போக
யின்னவிர்சடையானந்தியெவனருள்சாலயீறுமோதகி
யின்னமுதனையாளோடுங்கனிசிறந்திருக்குநாளில். (உச)

அவ்விடைவரைமேன்மு [illegible]
தெவ்வடுசிலையிராமன்வானரஞ்சேனைசூழ
மைவ்வரையனையதம்பிமாருதிசூழநீகிவ
ணிவ்வடல்வீரரோடுமெய்தியங்கிருந்தானமனறே. (உரு)

அன்னதுதெரிந்துவிந்தமடக்கியமுனியயதெயதி
மன்னவறகாகக்கூறிமழவிடைக்கொடியோனகூடற
பன்னரும்புகழ்மையோதுபரவலைபரிசெய்ய
முன்னவன்பெருமைகேட்டுமுகிழ்த்தகைமுடியோனாகி. (உசா)

(உ0) பணை-கிளை. வானிலவிழும அறப்பசு என்றது-துருவாச முனிவர் சாபத்தால் கடலில்விழுந்த காமதேனுவை. (உக) பூரியர்-கீழ்மக்கள். ஈரிய - குளிர்ந்த (உஉ) அரம்-பாவிதவாள்.

(உங) போஉரு-தூலவடிவம். பண்டை இலகு உரு-முன்னுள்ளசிலாவடிவம். சூக்கம்-இதுசூக்குமம் என்னும் பிராகிருதச்சிதைவு.

(உரு) விடைவரை-இடபக்குன்று. மைவரை-நீலமலை. தம்பி-இலக்குமணன். (உசா) விந்தமடக்கியமுனி - அகத்தியமுனிவர்.

மாயப்பசுவைவதைத்தபடலம்.

முனியொடுகுறுகிசெம்பொன்முளரியுண்மூழ்கியாதித்
தனிமுதலடியைவேணிமுடியுறத்தாழ்ந்துவேத
மனுமுறைசிவாகமத்தின்வழிவழாதருச்சித்தேத்திக்
கனிவுறுமன்பிலாழ்ந்துமுடிமிசைக்கரங்கள்கூப்பி. (௨௭)

புங்கவசீவன்முத்திபுராதிபபுனிதபோக
மங்கலமெவற்றினுக்குங்காரணவடிவமான
சங்கரனினதுதெய்வத்தானங்களனந்தமிந்த
வங்கணமாஞாலவட்டத்துள்ளனவவைகடம்மில (௨௮)

கலிநிலைத்துறை

அற்புதப்பெரும்பதியிந்தமதுரையினாற்றப்
பொற்புடைத்தென்பதெவன்பலபுவனமுநின்பாற்
கற்புவைத்துயநீசெய்தகருமத்தினவிருத்தம்
வெற்புருக்களாயப்புடைநின்றுவிளங்கலானன்றே. (௨௯)

கண்டவெல்லைபிறறுன்பங்களகளைந்தறகுமளவைக
கண்டரும்பெருஞ்செல்வங்களளித்தற்குங்கருணை
கொண்டுநீயுறைசிறப்பினாற்குளிர்மதிக்கண்ணி
யண்டவாணவிவ்விலிங்கத்துக்கொப்புவேறுண்டோ (௩0)

தோய்ந்திடும்பொழுதீட்டியதொலைவில்வினைப்படல
மாய்ந்திடும்படிமாயத்துரிஞமங்கலம்போக
மீந்திடும்படிக்கிருந்தமாதீர்த்தத்தினியல்வை
யாய்ந்திடும்பொழுத்தற்கொருதீர்த்தமொப்பாமோ (௩௧)

எத்தலத்தினுமொவ்வொன்றுவிழுமியதாமிந்த
மெய்த்தலத்திலிம்மூவகைவிழுப்பமும்விளங்கு
மத்தவாதலாலித்தலமடைந்தவரெவர்க்குஞ்
சித்தசுத்தியும்பல்வகைச்சித்தியும்பயக்கும (௩௨)

அடியனேனெண்ணுங்கருமமுஞ்சாத்மேயாக
முடியுமாவரிதச்செயன்முடியுமெப்படியப்
படிபுரிந்தருள்கடிதெனப்பணிந்தனன்பரவு
நெடியவான்படுமமுதெனவெகிாமொழிநிகழ்த்தும். (௩௩)

---

(௨௯) அற்புதம் - ஞானம். கற்பு - உறுதி. கருமத்தின் விருத்தம் - திருவிளையாடலின் சரித்திரம். (௩௧) மங்கலபோகம்-சிவபோகம். (௩௨) சித்தசுத்தியாவது-நித்தநைமித்தியகருமங்களைச் சிவார்ப்பணமாகச் செய்தலால் வரும்பேறு. பல்வகைச்சித்தி என்றது-அணிமாமுதலிய வெண்வகைச்சித்திகளை. (௩௩) சந்தம்-உண்மை.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

இரவிதன்மரபின்வந்தவிராமகேளெமக்குத்தென்கீழ்
விரவியதிசையிற்போகிவிரிகடற்சேதுகட்டிக்
கரவியவுள்ளக்கள்வன்கதிர்முடிபத்துஞ்சிந்தி
யரவமேகலயிறுளையருஞ்சிறையழுவநீக்கி. (௩௪)

மீண்டுநின்னயோத்தியெபதிவிரிகடலுலகமபன்று
ளாண்டினிதிருந்துமேனுள்வைகுண்டமடைவாயாக
வீண்டுநீகவலைகொள்ளேலெனவசரீரிகேட்டு
நீண்டவன்மகிழ்ந்துதாழ்ந்துரிருததனைவிடைகொண்டேகி. (௩௫)

மறைப்பொருளுரைத்தோன்சொன்னவண்ணமேயிலவகையெய்தி
யறத்தினைத்தின்றபாவியாவிநின்றனையான்செலவத்
திறத்தினையிளவற்கீந்துதிருவிராமேசநகண்டு
கறைப்படமிடற்றிறுனையருச்சித்துககருணைவாங்கி. (௩௬)

பற்றியபழியினீந்திபிந்திரன்பழியைதீர்த்த
வெற்றிகொள்விடையிறுனைமீளவுமவந்துபோற்றி
யற்றிரளனையகோதைகற்பினுககரசியோடுஞ்
சுற்றியசடையிராமன்றெனனகரடைந்தானிப்பால். (௩௭)

கலிநிலைத்துறை

செஙகோலனந்தகுணமீனவன்றேயஙகாப்பக்
கொஙகோடவிழ்தாரகுலபூடணன்றன்னையின்று
பொஙகோதைஞாலப்பொறைமற்றவன்பாலிறக்கி
யெஙகோனருளாற்சிவமாநகரேறினுனே. (௩௮)

மாயப்பசுவைவதைத்தபடலம் முற்றிற்று

ஆ படலம் - ௩௮ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௧௬௬௩.

(௩௪) விரவியதிசை - தெறகுங கிழக்குஙகலந்த தென்கீழ்த் திசை.

(௩௬) பாவிஎன்றது - மகாபாதகனுகிய இராவணனை - இளவல்-இளையவனுகிய விபீடணன்.

(௩௭) பற்றியபழி - இராவணனைக்கொன்ற பிரமகத்தி. கற்பினுக்கரசிஎன்றது-சானகியை.

(௩௮) கொங்கு - மகரந்தம்.

சிவமயம்.

முப்பதாவது,

மெய்க்காட்டிட்ட படலம்.

கொச்சகக்கலிப்பா.

பாவமெனவடிவெடுத்தபடிற்றமணாபழித்தழல்செய்
தேவவருமறப்பசுவையேறுயாததோனவிடைநந்திக்
காவலனைவிடுத்தழித்தகதையுரைத்துமட்டாலைச
சேவகன்மெய்க்காட்டிட்டுவிளையாடுந்திறமுரைப்பாம். (க)

வெவ்வியமும்மதயானைவிறற்குலபூடணன்சமண
ரவ்வியவஞ்சனைகடந்தவனந்தகுணச்செழியன்பாற
செவ்வியசெங்கோலவாங்கித்திகிரிதிசைசெலவுருட்டி
வவ்வியவெங்கலிதுரந்துமண்காத்துவருகின்றான். (உ)

சவுந்தரசாமந்தனெனத்தானைகாவலனொருவன்
சிவந்தசடைமுடியண்ணலடியவரேசிவமாகக
கவர்ந்தொழுகியருச்சிக்குங்கடப்பாட்டினெறிநின்றோ
னுவந்தரசறகிருமைக்குந்துணையாகியொழுகுநாள். (ங)

வல்வேடர்க்கதிபதியாய்வருசேதிராயனெனும
வில்வேடனொருவனவனவிறலவலியானமேலிட்டுப
பல்வேறுபரிமானரோப்பஞ்சவன்மேற்படையெடுத்துச
செல்வேனென்றுரவலித்தான்றென்னாபிரானஃதறிந்தான். (ச)

தன்னதுதாணிழனின்றசாமந்தனறனைப்பார்த்தெம்
பொன்னறைதாழ்திறந்துநிதிமுகந்தளித்துப்புதிதாக
வின்னமுஞ்சிலசேனையெடுத்தெழுகிகொள்கென்று
னன்னதுகேட்டுச்சனடிக்கன்புளானெனச்செயவான்.)

தென்னவர்கோன்பணித்தபணிபின்றள்ளசிந்தையிலன்
புன்னவரனருள்வாந்துமுனனீப்பவொல்லைபோயப்

(உ) அவ்வியம்-பொறாமை. திகிரி-சக்கரம். கலி - துன்பம்.

(ங) தானைகாவலன்-சேனாபதி. கடப்பாடு - உறுதி. இருமை-இம்மை, மறுமை. (ச) வலித்தல் - ஊக்கத்தாற்றுணிதல.

(ரு) சாமந்தன் என்றது - சௌந்தரசாமந்த னென்னுஞ் சேனாபதியை. (சா) ஒல்லை - விரைவு. அறத்தாறு - தருமவழி. ஈட்டல்-சேர்த்தல்.

தெண்ணிறைமீனநோக்கிநாழிகையெண்ணியெண்ணிக்
கண்ணுதலெழுச்சிகாணபானளந்தனன்கமகுலெல்லாம். (உ0)

தெருட்டருமறைகடேரூசசிவபரஞ்சுடரோனன்பன்
பொருட்டொருவடிவங்கொண்டுபுரவிமேற்கொண்டுபோது
மருட்படையெழுச்சிகாண்பான்போலவாரகலியின்மூழ்கி
யிருட்கெள்கழுவித்தூயவிரவிவந்துதயஞ்செய்தான். (உக)

பொருநரேறனையானேர்ந்துபோந்தநான்மாடக்கூடற்
கருணைநாயகனைத்தாழ்ந்துகைதொழுதிறைந்துவேண்டிப்
பரவிமீண்டொளிவெண்டிங்கட்பன்மணிக்குடைகவிழ்கிக்
குருமதிமருமான்கோயில்குறுகுவானகுறுகுமெலலே. (உஉ)

கரைமதியெயிற்றுசசங்குகன்னன்முனனுனவென்றிப்
பிரமதகணமுங்குண்டப்பெருவயிற்றெருவனுதி
வரைபுரைகுறுந்தாட்பூதமறவழுங்குழுமிவீக்கு
குரைகழல்வலியநோனருட்கோனுடைவயவராகி. (உங)

நெட்டிலைவடிவாள்குந்தந்தோமரநேமிநெய்த்தோ
ரொட்டியகணிச்சிசாபமுடம்பிடிமுதலாவெண்ணப்
பட்டவெம்படைமூவாறுமபரிந்தசெங்கையாகாலிற
கட்டியகழலர்காலிற்கடியராயப்புறம்புகாப்ப. (உச)

வார்கெழுகழற்கானந்திமாகாளன்பிருங்கிவென்றித்
தார்கெழுநிகும்பனகும்போதரனமுந்றலைவாயாரும்
போர்கெழுகவசந்தொட்டுப்புணடரநுதலிற்றீட்டிக
கூர்கெழுவடிவாளேந்திக்குதிரைசசேவகராயசூழ. (உரு)

கற்றைசசாமரைகள்பிசசங்கவிகைபூங்கொடிக்காடெங்கு
முற்றக்காரொலியுநாணத்தூரியமுழுதுமேங்கக
கொற்றப்போர்விடையைத்தானேகுரங்குளைப்பரியாமேறகொண
டொற்றைச்சேவகராய்மாறியாடியவொருவர்வந்தார். (உசு)

(உக) தெருள - ஞானம. அன்பன என்றது - சௌநதரசாமந்தனை. ஆர்கலி-சமுத்திரம். (உஉ) பொருநர்-வீரர். குரு - நிறம்.
(உங) வீக்கல்-கட்டல். நோன்-வலிமை. (உச) நெய்த்தோர்-உதிரம். கணிச்சி-மழு. சாபம்-வில். உடம்பிடி-வேல். கால்-காற்று.
(உசு) பிசசம்-பீலிக்குடை. தூரியம் - வாசசியம். குரங்கு-தொங்குகின்ற. உளை - புறமயிர். மாறியாடிய ஒருவர் கான்மாறியாடிய பெருமான்.

பல்லியமொலிக்குமார்ப்பும்பாய்பரிகலிக்குமார்ப்புஞ்
செல்லொலிமழுங்கமள்ளர்தெழித்திடுமார்ப்புமொன்றிக்
கல்லெனுஞ்சும்மைத்தாகிக்கலந்தெழுசேனைமேனுண
மல்லன்மாநகர்மேற்சீறிவருகடல்போன்றதன்றே. (௨௭)

சேனையின்வரவுநோக்கித்திருமகன்றிருமுன்னேகுந்
தானையர்தலைவன்றென்னனருணிழல்குறுகிக்கூற
மீனவனுவகைபூததுவெயின்மணிககடையிற்போந்தங்
கானமண்டபத்திற்செம்பொனரியணைமீதுவைகி. (௨௮)

தெவ்வடுமெகிழ்ச்சிபொங்கச்சேனையின்செல்வநோக்கி
யெவ்வெத்தேயத்திலுள்ளாரிவரெனவெதிரேநின்று
கௌவையின்மனச்சாமந்தன்கையிற்பொற்பிரம்புநீட்டி
யவ்வவர்தொகுதியெல்லாமணியணிநிறுவிக்கூறும். (௨௯)

கலிவிருத்தம்.

கொங்கரிவரையகுருநாடரிவரைய
கங்கரிவரையகருநாடரிவரைய
வங்கரிவரையவிவராரியாகளைய
வங்கரிவரையவிவமாளவாகளைய (௩௦)

குலிங்கரிவரையவிவாகொங்கணாகளைய
தெலுங்கரிவரையவிவர்சிங்களாகளைய
கலிங்கரிவரையகௌடத்தரிவரைய
வுலங்கெழுபுயத்திவாகளொட்டியாகளைய. (௩௧)

கொலலரிவரையவிவாகூர்ச்சராகளைய
பல்லரிவரையவிவாப்பப்பரர்களைய
வில்லரிவரையவிவர்விதேகரிவரைய
கல்லொலிகழறபுனைகடாரரிவரைய. (௩௨)

கேகயர்களாலிவர்கள்கேழ்கிளாமணிப்பூண
மாகதர்களாலிவாமராடரிவாகாஞ்சி
நாகரிகராலிவர்கணம்முடையநாட்டோ
ராகுமிவர்தாமெனமெய்காட்டியறிவித்தான். (௩௩)

இத்தகையசேட்புலனுளாரையிவணுய்த்த
வித்தகைமையென்னெனவினவியருள்செய்யே

---

(௨௯) தெவ் என்றது - சேதிராயனுகியபகைவனே. கௌவை-மனக்கவலை. (௩௧) உலம் - திரண்டகல்.

லத்தநினரும்பொருளனைத்தும்வரையாதே
யுய்த்தலினடைந்தனர்களாலெனவுரைத்தான். (௩௪)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அந்நெடுஞ்சேனைதன்னுட்சேணிடையடன்மாவூர்ந்து
பின்னுறநிற்குமொற்றைச்சேவகப்பிரானைநோக்கி
மன்னவனிவர்யாரென்னச்சாமந்தன்வணங்கியைய
வின்னவர்சேனைவெள்ளத்தியாரையென்றறிவதென்றான். (௩௫)

அவரையிங்கழைத்தியென்றானரசன்றன்வழிச்செலவார்போற்
கவயமிட்டவரும்போந்தாகாவலனகளிகூர்ந்தமபொன்
னவமணிக்கலன்பொன்றுடைநல்கினனுளததனபு
தவறிலான்பொருட்டுவாங்கித்தரித்துத்தனதமர்கருமீநதார். (௩௬)

ஆய்ந்தவெம்பரிமாத்தூணடியையங்கிநடத்திககாட்டி
யேய்ந்ததஞ்சேனைவெள்ளத்தெய்திறுரெயதுமெல்லே
வேய்ந்ததார்ச்சேதிராயன்வேட்டைபோய்ப்புலிகோட்பட்டு
மாய்ந்தனனெனவ்றேரொற்றன்வேந்தனமுன்வந்துசொன்னான். ()

முரசதிரனிகநோக்கிமுகமலாந்துவகைபூத்த
வரசனுமனிகவேந்தறகளவிலசீர்ததலைமையோடிம
வரிசைகண்மிதப்பநல்கிவந்துமெய்க்காட்டுத்தந்து
பரசியபதாதிததமபதிபுகச்செலுததுகெனறான. (௩௮)

அறைந்தவார்கழற்காற்சேனைகாவலனனிகந்தத்தஞ
சிறந்தசேணுட்டிற்செல்லச்செலுததுவானபோனறுநிற்ப
நிறைந்தநான்மாடக்கூடனிருததனந்நிலைநின்றங்கே
மறைந்தனன்மனிதவேடங்காட்டியமறவரோடும். (௩௯)

கணடனன்பொருளைநாடனவியக்தனன்கருத்தாசங்கை
கொண்டனன்குறித்துநோக்கியீதுநங்கூடன்மேய

(௩௪) வரையாது - அளவிலலாமல். வரை - அளவு.
(௩௫) சேண-தூரம். (௩௬) கவசம் - கவயம்எனத்திரிந்தது.
(௩எ) பரிமா - இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை. ஐங்கதி யாவன - கவுரிதகம் - (மெல்லியநடை.) ஆககிரந்திதம் - (விரைவுடை.) வல்சிதம் - இருகாற்றூக்கி யாடிவருநடை.) இரேசிதம் - சுற்றிஓடல்.) புலிதம் - முழுவோட்டம்) என்பன (௩அ) அனிகம்-சேனை. பரசல்-துதித்தல். (௪0) ஆசங்கை - சந்தேகம். அன்பு வடிவம் என்றது - பசுகரணங்கெட்டு சிவகரணமாய் நிற்றலை.

வண்டர்தம்பெருமான்செய்தவாடலென்றெண்ணிக்கணணீர்
விண்டனன்புளகம்போர்ப்பமெய்யன்புவடிவமானான். (௪0)

தனக்குயிர்த்துணையாகின்றசாமந்தன்றன்னைநோக்கி
யுனக்கெளிவந்தார்கூடலுடையநாயகரேயென்று
லெனக்கவராவார்நீயேயென்றவறகியாவுநல்கி
மனக்கவல்பின்றிவாழ்ந்தான்மதிவழிவந்தமைந்தன் (௪௧)

மெய்க்காட்டிட்டபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் ௩௧ - கரு - திருவிருத்தம் - ௧௭0௪.

முப்பத்தோராவது,

உலவாக்கிழியருளிய படலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்

அடியார்பொருட்டுப்பரிவயவராகிச்செழியன்காணவிடைக்
கொடியாரவந்துமெய்க்காட்டுக்கொடுத்தவண்ணமெடுத்துரைத்துங்
கடியார்கொன்றைமுடியாரக்கன்னிநாடன்றனக்கிசைந்த
படியாலுலவாக்கிழிகொடுத்தபடியையறிந்தபடிபகர்வாம். (௧)

வள்ளல்குலபூடணன்றிங்கள்வாரந்தொறுந்துசிவதரும
முள்ளவெல்லாம்வழாதுநோற்றொழுகுமவலியாற்றன்னாட்டி
லெள்ளலில்லாவேதியரையிகழ்ந்தானதனான்மழைமறுத்து
வெள்ளமருகவளங்குன்றிவிளைவஃகியதுநாடெல்லாம். (௨)

அரவோரெல்லாநிரப்பெய்தியாகங்கிடந்தநூலன்றி
மறைநூலிழந்துமுனிவேள்விவாணோர்வேள்விதென்புலத்தி [பான்
னுறைவோர்வேளவியிழந்திழிந்ததொழில் செய்தாற்றுதுயிர்வளர்ப்
புறநாட்ணேந்தாபசியாலேபுழுங்கியொழிந்தகுடியெல்லாம். (௩)

என்நாட்டணேவோமெனவிரங்கவிரங்கிமதிக்கோன்மதிநாளிற்
பொன்னுணமுளரித்தடங்குடைந்துசித்திக்களிற்றைப்பூசித்துத்
தன்னாதரவாற்கயற்கண்ணிதலைவன்றன்னையருச்சித்து
முன்னாவீழ்ந்துகரமுகிழ்த்துப்பழிச்சிமகிழ்ந்துமொழிகின்றான். (௪)

(௧) வயவர்-வீரர். உலவாக்கிழி-எடுக்க எடுக்கக் குறைபடாப் பொன்முடிப்பு. (௨) அஃகல்-சுருங்கல். (௩) நிரப்பு-வறுமை.
(௪) ஆதரவு - அன்பு.

அத்தவுலகிலுயிர்க்குயிர்நீயல்லேயோவவ்வுயிர்பசியா
லெய்த்தவருத்தமடியேனைவருத்துமாறென்யானீட்டி
வைத்தபொருளுந்தருமத்தின்வழியேசென்றதினியடிகள்
சித்தமலர்ந்தென்னிடும்பைவினைதீரவருட்கணசெய்கவென. (௫)

கோளாடரவமரைக்கசைத்தகூடற்பெருமான்குறையிரக்கு
மாளாவரசன்றவாறுசிறிதகங்கொண்டதனைத்திருச்செவியிற்
கேளார்போலவாளாதேயிருப்பமனையிற்கிடைந்தமலன்
றாளாதரவுபெறநினைந்துதனையிற்கிடந்துதுயில்கின்றான். (௬)

அங்கணவெள்ளியம்பலத்துளாடுமடிகளவன்கனவிற்
சங்கக்குழையும்வெண்ணீறுஞ்சாத்துக்கோவணமுந்தபங்கவுரன்
சிங்கநாதங்கிடைந்தசையச்சித்தவடிவாயெழுந்தருளி
வெங்கணயானைத்தென்னவாகோனமுனனின்றிதனைவிளம்புவார்.

ஏடாரலங்கல்வரைமார்பவெம்பாலென்றுமன்புடைமை
வாடாவிரதவிழுச்செல்வமுடையாய்வையமறங்கடிந்த [ன்
கோடாதளிக்குஞ்செங்கோன்மையுடையாயுனக்கோர்குறையுளது
வீடாவளஞ்சேர்நாட்டிந்நாள்வேள்விச்செலவமருகியதால. (அ)

மறையேநமதுபீடிகையாமறையேநமதுபாதுகையா
மறையேநமதுவாகனமாமறையேநமதுநூபுரமா
மறையேநமதுகோவணமாமறையேநமதுவிழியாகு
மறையேநமதுமொழியாகுமறையேநமதுவடிவாகும். (௯)

வேதந்தானேநமதாணைச்சத்திவடிவாயவிதிவிலங்காயப்
போதங்கொளுத்திநிலைநிறுத்திப்போகங்கொடுத்துப்பல்லுயிர்க்கு
பேதஞ்செய்யும்பிணியவிழ்த்தெமபிரியாவீடுதருவதுதே [ம்
ஞதஞ்செயயுந்தார்வேந்தேநமதுசெங்கோலதுவாகும். (௧௦)

அந்தமறைகடமக்குறுதியாவாரந்நூல்வழிநிலைநோய்
சிந்தமகத்தீவளர்த்தெம்பாற்சிந்தைசெலுத்துமந்தணரா
லிந்தமறையோர்வேள்விமழைக்கேதுவாகுமிவர்தம்மை
மைந்தவிகழ்ந்துகைவிட்டாயதனுன்மாரிமறுத்தன்றால். (௧௧)

(௬) கோள்-வலிமை. (எ) உரன்-மார்பு. சிங்கநாதம்-மான்கொம்பினாற்செய்ததோர வாத்தியம். சிங்கம், சிருங்கமென்பதன்றிரிபு.

(௧௦) சத்தி என்றது—திருவருளை. போதம்-அறிவு. பல்லுயிர் என்றது—மூவகையான்மாக்களை. பேதம்-ஐயந்திரிபுமுதலிய விகற்பங்கள். பிணி-அவிச்சை.

மும்மைப்புவனங்களுமுய்யமுத்தீவேட்குமிவர்தம்மை
நம்மைப்போலக்கண்டொழுகினாளுநாளுவறம்பெருக்கிச்
செம்மைத்தருமக்கோலோச்சித்திகிரியுருட்டிவாழ்கியென
வும்மைப்பயன்போலெளிவந்தாருலவாக்கிழியொன்றுதவுவார். ( )

இந்தக்கிழியிலெடுத்துணைப்பொன்னெடுத்துவழங்குந்தொறுநாங்க
டந்தவளவிற்குறையாதுனைத்தாகுமிது கொண்டு
வந்தவிலம்பாடகற்றென்றுகொடுத்துவேந்தன்மனக்கவலை
சிந்தத்திருநீறளித்தார்சித்தமறைந்தாரையர்திருவுருவம். (கங)

கண்டக்கனவுநனவாகத்தொழுதானெழுந்துகௌரியார்கோ
னண்டாபெருமான்றிருவடிபோலம்பொற்கிழியைமுடித்தலைமேற்
கொண்டுமகிழ்ச்சித்தலைசிறப்பினன்றோமுகுர்த்தங்கூத்தாடித்
தண்டாவமைச்சர்படைத்தலைவர்தமக்குங்காட்டியறிவித்தான். ( )

செங்கணரிமான்பிடர்சுமந்ததெய்வமணிப்பூந்தவிசேற்றிச்
சங்கமுழங்கமறைமுழங்கச்சாந்தந்திமிர்ந்துநாறொழுகத்
தொங்கலணிந்துதசாங்கவிரைத்தூபநறுநெய்ச்சுடர்வளைத்துக்
கங்கைமிலைந்தகடவுளெனக்கருதிப்பூசைவினைமுடித்தான். (கரு)

அடுத்துவணங்கிவலஞ்செய்திட்டம்பொற்கிழியைப்பொதுநீக்கி
யெடுத்துமுத்தீவினைஞர்க்குமியாகங்களுக்குமியாவர்க்கு
மடுத்துநாளுமவை யாறுவழங்கவழங்கவடியார்க்குக்
கொடுக்கக்குறையாவீட்டின்பமாயிற்றையர்கொடுத்தகிழி. (கசு)

(கஉ) மும்மைப்புவனம் என்றது—சொர்க்கமத்திய பாதலங்களை. முத்தீ என்றது—ஆகவநீய முதலிய மூன்றக்கினிகளை.

(கங) நாங்கள்-இந்நிலகள் பகுதிப்பொருள் விகுதி இலம்பாடு-இது இன்மைபடுதல் என்னும்பொருளதாய் நிற்றலின் முதனிலை திரிந்த தொழிற்பெயர். (கச) தொழுதான எழுந்து என்றதற்கு-எழுந்துதொழுதான் என்பதுபொருள் இதனை, "கொழுநற்றொழு தெழுவாள்" என்பது, எழுந்துகொழுநற்றொழுவாள், என முன்பின்னாகப் பொருள்படுமெனப் பிரயோக விவேகநூலார் கூறுதலானுமுணர்க. தொழுதான்-முற்றெச்சம்.

(கரு) தசாங்கம் என்றது-ஆவாகனம், தாபனம், சந்நிதானம். சந்நிரோதனம், அவகுண்டனம், தேனுமுத்திரை, பாத்தியம், ஆசமனீயம், அர்க்கியம், புட்பதானம், என்பவற்றை. விரைத்தூபம் என்றது-குந்துருக்கம், பச்சைக்கர்ப்பூரம், காரகில், வெண்சந்தனம். கருஞ்சீதாரி என்பவற்றை. நறுநெய்-கபிலைப்பசுநெய்.

ஆயபொதியில்வளைபொன்ஞலசும்புசெய்துவிசும்பிழிந்த
கோயிலதனையகம்புறமுஙகுயின்றுஞானக்கொழுந்தனைய
தாயிலறுகாற்பீடிகைவான்றடவுகொடியநெடியபெரு
வாயில்பிறவுமழகெறிப்பவேயர்தான்மறையின்வரம்பறிந்தான். ()

மூந்திக்குறையாநிதிக்கடலைமுகந்துமுகந்துநாடோறுஞ்
சிந்திக்குலபூடணக்கொண்டெறய்வதருமப்பயிரவளர்ப்பப்
பந்தித்திறைமுந்நீர்மேகம்பருகிசசொரியப்பலவளனு
நந்திக்கன்னிநாடளகைநகாபோறசெல்வந்தழைததன்றே. (௧௮)

எழுசீரடியாசிரியவிருததம்.

வையாகரணர்களையாயிகாமறை வல்லோர்மறைமுடி சொல்லாய்வோர், மெய்யாமிருதிகள் பொய்யாவிரதிகள் வேள்வித்தழல்களை வாழ்விப்போர். பையாடரவணி யையானனனுரை பகர்வோருலகிய லகல்வோர்க, ளையாதுறைதலி னையாதளகைய தென்னப்பொலிவது தென்னாடு (௧௯)

உலவாக்கிழியருளியபடலம் முற்றிற்று

ஆ படலம் ௩௰ - க்கு திருவிருத்தம் - ௧௭௨௩

முப்பத்திரண்டாவது,

வளையல்விற்றபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்

வேதந்தன துவடிவென்றவிண்ணின்றிழிந்தவிமானமறைக்
கீதன்செழியனறனகுலவாககிழிநதளிததவழியிதுவப்
போதஙகடந்தபொருளவணிகப்புதசேணமாடமணிமறுகு
பாதந்தடவநடந்துவளைபகர்ந்தபரிசுபகர்கிற்பாம். (௧)

---

(௧௭) பொதி-உலவாககிழி. வளைபொன-பொனனேடு. அசும்பு-ஒளி. தாய் இல் என்றது-அஙகயக்கணணியார்திருக்கோயிலை.

(௧௮) நநதி - பெருகி (௧௯) வையாகரணர்-இலக்கணிகள். நையாயிகர்-நியாயநூல்கற்றவர். மறைமுடி-உபநிடதம். ஐயானனன்-ஐந்துதிருமுகங்களையுடைய சிவபெருமான். உரை-சிவாகமம். உலகியல்-பாசபந்தம். நைதல்-வருந்தல்.

(௧) போதங்கடந்த - சுட்டறிவிற்கெட்டாத.

இறைவன்குலபூடணன்றிகிரியிவ்வாறுருட்டுநாண்முன்னூட
சிறைவண்டறையுந்தாருவனதெய்வமுனிவர்பன்னியர்தந்
நிறைவன்றளந்துகாட்டுகெனநெடியோன்மகனைப்பொடியாக்கு
மறவன்றானோர்காபாலியாகிப்பலிக்குவருகின்றான். (௨)

வேதமசைக்குங்கோவணமுமெய்யினீறுமுள்ளாளக்
கீதமிசைக்குங்கனிவாயுமுள்ளேநகையுங்கிணகிணிசூழ்
பாதமலரும்பாதுகையும்பலிகொள்கலனுங்கொண்டிரதி
மாதர்கணவனறவேடமெடுத்தாலொத்துவருமெல்லை. (௩)

விள்ளுங்கமலச்சேவடிசூழ்சிலம்பினொலியுமிடறதிர
துள்ளுங்கீதவொலியுங்கைத்துடியினொலியுந்தொளைச்செவிகீண்
டுள்ளம்பிளந்துநிறைகளைந்தீர்தொல்லைவருமுன்வல்லியர்கள்
பள்ளங்கண்டுவருபுனல்போற்பலிகொண்டில்லின்புறம்போந்தார்.

மேற்படி - வேறு

ஐயங்கொண்டணைவாரையர்பரிகலத்தையமன்றிக்
கையம்பொன்வளையும்பெய்வாராகருத்துநாணன்றிக்காசு
செய்யும்பொன்மருங்குனூலுமிழப்பார்வேள்சிலையம்பன்றிக்
கொய்யுந்தண்மலர்க்கண்ணம்புங்கொங்கையிற்சொரியச்சோர்வார் (௫)

மடமயிலனையாரெங்கள்வளையினைத்தருதிரென்றார்
கடல்விடமயின்றானுங்கள்கந்தரத்துள்ளதென்றான்
நடமதிக்கொடாய்நீரெங்கலையினைத்தருதிரென்றார்
முடமதிமிலைந்தானுங்கண்முகமதியிடத்ததென்றான். (௬)

இடையறிந்தெம்மைச்சேர்மின்னென்றனரிளையரெங்கோன்
கடலமுதனையீருங்கட்கிடையினிக்காணுகென்றான்
மடநலாரஃதேற்பண்டைவண்ணமீந்திலவிற்செல்ல
விடையளித்தருண்மினென்றார்வேலைபுக்குறங்குமென்றான். (௭)

---

(௨) தெய்வமுனிவர் என்றது-பிரமன்முதலவராதலின். நிறை-கற்பு. நெடியோன்மகன்-மன்மதன். மறவன்-வீரன். காபாலி-கபாலம் ஏந்தினவன். கபாலம்-தலையோடு. பலி-பிச்சை.

(௩) உள்ளாளக்கீதம் என்றது—ஒற்றின் மாத்திரைதோன்ற உள்ளேயிசைக்கும் ஆளத்தியை; அதனைவழக்கில் கனம் என்பர்.

(௪) கீதம்-இராகம். துடி-தமருகம். வல்லியர் என்றது—வல்லிக்கொடிபோன்ற இடையினையுடைய ருஷிபத்தினிகளை.

(௫) ஐயம்-பிச்சை. நாண்-வெட்கம் மேகலை. அம்பு - பாணம், கண்ணீர். (௬) மடம்-இளமை. வளை-வளையல், சங்கு. கந்தரம் - கழுத்து. கலை-வஸ்திரம், ஒளி. முடம் - வளைவு.

(௭) இடை-சமயம், இடுப்பு. வண்ணம்-நிறம். விடை - உத்தரம், திருமால்.

நங்கையர்கபாலிக்கென் றுநடுவிலைபோலுமென்று
ரங்கணனடுவிலாமைநும்மனோர்க்கடுத்ததென்றான்
மங்கையரடிகணெஞ்சம்வலியகற்போலுமென்றார்
கொங்கலர்கொன்றையானுங்கொங்கையேவன்கணென்றான். (அ)

காதுவேலன்னகண்ணார்கங்கைநீர்சுமந்ததேதுக்
கோதுமீனென்றார்நும்பாலுண்பலியேற்கவென்று
னேதுபோலிருந்தகையனிசைத்ததெப்பெனறாரீசன்
கோதுராவமுதன்னீர்நுங்கொவ்வைபோலிருந்ததெனறான். (௯)

கறுத்ததையெவன்கொலையகந்தரமென்றாலைவலோ
வெறுத்தவனமாரிபெய்தற்கென்றனன்விழியால்வேலை
யொறுத்தவர்பாவதென்றீருத்தரமென்றாகூற்றைச்
செறுத்ததன்றென்பானின்றுநோக்கினர்றெரிவதென்றான் (௧0)

செக்கரஞ்சடையான்கண்ணிற்றமுருத்தெரியநோக்கி
யிக்கொடியார்போற்கண்ணுள்ளிடையுமிருந்ததீதென்றா
நக்கனுந்தனையன்னார்கண்ணிடைக்கண்டுநகைத்துநம்மின்
மிக்கவர்நுங்கணுள்ளாரவிழ்ந்தவாக்காணீரென்றான் (௧௧)

அஞ்சலிப்போதுபெய்வாரரணமென்றடியில்வீழ்வார்
தஞ்செனத்தளிர்க்கைகட்டிக்கழுவியகிடக்குமாறு
மெய்ஞ்சுவாலெஞ்சாதேத்திபெரிமறைபெட்டிநதோறும்
வஞ்சனையகல்வானமையலவஞ்சியாசகனியருமோ (௧௨)

அடுததெமைநகழாதீரேனிவிழ்ந்தபூங்கலையைமீள
வுடுத்துமினும்பால்யார்கண்மையம்றுழப்பநோக்கிக்
கடுத்தெமாமுனியாமுன்னம்கழற்றியவளையுங்கைய்
லெடுத்திடுமென்றாரநாளையிடுதுமெனமேற்கின்றானே. (௧௩)

(அ) நடு-நடுவுநிலைமை. இடை கல-இளகாமை, மலை

(௯) காதும் - கொல்லும கஙகைநீர் - முன்னது. கங்காசலம், பின்னது, கம்-பிரமகபாலம கை-கரம். எனசசொல்வகைசெய்து. நீர், கபாலததைககையில் எனபபொருளகொளக செப்பு - சொல், இண்ணம். (௧0) கந்தரம - கண்டம், மேகம். உத்தரம - விடை, வடதிசை.

(௧௧) கொடியார்-கொடிபோன்ற இடையையுடையபெணகள். உரு என்றது-பிரதிபிம்பத்தை இருந்திர்-இது முன்னிலைப்பன்மை எவற்பிறவினைமுற்று (௧௨) போது - மலா. தஞ்சம் - துணை. எஞ்சுவான்-அப்பாற்படுவான் மையல்-காமமயக்கம் வஞ்சி-ஓர்கொடி.

(௧௩) எமர்-எமதுகணவர். முனிவு - கோபம்.

பிள்ளைவெண் டிங்கள்வேய்ந்தபிரான்கொண்டுபோனநாளு
முள்ளமுமீட்கலாற்றா தயங்கினார்கலையுஞ்சங்குந்
துள்ளவைங்கணையான்வாளிதுளைப்பவெம்பசலையாகங்
கொள்ளைகொண்டுணங்கின்றாரந்நிலைகொழுநர்கண்டார். (௧௪)

பொய்தவவடிவாய்வந் தநம்மனைப்பொன்னினன்னார்
மெய்தழைகற்பைநாணைவேறொடுங்களைந்துபோன
கைதவன்மாடகூடற்கடவுளென்றெண்ணித்தேர்ந்தார்
செய்தவவலியாற்காலமூன்றையுந்தெரியவல்லார். (௧௫)

மேற்படி - வேறு.

கற்புத்திரிந்தாரதனைநோக்கிக்கருத்துத்திரிந்தீர்நீளாழி
வெற்புத்திரிந்தமதிற்கூடன்மேயவணிகாகன்னியராய்ப்
பொற்புத்திரியாதவதரிப்பீர்போமென்றிட்டசாபங்கேட்
டற்புத்திரிந்தாரெங்களுக்கீதகலுமெதுபோதெனமுனிவர். (௧௬)

அந்தமாடமதுரைநகர்க்கரசாகியசுந்தரக்கடவுள்
வந்துநும்மைக்கைதீண்டும்வழிப்பின்சாபங்கழியுமெனச்
சிந்தைதளர்ந்தபன்னியருந்தென்னர்மதுரைதொன்னகரிற்
கந்தமுலலைதாரவணிகர்தம்மகளிராய்ப்பிறந்தார். (௧௭)

வளர்ந்துபேதையிளம்பருவமாறியலகுற்புடையகன்று
தளர்ந்துகாஞ்சிமருங்கொசியத்தம்பியணுந்தரும்புமுலை
கிளர்ந்துசெலலுமபருவத்திற்கிடைத்தாராகவிப்பான்மண
ணளந்தவிடையான்வந்துவளைபகரும்வண்ணமறைகிற்பாம். (௧௮)

கங்கைகரந்துமணிகண்டங்கரந்துநுதற்கண்கரந்தொருபான்
மங்கைவடிவுங்கரந்துழைபுமழுவுங்கரந்துமழவிடையூ
ரங்கணழகாவளைவணிகராகியேனமளந்தறியாச
செங்கமலசசேவடியிரண்டுந்திரைநீர்ஞாலமகளசூட. (௧௯)

பண்டுமுனிவர்பன்னியாபாற்கவர்ந்தவளையேபட்டுவடங் [போற்
கொண்டுதொடுத்து மீண்டவாங்கே யிடுவேமெனுமுட் கோளினர்

(௧௪) உயங்கி-வாடி. துள்ள-சோர. பசலை-பசுமைநிறம்.

(௧௫) காலமூன்றாவது-இறப்பு, எதிர்வு, நிகழ்வு என்பன.

(௧௬) வெற்பு-சக்ரவாளகிரி பொற்பு-அழகு. அற்பு-அன்பு.

(௧௮) பேதை-எழுவயதுப்பெண். கிளர்தல்-தோன்றல். பரு வம் என்றது - மங்கைப்பருவத்தை.

(௧௯) கரத்தல் - ஒளித்தல். உழை - மான். ஏனம் என்றது- திருமாலாகியபன்றியை. (௨௦) வடம் - கயிறு. உட்கோள் - உட்கரு த்து.

ளுண்டர்தொடுத்தவைவண்ணத் துணர்த்தார்போலத் தோள்சுமந்
து, மணவேளையைவிலைபகர்ந்துவணிகமறுகில்வருகின்றார். (௨௦)

மன்னுமறையின்பொருளுரைத்தமணிவாய்திறந்துவளைகொண்மி
னென்னுமளவிற்பருவமுகிலிமிழின்னிசைகேட்டெழுமயில்போற்
றுன்னுமணிமேகலைமிழற்றததுயவணிகர்குலமகளிர்
மின்னுமணிமாளிகைநின்றும்வீதிவாயிற்புறப்பட்டார். (௨௧)

வளைகளிவோரெனத்தங்கணமனமெலலாந்தம்புடையொதுங்கத்
தளைகளிவோரவருகின்றாதமமைகொமமைவெமமுலையார்
துளைகளிதேங்குழலிசைபோற்சுரும்புபாடககருங்குழன்மேல்
விளைகளொழுகநுடங்கிவருமினபோலடைநதுகணடார்கள். (௨௨)

கண்டவடிவாற்றிளைப்பதற்குககழிபேனபுகாதல்வழிக்
கொணடுசெல்லவொருசாராதங்குணனுகாணமுதனுன்கு
மணடியொருசார்மறுதலைப்பமனமுமுழன்றுதமொற
வணடர்பெருமான்விளையாடறகமையசசூழ்நதாரமுதனையார். ( )

கலிவிருததம

இரஙகுமேகலைசிலமபனறிபேனைய
விரும்பியகுழைதொடிமினசெயகணடிகை
மருஙகிறசசுமபபினுமவளைகைககிலலெனி
னரும்பியமுலையினாககழுகுணடாகுமோ. (௨௪)

செல்வநல்வணிகிரெஞ்செஙகைக்கேற்பன
நல்வளைதெரிந்திடுமென்றுநாயகாமுன்
வல்வளரிளமுலைமகளிரமினனுமிழ்
கல்வளர்கடகமென்காந்தணீட்டினார். (௨௫)

பண்டருகிளவியஙகயற்கட்பாவைகைத்
தண்டளிர்பற்றியதடக்கைமாதர்கைம்
முண்டகம்பற்றியேமுகிழ்ததுப்பல்வரி
வணடுகளேற்றுவார்மையலேற்றுவார். (௨௬)

ஐவண்ணம்-ஐந்துநிறம், அதாவது-வெண்மை, கருமை, செம்மை, பசுமை, பொன்மை என்பன. (௨௧) பருவமுகில் - கார்காலமேகம்.

(௨௨) தளை-விலஙகு. கள்-தேன். (௨௩) ஒருசார் - ஒருபட்சம். மறுதலைப்ப - முரண. (௨௪) தொடி-சூடகம். (௨௫) நாய்கர் - வணிகர். வல் - சூதாடுகருவி. கல்-இரத்தினக்கல்.

(௨௬) பண் - இசை. கிளவி - சொல். முண்டகம் - தாமரை. வரிவண்டு-கீற்றுகளையுடைய வளையல்.

புங்கவனிடுவளைபுடைத்துமீளவந்
தெங்களுக்கிடவிலையிடுதிராலெனக்
கொங்கவிழ்பைங்குழலெருத்தங்கோட்டிநின்
றங்கரநீட்டுவாராசைநீட்டுவார். (௨௭)

எமக்கிடுமெமக்கிடுமெனப்பின்பற்றியே
யமைததடந்தோளினானனங்கனபூங்கணை
தமைததுளைபடுத்தவோசாரமிலாமையாற்
கமைப்புறுநாணமுதற்காப்புநீங்கினார் (௨௮)

முன்னிடுவளையெலாங்கழலமுன்புகுழ்ந்
தின்னவைபெரியவேறிடுமெனநிட்டபி
னன்னவுமளையவேயாகமீளவந
தின்னமுஞ்சிறியவாவிடுமென்றேந்துவார். (௨௯)

பின்னிடுவளைகளுஞ்சரியப்பேதுறு
முன்னென்திர்குறுகிநீசெறித்தமொயவளை
தன்னொடுகலைகளுஞ்சரிவதேயென
மின்னெனநடங்கினார்வேனெடுங்கணா. (௩0)

இவ்வளைபோல்வனயாமுன்கணடிலே
மெயவ்வளைவணிகரிவ்வரியவெளவளை
யெவ்வயினுள்ளவின்றினிபவாகியெம
மெயவ்வளாபொடிப்பெழவீக்கஞ்செய்தவே. (௩௧)

நாளையுமவளைபிடநணணுமிங்கென்பாா
கோளவளைவிலையிதுகொணடுபோமெனபாா
வாள்விழியாபினுளவாங்கிககோடுமென்
றாளரியேறனாாடிப்போயினா (௩௨)

போயினவணிகாதம்புடைபின்மின்னெனப்
பாயினமகளிருமபலருங்காணமுன்
மேயினவிணணிழிவிமானததுளளொாளி
யாயினதிருவுருவாகித்தோன்றினா. (௩௩)

---

(௨௭) புங்கவன் - வணிகன. எருத்தம் - பிடர். கோட்டி-வளை
த்து. (௨௮) அமை-மூங்கில். அனங்கன் - உருவமில்லாதவன் (மன்மதன்.) கமைப்பு - சார்பு. (௩0) பேதுறல் - மயங்கல். செறித்த - தொடுத்த. கலை - மேகலை. (௩௧) மெய்வளை என்றது—கூனி யசரீரத்தை. பொடித்தல் - புளகித்தல். வீக்கம் - பூரிப்பு.

(௩௩) புடை - பக்கம். பாயின - பரவிய.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மட்டலம்புகோதையார்முன்வளைபகர்ந்தவணிகர்தாம்
பட்டிசைந்தவல்குனகைபாகராகுமெனவியந்
துட்டதும்புமுவகைவெள்ளமுறவெழுந்தகுமிழிபோற்
கட்டதும்புபுனலிலாழ்ந்துகளியடைந்தகரெலாம். (௩௪)

உருவிலாளியுடல்பொடித்தவொருவாகூடலிருவரான்
மருவிலார்திருக்கைதொட்டுவளைசெறித்தசீரமையாற்
கருவின்மாதராகிராப்காகனனிமாரகணமின்னுவேற்
பொருவில்காளையெனவாரமபிலபுதல்வரைப்பயந்தனர். (௩௫)

பிறந்தமைந்தரளவிறந்தபெருமைமகொணடபெருமிதஞ்
சிறந்தவீரமாற்றலேறறதிறல்புனைந்துவைகினா
மறந்ததும்புவேனெடுங்கணவணிகமாதாசிறிதுநா
டுறந்தரன்றனருளடைந்துதுணையடிக்கணவைகினர். (௩௬)

வளையல்விற்றபடலம முற்றிற்று.

ஆ படலம் ௩௧ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௧௭௩௯.

முப்பத்திரண்டாவது,

அட்டமாசித்தியுபதேசித்தபடலம்.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

கொத்திலங்குகொனறைவேய்ந்தகூடலாதிமாடநீள்
பத்தியம்பொன்மறுகணைந்துவளைபகர்ந்தபரிசுமுன
வைத்தியம்பினுமியக்கமாதரவேண்டவட்டமா
சித்திதந்ததிறமினித்தெரிந்தவாறுசெப்புவாம. (௧)

மின்னலங்கல்வாகைவேலவிழுப்பெருங்குலத்தினிற்
றவன்றனாணைநேமிதிசையெலாமுருட்டுநாண

(௩௪) மட்டு-தேன. கோதை - மாலை. களி-மகிழ்ச்சி.
(௩௫) இருவர் - பிரமவிஷ்ணுக்கள. பொருவு-ஒப்பு.
(௩௬) திறல்-வெற்றி. மறம் - கொலைத்தொழில்.
(௧) பத்தி - வரிசை. அமபொன்மறுகு-செல்வமலிந்ததிருவீதி.
(௨) வாகை-வெற்றி. ஆணை-ஆக்கினை. வரை-திருக்கயிலாயம். பாரரை-பருத்த. அரை-ஆலம். கல்லாலவிருட்சம் - இதில் அமசாரியை.

முன்னேவைகலூழிதோறுமோங்குமொய்வரைக்கணே
மன்னுதன்பராரையாலநிழன்மருங்குமறைமுதல். (௨)

அடுப்பமாசில்வெள்ளிவெற்பருகிருக்குமரகதங்
கடுப்பவாமயிலைசயிருந்துகனகவெற்பன்மகளெனும்
வடுப்படாதகற்பிணமடித்துவெள்ளிலைச்சுருள்
கொடுப்பநேசமூறுபோககுரவனுகிவைகினன். (௩)

பிருங்கிநந்தியேமுதற்பெருந்தகைக்கணத்தரு
மருங்கிருந்தசனகனாதிமாதவத்தர்நால்வரு
மொருங்கிறைஞ்சியுண்ணவுண்ணவமுதமூறுசிவகதைக்
கரும்பருந்தவாய்மலர்ந்துகருணைசெய்புமெல்லைவாய். (௪)

பௌவமூழ்குசூர்தடிந்தபாலனுக்குமுலைகொடுத்
தெய்வமாயவினைகளுரியககமாதராறுவருந்
தெய்வநீறுமுழுதணிந்துசெப்பமேவுகண்டிகைச்
சைவவேடமாதவத்தரித்துவந்துதோன்றினார். (௫)

மந்திரச்சிலம்பலம்புமலரடிக்கணவர்க்கிசைய
தெந்தையட்டசித்திவேண்டுமெய்யகஞ்செனத்தொழா
வந்தளிக்கையவரிரப்பவணங்கனையடித்தலந்
தந்திருக்குமாதையங்கைசுட்டியீதுசாற்றுமால். (௬)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அலர்பசும்பொலங்கொம்பன்னவணங்கிவணிறைவாலெங்கு
மலர்பராசத்தியாகிமகேசையாயணிமாவாதிப்
பலர்புகழ்சித்தியெட்டுமேபணித்துக்குற்றேவல்செய்யுஞ்
சிலதியராகிச்சூழ்ந்துசேவகஞ்செய்யவைகும். (௭)

இவளைநீசிந்தித்தானமுன்னீட்டியவினையைநீக்கித்
தவலருஞ்சித்தியெட்டுந்தருமெனக்கருணைபூத்துச்
சிவபரஞ்சோதியெட்டுச்சித்தியுந்தெரிக்கல்செய்தா
னவரதுமறந்தாரும்மைபாழ்வினைவலந்தான்மனனே. (௮)

(௩) வாமம் - இடப்பாகம். (௫) சூர் - சூரபன்மன். அறுவர் என்றது—கார்த்திகைப் பெண்களை.

(௬) மந்திரச்சிலம்பு என்றது—மந்திரவடிவாய்நின்ற வேதச் சிலம்பினை. எந்தை-அண்மைவிளி. அணங்கு என்றது—உமாதேவியை. மகேசைஎன்றது—ஆன்மாக்களுக்குப் பாகம்வருவித்துச் சிவபெருமான் றிருவடியிற்கூட்டுந் திரோதாயிசத்தியை. சிலதியர்-தாதியர். (௮) உம்மைவினை-பிராரத்தவினை.

செழுமதிப்பிளவுவேய்ந்ததேவுமக்குற்றநோக்கி
முழுமதிமுகத்தினாரைமுனிந்துநீர்பட்டமங்கைப்
பழுமரமுதலஞ்ஞானப்பாறையாய்க்கிடமினென்னக்
கழுமலுற்றவர்தாழ்ந்தென்றுகழிவதிச்சாபமென்றார். (௯)

இப்படிக்கருங்கலாகிக்கிடத்திராயிரம்யாண்டெல்லைக்
கப்புறமதுரைநின்றுமடுத்துமைத்தொடுத்தசாபத்
துப்பறநோக்கிநுங்கடொல்லுருநல்கிச்சித்தி
கைப்படுகனிபோற்காணக்காட்டுதும்போதிரென்றான். (௧௦)

வஞ்சி விருத்தம்.

கொடியனார்களறுவரு, நெடியவானிமிர்ந்துகார்
படியும்பட்டமங்கையா, லடியிற்பாறையாயினார். (௧௧)

கதிர்கலம்பெய்காட்சிபோ, லுதிர்பழுத்தினுடலெலாம்
புதைபடக்கிடந்தனா, மதரரித்தடங்கணார். (௧௨)

பருவமாயிரங்கழிந், தொருவமாடமதுரையெங்
குரவனெண்குணத்தினான், றிருவுளந்திரும்பினான் (௧௩)

தன்னதிசைகொண்டதோ, ரின்னருட்குரவனு
யந்நெடுங்கலாயினா, முன்னர்வந்துதோன்றினான். (௧௪)

இருட்டதும்புகோதையார், மருட்டதும்புவினைகெட
வருட்டதும்புகண்ணினாற், றெருட்டதும்பநோக்கினான். (௧௫)

அடிகணோக்கவம்புயங். கடிகொணெய்தல்காந்தள்பைங்
கொடிகொண்முல்லைகுமுதமேற், படியப்பூத்தபாறையே. (௧௬)

தாக்கவேதகத்திரும, பாக்கமுற்றபொன்னென
நீக்கமற்றவிருண்மல, வீக்கமற்றுவிட்டதே. (௧௭)

---

(௯) பட்டமங்கை - ஓர்சிவஸ்தலம். பழுமரமுதல் - ஆலடி. கழுமல் - துன்பம். (௧௦) துப்பு - வலிமை.

(௧௩) ஒருவ - நீங்க. (௧௪) தன்னதிசை - சுதந்தரத்துவம்.

(௧௫) மருள்ததும்புவினை என்றது - போகமுறுத்தற்குமுதற் காரணமாய்நின்ற கன்மமலத்தை.

(௧௬) அடிகள் என்றது - ஞானாசாரியரா யெழுந்தருளிய சிவபெருமானை. அம்புயம், நெய்தல், காந்தள், முல்லை, குமுதம் என்றது-முகம், கண், கை, பல், வாய்என்னும் உவமேயங்களை விளக்கிநின்ற உவமானச்சொற்கள் (௧௭) வேதகம் - (அருணோக்காகிய) இரசகுளிகை. மலம் - ஆணவமலம்.

நிறையுமன்பெனுந்நதி, பொறையெனுங்கரைகடந்
திறைவனின்னருட்கடற், றுறையின்வாய்மடுப்பவே. (௧௮)

எழுந்திறையடிக்கணோ, யழுந்துநேசமொடுதவக்
கொழுந்தனார்களறுவரும், விழுந்திறைஞ்சினாரரோ. (௧௯)

குமரற்கூட்டுமிளமுலை, யுமையொப்பாகள்சென்னிமே
லமலசோதியங்கையாங், கமலப்போதுசூட்டினன். (௨௦)

சித்திபெட்டுமங்கலார், புத்தியிற்கொளுத்தவே
கைத்தலத்திலவைத்ததோர், முத்தெனத்தெருட்டுவான். (௨௧)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அணிமாமகிமா லகிமாவரியகரிமாப்பிராத்திமலப்
பிணிமாசுடையோர்கடை வரியபிராகாமியமீசத்துவமெய்
துணிமாயோகாக்கெரியவசித்துவமெனவெட்டாமிவைபுளக்கண்
மணிமாசறுந்தோராவிளையாட்டின்வகையாமவற்றின்மரபுரைப்பாம்.

அறைநுசிறியவுயிர்தொறுந்தான்பரமகாட்டையணுவாய்ச்சென்
றுறையுஞ்சிறமையணிமாவாமுவரிஞாலமுதன்மேலென்
றறையுஞ்சிவாந்தமாறாறுமுள்ளும்புறனுமகலாதே
நிறையும்பெருமைத்தனையன்றோமகிமாவென்னுநிகரம்பியநூல். (௨௩)

இலகுமேருபாரம்போலிருக்கும்யோகிதனையெடுத்தா
லிலகுவானதூலமெனவிருப்பதிலகிமாவாகு
மிலகுவானபரவணுப்போலிருக்கும்யோகிதனையெடுத்தா
லிலகுமேருபாரமெனவிருப்பதன்றேகரிமாவாம். (௨௪)

பிலத்திலிருந்தோனயனுலகிற்புகுதன்மீண்டும்பிலமடைதல்
பலத்தின்மிகுந்தபிராத்தியதாம்பரகாயத்தினணுதல்வான்
புலத்தினியங்கலிசசித்தபோகமனைத்துந்தானிருக்குந்
தலத்தினினைத்தபடிவருதலபிராகாமியமாந்தவககொடியீர். (௨௫)

விண்ணிலிரவிதன்னுடம்பின் வெயிலாலனைத்தும்விளங்குதல்போ
மண்ணிலுளவாமபொருள்பலவுங்காலமூன்றும்வானத்தின் [ன்

(௧௮) மடுத்தல - கலத்தல. (௨௦) குமரன்-குமாரக்கடவுள். அங்கையாம் கமலப்போது சூட்டினா என்றது - பரிசதீட்சையை.

(௨௩) பரமகாட்டை - மிகச்சிறியது. காட்டை - பதினைந்து நிமிஷம்கொண்டதோர் காலவளவை.

(௨௫) பரகாயம் - வேற்றுடல வான்புலம்-விண்ணுலகம். முத்தொழில் - சிருட்டி, திதி, சம்மாரங்கள்.

கண்ணிலுளவாம்பொருளுந்தன்காயத்தொளியாலிருந்தறிந
லெண்ணிலிதுவுமறையொருசார்பிராகாமியமென்றியம்புமால். ()

ஈசனெனமுதறொழிலுந்தன்னிசைவழிசெயதெழுபுரவித்
தேசன்முதற்கோள்பணிகேட்பத்திகழ்வதீசத்துவமாகும்
பூசலவுணர்புள்விலங்குபூதமனிதர்முதலுலகும்
வாசவாதியெண்மருந்தன்வசமாக்கொளகைவசித்துவமாம். (உஎ)

எம்மையுணர்ந்தயோகியாகளிவறறைவிரும்பாரெனினுமவா [ஞ்
தம்மைநிழல்போலடைந்துலகாககளையார்பெருமைதனையுணர்ந்து
செம்மையுடையவிவைவென்னசசித்தியெட்டுநதெளிவெய்தக் [ன்.
கொம்மைமுலையாரறுவருக்கு கொளுத்தினனகுணசசெல்வ

மேறபடி - வேறு.

தேவதேவுபதேசித்தசித்தியைசசிலமபன்செலவி
பாவனைவலத்தானனகுபயினறு ஈனவாரிகமெநாணமேடிப்
பூவலர்கதுப்பினல்லாரறுவருமபுரமுணரட்ட
காவலனிரம்பிவைகுமகைலைமாலவாரபிறபுகளா (உகூ)

அட்டமாசித்தியுபதேசித்தபடலம முறறிறறு.
ஆக படலம சஂ. - கரு திருவிருத்தம - கஎஅஅ.

முப்பத்துநாலகாவது.

விடையிலச்சினையிட்டபடலம்.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம.

சந்துசூழ்மலயசசிலமபாதவமபுரிதரவியககிடாரத
கந்தகாலிருசித்திதந்ததறைத்தனதனடிதொழா
வந்துமீளவளவன்பொருட்டுவிடாதுவரபிறிறநத்தைத்
ரசேகரனவிடையிலசசினையிட்டவாறுவிளம்புவாம (க)

(உஎ) தேசன் - (ஒளியையுடையவன) சூரியன். கோள்-நவக்கிரகம். வாசவாதிஎணமர் எனறது-இந்திரனமுதலிய திக்குப்பாலகரை. (உகூ) தேவதே - மகாதேவன். சிலமபன - பருவதராஜன். பாவனை - சிந்தனை. வலம் - பலம்.

(க) இலச்சினை - முத்திரை.

தோடுவெட்டிமலைத்துவாள்விதிர்துணைவிழிக்குயிலிளமுலைக்
கோடுவெட்டியகுறிகொண்டமேனியர்குடிகொண்டமாநகர்கடிகொள்
காடுவெட்டியகாரணக்குறிகாடுவெட்டியசோழனென் [பைங்
றேடுவெட்டியமண்டுசூழ்பொழிலெயில்கொள்கச்சியுளானவன். (உ)

உத்தமச்சிவபத்தரிற்பெரிதுத்தமன்புதுவிரைகலன்
மித்தையென்றுவெண்ணீறுகண்டிகையாரமென்றணிமெய்யினு
னித்தவேதபுராணமாதிரிகழ்ந்திடும்பொருள்கண்ணுத
லத்தனேபரதத்துவப்பொருளென்றளந்தறிகேள்வியான். (௩)

அங்கமாறொடுவேதநான்குமறிந்துமெய்ப்பொருளாய்ந்துளஞ்
சங்கைகொண்டனுதினமரன்புகழ்சாற்றுசைவபுராணநூல்
பொங்குமின்சுவையமுதுதன்செவிவாயதிறந்துபுகட்டியுண்
டெங்கணாயகனடியிணைக்கணிருத்துமன்புகருத்துளான். (௪)

முக்கணாயகன்முப்புரத்தைமுனிந்தநாயகன்மங்கையோர்
பக்கநாயகன்மிக்கவானவர்பரவுநாயகனரவணிச்
சொக்கநாயகனுடனுஞ்செவியான்முகந்துசுவைத்தருந்
தக்கபாலொடுதேன்கலந்துதருக்கியுண்பவனாயினான். (௫)

அங்கயற்கண்மடந்தைபாகனடித்தலந்தொழுமாசைமேற்
பொங்கிமிக்கெழுமன்பனையமதுரேசனமின்னனுபொலங்கழற்
பங்கயப்பதமென்றுநானபணிவேனெனப்பரிவெய்தியே
கங்குலிற்றுயிலவானகயற்புரைக்கண்ணிபாகனையுன்னியே. (௬)

அன்றுசெம்பியர்கோமகன்கனவின்கணையருள்வெள்ளிமா
மன்றுணின்றவாசித்தராயெழிலாவந்துமன்னவற்கினனுளத்
தோன்றுமஞ்சலொருத்தருக்கியுருத்திரிந்துதனித்துவந்
தின்றுவந்தனைசெய்துபோதியெனப்புகன்றனரேகினார். (௭)

கேட்டுவேந்தன்விழித்துணர்ந்துகிளர்ந்தவற்புதனாகியே
யீட்டுசேனையமைச்சுளாரபிராயாருமின்றிவழிக்கொளீஇ

(உ) குறி என்றது - வளைத்தழும்பு முலைத்தழும்புகளை. எடு எட்டிய - மலரிதழ்பொருந்திய (௩) விரை - வாசனைத்திரவியம். கலன் - ஆபரணம். மித்தை-அநித்தியம் ஆரம் - சந்தனக்குழம்பு, முத்துவடம். (௪) மெய்ப்பொருளென்றது - வேதாகமங்கள் கூறும் உண்மைப்பொருளாகிய சிவபெருமானை.

(௬) கங்குல் - இரவு (௭) செம்பியர்என்றது - காடுவெட்டிய சோழனை. உருத்திரிந்து - வேற்றுவடிவமாய்.

காட்டமூன்றவனுமவாள்கொடுநெல்லருட்டுணையாய்வழி
காட்டவன்பெனுமிவுளிமேல்கொடுகைதகுல்வாய்வருவானரோ. (அ)

கல்லுமாரழலத்தமும்பலகலுழியுங்குணகனைகடற்
செல்லுமாநதிபலவும்வாணிமிர்கன்னலுஞ்செறிசெந்நெலும்
புல்லுமாநிலனுங்கழிந்துபுறங்கிடக்கநடந்துபோய்
வல்லுமாமுலையார்கணம்பயில்வையையந்துறையெய்தினான். (கூ)

குறுகுமுன்னரதிரந்துவையைகொதித்தகன்கரைகுத்திவேர்
பறியவன்சினைமுறியவிணைடொடுபைந்தருநகளையுந்தியே
மறுகிவெள்ளமெடுத்தலைத்தரமனனவன்கரைதனனினின்
றிறுதியில்லவனைத்தொழறகிடையூறிதெனறஞரெய்துவான். ()

இழுதொடுஞ்சுவையமுதுபொற்கலனிட்டுணுதிருநணகணீ
வழியவந்துவிலக்குவாரின்வளைந்நதாறுபகறசெயும்
பொழுதெழும்பொழுதோமறக்கம்விளைக்குமேயிகல்பூழியன்
வழுதியன்றியும்வையையும்பகையானதெனறுவருநதினான். (கக)

வெள்ளநோககியழுஙகுசெமபியன்மெலிவுநோக்கிவிரைந்தெழீஇக்
கள்ளநோககிலகப்படாதவாகனவுபோலவனனவிலவந
துள்ளநோககுடையன்பருககருளுருவமாகியசித்தர்தாம
பள்ளநோக்கிவரும்பெரும்புனலவறறநோககினாபார்த்தரோ. (கஉ)

வறந்தவாறுகடநதுவநதுவடக்குவாயிறந்துபோய்
நிறைந்தகாவலகடநதுவீதிகணீநதிநேரியாவேநகனைச
சிறந்தவாடகபுனிதபவநயதிப்பியப்புனலாடுவித
தறந்தவாதறைசாமகணடாகமாலயமபுகுவித்தபோ (கந)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம.

வெம்மைசெயகதிர்கால்செமபொனவிமானசேகரத்தினமேய
தம்மையும்பணிவித்தெணணிலசராசரமனைத்துமீனற

(அ) இவுளி-குதிரை. (கூ) அத்தம-பாலைநிலம. கலுழி-காட்டா
று. குணம-கிழக்கு (க0) அலைத்த-அலைக்க. அஞர்-துனபம.

(கக) பகல்செயுமபொழுது-பகலையுணடாக்குஞ் சூரியன். மறு
க்கம் - பெருந்துயர் பூழியன - பாணடியன. (கஉ) கள்ளநோக்கில்-
வஞ்சகநிறைந்த புறசசமயிகளிடததில, நனவு - விழிப்பு. உள்ளம்
நோக்கு - அகப்பார்வை. (கந) நேரியர் - சோழர்; நேரி - இது
சோழனுக் குரியதோமலை. திப்பியம் - இது திவ்ய என்னும் வட
சொற்றிரிபு (கச) பொன்விமானசேகரம்என்றது-பொன் விமான
ங்களுக்குக் கிரீடம்போல் விளங்கும் இந்திரவிமானத்தை. உள்ளம்
என்றது - ஆன்மாவை.

வம்மையங்கையற்கண்ணுளாமணங்கையுமபணிவித்துள்ளஞ்
செம்மைசெய்தின்பவெள்ளத்தழுத்தினுர்சித்தசாமி. (௧௪)

எண்ணியவெண்ணியாங்கேயான்பெறமுடித்தாய்போற்றி
பண்ணியன்மறைகடேறுப்பான்மொழிமணுளபோற்றி
புண்ணியர்தமகருவேதப்பொருளுரைபொருளேபோற்றி
விண்ணிழிவிமானமேயசுந்தரவிடங்கபோற்றி. (௧௫)

எவ்வுடலெடுத்தேன்மேனுளெண்ணிலாப்பிறவிதோறு
மவ்வுடலெல்லாம்பாவமறமபொருட்டாகவன்றே
தெவ்வுடல்பொடித்தாயுன்றன்சேவடிககடிமைபூணட
விவ்வுடலொன்றேயன்றேவெனக்குடலானதையா. (௧௬)

இன்னனபலவுமேத்திப்பிறைஞ்சிப்பலவரமும்வேணடு
மின்னருவேலிஞனேவேந்தேபோந்தவண்ணாங
தென்னவனறிந்தாலேதருஞ்செயயுமெனறாததாரககணணி
மன்னனேசசித்தசாமிபுத்தவிழ்கொணடேகா. (௧௭)

மண்ணினைவளாக்குமவையைவடகரையளவுநணணிப்
புண்ணியநீறறுககாப்புப்புணடாநுதலிறசாததி
யுணணிறைகருததுக்கேறபவுறுதுணையுனககுணடாகி
கணணுகவெனறுபொன்னிகாடனைவிடுத்துமீணடு. (௧௮)

கலிவிருத்தம்.

காப்புச்செயதுகதவிலவிடைக்குறி
யாப்புசசெய்தமைந்தீருஞ்சடைசசித்தர்போய்த
தூப்புககைவரைசூழ்வடமேருவிற்
கோப்புசசெய்தபொறகோயிலின்மேயினர். (௧௯)

சுஙகுலினகருஙகைக்குறைப்பானெனச
செஙகைநீட்டித்தினகரன்றனறலு
மெஙகணுயகணிட்டகுறியறிந
தஙகணவாயிறிறப்பவரையுற. (௨0)

---

(௧௫) புணணியா என்றது கணணுவர்முதலிய விருடிகளை.

(௧௭) ஏதம் - துன்பம். (௧௯) விடைக்குறி - இடபமுத்திரை. தூம்புஎன்றது - தூப்பு என வலித்தற் பெற்றது. தூம்பு - துளை, கோப்பு - கோவை.

(௨0) செஙகை என்றது - சூரியகிரணத்தை, சூரியன்கிரண த்துக்குக், கரம் என்பது, ஓர்பரியாயநாமம்.

மற்றைவாயில்கணமூன்றினும்வல்லைபோ
யுற்றுநோக்கினர்தாநென்னலொற்றிய
கொற்றமீனக்குறிபிழையாமைகண
டெற்றிதாயகொலொன்றேந்தன்முனெய்தினர். (உக)

போற்றிமன்னநம்பொன்னகர்க்குறி
மாற்றியுத்தரவாயிற்கதவதி
லேற்றிலச்சினையிட்டனாயாரையென்
றூற்றல்வேந்தவறிகிலமயாமெனறார். (உஉ)

வையைநாடனுமவந்ததுநோக்குறீஇ
யையவின்னதோரற்புதமாயையைச
செயயவல்லவர்யாரெனத்தேர்கிலா
னையமெய்தியகனமனைநண்ணினை (உங)

மறுத்தவுண்டியன்மாமலர்ப்பாயலை
வெறுத்தகன்றரைமேற்பள்ளிகொள்ளவு
பொறுத்தனன்றுயின்றனிருட்போழ்தினிற
கறுத்தகண்டர்கனவினிற்கூறுவார். (உச)

மட்டலம்பியதாரகிமாலைபா
ணூட்டதும்பியொழுகியவன்பிறை
கட்டிலங்கெயிற்கச்சியிற்காடெலாம
வெட்டிநம்புடைவிந்தியபத்தியான (உரு)

வந்துநம்மைவழிபடவேண்டினு
னிந்தவாயிற்றிறந்தழைத்தினனரு
டந்துமீளவிடுத்தப்பினருட்கொளீஇ
நந்தமால்விடைநாம்பொறிநம்மது (உசு)

அருளினனையந்தேற்றியகனற்பின
மருளினீங்கிமலர்க்கண்விழித்தெழீஇ
வெருளினன்வெயர்த்தான்விம்மினனபல
பொருளினாற்றுதித்தான்குலபூடணன் (உஎ)

வள்ளலனபுகளெவந்தமாணபுகண
ளுள்ளவுள்ளநின்றாற்றெழுமற்புத

(உக) வல்லை - விரைவு. நென்னல - நேற்றைப்போது. எந்தல் என்றது - பெருமையிற்சிறந்தபாண்டியனை.

(உங) தாதகி - ஆத்தி. கட்டு - காவல். (உஎ) வெருள் - அச்சம். விம்மல் - பூரித்தல். (உஅ) அற்புதவெள்ளம் - சிவஞானப்பெருக்கம். ஆனந்தவெள்ளம் - சிவபோகப்பெருக்கம்.

வெள்ளமும்பரமானந்தவெள்ளமுங்
கொள்ளைகொண்டுதன்கோமனைநீங்கினன். (உ௯)

அளியமுமனத்தன்புடையன்பருக்
கெளியராடலையார்க்கும்வெளிப்படத்
தெளியுமாறுதெளிவித்துத்தன்னைப்போல்
விளிவிலாவின்பவெள்ளத்தழுத்தினன். (உ௯)

கொச்சகக்கலிப்பா.

கோடாதசெங்கோலும்வெண்குடையுங்கோமுடியு
மேடாரலங்கலிராசேந்திரற்களித்துத்
தோடாரிதழியான்றாட்கமலஞ்சூடிவா
ணடாளரசுரிமைபெறறானரபதியே. (௩௦)

விடையிலச்சினையிட்டபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் ௩௪ - க்கு திருவிருத்தம் - ௧௯௫௯.

முப்பத்தைந்தாவது,

தண்ணீர்ப்பந்தல்வைத்த படலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

சம்புமதுரைப்பரனிரவுதனியேவந்துதனைப்பணிந்த
வெம்புகதிரோன்மருமானைவிடுத்துமீண்டதொழிறுக்கி [கு
யம்பொற்கதவின் விடைபொறித்தக்கதைகேட்டுந் தென்னனடைக்
வம்புமலர்தோய்புனற்பந்தாலைத்துக்காத்தவகைசொல்வாம். (க)

தென்னரசபுரந்தரன்கோல்செலுத்துநாளிற்காடெறிந்த, மன்னன்பின்னாவெளிப்படையாப் போக்குபோந்துமதுரேசன், பொன்னங்கமலத்தாள்வணங்கிப்போவான்முன்னிப்பொருபொருளைக், கன்னிநாடன்கேண்மைபெறவிடுத்தான் வரிசைக்கையுறையே.

பொன்னிநாடன்வரவிடுத்தபொலமபூணுடைமுதற்பிறவுங்
கன்னிநாடன்கைக்கவர்ந்துதானுங்கலக்குந்தொடர்பின

(க) வம்புமலர்தோய் புனல்-வாசமூட்டியநீர்.

(௩) பொன்னி-காவிரிநதி. கன்னிநாடு-பாண்டிநாடு. கையுறை-கைப்பொருள். சென்னி-சோழன்.

ஒன்னிவேறுகையுறையுய்த்துறவுசெய்யவுவப்பெய்திச்
சென்னிகாதன்மகட்கொடுப்பானிசைந்தானந்தச்செழியற்கு. (௩)

செழியன்றனக்குவரையறுத்தசெய்திகேட்டுசெம்பியர்கோன்
கழியன்புடையகுலமகளைத்தான்போய்க்கொள்வான்கருதிமதி
வழிவந்தவர்க்குத்தம்பியெனவந்தவரசசிங்கமெனும்
பழியஞ்சாதான்வஞ்சித்துப்பழனக்காஞ்சிப்பதிபுகுவான். (௪)

காஞ்சிப்பதிமுன்குறுகுமிளங்காவலோனைக்கடற்சேனை
தாஞ்சுற்றியவந்தெதிர்கொடுபோய்த்தம்முன் றனக்கென்றிருந்தமக
ளாஞ்சிற்றிடையைமணம்புணர்த்தியந்தமருகற்கரசுநிலை
வாஞ்சித்தரசபுரந்தரனைப்பிடிக்கமதித்தான்வனமெறிந்தான். (௫)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மருமகன்றனுடனெழுந்துமாமனானவளவர்கோன்
பொருமகன்றசேனையானைபுடைநெருங்கமதிவழித்
திருமகன்றன்மேலமர்த்திறங்குறித்துமுரசறைந்
துருமகன்றபல்லியம்மொலிப்பவந்துளானரோ. (௬)

திரண்டதிர்ந்தெழுந்துவந்தசென்னிசேனைதன்னகர்க்
கிரண்டுயோசனைப்புறத்திறுக்குமுன்னரொற்றராற்
றெருண்டுதென்னன்மாடநீடுகூடன்மேயசிவனதாள்
சரண்புகுந்துவேண்டுகென்றுசார்ந்துதாழ்ந்துகூறுவான். (௭)

அன்றுபாதியிரவில்வந்துனடிபணிந்ததமியனாய்ச்
சென்றசென்னியென்னுநின்னதிருவடிக்கணன்பினா
னென்றுமந்நிலையனாயெனக்குவேண்டுமெனவிடுத்
தொன்றுகேண்மைபுரிகுவானநாதியொன்றையுன்னினான். (௮)

அறத்தினுக்குளாகியன்றுநின்றநீயவன்செயு
மறத்தினுக்குளாகியின்றுவன்மைசெய்வதேயறப்
புறத்தினார்புரம்பொடித்தபுண்ணியாவெனக்கரைந்
துறைத்துவேண்டினான்வேலையும்பாநாதனருளினால். (௯)

---

(௪) செழியன், மதிவழிவந்தவன், என்றது—இராசேந்திரபாண்டியனை. பழனம்-வயல். (௫) இளங்காவலோன் - இளவரசாகிய அரசசிங்கபாண்டியன். தன்முன் - தனதுதமயன். வனமெறிந்தான்-காடுவெட்டிய சோழன். (௬) உருமு-இடி.

(௭) தெருண்டு-உணர்ந்து. (௯) அறப்புறம் - பாவம்; தருமத்திற்கு மாறானது ஆதலின்.

மெய்துறந்தவாய்மையொன்றுவிண்ணினின்றுமண்ணலே
யைதுநுங்கள்சேனையோடுமாகவந்துநாளைநீ
யெய்திவந்ததெவ்வரோடெதிர்ந்துருத்துநின்றுபோர்
செய்திவென்றிநின்னதாதல்செய்துமென்றெழுந்ததால். (௧௦)

காயவாணிசெவிநுழைந்தகாலைவேந்தரிந்திர
னாயனாரடிக்கணைநயந்தவன்புமுவகையு
மாயவேலைவீழ்ந்துதாழ்ந்தகன்றுதன்னிருக்கைபோய்
மேயினானிமிர்ந்துகங்குல்விடியுமெல்லைநோக்குவான். (௧௧)

கழித்தகங்குலிரவிசும்புகணவிழிக்குமுன்னரே
விழித்தெழுந்துசந்தியாதிவினைமுடித்துவானநீர்
சுழித்தலம்புவேணியண்ணறூயபூசைசெய்தெழீஇத்
தெழித்தெழுந்தசேனையோடுசெருநிலத்தைநண்ணினான். (௧௨)

அலைசிறந்தசலதிமீதோராறுசெல்லுமாறுபோன்
மலைசிறந்தநேரிவெற்பன்மள்ளர்சேனைவெள்ளமேற்
கலைசிறந்தமதிநிறைந்தகன்னிநாடுகாவலான்
சிலைசிறந்தசிறியசேனைசென்றலைத்துநின்றதே. (௧௩)

உருமுவன்னகுரலினாருலவையன்னசெலவினா
வெருவுதீயின்வெகுளியார்வெடித்தவீரநகையினார்
செருவின்மானவணியினாசினைஇமடித்தவாயினா
ரிருவர்சேனைமள்ளருமெதிர்ந்துகைகலந்தனர். (௧௪)

மன்றலந்தெரியனேரிமலயவன்றமர்க்கெலாந்
தென்றலம்பொருப்பினான்றிரண்டநான்குகருவியு
மின்றயங்குசெய்யவேணிவிடையவன்றனருளினா
லொன்றனந்தமாகவந்துருதெதிரந்துதோன்றுமால். (௧௫)

தேரினோதைகந்துகஞ்சிரிக்குமோதைசொரிமதக்
காரினோதைபேரியங்கறங்குமோதைமறவர்தம்
போரினோதைவீரர்தோள்புடைக்குமோதையோடுமுந்
நீரினோதையொன்றெனக்கலந்தொடுங்கநின்றதே. (௧௬)

---

(௧௦) மெய்துறந்தவாய்மை-அசரீரி. ஆகவம்-போர்க்களம்.

(௧௧) காயவாணி-அசரீரி. வேந்தர் இந்திரன்-இராசேந்திரன்.

(௧௨) கண் என்றது-உவமவாகு பெயராய் உலகத்திற்குக்கண்ணாயுள்ள சூரியன்மேல்நின்றது. இதனை "வான்கண்விழியா வைகறையாமத்து" என்பதாலுமுணர்க. வானநீர்-ஆகாயகங்கை. தெழித்து-அதட்டி. (௧௩) சிலை-வில். (௧௪) உலவை - காற்று. சினைஇ-கோபித்து. (௧௬) கந்துகம்-குதிரை. கார் என்றது - யானையை.

சிலைபயின்றவீரரோடுசிலைபயின்றவீரரே
கலைபயின்றவாளரோடுகலைபயின்றவாளரே
கொலைபயின்றவேலரோடுகொலைபயின்றவேலரே
மலைபயின்றமல்லரோடுமலைபயின்றமல்லரே. (௧௭)

கரியுகைத்தபாகரோடுகரியுகைத்தபாகரே
பரியுகைத்தமறவரோடுபரியுகைத்தமறவர்தேர்க்
கிரியுகைத்தவலவரோடுகிரியுகைத்தவலவரே
யெரியுகைத்தெதிர்ந்தகாலெனக்கலந்துமலைவரால். (௧௮)

விடுக்கும்வாளியெதிர்பிழைப்பர்வெய்யவாளியெய்துபின்
றொடுக்கும்வாளிவில்லொடுந்துணிப்பர்பின்கணிப்பற
மடுக்கும்வாளிமார்புதைப்பவாங்கிமற்றைவாளிகொண்
டடுக்குமேவலாரையெய்தடாப்பர்கிள்ளிமள்ளரே. (௧௯)

சோனைமாரியிற்சரஞ்சொரிந்துநின்றுதுள்ளுவா
ரானவாளியெதிர்பிழைத்தொதுங்கிநின்றழற்சின
கூனல்வாளிசிலையிறந்தொடுத்தெறிந்துகூவுவார
மீனகேதனத்துவேந்தன்வீரசேனனிவீரர்மேல் (௨௦)

தறிந்ததாடகர்ந்தசென்னிதரையுருண்டவரையெனச்
செறிந்ததோள்சரிந்ததோசிதைந்தபலபடைக்கல
முறிந்தயானைகையிருமுழங்கிவீழ்ந்தசெம்புனற்
பறிந்தபாறுபாரிடங்கள்பைத்தகூளிமொய்த்தவே. (௨௧)

மடலினீடுதாரலங்கன்மன்னனாசேனைபின்னவா
றுடலினீழலடியகத்தொடுங்கவும்பருச்சியிற
கடலினீடுகதிர்பரப்புகடவுளெய்துமளவுநின்
றடலினீடியிடைவிடாமலமருழந்ததாலரோ. (௨௨)

அந்தநாளனைத்தையும்மழிக்கநின்றவரனுதற்
சிந்துதீயெனக்கனன்றுறுத்துநின்றுதெறுதலா
லெந்தயாருமறவறப்பவிம்பரன்றியும்பரும்
வெந்துவானயாறும்வற்றவேனில்வந்திறுத்ததால். (௨௩)

---

(௧௮) கிரிஎன்றது—உவமையாகு பெயராய்த்தேரினை யுணர்த்திநின்றது. (௧௯) கணிப்பு - அளவு. மேவலார் - பகைவர். கிள்ளி-சோழன்.

(௨௦) கூனல்-வளைவு. கேதனம்-கொடி. (௨௧) பறிந்த-பரவின. பாறு-பருந்து. பாரிடம்-பூதம். தகர்தல்-உடைபடல். (௨௨) கதிர் பரப்பு கடவுள் என்றது—சூரியனை. (௨௩) அந்தம்-முடிவு.

மண்பிளந்துபிலநுழைந்துவரைபிளந்துதிரையவா
யெணபிளந்துநின்றபொங்கரிலையுகப்பிளந்துமேல்
விண்பிளந்துபரிதிநீடுவெங்கரங்கள்யாரையுங்
கண்பிளந்தழன்றுவீசுகானவெங்குமானதே. (௨௪)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

ஆயிடையலகைத்தேருமடைந்தவாவெயர்வுமன்றித்
தூயநீர்வறந்தவந்தசசுடுபுலந்தோய்ந்தகாலு
மீயுயர்மதிநிலாவும்வெய்யவாயசசுடுநல்லோருந்
தீயவர்தம்மைசசேர்ந்தாற்றீயவராவரன்றே. (௨௫)

விளைமதவூற்றுமாறிவெகுளியுஞசெருக்குமாறித்
தொளையுடைக்கைமமான்றூங்குநடையவாய்சசாம்பிசசோர்ந்த
வுளர்தருமுழுக்காலிநேடுவொமபு வியெயத்துத்
தளர்நடையுடையவாகித்தைவருநெனறல்போன்ற. (௨௬)

கானலந்தேர்மேற்குறைக்காலெனும்பாகன்றூணட
வேனில்வேந்தேறிசசீறிவெப்பமாமபடைகளவீச
மானிலங்காவல்பூணடமானவரிருவர்தங்க
டானையுமுடைந்துதணணீர்நசைசுடசசாம்பிற்றன்றே. (௨௭)

இரக்கமில்கொடியசெல்வாமருங்குபோயிரப்பாரபோல
வருப்பமொண்டிறைக்குங்களி ழல்புக்கொதுங்குவாருந்
தருக்கறநிரப்பாலெய்தோரதமமினும்வறியர்பாற்சென்
றிரப்பர்போலிலைநீந்துக்கமர ழலெய்துவாரும் (௨௮)

கொல்லிபம்பரிமான்றேரின்குறுநிழலொதுங்குவாரு
மல்லிருள்வட்டத்தோல்வெணகவிகையுளடங்குவாருஞ்
செல்லிடம்பிறிதுகாணார்வீரவான்சென்றோர்நின்ற
கல்லுடனிழல்சேர்வாருமாயினாகளமரெல்லாம். (௨௯)

---

(௨௪) எணபிளந்து-அளவைக்கடந்து, பொங்கர்-சோலை.

(௨௫) அலகைத்தேர்-கானற்சலம். புலம்-நிலம். மானவர்-மனிதர்; ஈண்டு சோழபாணடியரைக குறிததுநின்றது.

(௨௮) நிரப்பு-வறுமை. (௨௯) இபம்-யானை. வட்டத்தோல்-கேடகம். கல் என்றது - போர்க்களததுப்புறங்கொடாதுயிர்விட்ட வீரர் போர்த்திறத்தைக் கல்லிலெழுதி அப்போர்க்களத்தில் நட்ட கல்லினை. இதனை "என்னைமுன்னில் லன்மின்தெவ்விர் பலரென்னை, முன்னின்றுகன்னின்றவர்" என்னுந்திருக்குறளானுமுணர்க.

ஆயதோரமையந்தன்னிலளவிலாவுயிர்க்குமீன்ற
தாயனார்துலைபோல்யார்க்குஞ்சமநிலையாயகூட
னாயனார்செழியன்றனைநனந்தலைவேதநாற்காற்
பாயதோர்தண்ணீர்ப்பந்தர்பரப்பியப்பந்தர்நாப்பண. (ரு0)

புண்டரநுதலுநகாதின்புறத்தணிமலரும்பாத
முண்டகமலர்மேலொற்றைக்கிணகிணிமுழக்குநகச்சிப்
புண்டதோலுடையுநகணடோருள்ளமுநகணனுங்கொள்ளை
கொணடபுன்னகையுமுள்ளககருணையின்குறிப்புந்தோன்ற. (ருக)

அருமறையகத்துணின்றுநகருநதவராகிவேணிப்
பொருபுனல்பூரித்தாநகோர்புணணியச்சிரகநதாங்கி
யொருவருக்கொன்றேயாகியிலக்கருக்கிலககமாகித
தருகுறும்புழையால்வாக்கித்தணித்தனர்தணணீாக்தாகம். (ருஉ)

சுந்தரப்புத்தேள்வைத்ததுறுமலாவாசதெணணீாப
பந்தர்புக்கடைந்துநன்னீர்பருகியெய்ப்பகலவாறறல
வந்தபின்செழியன்றன்னோர்வளவன்மேலேறிசசீறி
யந்தயிலனிகஞ்சிநதிததுமபைவேய்நதபோாசெய்தாா (ருரு)

கடலுடைக்தென்னப்பொன்னிகாவலன்றனைசாய
மடலுடைவாகைவேய்ந்துவளவனைமருகனோடு
மிடலுடைத்தருகட்சேனைவீரர்வெஙகையாறபற்றி
யடலுடைக்கன்னிநாடர்க்கரசன்முன்கொணடுபோந்தார். (ருச)

கொடுவந்தவளவன்றன்னைககோப்பெருஞ்செழியர்கோமான்
வடுவந்ததம்பியோடுமொடநீள்கூடன்மேய
கடுவந்தமிடற்றார்முன்போய்விடுத்தெந்தைகருத்தியாதென்ன
நடுவந்தநிலையான்கேட்பநாயகனிகழ்த்துமன்னோ (ருரு)

அறவனீயல்லையோவுன்னகத்தினுக்கிசைந்தசெய்கென்
றிறைவனதருளால்வானின்றெழுமொழிகேட்டுவையைத
துறைவனுமறத்தினாற்றாற்சோழனைசசிலமால்யானை
மறவயப்பரிபூணமற்றும்வழஙகினன்விடுத்தான்பின்னர். (ருசு)

(ரு0) நனந்தலை – நடு. (ருஉ) பூரித்தல் – நிரப்பல். சிரகம்–கமண்டலம். குறும்புழை - சிறுதுவாரம். (ருரு) தும்பை வேய்ந்தென்றது - போர்த்திறங் குறித்தோரணிவது தும்பைமலர் மாலையாதலின். (ருச) வாகை என்றது - போர்செயித்து வெற்றி பூண்டோரணியுமாலை. (ருரு) வடு - குற்றம். (ருசு) அறவன் - தருமநெறியிற் பிறழாதவன்.

வள்ளறன் றம்பியென்னுமன்னவர்சிங்கந்தன்னைத்
தள்ளருந்தறுகணுண்மைத்தருக்கறத்தானுள்செல்வ
முள்ளனசிறிதுமாற்றியொதுக்கியெவ்வுயிர்க்குந்தாயாய்ப்
பள்ளநீரகலங்காத்துப்பல்வளம்பழுக்கவாழ்ந்தான். (௩௭)

தண்ணீர்ப்பந்தல்வைத்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் ௪௪ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௧௮௫௫.

முப்பத்தாறாவது.

இரசவாதஞ்செய்தபடலம்.

கலிநிலைத்துறை.

வரதன்மீனவன்படையிடைவந்துநீரப்பந்தா
விரதனுகிநீரருத்தியவினையுரைசெய்தும்
பரதநூலியனடகப்பாவையாளொருத்திக்
கிரதவாதஞ்செய்தருளியவாடலையிசைப்பாம். (௧)

பருங்கைமால்வரைப்பூழியனைந்தமிழ்நாட்டி
னிரங்குதெண்டிரைக்கரங்களாலீர்ம்புனல்வையை
மருங்கினந்தனமலர்ந்தபனமலர்கடேஉயப்பணியப்
புரங்கடந்தவனிருப்பதுபூவணநகரம். (௨)

எண்ணிலங்குறைசராசரமிலிங்கமெனவெண்ணி
விண்ணினுள்களுங்கோள்களும்விலங்குவதியாக்கைக்
கண்ணினன்கதிர்முதற்பலகடவுளர்பூசை
பண்ணிவேண்டியநல்வரமடைந்ததப்பதியில. (௩)

ளியுளார்பொழிற்பூவணக்கிழவர்தங்கோயிற்
றளியுளார்தவப்பேறனடாதுகுபூந்தா
றணியுளார்குழலணங்கனுளந்தரத்தவர்க்குங்
களியுளார்தரமயக்குறூஉங்கடலமுதனையாள். (௪)

(௧) வரதன் - கோரிய வரத்தைக்கொடுப்பவன். (௩) யாக்கைக்கண்ணினன் - இந்திரன். (௪) தளியுளார் - கோயிற்பணிவிடைபுரியும் பரத்தையர். அளி - வண்டு.

நரம்பினேழிசையாழிசைப்பாடலுநடநூ
னிரம்புமாடலும்பெண்ணலநீர்மையும்பிறவு
மரம்பைமாதரையொத்தனளறனெறியொழுகும்
வரம்பினாலவர்தமக்குமேலாயினளமன்னோ. (௫)

ஆயமாதர்பேர்பொன்னனையாளென்பவவட
னேயவாயமோடிரவிருணீங்குமுனெழுந்து
தூயநீர்குடைந்துயிர்புரைசுடர்மதிக்கண்ணி
நாயனாரடியருச்சனையியமமுநடத்தி. (௬)

திருத்தர்பூவணவாணரைச்சேவித்துச்சுத்த
நிருத்தமாடிவந்தடியரைப்பொருளெனநினையுந
கருத்தளாயருச்சித்தவர்களிப்பவினசுவையூ
ணருத்தியெஞ்சியதருந்துவாளந்தவணியமம். (௭)

மாதரிந்நெறிவழுவகுநாணமறறவளனைய
பூதலத்திடைத்தெருட்டுவானம்பானமலைவல்லி
காதலநயகன்றிருவுருககாணியவுளளத்
தாதரமகொடுத்தருளினாபூவணநதையா. (௮)

ஐயர்தந்தபேரன்புருவாமனணமமுமான்
கையாதநதிருவுருவினைககருவினறகணடு
மையகணணினளவைகலுமவருபொருளெல்லாம்
பொய்யிலன்புகொணடன்பாதமபூசையினாவாள். (௯)

அடியர்பூசனைக்கனறியெஞ்சாமையாலடிகள
வடிவுகாணபதெப்படியென்றுமடியிலசசெழியற்
கொடிவில்பொறகிழிநல்கியவள்ளலையுன்னிப்
பிடியனனிருந்தாளந்தறிந்தனன்பெருமான். (௧௦)

துய்யநீறணிமெய்யினாகட்டங்கந்தொட்ட
கையர்யோகபட்டத்திடைககட்டினர்பூதிப்

(௫) வரப்பு - எல்லை. எழிசையாவன - குரல், துத்தம், கைக்கிளை, உழை, இளி, விளரி, தாரம்.

(௬) ஆலயம் - மகளிர்கூட்டம். (௭) சுத்தநிருத்தமாவது - சாந்திக்கூத்து நான்கனுளொன்றாய், நூற்றெட்டுக்கரணங்களையுடையதான சொக்கக்கூத்து. (௮) மாதர் - இதில் அர்குற்றிய லுகரப்போலி. ஆதரம் - விருப்பம். (௯) 'கருவினற்கணடு' என்றது - மெழுகினாற்கருவுருவமைத்தலை. (௧௦) மடி - சோம்பல். செழியன் என்றது - குலபூடணபாணடியனை.

பையர்கோவணமிசையசையுடையினர்பவளச்
செய்யவேணியரவொருசித்தராய்வருவார். (கக)

வந்துபொன்னனையாணமணிமாளிகைகுறுகி
யந்தமின்றிவந்தமுதுசெய்வாரொடுமெணுகிச
சிந்தைவேறுகொணடடைந்தவர்திருவமுதருந்தா
துந்துமாளிகைப்புறங்கடையொருசிறையிருந்தார். (கஉ)

அமுதுசெய்தருந்தவரெலாமகலவேறிருந்த
வமுதவாரியையடிபணிந்தடிசசியரைய
வமுதுசெய்வதற்குள்ளெழுந்தருள்கெனவுஙக
ளமுதஞனையிஙகழைமினென்றருளலுமனையார். (கங)

முததராமுகிழ்வாணகையல்குலாயமுக்க
ணததரானவர்தமரெலாமமுதுசெய்தகன்றார்
சித்தராயொருதம்பிரான்சிறுநகையினரா
யித்தராதலத்தரியராயிருககின்றாரென்றா. (கச)

நவமணிக்கலன்பூத்தபூஙகொம்பரினடந்து
துவரிதழ்க்கனிவாயினுள்சுவாகதஙகிலவென்
றுவமையற்றவாக்கருக்கியமாசனமுதவிப்
பவமகற்றியவடிமலாமுடியுறப்பணிந்தாள். (கரு)

எத்தவஞ்செய்தேனிஙகெழுந்தருளுதற்கென்னச
சித்தர்மேனியும்படிவெழிறசெலவமுநோககி
முத்தவாணகையருமபரினறஞசலிமுகிழ்ப்ப
வத்தர்நோக்கினாருட்கனலருள்வலைப்பட்டாள். (கசு)

ஐயருள்ளெழுந்தருளுகவடிகணீரடியே
னுய்யவேணடியபணிதிருவளததினுக்கிசையச
செய்யவல்லனென்றஞ்சலிசெய்யவணணகையா
மையனோககியைநோககிமீனோககிதன்மனாளன். (கஎ)

வடியைநேர்விழியாய்பெருவனப்பினைசிறிதுன்
கொடியைநேரிடையெனவிளைத்தனையெனக்கொன்றை
முடியினானடியாரமென்முகிழ்முலைக்கொடிதாழ்ந்
தடியனேற்குவேறாயொருமெலிவிலையையா. (கஅ)

(கஉ) சிந்தைவேறு கொணடடைந்தவர் என்றது - பொன்னனையாருக்கு இரசவாதஞ் செய்யவந்தமையை. சிறை-பக்கம்.

(கரு) சுவாகதங்கில என்றதற்கு, நல்வரவல்லவா என்பது-பொருள். (கஅ) வடி - மாவடுவின்பிளவு.

எங்கணாயகர் திருவுருக்காணபதற்கிதயந்
தங்குமாசையாற்கருவுருச்சமைத்தனன்முடிப்பேற்
றிங்குநாடொறுமென்கையில்வரும்பொருளெல்லா
முங்கள்பூசைக்கேயல்லதையொழிந்திலவென்றாள். (க௯)

அருந்துநல்லமுதனையவளன்புதித்திக்கத்
திருந்துதேனெனவிரங்குசொற்செவிமடுத்தையர்
முருந்துமூரலாய்செல்வமெய்யிளமைநீர்மொக்கு
ளிருந்தவெல்லையுநிலையிலவென்பது துணிந்தாய். (உ0)

அதிகநல்லறநிற்பதென்றறிந்தனையறத்து
ளதிகமாஞ்சிவபுண்ணியஞ்சிவார்ச்சனையவற்று
ளதிகமாஞ்சிவபூசையுளடியவர்பூசை
யதிகமென்றறிந்தன்பரையருச்சனைசெய்வாய் (உக)

உறுதியெய்தினையிருமையுமுன்பெயர்க்கேற்ப
விறுதியில்லவன்றிருவுருவீகையாற்காணப்
பெறுதியாகநின்மனைக்கிடைப்பித்தளையிய
மறுதியானபல்கலன்களுங்கொணர்தியென்றறைந்தார். (உஉ)

ஈயம்செம்பிரும்பிரசிதமென்பவுப்புணர்ப்பாற்
றோயும்பித்தளைவெண்கலந்தராமுதற்றொடக்கத்
தாயும்பல்வகையுலோகமுங்கல்லெனவலம்பத்
தேயுஞ்சிற்றிடைகொண்டுபோய்ச்சித்தர்முன்வைத்தாள். ()

வைத்தவேறுவேறுலோகமுமமழுவுழைகரந்த
சித்தசாமிகணீற்றினைச்சிதறினார்பாவித்
தித்தைநீயிராவெரியிலிட்டெடுக்கினன்பொன்னா
மத்தைநாயகன்றிருவுருக்கொள்கெனவறைந்தார். (உச)

மங்கைபாகரைமடந்தையுமிங்குநீர்வதிந்து
கங்குல்வாயமுதருந்தியிக்காரியமுடித்துப்
பொங்குகாரிருள்புலருமுன்போமெனப்புகன்றா
ளங்கயற்கணுடனைப்பிரியாரதற்கிசையார். (உரு)

(உ0) முருந்து – மயிலிறகினடி. (உக) அலத்துளதிகமாஞ்சிவ புண்ணியமென்றது–அருள்வழிநின் றியற்றுவதாகலின். (உஉ) உன் பெயரக்கேற்ப என்றது–அவ்வடியவள்பெயர் ஏமநாதையாதலின்.

(உங) இரசிதம்-வெள்ளி. புணர்ப்பு - ஒன்றோடொன்று சேர் தல். (உச) பாவித்து என்றது - பொன்னாகக்கடவதென்றுநினைத் தமையை.

சிறந்தமாடநீண் மதுரையிற்சித்தர்யாமென்று
மறைந்துபோயினர்மறைந்தபின்சித்தராய்வந்தா
ரறைந்தவார்கழலலம்பிடவெள்ளிமன்றுடி
நிறைந்தபேரொளியாயுறைநிருத்தரென்றறிந்தாள். (௨௬)

மறைந்துபோயினரெனச்சிறிதயர்ச்சியுமனத்தி
னிறைந்ததோர்பெருங்கவற்சியைநீக்கினரென்னச
சிறந்ததோர்பெருமகிழ்ச்சியுமுடையளாய்சசித்த
ரறைந்தவாறுதீப்பெய்தனளுலோகங்களனைத்தும். (௨௭)

அழலடைந்தபினிருணமலவலிதிரிந்தரன்று
ணிழலடைந்தவாகாட்சிபோனீப்பருங்களங்கங
கழலவாடகமானதாலதுகொணடுகனிநத
மழலையீர்ஞ்சொலாள்கணடனள்வடிவிலான்வடிவம். (௨௮)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மழவிடையுடையான்மேனிவனப்பினைநோக்கியசசோ
வழகியபிராஞேவெனவுவள்ளிமுததங்கொணடன்பிற்
பழகியபரனையாளுப்பரிவினுற்பதிட்டைசெய்து
விழவுதேர்நடததிசசின்னுள்கழிநதபினவீடுபெற்றுள். (௨௯)

நையுநுணணிடையினுளநாயகன்கபோலததிடட
கையுகிர்க்குறியுஞ்சொன்னகாரணககுறியுங்கொணடு
வெய்யவெங்கதிகால்செம்பொன்மேனிவேறுகிநாலாம்
பொய்யுகத்தவர்க்குதக்கபொருந்துருவாகிமனனும். (௩௦)

இரசவாதஞ்செயதபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் ௪௫ - ௧௫ - திருவிருததம் - ௧௮௮௫.

(௨௭) அயர்ச்சி - துன்பம். கவற்சி - வருததம்.

(௨௮) இருணமலம் - ஆணவமலம். தாள்நிழல என்றது-திருவடிஞானசசெல்வததை. இதனை, 'சுததமாஞ்சத்திஞானச சுடராகுஞ்சிவமொழிந்தச், சத்திதானின்றுமுன்னைத் தகவிலாமலங்கள் வாட்டி, அத்தனையருளுமெங்கு மடைந்திடுமிருளகற்றி, வைத்திடுமிரவிகாட்டும் வளரொளிபோன்மகிழ்ந்தே'' என்பதானுமுணர்க. களங்கம் - மாசு. ஆடகம் - பொன். (௩௦) கபோலம்-கவுள்.

சிவமயம்.

முப்பத்தேழாவது,

சோழனைமடுவில்வீட்டியபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மின்னனையார்பூங்கொன்றைவேணியரிரதவாதம்
பொன்னனையாணமுனசெய்துபோந்ததுபுகன்றேமார்த்தார்
மன்னனைமடுவிலவீட்டிமலரடிக்கன்பனூன
தென்னனையமரிற்காததிருவிளையாடல்சொல்வாம். (க)

பொன்னெடுந்தேரிராசபுரந்தரன்புரந்தராதி
பன்னெடுந்தேவரேத்தப்பரனுலகடைந்தானிப்பா
லந்நெடுந்தகையோன்மைந்தனடலிராசேசனென்போ
னிந்நெடுந்தகையோன்மைந்தனிராசகம்பீரனென்போன். (உ)

மற்றிவன்குமரன்பாண்டிவங்கியதீபனன்னோன்
பொற்றிணிதடந்தோணமைந்தன்புரந்தரசித்தாமன்னோன்
வெற்றிகொள்குமரன்பாண்டிவங்கியபதாகன்வீரம்
பற்றியசுந்தரேசபாதசேகரனவனசேய. (ங)

பலர்புகழ்சுந்தரேசபாதசேகரனாந்தென்ன
னலைபுனலுடுத்தகூடலடிகளுக்கன்பனாகி
கொலைபுணர்வேலால்வெங்கோற்குறும்பெறுங்களைகளைந்து
மலர்தலையுலகமென்னுமவானபயிரவளர்க்குநாளில். (ச)

பத்துமான்றடந்தேர்நூறுபனைக்கைமாநூற்றுப்பத்துத்
தத்துமானயுதமள்ளாதானைபிவைவளவேயீட்டி
யித்துணைக்கேற்பநல்கியெஞ்சியபொருள்களெல்லாஞ்
சித்துருவானகூடற்சிவனுக்கேசெலுத்துமன்றே. (ரு)

கண்டிகைமகுடமாதிக்கலனிரைகுயினறுந்திங்கண
மண்டலமிடறுஞ்சென்னிக்கோபுரமாடமாதி
யெண்டிசையிருள்கால்சீப்பவெரிமணியிழைத்துவேய்ந்துந்
திண்டிறலுடையானின்னதிருப்பணிபிறவுஞ்செய்தான். (சு)

(ச) குறும்பு - குறுநிலமன்னர். (ரு) பனைக்கைமா - பனைமரம்போன்ற துதிக்கையினையுடையயானை. தத்தும்-தாண்டிச்செல்லும். நூற்றுப்பத்து - ஆயிரம். மள்ளர் - காலாட்கள். அயுதம், பதினாயிரம். சித்துருவு-அறிவுருவம். (சு) பிறஎன்றது-நித்தநைமித்திய [illegible]

கல்லுமாறகன்றமார்பன்கருவியின்சிறுமைநோக்கி
மல்லுமாறுதிண்டோள்வளவர்கோனொருவன்காலிற்
செல்லுமாயிரம்பரிக்கோர்சேவகனென்போன்றானே
வெல்லுமாறெண்ணிவஞ்சிவேய்ந்துகொண்டெழுந்துபோந்தான்.

பல்வகைக்கருவியீட்டப்படையொடம்பரவைசீறிச்
செல்வதுபோலக்கன்னித்தீம்புனலூடுநோக்கி
மல்வரையாததோளான்வரவறிந்தெழுந்துமேருக்
கல்வரிசிலையான்முன்போய்கைதவன்றாழ்ந்துகூறும். (௮)

பொன்னதுவனையவேணிப்புனிதவிப்பூமிநேமி
யுன்னதுவலத்திலேயுருட்டுமென்வலத்தைநோக்கான்
றன்னதுவலத்திறலென்றானைபின்சிறுமைநோக்கி
யென்னதுதேயங்கொள்வானெண்ணினான்போலுமன்னே. (௯)

காவிரிநாடன்சேனைக்கடலிடையெரிபோன்மூண்டு
மேவினனென்றுகூறிமீனவன்வேண்டவானிற்
பூவிரிவாகைநீயேபுனையநாம்பொருதுமென்று
நாவிரியாதமாற்றநாயகன்கூறக்கேட்டான். (௧௦)

எல்லியங்கமலச்செவ்வியெனமுகமலர்ந்துநாத
னல்லியங்கமலச்செந்தாள்கைதொழுதிப்புறம்போந்து
பல்லியந்துவைப்பத்தானைப்பரவைபுட்பரிமாவூர்ந்து
கொல்லியம்பொருப்பன்சேனைக்கடலெதிர்குறுகினனே. (௧௧)

பண்ணுதலிசைவண்டார்க்கும்பசுந்தொடைச்செழியன்றானை
யெண்ணுதலிலவாறுசென்னியிருபடைக்கடனேராறாய்
நண்ணுதலெனப்போயபொன்னிநாடவன்றமர்கட்கெல்லாங்
கண்ணுதலருளாலங்கோர்கடலெனத்தோன்றிற்றம்ம. (௧௨)

கடலெனவருமாவூர்ந்துகைதவன்சேனைமுன்போ
யடலணிமேருக்கோட்டியாலவாய்நெடுநாண்பூட்டி

---

(௭) கல் - மலை. மாறு - பகை. கருவி என்றது—சேனையை. வஞ்சி-பகைமேற் செலவோரணியுமமாலை.

(௮) கருவியீட்டம்-ஆயுததொகுதி. பரவை - கடல். கைதவன்-பாண்டியன். (௯) நேமி-ஆக்கினைச்சக்கரம். (௧௦) நாவிரியாதமாற்றம்-அசரீரிவாக்கு. (௧௧) எல்-பகல. அலலி-அகவிதழ். கொல்லியம்பொருப்பன்-கொல்லிமலைக்கரசனாகியசோழன். (௧௩) ஆலவாய் என்றது-வாசுகியை. துழாய்க்கோல்என்றது, திருத்துளபமாலையைப்பூண்ட திருமாலாகியபாணத்தை. மிடல்-வெற்றி.

மடலவிழ்துழாக்கோனாட்டிவாயெரிபுரத்திலூட்டி
மிடலணிகூடற்கோமான்வேடுருவாகிநின்றான். (௧௩)

கங்குல்வாய்த்திங்கள்போலக்காதணிதந்தத்தோடுங
கங்குல்வாய்முளைத்தமீன்போற்கதிர்முத்தவடமுங்குஞ்சிக்
கங்குல்வாய்ச்சிலைபோல்வெட்சிக்கண்ணிசூழ்கலாபச்சூட்டுங்
கங்குல்வாய்கிழிக்குந்தக்கடகமுமின்னுக்கால. (௧௪)

அண்டத்தாரமரர்நாமமன்றுதொட்டடையத்தோற்று
கண்டத்தாரிருளையெங்குங்கலந்தெனக்கறுத்தமேனி
கொண்டத்தாராரினாற்கோர்கூற்றெனக்கொல்வேலேந்திச
சண்டத்தீயென்னநின்றான்காவிரித்தலைவன்காணா. (௧௫)

சீறியாயிரம்பரிக்கோர்சேவகன்வந்தேனென்னக்
கூறினானெதிர்த்தான்வெள்ளிக்குன்றவன்பத்துநூறு
மாறிலாப்பரிக்குமட்டோராவயவனீயன்றேவெண்ணி
லீறிலாப்பரிக்குமொற்றைச்சேவகன்யானேயென்றான் (௧௬)

என்றசொல்லிடியேறென்னவிருசெவிதுளைப்பக்கேட்டு
நின்றவனெதிரேமின்னாநீட்டிச்செம்மேகம்போலச்
சென்றுவேல்வலந்திரித்துச்செயிர்த்தனனெதிர்த்துச்சீற
வன்றிறனாற்றுப்பத்துவயப்பரிகொருவனஞ்சா. (௧௭)

யாமினியிந்தவேலாலிறப்பதற்கையமில்லை
யாமெனவகன்றான்மாவோடாயிரம்பரிக்கோர்மள்ளன்
காமனைவெகுண்டவேடன்மறைந்தனன்கங்குற்சோதி
மாமகனதுகண்டோடும்வளவனைத்துரந்துசென்றான். (௧௮)

துரந்திடுமளவிலோடுஞ்சோழனுந்திரும்பிநோக்கிக்
கருந்தடங்கண்ணிபாகங்கரந்தவேடுவனைக்காணான்
வருந்துயரச்சந்தீர்ந்தான்மதுரையினளவும்பற்றிப்
புரந்தரற்புறங்கண்டானைப்புறங்கண்டுமுடுக்கிப்போனான். (௧௯)

காலொன்றுமுடுக்கப்பட்டகனலொன்றுநடந்தாலொத்து
வேலொன்றுதடக்கைநேரிவேந்தனான்முடுக்குண்டோடுஞ்

---

(௧௫) அண்டம்-விண்ணுலகம். ஆர்-பொருந்தல். நாமம் - அச்சம். தார்-மாலை. ஆர்-ஆத்தி. சண்டத்தீ-வடவைத்தீ.

(௧௮) கங்குல்சோதிமாமகன் என்றது—இரவில்விளங்குஞ்சந்திரன் மரபிற்றோன்றிய சுந்தரேசபாத சேகரபாண்டியனை.

(௧௯) புரந்தரன்-இந்திரன்.

சேலொன்றுகொடியினான்றன்செழுநகர்விரைந்துசெல்வான்
மாலொன்றுகளிற்றினுங்கோர்மதுமலர்க்கிடங்கில்வீழ்ந்தான். (௨0)

மீனவன்மதுரைமூதூர்மேற்றிசைக்கிடங்கில்வீழ
மானவெம்புரவியோடும்வளவனும்வீழ்ந்தான்கூடற்
கோனவனருளால்வானோர்குரைகடல்கடையத்தோன்று
மானையினெழுந்தான்றென்னன்கோழிவேந்தாழ்ந்துபோனான். ()

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பிலத்தாவாழ்ந்த கடிமலர்க்கிடங்கிற் பெருந்தகையவிந்தவன் றுகில்பூண, கலத்தரும்பேழை படைபரிமான்றேர் கரியெலாங்கவர்ந்துதண்பொருகைத், தலத்தவன்றங்க ஞயகரணியத் தக்கதூசணிகலனல்கி, நலத்தகையவர்பே ரருட்கடற்கன்பு நதியெனப்பெருகிவீற்றிருந்தான். (௨௧)

சோழனைமடுவில்வீட்டியபடலம் முற்றிற்று.

ஆகூ படலம் ௬௪ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௧௬0௭.

முப்பத்தேட்டாவது,

உலவாக்கோட்டையருளியபடலம்.

எழுசீரடியாசிரியவிருததம்.

மின்பனிக்கதிர்வேணிவானவன்மீனவன்றனைமானவேன்
முன்பனிக்கவலந்திரிதருமுடுகிகிரேரியடுககலான்
பின்பனிக்கமலத்தடததிறவிட்டவாறிதுபெருமைசா
லன்பனுக்குலவாதகோட்டையளித்தவாறுகிளததுவாம். (௧)

கலிநிலைத்துறை.

பொடியார்க்குமேனிப்புனிதர்க்குப்புனிதவேற்றுக்
கொடியார்க்குவேதக்குடுமிக்கிணையானகூடற்
படியார்க்குஞ்சீர்த்திப்பதியேருழவோருணல்லா
னடியார்க்குநல்லானறத்திற்கும்புகழ்க்குநல்லான். (௨)

(௨௧) ஆனை என்றது—பாற்கடலிற்றோன்றிய வெள்ளையானையை. கோழி - உறையூர். (௨௨) அவிந்தவன்- இறந்தசோழன்.

(௧) பனிக்க-நடுங்க. அடுக்கல்-மலை. (௨) பொடி-திருநீறு. குடுமி-உச்சி. உழவோர்-வேளாளர்.

அனையானறத்திற்கருள்போன்றவளான்றகற்பின்
மனையாண்மரபின்வழுவாததருமசீலை
யெனையாருநன்குமதிக்கவிருக்குநீரா
டனையாள்பதிக்குக்கதிக்குத்தனிசசார்புபோல்வாள். (௩)

பல்லேருழவின்றொழில்பூணபெயன்கள்கொள்வான்
வில்லேருழவன்கடன்கொண்டுமிகுந்தவெல்லா
மில்லேருழத்திமடைசசெல்வமியற்றியேந்த
வல்லேறுகணடனடியாரையருததுநீரான். (௪)

தொகைமாணடதொணடர்சுவையாறுதழீஇபநான்கு
வகைமாணடமாறுபடுமுணடிமறுத்தருந்த
நகைமாண்டவன்பின்றலையாயவனலகநல்கப்
பகைமாண்டசெல்வமணற்கேணியிற்பல்குநாளின். (௫)

இந்நீரவாயவளஙகுன்றினுமின்மைகூ டாக்
தன்னீர்மைகுன்றுனெனுந்தன்மைபிறர்க்குத்தேறற
நன்னீர்வயலின்விளைவஃகிநலிவுசெய்ய
மின்னீரவேணிமதுரேசாவிலககினுமே (௬)

குன்றுவிருததிக்கடன்கொணடுகொணடன்பாபூசை
நன்றுநடத்தத்தொடுத்தான்கடனாறுனுஙகிட்டா
தொன்றுலுஙகொணடவிரதததுககுறுதியின்றி
நின்றுனுடம்பையொறுககின்றநியமமபூணடான். (௭)

கொடுப்பாரவரேவிளைவஙகடனகோளுமாற்றித
தடுப்பாரெனின்மற்றதையாவர்தடுககவலலா
ரடுப்பாவிழுமஙகளைவாரடியாாககுநலலூண
மடுப்பானியமந்தடைபட்டுவருந்துகின்றுன். (௮)

விண்ணூறுசூடும்விடையான்றமாககூட்டியன்றி
யுண்ணுதவன்றன்னுயிாக்குததுணையாயகற்பிற்

---

(௩) தனையாள்பதி-தன்னைககொணடகணவன்.

(௪) வில் ஏர் உழவன என்றது—விலலாகிய ஏரால் பகைப்புலத்தையுழும் அரசனை. கடன்-அரசிறைப்பணம். இல்லேருழத்தி என்றது-தருமசீலையை. மடை-சோறு. அல்லேறுகணடன் - நீலகண்டன்.

(௫) நான்குவகை என்றது—உணணல், தின்னல், நக்கல், பருகல்களை. மருத்தருந்த என்றது—முற்சிகைமாற்றிப் பிற்சிகையுண்ணுதலை. இதனை அறுசுவையுண்டி யமர்ந்தில்லாளூட்ட என்னும், நாலடியாரிற்காண்க. கேணி-கிணறு. (௭) விருத்திக்கடன்-வட்டிக்குவாங்குங்கடன். (௮) விழுமம்-துன்பம். கோள்-கொள்ளுதல்.

உலவாக்கோட்டையருளியபடலம்.

பண்ணார்மொழிதன்னொடும்பட்டினிவிட்டுநெஞ்சம்
புண்ணாகவாகம்பசித்தீயிற்புழுங்கப்பட்டான். (௯)

இறக்கும்முடம்பாற்பெறும்பேறினியாவதென்னா
வறக்குன்றனையான்மனையோடுமடைந்திசசெய்தி
நிறக்கின்றசெம்பொற்சிலையாக்குநிகழ்த்தியாவி
துறக்கின்றதுவேதுணிவென்றுதுணிந்துபோனான். (௧௦)

ஐயன்றிருமுன்னரடைந்தடிதாழ்ந்துவானோ
ருய்யும்படிநஞ்சமுதுண்டவொருவனுன்றன்
மெய்யன்பர்பூசைக்கிடையூறுவிளையவென்றன்
செய்யும்புலமும்விளைவின்றிச்சிதைந்தவென்றா. (௧௧)

விடனல்குசூலப்படையாய்கடன்வேறுகாணேன்
கடனல்கவல்லார்தமைக்காட்டுதிகாட்டிலாயேன்
மடனல்குமிர்த்தவுடம்பின்சுமைமாற்றுவேனென்
றுடனல்குகற்புக்குரியாளொடும்வேண்டுமெல்லை. (௧௨)

பஞ்சாதிவேதப்பொருள்சொன்னபரமன்வாக்கொன்
றஞ்சாதிவேளாண்டலைவாவணகத்திலின்றோர்
செஞ்சாதியாயசெழுவாலரிக்கோட்டையுய்த்தே
மெஞ்சாதிருக்குமெடுக்குந்தொறுமென்றுமாதோ (௧௩)

நீநாளும்பூசித்திதில்வேண்டியகொண்டுநித்த
மானாதவன்பர்க்கமுதூட்டியெவர்க்குமன்ன
தானாதிநாளுந்தருமங்களுஞ்செய்திவீடு
மேனாளளிக்கின்றனமென்றுவிசும்பிற்கூற (௧௪)

கேட்டின்பமெய்திக்கிளர்விம்மிதனாகிவேதப்
பாட்டின்பயனைப்பணிந்தில்லமடைந்துபண்டை
யீட்டுந்தவப்பேறெனக்கண்டனன்றொண்டர்க்கெந்தை
கூட்டுங்கதிபோலுலவாமற்கொடுத்தகோட்டை. (௧௫)

வானாறுசூடிதருகோட்டையைவைகறோறும்
பூநாறுசாந்தம்புகையொண்சுடர்கொண்டருச்சித்

---

(௯) பட்டினிவிட்டு - பட்டினியிருந்து

(௧௨) மடன் - அறியாமை. (௧௩) பஞ்சாதி - சந்தைகூட்டி வேதாத்தியயனஞ் செய்வோர் நிறுத்துதற்குவகுத்த ஐம்பது பதங் கொண்ட ஓர்முடிபு.

(௧௫) வேதப்பாட்டின் பயன் என்றது—சிவபெருமானை.

தானுதசெவ்வியடிசிற்குமதற்குவேண்டு
நானுகருவிவிலைக்கும்மதுநல்கவாஙகா. (கசு)

மின்னார்சடையான்றமராய்ந்தவர்வேதசசெல்வர்
தென்னுடர்தெய்வம்விருந்தொக்கல்செறிந்துநட்டோர்
முன்னுமெவர்க்கும்முகில்போல்வரையாமனல்கி
யெந்நாளுநோயின்றளகாதிபனென்னவாழ்ந்தான். (கஎ)

மேற்படி - வேறு.

அன்பன்னடியார்க்கினியானனிநாளளந்தல்கித
தன்பன்னியொடுமயலார்சுற்றந்தமரோடும்
பின்பந்நிலையேயிமவான்மகளைப்பிரியாத
வின்பன்னுருவாய்சிவமாநகாசென்றிறைகொணடான். (கஅ)

உலவாக்கோட்டையருளியபடலம முற்றிறறு.

ஆ படலம் சஎ - க்கு திருவிருத்தம் - கக௨௫.

முப்பத்தோன்பதாவது,

மாமனுகவந்துவழக்குரைத்த படலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருததம்.

தாமநாறிதழியார்தந்தமர்க்கன்பன்வறுமைப்பட்டோ
னுமகாளுலவாககோட்டையருளியமுறையீதையன்
றேமனுணமுல்லைத்தீர்ந்தார்சசிறுதகைவணிகற்காக
மாமனும்படிவநகொணடுவழக்குரைவணணஞ்சொல்வாம். (க)

கன்னிநான்மாடக்கூடற்கடிநகர்வணிகமாக்க
டன்னின்மாநிதிக்கோனன்னைன்றனபதியென்னும்பேரான்
மன்னினனையான்கற்பின்மடவரல்சுசீலையென்பாள
பொன்னினுணமுளரிசசேக்கைப்புணணியத்திருவினன்னுள். (௨)

(கசு) நானுகருவி என்றது—சமைத்தற்குவேணடும் பலவித வுபகரணஙகளை. (கஎ) ஆய்ந்தவர் என்றது - ஆகம ஆராய்சசியையுடைய சைவரை. ஒக்கல் - சுற்றத்தார். அளகாதிபன்-குபேரன்.

(கஅ இன்பன் என்றது - சிவபெருமானை.

(௨) நிதிக்கோன் - குபேரன்.

எனவிவர்தமக்குமைந்தற்பேறின்றியிரங்குநாளிற்
றனபதிமருகன்றன்னைத்தகவுசான்மகவாக்கொண்டு
மனமகிழ்சசிறப்பானல்கமனைவியுந்தொழுதுவாங்கிப்
புனைவனபுனைந்துபோற்றிப்பொலிவுறவளர்த்துக்கொணடாள். ()

தனபதிமகப்பேறற்றானாயினுந்தணவாக்காதன்
மனைவிமேல்வைததவாசைமயக்கினால்வருநதியீன்ற
தனையனைமகவாத்தந்ததஙகைமேற்றீராப்பூசல்
வினைவிளைத்தொழுகவோர்நாளினையளும்வெகுண்டுசொல்வாள். ()

பெருமிதமுனககேனபிள்ளைப்பேறற்றபாவியென்
னருமைநன்மகனாலன்றோவிருமையுமடைவாயென்னப்
பெரிதுநாணடைநதுமேலைககாயினுமபிள்ளைப்பேறு
தருதவம்புரிவேனென்றுதனபதிதவமேற்செல்வான். (௫)

தன்பெருஞ்செல்வமெலலாமருமகனறனககேயாககி
யன்புகொணமனைவியோடுமெருந்தவநெறியிறசென்றான்
பின்பவனவரவுதாழப்பமருமகனபெறறவெல்லாம்
வனபினால்வழஙகுபபேசிவெளவினாதாயமாககள். (௬)

விளைநிலனடிமைபைமபூணவெறுககைநன்பசுக்களேனை
வளனுமாற்றவாஙகைகொளளவன்சிறைபிழந்தபுட்போற்
றளாவுறுமகனுநதாயுஞ்சாாபிலாாதமமனோர்ககோா
களைகணாபிருக்குஙகூடற்கடவுளேசரணமென்று. (௭)

வந்துவானகடுபோழ்நதமணிமுடிவிமானககோயிற்
சுந்தரநாதன்பாதத்துணைதொழுதிறைஞ்சியார்க்குந்
தந்தையுந்தாயுமாகுந்தமபிரானீரெயஙகட்
கெந்தையுமயாயுமென்றுவிரஙகிநினறினையசொல்வாள் (௮)

என்மகன்றன்னைமைந்தனின்மையாலெவருஙகாணத்
தன்மகனாகக்கொணடுதகுதியாலனறேகாணி
பொன்மனைபிறவுநல்கிப்போயினானெம்முனிப்பால்
வன்மையாற்றாயத்தார்களவைவெயலாம்வெளவிக்கொண்டார். (௯)

---

(௩) மருகன் என்றது - தஙகைகுமாரனை.

(௪) பூசல்வினை - போர்த்தொழில. (௬) தவநெறி என்றது - வானப்பிரஸ்த நிலையை. தாயமாக்கள் - ஞாதிகள். (௭) வெறுக்கை - திரவியம். களைகண - பற்றுக்கோடு. (௮) தந்தையுந் தாயுமாகுந்தம்பிரான் என்றது - எவ்வுயிர்க்கும் வினைவழி அநந்தர் சீகண்டர் முகத்தாலூட்டுவோ னாதலின். (௯) எம்முன் என்றது - என் மூத்தோனென தனபதிவணிகனை விளக்கிநின்றது.

ஒருத்திநானொருத்திக்கிந்தவொருமகனிவனுந்தேறுங்
கருத்திலாச்சிறியன்வேறுகளைகணுங்காணேனைய
வருத்திசாலறவோர்தேறுமருட்பெருங்கடலேயெங்கு
மிருத்திநீயறியாய்கொல்லோவென்றுபார்படியவீழ்ந்தாள். (௧0)

மாறுகொளவழக்குத்தீர்க்கவல்லவரருளினாலே
சீறுகொள்வடிவேற்கண்ணாள்சிறுதுயிலடைந்தாண்மெய்யி
னூறுகொள்கரணமைந்துமுற்றறிகனவிற்கங்கை
யாறுகொள்சடையார்வேதச்செல்வராயடுத்துச்சொல்வார். (௧௧)

புலர்ந்தபின்றுயர்ந்தோரைப்புரவலனணையாற்றல்
வலந்தருமன்றத்தேற்றிமறித்தனையிருத்தியாமபோ
தலந்தருமறிவான்மூத்தோரனைவருமிசையவந்த
சலந்தருவழக்குத்தீர்த்துத்தருகுவமபோதியென்றார் (௧௨)

வேரியங்குவளையுண்கணவிழித்தனள்வியந்துகெட்டே
னாருமில்லார்க்குத்தெய்வந்துணையென்பதறிந்தேனென்றாக்
காரிருங்கயலுண்கண்ணாளகணவனைத்தொழுதுவாழ்த்திச
சீரிளங்குமரனோடுந்தெரிவைதனமனையிற்சென்றாள். (௧௩)

சென்றவள்கங்குலெல்லைநெரிந்தபினெழுந்துவெள்ளி
மன்றவன்கோயில்வாயில்வந்தவந்தனைசெய்தமபொற்
குன்றவனுரைத்தவாற்றாற்கொடுமைசால்வழக்குப்பூட்டி
வென்றவரிருக்கையெய்திவிளம்புவாளபலருங்கேட்ப (௧௪)

அட்டில்வாய்நெருப்பிடேலோரடியிடேலறத்தாறன்றிப்
பட்டிமைவழக்கால்வென்றுபோகொட்டேன்பலருங்கேட்க
விட்டனனரசனணையறத்தவிசேறியான்றே
ரொட்டியபடிகேட்டேங்களூரிப்பொருடந்துபோமின் (௧௫)

என்றனணமறித்தலோடுமிழுக்குரையாடிமைத்து
வன்றிறல்வலியார்தள்ளியடித்தனாமைந்தனோடுஞ்

(௧0) தேறுங்கருத்து என்றது - நன்மை தீமைகளைப்பகுத்து அறியுங்கருத்தினை. அருத்தி-அன்பு. (௧௧) ஊறுகொள்கரணம் ஐந்தாவன - பரிசம், சத்தம், ரசம், ரூபம், கந்தங்களை. உற்றறிகனவு என்றது - சொப்பனவஸ்தையில் வாயுவாதியிருபத்தைந்து தத்துவங்களும் உளவாதலின். (௧௨) புலர்தல - விடிதல் மன்றம்-நியாய சபை. அலம் - அமைதி. சலம - கொடுமை.

(௧௩) கெட்டேன், வியப்பிடைச்சொல். (௧௫) அட்டில்வாய்-சமைக்குமிடம். பட்டிமை - வஞ்சனை. அறத்தவிசு-நியாயபீடம். நட்டல்-தீர்மானித்தல். (௧௬) இழுக்கு - தவறு.

சென்றனன்முறையோவென்னுத்திருந்தறத்தவிசினோர்மு
னின்றுரையாடினுள்கேட்டறிந்தனர்நீதிநூலோர். (கசு)

அறத்தவிசிருப்போரேவலாடவரோடும்போந்து
மறித்தலைக்களத்திற்கூட்டிவந்தனள்வந்தவெல்லை
யறக்கொடிபாகர்வெள்ளியம்பலவாணர்தாமத்
திறந்தனபதியேயென்னத்திருவுருக்கொண்டுசெல்வார். (கஎ)

கலிவிருத்தம்.

பெருவிலைக்குண்டலம்பிடரிறபத்திபாய்ந்
தெரிகதிரகவிழ்ப்பவாளெறிக்குமங்கத
மருவரைத்தோளிடந்திமைப்பவாகமேற்
குருமணிக்கண்டிகைகுலாயபபின்கோட்டவே. (கஅ)

முரலளிபுறவிதழ்மொய்ப்பசெய்யதா
மரைசிறிதலர்ந்தெனமணிசெயமோதிரக
கரதலம்வீசியோர்கடுங்கணேறெனப்
பெருமிதநடைகொடுநடக்கும்பெற்றியார் (க௯)

வாடியமுளரிபோனமாறிட்டாறிடத
தாடியுமலர்ந்தபோதொப்பமைந்தன்மே
ஞூடியதண்ணளிநயந்துமுட்கிடை
கூடியமுகத்தினார்குறுகுவாரவை. (உ0)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அரசனிங்கில்லைகொலலோவானரவரில்லைகொலலோ
குரைகழல்வேந்தனசெங்கோல்கொடியதோகோதினூல்க
ளுரைசெயுந்தெய்வந்தானுமில்லைகொலுறுதியான
தருமமெங்கொளித்ததேகொலென்றறத்தவிசிற்சார்வார். (உக)

தனபதிவரவுநோக்கிவஞ்சனைத்தாயத்தாக
ளினைவுறுமனத்தராகிவிம்மிதமெய்திவெல்லு
மனவலியிழந்துபண்டுவழக்கலாவழக்கால்வென்ற
வினைநினைந்துள்ளமச்சநாணினுலவிழுங்கப்பட்டார். (உஉ)

(கஎ) ஏவலாடவர் - ஏவியவேவுகாரர். அறக்கொடி என்றது முப்பத்திரண்டறமும் வளர்த்தருளிய உமாதேவியாரை.

(கஅ) வாள் - கிரணம். அங்கதம - வாகுவலயம். மணிக்கண்டிகை-முத்துவடம் (க௯) மணி என்றது நீலரத்தினத்தை. ஏறு-இடபம். (உ0) உட்கிடை-உள்ளக்கருத்து. (உக) ஆன்றவர் - அறிவாலமைந்தமுதியோர். நூல்-வேதாகமங்கள். (உஉ) இனைவு - வருத்தம்.

மாதுலராகிவந்தோர்மருகனைத்தம்பின்வந்த
தாதுலராதகோதைதன்னொடுந்தழீஇத்தங்கண்ட
மீதுலராதசாமவேதமார்ப்பவர்போலவாய்விட்
டாதுலரானீரந்தோவையவென்றழுதுநைந்தார். (௨௩)

குடங்கையினெடுங்கணுங்குமாரனும்வணிகன்றானிற்
றடங்கணீராட்டவீழ்ந்தாதடக்கையாலெடுத்துப்புல்லி
மடங்கலேறனையான்றானுமற்றவர்தமைத்தன்கண்ணீர்
நெடுங்கடல்வெள்ளத்தாழ்த்திக்குமரனைநோந்துநைவான். (௨௪)

ஐம்படைமார்பிற்காணேன்சிறுசிலம்படியிற்காணேன்
மொய்ம்பிடைமதாணிகாணேன்முகத்தசைசுட்டிகாணேன்
மின்படுகுழைகள்காணேன்வெற்றுடல்கண்டேனப்பா
வென்பெறுமென்றுபிள்ளைப்பணிகளுங்கவர்ந்தாரென்னா. (௨௫)

அனைவருமிரங்கவாய்விட்டழுதவரிளையாடன்னைத்
தனையனைக்கண்ணீர்மாற்றித்தடக்கையானமுதுகுதைவந்
தினையன்மின்னென்முன்வேறொன்றெண்ணன்மினென்னாவஞ்ச
வினைஞர்வல்வழக்குச்சோர்ந்துவிடுவதுகாணமினென்னா. (௨௬)

நட்பிடைவஞ்சஞ்செய்துநம்பினார்க்கூன்மாறாட்டத்
துட்படக்கவர்ந்துமேற்றோககிம்மியுமுதவாராயும்
வட்டியின்மிதப்பக்கூறிவாங்கியுஞ்சிலாபோலீட்டப்
பட்டதோவறத்தாறீட்டுநம்பொருள்படுமோவென்னா. (௨௭)

மங்கலமாடமோங்குமதுரைநாயகனைநோக்கிச்
செங்கரஞ்சிரமேற்கூப்பிமாணிக்கந்தேற்றிவிறகு
மெங்குலவணிகரேறேயெம்மனோர்வழக்கையிந்தப்
புங்கவரிடனுத்தீர்த்துத்தருகெனப்புலம்பியார்த்தார். (௨௮)

---

(௨௩) மாதுலன் - மாமன். தாது-மகரந்தம். உலராத - அழியாத. ஆதுலர்-வறிஞர்.

(௨௪) குடங்கை - உள்ளங்கை, தாளில், உருபுமயக்கம்.

(௨௫) ஐம்படை என்றது-பிள்ளைப் பருவத்தில் காத்தற்பொருட்டு, காக்குங்கடவுளாகிய திருமாலினது, சங்கு சக்கர கதா கட்க கோதண்டம் என்னும் பஞ்சாயுத வடிவமாகச்செய்யும் ஒருவகையாபரணம். மொய்ம்பு-தோள். மதாணி-வாகுவலயம்.

(௨௬) வஞ்சவினைஞர் என்றது - ஞாதிகளை. (௨௭) ஊன்மாறாட்டம்-வஞ்சித்துக்கொல்லல்.

ஆவலித்தழுதகள்வர்வஞ்சனைரவெகுண்டுநோக்கிக்
காவலன்செங்கோனுண்ணூல்கட்டியதருமத்தட்டி
னுவெனுந்துலைநாவிட்டெம்வழக்கையுநமராய்வந்த
மேவலர்வழக்குந்தூக்கித்தெரிகெனவிதந்துசொன்னார். (௨௯)

நரைமுதுபுலியன்னான்சொற்கேட்டலுநகைச்சான்றோ
ரிருவர்சொல்வழக்குமேற்கொண்டநுவதித்திரண்டுநோக்கித்
தெரிவழியிழுக்குனாதிவழக்கெனச்செப்பக்கேட்டு
வெருவினர்தாயத்தார்களவலியரின்வேறுசொல்வார். (௩0)

தவலருஞ்சிறப்பினான்றதனபதிவணிகரல்ல
ரிவரெனவவையங்கேட்பவிருகையும்புடைத்துநக்குக்
கவளமானுரித்துப்போர்த்தகண்ணுதலவணிகர்கோமா
னவரவாகுடிப்பேர்பட்டங்காணிமற்றனைத்துங்கூறும் (௩௧)

தந்தைதாய்மாமன்மாமிதாயத்தாரிவரையின்றார்
மைந்தர்களுடன்பிறந்தார்மனைவியாகிளைஞர்மற்று
மந்தமில்குணங்கள்செய்கையாதியவடையாளங்கண்
முந்தையின்வழுவாவண்ணமுறையினான் மொழிந்தான்முன்னோன்

அனையதுகேட்டவான்றோரனைவருநோக்கியந்தத்
தனபதிவணிகர்தாமேயிவரெனச்சாற்றலோடு
மனவலித்தாயத்தார்தம்வழக்கிழுக்கடைந்ததீது
நனைவழிவேம்பன்றேரிற்றண்டிக்குநம்மையென்று. (௩௩)

இல்லினுக்கேகிமீள்வனயானெனனறுங்குளத்திற்கேகி
யொல்லையிலவருவேனெனறுமொவ்வொருவார்த்தையிட்டு
வல்லெழுவனையதோளாரனைவருமவன்காறள்ளச
செல்லெழுமுகில்போற்கூட்டஞ் சிதைந்தனரொளித்துப் போனார்.

அனையவர்போகநின்றவறனவின்மன்றத்துள்ளோர்
தனபதிவணிகர்தந்ததனமெலாந்தத்தமைந்தற்
கெனமனையெழுதிவாங்கியீந்தனரீந்தவெல்லை
மனமொழிகடந்தநாயகர்மறைந்துதங்கோயில்புக்கார். (௩௫)

---

(௨௯) ஆவலித்து – வாய்திறந்து. துலை - துலாக்கோல். தூக்கி-ஆராய்ந்து. விதத்தல், மிகுத்துச்சொல்லல்.

(௩0) அநுவதித்தல்-முற்குறித்த பொருளைப் பற்றித் திரும்பச்சொல்லும் நியாயம். தெரிவழிஎன்றது-உத்தேசம், இலக்கணம், சோதனை என்னும் போதப்பிரகாரங்களால் ஆராயும்வழியை.

(௩௧) தவல்-கெடுதல். கவளமான்-யானை. (௩௩) நனை-தேன்.
(௩௪) எழு-தூண். (௩௫) மனை-சாதனம்.

இம்மெனப்பலருங்காணமறைந்தவரிருந்தண்கூடற்
செம்மலென்றறிந்துநாய்கசிறுவனுக்குவகைதூங்க
விம்மிதமடைந்துவேந்தன்வரிசையுள்வெறுப்பநல்கிக்
கைம்மறிவணிகர்கோயில்புதுக்கினான்கனகங்கொண்டு. (௩௬)

கலிநிலைத்துறை.

பூகநாயகன்பூரணசுந்தரப்புத்தேள்
பாதசேகரன்வரகுணபாண்டியன்புயத்தி
லோதநீருலகின்பொறைசுமக்கவைத்தும்பா
நாதர்சேவடித்தாமரைநகைநிழலடைந்தான். (௩௭)

மாமனாகவந்துவழக்குரைத்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் ௪௮-க்கு - திருவிருத்தம் - ௧௬௬௨.

நாற்பதாவது,

வரகுணனுக்குச்சிவலோகங்காட்டியபடலம்.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பண்கொண்டவேதமுதலிடையிறுநாடரிய பரமாமனாகி யொ
ருவணிக,னென்கொண்ட காணிபொருள் கவாஞாதி மாதுலரை
யெதிரேறி வென்றபடியிருவாற. தண்கொண்டநேமிவரகுணதேவ
னெய்துபழி தன்னைத்துடைத்தனையமனவன, கண்கொண்டு கா
ணவுயர்சிவலோகமதுரைதனில வருவித்தகாதையினிமொழிவாம்.

இயமானனிந்திரவி யெரிவானிலஞ்சலிலமெறிகாலெனும்பகு
தியிருநான், மயமானசுந்தரனை மனவாய்மெய யன்பினிறை வழி
பாடடைந்தவரகுணனைச, சயவேலைவென்றவடி வினனீறில் வெ
ன்றிபெறு சதவேள்வியிந்திரனைநிகர்வோ, னியன்மேனிகொண்ட
வொளியினிலேழ்பசுமபுரவி யினதேசுவென்றவரகுணனே. (௨)

---

(௧) ஞாதிமாதுலர் - தாயாதிகளானமாமன்மார். மன்னவன் என்பது-இடைகுறைந்து மனவன் எனநின்றது.

(௨) இயமானன-ஆன்மா. எரி-நெருப்பு. சலிலம்-சலம். கால்-காற்று. இருநான்மயம் என்றது—ஆன்மாமுதலிய எட்டுப் பொருள்களும் இறைவனது மூர்த்தமாதலின். சதம - நூறு. இயல்-இலக்ஷணம். இனன் - சூரியன்.

மறையாதுகலைபலவு மகமாதிபலவினையும

ன்மலர்மே, லிறையாகிமலர்வனிதை பிரிவான திருமகளிரிகபோக
ம்விளையமுறைசெயலாற், கறையாழிவளைகளணி கரனாகியிகல்செ
ய்பொறிகரணாதிபகைகளையுநெறியா, லறைவாய்மையுரையின்முழு
துணர்வாலெவ்வுயிருமிறை யரனாகியுலகுமுறைசெயுநாள். (௩)

வேட்டஞ்செய்காதலொரு நாட்டங்கவேகிவன மேட்டெங்கு
மாதடவியெரியா, நாட்டஞ்செய்காயுழுவை நீட்டுங்கையானைமுக
நாட்டும்பலேனமிவைமுதலா, வோட்டஞ்செய்தேரிரவி கோட்டின்
கணேறியிரு ளோட்டந்திமாலைவருமளவாக. கோட்டஞ்செய்வார் சி
லையின் மாட்டமபினூறியுயிர் கூட்டுணடுமாநகரில்வருவான். (௪)

காலிற்கடும்புரவி மேலிறகடிந்துவரு காலக்கடந்தனிலொர்
மறையோன், மாலுறறயாந்துமுகம வோவைக்குறுந்திவலை வாரக்
கிடந்துவிழிதுயிலவோன். மேலககடுமபுரவிகாலவைப்பவந்தணனு
ம் வீவுறறவிநதனனதறியான், கோலிற்செலும்பரியின் மீனத்தனுந்
தனது கோயிற்புகுநதனனவளவே. (௫)

மேற்படி - வேறு

கனவட்டத்தடியிடறப் பொறிவிட்டுப்புலனவியக் கரணத்துட்
பொதியுயிர்விட்டவனுகந. தனையொககறபனவரெடுததனாகிட்டிக்
குரிசிலகடைததலையிடடத திறமொழியததமிழ்மாற, னினைவுற்று
ப்பனவாகையிற கனககருப்பைகணிறைவித தெமதிக்குற்றவனை
எடுதெரிமாலை புனைவிததககடனமுடிவிததனன்மறறப்பழிபடரிற்
புலதயப்பற்றியதிடைவிட்டகலாதே. (௬)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பற்றியபழிக்குததீர்வுபழமறைககிழவாசொன்ன
பெற்றியினைவேறுணடிநதிககரைபெருநாற்கேளவி

---

(௩) மலாமேலிறை - பிரமன. மலாவனிதை-இலககுமி. திரு
மகளிரென்றது - அஷ்டலட்சுமிகளை. ஆழி - கடல். வளைகளணிக
ரன்-திருமால். பொறி - பஞ்சேந்திரியம.

(௪) மேடு - மேட்டுநிலம மாதடவி - மிருகங்களைநாடி. உழு
வை-புலி. உம்பல்ஏனம-ஆணபன்றி கோடு - அததமனகிரி. கோ
ட்டம் - வளைவு. (௫) கடம - காடு திவலை-துளி. வீவுற்று-அறிவழி
ந்து. கோல்-அம்பு. மீனததன் - பாண்டியன. (௬) கனவட்டம்-பா
ண்டியன்குதிரை. ஒக்கல்-சுற்றம். பனவர் - அந்தணர். குரிசிலெ
ன்றது-வரகுணபாண்டியனை. எமதிக்கு-தென்திசை எரிமாலைபு
னைவித்துஎன்றது-தகனக்கிரியையை படர் - துன்பம். (எ) தீர்வு-
பிராயசித்தம். ஐவேறுணடியாவன - நககல், பருகல், உண்ணல்,
தின்னல், உரிஞ்சல. மூவராந்தாரு என்றது - முதற்பாகம் பிரமன்
மூர்த்தமும், இடைப்பாகம் திருமால் மூர்த்தமும், இறுதிப்பாகம்
உருத்திர மூர்த்தமுமாயுள்ள அரசமரத்தை. தூர்வை - அறுகு.
சுரபி - பசு.

முற்றியமறையோர்க்கீந்துமூவராந்தாருவேர்தைச்
சுற்றியுந்தூர்வைகொய்துசுரபிகள்சுவைக்கவீந்தும். (எ)

அகமருடணத்தாலோமமாற்றியுமானைந்தாவி
னகைமணிக்கோடுதோய்த்தகளிர்புனல்குடித்துந்தான
வகைபலகொடுத்துநீங்காவலியதாயிழுதுபெய்த
புகையழலெனமேலிட்டுப்புலப்படவளைந்ததன்றே. (அ)

கலிநிலைத்துறை.

எங்கும்பெருமூசசெறியுங்கையெறியுங்குன்றி
னேங்குஞ்சிறுகுமுடன்ருர்த்திடுமுன்னும்பின்னும்
பாங்குந்தொடருஞ்சிரிக்கும்பகுவாயைமெல்லு
நீங்குங்குறுகும்பழிதாவெனநோந்துபற்றும். (௯)

மாசுணடதெய்வமணிபோற்பணிவாயிற்பட்ட
தேசுணடதீந்தண்மதிபோலொளிதேம்பிவண்டு
மூசுண்டதானமுகமாவுணடவெள்ளில்போலக்
காசுணடபூணைறைபோயகருததனுனன் (௧0)

மறையோர்களபின்னும்பழிமேலிடுவண்ணநோக்கி
யிறையோயிதுநான்முகன்சென்னியிறுததகூட
லறவேதியனைத்தினமாயிரதடுதணகாரசூழ
லுறவேயொழிக்கப்படுமின்னமுரைப்பககேட்டி. (௧௧)

ஆனுவிரதநெறியாலிரணடைந்துவைகல்
வானுடனையம்முறையால்வலஞ்செய்துவந்தா
யானுலதற்குவழிகாட்டுமென்றையர்கூறப்
போனுனரசன்புனிதன்றிருககோயிலபுககான். (௧௨)

விழியாயிரத்தோன்பழிதீர்ததனைவேதியன்றன்
கழியாதமாபாதகந்தீர்ததனைகௌவைக்கவைகச
சுழியாறலைக்குஞ்சடையாயெனைத்தொட்டலைககும்
பழியானதுந்தீர்ததருளென்றுபணிந்துவீழ்ந்தான். (௧௩)

(அ) அகமருடணம-பாவம்போக்குமமநதிரம். ஆனைந்து-பஞ்ச கௌவியம். ஆவினகைமணிக்கோடு என்றது-பசுவின்கொம்பு; அல்லது கட்கமென்னும் புணணியமிருகததின் கொம்பினை. அம்மிருகத்துக்கும் கோவென்பதோர் பரியாயநாமமாதலின்.

(௯) பாங்கு-இடைப்பக்கம். பணி-(இராகுவென்னும்) பாம்பு.

(௧0) வெள்ளில் - விளங்கனி. காசு - இரத்தினம்.

(௧௩) கௌவை-ஒலி.

எண்ணும்படியம்முறையால்வளர்ந்தேத்தவையன்
விண்ணின்றியம்புமரசேபரிமேதவேள்வி
நண்ணும்பயனேரடிவைப்பினினண்ணவெம்மைப்
பண்ணும்வலத்தான்மகிழ்ந்தேம்பழியஞ்சன்மன்னே. (௧௪)

பொன்னேமுெத்தநகொழிக்குந்துறைப்பொன்னிநாட
னின்னேடமராற்றகினைந்தெழுீயுநேர்வா
யன்னேனுனக்குப்புறகிட்டகன்றேடுகீயும்
பின்னேடியெட்டிப்பிடிப்பாரிற்றுரததுமெல்லை. (௧௫)

எமையாமருசசித்திருக்குந்தலத்தெய்துவாயா
லமையாதவன்கட்பழிமாற்றுதுமென்னசசேற்க
ணுமையாண்மனுளனருள்வாழ்ததியுரகனுசசிச
சுமையாறுதோளான்றெழுதான்றனிருக்கைபுக்கான். (௧௬)

ஆர்த்தார்முடியோன்சிலநாள்கழிததாற்றலேற்ற
போர்த்தாவுவேஙகைக்கொடிததானைபுடவிபோர்ப்பப்
பேர்நதார்கலிவந்தெனப்பேரியமாப்பக்கன்னிப்
பார்ததாமவேன்மீனவனுட்டிறபடாந்தவெல்லை. (௧௭)

மிடைந்தேறுநேரிப்பொருப்பன்படைவேலைமேற்சென்
றடைந்தேறிமீனக்கொடியானமராடவாழி
கடைந்தேறுவெற்பிற்கலஙகிறரெனக்கிள்ளிசேனை
யுடைந்தேகவெந்ிட்டுடைநதோடினனுள்ளம்வெள்கா. (௧௮)

சுறவக்கொடியணணறுரநதுபின்பற்றிசசெல்வோன்
புறவக்கடிமுல்லையுந்தாமரைப்போதுமேந்தி
நறவக்கழிநெய்தலஙகானலின்ஞாஙகாமொய்தத
விறவப்புலவுகமழ்வீர்ந்துறைப்பொன்னிசேர்ந்தான். (௧௯)

பூசத்துறையிற்புகுந்தாடியப்பொன்னித்தென்சார்
வாசததிடைமாமருதைப்பணிதற்குவையைத்

---

(௧௬) எமையாமருசசித்திருக்குநதலம் என்றது - யாவரும்பூசித்துப் பேறடையவேணடுமென்னுந் திருவருட்பாஙகால், சிவபெருமான் உமாதேவியார்சகிதமாய் பூசிததருளிய திருவிடைமருதூரை.

(௧௭) எல்லை - காலம். (௧௮) ஆழிகடைந்தேறுவெற்பு என்றது-மந்தரகிரியை. வெந்கிட்டு - புறஙகாட்டி.

(௧௯) சுறவம் - மீன். புறவம் - முல்லைநிலம். நறவம் - தேன். ஞாஙகர்-பக்கம். இறவம்-இறால்மீன். புலவு-புலால்நாற்றம்.

(௨௦) பூசத்துறை என்றதனல் தைமாதப் பூரணைநாளை விளங்குகின்றது - பூசற்றுறை எனவும்பாடம்.

தேசத்தவன் கீழ்த்திசைவாயில்கடந்துசெல்லப்
பாசத்தளையும்பழியும்புறநின்றவன்றே. (௨0)

சுருதிச்சுரும்புபுறஞ்சூழ்ந்துகுழறத்தெய்வ
மருதிற்சிறந்தபெருந்தேனைக்கணவாயகாந்து
பருகிப்படிந்துதழல்வாய்வெண்ணெய்ப்பாவையொப்ப
வுருகிச்செயலற்றுரையற்றுணர்வாகிநின்றான். (௨௧)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்

நிராமயபரமானந்தநிருத்தநான்மாடக்கூடற்
பராபரவிமையாமுக்கட்பகவபார்ப்பதிமணாள
புராதனவகிலநாதபுண்ணியமருதவாண
வராவணிசடையாவென்றென்றளவிலாததுதிகள்செய்தான். (௨௨)

சொற்பதங்கடந்தசோதிதுதித்தடிபணிந்தவேந்தை
மற்பெருந்தோளாய்கீழைவாயிலிற்பிரமசாயை
நிற்பதந்நெறியாற்செல்லேனிழன்மதியுரிஞ்சுமேலைப்
பொற்பெருவாயினீங்கிப்போதிநம்மதுரைக்கென்றான் (௨௩)

வரகுணனதுகேட்டையன்மருதினைவலநதுநீங்கற
கருமையால்வாயிரேறுமடிக்கடிவீழ்ந்துவீழ்ந்து
வரைதொலைத்தன்னமேலைவாயிலாறபோவானனன
திருமணிக்கோபுரந்தன்பெயரினாற்செய்துசின்னாள் (௨௪)

திருப்பணிபலவுஞ்செயதுதென்றிசைவழிகொண்டேகிச
சுருப்பணிநெடுநாணபூட்டுஞ்சுவைத்தண்டச்சிலையாற்காய்ந்த
மருப்பணிசடையான்கோயில்வழிதொறுந்தொழுதுபோற்றிப்
பொருப்பணிமாடககூடறபொன்னகரடைந்தான்மன்னோ. (௨௫)

தொடுபழிதொலைவித்தாணடசுந்தரதோன்றல்பாதக்
கடிமலரடைந்துநாளுநகைதொழுதுலகமெல்லாம்
வடுவறுசெஙகோலோச்சும்வரகுணனறவோர்நாவா
லடுசுவையமுதமன்னவரன்புகழ்செவிமடுப்பான். (௨௬)

(௨௧, கண்வாய்-கணணுகியவாய். தெய்வமருதிற்சிறந்தபெரு ந்தேன் என்றது-சிவபெருமான் உமாதேவியாருக்குத், தான்றிருக் கோயில் கொண்டெழுந்தருளியதலஙகளை காட்டிக்கொணடு, திரு விடைமருதூருக்கு நேரேவருகையில், தமதுபிரிவாற்றாது திருக்க யிலையானது மருதவிருட்சவடிவாகநிற்கக்கண்டு, அதனிழலில்எழு ந்தருளி நின்றமையை. இதனை ஷ தலபுராணத்துட்காணக.

(௨௨) நிர்ஆமயன்-பிணியில்லாதவன்,பகைவன், ஐஸ்வரியமுத லியஆறுகுணஙகளையுடையவன். (௨௩) சொற்பதம்-சொல்லளவை

வேதமாகமம்புராணமிருதிகண்முதலாநூலு
மோதுவதுலகின்மிக்கதுருத்திரவுலகமென்னும்
போதமதகநகொணடர்தப்பொற்பதிகாணவேணடுங்
காதல்செல்வழியேயீசன்கஙகுலிற்கோயிலெய்தா. (உஎ)

கலிநிலைத்துறை.

மாழைமான்மடநோககிதன்மணாளனைவணஙகிப்
பீழையேழ்பவஙகடந்துநின்னடிநிழலபெற்றோர்
சூழநீசிவபுரததிலவீற்றிருப்பதுதொழுதற
கேழையேற்கொருகருததுவந்தெயதியதெந்தாய். (உஅ)

எஃறகாவலனன்பினுகெளியராயவெள்ளி
மன்றவாணரவ்வுலகையிவ்வுலகிடைவருவித்
தினறுகாட்டுதுமிவ்றகெனததிருவுளத்தெணண
மொன்றிருரைம்துணாந்ததாலுருததிரவுலகம். (உகூ)

கோடிமாமதிககடவுளர்குருஉச்சுடர்பரப்பி
நீடியோரிடத்துதிதததெனமின்மிளிர்கிகாத்து
வாடிவானிருசுடரொளிமழுஙகவானிழிந்து
தேடினார்க்கரியானுறைசிவபுரந்தோன்ற. (௩0)

ஆணடநாயகனந்தியையழைத்தெமக்கன்பு
மாணடகாதலானவரகுணவழுதிநம்முலகங
காணடல்வேணடினனகாட்டெனககருணையாலேவல்
பூண்டவேத்திரப்படையினன்றெழுதனன்போந்தான். (௩௧)

வருதியாலெனப்பணிந்தெழுவரகுணற்கொடுபோய்க்
கருதியாயிரம்பெயருடைக்கடவுணன்முகத்தோன்
சுருதியாதியீறளப்பருஞ்சுயம்பிரகாசப்
பருதியாள்சிவபுரமிதுபாரெனப்பணித்தான். (௩உ)

(உஅ) மாழை - பொன். பீழை - துன்பம்; இது - ஆத்மிகம், தெய்விகம, பௌதிகஙகளைக்குறித்து நின்றது.

(௩0) குரு - நிறம். இருசுடர் - சந்திரசூரியர். தேடினார் என்றது - பிரமவிஷ்ணுக்களை.

(௩௧) கருணை - திருவருள். ஆயிரம்பெயருடைக்கடவுள் என்றது-ஈண்டு திருமாலையுணர்த்திநின்றது. ஈறளப்பருஞ் சுயம்பிரகாசப்பரிதி என்றது - சூரியன்முதலிய எல்லாப் பொருள்களுக்கும் ஒளிதரும் பேரொளியாதலின்.

கருப்புரங்கமழ்ந்துளர்பசுங்கால்களாலுதையுண
டருப்பினஞ்சிதைந்தாயிரப்பத்தியோசனைபோய்
மருக்கமழ்ந்துநூறுயிரம்வாலிதழ்க்கமல
மிருக்குமோடைகள்புடைதொறுந்தழுவியயாறும். (௩௩)

வரம்பின்மாதரார்மதுரவாய்திறந்துதேன்வார்ந்கு
நரம்பினேழிசையாழிசைநகைமலர்த்தருவின்
சுரும்பினேரிசைநாரதர்தும்புருவிசைக்கு
மிரும்புநீர்மெழுகாக்கியவின்னிசையெங்கும் (௩௪)

அமுதவாவியும்பொன்மலரமபுயந்தடமுங
குமுதவாயரமாதராங்குயிலினம்பயிலு
நிமிரவாள்விடுமரகதநெடியபைங்காவுந
திமிரமாசறக்கழுவியதேவர்வாழ்பகமும். (௩௫)

அலம்புபாற்கடல்போற்புறத்தசமுதநீரகழும்
பொலஞ்செய்ஞாயில்சூழ்புரிசையும்பொன்செயகோபுரமு
நலங்கொள்பூவியல்வீதியுநவமணிகுயின்ற
துலங்குமாளிகைப்பந்தியுஞ்சூளிகைநிரையும். (௩௬)

ஐம்புலங்களும்வைகலும்விருந்ததாவருந்த
வெம்புநால்வகையுண்டியுமவீணையுஞ்சாந்துஞ்
செம்பொனாரமுமாடலின்செல்வமுந்தெய்வப்
பைம்பொன்மேகலையோவியபபாவையொப்பாரும் (௩௭)

படர்ந்தவார்சடையுருத்திரர்பணைத்திறுமாந்த
வடங்கொள்பூணமுலையுருத்திரமகளிரோடமரு
மிடங்கொணமாளிகைப்பந்தியுமிகல்விளைதுன்பங
கடந்தசெல்வமுங்கவலையில்போகமுங்காட்டி (௩௮)

முண்டகாசனன்பதமிதுமூவுலகளந்த
தண்டுழாயவன்புரமிதுதனிமுதல்வடிவங

---

(௩௩) பசுங்கால்-தென்றல். அரும்பு - அருப்பெனவலித்தற் பெற்றது. (௩௪)நீர்மை-தன்மை. இதிலஈறுபோயகின்றதுவிகாரம்

(௩௫) திமிரம்-இருள். (௩௬) ஞாயில் மதிலுறுப்பு. சூளிகை-வீட்டிறப்பு. (௩௭) ஐம்புலன்களும் வைகலும் விருந்ததா வருந்த என்றது - மெய், வாய், கண, மூக்கு, செவிஎன்னும் பஞ்சேந்திரியங்களும்முறையே - ஓவியப்பாவையொப்பார், நால்வகையுண்டி, செம்பொனாரம்ஆடலின்செல்வமுதலியன, சாந்து, வீணை முதலியவற்றை நுகர்தலை.

(௩௯) முண்டகாசனன்-பிரமன். தனிமுதல்-சிவபெருமான்.

கொண்டவீறுசாலுருத்திரர்கோப்பதிபின்ன
வெண்டிசாமுகங்காவலருறைவிடமிவைகாண். (௩௯)

புலருமுன்புனலாடிநீறுடிநம்புனித
னிலகுமாலயம்விளக்கிநந்தனப்பணியியற்றி
மலர்கொய்தாய்ந்தனர்தொடுத்தரன்புகழ்செவிமடுத்திவ்
வுலகவாணராய்ப்போகமுற்றுறைகுநரிவர்காண. (௪0)

தூயராகியைஞ்சுத்திசெய்தகம்புறமிரண்டி
னேயராய்விதிநெறியினுன்முகமனீரெட்டாற
காயம்வாய்மனவொருமையாலர்ச்சித்துக்கடவு
ளுயனுாருகுறைபதநணணினுரிவாகாண. (௪௧)

கிளர்ந்தகாலினலங்கியைநிமிர்த்துமேறகிடைத்து
வளர்ந்தபிங்கலையிடைநவொழியுமதியின்
விளைந்தவின்னமுதுண்டுநமவிடையவனவடிவ வ
குளந்தனிற்குறித்தவனுருக்கொணடவரிவாகாண. (௪௨)

முக்கணுயகனபொருட்டெனவேள்விகணமுடித்துந்
தொக்கவேதியரிவாபுனற்சாலைந்தொடக்கத
தக்கபேரறம்புகழ்பயன்றமைநன்குமதிக்கும்
பொக்கமாறியசிராசையாற்புரிந்தவரிவாகாண. (௪௩)

மறையினுற்றினுற்றந்திரமரபினுன்மெய்யி
னிறையுநீறறினர்சிராமயநிருத்தனைநகெழுதது

(௪0) புலர்தல்-விடிதல. இவ்வுலகம் என்றது-சிலவுலகை.

(௪௧) ஐஞ்சுத்தியாவன—பூதசுத்தி - தத்துவங்களைச சடமெ ன்றுணர்தல். ஆன்மசுத்தி - அவ்வாறுணர்தல் ஆன்மபோதத்தால ன்று திருவருளா லென்றறிதல. திரவியசுத்தி - ஆன்மாவுக் குணர் வில்லையென்றுணாந்து, கணடுகேட்டுணடுயிர்த்துற்றறியும் பொரு ளமுற்றும் திருவருளென்றுணர்தல். மந்திரசுததி - ஸ்ரீபஞ்சாக்கர த்தைமுறைப்படி மாறியுசசரித்ததனுண்மையுணர்தல். இலிங்கசுத் தி-அநாதிமுத்த சித்துருவாகியசிவம், பசுபாசங்களிற் பிறிவறநின் று அவற்றைசசேட்டிப்பிக்குந்தன்மையையுணாந்து அசசிவம் இலி ங்கத்தினுமெழுந்தருளியிருக்குமென்றுணர்தல். முகமன்-உபசாரம்.

(௪௨) கால்-பிராணவாயு. அங்கியைநிமிர்த்து என்றது—உட லமத்தியில் அக்கினிமண்டலமாகலின அவ்வக்கினியை வன்னிபீச த்தாலெழுப்பி அதிற்சேர்ந்து நிற்றலை. மதியென்றது—நாசிநுனி யாகிய சந்திரமண்டலத்தை. (௪அ) புனற்சாலை - தணணீர்ப் பந்த ல். பொக்கம்-குற்றம்.

(௪௪) தந்திரம் - சிவாகமம். முருக்கல் - கெடுத்தல்.

மறையுநாவினர்பத்தராயரன்புகழ்கேட்கு
முறையினுலிவர்வினைவலிமுருக்கினர்கண்டாய். (௪௪)

மறைகளின்சதவுருத்திரமந்திரநவின்ரோர்
நிறைகொள்கண்டிகைநீறணிநீரரியாரேனுங்
குறிகுணங்குலன்குறித்திடாதன்பரைசசிவனென்
றறியுமன்பினுற்பிறவிவேரறுத்தவரிவர்காண. (௪௫)

ஆனஞ்சாடியபரஞ்சுடரிறைசிவஞான
தானஞ்செய்தவாதருப்பணஞ்செய்தவாசாம
கானஞ்செய்தவற்காலயங்கண்டுதாபிததோ
ரூனஞ்சோபிறப்பறுததுவாழுத்தமரிவர்காண (௪௬)

சிவனையர்ச்சனைசெய்பவர்க்கிசைவனசெயதோ
ரவனெனக்குறித்தடியரைப்பூசைசெயதாறு
சுவையவின்னமுதருத்தினோதொண்டாதம்பணியைய
தவமெனப்புரிந்தபாசசிவைபசசாரந்தவரிவாகாண. (௪௭)

ஆதிசுந்தரககடவுளுக்காலயம்பிறவு
நீதியாலருச்சனைபிறபணிகளுமிரப்பிப்
பூதிசாதனவழிநிலமபுரந்திவணடைந்த
கோதிலாதநின்குடிவழிக்கொற்றவரிவர்காண. (௪௮)

என்றுவேத்திரங்கொடுகுறிதெதம்மிறைநந்தி
கொன்றைவேணியனடியாதங்குழாதநினைந்தேற்றி
நின்றுவீழ்ந்துவீழ்ந்தஞ்சலிமுகிழ்ததிடநெறியே
சென்றுவானவாநாயகன்றிருமுன்புவிடுத்தான். (௪௯)

மறைகளாகமம்வடிவெடுத்திருபுடைவாழ்த்த
நறைகொள்யாழ்தழீஇததும்புருநாரதர்பாட
வறைகொள்வண்டிமிர்கொம்பரினரம்பையராடக்
குறைகொள்வானவர்பதங்கிடையாதிறைகொள்ள (௫௦)

---

(௪௫) நீரர் - தன்மையையுடையவர்.

(௪௬) சிவஞானமாவது—பரஞானம் - சிவனோ டிரண்டற்று அபேதவுருவாய்நிற்றல். அபரஞானம் - காமிகமுதலியதிவ்யாகமங்கள்; என இரண்டுவகைப்படும். சிவஞானதானமாவது—ஆகமத்தி னுண்மையைப் பக்குவான்மாக்களுக் குணர்த்தலும், ஆகமாதிகள் கொடுத்தலும், அவற்றை எழுத அலேகங்கள்தருதலும். தருப்பணம்-சிவப்பிரீதியாகத் தருப்பித்தல்.

(௪௯) தேற்றி-விளக்கி. (௫௦) பதம்-சமயம். இறை-தங்கல்.

மதங்கவிழ்க்குமால்வரைமுகமைந்தனுஞ்சூரன்
கதங்கவிழ்த்தவேற்கந்தனுங்கருதலன்வேள்வி
விதங்கவிழ்த்தவாள்வீரனும்வெயின்முடித்தார்தேன்
பதங்கவிழ்ப்பவீழ்ந்தேயினபணிவழிநிற்ப. (௫௧)

தூங்குதானையையொதுக்கிவாய்துணைக்கரம்பொத்தி
யோங்குமாலயன்றங்குறையொதுங்கிநின்றுரைப்ப
வாங்குவான்சிலையிந்திரன்முதற்றிசைவாணர்
தாங்கடாம்புரிகாரியக்குறைநின்றுசாற்ற. (௫௨)

எழுவினோடுதெண்டேந்தியுமென்றெயிறதுக்கிக்
குழுமுபாரிடத்தலைவருங்கோடிகூறறெருதுங்கி
விழுமமூழ்கிமெய்பனித்திடவிதிர்க்குமுங்குடுமிக்
கழுமுளேந்தியகணத்தவர்கடைதொறுங்காப்ப (௫௩)

சித்தர்வானவர்தானவர்சாரணாதிணிதோள
வைத்தயாழினர்கின்னராமாதவரியக்கா
பைத்தயாரிடர்காருடர்பாதலவாணர்
சுத்தயோகியர்முதல்கணத்தொகையெலாம்பரவ. (௫௪)

இனிவரும்பிறப்பறுததெமைக்காததியாலெனத்தங
கனிவரும்பியவன்பெழுகருணையாரமுதைப்
பனிவருந்தடங்கணகளாறபருகிமெயபனிபப
முனிவர்சங்கரசிவசிவவெனமுறைமுழங்க. (௫௫)

வரந்தவாதனயாவாககுமவரனமுறைவழங்கி
முருந்தவாநகைமலைக்கொடிமுகிழ்நகையரும்பத்
திருந்தவாயிரங்கதிர்விடுசிங்கமெலலணைமே
லிருந்தநாயகனிருக்கைகணடிறைஞ்சினானிறைவன். (௫௬)

உரைகளுந்தடுமாறமெய்யுரோமமுஞ்சிலிர்ப்பக்
கரையிறந்தவின்னருட்பெருங்கடலிலனவென்னுந்
திரையிறந்தவாநீர்த்திடமிதந்துபோய்சசெப்பின்
வரையிறந்தவானந்தவாரமுதைவாய்மடுத்தான். (௫௭)

---

(௫௧) வரைமுகமைந்தன் - விநாயககடவுள். கதம் - கோபம். கருதலன் என்றது—பகைவனாகிய தக்கனை. வீரன்-வீரபத்திரக்கடவுள்.

(௫௨) தூங்கல் - அசைதல். தானை-வஸ்திரம்.

(௫௩) எழு - வளைதடி. விழுமம் - துன்பம். கழுமுள் - சூலம்.

தன்புலன்களுங்கரணமுந்தன்னவேயாக்கி
யன்புடம்புகொண்டவனெதிரருட்சிவலோகம்
பின்புபண்டுபோன்மதுரையாப்பிராட்டியுந்தானு
முன்பிருந்தவாறிருந்தனன்சுந்தரமூர்த்தி. (௫அ)

வேந்தர்சேகரன்வரகுணன்விண்ணிழிகோயி
லேந்தல்சேவடியிறைஞ்சிநின்றிறையருட்பெருமை
யாய்ந்தவாவுதன்னகம்புகவின்பமோடன்பு
தோய்ந்துதாரைநீர்துளும்பநாக்குழறிடத்துதிப்பான். (௫௯)

கொச்சகக்கலிப்பா.

நாயினேனென்னைநகைக்கும்பழியகற்றித்
தாயினேராகித்தலையளித்தாய்தாள்சரணஞ்
சேயினேன்காணச்சிவலோகங்காட்டிப்பின்
கோயினோர்நின்றவருட்குன்றேநின்றாள்சரணம். (௬௦)

மாழாந்துசெய்யும்வினைவழிபோம்வன்னரகிற்
றாழாதடியனேற்கன்புதந்தாய்தாள்சரண
மேழாகிநான்குவகையாயெழுபிறப்பும்
பாழாகவென்னைப்பணிகொண்டாய்தாள்சரணம். (௬௧)

வெங்கட்பழியின்வினையேனைவேறாக்கித்
திங்கட்குலக்களங்கந்தீர்த்தாய்நின்றாள்சரண
மங்கட்சிவபுரமுண்டன்புடையார்க்கென்பதையின்
றெங்கட்குக்காட்டியிசைவித்தாய்தாள்சரணம். (௬௨)

கலிநிலைத்துறை.

என்னவேத்திப்பின்னருண்முகந்திறலாவன்பாற்
பின்னர்வேறுபல்பூசையும்பிறக்குவித்திருந்தான
மன்னரேறடையார்கடொருமடங்கலேறடல்வேற்
றென்னரேறெனத்தோன்றியவரகுணதேவன. (௬௩)

(௫அ) தன்னவேயாக்கி என்றது - புலனாதிகளன்பின்வழிநின்றமையை. (௫௯) தாரை - கண். (௬௦) சேய் - தூரம் (௬௧) மாழாந்து - மயங்கி. வினை-ஆகாமியவினை. ஏழாகி நான்குவகையாய் என்றது - தேவர், மக்கள், விலங்கு, புள், ஊர்வன, நீர்வாழ்வன தாவரமென எழுவகைப் பிறப்பும்; அண்டசம், சுவேதசம், சராயுசம், உற்பீசம் என்னும் நால்வகையுளடங்குதலை.

(௬௩) பிறங்கு, பிறக்குஎன வலித்தற்பெற்றது.

என்றதென்மலைமுனிவனையிருடிகணோக்கி
யன்றுவாசவன்பழிகரிசாபமந்தணனைக்
கொன்றதாயொடுங்கூடியகொடுவினைமுதலாத்
துன்றுபாவமுமதுரையிற்றொலைத்தனனன்றோ. (௬௪)

பரமனென்குணன்பசுபதிவரகுணற்பற்றும்
பிரமவன்பழியிடைமருதிடைவிட்டுப்பெயர
வரமளித்தவாறென்னைகொலவ்வள்ளலேயிதனைத்
திரமுறப்புகலெமக்கெனமுனிவர்கோன்செப்பும். (௬௫)

பூதநாயகன்சுந்தரன்புண்ணியமூர்த்தி
யாதலாலன்னதலத்துறையடியவரஞ்சிப
பாதகஞ்செயாதொழுகுறூஉம்படிநினைந்தினைய
தீதுறூஉம்பழிதனையிடைமருதினிற்றீர்த்தான. (௬௬)

என்றகத்தியமுனியிறையிறைகொடுத்தியம்ப
நன்றெனச்சிரம்பணித்துமெஞ்ஞானவானந்த
துன்றிநற்றவாசுந்தரச்சோதிசேவடிக்கீ
ழொன்றுமற்புதவானந்தவத்தியுட்களித்தார். (௬௭)

கொச்சகக்கலிப்பா

அன்னதனித்தொன்மதுரையன்றுதொடுத்தின்றெல்லை
தன்னனையதாயகிலதலங்கள்சிகாமணியாகிப்
பொன்னகரின்வளஞ்சிறந்துபூவுலகிற்சிவலோக
மென்னவிசைபடப்பொலிந்ததேழிரண்டுபுவனத்தும். (௬௮)

வரகுணனுக்குச்சிவலோகங்காட்டியபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் ௪௬ - க்கு திருவிருத்தம் - ௨௦௩௦

(௬௫) அன்ன, இனைய, என்பன, சுட்டுத்திரிபுகள்.
(௬௭) முனியிறை - முனிசிரேஷ்டர். இறை - விடை.

சிவமயம்.

நாற்பத்தோராவது,

விறகுவிற்றபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

நெடியவன்பிரமன்றேடரீணடவன்றென்னறகேழின்
முடியதாஞ்சிவலோகத்தைக்காட்டியமுறையீதையன்
படிமிசைநடந்துபாடிப்பாணன்றன்விரகாளாகி
யடிமையென்றடிமைகொணடவருட்டிறமெடுத்துசசொல்வாம். (௧)

மன்றலந்தெரியன்மார்பன்வரகுணன்செஙகோலோசசிப்
பொன்றலஙகாவலாணிறபொலியுநாளேமநாத
னென்றொருவிறல்யாழ்ப்பாணன்வடபுலத்திருந்தும்போந்து
வென்றிகொள்விருதினோடும்விஞ்சைசூழ்மதுரைசார்ந்தான். (௨)

பூழியர்பெருமானகோயிலபுகுந்துவேதததலைவயத்தெய்திச
சூழிமால்யானையானைத்தொழுதுபலபுகழ்கொணடாடி
யேழிசைமழலைவீணையிடநதழீஇசசுருதிகூட்டி
வாழியின்னிசைததேன்மன்னனஞ்செவிவழியபெய்தான். (௩)

முகையுடந்தவிழ்நதமாலைமுடித்தலைதுளக்கித்தூசு
பகலவிர்மணிப்பூணல்கிப்பல்லுறைககருவிநலகி
யகன்மனைவேறுகாட்டியரசர்கோன்வரிசைசெய்ய
விகலறுகளிப்பினோடுமிசைவல்லானிலவிற்புக்கான். (௪)

மீனவன்வரிசைபெற்றசெருக்கினும்விருதினானு
மானமேல்கொணடுதன்னோடின்னிசைபாடவல்ல
தானயாழ்ப்புலவர்வேறிஙகிலலெனததருக்குஞ்செய்தி
கோனறிந்துழையர்க்கூவிப்பத்திரற்கொணாதியென்றான். (௫)

உழையரால்விடுக்கப்பட்டபத்திரனுவரியென்றான்
கழல்பணிந்தருகிற்பக்கௌரியனோக்கிப்பாணி

---

(௧) நெடியவன் - திருமால். எழின்முடி என்றது—எழுலகத்திற்கும் மகுடம்போல் விளங்கும் சிவலோகத்தை. இதனை. "புவலோகங்கடந்துபோய்" என்னுஞ் செய்யுளிற்காண்க.

(௨) பொன்தலம் காவலான் - விண்ணுலகததையாளும் இந்திரன். (௫) கோன்-வரகுணபாண்டியன். (௬) உழையர் - வேவுகாரர். தானம் - சத்தசுரங்களும் எழுமிடம். பாணி—தானம்.

பழகிசைவல்லானோடும்பாடுதிகொல்லோவென்ன
மழலையாழிடந்தோளிட்டபாணர்கோன்வணங்கிச்சொல்வான். (௬)

தென்னவர்பெருமயானுன்றிருவுளவலனுங்கூடன்
முன்னவனருளூட்டுமுயற்சியான்முயன்றுபாடி
யன்னவன்விருதுவாங்கியவனைவீறழிப்பனென்றான்
மன்னவனுளைப்பாடுபோகெனவரைந்துசொன்னான். (௭)

இறகணணேயிசைவல்லான்போயிருந்துழியனையான்பாங்கர்க்
கற்கும்பாண்மககணமல்லலாவணங்கவலைமன்றம்
பொற்குன்றமனையமாடமறுகெங்கும்போகிப்போகிச்
சொற்குன்றுவகையாற்பாடித்திரிந்தனாவீறுதோன்ற. (௮)

இவ்விசைகேட்டுநன்றென்றதிசயித்திசைவல்லான்பால்
வவ்விசைமைந்தர்பாடுமெவண்ணமீதென்னைகெட்டே
னவ்விசைவல்லான்பாடுமுறையெற்றோவவனைநாளைச
செவ்விசைபாடிவெல்வதெவனெனத்திவவுக்கோலான். (௯)

மையணிமிடற்றினானைமதுரைநாயகனைவந்தித்
தையனேயடியேற்கின்றனருட்டுணைசெய்யல்வேண்டு
மெய்யனேயென்றுபோற்றிவேண்டுகொண்டன்புதோய்ந்த
பொய்யறுமனத்தானில்லம்புககினிதிருந்தானிப்பால். (௧௦)

கலிநிலைத்துறை.

வருத்தனாகிவந்திரந்தவனிசைப்பகைமாற்ற
விருத்தனும்விறகாளெனவிண்ணணிழிவிமானத்
தொருத்தனாறிவாகியவுண்மையானந்தத்
திருத்தனார்தமதிச்சையாற்றிருவுருக்கொள்வார். (௧௧)

அழுக்குமூழ்கியசிதரைசைத்தவிசடையமுக
மொழுக்குவெண்மதிவாங்கியேசெருகியதொப்ப
மழுக்குகூனல்வெள்வாய்க்குயம்வலம்படச்செருகி
யிழுக்குதேய்செருப்பருமறைகடந்ததாளேற்றி. (௧௨)

---

(௭) ஊட்டும் - கூட்டிமுடிக்கும். வரைத்து - காலவரையறை செய்து. (௮) கவலை - மூதெருக்கூடுமிடம். வீறு - பெருமை.

(௯) திவவுக்கோலான் - வார்க்கட்டமைந்த வீணையில்வல்லபாணபத்திரன். (௧௨) சிதர் - கந்தை குயம் - கொடுவாள். மழுக்கு - வலிக்கும் வழிவலித்தல்.

பழையதோர்பொல்லம்பொத்தியபத்தர்யாழ்க்கோரோ
ருழையதாகவிட்டெருத்தலைத்தூசலாடியவொண்
குழையகாதினிற்களவிணர்க்குறியகாய்தூக்கித்
தழையும்வார்சிகைசரிந்திடச்சுமையடைந்தாங்கி. (கச)

தறிந்தவிந்தனந்தினந்தொறுந்தாங்கிநீள்பங்கி
பறிந்துதேய்ந்தழுந்தியதலையுடையராய்ப்பறிந்து
மறிந்தகங்கையும்பங்குறைமங்கையுங்காணு
தெறிந்தவிந்தனச்சுமைதிருமுடியின்மேலேற்றி. (கரு)

என்புதோன்றியூனின்றியேயிளைத்தயாக்கையரா
யன்புதோன்றியேகண்டவர்கங்கனிந்திரங்க
வன்புதோன்றியமனமொழிகடந்ததாண்மலர்பார்
முன்புதோன்றியதவத்தினன்முடிமிசைச்சூட. (கசு)

திருமுகத்துவேர்வரும்பவாய்குவிந்தொலிசெய்ய
வருவர்கற்சுமைதாங்கிமேற்சார்த்துவாமடிநீர்
பருகுவாரெடுப்பார்தலைவெம்மைவேர்பறிய
விருகையாலடிக்கடியெடுத்தேந்தியூர்புகுவார். (கஎ)

நடந்துகொள்ளுநர்க்கருவிலைபகர்ந்துநான்மாட
மிடைந்தவீதியுங்கவலையுமுடுக்கருமிடைந்து
தொடர்ந்தவேதமும்பிரமன்மால்சூழ்ச்சியும்பகலுங
கடந்துபோகியவ்விசைவலான்கடைத்தலைச்செல்வார். (கஅ)

வரவுநேர்ந்தழைப்பவரெனவாம்பல்வாய்மலர
விரவுகான்றுவெண்மதிநகைத்தெழவுயிர்த்துணைவன்
பிரிவுநோக்கினரெனக்கணீர்பில்குதாமரையி
னிரைகள்கூம்பிடக்கதிரவன்குடகடனீந்த. (க௯)

பறவைவாயடைத்தருகணைப்பார்ப்பொடும்பெடையைச்
சிறகராலணைத்திரும்பொழிற்குடம்பையுட்செறிய
நறவவாய்ப்பெடையுண்டதேனக்கிவண்டோடைப்
பொறைகொடாமரைப்பள்ளியுட்புகுந்துகண்படுக்க. (௨௦)

(கச) பத்தர் - வீணைத்தண்டத்தின் புறத்திலுள்ள சுரைக்குடுக்கை. (கரு) இந்தனம் - விறகு.

(கஅ) அருவிலை - அளவுக்கு மேற்பட்டவிலை. முடுக்கர் - முடுக்குச்சந்திகள்.

(௨௦) பெடை - பெணவண்டு. குடம்பை - கூண்டு. பொறை - கனம். பள்ளி - படுக்கை.

புல்லெனீணிலைக்குரங்கினம்பொதும்பர்புக்குறங்க
முல்லையாய்மகாருய்த்தரக்கன்றுள்ளிமுந்திக்
கொல்லையானிரைமனைதொறுங்குறுகிடச்சிறுபுன்
கல்விமாணவச்சிறார்பயில்கணக்கொலியடங்க. (௨0)

புனைந்தவாழ்கடற்கரும்படாமுடம்பெலாம்போர்த்து
வினைந்தபூண்முலைநிலைமகடுயில்வதுமானக்
கனைந்தகாரிருண்மெல்லெனக்கவிதரப்பிரிவா
லினைந்தகாதலர்நெஞ்சில்வேளெரிகணைநாட்ட. (௨௧)

திங்கள்வாணுதன்முயற்கறைத்திலகமுஞ்சிவந்த
மங்குலாடையுமயங்கிருளோதியும்வான்மீன்
பொங்குமாரமும்பொலிந்துதன்கொணகனைப்பொருப்பன்
மங்கைதேடிவந்தாளெனவந்ததுமாலை. (௨௨)

எடுத்தவிந்தனமொருபுறததிறக்கியிட்டேன்றி
யடுத்தவன்புறந்திணைமீதமாந்திளைப்பாறித்
தொடுத்தவின்னிசைசசிறிதெழீஇப்பாடினர்சுருதி
மடுத்தியாரவன்பாடுவாளென்றிசைவல்லான். (௨௩)

அறுசீரடியாசிரியவிருததம்.

வணடறைகொன்றையான்முன்வந்துநீயாரையென்றான்
பண்டருவிபஞ்சிபாணன்பத்திரனடிமையென்றான்
முண்டகமலரோன்மாயோன்புரந்தரன்முதன்மற்றேனை
யணடருந்தன்குற்றேவலடிமையாகக்கொணடவம்மான். (௨௪)

கனியிசைக்கிழவன்றன்கீழ்க்கற்பவரனேகர்தம்மு
ணனியிசைக்கிழமைவேட்டுநானுமவ்வினைஞனேன்
றனியிசைக்கிழவனேக்கித்தசையெலாமொடுங்கமூத்தா
யினியிசைக்கிழமைக்காகாயென்றெனத்தள்ளிவிட்டான். (௨௫)

வெவ்விறகெறிந்துகட்டிவிலைபகாந்தேனுமைய
விவ்வயிறோம்புகேனென்றித்தொழில்பூணடேனென்ன
நைவளந்தெரிந்தவேமநாதனும்விறகுமள்ளா
வவ்விசையொருகாலின்னும்பாடெனவையன்பாடும். (௨௬)

---

(௨0) உய்த்தர - செலுத்த. (௨௧) படாம் - போர்வை.

(௨௨) முயற்கறை - களங்கம். இது இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை. மங்குல் - ஆகாயம். ஓதி - கூந்தல். கொண்கன் - கணவன். பொருப்பன் - பர்வதராஜன்.

(௨௪) விபஞ்சி - யாழ்வல்லோன். (௨௫) கிழமை - உரிமை.

(௨௬) நை - இசைநூல். மள்ளன் - திண்ணியன்.

குண்டுநீர்வறந் திட்டன்னநெடுங்கொடிக்குறுங்காய்ப்பத்தர்த்
தண்டுநீணிறத்தநல்யாழிடந்தழீஇத்தெறித்துத்தாக்கிக்
கண்டுமாடகந்திரித்துக்கௌவியதிவவிற்பாவ
விண்டுதேனொழுகிற்றென்னவீக்கிமென்சுருதிகூட்டி. (உஎ)

விசையொடுதானந்தோறும்விரனடந்தசலாட
விசைமுதலேழிற்பல்வேறின்னிசையெழுஞ்சாதாரி
யசையொடுவீதிப்போக்குமுடுகியலராகம்யார்க்கும்
நசைதருநரம்புகண்டமொற்றுமைநயங்கொண்டார்ப்ப. (உஅ)

வயிறதுகுழியவாங்கலழுமுகங்காட்டல்வாங்குஞ்
செயிரறுபுருவமேறல்சிரநடுக்குறல்கண்ணுடல்
பயிறறுமிடறுவீங்கல்பையெனவாயங்காத்த
லெயிறுகாட்டலின்னவுடற்றொழிலகுற்றமென்ப. (உகூ)

வெள்ளைகாகுளிகீழோசைவெடிகுரனாசியின்ன
வெள்ளியவெழாலின்குற்றந்தெரிந்துநின்றிரட்டலெல்லை
தள்ளியகழிபோக்கோசையிழைத்தனெட்டுயிர்ப்புத்தள்ளித்
துள்ளலென்றின்னபாடற்றொழிற்குற்றம்பிறவுந்தீர்ந்தே. (௩0)

(உஎ) குறுங்காய் - சிறியகாய். நிறத்தநல் யாழென்றது—நிறம் ஐந்தும் அமைந்தயாழினை. இதனை, "மாத்திரைகளொன்பானுந்தானங்களெட்டானும் - எத்துநகிரியை யென்றீரைந்தால் - கோத்துப்பதின்மூன் றெழுத்தாற றொழிலைந்தும பண்ணின் - மதியோர்களைந்துநிறமாம்" என்னுஞ் செய்யுளானுணர்க. மாடகம் - முறுக்காணி. திவவு - கட்டு.

(உஅ) தானம் - இடம். இசைமுதலேழ்-குரல்முதலியஎழிசைகள். வீதிப்போக்காவது—ந. த, முதலிய நாலெழுத்துகள் நேராய்ச்செல்லுதல். முடுகியல் என்றது—பெருவண்ணம், இடைவண்ணம், வனப்பு வண்ணங்களை. அராகம் - யாழ்த்திறம்.

(உகூ) பயிர - குற்றம் (௩0) வெள்ளை-வெள்ளோசை. காகுளி-பேய்கத்தினாற்போற்பாடுதல். கீழோசை - நிறமுந்தானமுங்குறைபடும் கட்டோசை. நாசி - நாசிப்பாட்டு; அதாவது, ஒருதானத்தே பாட வேறுதானத்தில் நழுவுவது. எழால் - சீரவோசை. எறிந்துநின்றிரட்டல் - ஒருபண்ணைப்பாட வேறொரு பண்ணிலே விலங்கிநின்றிரட்டல். கழிபோக்கு - ஓர்ஓசையான தன்மைநீங்கிப் பலவோசையாய் வருதல். ஓசையிழைத்தல் - காகத்தைப்போற் கத்துதல். தள்ளித்துள்ளல் - பாடுந்திறத்தை யொதுக்கிப்பாடுதல்.

எழுதுசித்திரம்போன்மன்னியிழுமெனுமருவியோதை
முழவொலிகஞ்சநாதம்வலம்புரிமூரலுமோசை
கொழுந்திசைவண்டின்றூரியெனவிசைக்குணனும்வேரல்
விழுமிலைசிரன்மீன்மேல்வீழ்வீழ்ச்சிபோற்பாடற்பண்பும். (௩௧)

பொருந்தமந்திரத்திறேமெத்திமைதாரம்போக்கித்
திருந்தியதுள்ளறாங்கன்மெலிவதுசிறப்பச்செய்து
மருந்தனசெய்யுளோசையிசையோசைவழாமல்யார்க்கும்
விருந்தெனசசெவியின்மாந்தப்பாடினார்வேதகீதர். (௩௨)

கலிவிருத்தம்.

விரைசார்மலரோனறியாவிகிர்த
னரசாய்மதுரையமர்ந்தானென்னே
யரசாய்மதுரையமர்ந்தானவனென
புரைசார்மனனும்புகுந்தானென்னே. (௩௩)

பாடன்மறையுந்தெளியாப்பரமன்
கூடலகோயில்கொண்டானென்னே
கூடல்போலகொடியேனகமு
மாடலரங்காவமாந்தானென்னே. (௩௪)

நீலவண்ணன்றேறு நீமல
ஞாலவாயிலமர்ந்தானென்னே
யாலவாயானலரில்வாசம்
போலென்னுளமுமபுகுந்தானென்னே. (௩௫)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பாணர்தம்பிரானைக்காப்பானபருந்தொடுநிழல்போகவென்ன
யாணரம்பிசைபினசெல்லவிசைத்தவினனிசைத்தேனணட
வாணர்தஞ்செவிககாலோடியிர்தொடுவழியததேக்கி
யாணரின்னமுதயாக்கையிசைமயமாககிற்றன்றே. (௩௬)

---

(௩௧) முழவு - மத்தளம். கஞ்சநாதம் - வெணகலத்தாற்செய்த தாளமுதலிய கஞ்சககருவிகளின்னோசை மூரல - முழக்கம். வேரல்- மூங்கில். சிரல் - மீன்குத்திப்பறவை. (௩௨) மந்தரம் - படுத்தல். மத்திமை - நலிதல். தாரம் - எடுததல்

(௩௩) விகிர்தன் - வேறுபாடுடையவன். புரை - களங்கம்.

(௩௫) நீலவண்ணன் - கரியநிறததையுடைய திருமால்.

(௩௬) அணடவாணர் - ஆகாயவாசிகள். யாணர்-புதுமை. பருந்தொடு நிழல்போக்கென்ன என்றது-பருந்து பறக்கின்றவிடத்து முறையே யுயர்ந்தும் பின்னுமம்முறையே தாழ்ந்தும் பறத்தலையும் அவ்வாறு பறக்குங காலதனீழல் அதனோடு செல்லுதலையும்.

தருக்களுஞ்சலியாமுந்நீர்ச்சலதியுங்கலியாநீண்ட
பொருப்பிழியருவிக்காலுநதிகளும்புரண்டுதுள்ளா
வருட்கடல்விளைத்தகீதவின்னிசையமுதமாந்தி
மருட்கெடவறிவன்றீட்டிவைத்தசித்திரமேயொத்த. (௩௭)

வீணைகைவழுக்கிச்சோர்வார்சிலர்சிலர்விரனடத்தும்
யாணரம்பெழாலுங்கண்டதெழாலும்வேறாகவேர்ப்பார்
நாணமோடுவகைதள்ளநாத்தலநடுங்கித்தங்கண
மாணிழையவர்மேல்வீழ்வார்விஞ்சையர்மயங்கிசில்லோர். (௩௮)

போதுளான்பரமன்பாதப்போதுளானான்வேலை
மீதுளான்பரமானந்தவேலைமீதுள்ளானான்
றாதுளாங்கமலக்கண்போற்சதமகனுடலமெல்லாங்
காதுளானல்லேனென்றான்கண்ணுளான்கானங்கேட்டு (௩௯)

பின
றுனிவரும்பழங்கணடர்ப்பான்சுந்தரத்தோனறல்கீதங்
கனிவருங்கருணையென்னுங்கடலிலன்பெனனுமாற்றிற்
பனிவருங்கண்ணீர்வெள்ளம்பாய்ந்திடவின்பத்தாழ்ந்தார். (௪௰)

ஊடிவேறொதுங்கித்துன்பவுவரியுட்குளித்தார்தம்மிற்
கூடிவேறற்றவின்பக்குளிர்கடல்வெள்ளத்தாழ்ந்தார்
நாடிவேறிடைப்பிரிந்தார்மேன்மனநடத்திமேனி
வாடிவேளலைப்பசோர்ந்தும்மாநோயுழந்தார்மண்ணோர். (௪௧)

---

(௩௭) சலித்தல - அசைதல் கலி - ஓசை. அருட்கடல் என்றது - கிருபாசமுத்திரமாகிய சிவபிரானை. அறிவன் - சிற்பநூல் வல்லவன். (௩௮) ஏழால் - ஓசை. மாணிழையவர் என்றது - மாட்சிமைப்பட்ட ஆபரணமணிந்த அவ்விஞ்சையர் மனைவியரை. விஞ்சையர் - வித்தியாதரர்.

(௩௯) கண்ணுளான் - நுதற்கண்ணையுடைய சிவபெருமான். போதுளான் - தாமரைமலரில் வசிக்கும் பிரமன். பாதப்போதுளானான் என்றது - கேட்ட இசை இன்பத்தோடிரண்டற்ற பேதமாயிருந்ததால், சிவபிரான் அடித்தாமரையின் கீழுள்ளவனானமையை. வேலை - திருப்பாற்கடல். பரமானந்தவேலை-பேரின்பக்கடல்- சதமகன் - இந்திரன். (௪௰) முனிவு-வெறுப்பு. அன்பினர்என்றது- அன்பின்என் ஈறுதொக்குநின்றது. துனி-நடுக்கம். பழங்கண்-துன்பம். கனிவரும் - கனிந்த.

(௪௧) உவரி - கடல். நோய் - காமநோய்.

பைத்தலைவிடவாய்நாகம்பல்பொறிமஞ்ஞைநால்வாய்
மத்தமானரிமான்புல்வாய்வல்லியமருட்கையெய்தித்
தத்தமாறறியாவாகித்தலைத்தலைமயங்கிச்சோர
வித்தகைமாவும்புள்ளுமிசைவலைப்பட்டவம்மா. (௪௨)

வன்றரைகிழியவீழ்போய்வான்சினைகரிந்துநின்ற
வொன்றறிமரங்களெல்லாஞ்செவியறிவுடையவாகி
மென்றளிரீன்றுபோதுவிரிந்துகணணீருஞ்சோர
நன்றறிமாந்தர்போலநகைமுகமலாந்தமாதோ. (௪௩)

வாழியவுலகின்வானோர்மனிதர்புள்விலங்குமற்று
மாழியகரணமெல்லாமசைவறவடங்கவைய
னேழிசைமயமேயாகியிருந்தனவுணாந்தோருள்ள
மூழியிலொருவன்றுள்புக்கொடுங்கியதன்மையொத்த. (௪௪)

கண்ணிறைநுதலோன்சாமகணடதினெழுந்தமுல்லைப்
பணணிறைதேவகீதஞ்சராசரவுயிரும்பாரும்
விணணிறைதிசைகளெட்டுமவிழுங்கித்தன்மயமேயாக்கி
யுண்ணிறையுயிருமெய்யுமுருக்கியதிசைவல்லானே. (௪௫)

கலிநிலைத்துறை.

சிந்தைதோயுமைமபொறிகளுஞ்செவிகளாப்புலன்க
ளைந்துமோசையாவிசைவலானிருந்தனனாகப்
பந்தநான்மறைநாவினற்பதிரனாய்
வந்துபாடினானிந்தனசசுமையொடுமறைந்தார். (௪௬)

யானறிந்தசாதாரியன்றிம்பருளிதனை
நானறிந்ததென்றொருவருநவின்றிலாதேவ
கானமீதிவற்குணர்த்தினேன்கடவுளேயன்றி
யேனைமானிடர்வல்லரோவிதுவியப்பென்னு. (௪௭)

---

(௪௨) அரிமான் - சிங்கம். புல்வாய் - மான். வல்லியம் - புலி. ஆறு - செல்லும்வழி. தலைத்தலை - இடங்களதோறும். (௪௩) ஒன்ற றிமரம் என்றது - விருட்சங்கள் ஓரறிவுயிராதலின். கணணீர் - கள் நீர் - கள்ளாகியநீர். நன்றறிமாந்தா - நன்மை தீமைகளைப் பகுத்தறி யும் மனிதர். (௪௪) ஆழியகரணம் - ஆழ்ந்த மனமுதலிய அந்தக்கர ணங்கள். (௪௫) முல்லைப்பண - சாதாரி. இசை வல்லான் - இசை நூலில்வல்ல ஏமநாதன். (௪௬) பந்தநான்மறை என்றது - பதம், கிறை, பாழி, சாகை, பஞ்சாதி, அநுவாகம், முதலியவுறுப்புகளாலமைந்த நான்குவேதங்களை.

இழுக்கிவிட்டவிக்கிழமகனிசையிதேலந்த
வழுக்கில்பத்திரன்பாடலெற்றோவெனமதியா
வழுக்கமுற்றெழுந்திசைவலானடுத்ததன்பண்டர்
குழுக்களுங்குலகுலந்திடவிருள்வழிக்கொண்டான். (௫௮)

மடக்குபல்கலைப்பேழையுமணிக்கலம்பிறவு
மடக்குபேழையுங்கருவியாழ்க்கோலுமாங்காங்கே
கிடக்கமானமுமச்சமுங்கிளாந்துமுன்னீர்த்து
நடக்கவுத்தரதிசைககணோநாடினனடந்தான். (௫௯)

சிவிகையோர்வழிவிறலியரோர்வழிசெல்லக
கவிகையோர்வழிகற்பவரோர்வழிநடகக்
குவிகையேவலரொருவழிகூடநாணுள்ளத
தவிகையோவருமொருவழியகன்றிடவகன்றான். (௬௦)

அன்றுபத்திரன்கனவில்வந்தாடலேறழக
ரின்றுபத்திரவிசைவலானிடைவிறகாளாய்ச
சென்றுபததிரனடிமையாமென்றுபாணசெயது
வென்றுபத்திரஞ்செயது நின்வேண்டுகோளென்றார். (௬௧)

குஞ்சிநாணமலர்க்கொன்றையாரயனனங்கூறு
நெஞ்சினுனினைப்பரியசொற்கேட்டலுநெஞ்ச
மஞ்சினுனிதுசெய்யவோவடியனேனமறைகட்
கெஞ்சினுரையின்றிரந்தவாறென்றுகணவிழித்தான். (௬௨)

கணமலர்ந்தெழுபத்திரன்கரையிலாவுவகை
யுண்மலர்ந்தெழுமன்புகொண்டேக்கவெங்கதிரோன்
விணமலர்ந்தெழுமுன்புபோய்விசும்பிழிகோயிற
பணமலர்ந்தநான்மறைப்பொருளடித்தலம்பணிந்தான். (௬௩)

கடியகானகம்புகுதவோகட்டியவிறகை
முடியிலேற்றவோமுணடகததாளகணைந்திடவந்
தடியனேன்பொருட்டடாதசொற்பகரவோவஞ்சக்
கொடியனேன்குறையிரந்தவாவிளைந்ததேகுற்றம். (௬௪)

---

(௫௮) இழுக்கிவிட்ட - தள்ளிவிட்ட. வழுக்கு - குற்றம். அழுக்கம் - கவலை பண்டர் - பாடற்கீழ்மக்கள். (௬௦) விறலியர் - பாடற்பெண்கள். ஓவர் - பாடற்கீழ்மக்கள்.

(௬௧) ஆடல் - போர். (௬௪) அடாதசொல் என்றது - பததிரனடிமை என்றதை.

நெடியனேமுதல்வானவர்நெஞ்சமுஞ்சுருதி
முடியனேகமுங்கடந்தநின்முண்டகப்பாதஞ்
செடியனேன்பொருட்டாகவிசசேணிலந்தோய்ந்த
வடியனேற்கெளிதாயதோவையநின்பெருமை. (௫௫)

நாதவந்தமுங்கடந்தமெய்ஞ்ஞானவானந்த
போதமென்பரஃதின்றொருருபுடவிமானிடமா
யாதபந்தெறத்தறிந்தவிந்தனஞ்சுமந்தடியேன்
பேதையன்பளவாயதோபெருமநின்னுருவம். (௫௬)

மறிந்ததெண்டிரைகிடந்தவனுந்தியில்வந்தோ
னறிந்ததன்றரும்பொருள்வரம்பகன்றெழுவிசும்புஞ்
செறிந்தவண்டமுங்கடந்ததுசிறியனேன்பொருட்டாத்
தறிந்தவிந்தனஞ்சுமந்ததோதம்பிரான்முடியே. (௫௭)

என்னவந்தனைசெய்துநின்றேத்தியங்கயற்கண
மின்னமர்ந்தபங்கொருவனைவலங்கொடுமீண்டு
மன்னர்தம்பிரானாகியவரகுணதேவன்
தன்னைவந்தடிபணிந்தனன்றந்திரிக்கிழவோன் (௫௮)

வந்தவேழிசைத்தலைமகன்வரவறிந்தரச
னந்தவேழிசைக்கிழவனையழையெனவுழையோர்
பந்தயாழ்மகனிருக்கைபோய்ப்பார்த்தனர்காணார்
சிந்தையாகுலமடைந்தவனபோனவாதெளியா. (௫௯)

எங்குளானெனத்தேடுவாரிவரெதிரயல்வா
யங்குளார்சிலரறிந்தவாறறைகுவாரவனேற
றிங்குளான்விறகெடுத்தொருமுதுமகனிவன்பாற்
பொங்குமேழிசைப்பத்திரனடிமையாய்ப்போந்தான். (௬௦)

---

(௫௫) செடியன் - இழிதொழிலுடையவன

(௫௬) நாத அந்தம் - குடிலை. ஆதபம் - வெயில். நின்னுருவம் என்றது - நின்மலசொரூபத்தை (௫௭) தெண்டிரைஎன்றது-திருப்பாற்கடலை. கிடந்தவன்-அறிதுயில்கொண்ட திருமாலை. உந்தியில்வந்தோன்-பிரமன். அரும்பொருள்வரம்பகன்றுஎன்றது - அணுவுக்கணுவாய்நிற்றலை. எழுவிசும்பு - பரந்தவிண்ணுலகம்.

(௫௮) தந்திரிக்கிழவோன் - வீணையில்வல்ல பாணபத்திரன். தந்திரி - வீணையினரம்பு; இது வீணைமேனிற்றலால் விட்டவாகு பெயர். (௫௯) பந்தம் - நரம்பின்கட்டு. ஆகுலம்-துன்பம். போன ஆறு என்பது, போனவா என ஈறுதொக்குநின்றது. ஆறு - வழி.

பாடினன்பின்புபட்டதுதெரிகிலேம்பாணு
ளோடினனெனக்கேட்டலுமொற்றர்போய்க்கொற்றஞ்
சூடினனவையடைந்தவர்சொல்லியவாறே
யாடினர்வியப்படைந்தனுமானமுற்றரசன். (௬௧)

தன்னடைந்தவத்தந்திரித்தலைவனைநோக்கி
யென்னவாறவன்போனவாறிங்கினும்போன
பின்னையாதுநீசெய்தனையெனவிசைப்பெருமான்
றென்னர்கோனடிதொழுதுதன்செய்திமொழிவான். (௬௨)

நென்னல்வாயடியேனினதாணிழனீங்கிப்
பின்னல்வார்சடைமௌலியெம்பிரானடிபணிங்கே
னின்னலார்குறையிரந்துமீண்டிருந்கைபுகிருந்தேன்
கன்னலார்மொழிபங்கரென்கனவில்வந்தருளி (௬௩)

ஓடியுன்பொருட்டாகநாம்விறகெடுத்துழன்று
வாடிநின்பகைப்புறங்கடைவந்துசாதாரி
பாடிவென்றுநின்பகைவனைத்துரந்தனமெனச்சொல்
லாடினர்விழித்தேனிதுநிகழ்ந்ததென்றறைந்தான். (௬௪)

ஏவன்மைந்தர்போய்விளங்கிவந்திசைத்ததும்வீணைக்
காவலன்கனுநிகழ்ச்சியுமொத்தலிற்கைக்கும்
பூவலங்கலானிஃதுநம்பொன்னகர்க்கூடற்
றேவர்தம்பிரான்றிருவிளையாட்டெனத்தெளிந்தான். (௬௫)

இகழ்ந்தகூற்றெறிசேவடிக்கிடையறுநேசந்
திகழ்ந்தபத்திரனன்பையுந்தேவரைக்காப்பா
னகழ்ந்தவாழிநஞ்சுண்டவனருளையும்வியந்து
புகழ்ந்துபோய்மதுராபுரிப்புனிதனைப்பணியா. (௬௬)

பத்தர்யாழிசைக்கிழவனைப்பனைக்கைமானெருத்தில்
வைத்துமாடநீணகர்வலஞ்செய்வித்துமலர்ந்த
சித்தமாழ்ந்திடவரிசைகணமிதப்புறச்செய்து
தத்துமான்றேரடைத்தேரினன்றன்மனைபுகுவான். (௬௭)

(௬௧) பட்டது - நிகழ்ந்தது. கொற்றம்-வெற்றி. ஆடல்-சொல்லல். அனுமானம்-பிரத்தியட்சமாகிய காரியவேதுவைக்கொண்டு, அப்பிரத்தியட்சமாகிய காரண மவ்விடத் துண்டென்று நிச்சயிப்பது. (௬௨) இங்கினும்-இங்குநின்றும். இதில் இன்னுருபு நீக்கப்பொருளது. (௬௩) நென்னல்வாய்-நேற்றைப்போது.

(௬௪) புறங்கடை-தலைவாயில். பகை - இதுசொல்லால் அஃறிணையேனும் பொருளாலுயர்திணையாதலால் வருமொழி வல்லெழுத்து இயல்பாய்நின்றது. (௬௫) கைக்கும்பூ-வேப்பமலர்.

(௬௭) மாழ்தல்-மயங்கல். தத்துமான்-தாவுங்குதிரை.

தேவருந்தவமுனிவருந்தேவரிற்சிறந்தோர்
யாவருந்தமக்காட்செயவிருப்பவரிருகா
ணேவவருந்தமக்காட்செய்துநுங்குறைமுடித்தா
ராவரேலுமக்கனைவருமேவலரன்றே. (௬அ)

ஆதலாலெனக்குடையர்நீருமக்குநானடியே
னீதலாலெனக்குமொழிவேறிலைநா
னேதலாவதோர்குறையுளதின்றுதொட்டுமக்கு
வேதநாதனைப்பாடலேகடனெனவிடுத்தான். (௬௯)

அரசனல்கியவெறுக்கைபூணுடைகள்பிறவும்
பரசுநாவலர்மாணவராயாவர்க்கும்பகிர்ந்து
வரிசையாலிசைக்கிளைஞெரொடுமனையில்வந்தெய்திக்
கரைசெயாமகிழ்சிறந்திசைககாவலனிருந்தான் (எ0)

விறகுவிற்றபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் ௫௧ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௨௪00.

நாற்பத்திரண்டாவது,

திருமுகங்கொடுத்தபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்

முன்னவன்மதுரைமூதூர்முழுமுதலிசைவலானை
யின்னிசைப்பாடிவெனறதென்னுரைசெய்கேனந்தத்
தென்னவன்சேரன்மாடேதிருமுகங்கொடுத்துப்பாணர்
மன்னவன்றனக்குச்செம்பொன்வழங்கியவழக்குஞ்சொல்வாம். (க)

இனிமதியெமக்கிதென்றுயாழ்வல்லோனன்றுதொட்டுப்
பனிமதிமருமான்கோயிற்பாணிசைக்கிழமைநீத்துக்
குனிமதியிலைந்தநாதன்கோயின்முப்போதுமெய்திக்
கனிமதியன்பிற்பாடுங்கடப்படுகிழமம்பூண்டான். (௨)

இத்தொழிலன்றிவேறுதொழிலவற்கின்மையாலே
பத்திரனிலம்பாடெய்தப்பொறுப்பரோபழனக்கூடற்
சித்தவெம்மடிகள்வேந்தன்பொன்னறைச்செல்வம்வெளவிப்
பத்தர்யாழிடத்தோளேந்திப்பாடுவோன்காணவைப்பார். (௩)

(க) மாடு - பக்கம். (௩) இலம்பாடு-இன்மைபடுதல். எனவே வறுமை என்பதுபொருள்.

சிலபொலங்காசுசின்னுண்மணிக்கலன்சின்னுள்செம்பொற்
கலைவகைசசின்னுளம்பொற்சாமரைக்காம்புசின்னு
ளலர்கதிரரிமான்சேக்கையாடகத்தகடுசின்னுள்
குலமணிவருக்கஞ்சின்னுள்கொடுத்திடக்கொண்டுபோவான். (௪)

கைவரும்பொருளைத்தந்தகள்வருந்தானுமன்றி
யெவ்வெவர்தமக்குந்தோற்றுதெரியிலிட்டழித்துஞ்சின்னஞ்
செய்வனசெய்துந்தன்னைச்சேர்ந்தவரிரந்தோர்கைபார்த்
துய்பவர்பிறர்க்குமாறுதுதவியுட்கவலைதீர்ப்பான். (௫)

வைகலுங்கொடுப்போர்பின்னுணமறுத்தனராகப்போய்ப்போய்க்
கைதொழுதிறைஞ்சிவாளாவருமவனகலிபின்மூழ்கி
யுய்வகைவேறுகாணுதொக்கலுமொக்கவாடிக்
கையறவுடையகோனுதுறங்கினன்கனவினெல்லை (௬)

சித்தவெம்பெருமான்வந்துசெப்புவானபபாநிமபத
தொத்தவன்கோசந்தன்னிற்றும்பியுணகனிபின்வெளவி
யித்தனமின்றுகாறுமீநதனமெம்பாலன்பு
வைத்தவனறிந்தாற்சநகைமனத்தனுய்விகற்பநகொள்வான். (௭)

மயலறக்கற்புக்காக்குமகளிர்போற்றுறவுகாகக
முயலும்யோகரிலுட்காப்புமுரசெறிபுறஞ்சூழ்காப்பு
கயலிலசசினையுநிற்கக்கவர்ந்ததற்புதமிககள்வ
னுயிர்தொறுமொளித்தகள்வனொருவனேவறியேனென்பான். (௮)

கோமகனினையசெய்தியறியுமேற்கோசநகாப்போாக்
காமுறுதணடகின்போலன்பகத்தெமமைவைத்த
தேமருபோந்தின்கணணிசசேரமானறனககிப்போது
நாமொருமுடஙகநீட்டிநல்குவம்போதியென்று (௯)

மறைகருரைசெய்தவாககான்மநிமலிபுரிசையென்னுஞ்
சிறப்பியற்சீர்சால்செய்யுட்பாசுரஞ்செப்பித்தீட்டிப்
பிறைச்சடைப்பெருமானல்கிமறைந்தனன்பெரும்பாணசெல்வ
னுறக்கநீத்தாடிப்பாடியுவகைமாகடலிலாழ்ந்தான். (௧௦)

---

(௪) பொலம் - பொன். அரிமான்சேக்கை - சிஙகாதனம். ஆடகம் - பொன். வருக்கம் - கூட்டம். (௫) சின்னம் - உருவழிதல்.

(௬) கலி - வறுமையால் வருந்துன்பம். கையறவு - துன்பம். நோனுது—ஆற்றுமல். (௭) கோசம் - கருவூலம். தும்பி - யானை.

(௯) ஆமுறும் - உணடாகும். போந்தின்கண்ணி - பனைமாலை. முடங்கல் — ஓலை. (௧௦) சிறப்பியல் என்றது - சொல்லமைதி பொருளமதிகளை. சீர் என்றது - செய்யுளின்பத்தை.

கலிவிருத்தம்.

வாங்கியதிருமுகமணிப்பட்டாடையிட்
டாங்கிறையடிபணிந்தகன்றுபத்திர
னோங்கியகோயிலைவலங்கொண்டொல்லென
நீங்கிமேல்வரைப்புலநெறிக்கொண்டேகுவான். (௧௧)

கொல்லையுங்குறிஞ்சியுங்கொதிக்கும்வெம்பரற்
கல்லதரத்தமுங்கடந்துமுட்புறப்
பல்சுளைக்கனியடியிடறப்பைப்பைய
நல்வளங்கெழுமலைநாடுநண்ணினான். (௧௨)

அலைகடனெடுந்துகிலந்தநாடெனுந்
தலைமகனடக்குவான்றடவுகுன்றுபூண்
முலையெனவிளங்கினமுகத்துதிற்றீட்டிய
திலகமேயானதுதிருவஞ்சைக்களம். (௧௩)

அறமகளாக்கமுமலரின்மேயசெந்
திறமகளாக்கமுநீதிசான்றபோர்
மறமகளாக்கமும்வடசொறறென்கலைத்
திறமகளாக்கமுஞ்சிறந்ததந்நகர் (௧௪)

மணபுகழந்நகர்மறுகின்மாடொரு
தணபுனற்சாலையிற்சார்ந்துளானிப்பால்
விணபுகழ்நீதியவ்வேந்தறகன்றிராக
கணபுனை நுதலினார்கனவிற்றோன்றினா. (௧௫)

தென்னவன்மதுரையிலிருக்குஞ்சித்தாயா
நின்னிடைவந்துளேநின்னைக்கணடுதா
னன்னிதிவேணடநம்மோலைகொணடுநம
மின்னிசைப்பாணபத்திரனிங்கெயதினான். (௧௬)

மற்றவற்கருநிதிகொடுததுமன்னநீ
தெற்றெனவரவிடுகென்றுசிததாதாஞ்

(௧௧) மேல்வரைப்புலம் - மேற்றிசைக்கணுள்ள மலைநாடு.

(௧௨) கொல்லை - முல்லை. அத்தம்-பாலை. சுளைக்கனி-பலாக்கனி. பையப்பைய என்றதின் முதன் மொழியீற்றகரம் உடம்படுமெய்யொடுங்கெட்டுப் பைப்பைய என நின்றது.

(௧௪) அறமகளாக்கம் என்றது—ஞானசசெல்வத்தை. போர் மறமகளாக்கம் - வெற்றியால்வரும் பிரதாபச்செல்வம். கலைத்திறமகளாக்கம்-கல்விச்செல்வம்.

சொற்றனர்போயினார்சுக்குந்தண்ணளி
யொற்றைவெண்குடையினானுறக்கநீங்கினான். (௧௭)

கங்குல்வாய்க்கண்டவக்கனவைப்பெண்ணையந்
தொங்கலான்றமரொடுசொல்லிச்சேறக்கணாள்
பங்கினான்றிருமுகங்கொணர்ந்தபத்திர
னெங்குளான்கொல்லெனத்தேடவெண்ணுவான். (௧௮)

மற்றவர்தமைத்துரீஇவருகதில்லெனக்
கொற்றவனேவலோர்குறுகிமாடமூந்
தெற்றியுநியமமுமன்றுஞ்சென்றுசென்
றெற்றிகழ்மணிநகரெங்குந்தேடுவார். (௧௯)

தருமநீர்ப்பந்தரிலிருக்குநந்திரி
வருமிசைக்கிழவனைக்கண்டுவல்லைபோய்த்
திருமகற்குணாததினாசேனையோடெழீஇப்
பெருமகன்பாணாதம்பிரானைநண்ணினான். (௨௰)

கண்டனன்முகிழ்த்தகைக்கமலஞ்சென்னிமேற்
கொண்டனன்பாடினன்கூத்துமாடினன்
றண்டெனவீழ்ந்தனனனபிற்றணணரு
வண்டெனமகிழ்ந்தனனமன்னாமன்னனே. (௨௧)

வாங்கினன்றிருமுகமலர்க்கணொற்றினன்
றாங்கினன்முடிமிசைத்தாமம்போன்மகிழ்
தூங்கினன்றடங்கணீர்துளிப்பமெய்யெலாம்
வீங்கினன்பொடிப்பெழவேந்தர்வேந்தனே. (௨௨)

எண்சீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மின்னவிருஞ் செம்பொன்மணி மாடக்கூடன் மேயசிவன்யா மெழுதி விடுக்குமாற்ற, நன்னர்முகி லெனப்புலவர்க் குதவுஞ்சேர நரபாலன் காணகதன்போ னம்பாலன்ப, னின்னிசையாழ்ப் பத்திரன்றன் மாடேபோந்தா னிருநிதியங் கொடுத்துவர விடுப்பதென்

(௧௮) பெண்ணை - பனை. தமர் என்றது-அமைச்சரை.

(௧௯) துருவி-தேடி. தில் என்னு மிடைச்சொல் காலத்தின் மேனிற்றலால், விரைந்து என்பது பொருள். இதனை, "விழைவே காலமொழியிசைக்கிளவியென்றம்மூன்றென்பதில்லைச்சொல்லே" என்னுஞ் சூத்திரத்தானுணர்க. (௨௧) தண்ணருவண்டு - தேனைக்க ண்டவண்டு. (௨௩) நன்னர்முகில் - உலகத்திற்கு நன்மை பயக்கு மேகம். சேரநரபாலன் என்றது—அண்மைவிளி.

ளைத், தென்னர்பிரான் றிருமுகத்தின்செய்திநோக்கிச் சேரர்பிரா
ன் களிப்பெல்லை தெரியானாகி. (௨௩)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பொன்னின்றளிகை மிசைவைத்துப் புழைக்கைமதமான்றலை
யேற்றி, மன்னுயகொளையாழ்ப்புலவனைமுன்வைத்துப்பின்னேதா
னிருந்து,மின்னுங்கதிர்காலிணைக்கவரிவீசிப்பலவேறியங்கலிப்பத்,
தென்னென்றளியாரிசைத்தாரான்றிருமாநகரைவலஞ்செய்யா. ()

பஞ்சுதடவுஞ்சீறடியார்பலமங்கலங்கொண்டெதிர்போத
மஞ்சுதடவுநீள்குடுமிமாடமனையிற்கொடுபோகி
நஞ்சுதடவுமணிகண்டனன்பன்றனைநன்னீராட்டி
யஞ்சுதடவியோவியஞ்செய்தமைத்தமணிமண்டபத்தேற்றி. (௨௫)

அம்பொற்றவிசிட்டருச்சனைசெய்தாறுசுவையின்னமுதருத்திச்
செம்பொற்கலவைநறுஞ்சாந்தந்தீம்பூவாதிமுகவாசம்
பைம்பொற்கலத்துவெள்ளிலைதீம்பழுக்காயபிறவுமுறைநல்கி
யும்பர்க்கிறைவன்றிருமுகத்திலுய்ப்பதெனலாலுய்த்துமென. ()

செம்பொனறையைத்திறந்தழைத்துக்காட்டியினையதிருவெல்லா
மும்பர்பெருமானடியீர்நீருடையீர்கவர்ந்துகொணமினென [வ
விம்பர்நிழற்றும்வெண்குடையானிசைப்ப வெதிர்தாழ்ந்திசைக்கிழ
னம்பனருளுக்குரியீர்நீர்நல்கிற்றமையுமெனக்கென்ன. (௨௭)

மன்னன்றானெண்ணியவாற்றால்வழங்கவழங்கமறுத்துமறுத்
தின்ன நீருமிசைக்கிழவனிலங்கும்பொலம்பூணிருநிதியம்
பொன்னஞ்சிவிகைகரிபரிமான்பொற்பட்டாடைபலபிறவுந்
தன்னதென்னுமளவாற்றாற்றனேகொள்ளத்தார்வேந்தன். (௨௮)

பின்னேழடியோசேட்சென்றுபெருமைசான்றவரிசையினாற்
றன்னேரிசையான்றனைவிடுத்துமீண்டானாகத்தமிழ்மதுரை

---

(௨௪) தளிகை-தவிசு. கொளை - இசை. தென் என்றது—ஓரி
சைப்பண். (௨௫) சீறடி-சிற்றடி. பலமங்கலம் என்றது—கண்ணடி,
இடபம், விளக்கு, சிவற்சம், கவரி, சங்கு, சுவத்திகம், நிறைகுடம்,
வாசநீர்முதலிய அஷ்டமங்கலங்களை. அஞ்சு என்றது - பஞ்சவன்
னப்பொடியை.

(௨௬) முகவாசம்-தூபம். பழுக்காய் - பாக்கு.

(௨௭) கவர்தல் - கைக்கொள்ளல். நல்கிற்று - நல்கியது.

(௨௮) தானெண்ணியவாற்றால் வழங்கவழங்க என்றது—சே
னைமுதலிய அரசியல்மூற்றுந் தந்தமையை. தன்னம் - சிறுமை.

மின்னேர்சடையாரிசைத்தொண்டன்றானுமீண்டுவெயில்விரிக்கும்
பொன்னேர்மௌலிநிதிக்கிழவன்போலமதுரைநகர்புக்கான். (உக)

வந்துமதுரைப்பெருமானைவணங்கிக்கொணர்ந்தநிதியெல்லா
மிந்துமருமானகருள்ளார்யாருமறியயாவர்க்கு
முந்தைவேதமுதல்வர்க்கும்புலவோர்தமக்குமுறைநல்கிச
சந்தயாழினிசைப்பாணர்தருமமனையான்வைகினன். (௩௦)

திருமுகங்கொடுத்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் ருக - க்கு - திருவிருத்தம்-உகரு௦.

நாற்பத்துமூன்றாவது,

பலகையிட்டபடலம்.

கொச்சகக்கலிப்பா.

கருந்துழாய்முகிலொருபாற்கலந்தவர்பதகிரற்குநிதி
திருந்துதாருதியனிடைத்திருமுகமீந்தளித்தநிது
வருந்தியாழவனிசைப்பமழைதூங்குநள்ளிரவி
லிருந்துபாடெனப்பலகையிட்டதூஉமினிப்பகர்வாம். (க)

முன்புடையநாயகனைமுப்போதும்புகுந்திறைஞ்சி
யின்புறுமேழிசைக்கிழவனிருநிதியமருளியபி
னன்புசிறந்தரையிரவுமடைந்துபணிந்தடலயிடையின்
பின்புறநின்றேழிசையும்பாடிவருமபேறடைவான். (உ)

தொழுந்தகையன்பருந்தேவர்தொகுதிகளுந்தொழத்திங்கட்
கொழுந்தலையாதியலையக்குனிக்கின்றதனிக்கடவுள்
செழுந்தாளச்சிவிகையின்மேற்றேவிதிருப்பள்ளியறைக்
கெழுந்தருளும்போதுபணிந்தேத்துவானோரிரவில். (௩)

இன்னிசையாழ்ப்பெரும்பாணனெவ்விடையூறடுத்தாலுந்
தன்னியமநெறியொழுக்கந்தவானென்பதுலகறியப்

(உ௰) நிதிக்கிழவன் – குபேரன்.

(க) உதியன் - சேரமான் பெருமான். (உ) அரையிரவு – நடு
ராத்திரி. (௪) தவான் – தவறான். கொண்மூ-மேகம்.

பொன்னியலுஞ்சடைமௌலிப்புராணர்திருவிளையாட்
லன்னிலையிற்கருங்கொண்மூவார்த்தெழுந்ததிசையெல்லாம். (௪)

தடித்துநிரைபுடைபரப்பித்தமொறித்திசைமயங்கத்
துடித்துவிடவாயரவஞ்சோர்ந்துசுருண்டளையொதுங்க
விடித்துடுவின்கணம்புதைப்பவிருள்கான்றுசலபதிமுன்
முடித்திடுவோன்வரவழைத்தமுகிலேழும்வளைந்தன. (௫)

கருங்கடலைவிசும்பெடுத்துக்கவிழ்ப்பதெனவெண்டாரை
நெருங்கிருளினிருப்புக்கோனிரைந்ததெனநிறங்கரும
வொருங்குசொரிந்துள்ளுணராருள்ளம்போலுட்புறம்பு
மருங்கொடுகீழ்மேலென்றுதெரியாதமயங்கிருள்வாய் (௬)

மாமாரியிடைநனைந்துவருவானம்மாரிதனைப்
பூமாரியெனநினைந்துதிருக்கோயில்புகுந்தெய்திக்
காமாரிதனைப்பணிந்துகருணைமாரியினனைந்து
தேமாரிபொழிவதெனத்தெள்விளியாழ்வாசிப்பான். (௭)

விடைக்கடவுள்பின்னின்றுவீணைபிடத்தோள்கிடத்திப்
புடைத்துநரம்பெறிந்துமிடற்றொலிபோக்கிப்பொலங்கொன்றைச
சடைக்கடவுள்செவிவழிபோயருட்பைங்கூழ்தலையெடுப்பத்
தொடைத்ததமிழினிசைப்பாணிச்சுவையமுதமடைதிறந்து. (௮)

நரம்புநனைந்திசைமழுங்கநனைந்துடலம்பனிப்பவிசை
வரம்பொழுகுவிரன்மிறைத்துவலிவாங்கமயிர்சிலும்
நிரம்பியசேறடிபுதைப்பநின்றுநிறையன்பிசையா
யரும்புதல்போலென்புருக்குமமுதவிசைபாடுமால். (௯)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மாதர்நகையாய்மதுரேசருணபலிகெம்மனைவாய்வந்து
காதன்முகத்தரும்பிக்காட்டியென்சிந்தைகவர்ந்தாற்போலுங்
காதன்முகத்தரும்பக்கையறவுநீரககலப்பேன்பாதி
பேதையுருவாயிருந்தார்நாணிவிழித்தாவிபிழைத்தேன்போலும். ()

---

(௫) தடித்து-மின்னி. துளை-பிலம். உடு-நட்சத்திரம். சலபதி-வருணன். (௬) நிறங்கருகாஎன்றது—வெள்ளியமழைத தாரைகள் நிறந்திரிந்து நிற்றலை. உள்-உணரார். உள்ளம் - தம்மையறியாதவர் மனம்.

(௭) காமாரி - காமனைத்தகித்தகித்தவன். பைங்கூழ் - பயிர்.

(௯) மிறைத்து - விரைத்து. (௧௦) கையறவு - காமநோய்.

ஒண்ணுதலாய் வெண்டலைகொண் டுண்பலிக்கிம்மனையினூடே கூடற், கண்ணுதலாருள்ளாளக் கானமிசைத்தென்னுள்ளங் கவர்ந் தார்போலுங், கண்ணுதலார் பாடுமெவினயங்கண்டாகங் கலப்பேன் பாதி, பெண்ணுருவ மாயிருந்தார் வெள்கிவிழித்தாவி பெற்றேன் போலும். (கக)

ஐயரியுண்கணணாய் திருவாலவாயுடையா ரையங்கொள்வான், மையனகைசெய்தென் வனமுலையின்மேற்செங்கை வைத்தார்போ லு, மையனகைசெய்தென் வனமுலைமேறகைவைப்பமாழ்கிச்சோர் வேன், றையலிடங்கண்டுநடுநடுங்கிவிழித்தாவிதரித்தேன்போலும்.

மேற்படி - வேறு.

பாடுவாரிருவர்க்கன் றுபரிசிலாக்கொடுத்தசங்கத்
தோடுவார்செவியிலூட்டுந்தொண்டுகண்டிதன்மேனின்று
பாடுவாயுனக்கேயிந்தப்பலகையென்றாழ்ந்தவன்பி
னாடுவார்விசும்பிற்கூறிநகைமணிப்பலகையிட்டார். (கங)

இறையருளாணையஞ்சியிட்டபொற்பலகையேறி
நறைகெழுமதுரகீதம்பாடிநான்மறைகள்சூடு
மறைகழலகத்துட்கொண்டுபலகையுமங்கைகொண்டு
மறைவழியாழ்வல்லோன்றன்மனைவயிற்செல்லுமெல்லை. (கச)

மின்னுமாமேகநீங்கிவிசும்புவாய்விளங்கித்தென்றன்
மன்னுமாமலையின்மேயமாதவன்குடித்தவைகற்
பொன்னுமாமணியுமுத்தும்புலப்படக்கிடந்தவேலை
யென்னமீன்விளங்கித்தோன்றவேகியில்புகுந்தானிப்பால். (கரு)

பாயிருட்படலங்கீண்டுபரிதிகண்விழித்துச்செங்கை
யாயிரம்பரப்பிமுந்நீரலைகடனீந்துமெல்லை
மாயிருஞாலங்காக்கும்வரகுணனிரவுதங்க
ணாயகன்பாடற்கீந்தநல்லருட்பரிசில்கேட்டான். (கசு)

இன்னிசைக்கரசையிட்டபலகைமீதிருத்திமன்னா
மன்னவனிவனேயெங்கண்மதுரைநாயகனென்றுன்னி
மின்னிவர்மணிப்பூணல்கிவிளைநிலமிகவுநல்கி
நன்னிதிவெறுப்பனல்கிவரிசையாநடத்திவந்தான். (கஎ)

(கக) வெண்தலை - பிரமகபாலம். உள்ளாளக்கானம் - தேவகாந்தருவம். (கஉ) ஐயரி-பஞ்சரேகை, அல்லது அழகியரேகை. மையல்நகை-காமக்குறிப்புணர்த்தும் புன்னகை. வனம் - சந்தனக்கோலம்.

(கங) இருவர் என்றது-அச்சுவதரன், கம்பளனென்னுமிருவரை, இதனை—"அச்சுவதரனற்கம்பளன்னென வறையாநின்ற, நச்செயிற்றரவிரண்டை நகுமணிக்குழையிரண்டா, வைச்சனன்" என்பதாலுணர்க. (கரு) மாமலை என்றது—பொதியமலையை, மீன்-நட்சத்திரங்கள். பரிசில் - கொடை.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

இறையருள் வரிசைபெற்ற பத்திரனுமேறுயர்த் தவளைநாற் போது, முறையினல்வழிபட்டொழுகுவானக முடிகெழுவரகுண வேந்து,மறைமுதலடிகள்வந்துவந்தனையால்வழுத்துவான்சில்பகல் கழிய, நிறைபெருஞ்சுடரோன் றிருவுருவடைந்து நெறியினற் சிவ புரமடைந்தான். (௧௮)

பலகையிட்டபடலம் முற்றிற்று.

ஆக படலம் ௫௨ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௨௧௪௮.

நாற்பத்துநான்காவது,

இசைவாதுவென்றபடலம்.

எண்சீரடியாசிரியவிருத்தம்.

கூடலம்பதியிலாடகமேருகொடியவிற்குரிசிலடியவனுக்குப், பாடலின்பரிசிலாகியசெமபொற்பலகையிட்டபடிபாடினமன்னன், வீடரும்பொருவில்கற்புடையாளோர் விறலியைப்பரமனிறையருள் பற்றி, மாடகஞ்செறியும்யாழ்வழிபாடி வாதுவென்றவரலாறுமிசைப்பாம். (௧)

வரகுணன்கதியடைந்தபினம்பொன்மௌலிசூடியவிராசவிராசப்[ற் புரவலன்புவிமடந்தையைவேட்டுப்புயந்தழீஇக்கொடுநயந்தருநாளி பரவுமன்பதைபுரந்தொழுகந்தப்பஞ்சவற்குரியரஞ்சனவுணகண் மரபின்வந்தமடவார்பலரேனையமையல்செய்யுமடவார்பலர்மாதோ.()

அன்னபோகமடவாருளொருத்தியரசனுக்கமுதுமாவியுமாகு, மின்னனுண்மதுரகீதமிசைக்கும் விஞ்சையின்றுறைவலாளவளுக்கும், பன்னகாபரணனின்னிசைபாடும்பததிரன் பொருவில்கற்புடையாட்கு, மன்னுகீதவினையாலிகன்மூளவழுதிகாதன்மடமாதுபொருளாய். (௩)

---

(௧௮) ஏறு - இடபக்கொடி. திருவுருவடைந்து என்றது-சாரூபபதமுற்றமையை. நாற்போது-காலை. நண்பகல்-மாலை. நடு-நிசி.

(௧) வீடு-விடுதல். விறலி-பாடினி. மாடகம்-நால்வகை விரலளவான பாலிகைவடிவாய் நரம்பை. வலித்தல், மெலித்தல் செய்யும் கருவி. (௨)நயம்-இன்பம். மையல்செய்யுமடவார்என்றது - காமக்கிழத்தியரை. (௩) பன்னகம்-பாம்பு.

பாடினிக்கெதிரோர்பாடினிதன்னைப் பாடவிட்டிவள் படைத்தசெருக்கை, யீடழிப்பலெனவெண்ணியெழீஇத்தன் னிறைமகற்கலைத்திசைததலுமந்தத், தோடிறப் பொருகயற்கணிஞடான் சொன்னவாறெழுகுமன்னவர்மன்ன, ஞடியத்தகையவிறலியைவீழ நாட்டினும் வரவழைத்துவிடுத்தான். (௪)

பந்தயாழ்முதுகுதைவரவிட்டுப்பாடலாயமிருபக்கமுமொய்ப்ப, வந்தபாடினி மடந்தையுமன்னர் மன்னனைத் தொழுதொர்கின்னரமாதிற். சந்தவேழிசைமிழற்றினணின்று டன்னைநோக்கி யொருமின்னிடையாண்மேற், சிந்தைபோக்கிவருதீப்பழிநோக்காததென்னருக்கரசனின்னதுசெப்பும் (௫)

பத்திரன் மனைவிதன்னை யெமமுன்னாப் பாடுதறகழையததற்கவளாற்ரு, துததரஞ்சொலினும்யாமவள்சார்பாயுனைவிலக்கினும்விடாதுதொடர்ந்தே, சிததநாணமுறவஞ்சினமிட்டுச் செல்லனில்லெனவளைந்துகொளென்று. வெய்ததநுணணிடையிஞளையிருக்கைக்கேகிநாளைவருகென்றுவிடுததான். (௬)

கலிநிலைத்துறை.

பின்னரின்னிசைபபத்திரன்பெருநதகைவிறலி
தன்னையஙகழைததுளததொன்றுபுறதொன்றுசாற்று
மென்னெடின்னிசைபாடுவொருளர்கொலோவிஙகென்
றுன்னிவநதிருக்கின்றனளிசைவலாளொருததி. (எ)

ஆடமைததடநதோளிஞயவளொடுஙகூடப்
பாடவல்லையோபகரெனப்பாடினிபகாவாள்
கோடருந்தகைக்கறபுமிககூடலெமபெருமான்
வீடருஙகருணையுமெனக்கிருக்கையால்வேந்தே. (அ)

பாடிவெல்வதேயன்றிநான்பரிபவமுழந்து
வாடுவேனலேனென்றுரைவழஙகலுமதுககா
லேடுவார்குழலவளையுமிருக்கையுய்த்திருந்தா
னீடுவார்திரைப்பொருநையந்தணடுறைநிருபன். (௯)

மற்றைவைகலவ்விருவரைப்பஞ்சவன்மதுரைக்
கொற்றவன்றனதவையிடையழைத்துநேர்கூட்டிக்

---

(௪) கயற்கணி என்றது-காமக்கிழத்தியை. ஆயம்-மகளிர்கூட்டம். (௬) வஞ்சினம்-சபதம். (அ) கோடருந்தகைக்கற்பு என்றது-மாறுபடுதலில்லாத பெருந்தகைமையையுடைய அறக்கற்பினை.
(௯) பரிபவம் - துன்பம்.

கற்றவேழிசைகேட்குமுன்கலத்தினும்போந்த
வெற்றிவேன்மதர்நெடுங்கணாள்விறலியைவைதாள். (௧௦)

குற்றமெத்தனையெத்தனைகுணங்கள்யாழ்க்கோலுக்
குற்றதெய்வமேதிசைப்பதெவ்வுயிருடம்புயிர்மெய்
பெற்றவோசையெவ்வளவவைக்குத்தரம்பேசி
மற்றெறனோடுபாடில்லையேல்வசையுனக்கென்றாள். (௧௧)

இருமையும்பெறுகற்பினாளிளம்புவாளகலத்தின்
வருமரும்பெறற்கல்வியுமவாதின்மேலூக்கப
பெருமையும்பலர்விரும்புறுபெண்மையின்செருக்குந்
திருமகன்சவையறியவாய்திறககவேண்டாவோ. (௧௨)

நெய்யுணபூஙகுழன்மடவரானின்றனேம்வாது
செய்யும்பூசலுக்கெதிரலாற்றியவாய்திறந்து
வையும்பூசலுக்கெதிரலேன்மானம்விறறுனபோ
லுய்யும்பாவையரேயதற்கெதிரெனவுரைத்தாள். (௧௩)

வென்றிமீனவன்விலககுவான்போலெதிரவிலககித்
துன்றுதார்குழன்மடந்தைமீரபாடுமின்றோற்றோர்
வென்றமாதரார்க்கடிமையாய்விடுவதேசபத
மென்றுமானமுண்டாக்கலுமீழநாட்டரிவை. (௧௪)

முந்தியாழிடந்தழீஇக்குரலவழிமுகிழ்விரல்போ
யுந்தவேபெருமிதநகையுட்கிடநதருமபச

---

(௧௧) குற்றமாவன—செம்பகை-பண்ணோடுவராத இன்பமில்லாத ஓசை. ஆர்ப்பு - மாததிரைகடந்தொலித்தல. கூடம் - இசைவழிப்படாது மயஙகுதல். அதிர்வு - இழுமெனும ஓசையின்றிச சிதறியுரைககும் உசசரிப்புடையதுமுதலியனவும்; நீர்நின்றிளகியதும், மெல்கியதும், வெந்ததும் தக்கநிலததிற பிறவாததும் இடிவீழ்ந்ததும், நோயுற்றதுமானமரஙகளும குணமாவன-அக்குறறஙகளொழிந்த, கொன்றை, கருஙகாலி, முருககு. குமிழ், தணக்குமுதலியமரஙகள். தெய்வஙகளாவன - விஸ்வாமித்திரன், சமதக்கினி, சந்திரன், சூரியன், கௌதமன. காசிபன. ஈசன். தெய்வம்பொருளாலுயர்திணையேனும் சொலலா லஃறிணையாதலால் யா என்னும் அஃறிணைப்பன்மைப் பயனிலைகொணடது.

(௧௨) கலத்தின்வரு மரும்பெறற்கல்விஎன்றது-ஈழப்பாடினி, மரக்கலமேறிவந்தது கற்றகலவியாலாதலால் உடையாள் தன்மையையுடைமைமேலேற்றிக்கூறியது. (௧௩) பூசல் - போர்.

(௧௪) குரல் என்றது-குரலென்னுமோர் நரம்பினை. அன்புவந்தகாதலாள் என்றது - பாண்டியனதுகாமக்கிழத்தியை.

சந்தவேழிசையிறைமகன்றாழ்செவிக்கன்பு
வந்தகாதலாண்மழலையினமுதெனவார்த்தாள். (௧௫)

வீணைவாங்கினணமாடகமுறுக்கினள்விசித்து
வாணரம்பெறிந்திருசெவிமடுத்தனரியக்கர்
நாணமெல்விரனடைவழிநாவிளையமுதம்
பாணர்கோமகன்விறலியும்பலர்செவிநிறைத்தாள். (௧௬)

அரசனுட்கிடையறிந்திலரவைக்களத்துள்ளார்
விரைசெய்வார்குழற்பாடினிபாடலைவியந்தார்
புரைசைமானிரைப்பூழியனிலங்கையிற்போந்த
வரைசெய்குங்குமக்கொங்கையாள்பாடலைமகிழ்ந்தான். (௧௭)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

தென்னவனுட்கோளெல்லைதெரிந்தனரவையத்துள்ளா
ரன்னவன்புகழ்ந்தவாறேபுகழ்ந்தனரவளைத்தானே
முன்னவனருளைப்பெற்றுமும்மையுந்துறந்தோரேனு
மன்னவன்சொன்னவாறேசொல்வதுவழக்காறன்றே. (௧௮)

பொன்றளிரனையாணமையற்புதுமதுநுகர்ந்துதீது
நன்றறியாதகன்னிநாடவனவையைநோக்கி
யின்றொருநாளிற்றேரத்தககதோவிதுவென்றந்த
வென்றடுவேற்கணாரைப்போமெனவிடுத்தான்மன்னோ. (௧௯)

மருவிவாயமேத்தவிருந்திணுணமனைவந்தெயதிப்
புரவலன்றனதுபாட்டைப்புகழ்ந்ததேபுகழ்ந்ததாகப்
பெருமிதந்தலைக்கொண்டாளுப்பெருங்களிப்படைந்துமஞ்சந்
திருமலரணைமேலார்வந்திளைத்தினிதிருந்தாளிப்பால். (௨௦)

வணங்குறுமருங்கிற்கற்பின்மடவரன்மதங்கிதானு
மணங்கிறைகொண்டநெஞ்சளங்கயற்கணணிபாகக்
குணங்குறிகடந்தசோதிகுரைகழலடிக்கீழெய்தி
யுணங்கினள்கலுழ்கண்ணீரளொதுங்கிநின்றிதனைச்சொன்னாள். ()

---

(௧௬) விசித்து-கட்டமைத்து. (௧௭) உட்கிடை-உள்ளக்கருத்து. புரசை - யானைகட்டுங்கயிறு. இது புரைசை எனப் போலியாயிற்று.

(௧௮) மும்மை என்றது-மண், பெண், பொன், என்னு மீஷணைத்திரயங்களை. (௨௦) விருந்தினள் என்றது - ஈழநாட்டுப் பாடினியை. மதங்கி - பாணஸ்திரி.

தென்னவனாகிவையஞ்செய்யகோல்செலுத்திக்காத்த
மன்னவவழுதிவாரவழிவழக்குரைப்பதானு
னன்னவன்கருத்துக்கேற்பவவையருமனையரானார்
பின்னடுநிலைமைதூக்கிப்பேசுவார்யாவரையா. (௨௨)

உன்னருடுணைசெய்தென்பாலுறுகணோய்துடைப்பதென்ன
மின்னாய்நீயோநாளைவெல்லுமாசெய்துமஞ்சே
லென்னவாகாயவாணியீறிலானருளாற்கேட்டு
மன்னருநகர்பினுடன்மனைபுகுந்திருந்தாணமன்றோ. (௨௩)

அன்றுபோன்மற்றைஞான்றுமழைததனன்பாடல்கேட்டுக்
குன்றுபோற்புயததானென்னற்கூறியவாறேகூற
மன்றுளார்பலருமன்னவணணுமேசொன்னார்கேட்டு
நின்றபாணமடந்தைபாணடிநிருபனைநோககிசசொல்வாள். (௨௪)

தென்னரேறனையாய்ஞாலமனுவழிசசெஙகோலோச்சு
மன்னரேறனையாய்வாரவழககினையாதலாஃீ
சொன்னவாறவையுஞ்சொல்லத்துணிந்ததுதுலைநாவன்ன
பன்னகாபரணர்முன்போய்ப்பாடுகேம்பாடுமெல்லை. (௨௫)

இருவரேம்பாட்டுஙகேட்டுத்துணிந்திவல்வென்றாளென்னா
வொருவர்சந்நிதியிற்சொன்னாற்போதுமென்றுரைத்தாள்பாண்டித்
திருமகனனையவாறேசெய்மினீர்செய்மினென்ன
மருவளர்குழலினார்தமனைபுகுந்திருந்தார்பின்னாள். (௨௬)

கலிவிருத்தம்.

தென்றனாடனுமந்திரசசெல்வரு
நன்றுதீதுணர்நால்வகைக்கேள்வியோ
ரொன்றவேகியொளிவிடுவெள்ளிமா
மன்றவாணர்மாமண்டபத்தெய்தினார். (௨௭)

எய்தியம்மடமாதரையிஙகுறச்
செய்திரென்னத்திருமகனேவலோர்
நொய்தினோடிநொடித்தழைத்தாரொடு
மைதிகழ்ந்தவிழியார்வருவரால். (௨௮)

---

(௨௨) வாரம்-பட்சபாதம். உறுகண் - துன்பம். துடைப்பது- இது துவ்விகுதியீற்றுவியஙகோள்வினைமுற்று. இதனைக் "கொள்ளப்படாது மறப்பதறிவிலன் கூற்றுக்களே" என்பதாலு முணர்க.

(௨௭) நால்வகைக்கேள்வியாவன - கீதஞானம், இலயஞானம், சுருதிஞானம், தாளஞானங்கள்.

படிமையார்தவப்பாடினிவந்தெனக்
கடிமையாவளின்றையமின்றெலனக்
கொடுமையார்மனக்கோட்டச்செருக்கொடுங்
கடுமையாகவந்தாள்கலத்தின்வந்தாள். (உகூ)

கற்புமிக்கெழுகற்புங்கருத்தினிற்
சிற்பரஞ்சுடர்சேவடிமேல்வைத்த
வற்புமிக்கெழுமெல்லவந்தாளரோ
பொற்புமிக்குளபத்திரன்பொன்னனாள். (௩௰)

அலங்குமாரமோடங்கதமாதிபல்
கலன்கடாங்கிக்கலைஞர்குழாத்திடை
யிலங்குமாடமதுரைக்கிறைவரும்
புலங்கொளாவலர்போல்வந்துவைகினர். (௩௧)

அந்தவேத்தவை தன்னிலருங்கலம்
வந்தவேய்த்தடந்தோளிசைமாதரா
முந்தவேத்திசைபாடினணமுந்தையோர்
சிந்தைவேட்டொன்றுஞ்செப்பினரில்லையால். (௩௨)

வீணைதோளிடனேந்தியவெண்மலர்
வாணிபாடவிருக்கையின்வைகியே
யாணரம்பெறிந்தின்னிசையோர்ந்தெழீஇப்
பாணர்கோமகன்பன்னியும்பாடுமால. (௩௩)

(உகூ) கோட்டம்-கோணல. கடுமை-விரைவு.

(௩௰) கற்புகளிரண்டினுள்முன்னையது கலவியறிவின்மேலது.

(௩௧) இறைவர்-சோமசுந்தரக்கடவுள்.

(௩௨) எத்திசை என்றது-நால்வகைவருணவாழ்த்தினை; அதாவது, பிராமணர்முதலிய நால்வகைவருணப்பூதரைச. சிறுதேவபாணியாற்றுதித்து, மூவடிமுககால வெண்பாவால், அவர்களணியையும், மாலையையும்,ஆடையையும், நிறத்தையுங்கொடியையுந்துதித்து அவர்களாலொன்று பெறுதல. இவற்றின் விரிவை மதிவாணனாரிசைநூலுட்காண்க.

(௩௩) வாணிபாடுஅஇருக்கையின்வைகிஎன்றது-கலைமகள்பாடும் அவ்வாசனத்தில் பத்திரன்மனைவியாருமிருந்தமையை. வாணி இருக்கையாவது - ஒன்பான்வகைப்பட்டவிருத்திகளுள், பதுமாசனம்; அது காலடிகளைமாற்றிக குதிமேலாயிருத்தல். "பதுமுகமுற்கட்டிதமேயொப்படி, இருக்கைசம்புடமயமுகம் சுவத்திகம், தனிப்புடமண்டிலமேகபாதம், உளப்படவொன்பதும், ஆருந்திரிதலில்லாதிருக்கை" எனவருஞ் சூத்திரத்தால் ஒன்பான் விருத்தியுங் காண்க. அகரச்சுட்டுப்பதுமாசனத்தின் உயர்ச்சிமேல்நின்றது.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

குடங்கைநீரும்பச்சிலையுமிடுவார்க்கிமையாக்குஞ்சரமும்
படங்கொள்பாயும்பூவணையுந்தருவாய்மதுரைப்பரமேட்டி
படங்கொள்பாயும்பூவணையுந்தருவாய்கையிற்படுதலைகொண்
டிடங்கடோறுமிரப்பாயென்றேசுவார்கடென்பேசுவனே. (௬௪)

தேனுர்மொழியாாவிழிவழியேசெல்லாதவர்க்கேவீடென்று
நாலுவேதப்பொருளுரைத்தாய்நீயேமதுரைநம்பரனே
நாலுவேதப்பொருளுரைத்தாய் நீயேபாதிநாரியுரு
வானுயென்றுபிறர்பழித்காலடியேன்விடையேதறைவேனே. (௬௫)

வரதனுகியெவ்வுயிர்க்குமாயாவிருத்திவலியடக்கிச்
சரதமானவீட்டின்பந்தருவாய்மதுரைத்தனிமுதலே
சரதமானவீட்டின்பந்தருவாய்வீடுபெறுவாாபோல்
விரதயோகநிலையடைந்தாயென்பார்க்கென்னுன்விளம்புவனே. ()

எழுசீரடியாசிரியவிருக்தம்.

கணனுதன்மதுரைப் பிரானையிவ்வாறு கருதியபாணியாற் க
னிந்து, பண்ணுதல்பரிவட் டணைமுதலிசைநூல் பகர்முதற்றொழி
லிருநான்கு, மெணனுறுவாாதல் வடிகதிடன்முதலா மெட்டிசை
க்கரணமும்பயப்ப, மண்ணவர்செவிக்கோ வானவர்செவிக்கும் வா
க்கினுணுவிளையமுதம். (௬௭)

---

(௬௪) குடங்கை - உள்ளங்கை இமையாக்குஞ்சரமும் படங்
கொள்பாயும் பூவணையும என்றது. முறையே இந்திரனும், திருமா
லும், பிரமனும, அடைநதவாழ்வு சிவபெருமானைவழிபட்ட வழிபா
ட்டாலென்பது தோனறநிற்றலால் குறிப்பெச்சம். ஏசுவார் என்ற
து - புறசசமயிகளை.

(௬௬) வரதன் - அருட்கொடையையுடையவன். மாயாவிருத்
திவலியடக்கி என்றது-தனுகரணபுவனபோகஙகளாய்க்கன்மத்துக்
கேற்ற சரீரஙகளைகொடுததலாகிய மாயாமலத்தின் றொழிலை. அ
ழுக்கைக்கொணடே யழுககை யொழித்தல்போல மாயையைக்கொ
ணடேயொழித்தலை. விருத்தி-தொழில். சரதம்-நித்தியம். வீடுபெ
றுவாா சிவயோகிகள். யோகநிலையென்றது-சநகாதிகளுணரவுணர்
த்திய சிவயோகநிலையை.

(௬௭) முதற்றொழிலிருநான்காவன-பண்ணல், பரிவட்டணை,
ஆராய்தல், தைவரல், செலவு, கையூழ், விளையாட்டு, குறும்போக்
கு என்பன. இசைக்கரணமெட்டாவன-வார்தல், வடித்தல், உந்த
ல், உறழ்தல், உருட்டல், தெருட்டல், எள்ளல், பட்டடை என்ப
ன. வாக்கினுள் - வார்த்தாள்.

இடையிறேடேனைப் பிங்கலையியக்க மிகந்துமூலந்தொடுத்தி யக்கி, நடுவுறுதொழிலாற் பிரமரந்திராந்த நடைபெறவிசைக்குமு ள்ளாள, மிடறுவீங்கான்கண் ணிமைத்திடாளெயிறு வெளிப்படா ள் புருவமேனிமிராள், கொடிறது துடியாள் பாடலுமதுகேட் டனை வருநகுதுகுலமடைந்தார். (௩௮)

கன்னிநாடுடையான் கைதவனெனும்பேர்க் காரணந்தேற்று வானெனத்தா, னின்னிசையறிஞ் ஞகியுமுன்போ லியம்புவானெ ருப்படுகின்றான். முன்னவனருளாற் றன்மனக்கோட்ட முரண் கெடப் பொதுமையாளுகி, யின்னவடானே வென்றனளென் று னினையவாறனைவரு மொழிந்தார். (௩௯)

கரியுரைமொழிந்த கைதவனிலஙகைக லகைதவப்பாடினிகழுத் திற், புரிகுழன்மாதை யிருத்தெனவிருத்தும் போதுமையிடஙகரந் திருந்த, வரியநாவலரீ தறபுதமீதற புகமென வறைந்தவைகாண, விரிகதிரமின்போன் மறைநதனாயாரும வியந்தனா பயந்தனன் வேந்தன். (௪0)

செஙகணேரழகராடலீதென்றேயாவருநதெளிந்தனரேததி
யங்கணுயகர்தஙகருணைபினறிறனுமடியவரன்பையுநதூக்கித்
தங்கணுபருவிபெருகவானந்தத்தனிப்பெருஞ்சலதிபிலாழ்ந்தார்
வஙகமேல்வந்தாளபிடாமிசைபிருநதமாணிழைவிறலியைமன்னன்.

இறக்குவித்தவட்கு முந்தமுததார மெரிமணிக கலன்றுகில் வரிசை, பெறக்கொடுததேனை யவட்குமு ணமகிழ்சசி பெறசிலவ ரிசைதந்தவையிற், சிறக்கவந்தொருஙகு வைகிவானிழிந்த தெய்வ தக்கோயில்புக்கிருந்த, வறக்கொடிபிடஞ்சேர் பெரும்புலவோர்க்கு மருஙகலஞதிகணல்கா. (௪௨)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மன்னவர்வலிகளெல்லாந்தெய்வத்தின்வலிமுன்னில்லா
வன்னமாதெய்வஞ்செய்யும்வலியெலாமரண்மூன்றட்ட
முன்னவன்வலிமுன்னில்லாவெனப்பலர்மொழிவதெல்லா
மின்னபாண்மகளிற்காணப்பட்டதென்றிறும்பூதெய்தா. (௪௩)

---

(௩௮) உள்ளாளம் என்றது-இச்செய்புளிற்கூறிய இலக்கணத் தோடு கந்தருவராற்பாடப்படும்பாட்டு. (௩௯) கைதவன்-தவங்கை. கூடினவன் - வஞ்சகன். (௪௧) சலதி - கடல்.

(௪௨) தெய்வம் - என்றது - விஷ்ணுமுதலியதேவர்களை.

மின்னியல்சடையிஞனைவிடைகொடுவலஞ்செய்தேகி
யின்னியமியக்கஞ்செய்யவெழில்கொடன்கோயிலெய்தித்
தொன்னிதிபெற்றான்போலச்சுகுணபாண்டியனைப்பெற்று
மன்னியமகிழ்ச்சிவீங்கவைகிஞனிராசராசன். (௪௪)

இசைவாதுவென்றபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் ௫௩ - க்கு திருவிருத்தம் - ௨௧௬௨.

நாற்பத்தைந்தாவது,

பன்றிக்குட்டிக்குமுலைகொடுத்தபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

இருளைக்கந்தரத்தில்வைத்தோன்றன்னிடத்தென்றுமன்பின்
றெருளைத்தந்தவட்குமாறுந்தெரிவையையிசையால்வெல்ல
வருளைத்தந்தளித்தவண்ணமறைந்தனந்தாயாய்ப்பன்றிக்
குருளைக்குமுலைதந்தாவிகொடுத்தவாறெடுத்துசசொல்வாம். (௧)

முறையென விமையோர்வேண்டமுளைததநஞ்சயின்றுசான்று
யுறையெனமிடற்றில்வைததவும்பரான்மதுரைக்காரந்
திறையெனவெறிநீர்வையைதெற்கதுகுருவிருந்த
துறையெனவுளதோர்செல்வதொன்மணிமாடமூதூர். (௨)

தருநாதஞதிவாஞேதகுருவிருந்துநோற்பக
குருநாதனெனப்பேர்பெற்றுக்கோதிலாவரந்தேற்றில்
வருநாதன்சித்திரத்தேர்வலவஞருடனேகஞ்சத
திருநாதன்பரவவைகியிருக்குமசசிறந்தவூரில். (௩)

சுகலனென்றெருருவேளாளனவன்மனைசுகலையென்பா
ளிகலருங்கற்பிஞள்பன்னிருமகப்பெற்றுள்செல்வப்
புகலருஞ்செருக்காலன்னபுதல்வரைக்கடியாராகி
யகலருங்களிப்புமீதூரன்பிஞல்வளர்க்குநாளில். (௪)

---

(௧) கந்தரம்-கழுத்து. மாறுந்தெரிவை என்றது-ஈழப்பாடினியை. குறளை-விலங்கின்குட்டி. (௨) திறை-இறைப்பணம்.

(௩) தருநாதன் - இந்திரன். குரு - பிரகஸ்பதி. சித்திரத்தேர்வலவன் - சித்திரரதன் என்னுமோர் காந்தருவன். கஞ்சத்திரு - இலக்குமி.

தந்தையுந்தாயுமாயத்தறுகண்மிக்குடையராகி
மைந்தரும்வேடரோடுகூடிவெங்கானில்வந்து
வெந்தொழில்வேட்டஞ்செய்வார்வெயில்புகாப்புதற்கீழெய்தி
யைந்தவித்திருந்துநோற்குங்குரவனையங்குக்கண்டார். (௫)

கைத்தலம்புடைத்துநக்குக்கல்லும்வெம்பரலும்வாரி
மெய்த்தவன்மெய்யிற்றூக்கவீசினார்வினையைவெல்லு
முத்தமன்வீக்கஞ்செய்தார்தவத்தினுக்குவரென்றுன்னிச்
சித்தநொந்தினையவஞ்சத்தீயரைச்செயிர்த்துநோக்கா. (௬)

தொழுந்தொழின்மறந்துவேடதொழிலுழந்துழல்வீர்நீர்மண்
ணுழுந்தொழிலுடையநீராற்பன்றியினுதரத்தெய்திக்
கொழுந்தழலனையவேனகுருளையாய்த்தந்தைதாயை
யிழந்தலமுறுமினென்றுவிட்டனன்கடியசாபம். (௭)

பாவத்தையனையமைந்தர்பன்னிருபேருமஞ்சிச
சாவத்தையேற்றெப்போதுதணிவதிச்சாபமென்ன
வாவத்தையகற்றுமீசனருட்கழனினைந்துவந்த
கோவத்தைமுனிவுசெய்தக்கடவுளர்குரவன்கூறும் (௮)

என்னையாளுடையகூடலேகநாயகனேயுங்கட்
கன்னையாய்முலைதந்தாவியளித்துமேலமைச்சராக்கிப்
பின்னையானந்தவீடுதருமெனப்பெண்ணோர்பாகன்
றன்னையாதரித்தோன்சொன்னான்பன்னிருதநயர்தாமும். (௯)

தொன்மைசால்குருவிருந்ததுறையதன்புறத்தவான
பன்மைசால்கானவாழ்க்கைப்பன்றிகட்சரசாய்வைகுந்
தன்மைசாறனியேனத்தின்றன்பெடைவயிற்றிற்சென்று
வன்மைசால்குருளையாகிப்பிறந்தனாவழக்கான்மன்னோ. (௧௦)

ஆனநாளொருநாளெல்லையரசருக்கரசனான
மீனவன்மதுரைநீங்கிமேற்றிசைக்காணநோக்கி

---

(௫) தறுகண - கொடுமை குரவன - பிரகஸ்பதி. ஐந்து என்றது - புலன்களின்மேனிற்றலாற் பணபாகுபெயர். (௬) பரல்-பருக்கைக்கல். உவர்-இவர்கள். வீக்கம் - அழிவு.

(௭) தொழுந்தொழில் மறந்து என்றது-தாம்பிறந்தவேளாளக்குலத்திற்குரிய, பெரியோரை வழிபடலைக்கைவிட்டமையை. ஏனம்-பன்றி. அலமுறல்-வருந்தல் (௮) ஆவத்து - இடையூறு. கடவுளர் - தேவர். (௧௦) கானவாழ்க்கை - இது இடைப்பிறவரல்.

(௧௧) மானம் மா - பெரியமிருகம். அடவி - காடு. தண்டா - நீங்காத.

மானமாவேட்டஞ்செய்வான்மத்தமாவுகைத்துத்தண்டாச்
சேனைதன்புறம்பேமொய்ப்பசெல்கின்றான்செல்லுமெல்லை. (௧௧)

மாவழங்கிடங்கடேரவல்லதோல்வன்காலொற்றர்
பாவடிச்சுவடுபெற்றிப்படர்ந்துநாறழல்புலால்வாய்த்
தீவிழியுழுவையேனந்திரிமருப்பிரலைபுல்வாய்
மேவிடனறிந்துவல்லேவிரைந்துவந்தெதிரேசொன்னார். (௧௨)

மறத்துறைவேட்டமாக்கள்வல்லைபோயொடியெறிந்து
புறத்துவார்வலைகள்போக்கிநாயான்புறம்புபோர்ப்ப
நிறைத்துமாவொதுக்கிநீட்டும்படைஞராயநிரைசூழ்நிற்ப
வறத்துறைமாறுகோலலானைமேலகொண்டுநிற்ப. (௧௩)

சில்லரித்துடிகோடெங்குஞ்செவிடுறச்சிலையாநிற்பப்
பல்வகைப்பாரவைகாட்டிப்பயில்விளிபிசையாநிற்பா
வல்லியமிரலைமையன்மானினமவெருளாநிற்ப
வில்லிறவலித்துவாங்கிமீளிவெங்கணைகடோத்தார். (௧௪)

கலிநிலைத்துறை.

செறிந்தமான்முறிந்ததாளசிதைந்தசென்னிசெம்புனற்
பறிந்தவாறுவெண்ணிணம்பரிந்துவீசசைப்பிரு
மறிந்தவேழுயர்ந்தவேழமாண்டவெண்குவலலியம்
பிறிந்தவாவியோடும்வாயபிளந்தவாயவிழுந்தவே. (௧௫)

தொட்டபுற்கிழங்குவாடைதொடவிரைந்துகண்ணியுட்
பட்டவுமபொறித்துவைத்தபார்வைவீழ்ந்தடுத்தவுங
கட்டியிட்டவலைபிழைத்துஞமலிகௌவநின்றவு
மட்டிலாதவொட்டிநின்றுமள்ளாவேலின்மாய்ந்தவே. (௧௬)

---

(௧௨) தோலவன்கால-தொடுதோலமாட்டிய முருட்டுக்கால்க ள். அழல் - கோபத்தின்மேல நிற்றலால் உவமையாகுபெயர். திரிம ருப்புஇரலை-திரிகியகொம்புகளையுடையகலைமான். புல்வாய்-மான்.

(௧௩) மறம் - கொலைத்தொழில். ஒடி எறிதல் - மூலைபோக்கு தல். வார்வலை - வராலாகியவலை. அறம-நூன்மேனிற்றலால்தானி யாகுபெயர். (௧௪) சிலலரி-ஒலிக்கும் ஒருகட்பறை. சில்-ஒலி. பார் வைகாட்டல்-புலிபோலப் புலியையும் மான்போல மானையும் காட் டுதல். பயில்விளி-அம்மிருகங்கள் தம்முளழைக்குஞ் சைகைபோல விளித்தல். (௧௫) ஏழுயர்ந்தவேழம் - ஏழுமுழமுயர்ந்தயானை.

* பிரிந்த என்பது எதுகைநோக்கிப், பிறிந்த எனநின்றது.

(௧௬) தொட்ட - கல்லிய. புற்கிழங்கு என்றது - பார்வைவலை களைப்போல மிருகங்களைப் படுக்கும் கருவியாய்நின்ற,ஓர்புல்லின் கிழங்குகள்.

பட்டமாவொழிந்துநின்றமறவிலங்குபல்சில
வட்டமாவளைந்துடுத்தவலையினுந்தியப்புறத்
தெட்டிநின்றகொலைஞர்மேலெதிர்ந்துமீளவெயில்வளைந்
தொட்டிஞரைமலையுமாப்பொறிக்கணங்களொத்தவே. (௧௭)

வல்லியந்தொளைத்தகன்றுமான்றொளைத்தகன்றுவெங்
கல்லியங்குமெண்கினைத்தொளைத்தகன்றுகயவுவாய்
வெல்லியந்தொளைத்துமள்ளர்விட்டவாளியிங்ஙனஞ்
சொல்லினுங்கடிந்துபோய்த்துணித்தமாவளப்பில். (௧௮)

மடுத்தவாளியிற்பிழைத்துவலையைமுட்டியப்புறத்
தடுத்தமானைவெளவிநாயலைத்துநின்றவாதிநா
ளுடுத்தபாசவலையினின்றுமுய்குவாரையொயயெனத்
தடுத்தவாவிளைதநின்றதையலாரையொதகவே. (௧௯)

மதியைநேர்வகிர்ந்துகௌவியனையவான்மருப்புவெங்
கதியவேழமீதுதாதுகாலுநீலமுகைபினி
னுதியவேனுழைநதசெம்புனூழில்வீழுமுதிரநீா
முதியகானவரையின்மீதுமொய்த்தகீளைபொத்தவே. (௨௦)

மள்ளரோசைதுடியினோசைவயிரினோசைவாளிபோய்த்
தள்ளவீழ்விலங்கினோசைதப்பியோடுமானின்மேற்
றுள்ளுநாய்குரைக்குமோசைகானமூடுகொக்குவா
னுள்ளுலாயுடன்றொலிக்குமுருமினோசைபுரையுமால். (௨௧)

இன்னவேறுபல்விலங்கெலாமலைத்திலங்குவேன்
மன்னரேறுதென்னர்கோமகன்குடக்கினேகுவா
னன்னபோதொரேனமேனவரசிருக்குமடவிவாய்
முன்னரோடிவந்துநின்றுவந்தசெய்திமொழியுமால். (௨௨)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

எங்களுக்கரசேகேட்டியிங்குளவிருகமெல்லாந்
திங்களுக்கரசன்கொன்றுவருகின்றனென்றுசெப்ப

(௧௭) எயில் - மதில். ஒட்டல் - போர்செய்தல். (௧௮) கல்லென்றது - மலைகளை. கயவுவாய் - பெரியவாய். சொல் - முனிவர்களிடுஞ்சாபம். பாசம் - ஆணவமலம்.

(௨௦) தாது - மகரந்தம். காலும் - சிந்தும். முகை - அரும்பு. நீலமுகையினில் நுதிய என்பது - பண்புபற்றிய வுவமையாதலால் விடம்பூசிய என்னும்பொருளதாய் நின்றது. நூழில்-யானை.

(௨௧) வயிர்-ஊதுகொம்பு. (௨௨) ஏன அரசு-பன்றிவேந்து.

வெங்களிப்படைந்துபன்றிவேந்தனுமடுபோராற்றச்
சஙகையுற்றெழுந்துபோவான்றன்னுயிர்ப்பெடையைநோக்கா. ()

இன்றுபாணடியனேரிட்டிருஞ்சமராடிவென்று
வன்றிறல்வாகையோவெருகுவனேயோவென்றிப்
பொன்றுவனேயோநீயுன்புதல்வரைப்பாதுகாத்து
நன்றிவணிருத்தியென்னநஙகைப்பேடின்னகூறும். (உ௪)

ஆவியஙகேகவிந்தவாகமிஙகிருப்பதேயிப்
பாவியோமேனுளிந்தப்பறழினைவருத்ததெய்வ
மாவமராடிவென்றுவருதியேல்வருவேனன்றி
நீவிளிந்திடததுமாய்வேனிழலுக்குஞ்செயல்வேறுண்டோ. (உ௫)

போதுகமெழுகவென்றுப்பொருக்கெனவெழுநதுநீலத்
தாதுறழேனப்பாட்டிதனபுடைதழுவிசசெல்லும
பேதுறுபறழைநூக்கிப்பின்றொடாந்தணைநதுசெல்லக்
காதெயிற்றெறுழிவேநதன்காலெனநடந்தானன்றே. (உ௬)

பல்வகைச்சாதியுள்ளபன்றியின்கணஙகளெல்லாம்
வெல்படைததருகட்சேனைவீரராயமுன்புசெல்லச
செல்லெனத்தெழித்துசசெஙகட்டீயுகமானமென்னு
மல்லல்வாம்புரவிமேல்கொணடெழுந்தனன்வராகவீரன். (உ௭)

முற்படுதூசியாகநடககின்றமுரட்காற்பனறி
மற்படுசேனைநேரேவருகின்றமன்னர்மன்னன்
வெற்படுதடந்தோள்வன்றுள்வீரர்மேற்சீறிசசெல்லப்
பிற்படவொதுஙகிவீரர்பெய்தனரப்புமாரி. (உ௮)

சொரிந்தனசோரிவெள்ளஞ்சொரிந்தனவீழ்ந்தயாக்கை
சரிந்தனகுடாகளென்புதகாநதனவழும்புமூளை
பரிந்தனசேனஙகாகம்படர்ந்தனவுயிருமெய்யும்
பிரிந்தனவேனநின்றபிறைமருப்பேனவீரர். (உ௯)

(உ௪) நேரிட்டு - எதிர்த்து. (உ௫) ஆவி என்றது—உயிர் போன்ற கணவனை. பறழ் - குட்டி. தெய்வம் என்றது—பழவினையை. வருத்தது என்பதில் துவ்வீறுதொகுத்தல். (உ௬) நீலத்தாதுறழ் ஏனப்பாட்டி என்றது-நீலோற்பலத்தின் மகரந்தத்தையொத்த கருநிறம்வாய்ந்தபெண்பன்றியை. பேதுறல்-மயங்கல். நூக்கல்-தள்ளல். காது எயிறு - வக்கிரதந்தம். எறுழி - பன்றி. கால் - வாயு.

(உ௮) தூசி-அணி. அம்பு-அப்பெனவலிந்துநின்றது.

(உ௯) படர்தல் - பிரிதல்.

பதைத்தனரெரியிற்சீறிப்பஞ்சவன்படைமேற்பாய்ந்து
சிதைத்தனர்சிலரைத்தள்ளிச்செம்புனல்வாயிற்சோர
வுதைத்தனர்சிலரைவீட்டியுரம்புதைபடக்கோன்றி
வதைத்தனர்சிலரைநேரேவகிர்ந்தனர்சிலரைமாதோ. (௩௦)

தாள்சிதைந்தாருஞ்சில்லோர்தலைசிதைந்தாருஞ்சில்லோர்
தோள்சிதைந்தாருஞ்சில்லோர்தொடைசிதைந்தாருஞ்சில்லோர்
வாள்சிதைந்தாருஞ்சில்லோரவரையறுத்தலரோன்றீட்டு
நாள்சிதைந்தாருஞ்சில்லோரரசன்சேனைவீரர். (௩௧)

கண்டனர்கன்னிநாடுகாவலனமைச்சராசீறறங
கொண்டனர்முசலநேமிகூறறெனவீசிடாத்தார்
விண்டனர்மாண்டார்சேனைவீரருமனையவெல்லைப்
புண்டவழியிற்றுவேகதைப்புடைகினறபேடைநோக்கா. (௩௨)

ஏவியசேனையெல்லாமிறந்தனவினிநாஞ்செய்ய
லாவதென்வாளாநாமுமழிவதுமெனனைத்தப்பிப
போவதேகருமமென்றுபுகன்றதத்துணையைநோக்கிச
சாவதையஞ்சாவேனத்தனியர்சொன்றுசாற்றும். (௩௩)

நுண்ணறிவுடையராகிநூலொடுபழகினுலும
பெண்ணறிவென்பதெல்லாம்பேதைமைத்தாதலானுங்
கண்ணறிவுடைமைகேற்றகாரியமுரைத்தாய்மான
மெண்ணறிவுடையோர்க்கெலலாமிழுக்குடைத்தன்றேவீதால். ()

தூங்கிருள்வறுவாய்சிஙகமிரண்டுறைதுறையின்மாடோர்
லாஙகிருமருப்புக்கேழல்வந்துநீர்பருகிமீளும
வீஙகிருளுடற்காரேனமொன்றுறைதுறையில்வீரந்
தாஙகிருமடஙகனீர்க்குத்தலைப்படவஞ்சுமன்றே. (௩௫)

அத்திடமரபின்வந்துபிறந்துளேனுதலாலே
கைத்திடுதாரான்வீரஙகவர்ந்திசைதிசையும்வானும்
வைத்திடவல்லேனன்றிமடிந்திடவலலேனுகிற்
பொய்த்திடுமுடம்பேயன்றிப்புகழுடமபழிவதுண்டோ. (௩௬)

கலிநிலைத்துறை.

நீநில்லெனத்தன்படைதன்னைநிறுத்திநீதென்
கானில்லெனவாழ்கருமாவின்கணஙகளெல்லா

---

(௩௧) வாள்-கைமேல் நின்றதுவிடாத ஆகுபெயர்.
(௩௫) தூங்கல்-தங்கல். காரேனம் என்பதில்—கருமை பெரு
மைமேல்நின்றது. (௩௬) திடம் - வீரம்

மூனில்லுயிருண்டனமென்றினியோடல்கூடற்
கோனில்லெனவாரப்பவன்போலக்கொதித்துநோக்கான். (௩௭)

நிலத்தைக்கிளைத்துப்பிலங்காட்டிநிமிர்ந்ததூள்வான்
றலத்தைப்புதைப்பத்தனியேனவரவுநோக்கி
வலத்தைப்புகழ்ந்தான்வியந்தான்சிலைவாங்கிவாளிக்
குலத்தைசசொரிந்தான்பொருனைத்துறைக்கொற்கைவேந்தன். ()

குறித்துசசெழியன்விடுவாளியைக்கோலவேந்தன்
பறித்துச்சிலவாளியைவாய்கொடுபைம்புலென்னக்
கறித்துச்சிலவாளியைககால்கொடுதேய்த்துதேய்த்து
முறித்துசசிலவாளியைவாலின்முறித்துநின்றான். (௩௯)

மானம்பொறாதுமதியின்வழிவந்தவேந்தன்
றானம்பொறாதுகவிழ்க்கும்புகர்த்தந்திகையி
லூனம்பொறாதமுசலங்கொடுத்தேறியுய்ததா
னேனம்பொறாதார்த்திடியேற்றினெழுந்ததன்றே. (௪௦)

தந்திப்பொருப்பைத்துணிக்கென்றுதழன்றுசீற்ற
முந்திக்கதலிக்கொழுந்தணடெனவூசறகையைச
சிந்திப்பிறவாளெயிற்றேசசிசசிதைத்துவீட்ட
முந்திக்கடுந்தேர்மிசைப்பாய்ந்தனன்மூரிததாரான். (௪௧)

திணடேர்மிசைநின்றடனேமிதிரிததுவிட்டான்
கண்டேனவேந்தன்விலக்கிககடுங்காலிற்பாய்ந்து
தணடேருடையததகாத்தான்பரிகனனிறபாய்ந்து
வண்டேறுதாரான்விடவேலைவலந்திரித்தான். (௪௨)

சத்திப்படைமேல்விடுமுன்னாததறுகணவீரன்
பத்திச்சுடாமாமணித்தாரப்பரிமாவினபின்போய்
மொத்திக்குடர்செம்புனல்சோரமுடுகிக்கோட்டாற்
குத்திசசெகுத்தான்பொறுததானலன்கூடல்வேந்தன். ௪௩)

மண்ணிற்குதித்துவலிகண்டுவராகவேந்தை
யெண்ணித்தலையிற்புடைத்தான்கையிருப்புத்தண்டாற்

(௩௮) பிலம்-பாதலம். பொருனை-தாம்பிரபர்ணி. கொற்கை-வையைத்துறை. (௩௯) கோலம்-பன்றி. புகர்-புள்ளி. முசலம்-இருப்புலக்கை. (௪௧) ஊசல்கை-ஊசல்போலாடுந்துதிக்கை. (௪௩) சத்திப்படை-வேர்படை. மணித்தார்-கிண்கிணிமாலை.

புண்ணிற்படுசெம்புனலாறுபுடவிபோர்ப்ப
விண்ணிற்புகுந்தான்சுடர்கீறிவிமானமேலால். (௪௪)

வேனிற்கிழவோனில்விளங்கிவியந்துவானோர்
தேனிற்பொழிபூமழைபெய்யநனைந்துதெய்வக்
கானத்தமுதுண்டிருகாதுகளித்துவீர
வானத்தமுதுண்டரமங்கையர்கொங்கைசேர்ந்தான். (௪௫)

கலிவிருத்தம்.

பின்றுணையாயபெடைத்தனியேன
மென்றுணைமாயவிருப்பதுகற்போ
வென்றிலனேனும்விசும்படைவேனு
லென்றிகல்வேங்கையெதிர்ந்ததருகதே. (௪௬)

விறனவில்பேட்டைவிளிப்பதுவேந்தற்
கறனலவென்றவனுள்வினைமள்ளர்க
கிறைமகனுனசருச்சரனென்றோ
மறமகனேர்ந்தமராடவிளைந்தான். (௪௭)

நனிபொழுதாடமராடினனஞ்சிற்
கனிசினவன்பெடைகாய்சினவேடத்
தனிமகனைத்தரைவீட்டினதாற்ற
லினியிலையென்னவிளைத்துயிர்சோர்வான். (௪௮)

இரும்புசெய்தண்டினையிம்மெனவோச்சிப
பொரும்படைசென்னிபுடைத்துவிளிர்ந்தான்
விருந்தினராயிருவோருமவிமானத்
தருந்திறல்வானமடைந்தனரன்றே. (௪௯)

வன்றிறன்மன்னவர்மன்னவனுந்தன்
பொன்றிகழ்மாநகர்புக்கனனிப்பாற்
பன்றிவிழுந்துபருப்பதமாகா
நின்றதுபன்றிநெடுங்கிரியென்ன. (௫௦)

(௪௪) விண - வீரசுவர்க்கம். சுடர்கீறி என்றது - சூரியமண்டலத்தின் வழியேசென்று திவ்யதேகம் பெறுதலை.

(௪௫) வேனிற்கிழவன் - மன்மதன். (௪௭) விறல் - வெற்றி. விளித்தல்-மாய்த்தல். ஆள்வினை மள்ளர்க்கிறைமகன் என்றது-வேட்டமாக்களின் தலைவனுகிய சருச்சரனை. (௫௦) பருப்பதம் - மலை. பன்றிநெடுங்கிரி-வராகமலை.

அன்றுதொடுத்ததனுக்கதுபேரா
யின்றும்வழங்குவதிம்பரிலந்தக்
குன்றிலருந்தவர்விஞ்சையர்கோபம்
வென்றவரெண்ணிலர்வீடுறநோற்பார். (௫௧)

கலிநிலைத்துறை.

என்றுகூறியவருந்தமிழ்க்கிறைவனைநோக்கித்
துன்றுமாதவரறிவிலாசகுசரவுருவக்
குன்றின்மீதருந்தவரெலாங்கோதறநோற்று
நின்றகாரணம்யாதெனக்குறுமுனிநிகழ்த்தும். (௫௨)

வேனில்வேளெனவிளங்குவிசசாதரனென்னுந்
தானயாழ்மகன்புலத்தியன்றவத்தினுக்கிடையூ
றுனபாணசெயப்பனறியாசசபித்தனனறவோ
னேனமாகுவோனுய்வதென்றெனகவெனமுனிவன். (௫௩)

மன்னாமன்னனுந்தெனனவனவந்துநின்வனத்திற
றுன்னுபல்வகைவிலங்கெலாந்தொலைத்துனைமாய்க்கும்
பின்னரிவ்வுருப்பெறுகெனப்பணித்தனனியக்க
னன்னவாறுவடிறந்துபின்பழவுருவடைந்தான். (௫௪)

ஆயபுண்ணியவிஞ்சையனுகமாய்க்கிடந்த
தூயசிரதாலவரைமீமிசைத்துறந்த
பாயகேள்வியரிறைகொளப்பட்டதெவ்வுயிர்க்கு
நாயனாமதுரேசருநயந்தவணுறைவார். (௫௫)

என்றகத்தியன்விடைகொடுத்தியமபினனிப்பாற்
பன்றியேற்றையும்பாட்டியும்பைம்புனத்திட்டுச
சென்றவிந்தபின்பன்னிருகுருளையுந்திகைப்புற்
றன்றலக்கணுழந்தமையாரளந்துரைப்பார். (௫௬)

ஓடுகின்றனதெருமரலுறுவனநிழலைத்
தேடுகின்றனதாய்முலைதீயபாலவேட்டு
வாடுகின்றனதாகவெம்பசிதனிவருத்த
வீடுகின்றனவெயில்சுடவெதும்புகின்றனவால். (௫௭)

(௫௨) அருந்தமிழ்க்கிறைவன் - அகத்தியமுநிவன்.

(௫௪) பணித்தல் - அருளிச்செய்தல். (௫௫) இறைகொளல்- தங்கல். (௫௬) ஏறு-ஐகாரச்சாரியைபெற்று இடையில் வல்லொற்றுவிரிந்து ஏற்றையெனநின்றது. (௫௭) தெருமரல் - சுழலல்.

இன்னவாறிலைவயணங்குறுமெல்லைவேல்வல்ல
தென்னராகியதேவர்கடேவரங்கயற்கண்
மின்னனாளொடுமின்னவிர்விமானமீதேறி
யன்னகானகத்திச்சையாலாடல்செய்திருந்தார். (௫௮)

ஏனமென்பறழுருகனோய்க்கிரங்கினாரிசை
யானவன்புதந்தத்துயரகற்றுவானின்ற
மானவன்புடைப்பேடையின்வடிவெடுத்தயருங
கானவன்பறழ்கலங்கனார்கலங்கநேர்வந்தார். (௫௯)

கிட்டுகின்றதந்தாயெதிர்குட்டியுங்கிட்டி
முட்டுகின்றனமொய்ப்பனமுதுகுறத்தாவி
யெட்டுகின்றனகால்விசைத்தெறிவனநிலத்தை
வெட்டுகின்றனகுதிப்பனவோடுவமீளவ. (௬௦)

ஏனமின்னமுங்காணபரிதாகியவேன
மானமெய்ம்மயிர்முகிழ்த்திடத்தழுவிமோந்தருளின
மானமென்முலையருத்திமாவலனும்வன்றிறனு
ஞானமும்பெருந்தகையுநற்குணங்களுநல்கா. (௬௧)

துங்கமாமுகமொன்றுமேசூகரமுகமா
வங்கம்யாவையுமானிடயாக்கையவாக்கிக்
கங்கைநாயகன்கடவுளர்நாயகன்கயற்கண
மங்கைநாயகன்கருணையாந்திருவுருமறைந்தான் (௬௨)

இம்மையிப்பவத்தன்னையாயினிவருபவமுஞ்
செம்மைசெய்தசேதனத்தையுஞ்சேதனஞ்செய்தா
ரெம்மையெப்பவத்தாயினுமெனைப்பலவுயிர்க்கு
மம்மையப்பராய்க்காப்பவரவரலாலெவரே (௬௩)

பன்றிக்குட்டிக்குமுலைகொடுத்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் ௫௪ - க்கு திருவிருத்தம் - ௨௨௫.

(௫௮) இச்சை என்றது. இச்சாசத்தியை (௫௯) அன்புதந்து- அன்புகூர்ந்து. மானம் - மிகுதி. அனா-பசித்துன்பம். (௬௧) ஏனம் இரண்டனுள் முன்னையது, திருமாலாகிய பன்றியை. பின்னது சோமசுந்தரக்கடவுளருளுருவாகியபன்றியை. (௬௨) சூகரம்-பன்றி.

(௬௩) செம்மை - புனிதம். சேதனம் - அறிவுள்ளது. அசேதனம் - ப(

உ

சிவமயம்.

நாற்பத்தாறாவது,

பன்றிக்குட்டிகளைமந்திரிகளாக்கியபடலம்.

கலிநிலைத்துறை.

தந்தைதாயிழந்தலமருங்குருளையைத்தாயாய
வந்துநாயகன்முலைகொடுத்தருளியவகையீ
தந்தவாறிருமைந்தருமந்திரராகி
யெந்தையார்சிவபுரம்புகுந்திருந்தவாறிசைப்பாம். (க)

ஆதிநாயகன்றிருவுருமறைந்தபினனைய
கோதிலாறிரண்டேனமாக்குமருங்காலைச
சோதியாறிரண்டருக்கர்போற்றோன்றியப்பொருப்பி
லோதியாய்ந்தபல்கலைஞரொருங்குவீற்றிருந்தார். (உ)

அனையராயவர்வைகுநாளறைபுனற்கூடற
புனிதநாயகனருட்டிறமுயிர்க்கெலாம்பொதுவா
யினியவாவனவென்பதையாவருந்தேற
வனிதைபான்மொழிமங்கைதன்மணாளனைவினவும். (ங)

வெவ்விலங்கினும்வெய்யவாயசேதனவிலங்கா
மிவ்விலங்கெயிற்றேனமென்குருளைகட்கிரங்கிக்
கைவ்விலங்கினையெய்தீகருணையாய்முலைதந்
திவ்விலங்கறிவகற்றியதியாதெனவிறைவன். (ச)

அகிலவேதமுமாகமபேதமுநம்மைச
சகலசீவதயாபரனென்றுரைசால்பா
லிகலில்சேதனமசேதனமாகியவிரண்டும்
புகலில்வேறலவெமக்கவைபொதுமையவதனால். (ரு)

தாயிழந்துவெம்பசித்தழலகஞ்சுடத்தழன்று
காயுமாதபம்புறஞ்சுடக்கானிடைக்கிடந்து

(க) தந்தை என்றது-முற்பிறப்பில் ரிங்கியென்னும் பெயரையுடைய யக்ஷனாகிய பன்றியரசை. (உ) அருக்கர் - சூரியர்.

(ங) உயிர்க்கெலாம் என்றது-பிரமன்முதல் பிபீலிகாந்தங் காறுமுள்ள ஆன்மகோடிகளை. (ச) கைவிலங்கு-யானை. ஆய்-தாய்.

(ரு) அகிலம்-அழிவில்லாதது. ஆகமபேதமென்றது, இருபத்தெட்டு சிவாகமங்களை. (சு) ஆதபம்-வெயில். (எ) களைவில்பாசம் என்றது-ஆன்மபோதத்தோடு கலந்துநின்ற ஆணவமலத்தை.

தீயுமேனமென்குருளைகடெருமரவிரங்கி
யாயுமாமுலையளித்துயிரளித்தனமதனால். (௬)

அளவிலாற்றலுந்திறனுநல்லரும்பெறற்கல்வி
விளைவுஞானமுமங்கிடைத்தனர்மீனவற்கினிமேல்
வளைவிலாதகோலமைச்சராய்வளம்பலபெருக்கிக்
களைவில்பாசநீத்தெம்பெருங்கணத்தவராவார். (௭)

என்றுநாயகனுயகிக்கிறைகொடுத்தியம்பி
யன்றுமீனவன்கனவில்வந்தரசகேள்பன்றிக்
குன்றிலேனமாமுகத்தராய்ப்பன்னிருகுமரா
வென்றிவீரராய்வைகுநர்மிக்கறிவுடையார். (௮)

அவரைநின்கடைக்கமைச்சராக்கோடியென்றளவில்
சிவபரஞ்சுடரருள்செயச்செழியர்கோவேந்தன்
கவலருங்களிப்புடையனாய்க்கணமலர்ந்தெழுமான்
றவழ்நெடுந்திரைக்கருங்கடற்றதிநீந்தெல்லை. (௯)

மாண்டகேள்விசான்மந்திரர்கருணாகதியம்மலைமேற்
காண்டகேனமாவீரரைக்கொணர்கெனக்கருணை
பூண்டகாவலனமைச்சரும்போயவர்க்கண்டு
வேண்டவீரருமீண்டினார்மீனவன்றிருமுன். (௧௦)

வந்திறைஞ்சியவரர்கமாமைந்தரைநேர்கண்
டந்தமில்களிப்படைந்துவேந்தமைச்சியற்கிழமை
தந்துவேறுபல்வரிசையுந்தக்கவாநல்கிக்
கந்துசீறியகடகரிக்கைதவன்பின்னர் (௧௧)

பழையமந்திரக்கிழார்மடப்பாவைபோல்வாரை
விழவுசால்கடிமங்கலம்விதியினுற்புணர்த்தி
யழகிதாமெனநடத்தினனயருமவீரக்
கழலினற்கொருகவயமுங்கண்ணுமாய்நடப்பார். (௧௨)

கலிநிலைத்துறை.

உடம்பாறிரண்டிற்குயிரொன்றெனவொன்றியைவாய்
விடம்பாயரவம்விழுங்கும்மிரையொத்துநெஞ்சங்

(௯) கடை-திருவாயில. எல்லை என்றது-விடியற்காலையை.

(௧௧) கந்து-கட்டுத்தறி. (௧௨) கவயம்-கவசம்.

(௧௩) ஐவாய்-ஐந்துதலை. திடம் - உறுதி. கல்வியிடம்பாடு. நல்கும்பயன் என்றது-இம்மையில் ஒருவற்குகற்றகல்விபுகழையும், பொருளையும் பெருக்கி மகிழ்வுறுத்தி, மறுமையிலும் உயிர்சென்றுழிச்சென்று பயன்தந்து மகிழ்வுறுத்தலை.

திடம்பாடுகொள்ளவினைவாங்கிச்செழியன்கல்வி
யிடம்பாடுநல்கும்பயன்போன்மகிழ்வெய்தநின்றார். (௧௩)

நல்லாவின்பாலினறுந்தேன்கலந்தென்னப்பன்னூல்
வல்லாருமாகிமதிநுட்பருமாகிச்சோர்வில்
சொல்லாலடையார்மனமுங்களிதூங்கச்சொல்லிப்
பல்லார்பிறர்சொற்பயனுய்ந்துகவரவல்லார். (௧௪)

பழையேமிறையூழ்கொளப்பட்டமென்றேமாப்பெய்தா
ருழையேவல்செய்யுஞ்சிறார்போலவொதுங்கிவேந்தன்
விழைவேததனைவிடம்போலவெறுத்துவெஃகா
ரழல்போலணுகாரகலார்நிழலன்னநீரார். (௧௫)

மறுக்குஞ்செயனீத்துநடக்கையின்வையத்தோரை
யொறுக்கும்பொருளும்பணிகேட்கையினன்னலாரைச்
செறுக்கும்பொருளுங்கவரார்விளைசெல்வமாக்க
ளிறுக்கும்பொருளேயிறைவற்கிவரீட்டுஞ்செல்வம். (௧௬)

மறத்தானவேலான்மனக்கொள்கைதந்நெஞ்சுள்வான
நிறத்தாடிநீழலெனத்தோற்றநிறுத்துமற்ற

---

(௧௪) அடையார்மனமுங் களிதூங்கச்சொல்லி என்றது-வழுவின்மை, சுருங்குதல், விளங்குதல், இனிதாதல், விழுப்பயன் தருதல், என்னுங்குணங்களொருங்கமைந்து பகைவரும் நட்பினை விரும்பும்வண்ணம் சொல்லும் சொல்லாற்றலையுணர்த்திநின்றது. பல்லார் என்றது-பரிசனங்களை. பிறர் என்றது-பகைவர்முதலாயினோரை. கவரல்-ஈண்டு, உண்மையுணர்தலின்மேலது.

(௧௫) ஊழ்கொளல்-நன்குமதிக்கப்படல். ஏமாப்பு-இறுமாப்பு. விழைவு-விருப்பம். ஈண்டு அரசன்விரும்பும் பொருண்மேல் நின்றது. வெஃகல்-விரும்பல்.

(௧௬) மறுக்குஞ்செயல் நீத்துநடத்தல் - தீக்கொளுத்தல், நஞ்சிடுதல், திருடுதல், ஆறலைத்தல், சூறையாடல், பிறர்மனைநயத்தல் முதலியதீச்செயல்களைவிலக்கி அரசன்கோற்கீழடங்கியொழுகுதல். ஒறுக்கும்பொருளுங்கவரார் என்றது-தங்கோற் கீழ்வாழுங்குடிகள் குற்றஞ்செய்யின் அவரைத்தூயராக்குதற்பொருட்டுத்துன்பஞ்செய்தல், பொருட்கோடல், கொல்லுதல் என்னும்மூவகை ஒறுத்தலில் ஒரோவழி துன்பஞ்செய்யும் ஒறுப்பொன்றேயன்றி ஏனைப்பொருள்கோடல்முதலியவின்மை. ஒன்னாரைச் செறுக்கும்பொருளுங் கவரார் என்றது-பகைவர்பால்திறைகோடலேயன்றி அவர்கருவூலப்பொருள்முதலியகவராமையை. விளைசெல்வம்-விளைதல்முதலியவற்றால்வரும் செல்வம். (௧௭) வானநிறத்தாடி என்றது - ஆகாயத்தைப்போலப் புகைநிறம்வாய்ந்த கண்ணாடியை. நிறுத்து என்றது-அரசனது மனக்கொள்கையை, இங்கிதம், வடிவு, தொழில், சொல் முதலியவற்றாலளக்காது மனத்தொடு கண்ணுமுகமுங்கலந்தன ஆதலால் அவற்றாலளந்தமையை. இழைத்தல்-செய்தல்.

தறத்தாறெனிலாற்றுவரன்றெனிலாக்கமாவி
யிறத்தான்வரினுமனத்தானுமிழைக்கவெண்ணு. (கஎ)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

இன்னவாறெழுகும் பன்னிருவோரு மீகையுந்தருமமும் புகழுந், தென்னர்கோமகற்கு வைகலும்பெருகத் திசையெலாம்விசய முண்டாக்கிப், பன்னகாபரணன் சிவபுரமடைந்து பரன்கணநாதருட்கலந்து, மன்னிவீற்றிருந்தார் மன்னர்மன்னவனும் வான்பதமடைந்துவீற்றிருந்தான். (கஅ)

பன்றிக்குட்டிகளைமந்திரிகளாக்கியபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் ௪௬ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௨௨௭௩.

நாற்பத்தேழாவது,

கரிக்குருவிக்கு உபதேசஞ்செய்தபடலம்.

கொச்சகக்கலிப்பா.

வரிக்குருகிப்பத்திரற்குப்பலகையிட்டமணிகண்ட
னரிக்குருளைவடிவானவடல்வீரர்க்கரசன்பாற
பரிக்குமமைச்சியலளித்தபரிசுரைத்தாமபசுபதியாற
கரிக்குருவிகுருமொழிகேட்டருளடைந்தகதைபகர்வாம். (க)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மன்னவனிராசராசன்வானவாக்கரசனென
பின்னவன்குமரனானபெருவலிமடங்கலன்னன்
றுன்னலரடுபோராசாயக்குனசுகுணபாண்டியனீர்ஞால
மின்னறீர்த்தறக்கோலோச்சியீரங்குடைகீழ்ற்றுநாளில் (௨)

ஆற்றல்சாலொருவன்மேனாளாற்றவுமறனேயாற்றி
மாற்றமில்சிறிதுபாவஞ்செய்ததன்வலத்தால்வந்து
தேற்றமில்கயவாயாகிச்சனித்தலாற்காகமாதி
கூற்றெனவூற்றஞ்செய்யக்குருதிசோர்தலையதாகி. (௩)

(க) வரி – இசைப்பாட்டு. அரி-பன்றி. (௨) வானவர்க்கரசனெனபின்-இந்திரபதமடைந்தபின். (௩)மேனாள்-முற்பிறப்பு. கயவாய்-கரிக்குருவி.

புட்கெலாமெளிதாயூறுபாடஞ்சிப்புறத்துள்வைகி
யுட்கிநீள்வனத்துட்போகிவழிமருஙகொருசார்நிற்குங்
கட்கவிழ்ந்தொழுகப்பூத்தகவிழிணர்மரமேல்வைகி
வெட்கமீதூரசசாம்பிவெய்துயிர்த்திருக்குமெல்லை. (௪)

விடையவனீறுபூசுமெய்யவன்பூணடகண்டித்
தொடையவன்புறம்புமுள்ளுந்தூயவன்குடையுஙகையி
லுடையவன்றருமதீர்த்தயாத்திரையொழுக்கம்பூண்ட
நடையவனொருவனந்தநறுந்தருநிழலிறசார்ந்தான். (௫)

இருந்தவன்சிலரைநோக்கியியம்புவானெனவாக்கும்பேறு
தருந்தலந்தீர்த்தமூர்த்திதன்மையிற்சிறந்தவன்பு
வருந்தமிழ்மதுரைபொற்றாமரைத்தடஞ்சுந்தரேசப்
பெருந்தகையென்றுசான்றோர்பேசுவராதலாலே. (௬)

ஓரிடத்தினையமூனறுவிழுப்பமுமுளளதாகப்
பாரிடத்திலலையேனைப்பதியிடதொனறேயென்றுஞ்
சீருடைத்தாகுஙகூடறசெழுநகரிடத்தமூன்றும்
பேருடைத்தாகுமென்றாறபிறிதொருபதியாதென்றான் (௭)

இம்மதுரேசன்சேவித்தேததுவோர்க்கெளியனாகிக்
கைம்மலாநெல்லிபோலக்கருதியவரஙகளெலலா
மிம்மையினுடனேநல்குமேனையதலத்துவானோ
ரம்மையினன்றிநல்காராதலாலதிகனென்றான. (௮)

மற்றதுகேட்டுககொம்பாவைகியநயவாயஞானம்
பெற்றதுபறவையாகிப்பிறந்ததும்பிறவுந்தேற்ற
முற்றதுநாமிசசன்மமொழிப்பதற்கறவோனிஙஙன்
சொற்றதேயுறுதியென்றுதுணிவுகொணடெழுந்ததன்றே. (௯)

ஆய்மலர்க்கானநீஙகியாடகமாடக்கூடற்
போய்மலர்க்கனககஞ்சப்புணணியப்புனறோய்ந்தாம்பல்
வாய்மலர்க்கயலுணகணணுமணாளனைவலஞ்செய்தன்பிற்
றோய்மலர்க்கழலினானையகத்தினாறொழுதர்ச்சித்தே. (௧0)

---

(௪) புறம் - நகர்ப்புறம். உட்கல் - வருந்தல். கவிழிணர்மரம் - மாமரம்; "கீழிணர்நின்ற மேற்பகைமாவின்" என்றார்பிறர். சாம்பி - சோர்ந்து. (௫) கடைப்பிடி - ஈறுதொக்குக்கடையெனநின்றது.

(௭) சீர் - திருவிழாச்சிறப்பு. விழுப்பம் - மேன்மை.

(௧0) அகத்தினாற்றொழுது என்றது - மானதபூசையை.

இன்னணமூன் றுவைகல்கழிந்தபினெம்பிராட்டி
தன்னமர்காதலானைத்தாழ்ந்தெதிர்நோக்கியைய
வென்னையிக்கயவாய்செய்யுஞ்செயலிதன்வரவியாதென்ன
முன்னவனதன்றன்செய்திவரவெலாமுறையாற்கூறு. (௧௧)

பத்திமைநியமம்பூண்டபறவைமேற்கருணைநாட்டம்
வைத்திமையாதமுக்கணமறைமுதலொருசேய்க்கன்று
நித்தியநிலைமைநல்கிநேர்ந்தவெங்கூற்றைக்காய்ந்த
சத்தியஞானமித்திஞ்சயத்தினையுபதேசித்தான். (௧௨)

கலிவிருத்தம்.

உவமையற்றவனுரைத்தமந்திரஞ்
செவிமடுத்தலுஞ்சிறறுணாசசிபோய்ப்
பவமகற்றிடப்பகெரிகருரீஇ
கவலைவிட்டரன்கழல்வழுத்துமால். (௧௩)

எணணிலாவுயிரகநிறைவபோற்றிவான்
றணணிலாமதிசசடிலபோற்றியென்
புணணியப்பயன்போறறியங்கயற்
கணணிநாதநின்கருணைபோறறியால். (௧௪)

தெளிதலின்றியேசெயததீமையால்
விளியுமென்னையுமாளலவேணடுமோ
வெளியரெஙகுளாரெனறுதோநதுதோந்
தளியையாவதுனனருளினவணணமே. (௧௫)

உம்மைநல்லறமுடையரீாமையா
லிம்மையிம்மனுவியம்பிஞாபிது
வம்மைநன்னெறிக்கேதுவாதலான்
மும்மையுநலமுடையமொயம்பினேன். (௧௬)

ஆயினும்மெனக்கையவோாகுறை
தீயபுள்ளெலாமூறுசெய்தெனைக்
காயுமானமுங்கழியக்கண்டபே
ரேயெனும்படிக்கெளியனுயினேன். (௧௭)

---

(௧௨) சேய் - மார்க்கண்டன. மிருத்திஞ்சயம்-மரணத்தைத்தவிர்க்கும், மூன்றெழுத்தாலாகியதோர் வேதமந்திரம். (௧௩) பவம்-மறுபிறப்பு. சடிலம் - சடை. (௧௬) உம்மை - முற்பிறப்பு. அம்மை-மறுமை. மும்மை என்றது - உம்மை, இம்மை, அம்மைகளை. மொய்ம்பு-வலி. (௧௭) ஏ - இழிவுக்குறிப்பையுணர்த்து மோரிடைச்சொல்.

என்னவக்குரீ இயம்பவெம்பிரா
னன்னபுட்கெலாம்வலியையாகெனப்
பின்னுமக்குரீ இதாழ்ந்துபேதையேற்
கின்னுமோர்வரந்தருதியென்றதால். (௧௮)

வலியையென்பதென்மரபினுக்கெலாம்
பொலியவேணுமெப்போதுநீசொன
வொலியமந்திரமோதியோதிநாங
கலியைவெல்லவுங்கருணைசெய்கென. (௧௯)

ஆவதாகவென்றமரநாயகன்
மூவெழுத்தினுன்முடிந்தவம்மனு
தாவிறெய்வதமிருடிசந்தமோ
டோடிலோசைமூன்ருெடுதெருட்டினுன். (௨0)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

குருமொழிபயின்றுமுள்வாய்கருவிதன்குலனுந்தன்போ
லருமறைமுதல்வனீந்தவாற்றலாறபறவைகளெல்லாம்
பெருமைசால்வலியானென்னுமபெயரவாயுலகின்மன்னக்
கருமணிகண்டன்செம்பொறகழலடிசோந்தன்றே. (௨௧)

இககரிகருவிதானுற்றெய்தியவரததைததன்போ
லொக்கலுமெளிதாவெய்தப்பெறறதாலுலகின்மேன்மை
தககவரெருவன்வாழததனகிளைவாழ்வதென்ன
மிககவரெடுததுக்கூறும்பழமொழிவிளஙகிறறன்றே. (௨௨)

மேற்படி - வேறு.

ஈசனடிக்கன்பில்லார்போலெளியாரில்லையாவர்க்கு
மீசனடிககன்புடையார்போல்வலியாரில்லையாவர்கரு
மீசனடிக்கன்பின்மையினுலெளிதாய்த்திரிந்தவிக்கயவா
யீசனடிக்கன்புடைமையினுல்வலிதாயிற்றேயெவ்வுயிர்க்கும். (௨௩)

கரிக்குருவிக்கு உபதேசஞ்செய்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் ௩௯ - க்கு - திருவிருத்தம்-௨௨௬௬.

---

(௨0) மூவெழுத்தினுன் முடிந்தவம் மநு என்றது-திரியம்பக மநுவை. சந்தஸ்-காயத்திரிசந்தஸ். ஓசைமூன்ருவன-அநுதாத்தம், உதாத்தம், சொரிதங்கள். (௨௧) முள்வாய் - முள்போலக்கூரிய வாய் என நிற்றலால் பண்புவமத்தொகை. (௨௨) ஒக்கல் - தன்சாதிப்பறவைகள்.

சிவமயம்.

நாற்பத்தெட்டாவது,

நாரைக்குமுத்திகொடுத்தபடலம்.

கலிவிருத்தம்.

அத்திதந்தவிமானமழகியார
பத்திதந்தபறவைக்குமந்திர
சித்திதந்ததிறனிதுநாரைககு
முத்திதந்தகருணைமொழிகுவாம (௧)

தேக்குநீர்வையைநாட்டொருதென்புவத்
தாக்குமாடவைப்பொனறுளதவ்வயில
வீக்கும்யாழ்செயும்வண்டுகெகுவீழ்நற
வாக்குதாமரைவாவியொனறுளளதால். (௨)

ஆழமிக்ககயந்தலையத்தலை
வாழுமீனமனைத்தையுமவாயப்பெயது
சூழநநதுமுதநீனுநதுறைககணே
தாழ்வதோர்செய்யதாணமடநாரையே. (௩)

சிறியநாணமழையின்றியசசேயிதழ்
வெறியதாமரையோடைவியன்கரை
யிறைகொணுரையிருவினைப்பெளவமும்
வறியதாகிவறப்பவறந்ததால் (௪)

நுரைசெறிந்தனநோன்சிறைநாரையு
மிரைவிரும்பியவாவியிகநதொரீஇ
விரையவந்தொருகானிடைவீழ்ந்ததாற்
புரையிலோர்க்கிடனுகும்பொங்கர்வாய். (௫)

முத்தரானமுனிவர்குழாத்தொடுஞ்
சுத்தவானந்தவாரியுட்டோய்ந்துதன்
சித்தமாசகழீஇசசிவமாகிய
சத்தியத்தவமாமுனிதங்குமால். (௬)

---

(௨) மாடவைப்பு - நகரம. (௩) கயந்தலை - தடாகம். நந்து-சங்கு. தாழ்தல் - வசித்தல். (௫) புரையிலோர் என்றது-தவசிகளை. புரை-குற்றம். (௬) சுத்தவானந்தவாரி என்றது - பரஞானத்தால் வந்த சிவானந்தவெள்ளத்தை.

கூப்பிடெல்லேகுணித்துசசதுரமாய்
யாப்பமைந்துசுற்றெங்கும்படித்துறைக்
கோப்பமைந்துகுளிர்சந்தியாமடங்
காப்பமைந்தோர்கயந்தலேயுள்ளதால். (எ)

விரைசெய்சண்பகம்பாதிரிவேங்கைதே
னிறைசெய்வஞ்சியிலஞ்சிகுராமரா
நிறைசெய்கிஞ்சுகநீணமருதாதியா
வுரைசெய்பன்மரமும்புறததுள்ளவால். (அ)

அந்தவாவியின்பேரதோதீர்த்தமென்
றிந்தஞாலமியம்புவதாலிரை
யுந்தவாவுகொடுக்கவெழுந்துமுன்
வந்தநாரையதன்கரைவைகுமால் (கூ)

ஆய்ந்தமாதவரப்புனிதத்தடந்
தோய்ந்துதோய்ந்தங்கெழுந்தொறுந்தோட்புறஞ்
சாய்ந்தவார்சடைக்கற்றையிற்றததுமீன்
பாய்ந்துபாய்ந்துபுரள்வனபார்த்தரோ. (௧0)

ஈணடையிததவத்தோர்திருமேனியைத்
தீண்டவெத்தவஞ்செய்தனவேகொலென்
றுணடைமீனமக்காகாவெனவிரை
வேணடுநாரைவெறுத்தங்கிருந்ததால். (௧௧)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

தன்னிகர்தவத்தோர்யாருந்தடம்படிந்தேறிநித்த
மன்னியகருமமுற்றிசசந்தியாமடத்தில்வைகி
மின்னியமகுடஞ்சூடிவேந்தனுயுலகங்காத்த
பொன்னியற்சடையான்கூடற்புராணநூலோதுகின்றார். (௧௨)

அண்ணலெம்பெருமான்செய்தவருள்விளையாட்டுமாதிப்
பண்ணவன்சிறப்புங்கூடற்பழம்பதிசசிறப்புந்தீர்த்தத்
தெண்ணறுஞ்சிறப்புஞ்சேர்ந்தோர்க்கெளிவருமிறைவனென்னும்
வண்ணமுமெடுத்துக்கூறக்கேட்டங்குவதியுநாரை. (௧௩)

(எ) குணித்து-வரையறுத்து. கோப்பு-கோவை. (அ) அதோ தீர்த்தம்-அச்சோதநீர்த்தம். இரை-உணவு. அவாவு-விருப்பம்.
(௧0) தோட்புறம்-பிடர்.

மடம்படுமறிவுநீங்கிவல்வினைப்பாசம்வீசித்
திடம்படுமறிவுகூர்ந்துசிவபரஞ்சோதிபாதத்
திடம்படுமன்புவாவென்றீர்த்தெழவெழுந்துநாரை
தடம்படுமாடக்கூடற்றனிநகரடைந்துமாதோ. (௧௪)

வாங்கியதிரைசூழ்பொற்றாமரைபடிந்திமையாவேழந்
தாங்கியவிமானமேயதலைவனைததாழ்ந்துசூழ்ந்து
தேங்கியவருட்கணோக்கத்தெரிசிததுத்திருமுன்வைகி
யோங்கியகருணைமேனியுள்ளுறத்தியானஞ்செய்து. (௧௫)

இந்நிலைநியமமூவைந்தெல்லைஞான்றியன்றுபின்று
ளந்நிலையொழுகுநாரையாடககமலந்தோய்வான்
வன்னிலைமதில்சூழ்ஞாங்காவந்துழிப்பசியால்வெந்து
மின்னிலைவேல்போற்றுள்ளுமீன்கவர்நதுணருமென்று. (௧௬)

சிறிதுளத்துள்ளிநாதன்றிருவருள்வலத்தாறபின்ன
ரறிவுவந்தச்சோவிநதவறப்பெருந்தீர்ததததுள்ளே
யெறியுமீனருந்தவாசையெழுந்ததேயெனக்கிப்போதிப்
பிறவியென்றொழிவதென்றுப்பேரஞரடைந்துபின்னும். (௧௭)

சுந்தரச்செம்மல்பாததுணைமலரன்பிற்றோய்ந்து
சிந்தைவைத்திருககுமெல்லைதேவருமறையுஞ்செயயும்
வந்தனைககரியானுரைமனநினைவடிவாய்ததோன்றி
யெந்தமக்கினியாயவேணடும்வரமென்கொலியமபுகென்றான். (௧௮)

கலிவிருததம.

செய்யகான்மடநாரையுஞ்சென்றுதாழ்ந்
தையனேயிப்பிறவியறுத்துநின்
மெய்யர்வாழ்சிவலோகததின்மேவிநா
னுய்யவேணடுமொன்றின்னமுமுணடரோ. (௧௯)

வள்ளலென்மரபுள்ளவுமற்றைய
புள்ளுமிந்தப்புனிதமலர்த்தடத்

(௧௪) மடம் படுமறிவு என்றது—அறியாமையை. வல்வினை-ஆகாமியவினை. திடம்படுமறிவு - ஞானோதயம்.

(௧௫) வாஙகல்-வளைதல். தேஙகிய வருட்கணோக்கந் தெரிசித்து என்றது—சஞ்சிதகன்மமொழிந்தமையை.

(௧௬) எல்லை-நாள். ஞாங்கர்-பக்கம். (௧௭) அஞர்-துன்பம்.

துள்ளமீனுயிருண்ணினெக்காலமுந்
தள்ளொணுதபழிவந்துசாருமே. (உ0)

என்றுமித்தடமீனிலவாகநீ
நன்றுசால்வரநல்கெனவெள்ளிமா
மன்றுளானும்வரந்தந்துபோயினுன்
சென்றுநாரைசிவலோகஞ்சேர்ந்ததால். (உக)

இயங்களார்த்துமியம்பவிமானமேற்
புயங்கனுன்குழுக்கணகளும்பொற்பவான்
வியங்கொள்பூமழைவெள்ளத்தாழ்ந்துபோய்
வயங்கொணதிகணத்துளவதிந்தடே (உஉ)

அன்றுதொட்டின்றளவும்பொற்றுமரை
யென்றுரைக்குமெழின்மலரோடையிற
சென்றுகைத்துத்திரிகின்றமீனலா
லொன்றுமறறன நீர்வாழுயிர்களும். (உ௩)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்

தன்கிளையன்றிவேற்றுப்பறவைகடாமுந்தன்போ
னன்கதியடையவேணடிறறேகொலிநநாரைசெய்த
வன்பினில்வியப்போவீசனருளினில்வியப்போவன்பர்க்
கின்புருவானவீசனன்பருககெளிதேதைய (உ௪)

கலிவிருத்தம்.

மறக்குறும்புகளைக்கட்டுமெணணின்மே
லறப்பெரும்பயிராக்கியதன்பயன்
சிறக்கநல்கிடவுணடுசெருக்குவான்
றுறககமெய்தியிருந்தானசுகுணனும். (உ௫)

நாரைக்குமுத்திகொடுத்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் ௫௭ - க்கு - திருவிருத்தம - உ௩உக.

(உஉ) வியம்-பெருமை. வயம் - வெற்றி. (உ௫) மறக்குறும் பென்றது - பாவங்களை.

சிவமயம்.

திருவாலவாய்க்காண்டம்.

நாற்பத்தோன்பதாவது,

திருவாலவாயானபடலம்.

சோமசுந்தரக்கடவுள் வணக்கம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பாயுடையார்விடுத்தபழி யழலவழுதியுடல்குளிப்பப்பதிகமோதுஞ், சேயுடையாரணந்திளைக்குஞ் செவியுடையாரளவிறந்ததிசைகளெட்டுந், தோயுடையார பொனனிதழித தொடையுடையார் விடவரவஞ் சுற்றுமால, வாயுடையாரபுகழ்பாடப் பெறுவேமேல் வேணடுவதிம் மனிதயாககை. (க)

அஙகையற்கணணம்மையார் வணக்கம்.

வேதனெமொலாதிவிணணுடாமணணுடாவிரதயோகர்
மாதவர்யாவருங்காணமணிமுறுவல்சிறிதரும்பிமாடக்கூட [வி
ளுதனிருதிருககரநதொட டமயிரினமேல்வைததகயனுட்டசெல்
பாதமலரெழுபிறவிககடனீநதும்புணையெனபாபறறிலாதோர். (உ)

மேறபடி - வேறு.

ஓலவாய்மறைகடேறுமொருவன்றன் னுலகந்தன்னைச
சேலவாயுழலுநாரைக்கருளியசெயலீதம்ம
நீலவாய்மணிநோகணடானெடியநான்மாடககூட
லாலவாயாகசசெய்தவருட்டிறமெடுத்துசசொல்வாம். (ங)

சித்திரமேருவென்றதிரணடதோட்சுகுணன்பின்பு
சித்திரவிரதன்சித்ரபூடணன்றிணடேர்வல்ல
சித்திரதுவசன்வென்றிசசித்திரவருமன்வன்றோட்
சித்திரசேனன்சீர்சால்சித்ரவிக்கிரமனென்போன். (ச)

(க) பழியழல்-அபிசாரயாகததின்சடத்தீ. சேய்-திருஞான சம்பந்தப்பிள்ளையார். ஆரணம் - திருநெறித்தமிழ்வேதம்.

(ங) ஓலம்-ஒலி, நீலவாய்மணி-நீலரத்தினம்; இதில் நீலம் என்பது நீல் எனக் கடைகுறைந்து நின்றது. (ச) சித்திரம்-அழகு.

மணிகெழுதேரிராசமார்த்தாண்டனிராயசூடா
மணியணிமுடியிராசசார்த்தூலவழுதிசிந்தா
மணிநிகர்துவிசராசகுலோத்தமணமடங்காவென்றி
மணிதிகழ்பொலம்பூணுயோதனப்பிரவீணன்மன்னே. (௫)

இயமபருந்திறலிராசகுஞ்சரன்பரவிராச
பயங்கரன்மைந்தகும்பைந்தாருக்கிரசேனன்பாரைச
சயங்கெழுகோணமேலேநூசத்துருஞ்சயன்வீமத்தேர்
வயங்கெழுமன்னனவீமபராக்ரமவழுதிமாதோ. (௬)

பெயவளைவிந்தைசோந்தபிரதாபமார்த்தாண்டபேர்த
தெவ்வடுசிலையானறேர்விக்கிரமகஞ்சுகன்றேரார்போர்
வெளவியசம கோலாகலனெனுமவாணைவேலா
னவ்வியமவிந்தசிந்தாரய நூலவிக்கிரமனெனபோன். (எ)

எழில்புனையநூலகீர்த்தியெனவிருபந்திரண்டு
வழிவழிமைந்த ரகிவையகங்காத்தவேந்தா
பழிதவிர்நூலகீர்த்திபாண்டியன்றனபாலின்பம
பொழிதாநகிர்த்தகீர்த்திபூடணனபுரக்குநாளில. (அ)

கருங்கடலேழுங்காவறகைகடந்தார்த்துபொங்கி
யொருங்கெழுந்துருத்துசீறியுமபோடிமபரெட்டுப்
பொருவகடகிரியுமெட்டுபொனனெடுங்கிரியுநேமிப்
பெருங்கடிவரையுமபோப்பிளயங்கோத்தனறே (௯)

அப்பெருஞ்சலதிவெள்ளத்தழிந்தனவழிவிலாத
வெப்பெரும்பொழிலுமேழுதீபமுமிவறறுட்டங்கி
நிற்பனசெலவவானதிணைகளுநீணடசெனனிப்
பர்ப்பதவகையுநீறுபட்டனவாகவங்கண. (௧0)

தேனிழிகுதலைதநீஞசொறசேனெடுங்கணணிகோயில்
வானிழிவிமானமபொற்றாமரைவிளையாட்டின்வந்த
கானிழியிடபக்குன்றங்கரிவரைநாகககுன்ற
மானிழிவரைவராகவரைமுதலழிவிலாத. (௧௧)

(௫) சிந்தாமணி-கேட்டதைககொடுக்குமோர் தெய்வமணி.

(௬) வீமததேர் வயங்கெழுமனனன - வெறறிமிகுந்த பீமரத பாணடியன். (எ) விநதை-ஜயலட்சுமி. தேரார-பகைவா.

(௯) நேமிப்பெருங்கடிவரை - சக்கரவாளகிரி. பொழில்-நாடு; இது ஈணடு, நவகணடங்களை யுணாததிநின்றது. நிற்பன செல்வ வானதிணை - நிலையியற்பொருள், இயங்கியற்பொருள். பர்ப்பதம்- மலை. (௧௧) கான்-மணம்.

வெள்ளநீர்வறப்பவாதிவேதியன்ஞாலமுன்போ
லுள்ளவாறுதிப்பநல்கியும்பரோடிம்பரேனைப்
புள்ளொடுவிலங்குநல்கிக்கதிருடற்புத்தேண்மூவர்
தள்ளருமரபின்முன்போற்றமிழ்வேந்தர்தமையுந்தந்தான். (௧௨)

கலிவிருத்தம்.

அங்கியைமதிமரபென்னுமாழியுட்
டங்கியகலையென்ஞன்கிரட்டிதன்னொடும்
பொங்கியநிலாமதிபோலத்தோன்றினன்
வங்கியசேகரவழுதிமன்னனே. (௧௩)

தாளணிகழலினன்றங்கணுயகன்
கோளணிபுரிசைசூழ்கோயில்சூழவோர்
வாளணிகடிநகர்சிறிதுவைகவைத்
தாளரியேறெனவவனிகாக்குநாள் (௧௪)

செய்யகோன்மனுவழிசெலுத்துநீர்மையாற்
பொய்கெழுகலிப்பகைபுறந்தந்தோடத்தன்
வையகமபல்வளஞ்சுரப்பவைகலு
மெய்கெழுமன்பதைமிக்கவாலரோ. (௧௫)

பல்குறுமானிடப்பரப்பெலாமொருங்
கல்குறவிடங்குறைவாகவாய்மதுப்
பிலகுறுதாரினனபிறைமுடித்தவன்
மல்குறுகோயிலின்மருங்கடைந்தினன். (௧௬)

குறையணிகண்டனைத்தாழ்ந்துகைதொழு
திறையவநின்னருள்வலியினிந்நிலப்
பொறையதுவாற்றுவேற்கிணைடிப்போதொரு
குறையதுண்டாயினதெனறுகூறுவான். (௧௭)

இத்தனைமாக்களுமிருக்கத்தக்கதாப்
பத்தனங்காணவிப்பதிக்கணுதியே

(௧௨) ஆதிவேதியன்-சிவபெருமான்; அல்லது ஆதி - சிவபெருமான். வேதியன், பிரமனெனப்பொருள்கூறுவதுமொன்று. கதிருடற்புத்தேண மூவர் என்றது—ஒளியுருவாகிய சோமசூர்யாக்கினிகளை. தமிழ்வேந்தர்-சேரசோழபாண்டியர்.

(௧௩) வங்கியசேகரன்-வம்சசேகரன். (௧௪) கோள் - நவக்கிரகம். (௧௫) மன்பதை - மக்கட்கூட்டம். (௧௬) அல்கல் - வசித்தல்.

(௧௮) பத்தனம் - நகரம்.

வைத்தறைசெய்திடும்வரம்புகாண்கிலே
னத்தமற்றதனையின்றறியக்காட்டென்றான். (௧௮)

நுண்ணியபொருளினு நுண்ணிதாயவர்
விண்ணிழிவிமானநின்றெழுந்துமீனவன்
றிண்ணியவன்பினுக்கெளியசித்தராய்ப்
புண்ணியவருட்கடலாகிபபோதுவார். (௧௯)

கலிநிலைத்துறை.

பாம்பினாற்கடிசூத்திரங்கோவணம்பசுங்காட்
பாம்பினாற்புரிநூல்சன்னவீரம்வெம்பகுவாய்ப்
பாம்பினாற்குழைகுண்டலம்பாதகிண்கிணிநாண
பாம்பினாற்கரகங்கணம்பரிந்தனர்வந்தார். (௨௦)

வந்தயோகர்மாமண்டபமருங்குநின்றங்கைப்
பந்தவாலவாயரவினைப்பார்த்துநீயிவனுக்
கிந்தமாநகரெல்லையையளந்துகாட்டெனாரு
ரந்தவாளராவடிபணிந்தடிகளைவேண்டும். (௨௧)

பெருமவிந்நகரடியனேன்பெயரினால்விளங்கக்
கருணைசெய்தியென்றிரந்திடக்கருணையங்கடலு
மருணயந்துநோக்கனையதேயாகெனப்பணித்தா
னுருகெழுஞ்செலவுரகமுமொல்லெனச்செல்லா. (௨௨)

கீட்டிசைத்தலைசசென்றுதன்கேழ்கிளர்வாலை
நீட்டிமாநகர்வலம்படநிலம்படிந்துடலைக்
கோட்டிவாலைவாயவைத்துவேறகொற்றவற்கெல்லை
காட்டிமீண்டரன்கங்கணமானதுகரத்தில் (௨௩)

சித்தர்தஞ்சினகரத்தெழுந்தருளினாசெழியன
பைத்தவாலவாய்கோலியபடிசுவரெடுத்துச
சுத்தநேமிமால்வரையினைத்தொட்டகழ்ந்தெடுத்து
வைத்ததாமெனவகுத்தனன்மஞ்சுசூழிஞ்சி. (௨௪)

தென்றிசைப்பரங்குன்றமும்வடதிசையிடபக்
குன்றமுங்குடக்கேடகநகரமுங்குணபாற்
பொன்றலங்கிழித்தெழுபொழிற்பூவணநகரு
மென்றுநாற்பெருவாயில்கட்கெல்லையாவகுத்தான். (௨௫)

---

(௨௦) கடிசூத்திரம்-அரைஞாண. பசுமை-இன்மை.
(௨௨) உரு-அச்சம் உரகம்-மார்பாற் செல்வது, பாம்பு.
(௨௪) இஞ்சி-மதில்.

அனையசீண்மதிலாலவாய்மதிலெனவறைவா
னனையவார்பொழினகரமுமாலவாய்நாமம்
புனையலாயதெப்போதுமப்பொன்னகாதன்னைக்
கனையவாரகழ்ற்காலினுன்பண்டுபோறகணடான். (உசு)

கொடிகணீன்மதின்மணடபஙகோபுரம்வீதி
கடிகொளபூம்பொழிலினனவும்புதியவாககணடு
நெடியகோளகைகிரீடம்வாணிழன்மணியாற்செய்
தடிகள்சாததியகலனகளுமவேறுவேறமைததான். (உஎ)

பல்வகைப்பெருஙகுடிகளும்பரப்பெலாசிரப்பிச
செல்வவானவன்புரந்தரன்புரததினுஞ்சிறப்ப
மல்லன்மாநகரபெருவளநதுளும்பிடவளர்ததான்
றொல்லைநாட்குலசேகரன்போல்வருதோன்றல. (உஅ)

திருவாலவாயானபடலம முற்றிற்று.

ஆ படலம் ருஅ - கரு திருவிருததம் - உருசக.

ஐம்பதாவது

சுந்தரப்பேரமபெய்தபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருததம.

அஙகணருரகமணிநதருளவடிவமடைநதரசகமகிழக
கஙகணவிடவரவஙகொடுகெடிநகாகணடருணமுறைபரிதுவாஞ்
சஙகணிகுழையினர்பஞ்சவன்வழிபடுதமபெயரெழுதியகூர்
வெஙகணைகொடுவளவன்படைமுடுகியவென்றியையினிமொழிவாம்

வெஙகயனீளகொடிவஙகியசேகரன்வெணகுடைநீழலின்வாய்
வஙகமுலாவியதெண்கடன்ஞாலமடந்தையுமாசறுசீர்ச
செஙகமலாலமஙகையுமவாலியதிணபதுமாலயமே
னஙகையுமோவறமஙகலமானநயமபெறுவாழ்வுறுநாள். (உ)

(உஎ) கோளகை-வட்டம். (உஅ) செல்வவானவன்-குபேரன்.

(க) வளவன்-விக்கிரமசசோழன். வென்றி, இது காரியவாகு பெயராய்த்திருவிளையாடலாகிய காரணத்தை விளக்கிகின்றது.

(உ) ஓவு - ஒழிவு.

வேழமறப்படைசூழவெதிர்த்தவர்வீறுகெடுத்தடியிற்
றாழவடர்த்திகல்வாகைதொடுத்தலர்தார்புனைவிக்கிரம
சோழன்மதிக்குலநாயகனைப்பொருசூள்கருதித்தொலையா
வாழ்கடலுக்கிணையாமனிகத்தொடுமொடமருக்கெழுவான். (௩)

கயபதிகாய்சினநரபதிபாயதுரகதபதியேமுதலா
வயமிகுதோளவடதிசையினரதிபர்வலிகெழுசேனையினோ
டியமிடியேறிமிழிசையெனவாய்விடவிரதமதேறிநடாஅய்ப்
பயனமலிகாவிரிநதியருகேயுறைபதிகொடுமேயினனால். (௪)

சிலைத்தெழுசெம்பியன்வெம்படைமள்ளர்செயிர்த்துமதிக்கடவுட்
குலத்தவனாட்டினிருந்தெழிலானிரைகொண்டுகுறும்புசெய்து
மலர்த்தடமேரியுடைத்துநகர்க்குவரும்பலபண்டமுமா
றலைத்துமுடுக்கிநெருக்கமவிளைந்துமமாக்கடியிட்டனரால். (௫)

மாறனறிந்தினியென்செய்துநேரியன்வன்படையோவளவின்
றேறியெதிர்ந்தமராடினெனக்கிரிதிக்குறையைப்பிறையோ
டாறணிபூரணசுந்தரனைந்தையடித்தலமுன்குறுகாக்
கூறியிரந்துவரம்பெறுகென்றிறைகோயிலடைந்தனனால். (௬)

அடைந்துபணிந்தருணாயகனேயடியேனொடுவிக்கிரமன்
றொடர்ந்தமராடவயற்புலமன்னவர்தானையொடுபாசறைவாய்ப்
படர்ந்திறைகொண்டனனேபொரவெள்ளத்துப்பதாதியெனக்கிலையே
மிடைந்துவரும்படைமிக்கவிடத்தரண்வேறுளதோவிறைவா. (௭)

என்னையினிச்செயுமாறெனமாறனிரந்துமொழிந்திடலு
முன்னவன்வானிடைநின்றசரீரிமொழிந்தருள்வானமுதனீ
யன்னவனோடமராடபினுமுமடைந்துதவித்துணையாய்
நின்னதுவாகையெனப்பொருகின்றனனேயினியஞ்சலெனா. (௮)

சிந்தைகளித்திருகண்களித்திருசெங்கைகுவித்திறைவ
னந்திமதிச்சடையந்தணனைத்தொழுதன்றுபுறப்படமுன்
வந்தனனொற்றுவனந்திவரைக்கயல்வந்துவிக்கிரமன்
வெந்தறுகட்படையென்றரசற்குவிளம்பினனப்பொழுதே. (௯)

---

(௩) பொருசூள-போர்த்தொழிலைக் குறிக்கும் வஞ்சினம்.

(௪) துரகம் - குதிரை. (௫) குறும்பு - கொடுந்தொழில். ஆறலைத்தல் - வழிபறித்தல் அடியிடல்-தொடங்கல்.

(௬) ஏறி - மேற்சென்று. (௭) பாசறை - படைவீடு.

(௯) நந்திவரை - இடபமலை.

அரசனியம்பலவதிரவலம்புரியலறவலங்குளைமா
ணிரதமணைந்திடவிசைகொடுசிந்தைபினிடவலவன்கடவப்
புரசைநெடுங்கரிதிரையெறியுங்கடல்பொருபரிவிணைடொடுதேர்
விரைசெய்நறுந்தொடைவிருதாக்கணமபுடைவிரவநடந்தனனால். ()

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்

அளந்துசூழ்திருவாலவாய்மதிலினபுறததகழாழிபோல்
வளைந்தசோழனெடுமபடைக்கெதிரவஞ்சிவேயநெழுபஞ்சவன்
கிளர்ந்தசேனையதிர்ந்துகிட்டினகிட்டியவவிருபடைஞருங
களஞ்சிறந்திடவஞ்சினங்கொடுகைகலந்துமாசெயவரால். (௧௧)

சையமொத்தெழுகேரினேரொடுசையமொத்தெழுதேரு
மையன்மைக்கரிவீரரோடெதிரையனமைக்கரிவீரருங
கொய்யுளைப்பரிவயவரோடிகளகொய்யுளைப்பரிவயவருங
கையழற்படைவீசிமினவிடுகானெனபொருவாரரோ. (௧௨)

முடங்குவெஞ்சிலைவில்லரோடுமுடங்குவெஞ்சிலைவில்லரும்
விடங்கலுழ்ந்திடுவேலரோடுவிடங்கலுழ்ந்திடுவேலரு
மிடங்கைதோலவளவாளரோடுமிடங்கைதோல்வலவாளரு
மடங்கலேறுமடங்கலேறுமலைப்பதெனனமலைப்பரால். (௧௩)

அரவினன்னிலமம்புயம்பொறையாற்றினைவனுற்றல்கூடா
புரவியின்னிரைவையமேலகொடுபோநநேரியர்வேந்தனோ
விரவியின்னியமுரசியம்பமிடைந்துவெஞ்சமராடுமா
றிரவிதன்னெடுமெதியவனபொரவேகினனிகராகுமால். (௧௪)

துள்ளுமாவொலிதானயாறுதுளும்புமாவொலிதாணடுதேர்
தள்ளுமாவொலிபடையொடும்படைதாக்குமாவொலிபொருநரார்த்
தெள்ளுமாவொலிமள்ளர்பைங்கழலேங்குமாவொலிவீங்கியந்
தெள்ளுமாவொலிவேறுபாடுதிரிந்துகல்லெனலாயதே. (௧௫)

துடித்தவாளரவென்னவீசியதூங்குகையினவீங்குநீர்
குடித்தகாரொடுகார்மலைந்திடுகொள்கைபோலவுடன்றுடன்

---

(௧0) உளை - புறமயிர். (௧௧) வஞ்சி - போர்மேற்செல்வோரணியுமாலை. (௧௪) அரவு-ஆதிசேடன். வையம்-தேர்.

(௧௫) துள்ளுமா, தேர்தள்ளுமா என்பன-குதிரைகளை. தானையாறுதுளும்புமா - யானை. இச்செய்யுளில்வரும் ஏனைமா என்னுமோரெழுத் தொருமொழிகள் பெருமை என்னும்பொருளன.

றிடித்தவாயினவசனியேறினிருப்புலக்கையெடுத்தெறிந்
தடித்தசோரியொடாவிசோரவிழுந்தவெஞ்சினவானையே. (கசு)

எய்தவாளிவிலகுவாரபிறிதெய்யுமவாளிதமார்புதோள
செய்தபோதவராணமைகணடுசிரித்துவெனறுவியப்பரால்
வைதவாவடிவேலெறிந்திடவருவதைக்குறிவழியினூற்
கொய்ததார்மறவாளெறிந்துகுறைத்துவேறுபடுத்துவார் (கஎ)

பின்னிடாதிருபடையுமொத்தமராடுமெல்லைபெரும்படைச
சென்னிதனறுணையானவுத்தரதேயமனனவாபடையொடுந்
துன்னிஞாலமுடிகருநாளெழுசூறைதள்ளவகிரநெருமு
வன்னியென்னவுடனெறிந்தனாவழுதிசேனையுடைந்ததே. ()

ம்.. னிலஙகிலைவாளொடுஞ்சிலைவிலவிழுநதனாவீரரே
பன்னலம்புனைதேரொடுஙகரிபரியிழுநதனர்பாகரே
தென்னவன்பெருவலியிழுந்தனனெனறுசெமபியனவாகையுந்
தன்னதென்றுதருக்குமேல்கொடுசநகெடுநதுமுழககினுன். (கக)

அந்தவேலையின்முன்னருந்தமதருளெனகுமரிகடிபுனற
பந்தர்நீழலளித்துமோடைபடுத்தியுமபகைசாயவே
வந்தவேடரவணணமேயொருமானவேடரசாயவலஞ்*
சிந்தவாகுலமுழ்குமீனவர்சேனைகாவலராயினூர். (உ0)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம.

குன்றவில்வேடன்சாபஙகுழைவித்துசசுந்தரேச
னென்றதன்னுமஙநீட்டியிட்டகூரஙகனைகடேனடி
வென்றனமென்றுவாகைமிலைநதுவெணசஙகமார்த்து
நின்றவன்சேனைமீதுநெறிப்படசசெலுத்தாநின்றூன். (உக)

அம்முனைவாளியொவ்வொன்றடல்புனைநூறுநூறு
தெம்முனைவீரர்தம்மைசசெகுத்துயிருணணநோககி
யிம்முனைவாளியொன்றுக்கித்துணைவலியாதென்று
வெம்முனைமறவேற்சென்னிவியந்தனுமானமெய்தா. (உஉ)

(கசு) அசனி-இடி. (கஎ) வை-கூர்மை.

(கஅ) உத்தரதேயம்-வடதேயம். சூறை - சண்டமாருதம். வன்னி - வடவாமுகாக்கினி. (உஉ) நூறுநூறு - இதுபணபுத்தொகையாய் பதினுயிரமென்னும் எண்மேனின்றது. அநுமானம்-புகையைக்கண்டு நெருப்புண்டெனவறிதல்.

அன்னகூர்வாளிதன்னைக்கொணாகெனவதனைவாசித்
தின்னதுசுந்தரேசனெனவரைந்திருப்பதீது
தென்னவற்காலவாயான்றுணைசெய்தசெயலென்றஞ்சிப்
பொன்னிநாடுடையான்மீண்டுபோகுவான்போகுவானே. (௨௩)

செருத்துணையாகிவந்தவுத்தரதேயத்துள்ளார்
துருக்கரொட்டியாவேறுள்ளாராயாவருஞ்சூழ்ந்துநில்லென்
றுருத்தனராவைதுநீபோக்குடைந்தனைபோதியீதுன்
கருத்தெனிஞ்ஞண்மையாவாகண்ணணதுனமானமெனறும். (௨௪)

செல்லலைவருதியெனறுசெய்யாதெழுந்திடியினார்த்துக
கல்லெழுவனையதிணடோடகெளரியனபடைமேறசென்று
விலலிறவலித்துவாயகிவேறுவேறாக்கினறு
சொல்லினுங்கடியவாளிதொடுத்தனாவிடுத்தார்த்தார். (௨௫)

வடுத்தவாமருமசெம்புணமறமகனுகினற
கடுத்தவாமிடறறுமுகக்கண்ணுறுசாமிதானமுனை
னெடுத்தவாடகவிலனணவிருஞ்சிலைவாரியொனறு
தொடுத்தவாடவாதாமவிட்டசுடுசரநொளாத்துப்பினனும். (௨௬)

பத்தம்புதொடுத்துநூறறுப்பத்துமானதேரைச்சாயததான்
பத்தம்புதொடுத்துநூறறுப்பத்துவெங்களிறறைமாய்த்தான்
பத்தம்புதொடுத்துநூறறுப்பத்துவாம்பரியைக்கொன்றான்
பத்தம்புதொடுத்துநூறறுபபத்துமானிடரைவென்றான் (௨௭)

நூறம்புதொடுத்துநூறுநூறுவெம்பரிமேலெய்தா
னூறம்புதொடுத்துநூறுநூறுவெங்கரிமேறபெய்தா
னூறம்புதொடுத்துநூறுநூறுதேர்சிதையவிட்டா
னூறம்புதொடுத்துநூறுநூறுசேவகரையட்டான். (௨௮)

ஆயிரமவாளியானூறாயிரமபரியைககொன்றா
னாயிரம்வாளியானூறாயிரங்கரியைவென்றா
னாயிரம்வாளியானூறாயிரந்தேரைசசாய்ததா
னாயிரம்வாளியானூறாயிரம்பேரைத்தேய்ததான். (௨௯)

தடிந்தனதோளுந்தாளுந்தகர்ந்தனசென்னிமண்ணிற்
படிந்தனமடிந்தோர்யாக்கைபரிந்தனதும்பைத்தாம

(௨௫) சொல் என்றது-முனிவரிடும்சாபத்தை.
(௨௬) மருமம்-மாாபு.

மடிந்தனமையடல்யானைமாணடனதாணடும்பாய்மா
னொடிந்தனகொடுஞ்சிமான்றேரொதுஙகினவொழிந்தசேனை. (௩௰),

ஆவிமுன்னேகததாமுமருக்கமண்டலத்தாறேகத்
தாவுவவென்னவாடுநதலைபலசிலைவாள்பட்டுக
கூவிளியெடுததுவீழுஙகுறைததலையாடப்பாதிச
சாவுடனின்றுகைகளகொட்டுவதாளமென்ன. (௩௧)

தறைவிழத்தனதுசென்னிவீட்டினார்தம்மைநின்ற
குறையுடற்கைவேலகுததிநூக்குவகுரவைபாடி
யெறிபடுதலைகள்வாயமெனறெயிறதுகறித்துவீழ்ந்து
கறுவினமாரபந்தட்டிநிற்பனகவந்தயாக்கை. (௩௨)

ஒருவழிபட்டுவீழுமிருதலையொனறறகொனறு
மருவியகேணமைத்தாகிவாலெயிறிலஙகநககுப
பிரிவறவந்தாய்நீயுமென்றெதிர்பேசிப்பேசிப்
பரிவுறமொழிநதுமோந்துபாடிநினறுடலசெயத. (௩௩)

மாகவாறியஙகுசேனமவல்லிருட்குவையினனன
காகம்வன்கழுகுவெம்போாகளனிடையவிந்துவீழ்நதோ
ராகமேற்சிறகடிக்கொணடசைவனவேடைநீககப
பாகநின்றாலவட்டம்பணிப்பனபோன்றவன்மே. (௩௪)

வெளளமாசசோரியீாப்பமிதககினறதோகளவெம்பேயப்
பிள்ளைகணமுழ்கிககீழ்போய்மறிதடுதனபெயாந்துவீழ்வ
தெள்ளுநீர்க்கடலின்மீதூர்சிதைககலஙிரையுந்தாககித்
துளளிமறறவறறைசசாயககுஞசுறவமுமபோனறவனறே. (௩௫)

கததிநினறொருபாலீாப்பககருஙகொடிசெனகதுணடங
கொத்திநினறொருபாலீாப்பககுடலயிறறழலகட்பூதப்
பத்திநின்றொருபாலீர்பபப்பட்டவராகஙகூளி
பொததிநின்றொருபாலீர்ப்பவைமபொறிபோலமன்னே. (௩௬)

துடுவைவான்முறஙகாறள்ளுநதுணைசசெவியரிசிகோட்டி
னுடுவைநேர்மணியின்குப்பையுரலடியுலககைதிணகோ

(௩௰) ஒழிநதசேனை எனறது - விலவாட்சேனைகளை.

(௩௧) குறைத்தலை-கவநதம் பாதிசசாவடல் - முற்றுஞ்சாகாதவுடல். (௩௨) கறித்து-கடித்து. குரவை-கை கோததாடல்.

(௩௪) மாகம் - ஆகாயம். வேடை-வெப்பம்.

(௩௬) கொடி-காக்கை. துணடம் - மூக்கு கூளி - பேய்.

(௩௭) துடுவை-துடுப்பு. உடு - நட்சத்திரம். மணி-முத்து. கடம்-கதுப்பு.

டகெலஙகடந்தீச்சோரிமத்தகமடுப்பென்றியானைப்
படுகளம்விசயசசெல்வியமேடைப்பள்ளிமானும். (நஎ)

பிணத்தினைக்கோலிப்புண்ணீராற்றினைப்பெருக்கியுணபேய்க்
கணத்தினையுதைததுநூக்கிககரையுடைத்தொருவன்பூத
கிணக்தொடும்வருமாீத்தநேர்படவிருந்துகையா
லணைத்துவாய்மடுக்கும்வைகையருநதியபூதமென்ன. (நஅ)

புரத்தினுளுயர்ந்தகூடற்புண்ணியனெழுதியெய்த
சரத்தினிலவிநதார்செனனிகருற றுப்சசார்வாய்வந்த
வரத்தினையறுகரும்வைவேலயற்புலவேந்தர்நசசு
மரததினையடுததசந்துஙகதமெழரிமடுத்ததெனன. (ந௯)

மாசறுகாட்சியான்றன் வாளியாலவிநதோரதம்மை
மூசுவணடென்னச்சூழ்ந்துமொய்த்தனபைத்தகூளி
காய்சினசசேனஙகாகஙகழுகினம்பறறியீர்ந்துப்
பூசலிட்டொன்றோடொனறுபோர்செயவானமொடஙகிற்றம்ம. ()

வெஞ்சினமறக்கோனம்பிவிடுகணைவெள்ளத்தாழ்ந்து
வஞ்சினமுறுதன்சேனைமடிந்ததுகணடுமொழாந
தெஞ்சினபடையுஞ்சூழவேதிலார்நகையுஞ்சூழத்
துஞ்சினமறமுஞ்சூழசசோழனுமுடைந்துபோனான். (சக)

வில்லொடுமேகமன்னவெஞ்சிலைவேடவேந்தன்
மல்லொடுபெயின்றதென்னன்மலாமுகசசெவவிநோக்கி
யல்லொடுமதிவந்தென்னவருணகைசிறிதுபூத்துச்
செல்லொடுபகைபோற்கொணடதிருவுருமறைந்துபோனான். ()

பாடுவாயளிதேனூட்டுமைபந்தொடைசசெழியன்வென்றிக்
கோடுவாய்வைத்திட்டாததுககுஞசரமுகட்டிலேறித்
தோடுவாய்கிழிக்குஙகணணார்மஙகலந்துவன்றியேந்த
நீடுவார்திரைநீர்வேலிநீணமதினகரிற்புக்கான். (சங)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்

சிலைவிற்சேவகஞ்செய்துவாகைவாஙகித திருவளித்தசேவகற்குச்
சிறந்தபூசை, நிலைவித்தாய்மணிப்பொலம்பூணிறுவிசசாத்திநிழல்வி

(நஅ) நூக்கி-தள்ளி. (ந௯) புத்தினுளுயர்ந்த கூடல் என்ற து-காசி, அயோத்தி, மாயை, காஞ்சி, அவந்திகை, துவாரகைமுத லியவற்றிற்கும் மேற்பட்டுசிற்கும் மதுரையை. (சக) துஞ்சினமறம் என்றது-தோல்வியை. (சங) வென்றிக்கோடு-ஜயசங்கம்.

ரிக்கும்வெயின்மணியானெடியமேரு,மலைவிற்றானென்னவரிச்சிலை யுநாமம்வரைந்தகடுங்கூர்ங்கணையும்வளைந்துசாத்தி, யலைவிததாழ்க டலுலகுக்ககலச்செங்கோலறம்பெருக்கு வங்கியசேகரனுமண்ணல்.

சுந்தரப்பேரம்பெய்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் ருசு - க்கு திருவிருத்தம - உஙகஙு.

ஐம்பத்தொன்றாவது,
சங்கப்பலகைதந்தபடலம்

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம

வேடுருவாகிமேருவில்லிதன்னாமக்கோலெய்
தாடமராடித்தென்னனடுபகைதுரந்தவண்ணம
பாடினஞ்சங்கத்தார்க்குப்பலகைதந்தவாறோடொப்ப
கூடிமுத்தமிழின்செல்வம்விளக்கியகொள்கைசொல்வாம். (க)

வங்கியசேகரன்கோல்வாழுநாண்மேலோரவைக்கற
கங்கையைந்துறைசூழ்கன்னிக்கடிமதிற்காசிதன்னிற்
பங்கயமுளரிப்புத்தேளப்பதுவாம்பரிமாவேள்வி
புங்கவர்மகிழ்ச்சிதூங்கமறைவழிப்போற்றிச்செய்தான. (உ)

நிரப்பியவழிநாணனனீராடுவொணீண்டவீணை
நரப்பிசைவாணிசாவித்திரியெனுநங்கைவேத
வரப்பிசைமனுவாங்காயத்திரியெனுமடவாரோடும்
பரப்பிசைக்கங்கைநோக்கிப்படருவான்படருமெல்லை (ங)

நானவார்குழலினூரம்பூவரிணுவின்செல்வி
வானவாறியங்கும்விஞ்சைமாதராளொருத்திபாடு
கானவாறுள்ளம்போக்கிநின்றனனகமலயோனி
யானவாலறிவனேகியந்நதிக்கரையைச்சேர்ந்தான். (ச)

(சச) அலைவி-ஐம்பகை. இதனை முன்னர்காணக.

(க) நாமக்கோல்-திருப்பெயரெழுதிய அம்பு. (உ) கோல்வாழு நாள்-செங்கோல் செல்லுங்காலை. கன்னி-அழிவில்லாத.

(ங) வழிநாள்-பின்னாள். வரம்பு-வரப்பென வலிந்துநின்றது. வீணைஎன்றது-பேரியாழ், மகரயாழ், சகோடயாழ், செங்கோட்டி யாழென்னு நால்வகையாழினை. (ச) நானம்-வாசனை.

நாமகள்வரவுதாழ்ப்பநங்கையரிருவரோடுந்
தாமரைக்கிழவன்மூழ்கித்தடங்கரையேறுமெல்லைப்
பாமகள்குறுகியென்னையன்றிநீபடிந்தவாறென்
னுமெனவெகுண்டாள்கேட்டவம்புயத்தண்ணல்சொல்வான். (ரு)

குற்றநின்மேலதாகநம்மைநீகோபங்கொள்வ
தெற்றெனவினையதீங்கையெண்ணறுமாக்கடோற்ற
முற்றனையொழிதியென்னுரைத்தனன்சாபமேற்கும்
பொற்றொடிமடந்தையஞ்சிப்புலம்புகொண்டவலம்பூண்டாள். (சு)

ஊனிடரகன்றுய்யுனன்னுயிர்த்துணையாவேனிந்த
மானிடயோனிப்பட்டுமெய்யங்குகோவென்னவண்டு
தேனிடையழுந்திவேதஞ்செப்புமவெண்கமலச்செல்வி
தானிடரகலநோக்கிச்சதுமுகற்றலைவன்சாற்றும். (எ)

முகிழ்தருமுலை ன்மெய்யாமுதலெழுத்தைம்பத்தொன்றிற்
றிகழ்தருமகா ாதியாகா ீறுச்செப்பிப்
புகழ்தருநாற்பத்தெட்டுநாற்பத்தெண்புலவராகி
யகழ்தருகடல்சூழ்ஞாலத்தவதரித்திடுவாக. (அ)

அத்தகுவருணமெல்லாமேறி னறவற்றவற்றின்
மெய்த்தகுதன்மையெய்திவேறுவேறியக்கந்தோன்ற
வுய்த்திடுமகாரத்திற்குமுன்னமையாயொழுகுநாதா
முத்தமிழாலவாயெம்முதல்வரம்முறையானமன்னே. (கூ)

தாமொருபுலவராகித்திருவுருத்தரித்துச்சங்க
மாமணிப்பீடத்தேறிவைகியேநாற்பத்தொன்ப
தாமவராகியுண்ணின்றவரவாக்கறிவுகோற்றி
யேமுறப்புலமைகாப்பானென்றனன்கமலப்புத்தேள். (க0)

அக்கநாற்பத்தெட்டுமெய்வழிவேறுவேறு
மக்களாயப்பிறந்துபன்மாண்கலைகளின்வகைமைதேர்ந்து
தொக்கவாரியமுமேனைச்சொற்பதினெட்டுமாய்ந்து
தக்கதென்கலைநுண்டேர்ச்சிப்புலமையிற்றலைமைசார்ந்தார். (கக)

(சு) மாககள்தோற்றம்-மானிடப்பிறவி. (எ) ஊனிடர் - பிறவித்துன்பம். (அ) முகிழ்-தாமரையரும்பு. மெய்-தேகம் முதலெழுத்து-உயிரும்மெய்யுமாகிய வெழுத்துக்கள்

(கூ) வருணம். எழுத்து. (கக) பல்மாண் கலைகளின் வகைமை என்றது - பலவகைப்பட்ட. அறம்பொருளின்ப வீடுகளையுணர்த்து நூல்களினுண்ணியபொருள்களை. ஆரியம்-வடகலை

கழுமணிவயிரம்வேய்ந்தகலன்பலவன்றிக்கண்டிக்
கொழுமணிக்கலனும்பூணுங்குளிர்நிலாநீற்றுமெய்யர்
வழுவறத்தெரிந்தசெஞ்சொன்மாலையாலன்றியாய்ந்த
செழுமலர்மாலையாலுஞ்சிவார்ச்சனைசெய்யுநீரார். (௧௨)

புலந்தொறும்போகிப்போகிப்புலமையால்வென்றுவென்று
மலர்ந்ததண்பொருநைநீத்தவளங்கெழுநாட்டில்வந்து
நிலந்தருதிருவின்றநிறைநிதிசெழியன்செங்கோ
லலந்தருமதுரைநோக்கிநண்ணுவார்நண்ணுமெல்லை. (௧௩)

பற்பலகலைமாணடோர்சிப்பனுவலின்பயனாய்நின்ற
வற்புதமூர்த்தியெந்தையாலவாயடிகளங்கோர
கற்பமைகேள்விசான்றகல்விபின்செலவராகிச
சொற்பதங்கடந்தபாதமிருநிலந்தோயவந்தார். (௧௪)

அவ்விடைவருகின்றாரைநோக்கிநீராரைநீவி
ரெவ்விடைநின்றும்போதுகின்றனிரென்னவன்னார்
வெவ்விடையனையீர்யாங்கள்விஞ்சையரடைந்தோர்பாவம்
வெளவிடுபொருநைநாட்டினவருகின்றேமென்னலோடும். (௧௫)

தனிவருபுலவர்நீவிர்தண்டமிழாலவாயெங்
கனிவருகருணைமூர்த்திகனைகழலிறைஞ்சல்வேண்டு
மினிவருகென்னநீரேயெங்களுக்களவில்கோடி
துனிவருவினைகடீர்க்குஞ்சுந்தரக்கடவுளென்றார். (௧௬)

மறையினெறொழுகும்பன்மாண்கலைகள்போன்மாண்டகேள்வித்
துறையினெறொழுகுஞ்சான்றோர்சூழமீண்டேகிக்கூடற்
கறையினார்கண்டத்தாரைப்பணிவித்துக்கரந்தாரொற்றைப்
பிறையினார்மகுடந்தோற்றாதறிஞராய்வந்தபெம்மான். (௧௭)

விம்மிதமடைந்துசான்றோர்விண்ணிழிவிமானமேய
செம்மலைவேறுவேறுசெய்யுளாற்பரவியேத்திக்
கைம்மலையுரியினார்தங்காறொழுதிறைஞ்சிமீண்டு
கொய்ம்மலர்வாகைச்செவ்வேற்செழியனைக்குறுகிக்கண்டார். (௧௮)

---

(௧௨) கழுமணி - சாணைதீர்ந்த மாணிக்கம். (௧௪) சொற்பதங்கடந்தபாதம் - ஆகமவளவைக்கெட்டாத் திருவடி. (௧௫) விஞ்சையர் - புலவர்கள். (௧௬) தனிவருபுலவர் என்றது - சோமசுந்தரக் கடவுளை. (௧௭) கலைகள் என்றது - வேதாங்கங்களை.

மறமலிநேமிச்செங்கோன்மன்னவன்வந்தசான்றோ
ரறமலிகேள்விநோக்கியவைக்களக்கிழமைநோக்கித்
திறமலியொழுக்கநோக்கிச்சீரியர்போலுமென்று
நிறைமலியுவகைபூத்தநெஞ்சினனிதனைச்செய்தான். (௧௯)

திங்களங்கண்ணிவேய்ந்தசெக்கரஞ்சடிலநாதன்
மங்கலம்பெருகுகோயில்வடகுடபுலத்தின்மாடோர்
சங்கமண்டபமுண்டாக்கித்தகைமைசாலசிறப்புநல்கி
யங்கமர்ந்திருத்திரென்னவிருத்தினனறிஞர்தம்மை. (௨௦)

வண்டமிழ்நாவினோர்க்குமன்னவன்வரிசைநல்கக்
கண்டுளம்புழுங்கிமுன்னைப்புலவரக்கழகத்தோரை
மண்டினர்மூண்டெழுந்துவாதுசெய்தாற்றன்முட்டிப்
பண்டையபுலனுந்தோற்றுப்படருழந்தெய்த்துப்போனார். (௨௧)

இனையர்போல்வந்துவந்துமறுபுலத்திருக்குங்கேள்வி
வினைஞருமதமேற்கொண்டுவினாய்வினாயவாதஞ்செய்து
மனவலியிளைப்பவென்றுவைகுவாரொன்றைவேண்டிப்
புனையிழைபாகநீங்காப்புலவராமுனணணினார. (௨௨)

முந்துநூன்மொழிந்தார்தம்மைமுறைமையால்வணங்கியெம்மை
வந்துவந்தெவரும்வாதஞ்செய்கின்றார்வரிசையாக
வந்தமில்புலமைதூக்கியளப்பதாயெம்மனோர்க்குத்
தந்தருள்செய்திசங்கப்பலகையொன்றென்றுதாழ்ந்தார். (௨௩)

பாடியபாணற்கன்றுவலியவேபலகையிட்டார்
பாடியபுலவர்வேண்டிற்பலகைதந்தருளார்கொல்லோ

---

(௧௯) மறம் - வெற்றி. அவைக்களக்கிழமை - நல்லவை, நிறையவை என்னும் கல்விச்சபைகட்குரிய உரிமைத்திறம். நல்லவை நிறையவை என்றதை-'புகழுந்தருமநெறி நின்றோர்பொய்-காமம்-இகழுஞ்சினஞ்செற்ற மில்லோர்-நிகழ்கலைகள்-எல்லாமுணர்ந்தோ ரிருந்தவிடமன்றோ - நல்லாரவைக்குநலன் எனவும், நலனடக்கஞ் செம்மை நடுவுநிலைநான்கு - குலனென்றறிவுடையோர் கோதில்-புலனில்லோர்-சென்றுமொழிந்தனவுங்கேட்டோர் செறிந்தவிடம்-அன்றோநிறைந்தவவை எனவும்வருஞ்சங்கச்செய்யுள்களாலறிக.

(௨௦) வடகுடபுலம் – வடமேற்குத்திசை. (௨௧) மண்டினர் - நெருங்கினர். (௨௨) மதமேற்கோடலாவது - தாங்கொண்டதை விடாமை. ஒன்று என்னும்வரையறைப்பண்பு, புலவர் சீர்தூக்குங் கருவிமேல் நிற்றலால் பண்பாகுபெயர்.

(௨௩) முந்துநூல் - முதனூல்.

பாடியபுலவராகும்படியொருபடிவங்கொண்டு
பாடியபுலவர்காணத்தோன்றினர்பலகையோடும். (உச)

சதுரமாயளவிரண்டுசாணதிப்பலகையம்ம
மதியினும்வாலிதாகுமந்திரவலியதாகு
முதியநும்போல்வார்க்கெல்லாமுழம்வளர்ந்திருக்கைநல்கு
மிதுநுமக்களவுகோலாயிருக்குமென்றியம்பிமீந்தார். (உரு)

நாமகளுருவாய்வந்தநாவலர்தமக்குவெள்ளைத்
தாமரையமளிதன்னைப்பலகையாத்தருவதென்னக்
காமனைமுனிந்தார்நல்கக்கைக்கொடுகளிறுதாங்கு
மாமணிக்கோயிறன்னைவளைந்துதங்கழகம்புக்கார். (உசு)

நாறுபூந்தாமநாற்றிநறும்பனிதோய்ந்தசாந்தஞ்
சேறுவணமலர்வணசெழும்புகைதீபமாதி
வேறுபல்வகையாற்பூசைவினைமுடித்திறைஞ்சிக்கீர
னேறினன்கபிலனேடுபரணனுமேறினனே. (உஎ)

இருங்கலைவல்லோரெல்லாமிம்முறையேறியேறி
யொருங்கினிதிருந்தார்யார்க்குமொத்திடங்கொடுத்துநாதன்
றருஞ்சிறுபலகையொன்றேதன்னுரைசெய்வோர்க்கெல்லாஞ்
சுருங்கிநின்றகலங்காட்டித்தோன்றுநூல்போன்றதன்றே. (உஅ)

மேதகுசான்றோர்நூலின்விளைபொருள்விளங்கத்தம்மி
லேதுவுமெடுத்துக்காட்டுமெழுவகைமதமுங்கூறும்
போதவைதெளிந்தவிளைபூவையேபுறம்புபோந்து
வாதுசெய்வார்கள்வந்தான்மறுத்துநேர்நிறுத்துமன்றே. (உகூ)

கலிவிருத்தம்.

ஆயவாறெண்புலவருமாய்ந்துணர்
பாயகேள்விப்பயன்பெறமாட்சியாற்
றூயபாடற்றொடங்கினர்செய்துகொண்
டேயவாறிருந்தாரந்தவெல்லைவாய். (௩0)

பலருஞ்செய்தபனுவலுமாண்பொருண
மலருஞ்செல்வமுஞ்சொல்லின்வளமையுங்

(உரு) வாலிது - புனிதமுள்ளது. மந்திரவலி என்றது - அன்றன்று தன்னினின்று முழம்வளர்ந்து இடங்கொடுப்பதாதலின்.

(உஅ) அகலங்காட்டல் - பொருள் விரிந்துநிற்றல்.

(உகூ) ஏது - காரணம். காட்டு - உதாரணம். எழுவகை மதமாவன - உடன்படல். மறுத்தல்முதலியன.

குலவுஞ்செய்யுட்குறிப்புமொத்தொன்றியே
தலைமயங்கிக்கிடந்தவத்தன்மையால். (௩௧)

வேறுபாடறியாதுவியந்துசீர்
கூறுபாடலிதுவென்றுங்கோதிலென்
றேறுபாடலிதுவென்றுஞ்செஞ்சவே
மாறுபாடுகொண்டாரசங்கவாணரே. (௩௨)

மருளுமாறுமயக்கறவான்பொருட்
டெருளுமாறுசெயவல்லவர்யாசொற
பொருளுமாமதுரேசர்புலவாமு
னருளுநாவலராய்வந்துதோன்றினார். (௩௩)

வந்தநாவலர்வந்திக்குநாவலா
சிந்தையாகுலஞ்செய்யமயக்குறும்
பந்தயாப்பைக்கொணாகெனப்பாவல
ரெந்தையீங்கிவையெனறுமுன்னிட்டனர். (௩௪)

தூயசொல்லின்பொருளின்றொடர்ச்சியு
மாயநாவலரவ்வவர்தமழுது
வாயபாடல்வகைதெரிந்தவ்வவர்க
கேயவேயெடுத்தீந்தனரென்பவே (௩௫)

வாங்குசங்கப்புலவர்மனங்களித்
தீங்குநீரெமரோடுமொருக்கரா
யோங்கிவாழ்திரெனவ்வெனத்தங்களைத
தாங்குசெம்பொற்றவிசிலிருத்தினார். (௩௬)

பொன்னின்பீடிகையென்னுமொன்றாமேற்
றுன்னுநாவலர்சூழமணியாகவே
மன்னினார்நடுநாயகமாமணி
யென்னவீற்றிருந்தாமதுரேசரே. (௩௭)

நதியணிந்தவர்தம்மொடுநாற்பததொன்
பதின்மரென்னப்படுமேபுலவோரெலா
முதியவான்றமிழ்பின்னுமுறைமுறை
மதிவிளங்கத்தொடுத்தவணவாழுநாள். (௩௮)

---

(௩௨) செஞ்சவே-இது நேரேயென்னும்பொருள்தந்துநின்றது.

(௩௪) பந்தம் - தளை.

கலிநிலைத்துறை.

வங்கியசேகரன்வங்கியசூடாமணிதன்னைப்
பொங்கியதேசார்முடிபுனைவித்துப்புவிநல்கி
யிங்கியல்பாசவினைப்பகைசாயவிருந்தாங்கே
சங்கியல்வார்குழையானடியொன்றியசார்புற்றான். (௩௧)

சங்கப்பலகைதந்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் ௫0 - க்கு - திருவிருத்தம் - ௨௫௩௨.

ஐம்பத்திரண்டாவது,

தருமிக்குப்பொற்கிழியளித்தபடலம்.

கலிநிலைத்துறை.

சொற்குவைதேரும்பாவலர்மேவத்தொகுபீட
மற்குவைகண்டத்தண்ணலளித்ததறைந்தேமாற்
றற்குவைதந்தாயுய்குவலென்றாதருமிக்குப்
பொற்குவைநல்கும்வண்ணமெடுத்துப்புகல்கிற்பாம். (௧)

மன்னவர்மன்னன்வங்கியசூடாமணிமாறன்
றென்னவராகித்திகிரியுருட்டுநாடென்கூடன்
முன்னவரன்னங்கண்டறியாதமுடிக்கேற்பப்
பன்மலர்நல்குநந்தனம்வைகும்பணிபூண்டான். (௨)

மாதவிபாதிரிதாதகிகூவிளமந்தாரந்
தாதவிழ்மல்லிகைமுல்லையிலஞ்சிகடங்கோங்கம்
வீதவழ்கொன்றைகரந்தைசெழுங்கரவீரந்தண
போதவிழ்நந்திசெருந்திகுருந்தம்புன்னாகம். (௩)

முண்டகமென்கடிநீலமுதற்பலமுப்போது
மெண்டிசையுங்கமழும்படிநந்தனமெங்குந்தே
னுண்டிசைவண்டுபடிந்துமுரன்றிடவுண்டாக்கி
வண்டிமிர்சண்பகநந்தனமுந்தனிவைத்தானால். (௪)

---

(௧) உவைஎன்றது - பொற்கிழியை. (௩) மாதவி-குருக்கத்தி.
தாதகி - ஆத்தி. இலஞ்சி - மகிழ். வீ - வண்டு. கரவீரம்-அலரி.
(௪) வண்டிமிர்சண்பகம் என்றதுஜாதியடை.

பொய்த்திடு நுண்ணிடைமங்கலமங்கையர்பொன்பூணடா
ரொதடுதழுசணபகமொய்த்தவரும்பருடைந்தெங்கும்
வைத்திடுசந்தனவாசம்விழுங்கிமணங்கான்று
பைத்துமலர்ந்தனகண்டுமகிழ்ந்துபரித்தேரான். (௫)

செருக்கியவண்டுவிழாமலர்கொய்துதெரிந்தாய்ந்து
நெருக்கியவிண்டைநிரைத்தொடைதொங்கனெடுந்தாம
மருக்கிளர்கண்ணிதொடுத்தணிவித்துவணங்காரூர்
கருக்கியகணனுதலார்திருமேனிகவின்செய்தான். (௬)

அன்னவியன்பொழின்மாமதுரேசரடித்தாழ்வோன்
பொன்னவிர்சண்பகமாலைபுனைந்தபுதுக்கோலந்
தன்னையியர்ந்தவாசணபகசுந்தரர்தாமென்று
முன்னரிறைஞ்சினனிம்பமணிந்தமுடித்தென்னன். (௭)

அன்னதொர்நாமம்பெற்றனரின்றுமணிக்கூடன்
முன்னவரந்ததாமமவாகுமுடிக்கேற்று
மின்னதொர்நீராற்சணபகமாறனென்றேபேர்
மன்னிவிளங்கினன்வங்கியசூடாமணிதானும். (௮)

சண்பகமாறன்சணபகசுந்தரர்தம்பாடே
நண்பகமாறுநன்பணிசெய்யுநன்னாளிற்
பண்பகர்சொல்லார்தமபுடைமாரன்படுபோராழுண
டெண்பகவெய்வாறுகியவந்தன்றிளவேனில். (௯)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மனிதர்வெங்கோடைதீர்க்கும்வசந்தமென்காலும்வேறு
துனிதவிரிளங்கால்வேணடுஞ்சோலையுஞ்சோலைவேண்டும்
புனிதநீர்த்தடமும்வேறுபுதுமலரோடைவேணடும்
பனிதருமதியும்வேறுபான்மதிவேண்டுங்காலம். (௧௦)

அண்டவான்றருமேற்சீறிசசிவந்தெழுந்தாங்குதேமா
தண்டளிரீன்றுவானந்தைவரநிவந்தகாசு
கொண்டிடையழுத்திசசெய்தகுழையணிமகளிர்போல
வண்டிறைகொள்ளப்பூத்துமலர்ந்தனசெருந்தியெல்லாம். (௧௧)

---

(௬) இண்டை-தண்ட வடிவாகத் தொடுத்தமாலை. தொடை-சரமாகத்தொடுத்தமாலை. தாமம் - கோத்தமாலை. கன்னி - வட்டமாகத்தொடுத்தமாலை. வணங்கார்-பகைவர்.

(௯) எண்பக-அளவிறப்ப. (௧௦) இளங்கால்-தென்றல்.

செங்கதிர்மேனியான்போலவிழ்ந்தனசெழும்பலாச
மங்குலூர்செல்வன்போலமலர்ந்தனகாஞ்சிதிங்கட்
புங்கவன்போலப்பூத்தபூஞ்சினைமரவஞ்செங்கை
யங்கதிராழியானபோலலர்ந்தனவிரிந்தகாயா. (கஉ)

தரைகிழித்தெழுநீர்வைகைத்தடங்கரையெக்கரல்கு
லரவமேகலைசூழ்ந்தென்னவலர்ந்துதாதுகுப்பஞாழன்
மரகதந்தழைத்துவெண்முத்தரும்பிப்பொன்மலர்ந்துவாங்குந்
திரைகடற்பவளக்காடுசெய்வனகன்னிப்புன்னை. (கங)

ஊடினார்போலவெமபியிலையுதிர்ந்துயிரன்னாரைக்
கூடினார்போலவெங்குருங்குழைவரததழைத்துநீங்கி
வாடினார்போலக்கணணீரவாரமெயபசந்துமைய
னீடினாரலாபோற்பூத்துநெருங்கினமரங்களெலலாம். (கச)

விழைதருகாதலார்தாமெலிவுறமெலிந்துநெஞ்சங
குழைவுறக்குழைந்துகிரகுங்கோதிலாககறபினார்போன்
மழையறுங்கோடைதீப்பமரந்தலைவாடவாடித
தழைவுறத்தழைததுநின்றதழீஇயபைங்கொடிகளெல்லாம். (கரு)

சேட்டிகைததென்காறளளததெணமதுசசிதறததும்பி
நீட்டிசைமுரலசசாயாநின்றுபூங்கொம்பராட
ஞட்டியப்புலவஞட்டநகைமுகமவெயர்வைசிநதப்
பாட்டிசைத்தாடாநின்றபாவைமாாபோன்றவன்றே. (கசு)

மலர்ந்தசெவ்வந்திப்போதுபவகுளமுமுதிர்ந்துவாடி
யுலர்ந்துமொய்ததளிததேனககக்கிடப்பனவுள்ளமிக்க
குலந்தருநல்லோர்செல்வங்குன்றினுந்தம்பாலில்லென்
றலர்ந்தவர்க்குயிரைமாறியாயினுங்கொடுப்பரன்றே. (கஎ)

நாறியதண்ணந்தேமாநறுந்தளிர்கோதிககூவி
யூறியகாமர்ப்பேட்டையுருக்குவகுயின்மென்சேவல்

(கஉ) கதிர்-சூரியன். மங்குலூர்செல்வன் - இந்திரன். மங்கு ல்-மேகம். மரவம் - குங்குமமரம். ஆழியன்—திருமால்.

(கச) எக்கர் - மேடு. அரவம் - ஒலி. ஞாழல் - குங்குமமரம். மரகதம் - பசிய இலைகள். (கச) குழை - தளிர். கண்ணீர் - கண்க ளினின்றுஞ் சிந்தும்நீர்; கள்ளாகியநீர். பசந்து-பசுமையாய்; பசலை பூத்து. அலர் - அல்லாதவர். (கசு) திசை - திக்கு. நீட்டிசை-நெட் டிசை. (கஎ) அலம்-துன்பம். உள்ளமிக்க என்றது—பெருத்த எ ண்ணத்தை. (கஅ) நாறல்-தளிர்த்தல். மாறிய வேந்தன் என்றது— குறுநிலமன்னரை.

வீறியசெங்கோல்வேந்தன் வெளிப்படத்தேயங்காவன்
மாறியவேந்தன்போலவொடுங்கியமயில்களெல்லாம். (கஅ)

பொங்கரினுழைந்துவாவிபுகுந்துபங்கயந்துழாவிப்
பைங்கடிமயிலைமுல்லைமல்லிகைப்பந்தர்தாவிக்
கொங்கலர்மணங்கூட்டுண்டுகுளிர்ந்துமெல்லென்றுதென்ற
லங்கங்கேகலைகடேருமறிஞன்போலியங்குமன்றே. (கக)

தாமரைகளாஞ்சிதாங்கத்தணுகுயின்முழவமேங்க
மாமருதமருங்கிளைமங்கலமியம்பத்துமபி
காமரமிசைப்பமுள்வாயக்கைதைவாளெடுப்பவேனிற்
கோமகன்மகுடஞ்சூடியிருப்பதகுளிர்பூஞ்சோலை (உ0)

கலையினுணிறைந்தவிந்துகாந்தமண்டபத்திறசெயத
மலையினுமெழுதுமாடமருங்கினுநெருங்குசோலைந
தலையினுங்கமலவாவித்தடத்தினுந்தண்முத்தார
முலையினுமன்றிக்கோடைமுடிவிடங்காணாமைநதா. (உக)

நிலந்தருதிருவினுன்றனிழன்மணிமாடக்கூடல
வலந்தருதடநதோரணமைந்தர்வானமுமவீழும்போக
நலந்தருமகளிரோடுநாகநாடவர்தஞ்செலவப்
பொலந்தருவனையகாட்சிப்பூம்பொழிறுகாவான்போவார். (உஉ)

மேற்படி - வேறு.

மாத்தாணமதமாநெருத்தின்மடங்கலெனசசெலவாரும்
பூத்தாரொலிவாம்பரிமேற்புகாமாவெனபபோவாரும
பாத்தாரபரிதியெனவாமபரிததேருகைத்தாவாருங
தேத்தாருளர்வண்டலம்பசசிலமபினடக்கினறாரும. (உங)

நீலப்பிடிமேறபிடிபோனெறிககொளவாருந்தரள
மாலைசசிவிகைமிசைவெணமலராளெனசசெலவாரு
மாலைக்கரும்பன்றுணைபோலளித்தார்ப்பரியூர்வாருங
கோலத்தடக்கைபறறிககொழுநருடனபோவாரும். (உச)

(உ0) காமரம்-இசைப்பாட்டு. (உக) செய்தமலை - செய்குன்றம். வீழும்-விரும்பும். பொலந்தரு - பொற்றருவாகிய கற்பகம். வானம்-இடவாகுபெயர்.

(உங) புகர்மா - யானை. பாத்தார்பரிதி - பன்னிருபகுதியவாயசூரியர்கள். சிலம்பு மலை. (உச) கரும்பன்-மன்மதன். துணைஎன்றது-இரதிதேவியை.

சுருப்புக்கமழ்தேங்கண்ணித்தொடைபைங்கழலாடவருங்
கருப்புச்சிலைமன்னவனுற்கருவிப்படையன்னவரும்
விருப்புற்றெறிநீர்வைகைவெள்ளாத்தரளந்தெள்ளிப்
பொருப்பிற்குவிக்கும்புளினமபுறனுஞ்சூழ்சோலைபுகுவார். (உ௬)

கூந்தற்பிடியும்பரியுமூர்வார்கொழுநர்தடந்தோ
ளேந்தச்சயமாதென்னத்தழுவாவிழிந்துபொழில்வாய்ப்
பூந்தொத்தலர்பொற்கொடிதாதுகுமாறென்னப்புனைந்த
சாந்தக்கலவையுகப்போய்வனமங்கையாபோறசார்ந்தார். (உ௬)

ஏமாசலமென்முலையாரநடையோவியமேயென்னப்
பூமாதவிசேர்வாரும்புன்னைநிழல்சேர்வாருந
தேமாநிழல்சேர்வாருஞ்செருந்திநிழலசேர்வாருங்
காமாயுதசாலைகள்போற்கைதைநிழலசேர்வாரும். (உஎ)

கோடும்பிறைவாணுதலார்குழலைக்கருவிக்காரென்
றூடுங்தோகையவர்கணகேகிகணையென்றஞ்சி
யோடுங்கொடியினன்னருருமாந்தளிரென்றயிலவா
ளுடுங்குயிலன்னவர்பணணிசைகேட்டொதுங்கிநாணும். (உஅ)

நீடுந்தரங்கமிரங்குநிறைநீர்நிலையேயன்றிப்
பாடுஞ்சுரும்புணகழுநீர்பைந்தாட்குழுதம்பதுமங்
கோடும்பூத்தவென்னக்கொடியேரிடையார்குழையுந்
தோடுங்கிடந்தவதனத்தொகையாற்பொலிவசோலை. (உகூ)

பிடிகளென்னநடந்தாருடன்போயக்கொழுநாபெருந்தண
கொடிகணமிடைந்தவிலவிவியககாபோலககுறுகிக்
கடிகொள்பனிநீாதெளிததுவேவடைதணிததுங்கன்று
மடிகள்பிடிததுஞ்சேடியவாகைக்குதவியாவார் (௩0)

மைவார்தடஙகண மடவார்வளைபபாரகொமபின்மலரைக்
கொய்வார்குமிழ்மோந்துயிர்ப்பார்குழையுஞ்செவியுங்குழலும்
பெய்வார்மகிழ்சசிசெய்வார் [illegible] மையல்கூர
வெய்வாாகணைபோற்றைபபக [illegible] காழுநர்மாாபத்தெறிவார் (௩க)

(உ௬)படையனனவா - மனமதன் சேனையாகிய பெண்கள். தெள்ளி - கொழித்து புளினம் மணற்குன்று

(உ௬) கூந்தற்பிடி - புறமயிரினையுடைய பெண்யானை. தொத்து - கொத்து. வனமஙகையர் - வனதேவர்கள்.

(உஎ) ஏமாசலம் - பொனமலை. கைதை - தாழை.

(உஅ) கருவிக்கார்-சூன்முதிர்ந்தமேகம். உகூ) தரஙகம்-அலை. கோடு - பூங்கொம்பு. (௩க) குமிழ் என்றது - நாசியை.

முத்தேர்நகையார்வளைப்பமுகைவிண்டலர்பூங்கொம்பர்ப்
புத்தேள்வண்டும்பெடையும்புலம்பிக்குழலிற்புகுந்து
தெத்தேயெனப்பாணசெய்துதீந்தேனருந்துந்துணையோ
டொத்தேழிசைபாடிக்களுண்ணும்பாணரொத்தே. (௩௨)

மேற்படி - வேறு.

இம்பர்வீடளிக்குந்தெய்வமகளிரேயென்பார்கூற்றம்
வம்பலமெய்யேபோலும்வளைக்கையார்வளைப்பத்தாழ்ந்து
கம்பமுற்றடிப்பூச்சிந்திமலர்முகங்கண்ணீர்சோரக்
கொம்பரும்பணிந்ததென்றாலுலகியல்கூறற்பாற்றே. (௩௩)

மைக்கணொருத்தியெட்டாநிமிர்கொம்பைவளைக்குந்தோறுங்
கைக்குநேர்படாமைவாடுங்கடிமலர்க்கொடிபோனிற்பத்
தைக்கும்பூங்கணைவேளன்றொருமகன்றலைப்பட்டென்னை
யெய்க்கின்றாய்தோணமேலேறிப்பறியெனவேந்திநின்றான். (௩௪)

தையலாளொருத்தியெட்டாமலர்க்கொம்பைத்தளிர்க்கைநீட்டி
யையநுண்மருங்குநோவவருந்தலுமாற்றாக்கேள்வ
னொய்யெனவிதுவுமென்னையூடியமகளிரேயோ
கொய்யெனவளைத்துநின்றான்கண்முத்தங்கொழிப்பநின்றாள். ()

மைக்குழலொருத்திகாதில்வட்டப்பொன்றோலையூடே
திக்கயமனையான்கொய்தசெருந்திப்பூச்செருகிநோக்கி
யிக்குழையழகிதென்றானிடுமெங்கைக்கிடுதியென்று
யக்குழையோடும்வீசியன்பனுக்கலக்கண்செய்தாள். (௩௬)

மயிலிளம்பெடையன்னாளோர்மாதர்மாங்குடம்பைசெல்லுங்
குயிலிளம்பெடைதன்னாவிச்சேவலைக்கூவநோக்கி
யயிலிளங்களிறன்னானைக்கடைக்கணித்தளியுந்தேனும்
பயிலிளஞ்சோலைமாடோர்மாதவிப்பந்தர்சேர்ந்தாள். (௩௭)

யாசிழையொருத்தியாற்றாப்புலவியாள்பைந்தாரான்முன்
பூசில்வாசங்காலிற்போக்கியும்புனைபூண்காஞ்சி
யோசையைச்செவியிலுய்த்துங்கலவியினுருவந்தீட்டுந்
தூசினையுடுத்தும்போர்த்துந்தூதுவிட்டவள்போனின்றாள். (௩௮)

---

(௩௨) புத்தேள்-புதுமை. (௩௩) கம்பம்-நடுக்கம்
(௩௬) எங்கை என்றது—தங்கையாயமைந்த பரத்தையை.
(௩௭) குடம்பை-கூண்டு. களிறன்னான்என்றது-கணவனை.
அளி-ஆண்வண்டு. தேன்-பெண்வண்டு. மாதவி - குருக்கத்தி.
(௩௮) புலவி - ஊடல்.

வாய்ந்தநாண்மலர்கொய்தீவான்மெய்யிலம்மலர்த்தேர்ந்தாது
சாந்தமான்மதம்போற்சிந்திக்கிடப்பவோர்தையல்யாரைத்
தோய்ந்தசாந்தென்றாளுள்ளத்துன்னையுஞ்சுமந்துகொய்த
வாய்ந்தசணபகததாதென்றனெய்சொரியழலினின்றாள். (௩௯)

பிணியவிழ்கோதையாளோர்பேதைதன்பதிதன்னூட
றணியவநதடியிலவீழ கதன்னிழலனையான்சென்னி
மணியிடைகசுணடுக வகைமஞ்ஞைனயொப்பீரெம்மைப்
பணிவதென்னெனறுநக்குப்பரிவுமேற்பரிவுசெயதாள. (௪௦)

மதுகைவாளொருவனங்கோர்மஙகைதனவடிவைநோக்கிப்
பதுமமேயடிகைகாந்தள்பயோதரஙகோஙகுகாவிப்
புதுமலர்விழிவாயாமபறபோதுநும்மூரலெப்போ
ததனைவாயதிறநதுகாட்டிப்போமினென்றடுத்துநின்றான். (௪௧)

விடைத்தனியேறன்னானோவிடலையோராவேற்கணான்முன்
கிடைத்துநும்மிடத்தென்னெஞ்சஙகெட்டுவநதொளிததுதல்குற்
றடத்திடையொளித்ததேயோதனததிடையொளித்ததோபூம்
படத்தினைததிறநதுகாட்டிப்போகெனப்பற்றிசசென்றான். (௪௨)

மாந்தளிரடியாாசாய்ப்பவனைநதபூஞ்சினைவணடனார்
கூந்தலிற்கிடந்தசெம்மற்கோதைமேலவீழ்ந்தகற்பி
னேந்திழைபவரைநீததுப்பலாநுசாநதெசசிலாகரும்
பூந்தொடிபவரைததுயகரும்பேதையாபோனறதன்றே. (௪௩)

கலிவிருத்தம்.

புலவிமைந்தாபொருள்கவாநதாரென
வலவியனனமடந்தையர்கொய்தலி
னல்விநாணமலரறறபின்கைப்பொரு
ளிலவியென்னவிளைததனகாவெலாம. (௪௪)

மையுணகணணியர்மைந்தரொடமமலா
கொயயுஞ்செல்வநுகர்ந்துகொழுஙகணு
மெய்யுந்தோயிற்கொழுநரின்வேற்றுமை
செய்யும்பொய்கைதிளைப்பசசென்றாரரோ. (௪

(௩௯) உன்னையும்என்றஉம்மை, நாயகன்கருததில் உயர்வுசிற
ப்பும்மையாகவும் - நாயகியின்கருத்தில் இறந்ததுதழீஇய எச்சவும்
மையாகவும்பொருள் பயந்துநின்றது. (௪௦) பிணி-கட்டு. பரிவு-து
ன்பம். (௪௧) மூரல்-பல். மதுகை-பலம். (௪௨) படம்-வஸ்திரம்.
(௪௩) செம்மல்-பழம்பூ. பூந்தொடியவர் என்றது-விலைமாதரை.

அன்னமன்னவராடுங்கயந்தலை
நன்னர்நீலநளினங்குமுதமென்
றின்னவன்றியெழின்முல்லைசணபகம்
பொன்னங்கோங்கமும்பூத்தது போன்றதே. (௪௬)

கலிநிலைத்துறை.

குரவவோதியர்கயந்தலைகுறுகுமுன்கயலு
மரவும்யாமையுமலவனுமன்னமுமகன்ற
பருவரால்களுமிரிந்தனபகைஞர்மேலிட்டு
வருவரேலெதிர்நிற்பரோவலியிழந்தவரே. (௪௭)

பண்ணெனுஞ்சொலார்குடைதொறும்பன்மலர்வீழ்ந்து
தண்ணெனுந்திரையலைதொறுநிரைநிரைதாக்கல
கண்ணுநீலமுமுகங்களுங்கமலமும்வாயும்
வண்ணவாம்பலுந்தத்தமின்மலைவனவனைய (௪௮)

கூழைபாசியின்விரிந்திடமலர்ந்துநீர்குடையு
மாழையுண்கணார்கொங்கையுமுகங்களுமருங்கா
சூழரும்பொடுமலர்ந்தசெந்தாமரைத்தடாகுதி
யாழ்தரங்கநீரிடைக்கிடந்தலைவனவனைய (௪௯)

தூயநீர்குடைந்தேறுந்தன்றுணைவிழைபத்துணைவன
வாயுங்கண்களும்வேறுற்றவண்ணங்கண்டெங்க
ணேயவின்னுயிரனையவளெங்குளாளென்றன்
காயும்வேறகன்றுள்முலைதுளிப்பாடிறளக்கண்ணீர். (௫௦)

மங்கைநல்லவளொருத்திநீராடுவான்மகிழ்ந்
னங்கைபற்றினளேகுவாளவன்குடைந்தேறும்
பங்கயக்கணொருத்தியைப்பார்த்தனன்சீசீ
யெங்கையேசினீராடலேனெனக்கரைநின்றாள். (௫௧)

வனைந்தபைங்கழலான்புனலாடலின்மார்பி
னனைந்தகுங்குமத்தலையெறிநளினமொட்டழுந்தப்
புனைந்தகொங்கையால்வடுப்படப்பொறித்தவள்யாரென்
றினைந்தழுங்கிநெய்சொரியெரியெனவொருத்தி. (௫௨)

---

(௪௬) முல்லை, சணபகம், கோங்கு என்பன - நீராட்டயரும் மகளிரது, பல், மேனி, தனம் இவற்றை இலக்கணையால் விளக்கி நின்றது.

(௪௯) கூழை - கூந்தல். (௫௨) மொட்டு - அரும்பு.

வீழ்ந்தகாதலன்செய்ததீயகாகியவேலாற்
போழ்ந்தநெஞ்சினுள்புலவிநோய்பொருளவன்காண
வாழ்ந்தநீரிடையழுந்துவாள்போன்றயர்ந்தயலே
தாழ்ந்தவன்னத்தைநோக்கிக்கைதாவெனவிரந்தாள். (ருங)

கரும்புபோன்மொழியாளொருகாரிகைவதனஞ்
சுரும்புசூழ்கமலங்களுட்கமலமாய்த்தோன்ற
விரும்புகாதலனையுற்றுமெலிந்தனன்மெல்ல
வரும்புமுல்லைகணடையத்தினீங்கிசென்றணைந்தான். (ருச)

களித்தகாதலன்மொக்குள்வாய்த்தன்னிழல்கணடு
தெளிதருவாணைசெய்யமாற்றுளென்றுசீறித
தளிர்க்கைநீட்டினள்கணடிலடடவினளசலதது
ளொளித்திபோவெனுவுதைத்தனள்பேதைமாதொருத்தி. (ருரு)

நாறுசுணணமென்கலவையுநானமுநதமமின
மாறிவீசிநின்றுடுவார்மாலைதாழ்கலக
தூறுபாடறவநதரததளிகவர்ந்துணப
வாறுசெல்பவாபொருள்வெளவுமரட்டரேபோல. (ருசு)

கொய்யுநீலமுங்கமலமுமகொணடுகொணடனங்க
னெய்யும்வாளியினெறிவராலெறிந்திடுமெலரைக
கையினுற்புடைத்தெறிந்தவாகதிர்முகமபடக்கண
டைதுவாணைசெயதகமகிழ்ச்சியுளாழ்வாா. (ருஎ)

வாசமென்பனிநீரொடுசுணணமுமவாரி
வீசுவாரிளம்பிடியொடுவேழமாதிரைபோற்
காசுலாந்தொடிவிலலிடகைகளாலளளிப
பூசுசாந்தவையழிந்திடப்புனிதநீரிறைப்பாா. (ருஅ)

அப்பெரும்புனறறடங்குடைநதாடுவாாயத
தொப்பருந்தனியொருமகளொருவன்றனமுகததுத
துப்பைவென்றசெநதுவரிதழ்சசெயயவாய்த்தாநீர்
கொப்பளித்தனளாம்பலநதேனெனகுடித்தான். (ருகூ)

ஆழமவ்விடைச்செல்லெலைநில்லெனவடுத்தோர்
வேழமன்னவன்விலக்குவான்போலொருவேற்க

(ருங) வீழ்தல்-விரும்பல். கைதா-கைகொடு; தாழை.
(ருரு) மொக்குள்-நீர்க்குமிழி. தன்னிழல் என்றது—மனைவியின் பிரதிபிம்பததை. (ருசு) உளறுபாடு - கவலை. அரட்டர்-குறுநில மன்னர். (ருஅ) வில் - ஒளி (ருகூ) துப்பு-பவளம். துவர்-செம்மை.

ணேமழைதன்னைக்கையால்வளைத்தேந்திவண்டறைதார்
சூழுமார்பனைத்திரதிதோடோய்ந்தவனொத்தான். (௬0)

மாசிஞனமுஞ்சூடியமாலையுமெய்யிற்
பூசுசாந்தமுமார்பமும்பொய்கைக்குக்கொடுத்து
வாசமெய்யினிலம்புயவாசமுமயங்க
வாசைமைந்தரோடிளையவரகன்கரையடைவார். (௬௧)

தையலார்சிலாங்ளைந்தநுண்டானையுட்பொதிந்த
மெய்யெலாமவெளிப்படக்கரையேறுவான்வெள்கி
மையதாபொலந்துகிலெனவன்பரைக்கூய்க்கண்
செய்யமாயனைக்கேட்குமாய்ச்சிறுமியரொத்தார். (௬௨)

உலத்தைவென்றதோளாடவருசசிவேற்பொறித்த
வலத்தகத்தொடுகுங்குமமளைந்துசெம்புனலாய
மலர்த்தடங்குடைந்தவாகுங்கோசனவட்டக்
கலத்தையொத்தனசுற்றளினுருபொத்தக்கடிக்கா. (௬௩)

பட்டும்பன்னிறக்கலிங்கமும்பன்மணிக்கலனுங்
கொட்டுஞ்சாந்தமுநானமுங்குங்குமச்சேறுங்
கட்டுந்தாமமுந்தமதுகட்டழகெலாங்கவர
மட்டுண்கோதையராடவாமனமெலாங்கவர்ந்தார (௬௪)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

காவியுங்கமலப்போதுங்கள்ளொழுகாம்பற்போது
மாவியுட்பூத்தபோலவாடியுட்பூப்பநோக்கி
யேவிரண்டன்னகண்ணாலனங்கனையேவல்கொள்ளும்
பூவிரிபொலங்கொம்பன்னார்புதுமதுநுகரப்புக்கார். (௬௫)

பொன்னினும்வெள்ளியாலும்பளிங்கினும்புலவன்செய்த
நன்னிறக்கலத்திற்கூர்வாட்டெனவாக்கிச்சேடி
மின்னனாரளித்ததேறற்சிறுதுளிவிரலிற்றெள்ளித்
துன்னிவீழ்களிவண்டோச்சித்தொண்டைபங்கனிவாய்வைப்பார்.()

(௬௧) மைந்தா என்றது—கணவரை. (௬௩) அலத்தகம்-செம்பஞ்சுக்குழம்பு.

(௬௫) காவி-நீலோற்பலம். ஏ-அம்பு. (௬௬) சிறுதுளிவிரலிற்றெள்ளி என்றது—கள்ளுணபோர் மதுவைவிரலாற் றொட்டுத்தெறித்துப் பின்னருணணும் முறைமையை. தொண்டை-கோவை.

வள்ளத்துவாள்போல்வாக்குமதுக்குடந்தன்பாற்பெய்த
கொள்ளைத்தெண்மதுவைக்கொள்ளைகொளவந்தவள்ளமீதென்
றுள்ளத்துவெகுண்டுவைவாளுன்றிமார்பிடப்பதொத்த
கள்ளைச்சூழ்காளைவண்டுசெருசசெயல்காண்பவொத்த. (சுஎ)

தணியலுண்டுள்ளஞ்சோருமொருமகடணியலுணபான்
பிணியவிழ்கோதையாளோர்பெணமகள்கலத்தில்வாக்குந்
துணிமதுத்தாரைதன்னைவாளெனததுணிந்துபேதாய்
திணிகதிரவாளால்வள்ளஞ்சிதைத்தியோவென்றுநக்காள். (சுஅ)

மலர்தொறுஞ்சிறுதேனகசித்திரிவணடுமடவார்தஙகைத்
தலனெடுத்தோசசவோடாதழீஇததடஞ்சாடிமொய்ப்ப
விலமெனப்பல்லோர்மாட்டுமிரந்திரந்தின்மைநீஙகா
தலமரும்வறியோர்வைத்தநிதிகணடாலகல்வரேயோ. (சுகூ)

உண்டவளொருத்திகள்வாயுதிக்குந்தன்முகமுஙகணணுங
கண்டுதாமரைகள்வேலைமுளைத்ததக்களையாார
மொணடுணுப்பேதைத்தும்பியம்மதுமுளரிவாாதே
னுண்டுளிசெறிவதென்னுநொடித்துகைபுடைத்துநக்காள். (எ0)

மஙகையாளொருததிதானுணடெஞ்சியமதுவுட்டோன்றுந்
திஙகளைநோக்கியென்னைப்பிரிவின்கட்டியாயசசுட்டா
யிஙகுவந்தகப்பட்டாயேயினிவிடேன்கிடததியென்று
வஙகொருவள்ளஙகொணடுசேமித்தாளருநதலசெய்யாள. (எக)

வெவ்வியநறவமுணடவிளஙகிழையொருத்திகையிற்
கெளவியவாடிதன்னிற்கருஙகயனெடுஙகட்சேப்புங
கொவ்வைவாய்விளர்ப்புநோககியென்னலஙகூட்டுணடேகு
மௌவியமனத்தான்யாரென்றயர்கின்றுளயலாரெள்ள. (எஉ)

ஒருத்திகள்ளுணகின்றுடன்னுருவமநநறவுட்டோன்ற
வொருத்தியென்னுடன்வந்துணபாள்காணெனவுணடதோழி
யொருத்திவந்தென்செய்வாடன்னுருவமுநோக்கிப்பேதா
யொருத்தியோவிருவரென்றுளசிலென்றுருத்துநக்காள். (எங)

(சுஎ) காணப என்றது—பகரவீற்றுயர் திணைப்பலர்பாற்பட
ர்க்கைவினை முற்றாதலின், காணபோர் எனப்பொருள்பயந்துநின்
றது.

(சுஅ) தணியல் - கள். (எ0) வேலை - கடல். (எக) சேமித்தல்-
சிறைப்படுத்தல். (எஉ) விளர்ப்பு-வெண்மை. கூட்டுணல் - கொள்
ளைகொள்ளல்.

சாடியுணறவமுண்டாடன்னுறுவேறுபாட்டை
யாடியுனோக்கிநானோவல்லனோவெனத்தான்கைக்கொண்
டோடினர்பிறருமுணடோவுயிரன்னான்வந்திங்கென்னைத்
தேடினென்செய்கேனென்னைததேடித்தாசேடியென்றாள். (௭௪)

களித்தவளொருத்திநின்றவாடியுட்கணவன்றன்பி
னொளித்தவனுருவுந்தானுநேர்படவுருததுநோக்கித்
துளித்தகண்ணீரளாகியேதிலாடோடோய்ந்திடப்பங
குளித்தனையிருத்தியோவென்றுரைத்தனள்கோபமூண்டாள். (௭௫)

இளம்புளிந்தயிர்விராயவின்சுவைபொதிந்தசோறு
வளம்படவிருந்தினோடுமருந்துவார்வசந்தவீணை
களம்படுமெழாலினோடுகைவிரனடத்திக்காம
னுளம்புகுந்தலைப்பவெண்ணெய்ப்பாவைபோலுருகிசசோர்வார். ()

இவ்விளவேனிற்காலத்தின்னுயிர்த்துணைவியோடுஞ்
செவ்வியசெஙகோனேமிசசெண்பகமாறனோர்நாள்
கைவ்வினைவல்லோன்செய்தகதிர்விடுகோந்தகுன்றில்
வெவ்வியவேடைநீப்பானிருந்தனன்வேறுவைகி. (௭௭)

மாந்தளிரீன்றுகோஙகுவணடளவரும்பிததணடேங
காந்தள்செஙகமலமாம்பல்சணபகஙகழுநீர்பூத்துச
சாய்ந்தமென்கொடியுநதானுந்தனியிடத்திருப்பானேரே
யாய்ந்ததோர்நாற்றந்தோன்றவசைநததுவசந்தத்தென்றல். (௭௮)

வெவ்வியவேலான்வீசும்வாசமோந்தீதுவேறு
திவ்வியவாசமாகவிருநததுதென்றலகாவில்
வெளவியவாசமன்றுகாலுக்கும்வாசமில்லை
யெவ்வியல்வாசமேயோவிதுவெனவெணணஙகொள்வான் (௭௯)

திரும்பித்தன்றேவிதன்னைநோக்கினான்றேவியைம்பா
லிரும்பித்தைவாசமாகியிருந்ததுகணடிவ்வாசஞ்

---

(௭௬) வசந்தவீணை எனறது—பாலையாழினை. எழாலஎன்றது-பெரும்பாலை எழனுள், நாகநாதம் ஆசரி, தோடி, கௌளி, காந்தாரம், செந்துருத்தி, உதயகிரிமுதலிய செம்பாலையை.

(௭௭) கைவினை - சிற்பத்தொழில். (௭௮) தளவு-முல்லை மாந்தளிர்முதலிய உவமானச்சொற்கள், மேனிமுதலிய உவமேயங்களையுணர்த்திநின்றது. (௭௯) திவ்ய—திவ்-விண்ணுலகில்,ய-பிறப்பது.

(௮௰) ஐம்பால் என்றது—முடி, கொண்டை, சுருள், குழல், பனிச்சைஎன ஐம்பகுப்பினவாயமைந்த கூந்தலை. பித்தை-கூந்தல்.

சுரும்பிற்குந்தெரியாதென்னாச்சூழ்ந்திறும்பூதுகொண்ட
தரும்பித்தைக்கியல்போசெய்கையோவெனவையங்கொண்டான்.

ஐயுறுகருத்தையாவராயினுமறிந்துபாடல்
செய்யுநாவாக்கேயின்னவாயிரஞ்செம்பொனென்றக்
கையுறைவேலானீந்தபொற்கிழிகைக்கொண்டேகி
மெய்யுணர்புலவர்முன்னாத்தூக்கினார்வினைசெய்மாக்கள். (அக)

வங்கத்தார்பொருளபோலவேறுவகையமைகேழ்விநோக்கிச்
சங்கத்தாரெல்லாந்தம்மிற்றனித்தனித்தேர்ந்துதேர்ந்து
துங்கத்தார்வேம்பனுள்ளஞ்சூழ்பொருடொவியுற்ற
பங்கத்தாராகியெயத்துப்படருறுமனத்தரானார். (அஉ)

கலிவிருத்தம்.

அந்தவேலையிலாதிசைவரில
வந்தமாணவன்மணஞ்செய்வேட்கையான்
முந்தையாசிரமமுயலுமபெறறியான்
றந்தைதாயிலான்றருமியென்றுளான். (அங)

ஒருவனன்முகநதொருவன்மாாபுறை
திருவனுடருந்தேவனுனுரு
வருவனலகன்றனைத்தனகலி
வெருவநாடிமுனவீழ்ந்துவேண்டுவான். (அச)

தந்தைதாயிலேன்றனியனாகிய
மைந்தனேன்புதுவதுவைவேட்கையேன்
சிந்தைநோய்செயுஞ்செலலதீாப்பதற்
கெந்தையேயிதுபதமென்றேததியே. (அரு)

நெடியவேதநானிறையவாகம
முடியவோதியமுறையினிறநெனும்

(அக) கிழி-முடிபபு. (அங) மாணவன்-பிரமசாரி.

(அச) ஒருவன் என்றது-தனககோர ஒப்புயர்விகந்துநின்றசிவ பெருமானை. திரு-இலக்குமி உருவருவநாலகன்றான் என்றது-மகேஸ்வரன், உருத்திரன், திருமால், பிரமன்என்னும் உருவமும், சிவம், சத்தி, நாதம், விந்து எனனும்அருவமும்; சதாசிவமென்னும் அருவுருவமுமாகிய முத்திறப்பட்ட தத்துவங்களை யதிட்டித்துநிற்கும் சிவமுதற் பிரமனீறாகிய முத்திறத்தொன்பது வர்க்கங்களிலும் வேற்றுமையின்றிக் கலந்துநின்று. அவ்வத்தொழில்களைநடத்தித், தன்னியல்பு சிறிதும் விகாரமின்றிநிற்கும் சுத்தசிவத்தை.

(அரு) செல்லல் - வறுமை.

வடிவிலில்லறவாழ்க்கையின்றிநின்
னடியருச்சனைக்கருகனாவனோ. (அசு)

ஐயயாவையுமறிதியேகொலோ
வையைநாடவன்மனக்கருத்துணர்ந்
துய்யவோர்கவியுரைத்தெனக்கருள்
செய்யவேண்டுமென்றிரந்துசெப்பினான். (அஎ)

தென்னவன்குலதெய்வமாகிய
மன்னர்கோங்குதோவாழ்க்கையின்றமிழ்
சொன்னலம்பெறசசொல்லிநல்கினா
ரின்னறீாந்தவனிறைஞ்சிவாங்கினான். (அஅ)

பொற்றளிர்சசடைப்புவனநாயகன்
சொற்றபாடல்கைக்கொண்டுதொன்னிதி
பெற்றெடுத்தவன்போன்றுபீடுறக
கற்றநாவலாககழகநண்ணினான். (அகூ)

கல்வியாளர்தநகையினீட்டினான்
வல்லையாவருமவாங்கிவாசியாச
சொல்லின்செல்வமும்பொருளுநாடிக்கியே
நல்லநல்லவென்றுவகைநண்ணினா. (கூ0)

அளக்கில்கேள்வியாரரசன்முன்புபோய்
விளக்கியக்கவிவிளம்பினார்கடன்
னுளககருத்துநேரொததலாறசிரந
துளக்கிமீனவன்மகிழ்சசிதூங்கினன. (கூக)

உணர்ந்தகேள்வியாரிவரொடொல்லைபோய்
புணர்ந்தவாயிரம்பொன்னுமின்றமிழ்
கொணர்ந்தவேதியன்கொள்கவின்றென
மணந்ததாரினான்மகிழ்ந்துநல்கினான். (கூஉ)

வேந்தனேவலால்விபுதர்தம்மொடும்
போந்துமீண்டவைப்புறம்புதூங்கிய
வாய்ந்தபொற்கிழியறுக்குநம்பியை
நேர்ந்துகீரனில்லெனவிலக்கினான். (கூங)

(கூங) விபுதர் என்றது—தெய்வத்தன்மை பொருந்திய சங்கப் புலவரை.

குற்றமிக்கவிக்கென் றுகூறலுங்
கற்றிலானெனேகாலம்வெம்பசி
யுற்றவன்கலத்துணை னுமெல்லிலைகைப்
பற்றவாடிஞன்பண்புபற்றிஞன். (௯௪)

உலர்ந்தநெஞ்சுகொண்டோதுங்கிநாயக
னலந்தருங்கழனணணிஞனவன்
மலர்ந்தபாடல்கொணடறிஞாவைகிடத்
தலர்ந்தசிந்தைகொணடடைந்தமைந்தனே. (௯௫)

செய்யுளகொணடுபோய்த்திருமுன்வைத்துளப்
பையுள்கொணடவப்பனவனென்னைநீ
மையுள்கணடவிவ்வழுவுபாடலைக்
கையுணல்கிஞய்கதிபிலேற்கெரு. (௯௬)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

வறுமைநோயபிணிப்பப்பனனுள்வழிபடுமடியேனின்பாற்
பெறுபொருளிழந்தேனென் றுபேசிலேன்யாக்குமேலாங
கறைகெழுமிடற்றோய்நின்றன்கவிக்குற்றஞ்சில்வாழ்நாட்சிற்
றறிவுடைப்புலவாசொன்னலாருனைமதிக்கவல்லார். (௯௭)

எந்தையிவ்விகழ்ச்சிநின்னதல்லதையெனக்கியாதென்னுச்
சிந்தைநோயுழந்துசைவச்சிறுவனின்றிரங்கயார்கரும்
பந்தமும்வீடுமேவேதப்பனுவலுமபயனுமான
சுந்தரவிடங்கனங்கோபுலவனுய்த்தோற்றஞ்செய்தான். (௯௮)

கணடிகைமதாணியாழிகதிாமுடிவயிரமவேய்ந்த
குணடலங்குடிகொணடாகத்தழகெலாங்கொள்ளைகொள்ளத்
தணடமிழ்மூன்றும்வலலோன்முனெனக்குறியிட்டாங்கே
புண்டரநுதலிற்பூததுப்பொய்யிருளகிழித்துத்தள்ள. (௯௯)

விரிகதிர்ப்படாத்திற்போர்த்தமெய்ப்பையுளடங்கிப்பக்கத்
தெரிமணிக்கடகத்திணடோளிளையவரடைப்பையோடு
குருமணிக்களாஞ்சியம்பொற்கோடிகந்தாங்கமுத்தாற்
புரிமதிக்குடைக்கீழ்ப்பொற்காற்கவரிபால்புரணடுதுள்ள. (௧00)

சொல்வரம்பிகந்தபாதமென்பதுதோன்றவேத
நல்லபாதுகையாய்ச்சூடநவின்றனகற்றுப்பாட

(௯௫) அவன்என்றது - சோமசுந்தரக்கடவுளை.
(௯௬) பையுள் - கவலை. (௯௯) பொய்யிருள்-மலவிருள்.

வல்லவர்மறையினாறுமனுமுதற்கலைபோற்பின்பு
செல்லநூலாய்ந்தோர்வைகுந்திருந்தவைக்களத்தைச்சேர்ந்தான். ()

ஆரவைகுறுகிநேர்நின்றங்கிருந்தவரைநோக்கி
யாரைநங்கவிக்குக்குற்றமியம்பினாரென்றாமுன்னங்
கீரனஞ்சாதுநானேகிளத்தினேனென்றானின்ற
சீரணிபுலவன்குற்றம்யாதெனத்தேராக்கீரன். (௧0௨)

சொற்குற்றமின்றுவேறுபொருட்குற்றமென்றான்றூய
பொற்குற்றவேணியண்ணல்பொருட்குற்றமென்னையென்றான்
றறகுற்றம்வருவதோரான்புனைமலர்சசார்பாலன்றி
யறகுற்றகுழற்குநாறறமிலலையேயெனறானையன். (௧0௩)

பஙகயமுகமென்கொஙகைப்பதுமினிகுழலோவென்ன
வஙகதுமனைததேயென்றானாலவாயுடையானறெய்வ
மஙகையர்குழலோவென்னவன்னதுமந்தாரத்தின்
கொஙகலரளைந்துநாறுஙகொள்கையாறசெய்கைததென்றான். ()

பரவிநீவழிபட்டேததுமபரஞ்சுடர்திருககாளததி
யரவுநீர்சசடையார்பாகத்தமாந்தஞானப்பூஙகோதை
யிரவினீர்ஙகுழலுமற்றோவெனவஃதுமற்றேயென்று
வெருவிலான்சலமேமுற்றசசாதிகதானவிளைவுநோக்கான். (௧0௪)

கற்றைவார்சடையானெற்றிக்கணணினைசசிறிதேகாட்டப்
பற்றுவானினனுமஞ்சானும்பராபதிபோலாக
முற்றுநீர்கணணானுலுமொழிந்தநும்பாடல்குற்றங
குற்றமேயென்றான்றன்பாலாகியகுற்றந்தேரான். (௧0௫)

கலிநிலைத்துறை.

தேய்ந்தநாணமதிக்கணணியானுதல்விழிசசெந்தீப்
பாய்ந்தவெம்மையிற்பொறாறுபொறபஙகயத்தடத்து
ளாய்ந்தநாவலன்போய்விழுந்தாழ்ந்தனனவனைக்
காய்ந்தநாவலனிம்மெனத்திருவுருக்கரந்தான். (௧0௬)

தருமிக்குப்பொறகிழியளித்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆக படலம் ௬௧ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௨௫௩௧.

---

(௧0௧) மறையினாறும் என்றது-சிட்சைமுதலியசடஙகஙகளை.
(௧0௨) ஆரவை - நிறையவை.
(௧0௩) பொற்குற்றவேணி என்றதில்-குற்றஎன்பது குறுகிய
வென்னும் பொருளது. (௧0௪) மந்தாரம்-பஞ்சதருக்களிலொன்று.

உ

சிவமயம்.

ஐம்பத்துமூன்றாவது,

கீரனைக்கரையேற்றியபடலம்.

கலிநிலைத்துறை.

மாரனைப்பொடிகண்டவனந்தணமைந்தனுக்
காரநற்கனகக்கிழியீந்ததறைந்தன
மேரணத்திரள்சூழ்மலரோடையிடத்தினுங
கீரனைக்கரையேற்றியவாறுகிளத்துவாம். (௧)

தாழ்ந்தவேணியனெறறிமுளைததழற்கணாற்
போழ்ந்தநாவலனுடகபஙகயப்பொய்கைவாய்
வீழ்ந்தரும்படாவேலையில்வீழ்ந்தனன்விம்முறச்
சூழ்ந்தநாவலர்கணடுபொருது துளஙகுவார். (௨)

ஏன்றவேந்தனிலாக்குடியீட்டமுமின்கதிர்
கான்றநாயகமாமணிபோகியகணடியு
மான்றஞானமிலாதவர்கல்வியுமானதே
சான்றகீரனிலாதவைகூடியசஙகமே. (௩)

ஐயசொற்பொருடனவடிவானவராலவாய்
மைதழைத்தமிடற்றினர்தம்மொடும்வாதுதான்
செய்தவிப்பிழையோபெரிதெப்படிதீருமோ
யுய்வதற்புதமேயெனயாவருமுன்னினார். (௪)

எய்திவெள்ளிமலைபெயாத்தானுமிறுத்ததன்
கையில்வீணைதொட்டின்னிசைபாடககனிந்தவன்
செய்ததீஙகுபொறுததது மனறிததிணடேரொடு
மொய்கொள்வாளுஙகொடுததனன்புணணியமூர்த்தியே. (௫)

யாவராலுமகற்றரிதிப்பிழையாவர்க்குந்
தேவராமவரேதிருவுள்ளந்திரும்பினாற்
போவதேயிதுவேதுணிபென்றுபுகன்றுபோய்ப்
பாவலோர்பரன்றாணிழலிற்பணிந்தேததுவார் (௬)

திருத்தனேசரணஞ்சரணம்மறைசசென்னிமே
னிருத்தனேசரணஞ்சரணந்நிறைவேதனா
லருத்தனேசரணஞ்சரணந்திருவாலவா
யொருததனேசரணஞ்சரணஙகளுனக்குநாம். (௭)

(௭) திருத்தன் - விசுத்ததேகமுடையவன்.

பாயுமால்விடைமேல்வருவோர்பல்லுயிர்க்கெலாந்
தாயுந்தந்தையுமாகுநின்றண்ணளிதாமரைக்
சேயுமாதவன்போனல்லதீயவியற்றினார்க்
காயுமின்பமுந்துன்பமுமாக்குவதாதலால். (௮)

அத்தகற்றசெருக்கினறிவழிகீரனின்
வித்தகக்கவியைப்பழுதென்றவிதண்டையான்
மத்தகக்கண்விழித்துவெதுப்பின்மலர்ந்தபொன்
முத்தகக்கமலத்திடைவீழ்முழுகெகினாய். (௯)

இருணிறைந்தமிடற்றடிகேளினியிப்பிழை
கருணைசெய்துபொருத்தருளென்றுகபிலனும்
பரணனும்முதலாகியபாவலர்யாவருஞ்
சரணமென்றுவிழுந்திறந்தாரடிசாரவே. (௧௦)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அக்கீரவேலையாலமயின்றவெங்கருணைவள்ள
லிக்கீரமழலைத்தீஞ்சொலிறைவியோடெழுந்துபோந்து
நக்கீரன்கிடந்தசெம்பொனளினப்பூந்தடத்துஞாங்கர்ப்
புக்கீரமதுரத்தீஞ்சொற்புலவர்தங்குழாத்துணின்றான். (௧௧)

அனற்கணானோக்கினான்பின்னருட்கணானோக்கவாழ்ந்த
புனற்கணைகிடந்தகீரன்பொறிபுலன்கரணமெல்லாங்
கனற்கணார்தமவேயாகக்கருணைமாகடலிலாழ்ந்து
வினைக்கணையெடுத்தயாக்கைவேறிலன்புருவமானான். (௧௨)

போதையாருலகமீன்றபுனிதையார்பரஞானப்பூங்
கோதையார்குழற்குத்தீங்குகூறியகொடியநாவின்
றீதையார்பொறுப்பரேயோவவரன்றித்திருக்காளத்திக்
காதையார்குழையினாரைககாளத்திகைலையென்றே. (௧௩)

எடுத்தசொன்மாறிமாறியிசையநேரிசைவெண்பாவாற்
றொடுத்தவந்தாதிசாத்தத்துணைச்செவிமடுத்துநேர்வந்

---

(௯) விதண்டை - பிறர்கூறுங் கூற்றாலக் கூற்றை மறுத்துத் தன்னுட்கோளை நாட்டல்.

(௧௧) கீரம்-பால்; இதுக்ஷீரமென்பதின்றிரிபு. இக்கு-கரும்பு. நக்கீரன் - உயர்ந்தசொல்லையுடையவன். (௧௩) போதம்-ஞானம்.

(௧௪) எடுத்தசொன்மாறிமாறி என்றது - ஒருபாசுரத்தில்கைலையையும், மற்றொரு பாசுரத்தில் காளத்தியையும், சிறப்பித்துப் பாடியதை.

தடுத்தவன்கையைப்பற்றியகன்கரையேற்றினார்தாள்
கொடுத்தெழுபிறவிவேலைக்கொடுங்கரையேற்றவல்லார். (௧௪)

கைதந்துகரையேறிட்டகருணையங்கடலைத்தாழ்ந்து
மைதந்தகயற்கணாளை வந்தித்துத்தீங்குநன்கு
செய்தந்தோர்க்கிகலுமன்புஞ்செய்தமைபொருளாசசெய்யுட்
பெய்தந்துபாடுகின்றான்பிரானருணாடுகின்றான். (௧௫)

அறனிலானிழைத்தவேள்வியழித்தபேராண்மைபோற்றி
மறனிலாத்தணடிக்கீந்தமாணபெருங்கருணைபோற்றி
கறுவிவீழ்கூற்றைக்காயந்தகனைகழற்கமலம்போற்றி
சிறுவனுக்கழியாவாழ்நாளளித்தருளசெய்திபோறறி. (௧௬)

சலந்தரனுடலங்கீணடசக்கரப்படையாய்போற்றி
வலநதருமதனைமாயோனவழிபடககொடுததாய்போற்றி
யலர்ந்தசெங்கமலப்புத்தேணடுசிரமரிந்தாயபோற்றி
சிலந்தியைமகுடஞ்சூட்டாவரசருளசெல்வம்போற்றி. (௧௭)

திரிபுரம்பொரியநக்கசேவகமபோறறிமூவர்க
கருளியதலைமைபோற்றியனங்கனையாகந்தீய
வெரியிடுநயனமபோறறியிரதிவநதிரப்பமீளக
கரியவன்மகனுக்காவியுதவியகருணைபோறறி. (௧௮)

நகைததிடவாநதவந்தநகுசிரநதிருகிவாங்கிச
சிகைத்திருமுடிமேலவைததிணடிறல்போற்றிகோயி
லகத்தவிசுடரைத்தூணடுமெலிக்கரசாளமூன்று
சகத்தையுமளிததேவாதமபிரான்சரணமபோற்றி. (௧௯)

பொருப்பகழ்ந்தெடுததோனசென்னிபுயமிறமிதித்தாய்போற்றி
யிருக்கிசைத்தவனேபாடவிரங்கிவாளகொடுததாய்போற்றி
தருக்கொடுமிருவர்தேடததழற்பிழம்பானாயபோறறி
செருக்குவிட்டவரேபூசைசெய்யநோகின்றாயபோற்றி. (௨௦)

பருங்கைமால்யானையேனம்பாயபுலியரிமான்மீன
மிருங்குறள்யாமைகொணடவிகல்வலிகடநதாய்போற்றி

---

(௧௫) பெய்தந்து - அமைத்து. (௧௬) அறனிலான் - தக்கன். சண்டி - சண்டேசுரநாயனார். (௧௮) மூவர் என்றது-வித்துன்மாலி, தாருகாக்கன், கமலாக்கனென்னுந்திரிபுராதிகளை. கரியவன்-திருமால். (௧௯) நகுசிரம் - வெண்டலை.

சூரங்குபாம்பெறும்புநாரைகோழியாணலவன்றேரை
ஈருங்குரீஇக்கழுகினன்புக்கிரங்கியகருணைபோற்றி. (உக)

சாலநானிழைத்ததீங்குக்கென்னையுந்தண்டஞ்செய்த
கோலமேபோற்றியஞ்சிக்கொடியனேன்றொடுத்தபுன்சொன்
மாலைகேட்டென்னையாண்டமலைமகணமணாளபோற்றி
யாலவாயடிகள்போற்றியம்மைநின்னடிகள்போற்றி. (உஉ)

கலிநிலைத்துறை.

ஆவலந்தனேனடியனேற்கருளருளென்றுக்
கோவமும்பிரசாதமுங்குறித்துரைபனுவற்
பாவலங்கலாற்பரனையும்பங்கிலங்கயற்கட்
பூவைதன்னையுமுறைமுறைபோற்றியென்றேத்தா. (உங)

தேவதேவனைப்பின்பெருநதேவபாணியொடுந்
தாவிலேழிசையேழுகூற்றிருக்கையுஞ்சாததிப்
பூவர்சேவடிசென்னிமேற்பூப்பவீழ்ந்தெழுந்தான்
பாவலோர்களுந்தனித்தனிதுதித்தனர்பணிநதார். (உச)

துதித்தகீரனுக்கின்னருள்சுரந்துநீமுன்போன்
மதித்தநாவலர்குழாத்திடைவதியெனமறைநா
லுதித்தநாவினூர்கருணைசெய்துருக்கரந்தயன்சேய்
விதித்தகோயில்புக்கமர்ந்தனர்விளங்கிழையோடும். (உரு)

கற்றகீரனுங்கலைஞருங்கழகமண்டபத்தி
லுற்றவாடகக்கிழியறுத்தந்தணற்குதவிக்
கொற்றவேந்தனும்வரிசைகள்சிலசெயக்கொடுப்பித்
தற்றநீங்கியகல்வியின்செல்வராயமர்ந்தார். (உசா)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

சண்பகமாறனென்னுந்தமிழாதம்பெருமான்கூட
லம்பகநுதலிஞனையங்கயற்கண்ணிஞளை
வம்பகநிறைந்தசெந்தாமரையடிவந்துதாழ்ந்து
நம்பகநிறைந்தவன்பாற்பல்பணிநடத்திவைகும். (உஎ)

கீரனைக்கரையேற்றியபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் சுஉ - க்கு திருவிருத்தம் - உருசுசு.

(உஉ) மாலை-திருவந்தாதி. (உங) பனுவல்-கோபப்பிரசாதம்.
(உச) ஏழிசைஎன்றது - சப்தசுரங்களை.
(உரு) அயன்சேய் - விஸ்வகர்மன்.

சிவமயம்.

ஐம்பத்துநான்காவது,

கீரனுக்கு இலக்கணமுபதேசித்தபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

கொன்றையந்தெரியல்வேய்ந்தகூடலையபெருமான்செம்பொன்
மன்றலங்கமலத்தாழ்ந்துவழிபடுநாவலோனை
யன்றகன்கரையேறிட்டவருளுரைசெய்தேமிப்பாற்
றென்றமிழனையான்றேறத்தெருட்டியதிறனுஞ்சொல்வாம். (க)

முன்புநான்மாடக்கூடன்முழுமுதலானையாற்போ
யின்புறவறிஞரீட்டந்தெய்தியாங்குறையுங்கீரன்
வன்புறுகோட்டந்தீர்ந்துமதுரையெம்பெருமான்றாளி
லன்புறுமனத்தனாகியாய்ந்துமற்றிதனைச்செய்வான் (உ)

கட்டவிழ்கடுக்கையண்ணலகத்தணிருலவிந்தகாளை
மட்டவிழ்மலரோனாலுமாயவனாலுமாகாகப்
பட்டவனல்லனன்றோநல்விழிப்படுநீநம்மைச
சுட்டபோதுருப்பந்தீர்ந்துகாத்தத்திசுவணகஞ்சம (ங)

இப்பெருந்தடமேயெம்மையெம்மையுங்காப்பதென்றுக்
கப்பிலாமனத்தானமூன்றுகாலமுமூழ்கிமூழ்கி
யப்பனையாலவாயெம்மடிகளையடியார்சேம
வைப்பினையிறைஞ்சிநித்தம்வழிபடுநியமம்பூண்டான். (ச)

மையறுமனத்தானார்துவழிபடுநியமந்தோகுகிய
பையரவாரம்பூண்டபரஞ்சுடர்மாடக்கூட
லையனுமனையனாகியகமகிழ்ந்தவனுந்தொன்று
செய்யநன்கருணைபூத்துத்திருவுளத்திதனைத்தேர்வான். (ரு)

இலக்கணமிவனுக்கின்றுந்தெளிகிலவிதனாலாய்ந்த
நலத்தசொல்வழுவசசொலென்பதறிகிலனவைநீகேள்விப்
புலத்தவர்யாரைக்கொண்டுபோதித்துமிவனுக்கென்று
மலைத்தனுவளைத்தமுக்கணமனனவனுன்னுமெல்லை (சு)

(க) தமிழ்-கருவியாகுபெயராய நூலினமேல் நின்றது.

(உ) கோட்டம்-மாறுபாடு (ங) சுவணகஞ்சம்-பொற்றாமரை.

(ச) கப்பிலாமனம்-பிளவுபடாதமனம்; எனவே ஒன்றுபட்ட மனம் என்பதுபொருள்.

பங்கயசெங்கைகூப்பிப்பாலினேர்மொழியாள்சொல்வா
ளங்கணுவங்கைநெல்லிக்கனியெனவனைத்துங்கண்ட
புங்கவாநினதுசங்கைக்குத்தரம்புகலவல்லா
ரெங்குளாரேனுமென்னெஞ்சுதிப்பதொன்றிசைப்பேனையா. (௭)

பண்டொருபோதுவெள்ளிப்பனிவரையிடத்துன்பாங்கர்ப்
புண்டவிழ்குலிசக்கோமானபூமகனமாயப்புத்தே
ளண்டருஞ்சனகனாதியருந்தவர்பிறருமீண்டிக்
கொண்டனரிருந்தாரிந்தக்குவலயம்பொறாதுமாதோ. (௮)

தாழ்ந்ததுவடகீழெல்லையுயர்ந்ததுதென்மேறெல்லை
சூழ்ந்ததுகண்டுவானோர்தொழுதுனைப்பரவியைய
வாழ்ந்திடுமரவம்பூண்டோயொருவனின்னொப்பானங்கே
வாழ்ந்திடவிடுத்தாலிந்தவையநேர்நிற்குமென்றார். (௯)

பைத்தலைபுரட்டுமுந்நீர்ப்பெளவமுண்டவனேயெம்மை
யொத்தவனனையான்வாழ்க்கைக்குரியளாகியவுலோபா
முத்திரையிமவானபெற்றமுகிழ்முலைக்கொடியொப்பாளென்
றத்திருமுனியைநோக்கியாயிடைவிடுத்தாயன்றே. (௧௦)

விடைகொடுபோவாரென்னறைவேண்டினனேகுந்தேயத்
தொடைபெறுதமிழ்நாடென்றுசொல்லுபவந்தநாட்டி
னிடைபயின்மனிதரெல்லாமின்றமிழாய்ந்துகேள்வி
யுடையவரென்பகேட்டாங்குத்தரமுரைத்தல்வேண்டும். (௧௧)

சித்தமாசகலவந்தசெந்தமிழியனூறனை
யத்தனேயருளிச்செய்தியென்றனனனையான்றேற
வைத்தனைமுதனூறன்னைமற்றதுதெளிந்தபின்னு
நித்தனேயடியேனென்றுநின்னடிகாண்பேனென்றான். (௧௨)

கடம்பமாவனத்திலெம்மைக்கண்டனையிறைஞ்சியுள்ளத்
திடம்பெறயாதுவேட்டாயவையெலாமெம்பாற்பெற்றுத்
திடம்பெறமலயத்தெய்திருக்கெனவிடுத்தாய்சென்று
குடம்பெறுமுனியுமங்கேயிருக்கின்றான்கொடியினோடும். (௧௩)

இனையதுன்றிருவுள்ளத்துக்கிசைந்ததேலிவற்குக்கேள்வி
யனையமாதவனைக்கூவியுணர்த்தெனவணங்குகூற
வினையநாணிகழ்ச்சியெல்லாமறந்திடாதின்றுசொன்னா
யனையதேசெய்துமென்னாவறிவனைநினைந்தானையன். (௧௪)

---

(௯) உளழ்த்தல் - கருதல. (௧௦) பைத்தல் - பரத்தல்.
(௧௩) கொடி என்றது—உலோபாமுத்திரையை.
(௧௫) அஞ்சலி - கூப்புகரம்.

கலிநிலைத்துறை.

உடையநாயகன் றிருவுளமுணர்ந்தனனமுடிமே
லடையவஞ்சலிமுகிழ்த்தனனருந்தவவிமானத்
திடைபுகுந்தனன்பனனியோடெழுந்தனனகல்வா
னடையனுகிவந்தடைந்தனனற்றமிழ்முனிவன். (௧௫)

இயங்குமாதவத்தேரினும்பன்னியோடிழிந்து
புயங்கனுலயம்புகுந்துநாற்புயம்புடைகிளைத்துத்
தயங்குசெம்பவளாசலந்தனனையுமதன்பால்
வயங்குமிந்திரநீலமாலவரையையும்பணியா. (௧௬)

பெருகுமன்புளந்துளும்பமெய்யானந்தம்பெருக
வருகிருந்தனனுவயிறகீரனுமம்பொன்
முருகவிழுந்ததாமரைபடிந்திறைவனைமுன்போ
லுருகுமன்பினுலிறைஞ்சுவாளெனல்லைவந்தடைந்தான். (௧௭)

இருந்தமாதவச்செல்வனையெதிர்வரநோக்கி
யருந்தவாவிவற்கியற்றமிழுமைந்திலவெம்பாற்
றெரிந்தநீயதையரிறபத்தெருட்டெனப்பிணியு
மருந்துமாகியபெருந்தகைசெய்யவாயமலர்ந்தான். (௧௮)

வெள்ளைமாமதிப்பிளவணிவேணியங்கருணை
வள்ளலாரபணிசிரத்தினுமனத்தினுந்தாங்கிப்
பள்ளமேழையும்பருகினேன்பணியுநக்கீர
னுளளமாசறவியாகரணத்தினையுணர்த்தும். (௧௯)

இருவகைப்புறவுரைதழீஇயெழுமதமொடுநாற்
பொருளொடும்புணர்ந்தையிருகுற்றமும்போக்கி
யொருவிலையிரண்டழகொடுமுத்தியெண்ணுன்கு
மருவுமாதிநூலினைத்தொகைவகைவிரிமுறையால். (௨௦)

(௧௬) புயங்கன - கருமபாமபையணிநத சிவபெருமான். பவள மலை நீலமலை என்றது—சிவபெருமானையும் உமாதேவியையும்.

(௧௮) பிணியுமருந்துமாகி என்றது—தம தாணைவழி யொழுகாத உயிர்களுக்கு நோயும், அவ்வழியினிற்பவர்க்கு மருந்துமாகி நிற்றலை.

(௧௯) பள்ளம்-கடல். (௨௦) புறவுரை-நூல்நுதலிய பொருளல்லாதவை; எனவேபாயிரம் என்பதுபொருள். எழுவகைமதமாவன, உடன்படல்முதலியன. நாற்பொருளாவன, அறம், பொருள், இன்பம், வீடு. ஐயிருகுற்றமாவன-குன்றக்கூறல் முதலியன. ஐயிரண்டழகாவன-சுருங்கச்சொல்லன்முதலியன. உத்தி எண்ணுன்காவன: நுதலிப்புகுதல்முதலியன. ஆதிநூல் - முதனூல்.

கருத்துக்கண்ணழிவாதியகாண்டிகையானும்
விருத்தியானுநூற்கிடைப்பொருளைக்கறவிளக்கித்
தெரித்துரைத்தனனுரைத்திடுதிறங்கண்டுநூலி
னருத்தமேவடிவாகியவாதியாசிரியன். (உக)

தருக்குமின்பமுங்கருணையுந்தழையமாதவனைத்
திருக்கரங்களான்மகிழ்ச்சியுட்டிளைத்திடத்தழுவிப்
பெருக்கவேண்டியபேறெலாம்பெற்றுநல்கி
யிருக்கையிற்செலவிடுத்தனனாலவாயிறைவன். (உ௨)

பொன்னனாளொடுங்குறுமுனிவிடைகொடுபோன
பின்னையாருயிர்க்கிழத்திதன்பிரானைநேர்நோக்கி
யென்னைநீயிவற்குணர்த்திடாசித்தவப்பொதியின
மன்னனானுணர்த்தியதெனமதுரைநாயகனும். (உ௩)

தன்னைநித்தலும்வழிபடுந்தகுதியோர்சாலப்
பொன்னளிப்பவாதொடுத்தமற்சரமிலாப்புனிதா
சொன்னசொற்கடவாதவாதுகடவிர்நெஞ்சத்
தின்னவர்க்குநூல்கொளுத்துவதறனெனவிசைப்ப (உ௪)

இவனெடுத்தமற்சரத்தினால்யாமுணர்த்தாத
தவனைவிட்டுணர்த்தினமெனச்சாற்றினன்கேட்டுக்
கவலைவிட்டகமகிழ்ச்சிகொண்டருந்தனள்கதிர்கா
னவமணிக்கலம்பூத்ததோர்கொடிபுரைநங்கை. (உ௫)

கற்றகீரனும்பின்புதான்முன்செய்தகவிகண
முற்றுமாய்ந்தசொல்வழுக்களுமவழாமைமுடிபு
முற்றுநோக்கினனறிவின்றிமுழுதொருங்குணர்ந்தோன்
சொற்றபாடலிற்பொருள்வழுச்சொலவினனென்னா. (உ௬)

மறையினந்தமுந்தொடாததாணிலந்தொடவந்த
நிறைபரஞ்சுடர்நிராமயநிருத்தநிற்குப்பிழைத்தேன
சிறியகேள்வியோர்கழிபெருஞ்செருக்குடையோரென்
றறிஞர்கூறியபழஞ்சொலென்னளவிற்றேயம்ம. (உ௭)

அட்டமூர்த்திதன்றிருவடிக்கடியனேன்பிழைக்கப்
பட்டதீங்கினுமெனையவனுதல்விழிப்படுதீச

(உக) கண்ணழிவு-பதசசேதம். துளக்கம்-சந்தேகம்.
(உ௨) மாதவன்-அகத்தியமுனிவர். (உ௩) பொன்னனாள் என்றது—உலோபாமுத்திரையை. உ௪. மற்சரம்-அழுக்காறு.
(உ௭) மறையினந்தம்-உபநிடதம். (உ௮) விழுமம்-துன்பம்.

சட்டதன்றியென்னெஞ்சமுஞ்சுடுவதேயென்றென்
றுட்டதும்பியவிழுமநோயுவரியுளாழ்ந்தான். (உ அ)

மகவையீன்றதாய்கைததிமெருந்துவாய்மடுத்துப்
பகைபடும்பிணியகற்றிடும்பான்மைபோலென்னை
யிகலிழைத்தறிவுறுத்திஞய்க்கேழையேன்செய்யத
தகுவதியாதெனவரம்பிலாமகிழ்சசியுட்டாழ்ந்தான். (உகூ)

மாதவன்றனக்காலவாய்மன்னவனருளாற்
போதகஞ்செய்தநூலினைப்புலவரேனோர்க்கு
மாதரஞ்செயக்கொளுத்தியிட்டிருந்தனனமலன்
பாதபஙகயமூழ்கியபத்திமைசகீரன் (௩௦)

கீரனுக்கு இலக்கணமுபதேசித்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் ௫௪-க்கு - திருவிருத்தம் - உ௫௬௬.

ஐம்பத்தைந்தாவது,

சங்கத்தார் கலகந்தீர்த்தபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம.

காமனைப்பொடியாககணடகணணுதறெனனூலகீர
நாமநற்புலவற்கீந்தாலயிறுபொலம்பூவ னொன்றைத
தாமனசசஙகததுளளாரதலை ததொறறநதேற
வூமனைக்கொணடுபொடலுணாத்தியவொழுககுஞ்சொல்வாம் (க)

அந்தமில்கேள்விபோரெணணறுவரும்வேறுவேறு
செந்தமிழ்செய்துதமமிறசெருககுறுபெருமைகூறித
தந்தமினமாறுய்த்தகதந்தராதரமளககவல்ல
முந்தைநூன்மொழிந்தவாசான்முன்னர்வந்தெய்தினோரே (உ)

தொழுதனரடிகள்யாஙகொடுத்தவிப்பாடறம்முள்
விழுமிதுந்தீதுந்தூக்கிவேறுபாடளந்துகாட்டிப்
பழுதறுதகையந்தீரப்பணிகெனப்பணிந்தார்கேட்டு
முழுதொருஙகுணர்ந்தவேதமுதல்வனுமுக்கணமூர்த்தி. (௩)

(௩௦) நூல் இறையனாரகப்பொருள்.

(உ) எண்ணறுவராவார்—சஙகப்புலவர் நாற்பத்தெண்மர். ஆசான் என்றது—சோமசுந்தரக்கடவுளை.

இருவருந் தருவனீண்டவெரியழற்றூணிற்றோன்று
முருவெனவறிவானந்தவுண்மையாயுலகுக்கெல்லாங்
கருவெனமுளைத்தமூலவிலிங்கத்துணின்றுங்காண்டற்
கரியதோர்புலவனாகித்தோன்றியொன்றருளிச்செய்வான் (௪)

கலிவிருத்தம்.

இம்மாநகருள்ளானொருவணிகனறனபதியென்
றம்மாநிதிக்கிழவோன்மனைகுணசாலினியனையாள்
தம்மாதவப்பொருட்டால்வெளிற்றறிவாளரைத்தழுவும்
பொய்யமமாசறவினன்போலவதரித்தானொருபுத்தேள். (௫)

ஓயாவிறன்மதனுக்கிணையொப்பானவனாமச்
சேயாமவனிடைநீருரைசெய்யுட்கவியெல்லாம்
போயாவமின்னையானதுபுந்திக்கிசைந்தானன்
றுயாவருமதிக்குந்தமிழதுவேயெனவறைந்தான். (௬)

வன்றண்மழவிடையாயவனமணிவாணிகனாம
னென்றூலவன்கேட்டங்ஙனமிப்பாடலிற்கிடக்கு
நன்றானவுந்தீதானவுநயந்தாயந்தனறன்மை
குன்றாவகையறிவானெனமனமுற்றிடயகூத்தன். (௭)

மல்லார்தடம்புயவாணிகமைந்தன்றனக்கிசையச்
சொல்லாழமும்பொருளாழமுமங்கண்டான்முடிதுளக்காக்
கல்லார்புயம்புளகித்துளங்களிதூங்குவன்கலக
மெல்லாமகன்றிடுமுங்களுக்கெனறூலயஞ்செனறன். (௮)

பின்பாவலரெல்லாமபெருவணிகக்குலமானியை
யன்பாலழைத்தேகித்தமதவையத்திடையிருத்தா
நன்பான்மலர்நறுஞ்சாந்துகொணடருச்சித்தனாரயந்தே
முன்பாலிருந்தருந்தீந்தமிழ்மொழிந்தாரவைகேளா. (௯)

மகிழ்ந்தான்சிலர்சொல்லாழ்ச்சிமைமகிழ்ந்தான்சிலர்பொருளை
யிகழ்ந்தான்சிலர்சொல்லைப்பின்னையிகழ்ந்தான்சிலர்பொருளைப்

---

(௪) கரு என்றது—மேருமுதலிய திவ்யக்ஷேத்திரங்களி லெழுந்தருளிய அருட்குறியினை; அல்லது உலகத்தோற்றத்திற்குக் காரணமாய்நின்ற வெனப்பொருள் கோடலுமொன்று.

(௫) வெளிற்றறிவு-மந்தபுத்தி. பொய் - அஞ்ஞானம். ஒருபுத்தேள் என்றது—முருகக்கடவுளை; இதனைவலைவீசியபடலத்தினும். இறையனாரகப்பொருள் நக்கீரர் உரையிலும் காணக.

(௬) ஆடல் - சொல்லல்.

புகழ்ந்தானசிலர்சொல்லின்பமும்பொருளின்பமுமொருங்கே
திகழ்ந்தான்சிலர்சொற்றிண்மையும்பொருட்டிணமையுந்தேர்ந்தே.

இததன்மையனுகிககலைவல்லோர்தமிழெல்லாஞ்
சிததங்கொடுதெருட்டுஞ்சிறுவணிகன்றெருளகீரன
முத்தண்டமிழ்கபிலன்றமிழ்பரணன்றமிழ்மூன்று
மததன்மையனறியுநதொறுமறியுந்தொறுமெலலாய. (கக)

நுழைந்தான்பொருடொறுஞ்சொற்றொறுநுணுகுஞ்சுவையுணடே
தழைந்தானுடல்புலனைந்தினுநதனிததான்சிரம்பனிததான்
குழைநதானவிழிவழிவேலையுட்குளிததான்றனையளிததான்
விழைந்தான்புரிதவப்பேறறினைவிளைததான்களிதிளைந்தான். ()

பல்காசொடுகடலிற்படுபவளஞ்சுடாதரள
மெலலாநிறுததளப்பானெனவியலவாணிகுமரன
சொலலாழுமபொருளாழமுநதுலைநாவெனததூககி
நலலாறறிபுலவோாகளுநட்டாரிகலவிட்டாா. (கங)

அறுசீரடியாசிரியவிருததம.

உலகினுட்பெருகியந்தவொணடமிழ்மூன்றுமபாடற
றிலகமாயசசிறநதவாயந்ததெயவநாவலருநதஙகள
கலகமாநவைபிறநீந்துகாசறுபனுவலாய்ந்து
புலமிகுகோட்டிசெய்துபொலிநதனரிருநதாாபோலும். (கச)

சஙகததாாகலகநதீாததபடலம முறறிற்று.

ஆ படலம் ருச - கரு திருவிருததம - உருகo.

(கஉ) பொருடோறும எனறது—காமம, கருணை, நகை, வீரம், உருத்திரம, அசசம, குறிப்பு, வியப்பு சாநதம்என ஒன்பான்வகைப் பட்டபொருட்சுவைகளை. சொற்றொறும் என்றது - குணம், அலங காரம் என்னும சொறசுவைகளை. புலனைந்தினுந் தனித்தான் என் றது-சத்தாதியைம்புலஙகளுள் சததததின்வழியே நின்றமையை.

(கங) காசு - மணி.

(கச) தமிழ் மூன்றுவன - நககீரர், கபிலர், பரணர்கூறியதமிழ் நூல்கள். தெய்வநாவலர்-சஙகப்புலவர்.

உ

சிவமயம்.

ஐம்பத்தாறாவது,

இடைக்காடன் பிணக்குதீர்த்தபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்

குடைக்காடன் பசிக்கனலைக் குழியருத்தி வேட்கையறக்கொடுத்த கங்கைச் சடைக்காடன் புலவர்க்குத் தணிவித்தமுறையிதுமேற் றனைப்பாடுந் தொடைக்காடன் பகன்றிகழ்ந்த தென்னவனை முனிந்துதன்னைத் தொழுதுபோன விடைக்காடனுடன்போயப் பின்பெழுந்தருளிப் பிணக்கறுத்த வியல்பு சொல்வாம். (க)

இந்திரன்றன் பழிதீர்த்தருளி யரசளித்துப்பின்புகழின்பமீந்த, சுந்தரன்பொன்னடிக்கன்பு தொடுத்துநறுஞ்சண்பகத்தார் தொடுத்துச்சாத்தி, வந்தனைசெய் திருத்தொண்டின் வழிக்கேற்பச் சண்பகப்பூ மாறவேந்த, னந்தரசூடாமணியாஞ் சிவபுரத்து ணிறைசெல்வமடைந்தா னிப்பால் (உ)

ஆற்றன்மிகுபிரதாபசூரியனைவங்கிசத்துவசனைவிலசீர்த்தி
சாற்றறியவிரிபுமருத்தனனைச்சோழவங்கிசாந்தகன்றனைவென்றி
மாற்றறியபுகழ்ச்சேரவங்கிசாந்தகன்பாண்டிவங்கிசேசன்
றேற்றமுறுபரிதசோவங்கிசசிரோமணிபாண்டீசசுரனைமன்னோ.

துணிவுடையகுலத்துவசன்வங்கிசவிபூடணமாறன்சோமசூடா
மணிகுலசூடாமணியேயிராசசூடாமணியேமாற்றார்போற்றிப்
பணியவரும்பூபசூடாமணியேகுலேசபாண்டியனேயென்னக்
கணிதமுறுபதினைவர்வழிவழிவந்துதித்துநிலங்காவல்பூண்டோர். ()

அத்தகைய பாண்டியருட் குலேசபாண் டியனென்னு மரசன் றேணமேல், வைத்தவனி தலம்புரப்போ னிலக்கணமு மிலக்கியமும் வரம்புகண்டோ, னத்தகைய பெருநூலு மெல்லைகண்டோ னதலினு லிவனுக்கேற, முத்தமிழோர் பயில்சங்க மிடங்கொடுத்த தனையமணி முழவுத்தோளான். (ரு)

கழிந்தபெருங் கேள்வியினு னெனக்கேட்டு முழுதுணர்ந்த கபிலன் றன்பாற், பொழிந்தபெருங் காதன்மிகு கேண்மையினு

(க) தென்னவன்-குலேசபாண்டியன். (உ) அந்தரசூடாமணியாஞ்சிவபுரம் என்றது-புவலோகம்முதலிய எழுலகங்களுக்குமதலைமையாய் விளங்குஞ் சிவபுரத்தினை. (௩) இரிபுமருத்தனன் - பகைவரைமர்த்தனஞ்செய்பவன். (ரு) பெருநூல் - அறுபத்துநான்கு கலைகள்.

னிடைக்காட்டுப்புலவன்றென்சொன், மொழிந்தரசன்றனக்காணா தெனத்தொடுத்த பனுவலொடுமெழுந்தீர்ந்தேன், வழிந்தொழுகு தாரானைக் கண்டுதொடுத் துரைப்பனுவல் வாசித்தானால். (௬)

வழுக்காதசொற்சுவையும் பொருட்சுவையும் பகிர்ந்தருந்தவல்லோனுள்ளந், தழுக்காற்றுற்றசிரந்துளக்கா னகமகிழ்ச்சிசிறிதுமுகத்தலர்ந்து காட்டா, னெழுக்காயுந் திணிதோளா னொன்றுமுரையான்வாளாவிருந்தானாய்ந்த, குழுக்காதனணபுடையான் றனைமானம்புறந்தள்ளக் கோயில்புக்கான். (௭)

சன்னிதியில்வீழ்ந்தெழுந்து தமிழறியும் பெருமானே தன்னைச்சேர்ந்தார், தன்னிதியேதிருவாலவாயுடைய நாயகனே தாழ்ந்தவேம்பன், பொன்னிதிபோலளவிறந்த கல்வியுமிக்குளனென்று புகலக்கேட்டுச், சொன்னிறையுங்கவிதொடுத்தே னவமதித்தான்சிறிது முடிதுளக்கானாகி. (௮)

பரிவாரினமொழிகொடுத்த வருணிதிநாக கமகிழ ... பயனால்கா, விரிவாயநடங்கடலே நெடுபகழியேயடுக்கான விலங்கேபுளனே. பொரிவாயபராரைமரநிழலே யவான்றொடு குடுமிப்பொருப்பேவெம்பு. மெரிவாயகொடுஞ்சுரமே யெனவிவற்றோ டிணையொத்திருந்தானெந்தாய. (௯)

என்னையிகழ்ந்தனனேசொல் வடிவாயநின்னிடம்பிரியா விமயப்பாவை, தன்னையுஞ்சொற்பொருளான வுன்னையுமேயிகழ்ந்தனனென்றனக்கியாதென்றா, முன்னைமொழிந்திடைக்காடன் றானியாதமுனிவீரப்பமுந்திச்சென்றா. னன்னவுரைதிருச்செவியிற் றுறுபாடெனவுறைப்பவருளின்மூர்த்தி. (௧0)

போனவிடைக்காடனுக்கு கபிலனுக்குமகத்துவகைபொலியுமாற்றான், ஞானமயமாகியதன் னிலிங்கவுரு மறைத்துமையாளுங்கையோடும், வானவர்தம்பிரானெழுந்து புறம்போய்த் தன்கோயிலின்வடபால்வையை, யானதிதென்பாலோ ராலயங்கண்டங்க ணினிதமர்ந்தான்மன்னோ. (௧௧)

சங்கவான்றமிழ்த்தெய்வப்புலவோருமுடனெழுந்துசைலவேந்தன் மங்கைநாயகன்போனவழிபோயங்கிருந்தாரவ்வழிநாள்வைகற் கங்குல்வாய்ப்புலரவரும்வைகறையிற்பள்ளியுணர்காலத்தெய்தி யங்கணையகனடியார்சேவிப்பாரிலிங்கவுருவங்குக்காணார். (௧௨)

(எ) ஆய்ந்தகுழு - புலவர்கூட்டம். (௧0) ஊறுபாடு - துன்பப்படுத்துவது; இது-ஈண்டு நாராசத்தைவிளக்கிநின்றது.

என்னவதிசயமோவீதென் றயிர்த்தா ரிரங்கினரிதனையோடி, மன்னவனுக்கறிவிப்பான் வேண்டுமெனப்புறப்பட்டு வருவாராவி, யன்னவரைப்பிரிந்துறையுமணங்களையா ரெனவுமலரணங்குநீத்த பொன்னவிர்தாமரையெனவும் புலம்படைந்து பொலிவழிந்தபுரமுங்கண்டார். (கங)

அரசனிடைப்புகுந்துள்ளநடுநடுங்கி நாவுணங்கியரசே யாமொன், றுரைசெயவஞ்சுதுமுங்க ளுயகனைத் திருப்பள்ளி யுணர்ச்சிநோக்கி, மரைமலரசசேவடிபணியப் புகுந்தனமினறுங்கவன்றன் வடிவங்காணேம், புரமுநனிபுலம்படைந்த தென்றழல்வேலெனச செவியிற்புகுத்தலோடும். (கச)

வழுதியரியணையிலிருந் தடியிறவீழ் பழுமரம்போன் மணமேல் யாக்கை, பழுதுறவீழ்ந்துயிரொடுங்கவறிவொடுங்கிமட்பாவைபடிந் தாங்கொல்லைப், பொழுதுகிடந் தறிவுசிறிதியங்க வெழுந்தஞ்சலிக் கைப்போதுகூப்பி, யழுதிருகணணீரவெள்ளந் தாழ்ந்தடியேனென் பிழைநதேனணணுலணணுல். (கரு)

கொலையினையோரவுணர்புரநொடிவரையிற்பொடியாகக்குனித் தமேருச, சிலையினையோபழையசிவபுரத்தினையோவருவிமணிதெ றிக்கும்வெள்ளி, மலையினையோதம்மைமறந் துனைநினைப்பார மனத் தினையோவாழ்ந்தும்வேதத், தலையினையோவெங்குற்றுயெங்குற்று யென்றென்றுதளருமெல்லை. (கசு)

சிலர்வந்துமன்றுவோரதிசயங்கணடனம்வைகைத்தென்சாரா க, வலரவந்தோன்படைத்தநாணமுத லொருகாலமுங்கணடதன்று கேள்வித், தலைவந்தபுலவரொடுமாலவாயுடையபிரான்றனே செம் பொன், மலைவந்தவல்லியொடும வந்திறைகொணடுறைகின்றன் மாதோவென்றார். (கஎ)

அவ்வுரைதன்செவிநுழைந்து புகுந்தீர்ப்ப வெழுந்தரசனசசத் தாழ்ந்து, தெவ்வர்முடித்தொகையிடறுங் கழற்காலா னடந்தேகிச் செழுநீர்வையை, கௌவைநெடுந்திரைக்கரத்தாற் கடிமலர்தூஉய்ப் பணியத்தென்கரைமேல்வந்து, மௌவலிளமுகைமூரன் மாதியொடு மிருக்கின்றமணியைக்கணடான். (கஅ)

படர்ந்துபணிந்தன்புருக்குங கண்ணீர்சோர்ந்தானந்தப் பௌ வத்தாழ்ந்து, கிடந்தெழுந்துநாக்குழறித்தமொறி நின்றிதனைக்கிளக்

(கசு) ஓர்-தேர்ந்த. (கஎ) அலர்வந்தோன்-பிரமன்.
(கஅ) தெவ்வர் - பகைவர். கௌவை - ஒலி.

கும்வேதந், தொடர்ந்தறியாவடிசிவப்ப நகர்புலம்பவுலகீன்ற தோகையோடிங. கடைந்தருளுங்காரணமென் னடியேனுற்பிழையுள தோவையாவையா. (௧௯)

அல்லதையென்றமராலென் பகைஞராற்களவரா லரியகானத, தெலலைவிலங்காதிகளா லிடையூறின்றமிழ்நாட்டி லெய்திற்றுலோ, தொல்லைமறையவரொழுக்கங் குன்றினரோதவந்தருமஞ்சுருங்கிற்றுலோ, வில்லறனுந் துறவறனும் பிழைத்தனவோ யானறியேனெந்தாயெந்தாய். (௨௦)

கள்ளேறுகங்கைநறுஞ் சடையானே போற்றி பெருங்கருணை போற்றி, வெள்ளேறுகொடியுயர்ந்த விடையானே போற்றியருள் விகிர்தாபோற்றி, புள்ளேறுகொடியுயர்ந்த புனிதனயன்றேறுதபுனிதாபோற்றி. வள்ளேறுசிறுகுழவிமதிநுதலங் கயற்கண்ணிமணாள போற்றி. (௨௧)

பாதமலரிணைபோற்றிபன்னிரண்டுகையானைப்பயந்தாய்போற்றி
வேதமுடிகடந்தபரஞானத்திலானந்தவிளைவேபோற்றி
போதவடிவாய்நாலவர்க் கசைவிறந்துநிறைந்தபரம்பொருளேபோற்றி
மாதவளநீறணிந்தடன்றவங்கயற்கண்ணிமணாளபோற்றி. (௨௨)

பொக்கமுடையார்செய்யும்பூசை தவங்கண்டுநெகும்புராணபோற்றி, தக்கனமகம்பொடியாகத் திருப்புருவநெரித்தகொடுந் தழலே போற்றி, செக்கமலக்கண்ணிடந்த கண்ணனுக்குத் திகிரியருள் செல்வாபோற்றி, மைக்குவளையனையமணிகண்டா வங்கயற்கண்ணி மணாளபோற்றி. (௨௩)

மேற்படி - வேறு.

தென்னவனின்னவண்ணமேத்திஞன்செம்பொற்கூடன்
மன்னவன்கேட்டாகாயவாணியாலவையைநாட
வுன்னதுசோத்தநாங்கேட்டுவந்தனமினியதாயிற
றின்னமொன்றுளதுகேட்டியென்றனனருளிச்செய்வான். (௨௪)

இயம்பரும்பதிகடம்முலாளவாயேற்றமீங்குச்
சயம்புவாயனந்தமுள்ளதானவரியககர்சித்தா
வயம்புரியரக்கர்வானோர்முனிவரர்மனிதருள்ளார்
நயம்பெறவிதியாற்கண்டநங்குறியனந்தமுண்டால். (௨௫)

(௨௧) வள் - கூர்மை. விகிர்தம்-வேறுபாடு. (௨௨) பன்னிரண்டுகையான்-குமாரக்கடவுள். (௨௩) பொக்கம்-பொய்நெறி.

(௨௩) செங்கமலம் - செக்கமலமென வலிந்துநின்றது.

(௨௪) சோத்தம்-இழிந்தோர்செய்யும்வந்தனம். இதனை "சோத்துன்னடியமென்றோரைக்குழுமி" என்னுந் திருக்கோவையார்க்கு நச்சினார்க்கினியரெழுதிய வுரையானுமுணர்க.

அக்குறிகளின்மேம்பட்டகுறியறுபத்துநான்கா
மிக்குறிகளின்மேம்பட்டகுறிகளெட்டினையவெட்டுத்
திக்குறைவானோர்பூசைசெய்தனவிவற்றியாம்வந்து
புக்குறைகுறிநந்தோழன்பூசித்தகுறியதாகும். (௨௬)

அறைந்தவித்தெய்வத்தானமனைத்துமோரூழிக்காலத்
திறந்தநந்தோழன்கண்டவிலிங்கமாமதனாலிங்கே
யுறைந்தனமுறைதலாலேயுத்தரவாலவாயாய்ச்
சிறந்திடத்தகுவதின்றுமுதலிந்தத்தெய்வத்தானம். (௨௭)

ஓங்குதண்பணைசூழ்நீபவனத்தைநீக்கொருபோதேனு
நீங்குவமல்லேங்கண்டாயாயினுநீயும்வேறு
தீங்குளையல்லைகாடன்செய்யுளையிகழ்தலாலே
யாங்கவனிடத்தியாம்வைத்தவருளினால்வந்தேமென்னா. (௨௮)

பெண்ணினைப்பாகங்கொண்டபெருந்தகைப்பரமயோகி
விண்ணிடைமொழிந்தமாற்றமீனவன்கேட்டுவானோ
புண்ணியாசிறியோர்குற்றம்பொறுப்பதுபெருமையன்றோ
வெண்ணியபெரியோர்க்கென்னாவேத்தினானிறைஞ்சினானே. (௨௯)

அடிபணிந்தேத்தினானையருள்சுரந்தகையுமின்றாங்
கொடியணிமனையிற்போக்கிக்கோமளவல்லியோடு
முடனுறைபுலவரோடுமொல்லைதன்கோயில்புக்கான்
வடதிருவாலவாயில்வந்துவீற்றிருந்தவள்ளல். (௩௦)

மின்மதிச்சடையினான்பின்னடந்துபோய்விடைகொண்டேகு
மன்னவன்றன்னைப்பாடிவந்தவன்றன்னைமாட்சித்
தன்மைசால்சங்கவாணர்தம்மொடுங்கொடுபோயன்றம்
பொன்மகள்காணிகொண்டபுரிசைசூழ்கோயில்புக்கான். (௩௧)

விதிமுறைகதலிபூகங்கவரிவால்விதானந்தீபம்
புதியநாணிறைநீக்கும்பங்கதலிகைபுனைந்தமன்றற்
கதிர்மணிமாடத்தம்பொற்சேக்கைமேற்கற்றோர்சூழ
மதிபுனைகாடன்றன்னைமங்கலவணிசெய்தேற்றி. (௩௨)

(௨௬) தோழன் என்றது-குபேரனை.

(௨௭) உத்தர ஆலவாய் - வடமதுரை (௨௮) காடன்-இடைக்காடன். இதுமுன்மொழிகெட்டுப் பின்மொழியிற் பொருள்சிறந்து நின்றது; இதனைத் தார்க்கீகர் நாமைகதேசநாமக்கிரகணம் என்பர்.

(௩௧) விதானம் - மேற்கட்டி. கதலிகை - துவசம். சேக்கை-ஆதனம்.

சிங்கமான்சுமந்தபொன்னஞ்சேக்கைமேலிருந்துவெள்ளைக்
கொங்கவிழ்தாமந்தூசுகுளிர்மணியாரந்தாங்கி
மங்கலமுழவவார்ப்பமறையவராக்கங்கூற
நங்கையர்பல்லாண்டேத்தநன்மொழிப்பனுவல்கேட்டு. (௬௫)

அறிவுடைக்காடனுக்குமருமைமாண்புலமையோர்க்கு
முறைமையாலாரந்தூசுமுகிழ்முலைக்கொடியினன்னார்
நிறைநிதிவேழம்பாய்மான்விளைநிலநிரம்பநல்கி
யறைகழற்காலிற்பின்னேழடிநடந்திதனைவேண்டும். (௬௪)

புண்ணியப்புலவீர்யானிப்போழ்திடைக்காடனார்க்குப்
பண்ணியகுற்றமெல்லாம்பொறுக்கெனப்பரவித்தாழ்ந்தா
னுண்ணியகேள்வியோருமன்னநீநுவன்றசொல்லாந்
தண்ணியவமுதாலெங்கள்கோபததீத்தணிந்ததென்னா. (௬௫)

இன்னமுமாலவாயெம்மிறையவன்கருணைநோக்காற்
பன்னரும்புகழ்மைகுன்றாப்பாக்கியமுனக்குண்டாக
வென்னநல்லாக்கங்கூறியேகினாராகவந்தத
தென்னவன்குலேசன்செய்ததவமுருத்திரிந்தாலென்ன. (௬௬)

எரிமருத்தவனிமுன்னமெணவகைமூர்த்தியன்பு
புரிமருத்துவனைசசூழ்ந்தபொருபழிதுடைததோன்சோதி
விரிமருத்துடல்வான்றிங்கணமிலைந்தவனருளின்வந்தா
னரிமருத்தனனாதென்னனடலரிக்குருளையன்னான். (௬௭)

கலிநிலைத்துறை.

பரிசிலைப்புல்லவருககருள்குலேசன்பலபகல்கழீஇத்
திரிமருப்பிரலைவெம்மழுவெடுத்தவன்மதிசசென்னிமேல்
வரிசிலைப்படைபொறித்தவனெனப்பெறுவரமைந்தனு
மரிமருத்தனனிடத்தவனிவைத்தரனடியெய்தினான். (௬௮)

இடைக்காடன்பிணக்குத்தீர்த்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் ௬௫ - க்கு - திருவிருத்தம் - உ௬௪௮.

(௬௫) வெள்ளைக்கொங்கவிழ் தாமந்தூசுகுளிர்மணியாரந்தாங் கிஎன்றது-பாட்டுடைத்தலைவன், வெண்மலர்மாலையும், வெள்ளாடையும், வெள்ளணியுந் தரித்துக்கேட்கவேண்டுமென்னுஞ் சம்பிரதாயத்தை. (௬௫) தண்ணியவமுது - நீர், இன்சொல்லாகிய அமிர்தம் எனசசெம்மொழிசசிலேடைப் பொருள்தந்துநின்றது. (௬௭) எரி-நெருப்பு. மருத்து-காற்று. மருத்துவன்-இந்திரன். மருத்துடல்-அமிர்தம்நிறைந்தவுடல். மருந்து-அமுதம். (௬௮) பரிசில் - பேறு. இரலை-மான்.

உ

சிவமயம்.

ஐம்பத்தேழாவது,

வலைவீசினபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மின்றிரித்தன்னவேணிவேதியனிடைக்காடன்பின்
சென்றுமீண்டனையான்கொண்டபிணக்கினைத்தீர்த்தவண்ண
மின்றுரைசெய்துமுந்நீரெறிவலைவீசிஞாழன்
மன்றலங்குழலினாளைமணந்துமீள்வண்ணஞ்சொல்வாம் (௧)

அந்தமிலழகன்கூடலாலவாயமர்ந்தநீல
கந்தரனுலகமீன்றகன்னியங்கயற்கணாளாங்
கொந்தவிழலங்கற்கூந்தற்கொடிக்குவேறிடத்துவைகி
மந்தணமானவேதமறைப்பொருளுணர்த்துமாதோ. (௨)

நாதனின்னருளாற்கூறுநான்மறைப்பொருளையெல்லாம்
யாதுகாரணத்தான்மன்னோவறிகிலேமெம்பிராட்டி
காதரமடைந்தாள்போலக்கவலையுஞ்சிறிதுதோன்ற
வாதரமிலளாய்க்கேட்டாளஃதறிந்தமலச்சோதி. (௩)

அராமுகமனையவல்குலணங்கினைநோக்கியேனை
யிராமுகமனையவுள்ளத்தேழைமாபோலவெம்பாற்
பராமுகையாகிவேதப்பயனொருப்படாதுகேட்டாய்
குராமுகையவிழ்ந்தகோதாயுற்றவிக்குற்றந்தன்னால். (௪)

விரதமுமறனுமின்றிமீன்படுத்திழிஞரான
பரதவர்மகளாகென்றுபணித்தனனணித்தலோடு
மரதனவாரந்தாழ்ந்தவாரமென்முலையாளஞ்சி
வரதநிற்பிரிந்துவாழ்வல்லனோவென்றுதாழ்ந்தாள். (௫)

வீங்குநீர்ச்சடையானீங்குமெல்லியல்பரிவுநோக்கி
வாங்குநீர்க்கானல்வாழ்க்கைவலைஞர்கோன்மகளாய்வைகி
யாங்குநீவளர்நாள்யாம்போந்தருங்கடிமுடித்துமென்னாத்
தேங்குநீரமுதன்னாளைச்செலவிடுத்திருந்தானிப்பால். (௬)

---

(௧) ஞாழல் - குங்குமமரம். மந்தணம் — இரகசியம்.

(௩) காதரம் - மறதி. அல்லது தீவினைப்பகுதி. (௪) அராமுகம்-பாம்பின்படம். இராமுகம் - இருள். (௫) பரதவர் - நெய்தனிலமாக்கள். (௬) கானல் - கடற்கரைச்சோலை.

அன்னதுதெரிந்துநால்வாயைங்கரக்கடவுடாதை
முன்னர்வந்திதனாலன்றோமூண்டதிச்செய்தியெல்லா
மென்னவீர்ங்கவளம்போலாங்கிருந்தபுத்தகங்களெல்லாந்
தன்னெடுங்கரத்தால்வாரியெறிந்தனன்சலதிமீதால். (எ)

வரைபகவெறிந்தகூர்வேன்மைந்தனுந்தந்தைகையி
னுரைபெறுபோதநூலையொல்லெனப்பறித்துவல்லே
திரைபுகவெறிந்தானாகச்செல்வநான்மாடக்கூட
னரைவிடையுடையநாதனந்தியைவெகுண்டுநோக்கா. (அ)

அடுத்துநாமிருக்குஞ்செவ்வியறிந்திடாதிவரைவாயில்
விடுத்துநீயிருந்தாயதீங்குவிளைந்ததுன்றனக்குமிந்தத்
தொடுத்ததீங்கொழியவின்றோசுறவுருவாகிவைய
முடுத்தகாரோதநீர்புக்குழல்கெனப்பணித்தான்மன்னே. (கூ)

வெருவருஞ்செலவின்வேழமுகத்தனைவிதித்தசாபப்
பெருவலிதன்னைச்சாரும்பெற்றியாற்சாபங்கூறு
னருவரைநெஞ்சுபோழ்ந்தவள்ளிலைவடிவேற்செங்கை
முருகனைவணிகர்தம்மின்மூங்கையாகென்றுணிப்பால். (க0)

நாயகனேவலாலேநாயகிவலைஞர்மாத
ராயதுநந்திப்புத்தேளடுசுறவாகிமுந்நீ
மேயதுங்கருணைவள்ளன்மீன்படுத்தணங்கைவேட்டுப்
போயதுமவட்குக்கேள்விபுகன்றதுமுறையிற்சொல்வாம். (கக)

கலிநிலைத்துறை.

சூழும்வார்திரைவையையந்துறைகெழுநாட்டுட்
கீழையார்கலிமுகத்ததுநெய்தலங்கீழ்நீ
ராழநீள்கருங்கழியகழ்வளைந்துசாரளைந்து
தாழைமூதெயிலுடுத்ததோர்தண்டுறைப்பாக்கம். (கஉ)

முடங்குமுள்ளிலையாற்புதைந்தெதிரெதிர்மொய்த்து
நுடங்குகைதைபோதொடுவளிநூக்கநின்றசைவ
மடங்குமெய்யராக்கையிருங்கேடகவட்டத்
தடங்கிவாள்பணித்தாடமராற்றுவாரனைய. (கங)

---

*. (கூ) செவி-அமையம். சுறவு-மகரமீன். (க0) மூங்கை-உருத்திரசன்மனாகியஊமன். (கஉ) பாக்கம்-நெய்தனிலத்தூர். கீழ்நீர் - கடல். (கங) வளி - காற்று.

புலவுமீனுணக்கோசையும்புட்களோப்பிசையும்
விலைபகிர்ந்திடுமமலையுமீன்கொள்கம்பலையும்
வலையெறிந்திடுமரவமும்வாருகுமாரவமு
மலையெறிந்திடுபேரவைவாயடைப்பனமாதோ. (௧௪)

வாட்டுநுண்ணிடைநுளைச்சியர்வணடலம்பாவைக்
கூட்டுகின்றசோறருகிருந்துடைந்தபூங்கைதை
பூட்டுகின்றனநித்திலம்பொருகடற்றரங்கஞ்
சூட்டுகின்றனகடிமலர்சூழல்சூழ்ஞாழல். (௧௫)

நிறைந்ததெண்கடலாடிநீணெறியிடைசெல்வோர்க்
கறந்தெரிந்தபோற்பொதிந்தசோறவிழ்ப்பனதாழை
சிறந்தமுத்தொடுபசும்பொனும்பவளமுந்திரட்டிப்
புறந்தெரிந்திடக்கொடுப்பனமலர்ந்தபூம்புன்னை. (௧௬)

கொன்றமீன்பகர்பரதவர்குரம்பைகடோறுஞ்
சென்றுதாவிமேற்படாவனதிரைபடுபவள
மன்றல்வார்குழனுளைச்சியர்மனையின்மீனுணக்கு
முன்றில்சீப்பனகடலிடுமுழுமணிக்குப்பை. (௧௭)

கூற்றம்போன்றகணனுளைச்சியர்குமுதவாய்திறந்து
மாற்றம்போக்கினர்பகர்தருநகயற்குநேர்மாறுந்
தோற்றம்போக்குவதவர்விழித்துணைகளக்கயன்மீ
னுற்றம்போக்குவவவர்குழனைகமலர்க்கைதை. (௧௮)

அலர்ந்தவெண்டிரைகளுருந ழிக்கிடங்கரினரும்பர்
குலைந்தவிழ்ந்துதேன்றுளும்பியகுமுதமேயல்ல
கலந்தருநகடலெறிகருங்காற்பனங்கள்வாய்
மலர்ந்தருந்தியகுமுதமுமொய்ப்பனவண்டு (௧௯)

ஆயபட்டினத்தொருவன்மேலாற்றியதவத்தாற்
றாயவானவர்தம்மினுந்தூயனுய்சசிறிது
தீயதீவினைசெய்தியாறறிணடிமிலவாணர்
மேயசாதியிற்பிறந்துளான்மேம்படுமேனையான். (௨௦)

(௧௫) வணடல்-மகளிர விளையாடுமிடம். சோறுஎன்றது-மகரந்தத்தை. (௧௭) குரம்பை - சிறுகுடில். உணக்கல் - காயசசெய்தல்.

(௧௮) நேர்மாறுந்தோற்றம் போக்குவ என்றது - கயலைவென்றமையை. (௧௯) குமுதமிரண்டனுள் முன்னையது-அல்லிமலர்பின்னையது - அல்லிமலர்போன்ற பெண்களதுவாய்.

(௨௦) திமில்-தோணி.

செடியகாருடற்பரதவர்திணடிமினடத்தா
நெடியவாழியிற்படுத்தமீன்றிறைகொடுநிறைக்கும்
கடியவாயிலோனவர்க்கெலாங்காவலோனேற்றுக்
கொடியவானவனடிக்குமெய்யன்புசால்குணத்தோன். (௨௧)

மகவிலாமையாலாற்றநாணமறுமையோடிம்மைப்
புகவிலானெனவருந்துவானொருபகற்போது
தகவுசால்பெருநகிளையொடுஞ்சலதிமீன்படுப்பா
னகலவார்கலிக்கேகுவானதன்கரையொருசார். (௨௨)

தக்கமேருமாமலைமகளோடையிற்றவத்தான்
மிக்கமீனவன்வேள்வியினவிரும்பியமகவாய்ப்
புக்கநாயகிதன்பதியாணையாறபுலவ
தொக்கமீன்விலைவலைஞனமேற்றவப்பயன்றாப்ப (௨௩)

இசையாலவனன்பினுக்கிரஙகுவாள்போலச
செசசைவாய்திறந்தழுதொருதிருமகவாகி
நெய்ச்சபாசிலைப்புன்னைநன்னிழலிறகிடநதாண
மைச்சகாருடறகொடுந்தொழிலவலைஞாகோனகணடான். (௨௪)

கார்கொணீாததிருமாதுகொல்கரந்துறுறையும்
வார்கொள்பூணமுலைமடந்தைகொல்வனத்துறைவாழ்க்கைத்
தார்கொள்பூஙகுழலணஙகுகொறடஙகணுமிமைப்ப
வார்கொலோமகவாகியீண்டிருந்தவளென்று. (௨௫)

பிள்ளையின்மையேற்கிரஙகியெமபிரான்றமிழ்க்கூடல
வள்ளனல்கியமகவிதுவேயெனவலநதோ
டுள்ளவன்புகூர்ந்தெடுததிருதோளுறப்புல்லித
தள்ளருந்தகைக்கறபினுடனதுகைக்கொடுததான். (௨௬)

பிறவியந்தகன்றெரிந்துகணபெற்றெனக்கழிந்த
வறியனீணிதிபெற்றெனவாஙகினுள்வலைஞ
னறியும்வேலையினுர்த்தனர்கையெறிந்திரட்டிக்
குறியவாணகைவலைசியர்குழறினுர்குரவை. (௨௭)

(௨௧) செடி - முடைநாற்றம்.

(௨௩) ஓடை - மலர்த்தடா். மேரு என்றது - இமயமலை மகம் மேருவின் ஓர் கிளையாதலின்.

(௨௪) செச்சை - செந்நிறம். நெய்ச்ச, மைச்ச என்றது-நெய்த்த, மைத்த என்பதன் போலி. (௨௭) இரட்டி - வீசி.

பிழையில்கற்புடைமனைவியும்பெருதுபெற்றெடுத்த
குழவியைத்தடங்கொங்கையுங்கண்களுங்குளிரத்
தழுவிமுத்தமிட்டுச்சிமோந்தன்புளந்ததும்ப
வழகிதாகியமணிவிளக்காமெனவளர்ப்பாள். (உ௮)

புலவுமீன்விலைப்பசும்பொனாற்செய்தபல்பூணு
மிலகுமாரமும்பாசிபுஙகாசிடையிட்டுக்
குலவுங்கோவையுஞ்சங்கமுஙகுலத்திணுக்கிசைய
வலகிலாதபேரழகினுக்கழகுசெய்தணிந்தாள். (உ௯)

தொண்டைவாய்வலைச்சிறுமியர்தொகையொடுந்துறைபோய்
வண்டலாடியுகித்திலமாமணிகொழித்துங
கண்டன்ஞாழல்சூழ்கானலஙகடிமலர்கொய்துங
கொண்டலோதிபின்றாழ்தரக்குரைகடல்குளித்தும். (௩௦)

தளர்ந்தபைஙகொடிமருஙகுலுந்தன்னுயிர்ததலைவ
னளந்தவைகலுஙகுறைபடவவனிடததார்வங
கிளர்ந்தவன்புமொணகொஙகையுஙகிளரநாட்சிறிதில்
வளர்ந்துவைகினுள்வைகலுமுயிரெலாம்வளர்ப்பாள். (௩௧)

ஆலவாயுடைநாயகனேவியவாறே
மாலைதாழிளமதிசசடைமகுடமுஙகரங்க
ளாலுமாகியவடிவுடைநந்தியுஞ்சுறவக்
கோலமாகிவெணடிரைக்கடல்குளிததினிதிருந்தான். (௩௨)

குன்றெறிந்தவேற்குழகனுங்கரிமுகக்கோவு
மன்றெறிந்ததந்திரமெலாஞ்சிரமிசையடக்காக்
கன்றெறிந்தவனறிவருஙகழன்மனததடக்கா
நின்றெறிந்தகன்மத்தெனவுழககிடாநிறகும். (௩௩)

இட்டுந்தோணியைப்படகினைக்கிழிபடவிசைபோய்த்
தட்டுஞ்சோஙகினைமேலிசெரக்கொடுஙகவிழ
முட்டுஞ்சீறிமேல்வரும்பலசுறவெலாமுடுக்கி
வெட்டுங்கோடுகோத்தேனையமீனெலாம்வீசும். (௩௪)

(உ௯) காசு - மணி. (௩௦) வணடலாடல் – சிற்றில் விளையாடல். கண்டல் - செந்தாழை.

(௩௩) குன்று - கிரவுஞ்சமலை. தந்திரம் - ஆகமநூல். கன்றெறிந்தவன் – திருமால். கல் என்றது - மந்தரகிரியை. (௩௪) தோணி-படகு, சோங்கு என்னுமிவைகள், மரக்கலத்தின் வேறுபாடுகள்.

தரங்கவாரிநீர்கலக்கலாற்றந்திரஙகொடுமே
லிரங்குவான்புலவோர்க்கமுதீகையாலெண்ணார்
புரஙகண்மூன்றையும்பொடித்தவனுணையாற்புனலிற்
கரஙகணுன்கையுங்கரந்தமீன்மந்தரஙகடுக்கும். (௩௫)

தள்ளுநீர்த்திரைபோய்நுளைசசேரிகள்சாய்ப்பத்
துள்ளுநீர்குடித்தெழுமழைசூலிறப்பாயு
முள்ளுநீணமருப்புடையமீன்மொய்கலமந்தத
தெள்ளுநீர்த்துறைநடையறவின்னணந்திரியும். (௩௬)

எற்றிதாலெனத்துறைமகன்யாமிதுபிடிக்கும்
பெற்றியாதெனக்கிளையொடும்பெருவலைப்பாசம்
பற்றியாழியூர்படகுகைதெறிந்தனன்படவைச
சுற்றிவாய்கிழித்தெயிற்றிறப்பாய்நததுசுறவம். (௩௭)

படவுடைப்பவோர்தோணிமேற்பாய்ந்துமததோணி
விடவுறததெறித்தெறிந்திடவிசைததொருசோஙகி
னிடைபுகுந்துநீள்வலையெறிந்திஙஙனம்வெவ்வே
றுடல்புகுந்துழலுயிரெனப்பரதவுழல்வான். (௩௮)

முன்னர்வீசினுற்பின்னுறமுளைததெழுமுயன்று
பின்னாவீசினுன்முன்னுறப்பெயர்ந்தெழுமவலத்தி
லுன்னிவீசினுலிடம்படவுருததெழுமிடததின்
மன்னிவீசினல்வலததெழுமகரவேறது தான். (௩௯)

எறிவலைப்படுமகமலாநீரபபவறுளள
மறுதலைப்படவலையினும்வழீஇப்பொருளாசை
நெறிமலர்குழனலலவர்சினைவெனநினைவுற்
றறிபவர்க்கரிதாமபரம்பொருளெனவகலும். (௪௦)

ஏவலாளரோடின்னவாறின்னமீன்படுத்தற்
காவதாந்தொழிலியற்றவுமகப்படாதாக
யாவரேயிதுபடுப்பவரென்றிருஙகானற்
காவலாளரும்பரதருஙகலஙகளுருழந்தார். (௪௧)

---

(௩௫) அமுதென்றது-ஆகமப்பொருளை. (௩௬) சூல்-கரு.
(௩௭) துறைமகன் - நெய்தனிலத்தலைவன். (௩௯) மகரவே
றென்றது-கடல்வாழ்சுறவு மேறெனப்படுமே என்னு மிலக்கணம்
பற்றி. (௪௦) நல்லவர் என்றது - விலைமாதரை.
(௪௧) ஆவதாந்தொழில்-பிடித்தற்குக்கூடியதொழில்.

சங்கலம்புதண்டுறைகெழுநாடனிசசலதித்
துஙகமந்தரமெனக்கிடந்தலமருஞ்சுறவை
யஙகணேந்தெவன்பிடிப்பனவனியானின்ற
மஙகைமஙகலக்கிழானெனமனம்வலிததிருந்தான். (சஉ)

நந்திஞதனுமினேயனுய ஙகயனுட்டத்
திந்துவானுதலாளுமஙகலேயளாயிருப்ப
தந்திரால் ரணடேந்தியதமனியவிமானத்
துந்துநீர்ச்சடையார்மணமுன்னினர்மன்னே. (சங)

உயர்ந்தசாதியுந்தம்மினுமிழிந்தவென்றுன்னிக்
கயந்தநெஞ்சுடைவலேக்குலக்கன்னியைவேட்பான்
வியந்துகேட்பதெவ்வாறவர்வெறுக்குமுன்னவருந
கியைந்தமீன்வலேயுருவெடுதகேகுதுமென்ரு. (சச)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

கருகிருணமுகந்தாலன்னகசசினன்கசசோடார்த்த
சுரிகையன்ருேண்மேலிட்டதுகிலினன்குஞ்சிசூட்டு
முருகுகொப்பளிக்குநெய்தற்கண்ணியனமூதநவாளு
ரிருவருமறையுந்தேடியிளேப்பவோர்வலேஞனுஞன். (சரு)

முழுதுலகீன்றசேற்கணமுதல்வியையருளிலார்போ
லிழிதொழில்வலேமாதாகசசபிததவாறென்னேயென்றும்
பழிபடுசாபமேருர்பரதராய்வரவும்வேணடிற்
றழகிதுநன்றுநன்றேயாலவாயடிகள்செயகை. (சசு)

தன்பெருஙகணத்துளாரேர்தலேவனுஞ்சலதிவாண
னென்பதுதோன்றவேடமெடுதததெறிவலேதோளிட்டு
வென்புறமலேப்பக்காவிமீனிடுகுடம்பைதாஙகிப்
பின்புறநடந்துசெல்லப்பெருந்துறைப்பாக்கம்புக்கான். (சஎ)

கழித்தலேக்கண்டற்காடுகைதையுஙகானுநெய்தற்
சுழித்தலேகிடஙகுநீத்துசசுலீறெனுந்தோட்டுப்பெணணே
வழித்தலேசுமந்துவார்கள்வார்ப்பவாயஙகாந்தாம்பல்
குழித்தலேமலர்பூங்கானற்கொடுவலேசசேரிசேர்ந்தான். (சஅ)

(சஉ) கிழான்-உரியவன். (சச) கயம்-பெருமை.

(சஅ) தோடு-மடல். பெண்ணே-பனே. கலீறு - ஒலிக்குறிப்பு. கைதை-வெண்தாழை.

பெருந்தகையமுதன்னானைப்பெறாதுபெற்றெடுப்பானேற்ற
வருந்தவவலைஞர்வேந்தனதிசயமகத்துட்டோன்ற
வருந்தகையுடையகாளைவலைமகன்வரவுநோக்கித்
திருந்தழகுடையநம்பியாரைநீசெப்புகென்றான். (௪௯)

சந்தநான்மறைகடேறாததனியொருவடிவாய்த்தோன்றி
வந்தமீன்கொலைஞன்கூறுமதுரையில்வலைஞர்கெல்லாந்
தந்தைபோற்சிறந்துளானோர்தனிவலையுழவனல்ல
மைந்தன்யான்படைத்துக்காத்துத்துடைக்கவும்வல்லனாவேன். ()

அல்லதுவான்மீனெல்லாமகப்படவலைகண்டோச்ச
வல்லவனாலேனென்னமற்றிவன்வலைஞன்கோலம்
புல்லியமகன்கொன்முன்னம்புகன்றசொல்லொன்றிப்போது
சொல்லியதொன்றிரண்டுஞ்சோதனைகாணுமென்னா. (௫௧)

தொண்டுறைமனத்துக்கானற்றுறைமகனஃதேலிந்தத்
தண்டுறையிடத்தோர்வன்மீன்றழலெனக்கரந்துசீற்றங்
கொண்டுறைகின்றதையகுறித்ததுபிடித்தியேலென்
வண்டுறைகோதைமாதைமணஞ்செயத்தருவேனென்றான். (௫௨)

சிங்கவேறனையான்காலிற்சென்னடைப்படவிற்பாய்ந்து
சங்கெறிதரங்கந்தட்பத்தடங்கடல்கிழித்துப்போகிக்
கிங்கரனானகாளைவரையெனக்கிளைத்ததோண்மேற்
றொங்கலிற்கிடந்துஞான்றதொகுமணிவலையைவாங்கி. (௫௩)

செவ்விதினோக்கியாகந்திருகநின்றெறிந்தான்பக்கங்
கௌவியமணியில்வீசவிசையொலிகறங்கிப்பாயப்
பைவிரித்துயிர்த்துநாகம்விழுங்கவாய்ப்பட்டமீன்போல்
வெவ்வினைச்சுறவேறையன்விடுவலைப்பட்டதன்றே. (௫௪)

மாசறுகேளிரன்பின்வலைப்படும்வலைஞாகோன்றாய்
வீசியவலையிற்பட்டமீனினைச்சுருக்கிவாங்கிக்

---

(௪௯) நம்பி - ஆணிற் சிறந்தவன். (௫0) சந்தம் ஆவது-உக்தைமுதலிய சந்தோபேதங்களுக்கு அக்ஷர சங்கியை கற்பிப்பது. படைத்துக் காத்துத்துடைக்கவும் வல்லனென்றது—தமதியற்கைக்குணமும், கடல்வாணராதலின் கடலிற்குரிய முத்தொழிற் குணமுந்தமக்குளவென்பதும் தோன்றநின்றது.

(௫௧) வான்மீன் - பெரியமீன், நட்சத்திரங்கள்.

(௫௩) கிங்கரன்-பணிசெய்வோன். (௫௫) கேளிர் என்றது—அடியார்களை. தாய் - தாவி.

காசெறிதரங்கமுந்நீர்க்கரையிடையிட்டான்கள்வாய்
மூசுதேனென்னவார்த்துமொய்த்தனபரதசசாதி. (௫௫)

இளையுநங்கோனும்வீசுவலைஞராய்க்கிளர்தோளாற்றல்
விளைவொடுமுயன்றுபன்னாள்வினைசெயப்படாதமீனிவ்
விளையவனொருவன்றானேயொருவிசையெறிந்தானீர்த்தா
னளியநங்குலத்தோர்தெய்வமகனிவனாகுமென்றார். (௫௬)

கைதைசூழ்துறைவனேனைகமிகப்பம்பையேங்க
நொய்தெனுநுசுப்பிற்கள்வாய்நுளைசசியாகுரவைதூங்கப்
பைதழைபகுவாய்க்கசசைப்பரதவற்கலங்கன்ஞாழல்
செய்தெழுங்கோதைமாதைத்திருமணம்புணர்த்தினானே. (௫௭)

அந்நிலையதுவைக்கோலமாயினமருகனாரு
மின்னிலைவேற்கணாளும்விண்ணிடைவிடைமேற்கொண்டு
தன்னிலைவடிவாய்ததோன்றததடங்கரைமீனுந்தானு
நன்னிலைவடிவேபோன்றுநந்தியாய்முநதித்தோன்ற. (௫௮)

கொற்றவெள்விடைமேற்காட்சிகொடுத்தவர்கருணைநாட்டம்
பெற்றலின்மேலைசசாபாற்பிணித்தவிப்பிறவிவாழ்க்கைச
சிற்றறிவொழிந்துமுந்நீர்சசோப்பநல்லறிவுதோன்றப்
பொற்றனுமேருவீரன்பூங்கழலடிக்கீழ்த்தாழ்ந்தான். (௫௯)

இரக்கமிலிழிந்தயாக்கையெடுததுழலேழையேனைப்
புரக்கவின்றென்போல்வந்தபுண்ணியவடிவம்போற்றி
யரக்கெறிபவளசசெவ்வாயணங்கினைமணந்தென்பாசய
கரக்கவெள்விடைமேனின்றகருணையேபோற்றியென்றான். (௬0)

அகவிலான்பரவிநின்றவன்பனைநோக்கிப்பன்னாண
மகவிலாவருத்தநோககியுமையைநாமகளாதந்து
தகவினான்மணந்தேசிபித்தரணியிற்றனதனென்ன
நகவிலாப்போகமூழ்கிநம்முலகடைவாயென்ன. (௬௧)

பெண்ணினைவதுவைகசீந்தபெருந்துறைசசேர்ப்பற்கன்று
தண்ணளிசுரந்துநல்கித்தருமமால்விடைமேறநின்றி

---

(௫௬) தெய்வமகன் என்றது—வருணனை

(௫௭) பம்பை-நெய்தற்பறை. பகுவாய்-வினைத்தொகை நிலைக்களத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகை நிலைத்தொடராய் அரவின் மேல்நின்றது. (௫௮) தந்நிலை வடிவம்-தமக்குரிய அருளுருவம்.

(௬௧) அகம்-அடியரிருதயம். தகவினால் என்றது—எண்வகை மணங்களுள் பிரமமணம் புணர்ந்தமையை.

விண்ணிடைநின் றான்சென் றான்வேத்திரப்படையாளோடு
முண்ணிறையன்பரோடுமுத்தரகோசமங்கை. (சுஉ)

அங்கிருந்தனுதிமூர்த்தியாதிநான்மறைகளேத்தும
கொங்கிருங்கமலசசெவ்விக்குரைகழல்வணங்கிக்கேட்ப
பங்கிருந்தவட்குவேதப்பயனெலாந்திரட்டிமுந்நீர்ப்
பொங்கிருஞ்சுதைபோலட்டிப்புகட்டினுன்செவிகளார. (சுங)

மேற்படி - வேறு.

அவ்வேலையன்புடையாரறுபதினுயிரவர்க்குமளித்துப்பாச
வெவ்வேலைகடப்பித்துவீடாதபரானந்தவீடுநல்கி
மைவ்வேலையனையவிழிபங்கயற்கணங்கையொடுமதுரைசார்ந்தா
னிவ்வேலைநிலம்புரக்கமுடிகவித்துப்பாண்டியனென்றிருந்தமூர்த்தி.

வலைவீசினபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் சுசு - க்கு - திருவிருத்தம் - உஎகஉ.

ஐம்பத்தேட்டாவது,

வாதவூரடிகளுக்கு உபதேசித்தபடலம்.

கொச்சககலிப்பா.

கலைவீசுமதிச்சடையோன்கடற்றுறைவன்றலைச்சென்று
வலைவீசியவன்பாசவலைவீசும்பரிசிதுமே
லலைவீசும்புனல்வாதவூரரைவந்தவிச்சைவலி
நிலைவீசிப்பணிகொண்டநெறியறிந்தபடிமொழிவாம். (க)

தொடுத்தவறுமையும்பயனுந்தூக்கிவழங்குநாபோல
வடுத்தவயற்குளநிரப்பியறமபெருகவியவனியெலா
முடுத்தகடலொருவற்குமுதவாதவுவரியென
மடுத்தறியாப்புனல்வைகைக்கரையுளதுவாதவூர். (உ)

(சுங) சுதை-அமுதம். அட்டி-நிரட்டி.

(சுச) அறுபதினுயிரவராவார்—சிவபெருமானனுக்ஞையால், திருவுத்தரகோச மங்கையில் ஞானோபதேசம்பெற வீற்றிருந்த அடியார்களும், சிவயோகிகளுமென்க.

(க) அவிச்சை - அஞ்ஞானம்.

விழவறாநகரெங்கும்விருந்தறாமனையெங்கு
மழவறாமகிழ்வெங்குமறையறாகிடையெங்கு
முழவறாவரங்கெங்குமுகிலறாபொழிலெங்கு
முழவறாவயலெங்குமுடம்பறாவுயிரென்ன. (ங

ஆயவளம்பதியதனினமாத்தியரிலருமறையின்
றாயசிவாகமநெறியின்றுறைவிளங்கவஞ்சனையான்
மாயனிடும்புத்தவிருளுடைந்தோடவங்கொருவர்
சேயவிளம்பரிதியெனச்சிவனருளாலவதரித்தார். (ச

பேர்வாதவூரரெனப்பெற்றுத்தம்பிறங்குமறைச
சார்வாயநூல்வழியாற்சடங்கெல்லாசிறைவெய்தி
நீர்வாயவிளமதிபோனிரம்புவார்வேதமுதற
பார்வாயெண்ணெண்கலையும்பதினாறாண்டினிற்பயின்றார். (ரு)

இத்தகையோர்திகழ்செய்தியறிந்தவர்சென்றியம்பவரி
மர்த்தனபாண்டியன்கேட்டுவரவழைத்துமற்றவரைச
சித்தமகிழ்வரிசையினாற்சிறப்பளித்துத்தனகோயில்
வித்தகன்மதியமைச்சின்றொழில்பூட்டிமேம்படுத்தான். (சு

செற்றமிகுங்கருவிகளின்றிறநூலுமனுவேந்தன்
சொற்றபெருந்தொன்னூலுந்துளக்கமுறவிளக்கமுற
கற்றறிந்தோராதலினாற்காவலற்குக்கண்போன்ற
முற்றுணர்ந்தவமைச்சரினுமுதலமைச்சராய்த்திகழ்வார். (எ)

பல்லாதார்முரணடக்கிப்பொருள்கவர்வாரென்பதெவன்
செல்லாதபல்வேறுதீபத்துச்செங்கோன்மை
வல்லாருந்தத்தமதேத்தரியபொருள்வரவிடுத்து
நல்லாராயொப்புரவுநட்படையாநடக்கின்றார். (அ)

(ங) மழவறாமகிழ்வுஎன்றது-பொன், மணி, நெல்முதலியவற்றால் வரும்மகிழ்ச்சி, மகவில்லாத விடத்து சிறப்படையா வெனும் பொருள்பயந்துநின்றது-மழவு-பிள்ளைகள். (ச) மாயனிடும்புத்தவிருள் என்றது-திரிபுராதியரை வஞ்சித்தற்பொருட்டுமாயையில்வல்ல திருமால்நிறுத்திய புத்தசமயமாகிய பேரிருளை.

(சு) சிறப்பென்றது—அமைச்சியற் கேற்பத் தென்னவன் பிரமராயனென் றரசனுலமைத்த சிறப்புப்பெயரை. (எ) கருவி-சேனை. கருவிகளின்றிறநூல்-போர்ப்பயிற்சியை யுணர்த்தும் நூல். தொன்னூல் என்றது—மநுநூன்முதலிய தருமசாத்திரங்களை.

(அ) புல்லாதார் - பகைவர். தீபம் - தீவு.

அண்ணலரிமருத்தனனுக்கடல்வாதவூரமைச்சர்
கண்ணுமிடுகேவசமும்போற்காரியஞ்செய்தொழுகுவார்
தண்ணளிசெய்தவனியெலாந்தங்கிளைபோற்குளிர்தூங்க
வண்ணமதிக்குடைநிழற்றிமுறைசெய்துவாழுநாள். (க)

கலிநிலைத்துறை.

மெய்ம்மையாம்பொருள்விவேகமும்வேறுபாடாய
பொய்ம்மையாம்பொருள்விவேகமும்புந்தியுட்டோன்ற
விம்மையாசையுமறுமையிலாசையுமிகந்து
செம்மையாகியகருத்தராயப்பரகதிதேர்வார். (கo)

புத்தராதியோர்புறவுரைநெறிகளுமபொய்யா
நித்தவேதநூறழுவியவகவுரைநெறியுஞ்
சித்தமாசறுத்தனருட்டெளிவியாவதனுன்
மித்தையாணவத்தொடக்கறுவில்லையாமவீடும். (கக)

பத்திசெய்தரனருட்பெறுமபக்தருக்கன்றி
முத்தியெய்தரிதெனமறைமொழிவதப்பொதுநூல்
சத்தியப்பொருட்டெளிவெலாஞ்சத்திநிபாதர்க்
குய்த்துணர்த்தியதாகமமெனபாமெய்யுணாந்தோர். (கஉ)

வேதவாகமசசென்னிபில்விளைபொருளபேதம்
பேதமாகியபிணககறுத்திருட்பிணியவிழ்த்து
நாதனுகியதன்னையுமென்னையுநல்கும்
போதனுகியகுருபரன்வருவதெப்பொழுதால். (கங)

கரவிலாதபேரன்பினுக்கெளிவருங்கருணைக்
குரவனுருளன்றியிக்கொடியவெம்பாசம்
புரையிலகேள்வியாற்கழிப்பதுபுணையினுலன்றி
யுரவுநீர்க்கடல்கரங்கொடுநீந்துவதொக்கும். (கச)

(கo) மெய்ம்மையாம்பொருள் என்றது-தனககோர் ஆக்கக்கேடு களின்றிசுட்டறிவிற்படாதுநின்றசத்ததனை. வேறுபாடாயபொய்ம்மையாம் பொருளென்றது-ஆக்கக்கேடுக ளுடைத்தாய்க்கால மிட முதலியவற்று லேகதேசப்படுதலும், அதுவதுவாய்ப் பலவேறுவகைப்படுதலும் உடைத்தாய்ச சுட்டறிவிறபட்டு நிற்கும் அசத்ததனை.

(கக) புறவுரைநெறி என்றது - புறப்புறச்சமயம் புறசசமயங்களை. அகவுரைநெறிஎன்றது அகப்புறசசமயம் அகசசமயஙகளை.

(கஉ) பொதுநூல்-பலபொருள் படத்தோன்றுந் தன்மையதாயவேதம். சத்திநிபாதம்-திருவருட்பதிவு. சத்தி-திருவருள்-பாதம்-பதிவு. நி-அனு சுவர்க்கம்.

என்றிவ்வாதவூர்மறையவரின்பவீடெய்தத்
துன்றுமாசையாற்றொடக்குண்டெசுருதியாகமநூ
லொன்றுகேள்வியோர்வருந்தொறுமுணர்ந்தவரிடைத்தாஞ்
சென்றுகாண்டொறுமளவலாய்த்தேர்குவாரானார். (கசு)

எண்ணிலாரிடத்தளந்தளந்தறிபொருளெல்லா
முண்ணுநீர்விடாய்க்குவரிநீருண்டவரொப்ப
வண்ணலாரகத்தமைவுறாதரசனுக்குயிருங
கணனுமாயமைசசுரிமையுங்கைவிடாதிபல்வார். (கஎ)

கள்ளக்காதலனிடத்தன்புகலந்துவைதொழுகு
முள்ளக்காரிகைமடந்தைபோலும்பரைக்காப்பான்
பள்ளக்காரியுணடவனிடதுள்ளன்புபதிந்து
கொள்ளக்காவலனிடையுறதொழிலுமுட்கொண்டார். (கஅ)

இன்னசெய்கையிஞெழுகுவாரொருபொழுதேகித்
தென்னர்தம்பிரானவையிடைசசெனறெதிாநின்று
ரன்னபோதபெரிநிரைகாப்பவரரசன்
முன்னர்வந்துதாழ்ந்தொருசிறைநின்றுமொழிவார். (கஅ)

மறந்தவாதவேலவலவரம்வயப்பரிவெள்ளத்
திறந்தவாம்பரிபோகநின்றெஞ்சியவெல்லா
நிறைந்தநோயவுநெடிதுமூப்புடையவுமன்றிச
சிறந்தவாம்பரியொன்றிலைதேர்ந்திடினென்றார். (கக)

மன்றல்வேம்பனும்வாதவூர்வள்ளலைநோககி
யின்றுநீர்நமதறைதிறந்திருநிதியெடுததுச
சென்றுவேலையந்துறையில்வந்திறஙகுவதெரிந்து
வென்றிவாம்பரிகொடுவரப்போமென்றுவிடுத்தான். (உ0)

உள்ளம்வேறுபட்டமைசசிபநெறியினின்றொழுகும்
வள்ளலார்நிதியறைதிறந்தரும்பெறல்வயமான்
கொள்ளவேணடியபொருளெலாஙகொணடுதொழிறுக்கி
வெள்ளைமாமதிவேந்தனைவிடைகொடுபோவார். (உக)

(கஅ) சிறை-பக்கம். இன்ன, அன்ன என்பன - இகர அகரச் சுட்டின்திரிபுகள். (கக) வலவன் - சமர்த்தன். எஞ்சிய-இதுவினை முதற்பொருணமேல் நிற்றலால் வினைமுற்றுப்பெயர்.

(உ0) வேம்பன் - அரிமர்த்தனபாணடியன். அறை என்றது- பொக்கிஷசாலையை. (உக) மதிவேந்தன் - சந்திரவமிசத்திற் ரோன்றிய அரசன்.

எடுத்தபொர்சுமையொட்டகத்திட்டுமுன்னேக
விடுத்துவிணடொடுதிணடிறல்விடையவன்கோயி
லடுத்தவிழ்ந்தபொன்னம்புயத்தடம்படிந்தனைய
மடுத்தடங்கரைசசிததியைங்கரத்தனைவணங்கா. (உஉ)

கருணைநாயகியங்கயற்கண்ணியெம்பிராட்டி
யருணநாணமலர்ச்செய்யசீறடித்தலமிறைஞ்சி
வருணனூர்பெருவயிற்றுநோய்வலிகெடுத்தாணட
தருணநாணமதிச்சடையுடையடிகளைமுன்றுழா. (உந)

ஒன்றுவேண்டுமிப்பொருளெலாமுனக்குமைம்பொறியும்
வென்றுவேணடுநின்னன்பர்க்குமாக்குகவெள்ளி
மன்றுவேணடிநின்றடியவள்ளலென்குறையீ
தென்றுவேண்டிநின்றேத்துவார்கசிறைவனின்னருள்போல்.(உச)

ஆதிசைவனுமருசசகனொருவனேரணைந்து
பூதியீந்தனனமக்கிதுபோலிலைநிமித்த
மீதுநன்னெறிக்கேதுவென்றிருகையேற்றணிந்து
வேதநாதனையிறைஞ்சினார்விடைகொடுமீணடார். (உரு)

கலிவிருத்தம்.

இன்னியமதிர்ந்தனவெழுந்தனபதாதி
துன்னியவிணைக்கவரிதுள்ளின துகிர்க்காற்
பொன்னியன்மதிக்குடைநிழன்றனபொலங்கொண
மின்னியுமணிசிவிகைமேறகொடுநடந்தார். (உசு)

மற்றிவர்வழிப்படுமுன்மாறிநடமாடும்
வெற்றிவிடையாரிவர்வினைதொகையினொப்பும்
பற்றியவிருட்டுமலபக்குவமுநோக்கா
வுற்றடிமைகொண்டுபணிகொண்டருளவுன்னு. (உஎ)

(உஉ) திணடிறல - ஒருபொருட்கிளவிகள்.

(உந) அருணம் - செம்மைநிறம். (உரு) பூதி - (ஐஸ்வரியத்தைத்தருவது) திருவெணணீறு ஏது - சாதனம் (உசு) மதிக்குடை-முத்தாலாகியகுடை. அதிர்ந்தன முதலியனமுற்றெச்சங்கள்.

(உஎ) வினைத்தொகையினொப்பும் என்றது-சிவபுண்ணியமுதிர்ச்சியாற் சுகதுக்கங்களைத் தருதற்குக்காரணமாகிய கன்மமலம் ஒன்றற்கொன்று ஏறுதுலைபோலத தம்முளொத்தலாகிய இருவினையொப்பினை. மலபக்குவமும் என்றது - தனது சத்திகெடுதற்குரிய காரணங்களோடுகூடிப்பதனழியும் பருவமுடையதாயமல பரிபாகத்தை.

சந்தமறைநீண்டரியதங்கருணையாலோ
ரந்தணர்குலக்குரவனுகியடிகேங்கா
மைந்தர்பலர்தம்மொடுபெருந்துறையில்வந்தோர்
கொந்தலர்நெருங்கியகுருந்தடியிருந்தார். (உஅ)

பொருங்கடலனீகமொடுபோய்ப்புறவடுத்த
விருங்கடமளப்பிலகடந்தெழுபிறப்பாங்
கருங்கடல்கடக்கவருவார்கருணைவெள்ளப்
பெருங்கடனிறைந்துறைபெருந்துறையடைந்தார். (உகூ)

அடுத்திடவடுத்திடவகதுவகைவெள்ள
மடுத்திடமுகிழ்த்தகைம்மலர்க்கமலமுசசி
தொடுத்திடவிழிப்புனறுளிதிடவினைக்கே
விடுத்திடுமெனத்தருள்விளைந்திடநடந்தார். (௩0)

பித்திதுவெனப்பிறர்நகைககவருநாலாஞ்
சத்திபதியத்தமதுசத்தறிவுதன்னைப்
பொத்தியமலத்திறும்வெரீஇசசுமைபொறுத்தோ
ரைத்திழிபிணிப்புறுமொருததனையுமொததாா. (௩க)

நெருப்பிலிடுவெணணெயெனநெஞ்சுருகவென்னை
யுருக்குமிதனுலெனையொளிததமலவாற்றல்
கருக்குமவனுகியெனையாள்கருணைவெள்ள
மிருக்குமிடனேயிதெனவெணணிநகர்புக்கார். (௩உ)

காயிலையடைந்தகழுமுட்படைவலததாா
கோயிலையடைந்துகுளிர்வான்புனல்குடைந்து
வாயிலையடைந்துடலமண்ணுறவிழுந்து
வேயிலையடைந்தவரைமெயப்புகழ்வழுததா. (௩௩)

(உஅ) மைந்தர் என்றது - திருவடிஞான சம்பந்திகளாயுள்ள மாணவர்களை. (உகூ) அநீகம் - சேனை. புறவு - முல்லைநிலம். இருங் கடம்என்றது - பாலைநிலத்தை. (௩0) உவகை-ஆராமகிழ்சசி. முகி ழ்த்த - கூப்பிய. வினை என்றது - சிவன்றிருப்பணிகளை.

(௩க) நாலாஞ்சத்திபதிய என்றது-மந்ததரம், மந்தம், தீவிரம், தீவாதரம்என்னு நான்கனுள் தீவரதரசத்திநிபாதத்தை. சத்தறிவு என்றது - சிவத்தொடுகலந்து பேரின்பநுகருஞ் சிவஞானவுணர்ச் சியை. பொத்தியமலம் என்றது - கன்மம், மாயை, ஆணவமென்னு மும்மலங்களை. (௩உ) ஆற்றல் - வன்மை.

(௩௩) வே இல் - மூங்கிலாகிய இடம்.

ஆலயமருங்குவலமாகவருவார்முன்
மூலமறையோதிமுடியாதபொருடன்னைச்
சீலமுனிவோர்தெளியமோனவழிதேற்றுங்
கோலமுறைகின்றதோர்குருந்தையெதிர்கண்டார். (௩௪)

கலிநிலைத்துறை.

வேதநூலொருமருங்கினுமெய்வழிச்சைவப்
போதநூலொருமருங்கினும்புராணத்துட்கிடந்த
கீதநூலொருமருங்கினுங்கிளைகெழுசமய
பேதநூலொருமருங்கினுமவாய்விட்டுப்பிறங்க. (௩௫)

சுருதிகூறியவறமுதனான்குமதகொன்றாற்
கரியதாங்கதிக்கேதுவெனாருகமங்காட்டுஞ்
சரியையாதிநாற்பாதமுந்தலைதெரிந்துணர்ந்த
பெரியமாணவர்கழகமுமவினாவிடைபேச. (௩௬)

சரியைவல்லமெய்த்தொண்டருஞ்சம்புவுக்கினிய
கிரியைசெயபுநன்மைந்தருங்கிளாசிவயோகந்
தெரியுஞ்சாதகக்கேளிருந்தேசிகத்தன்மை
புரியும்போதகச்செல்வருமளவிலர்பொலிய. (௩எ)

(௩௪) முனிவோர்-சநகாதிகள். மோனம்-மௌனநிலை. கோலம் - ஆசிரியத்திருக்கோலம். (௩௫) சைவப்போத நூல் - ஆகமம். கீதநூல் என்றது-இசையமைந்த கலை மிருதிமுதலியநூல்களை.

(௩௬) அறமுதனான்காவன-தர்மார்த்தகாமமோட்சங்கள். சரியையாதிநாற்பாதமாவன-சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் ஆகிய சோபான மார்க்கங்கள். தலைதெரிந்து என்றது - பாகுபாடு செய்தாராய்ந்தறிந்தமையை.

(௩எ) சரியையாவது புறத்தொழிலொன்றால் உருவத்திருமேனியைநோக்கிச்செய்யும்வழிபாடு கிரியையாவது-புறத்தொழி லகத்தொழிலிரண்டாலும் அருவுருவத்திருமேனியை நோக்கிச்செய்யும்வழிபாடு யோகமாவது - அகத்தொழிலொன்றால் அருவுருவத் திருமேனியை நோக்கிச்செய்யும்வழிபாடு. இவற்றுள்சரியை, தாதமார்க்கமாதலால் மெய்த்தொண்டரெனவும்-கிரியை, புத்திரமார்க்கமானதால், மைந்தரெனவும், யோகம், சகமார்க்கமாதலாற்கேளிர் எனவுங்கூறினர். சாதகக்கேளிர் என்றது - இறைவன்திருவடியிலன்புமிகுந்து தமதுமலங்களை யொழிப்பவராதலின். போதகச்செல்வர் - போதகாசிரியர்.

ஒழித்தநோன்பினராடலர்பாடலருலகம்
பழித்தசெய்கையரழுகையர்நகையினர்பாசங
கழித்தகணகளாலரனுருக்கணடுகொணடுலகில்
விழித்தகண்குருடாத்திரிவீரரும்பலரால். (௩அ)

கரவிலுள்ளமாம்விசும்பிடைக்காசறவிளங்கும்
பரசிலாச்சுடர்க்குதயமீறின்மையாற்பகலு
மிரவுநேர்படக்கணடிலரியின்றுசெய்நித்த
விரதமாதிநோன்பிழந்துறைவிஞ்சையர்பலரால். (௩௯)

உடையுஙகோவணமுணடிஙகைப்பலியுறவென்
றடையுஙகேளிருமரனடியார்கணடிகலன்கண
படையும்பாரிடமாயினும்பகலிராமுதலீ
றிடையின்றுமிடத்துறஙகுவதிஃதவர்வாழ்க்கை. (௪0)

இத்தகைப்பலதொணடர்தஙகுழாத்திடையால
மொதத்தபைஙகுருநகடியினிலயோகவாசனத்திற்
புத்தகதெழுதியசிவஞானமெய்ப்போதங
கைத்தலந்தரிததிருப்பதோர்கருணையைக்கணடார். (௪க)

மன்றுளாடியவானந்தவடிவமும்வடவா
லொன்றிநாலவருக்கசைவறவுணர்ததியவுருவு

(௩அ ஒழிந்தநோனபினா எனறது-விதிவிலக்கின்றிசசெய்வ னவெல்லாந தவமாக்கொணடழுகுவோராதலின். பாசஙகழித்த கண்ணினலரனுருக்கணடுகொணடுலகிலவிழிததகண குருடாய்ததி ரிவீரர் என்றது-முப்பத்தாறு கருவிகளுஙகழனறு அருளிடத்தே நின்றுஞேயத்தழுந்துவதாகிய சாக்கிராதீதாவஸ்தையை யுடையவ ராதலின்.

(௩௯) கரவு-மும்மலஙகளின்குணம். பரசிலாசசுடர் என்றது-நிட்களசிவத்தை. உதயமீறின்மை என்றது-தோற்றக்கேடுகளின்றி நிற்றலை. பகலுமிரவுநேர்படக்கணடிலர்என்பது-கேவலசகலஙகளி னீஙகிய சுத்தநிலையினின்றமையை. நித்தவிரதமாதி நோன்பிழந்து றைவிஞ்சையர் என்றது - உறஙகினவன் கையிலுள்ள பாக்குத் தானேதவிர்தல்போல ஞானநிட்டை மேலீட்டால் நித்தியகன்ம முதலியதவஙகள் தாமேயொழியப்பெற்றவராதலின்.

(௪0) பலி-பிசசை. பாரிடம்-பூமி பகலிராமுதலீறிடை யின் றுமிடத்து என்றது - சுத்தநிலையாகிய சாக்கிராதீதம், கேவலசக த்தோற்றம், கேடுநிலைகளினிகந்து நிற்றலை. (௪க) ஆலம் - வட வாலவிருட்சம். (௪௨) நால்வர் - சநகாதியர் - உருவும் என்றது— தட்சணாமூர்த்தத்தை.

மின்றுநாயினேற்கெளிவந்தவிவ்வுருவென்று
வன்றுநாயகன்குறிப்புளத்துணர்த்திடவறிந்தார். (௪௨)

முன்பணிந்தன ரணிந்தன ரஞ்சலிமுடிமே
லென்புநெக்கிடவுருகினரினியராயெளிவந்
தன்பெனும்வலைப்பட்டவரருளவலைப்பட்டார்
துன்பவெம்பவவலையறுத்திடவந்ததொண்டர். (௪௩)

காலமுங்களுக்காட்சியுநிமித்தமுங்கடிந்தார்
சீலமாணவாசெவ்விதோதேசிகனென்ன
மூலவாகமமோதினன்முறுக்கவிழ்கழுநீர்
மாலைசாத்தணிந்தடியின்மேல்வன்கழல்வீக்கி. (௪௪)

அண்ணல்வேதியரொழுக்கமுமன்புங்கண்டியாக்கை
யுண்ணிலாவுயிர்பொருட்புனலுடனகவாந்துள்ளக்
கண்ணினுமலங்கழீஇப்பதகமலமுஞ்சூட்டி
வண்ணமாமலர்ச்செங்கரஞ்சென்னிமேல்வையா. (௪௫)

சூக்கமாகுமைந்தெழுத்தினிற்சுற்றியபாச
வீக்கநீக்கிமெய்யானந்தம்விளைநிலத்துய்த்துப்
போக்குமீட்சியுட்புறம்பிலாப்பூரணவடிவ
மாகநின்றொருதீபகம்போலவருமண்ணல். (௪௬)

(௪௩) துன்பவெம்பவம் என்றது—ஆதிதெய்விகம், ஆதிபௌதிகம், ஆத்தியான்மிகமுதலிய பிறவித்துன்பங்களை.

(௪௪) காலம்-நீட்சாகாலங்கள். நிமித்தம்-சகுனம். செவ்வி-பக்குவம். ஆகமமோதினோன்-சிவபெருமான். கழல-வீரகண்டை.

(௪௫) வேதியர்-திருவாதவூரர். உள்ளக்கண்ணினுமலங்கழீஇ என்றது—அருணோக்கால மும்மலங்களிற் சிமிழ்ப்புண்டு கிடந்த ஆன்மாவையம்மலங்களினீக்கி யேகதேசவறிவினைக்கழித்து வியாபகவறிவைத்தருஞ்சட்சுதீட்சையை. பதகமலமுஞ்சூட்டி என்றது-திருவருட் பதிவுசெய்தமையை. செங்கரஞ் சென்னிமேல் வையா என்றது—சீடர்மலவாதனையைத் தவிர்க்க உள்ளும் புறம்பும் தம் வண்ணமாகச்செய்யும் பரிசதீட்சையை.

(௪௬) சூக்கமாகுமைந்தெழுத்து என்றது—தூலம், சூக்குமம், அதிசூக்குமம் என்னுமுத்திறப்பட்ட ஸ்ரீபஞ்சாக்கரங்களுள் சூக்குமபஞ்சாக்கரத்தை. சூக்குமம்-பிராகிருதசிதைவு. பாசவீக்கம் நீக்கி என்றது—நமவொழித்துரைத்தமையை-இதனை. "நகரமாகியசேரியை நஞ்செனவெறுத்து, மகரமாகியவேரெலா மயலறக்களைந்து" என்னுந்திருவாக்கால்தெளிக. விளைநிலத்துய்த்து என்றது-உச்சாரணை முறையினன்றித் திருவருளிடமாகத் தம்பாலழுத்தினமை
தீபகம்-பார்வைமிருகம்.

பார்த்தபார்வையாலிரும்புண்டநீரெனப்பருகுந்
தீர்த்தன்றன்னையுங்குருமொழிசெய்ததுந்தம்மைப்
போர்த்தபாசமுந்தம்மையுமறந்துமெய்ப்போத
மூர்த்தியாயொன்றுமறிந்திலர்வாதவூர்முனிவர். (௪௭)

தேனும்பாலுந்தீங்கன்னலுமமுதுமாய்த்தித்தித்
தூனுமுள்ளமுமுருக்கவுள்ளொளியுணர்ந்தின்ப
மானவாறுதேக்கிப்புறங்கசிவதொததொழியா
ஞானவாணிவந்திறுத்தனளன்பர்தந்நாவில். (௪௮)

தொழுதகையினர்துளங்கியமுடியினர்துளும்ப
வழுதகண்ணினர்பொடிப்புறுமியாக்கையராகுத
தழுதழுத்தவன்புரையினர்தமையிழந்தழல்வா
யிழுதையன்னமெய்யினர்பணிந்தேத்துவாரானார். (௪௯)

பழுதிலாதசொன்மணியினைப்பத்திசெய்தன்பு
முழுதுமாகியவடத்தினுன்முறைதொடுத்தலங்க
லழுதுசாத்துமெய்யன்பருக்கமகிழ்ந்தையர்
வழுவிலாதபோமாணிக்கவாசகனென்றார். (௫௦)

பாட்டிற்கின்புறுகுருபரன்பாதமேற்கண்ணீ
ராட்டிச்சொன்மலரணிந்துதற்போதவின்னமுதை
யூட்டித்தற்பரஞானமாமோமவெங்கனலை
மூட்டிச்சம்புவின்பூசைமேன்முயற்சியாரானார். (௫௧)

ஆசைவெம்பவவாசனையற்றுமாணிக்க
வாசகப்பிரான்றேசிகன்மாணவரோது
மோசையாகமவுபனிடப்பொருளெலாங்கேட்டு
நேசமங்குவைத்திருந்தனனதுகண்டிருத்தன். (௫௨)

எண்சீரடியாசிரியவிருத்தம்.

இத்திக்குமணிவார்த்தை யின்னஞ்சின்னாட் டிருச்செவியிலரு த்தவுங்கைச் செம்பொனெல்லாம், பத்திப்பேரன்பளித்துக் கவர்ந் துவேண்டும் பணிகொடுபாண்டியனையிவர் பணபுதேற்றி, முத்திக் கேவிடுத்திடவும் புத்தைவாது முடிந்திடவுந் திருவுள்ள முன்னெ

(௪௭) தீர்த்தன்-ஞானாசாரியன். மெய்ப்போதம்-ஞானநிட்டை.
(௪௮) ஊன்-உடல். ஒளி-திருவருட்பிரகாசம். (௪௯) தமை என்றது—தற்போதத்தை. (௫௧) தற்போதம்-சிவபோதம்.
(௫௨) பவவாசனை-பிறவிக்கேதுவாய மலவாசனை.
(௫௩) பாண்டியனை-உருபுமயக்கம்.

ய்தி. யெத்திச்தொண்டரைக்கருமஞ் சிறிதுண்டிங்கே யிருத்தியெ னவுருக்கரந்தானடியரோடும். (௫௩)

கனவில்வருங்காட்சியெனக் கருணைமூர்த்தி காட்டிமறைத்த லுமன்பர்கலக்கத்தாழ்ந்து, நனவுகொல்லோகனவுகொல்லோவின் றுநாதன் ஞமலிக்குத்தவிசிட்ட நலம்போலென்னை, நினைவரியதி ருமேனிகாட்டியாண்டு நீத்ததையென்றையுற்று நெஞ்சந்தேறி, யி னவடியாருடன்கூட்டா தேகினாயோ வென்னையுமென் வினையையு மிங்கிருத்தியெந்தாய. (௫௪)

வஞ்சவினைகொள்கலனா முடலைத்தீவாய் மடுக்கிலேன்வரையு ருண்டுமாய்ப்பேனல்லே, னஞ்சொழுகுவாளாலுங் குறைப்பேனல் லே னதனையதுவுநின துடைமையென்றே. யஞ்சினேன்றானேயு மழியாதாவி யையனேநினைப்பிரிந்து மாற்றகில்லே, னென்செய் கோவெந்தாயோ வெந்தாயோவென் றிரங்கினார்புரண்டழுதாரினை யசொல்வார். (௫௫)

வறியனுமொருபிறவிக் குருடன்கையில் வந்தபெருவிலைமணி போன்மழலைதேருச, சிறியனுமொருமதலைகையிற்கொண்ட செம் பொன்மணிவள்ளம்போற்றேவாயார்க்கு,மறிவரியாய்சிறியேனையெ ளிவந்தாண்டவருமையறியேன்றுன்பத்தழுவத்தாழப், பிறிவறியாவ ன்பரொடுமகன்றுய்கல்லாப் பேதையேன்குறையலதெம் பிரானா லென்னே. (௫௬)

கலிநிலைத்துறை.

மண்ணாதியாறாறுமனந்துழாவித்தடுமாறிப்
புண்ணாகியெனைக்காணாதுழல்கின்றேனைப்போதவருட்
கண்ணாலவைமுழுதுங்கரையநோக்கியான்யானென்
றெண்ணாவெனைத்தந்தாயெங்குற்றாயோவெந்தாயே. (௫௭)

(௫௫) வஞ்சவினைக் கொள்கலனாமுடல என்றது-புண்ணியமு ம்பொன்விலங்குபோல்வதாதலின. கலன்-மரக்கலம்

(௫௬) அழுவம்-பரப்பு. இதுபரவை என்றாற்போலக்கடல்மே ல்நின்றது. துன்பத்துஎன்றதில அத்து தவிர்வழி வந்தசாரியை.

(௫௭) மண்ணாதியாறாறும் என்றது - பிருதிவிமுதல் நாதத்தத் துவமீறாகிய முப்பத்தாறுதத்துவங்களை. எனைக்காணா துழல்கின் றேனென்றது-தன்னையடுத்த பலநிறங்களாகிய பொதுவியல்பை த்தன்பாற் காட்டிநிற்கும் பளிங்குபோல ஆன்மாவும் தன்னாற்சார ப்பட்ட தத்துவங்களி னியல்பாகிய பொதுவியல்பே தன்பாற்காட் டிநிற்கும்பெத்த நிலையை. அவையென்றது - மந்திரம், பதம், வண் ணம், புவனம், தத்துவம்-கலையென்னு மத்துவாக்களை.

வானாதியைந்துமுதல்வகுத்தவோசைமுதலைந்து
மானாதியங்குமனமாதிநான்கும்வழியடைப்பத்
தேனாதியறுசுவையுங்கழியவூறுந்தெள்ளமுதம்
யானாரநல்கினையாலெங்குற்றாயோவெந்தாயே. (௫௮)

மாசாய்மறைக்குமலவலியுநானும்வேறின்றி
யாசாவிகாரமலமாயினேனைப்பொருட்படுத்திப்
பேசாதவின்புருவினின்றேடென்னைப்பின்வைத்த
வீசாவெனையிங்கிட்டெங்குற்றாயோவெந்தாயே. (௫௯)

மேற்படி-வேறு.

என்றுவாய்திறந்தரற்றினாரிரங்கினார்புனிற்றுக்
கன்றுநீங்கியவாவெனக்கரைந்தநெஞ்சினராய்ச்
சென்றுகோபுரவாயிலின்புறம்புபோய்த்திரண்டு
நின்றகாவலன்றமர்களைநேர்ந்தனர்நோக்கா. (௬௦)

துங்கவாரியிற்கடும்பரித்தொகையெலாமாடித்
திங்களின்றலைவருமெனமுன்புபோய்த்தென்னர்
புங்கவன்றனக்குணர்த்துமின்போமெனவிடுத்தா
ரங்கணாயகன்பெருந்துறைநாயகனன்பர். (௬௧)

புரசைமாவயப்புரவிதேர்ப்பொருநர்போய்ப்பொறிவண்
டிரைசெய்தார்முடிவேந்தன்முனிறைஞ்சினாருள்ள
துரைசெய்தாரதுகேட்டொன்றுமுரைத்திலனிருந்தா
னிரைசெய்தார்ப்பரிவரவினைநோக்கியநிருபன். (௬௨)

வள்ளல்வாதவூர்முனிகளுமன்னவன்பரிமாக்
கொள்ளநல்கியபொருளெலாங்குருந்தில்வந்தாண்ட

---

(௫௮) வானாதியைந்தாவன -பஞ்சபூதங்கள். ஓசைமுதலைந்தாவன-சத்தமுதலிய தன்மாத்திரைகள். ஆனாது-நீங்காது மனமாதி நான்காவன - அந்தக்கரணங்கள். வழியடைப்ப என்றது - மேற்கூறிய தநுகரணபுவன போகங்களுக்கேதுவாகிய பிறவிநீக்கத்தை. தேனாதியறுசுவை - தேன், பால், கன்னல், கனி, சீனி, கற்கண்டு. தெள்ளமுதம் என்றது - அமுதம் நரைதிரை மூப்புக்களை யொழித்தல்போல. இதுஆணவாதி மும்மலங்களை ஒழித்தலின் உவமவாகுபெயராய்சிவானந்தத்தை யுணர்த்தினின்றது சுவை-இது சுவைப்பொருள் மேனிற்றலாற் பண்பாகுபெயர். (௫௯) ஆசாவிகாரமென்றது-இச்சைகாரணமாய்வரும் தநுகரண புவனபோகங்களை.

(௬௨) புரசைமா-யானை. புரசை-கழுத்திடுகயிறு.

பிள்ளைவாண் மதிசசடைமுடிப்பெருந்துறைமறையோர்க்
குள்ளவாதரம்பெருகமுன்வேணடியாஙகுய்ப்பார். (௬௩)

சிறந்தபூசைக்குந்திருவிழாசசிறப்புக்குஞ்செல்வ
நிறைந்தவாலயததிருப்பணித்திறத்துக்குநிரப்பி
யறந்தவாதபேரன்பர்க்குஞ்செலுக்தியததலந்தே
யுறைந்தவாவறவின்னணமொழுகுநாள்கழிப்பார். (௬௪)

எல்லைகூறியகுளிர்மதியடுககவந்தெய்த
மல்லலயானையானின்னமும்வயபபரிவந்த
தில்லையாலிதுவெனனெனவோலைபுமெழுதிச
செலலவுய்ததனன்வாதவூரமைசசர்தந்திருமுன். (௬௫)

மன்னவனறிருமுகமஙகணடுமுறைமையால்வாஙகி
யன்னவாசகந்தெரிந்துகொணடாதியீறில்லா
முனனவன்றிருவருட்கடனமூழ்கியமுனிவ
ரென்னைவேறினிசசெயயுமாறென்று ரைறயாவார். (௬௬)

சிந்தையாகியசெறுவினுட்சிவமுதலோஙகப்
பந்தபாசமவேரறககளைநருட்புனல்பாய்சசி
யந்தமாதியின்றாகியவானந்தபோகந்
தந்ததேசிகவுழவன்றன்கோயிலைசசார்ந்தார (௬எ)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

என்னுயகனேபொன்னுடரேறேயேறுகொடியுயர்த்த
மன்னுதெனனுபெருநதுறையெம்மணியேவழுதிபொருளெலலா
நின்னுலயத்துநின்னடியாரிடத்துஞ்செலுத்துநெறியளித்தாய்
பினனுனவனுகதென்கொணடுபரிமாசசெலுத்தப்பெறுமாறே. ()

என்றுவிறைஞ்சியெழுந்தேத்தியிரந்தாரெதிரேபெருந்துறையின்
மின்னூர்சடைமேற்பிறைமுடித்தோன் விசும்பினிறைந்ததிருவாக்
மன்னனவற்குப்பரியெல்லாம்வருமென்றோலைவிடுதியெனச [கான்
சொன்னதுகேட்டகததுவகைதுளும்பிவரைந்துசுருள்விடுத்தார்

அந்தவோலைப்பாசுரமுமறையக்கேட்டுநின்றாஙகோர்
சிந்தையானுமகிழ்சிறப்பவிருந்தான்புரவிததேரோடும்

---

(௬௫) குளிர்மதி-கடகமாதம். (௬எ) செறுவு-வயல். சிவமுதல் என்றது-அன்பென்னும் பைஙகூழை; இதனை "அன்புசிவமிரண் டென்பரறிவிலார்-அன்பேசிவமாவதாருமறிகிலர், அன்பே சிவமா வதாருமறிந்தபின், அன்பேசிவமாயறிந்திருப்பாரே" என்ற திரும ந்திரத்தாலறிக.

வந்தவாதிசசெங்கதிரோன்மறைந்தானவனுல்வையமெலாம்
வெந்தவேடைதணிப்பான்போன்முளைத்தானுதிவெணகதிரோன்.

அன்றுதுயிலும்வாதவூரடிகள்கனவிற்சுடர்வெள்ளி
மன்றுகிழவாகுருந்தடியில்வடிவஙகாட்டியெழுந்தருளி
வென்றிவேந்தன்மனஙகவரும்விசயப்பரிகொணடணைகின்றே
மின்றுநீமுன்னேகுதியென்றருளிசசெய்யவெழுந்திருந்தார். (எக

கனவினிடத்துந்தேவர்க்குஙகாணடற்கரியகருணையுரு
நனவினிடத்துஙகனவிடத்துமெளிதேயனருநமகென்ன
நினைவினிடைக்கொணடிருக்கின்றார்நிருத்தானந்தசசுடருள்ளத
தினவிருளைதின்றெழுவதெனவெழுந்தானிரவிபிரவொதுஙக. ()

எழுந்தாருடையபெருந்துறையாரிருதாள்பணிந்தாரினிப்பிறப்பி
லழுந்தாவழிகொணடாரடைந்தாரகன்றாநெறிகளவிாநிஙகட்
கொழுந்தாசடையாாவிடையார்தென்கூடலணைநதார்பாடளிவண
டுழுந்தார்வேந்தன்பொற்கோயிலுற்றாகாணப்பெற்றால். (எங)

மன்னாபெருமானெதிர்வந்தமறையோாபெருமான்வழிபாடு
முன்னாமுறையாறசெயதொழுகிமுனனேநிற்கமுகநோககித
தென்னாபெருமானெவ்வளவுசெமபொனகொடுபோயெவ்வளவு
நன்னரிவுளிகொணடதெனக்கேட்டான்கேட்டநான்மறையோர். ()

பொன்னுமளவோவிலைகொணடபுரவித தொகையுமளைதத்வைதா
பின்னாவரக்கணடருளுதியெமபெருமானித்துற்றுராயகபதி [ம்
யென்னுநாமம்பெறுதிமதியென்றுரெனறமாநிராகரு
தென்னன்சிறந்தவரிசைவளஞ்செய்துவிடுப்பசசெல்கின்றார். (எரு)

பொன்னஙகமலததடமபடிநதுபுழைககைமதமாமுககடவு
டன்னஙகமலசரணிறைஞ்சிததனியேமுளைதசிவக்கொழுந்தை
மின்னஙகயற்கட்கொடிமருஙகிலவிளைந்ததேனைமுகந்துணடு
முன்னஙகருத்துமொழியுடம்புமூன்றுமன்பாயதோன்றினர். ()

மன்னேயென்னையாட்கொணடமணியேவெள்ளிமன்றுடு
மன்னேயடியேன்வேணடியவாறரசனீந்தநிதியெல்லா
முன்னேகொணடென்பணிகொணடாய்முனியாதரசனனிமகிழ
வென்னேபுரவிவரும்வண்ணமென்றுவேண்டிநின்றிடலும் (எஎ)

(எ0) ஆதிசசெஙகதிா, ஆதிவெணகதிா என்றது-சூரியசந்திரர்கள்செல்லும் மேஷவீதி, ரிஷபவீதி, மிதுனவீதிஎன்று மூன்றனுள், ஆடிமாதம் மேடவீதியாகியமுதல்வீதியாதலின். (எ௨) இனஇருள் என்றது-ஆணவமலவிருளை. (எச) இவுளி-குதிரை.

மெய்யன்புடையாயஞ்சலைநீவேட்டவண்ணம்விண்ணிரவி
வையம்பரிக்கும்பரியினையவையமாக்கொண்டுவருதுமென
வையன்றிருவாக்ககல்விசும்பாறெழுந்ததாகவதுகேட்டுப்
பொய்யன்பகன்றாசிவன்கருணைபோற்றிமனையிற்போயினார். ()

மேற்படி - வேறு.

கடிமனையடைந்தவெல்லைவாதவூர்க்காவலோரை
மடிமையில்சுற்றத்தோருமகேளிருமாணடகாத
லடிமையுள்ளாருமேதிலாளரும்பிறருமீண்டி
யிடிமழைவாய்விட்டென்னப்புந்திகளினையசொல்வார். (எக)

மந்திரக்கிழமைபூண்டுமென்னவர்கருமஞ்செய்வ
தந்தணர்ககறனையல்லவமைச்சியலறததுநின்றால்
வெந்திறலரசர்க்கேற்றசெய்வதேவேண்டுமென்னத்
தந்திரமநுநூல்வல்லோர்சாற்றுவாரன்றேயையா. (அ0)

அரைசியலமைசசுநீதியாய்ந்தநுஙகட்குநாஙக
ளுரைசெய்வதெவனீர்செய்வதொன்றுநன்றுவதில்லை
விரைசெறிதாராற்கின்றுவெம்பரிவருவதாக
வரையறைசெய்தீர்நாளையென்சொலவல்லீரையா. (அக)

தழுவியகிளைஞர்நட்டோர்சார்வுளோராதக்கசான்றோர்
குழுவினைக்காக்கவேண்டுமகுறிப்பிலீர்போலுநீவி
ரொழுகுறுசெயலினாலேயுஞ்செயலுமக்கேசால
வழகிதுபோலுமென்னக்கழறினாரதுகேட்டையன். (அ௨)

சுற்றமுந்தொடர்புநீத்தேந்துன்பமுமினபமற்றேம் [ஞ்
வெற்றுடன்மானநீத்தேம வெறுகைமேல வெறுக்கைவைத்தே
செற்றமுஞ்செருக்குமகாயந்தேநதீவினை பிரண்டுந்தீர்ந்தேம
கற்றைவார்சடையான்கோலமகாட்டியாட்கொண்டவன்றே. (அ௩)

தந்தைதாய்குரவனாசான்சஙகரனிராசைபெணடிர்
மைந்தர்பல்லுயிருஞ்சுற்றமாசிலாவீசனன்ப
ரந்தமில்பிறவியேழுமபெகையென்பதோர்ந்தே
மெந்தையார்கருணைகாட்டியெம்மையாட்கொண்டவன்றே. (அச)

(எஅ) வையம்-தோ. (எக) வாயவிடல்-ஒலிததல்.

(அ0) தந்திரமநுநூல் என்றது - அறுபததுநான்கு கலைகளுள் மநுநூலு மொன்றாதலின். (அ௩) வெறுகை - செல்வம்.

(அச) குரவன் - போதகாசிரியன். ஆசான் - ஞானசிரியன். நிராசை - ஆசையின்மை.

ஊரெலாமட்டசோறுநம்மதேயுவரிசூழ்ந்த
பாரெலாம்பாயறுன்னற்கோவணம்பரிக்குமாடை
சீரெலாஞ்சிறந்தசாந்தந்தெய்வநீறணிபூணகணடி
நீரெலாஞ்சுமந்தவேணிதிருத்தனுட்கொண்டவன்றே. (அரு)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

இறக்கினுமின்றே யிறக்குகவென்று மிருக்கினுமிருக்குக வேந்த, னொறுக்கினுமொறுக்க வுலகையுமுடனே யூட்டினு மூட்டுக வானிற், சிறக்கினுஞ்சிறக்க கொடியநீரகஞ் சேரினுஞ்சேருக சிவனே, மறக்கிலம்பண்டைப் பழவினைவிளைந் தான் மாற்றுவார் யாரெனமறுத்தார். (அசு)

வாதவூரடிகளுக்கு உபதேசித்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் ருஎ - க்கு - திருவிருத்தம் - உஎகூஅ.

ஐம்பத்தோன்பதாவது,

நரிபரியாக்கியபடலம்

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அரிகணைதொடுத்துவேழமட்டவன்செழியன்வாயிற்
றெரிகலையமைச்சரேற்றைத்தேசிகவடிவநதிணடி
வரிகழல்சூட்டியாணடவணணமிவ்வணணமைய
னரிகளைப்பரிகளாக்கிநடத்தியவாறுஞ்சொல்வாம். (க)

சுற்றமாம்பாசநீவித்துகளறுத்திரு தார்தம்மை
மற்றைநாளழைத்துவேந்தன்வந்திலபோலுமின்னம
கொற்றவாம்பரிகளென்னக்குறுமதிமுடித்தானன்ப
ரிற்றைநாணமுதனுணமூன்றிலீணடுவவிறைவவென்றார். (உ)

சிந்துரநுதன்மால்யானைசசெல்வவப்பரிக்குவேறு
மந்துரையகன்றவாகவகுக்கசூழ்தணணீரூட்ட
நந்துறைதடஙகள்வேறுதொடுகநீணகரமெஙகு
மிந்துறைமாடமெல்லாமழகுசெய்திடுகவென்றார். (ஙு)

(அரு) துன்னம்-தைத்தல்

(க) அரிகணை-நாரசிம்மாஸ்திரம். இதில்ககரமெய்தொகுத்தல்.

(உ) பாசத்தைச் சுற்றமென்றது, உயிர்ச்சார்பாய்நிற்றலின்.

(ஙு) மந்துரை - குதிரைலாயம்.

காவலன்கருமஞ்செய்வோர்கந்துகப்பந்தியாற்றி
யோவறநகரமெங்குமொளிபெறவழகுசெய்யத்
தாவுதெண்கடலேழ்கண்டசகரர்போல்வைகன்றூன்றில்
வாவியுநகுளனுந்தொட்டார்மண்டொகெருவிமாக்கள். (௫)

வரையறைசெய்தமூன் றுவைகலுநகழிந்தபின்றுட்
கரையறுபரிமாவீண்டக்கண்டிலயின்னமென்று
விரையரைவண்டார்தண்டார்வேம்பனும்விளித்துவந்த
வுரையறைநாவினுரையொறுப்பவனெத்துசீறு. (௬)

என்னிவன்பரிமாக்கொண்டதென்றவைவருவதென்றுற்
தன்னெதிர்நின்றவஞ்சத்தறுகணர்சிலரைநோக்கிக்
கொன்னுமிக்கள்வன்றன்னைக்கொண்டுபோய்த் தணடஞ்செய்தெம்
பொன்னெலாமறுவுகொண்டுவாநகுமின்போமினென்றான். (௭)

கற்றிணிதோளான்சீற்றங்கண்டெதிர்நில்லாதஞ்சிச்
சுற்றியபாசம்போலத்தொடர்ந்துகொண்டேகிமள்ள
ரெற்றினிவகைதான்பொன்னுக்கியம்புமென்றெதிர்த்துச்சீறிச்
செற்றமில்சிந்தையார்மேற்செறிந்தகல்லேற்றினரே. (௮)

பொன்னெடுஞ்சைலநகோட்டிப்புரம்பொடிபடுத்தவீரர்
சொன்னெடுந்தாளையுள்கிநின்றனர்சுமந்தபார
மந்நெடுந்தகையார்தாநகியாற்றினரடைந்தவன்பர்
தந்நெடும்பாரமெல்லாந்தாநகுவாரவரேயன்றே. (௯)

சிலையதுபொறைதோற்றாதுசிவனடிநிழலினின்றார்
நிலையதுநோக்கிமாயநெறியிதுபோலுமென்றுக்
கொலையதுவஞ்சாவஞ்சர்கொடுஞ்சினந்திருகிவேதத்
தலையதுதெரிந்தார்கையுந்தாள்கருவகிட்டியார்த்தார். (௧௦)

அக்கொடுந்தொழிலுமஞ்சாதிருந்தனரரனையுள்கி
யிக்கொடுந்தொழிலினார்தாமினிநனிபொறுப்பரென்றுப்
புக்கதுகாண்டற்குள்ளம்பொறானெனவிரவிப்புத்தேண்
மிக்கதன்றொளிகண்மாழ்கிவிரிகடலழுவத்தாழ்ந்தான். (௧௧)

சுந்தரவிடங்கரன்பர்சூழ்துயரகற்றநேரே
வந்தெழுகாட்சிபோலவந்ததுசெக்கர்வான

---

(௬) கரை - அளவு. விரை - வாசனை.

(௭) தறுகணர் - கொடுமையாளர். என் என்றது இகழ்வின் மேனின்ற வினவிடைச்சொல். அறுவு - அறுதி.

(௧௦) வேதத்தலை-உபநிடதம். (௧௧) அழுவம்-பரப்பு.

மிந்தவர்மார்பந்தூங்குமேனவெண்கோடுபோன்ற
தந்தரவுடுக்களெல்லாமயன்றலைமாலையொத்த. (௧௧)

சுழிபடுபிறவித்துன்பத்தொடுகடலழுவத்தாழ்ந்து
கழிபடுதனையுங்காப்பான்கணணுதன்மூர்த்திபாதம்
வழிபடுமவரைத்தேறான்வன்சிறைப்படுத்ததென்னன்
பழிபடுபுகழ்போலெங்கும்பரந்ததுகங்குலீட்டம். (௧௨)

கங்குல்வந்திறுத்தலோடுங்கருஞ்சிறையரையிற்போக்கிச்
சங்கிலிநிகளம்பூட்டித்தவத்தினைச்சிறையிட்டென்னச்
செங்கனல்சிதறநோக்குஞ்சினங்கெழுகாவலாளர்
மங்குலினிருண்டகண்டர்தொண்டரைமறுக்கஞ்செய்தார். (௧௩)

மிடைந்தவர்தண்டஞ்செய்யவெஞ்சிறைவெள்ளத்தாழ்ந்து
கிடந்தவர்கிடந்தோன்பூமேலிருந்தவன்றேடக்கீழ்மே
னடந்தவர்செம்பொற்பாதநகைமலர்புணையாப்பற்றிக்
கடந்தனர்துன்பவேலைபுலர்ந்ததுகங்குல்வேலை. (௧௪)

அந்தமிலழகன்றன்னையங்கயற்கண்ணியோடுஞ்
சுந்தரவமளிப்பள்ளியுணர்த்துவான்றொண்டர்சூழ
வந்தனைசெய்யுமார்ப்புமங்கலசங்கவார்ப்பும்
பந்தநான்மறையினார்ப்பும்பருகினார்செவிகளார. (௧௫)

போதவானந்தசோதிபுனிதமெய்த்தொண்டர்க்காக
நாதமாமுரசமார்ப்பநரிப்பரிவயவர்சூழ
வேதவாம்பரிமேற்கொண்டுவீதியிலவரவுகாணுங
காதலான்போலத்தேர்மேற்கதிரவனுதயஞ்செய்தான். (௧௬)

கயனெடுங்கண்ணியோடுங்கட்டவிழ்கடிப்பூஞ்சேக்கைத்
துயிலுணர்ந்திருந்தசோமசுந்தரக்கருணைவெள்ளம்
பயினெடுஞ்சிகரநோக்கிப்பங்கயச்செங்கைகூப்பி
நயனபங்கயநீர்சோரநாதனைப்பாடலுற்றார். (௧௭)

---

(௧௩) நிகளம் - விலங்கு. மங்குல - மேகம். கருஞ்சிறை என்றதில் - கருமை இழிவின்மேலது. (௧௪) கிடந்தோன் என்றது-திருமாலை. பூமேலிருந்தவன் - பிரமன். வேலையிரண்டனுள், முன்னது - கடல், பின்னது - பொழுது. (௧௫) அமளிப்பள்ளி - படுக்கை; இது ஒருபொருட்கிளவி. (௧௬) போதம் - அறிவு. நாதம் - நாதத்துவம். வயவர் - வீரர். (௧௭) பூஞ்சேக்கை - மலர்ப்பள்ளி. துயிலுணர்தல் - நித்திரையினின்றும் எழுதல்.

கொச்சகக்கலிப்பா.

எந்தாயனைத்துலகுமீன்றுமெத்தேவர்க்குந்
தந்தாய்செழுங்குவளைத்தாராய்பெருந்துறையில்
வந்தாய்மதுரைத்திருவாலவாயுறையுஞ்
சிந்தாமணியேசிறியேற்கிரங்காயோ (௧௮)

மூவாமுதலாய்முதுமறையாயம்மறையுந்
தாவாதசோதித்தனிஞானபூரணமாய்த்
தேவாதிதேவாய்த்திருவாலவாயுறையு
மாவார்கொடியாயடியேற்கிரங்காயோ. (௧௯)

முன்னுமுதுபொருட்குமுன்னுமுதுபொருளாய்ப்
பின்னும்புதுமைக்கும்பின்னும்பேரொளியாய்த்
தென்னுமதுரைத்திருவாலவாயுறையு
மென்னையகனேயெளியேற்கிரங்காயோ. (௨0)

மண்ணாயப்புனலாய்க்கனலாய்வளியாகி
விண்ணாயிருசுடராயித்தனையும்வேறாகிப்
பண்ணாயிசையாயப்பனுவலாயெங்கணுங்
கண்ணானென்னுருக்கண்காணாவாறென்கொல்லோ. (௨௧)

பொங்குஞ்சினமடங்கல்போன்றுருத்துவெங்கூற்ற
மங்குமபுரியாவருந்துன்பத்தாழ்ந்துநான்
மங்கும்படியறிந்தும்வந்தஞ்சலெனகிலேயா
லெங்குஞ்செவியுடையாயகேளாயோவென்னுரையே. (௨௨)

பூட்டியருட்பாசமிருபாதம்பொறித்துடலிற
கூட்டியடியாருளகப்படுத்தாட்கொண்டருமை
காட்டியவோவினறென்னைக்கைவிட்டாயவெய்யரெனை
யாட்டியொறுக்குமிடத்தாரென்றுகொள்வாரே. (௨௩)

ஊராருனைச்சிரிப்பதோராயென்றுன்னடிமைக்
காராயடியேனயாவேனஃதறிந்தும்
வாராயரசன்றமரிழைக்குமவன்கண்ணேப்
பாராயுன்றன்மையிதுவோபரமேட்டீ. (௨௪)

---

(௧௮) செழுங்குவளைத்தாராய் என்றது - ஆசிரியத்திருக்கோலமாயெழுந்தருளினமைபற்றி (௧௯) மூவாதஎன்றது - ஈறுகெட்டு மூவாஎனநின்றது; மூத்தலில்லாதஎன்பதுபொருள். ஆவார்கொடி, இடபக்கொடி. (௨0) "முன்னும்—ஒளியாய் - என்றதை" முன்னைப்பழம்பொருட்கு முன்னைப்பழம்பொருளேயென்னுந் திருவாசகத்தாலுணர்க. (௨௨) அங்கும் என்றது - இயமபுரியை.

கலிநிலைத்துறை.

என்றிரங்குவோரிரங்கொலியிளஞ்சிறுமழலை
சென்றுதாயர்தஞ்செவித்துளைநுழைந்தெனச்செல்லக்
குன்றிருஞ்சிலைகோட்டியகூடனாயகன்கேட்
டன்றவன்சிறைநீக்குவான்றிருவுளத்தமைத்தான். (உ௫)

நந்தியாதியாம்பெருங்கணநாதரைவிளித்தான்
வந்தியாவரும்பணிந்தனர்மன்னவற்கின்று
முந்திபாவணிமூலநாள்வந்ததுமுனிவு
சிந்தியாமுனம்பரியெலாஞ்செலுத்துவான்வேண்டும். (உ௬)

யாவரும்புனத்தியங்குறுநரியெலாமீட்டித்
தாவரும்பரியாக்கியத்தாம்பரிநடத்துஞ்
சேவகஞ்செய்வோராகிமுன்செல்லுமின்யாமும்
பாவகம்படவருதுமப்படியெனப்பணித்தான். (உ௭)

ஏகனாயகனாணைபூண்டெழுகணத்தவரு
நாகநாடரும்வியப்புறநரியெலாந்திரட்டி
வேகவாம்பரியாக்கியவ்வெம்பரிநடத்தும்
பாகராயினாரவர்வரும்பரிசதுபகர்வாம். (உ௮)

தூக்கியார்த்தசெம்பட்டினர்சுரிகையர்தொடுதோல்
வீக்குகாலினரிருப்புடற்காப்பினர்வெருளி
னோக்குபார்வையர்புண்டரநுதலினரிடியிற்
றூக்கியார்ப்பெழுநகையினர்தழனெறெழுசினத்தோர். (உ௯)

வட்டத்தோல்வரிபுறங்கிடந்தசையவைவடிவா
டொட்டகையினர்சிலர்நெடுந்தோமரஞ்சுழல
விட்டகையினர்சிலர்வெரிநிடைநெடுவிசிகப்
புட்டில்வீக்கிவிற்றூக்கியபுயத்தினர்சிலரால். (௩0)

செம்படாஞ்செய்தபோர்வையர்சிலர்பசும்படத்தான்
மொய்ம்புவீக்கியகவயத்தர்சிலர்கருமுகில்போ
லம்புயம்புதைகாப்பினர்சிலர்சிலரவிரும்
பைம்பொன்வாணிறப்படாஞ்செய்குப்பாயத்தர்சிலரால். (௩௧)

(உ௫) இரங்கொலி-முறையீடு. (உ௬) பெருங்கணநாதராவார்— நந்தி, பிருங்கி, மகாகாளர், கும்போதரர், முதலாயினோர்.

(உ௭) பாவகம் - பாவனை. தாவும் - தாம்எனநின்றது இடைக்குறை. (உ௯) உடற்காப்பு - கவசம்.

(௩0) வட்டத்தோல்-கேடகம். வை-கூர்மை. வெரிந்-முதுகு. விசிகப்புட்டில் - அம்பறாத்தூணி. விசிகம் — அம்பு. (௩௧) குப்பாயம் - சட்டை.

பிச்சவொண்குடையார்பலர்கவரிவால்பிறங்கத்
தைச்சதண்குடையார்பலர்சல்லிசூழ்நாற்றி
வைச்சவணகுடையார்பலர்வாணிலாமுத்த
மொய்ச்சவெணகுடையார்பலர்மொய்ம்பினரிவருள். (௩௨)

தருமமாதிநாற்பொருளெனுநதாளதுஞான
கருமகாண்டமாஞ்செவியதுகாட்சியைக்கடந்த
வொருமையாம்பரமபரமாமுணர்வெனுஙகண்ண
தருமையாம்விதிமுகத்ததுநிடேதவாலதுவால். (௩௩)

தந்திரங்களாற்புறவணிதரித்ததுவிரிதத
மந்திரஙகளாறசதஙகைதார்மணிசசிலம்பணிந்த
தந்தரஞ்சுழல்சோமனுமருககனுமிதிக்குஞ்
சுந்தரப்பதம்பொறைகொளத்தூஙகிருபுடைத்தால். (௩௪)

மாணடதாரகப்பிரமமாஙகலினம்வாய்கிழியப்
பூண்டதாற்புறசசமயமாமபொருபடைமுரிய
மூணடுபோரெதிர்விளைததிகனமுடிப்பதுமுளரி
யாணடகோமுகமந்திரமாகமேவியதால். (௩௫)

அண்டகோடிகளனைத்துமோர்பிணடமாவடுக்கி
யுணடநீரதாமுதுகினமேலுபநிடக்கலனை
கொணடவாலியவைதிகப்புரவிமேறகொணடான்
றொணடர்பாசவன்றொடரவிழ்த்திடவருஞ்சோதி. (௩௬)

ஆனமந்திரக்கிழார்பொருட்டன்றியும்வென்றி
மீனவன்பிறப்பறுக்கவும்வார்கழல்வீக்கி
வானநாயகனேந்தியமறையுறைகழித்த
ஞானவாள்புறவிருளையுநக்கிவாளெறிப்ப. (௩௭)

(௩௨) பிசசம்-வெணகுடை. (௩௩) நாற்பொருள்—அறம்பொருள் இன்பம் வீடுஞானம். பரம் அபரமாம்உணர்வுஎன்றது—பரஞானம், அபரஞானங்களை. நிடேதம்-விலக்கு.

(௩௪) தந்திரம்-சிவாகமம். தந்திரஙகளாற் புறவணி தரித்தது என்றது—வேதஙகளை விளக்கஞ்செய்வன ஆகமஙகளாதலின். இருபுடைத்து என்றது—குளம்பின்மேலிடத்துள்ள புடைப்புகளை.

(௩௫) தாரகம்–பிரணவம். முளரி ஆண்டகோ-பிரமன். மந்துரை-லாயம். (௩௬) கல்லணை - இது கலணைஎன தொகுத்தற்பெற்றது. வாலிய-தூய.

(௩௭) மந்திரக்கிழார்-வாதவூரடிகள். மீனவன் - அரிமருத்தன பாண்டியன்.

சாய்ந்தகொண்டையுந்திருமுடிச்சாத்தும்வாள்வைரம்
வேய்ந்தகண்டியுந்தொடிகளுங்குழைகளும்வினையைக்
காய்ந்தபுண்டரநுதலும்வெண்கலிங்கமுங்காப்பு
மாய்ந்ததொண்டர்தமகம்பிரியாதழகெறிப்ப. (௩௮)

பிறகுமாசையோர்மறந்துமிங்கணுகன்மின்பிறப்பை
மறக்குமோசையோரிம்மெனவம்மினன்பரைவேர்
தொறுக்குநோயகளைவானெனவொருவனும்பிறவி
யறுக்கவந்தனனென்பபோற்பரிசசிலம்பலம்ப. (௩௯)

கங்கையைசசடைமுடியினமேறகரந்தனைபவளபோ
லெங்கடம்மையுங்கரந்திடென்றிரந்துகாவேரி
துங்கபத்திரியாதியாந்திகளுஞ்சூழப்
பொங்கிவீழ்வபோலொலியலுங்கவரியுமபுரள. (௪௦)

வாவிநாறியவாலிதழ்த்தாமரைமலரோ
னாவினுளுமைநாயகனான்மறைபரியா
மேவினானெனத்தானொருவெண்குடையாகிப்
பாவினாலெனமுடியின்மேற்பானிலாக்கால. (௪௧)

முறையினோதியபுராணமூவாறுநாமொழியு
மிறைவனுமிவன்படைத்தளித்தழிப்பவனிவனே
மறையெலாமுறையிடும்பரம்பொருளெனவாய்விட்
டறையுமாறுபோலியங்களீரொன்பதுமார்ப்ப. (௪௨)

மிடைந்தமாயவாம்பரித்திரணமேற்றிசைநோக்கி
நடந்தநாயகனான்மறைப்புரவியுநாப்ப
ணடைந்ததாலெழுந்தூளிகளண்டமுந்திசையும்
படர்ந்தபோம்வழியாதெனமயங்கினான்பரிதி. (௪௩)

பள்ளமாக்குவதிடரினைப்பள்ளத்தைமேடு
கொள்ளவாக்குவபாரெலாம்விலாழிகொப்புளித்து
வெள்ளமாக்குவதூளியால்வெள்ளத்தைவெறிதா
யுள்ளதாக்குவபுள்ளுவவுருககொண்டபரிமா. (௪௪)

---

(௩௮) வினை என்றது—சஞ்சிதவினையை. கலிங்கம்-வஸ்திரம்.
(௩௯) பரி-வேதக்குதிரை. (௪௦) ஒல்லியல்-ஈயோட்டுங்கருவி.
(௪௧) நாறல்-தோன்றல். (௪௨) இயம்-வாத்தியம்.
(௪௩) மாயவாம் புரவி என்றது—மாயையாலமைந்த நரிகளாகிய குதிரைகளாதலின்.
(௪௪) விலாழி வாய்நுரை. புள்ளுவம்-வஞ்சகம்.

கொய்யுளைப்பரியெழுந்தநாள்கோப்பவான்கஙகை
வையையொத்ததேழ்பசும்பரிசெம்பரிமாவாச
செய்தசொததது சிந்துரந்திசைககயமுகததுப்
பெய்தசொத்ததாலொத்ததுபெரும்பகன்மாலை. (௪௫)

விளம்புகின்றவசசம்புவெமபரிததிரணமிதிககுங
குளம்புகிணடியவெழுநதநாளகுன்றிறகரிநதோன்
வளம்புகுந்தடைவார்குரவழிபுரிவேளவிக்
களம்புகைந்தெழுதோறறமேயல்லதுகடாதால். (௪௬)

மட்புலந்திசைவான்புதைபூழியுணமறைநது
கொட்புறும்பரிசசதஙகைதாரொலியினுஙகுளிரவான்
பெட்புறுஙகுரலொலியினுஞ்செவியினிறபிறிது
கட்புலஙகளாறகணடிலர்வழிவரக்கணடோர். (௪௭)

கலிவிருத்தம்.

தரஙகமெறிமுத்திரைவிலாழியலதார்மா
விரஙகுமொலியல்லதிரையேஙகுமொலியின்ன
துரஙகமலமற்றிவைசுரர்க்கரசனின்றும்
புரங்கொலவிடுத்திடவருமபுணரியென்பார். (௪௮)

இம்பருலகுள்ளவலபணடினையபாய்மா
வும்பருலகாளிபரியேகொலதுவொன்றே
வெம்பரிதிவெம்பரிகொலேழவைகளேழும்
பைம்பரிகள்யாவினையபாய்பரிகளெனபார் (௪௯)

வெம்பணிகளைப்பொரவெகுணடெழுவதேயோ
பைம்புனலுடுத்தமுதுபாரமுதுகுகீற
மும்பருலகைப்பொரவுருகதெழுவதேயோ
வம்பரமுகட்டளவடிக்குரமமுகதும (௫0)

(௪௫) பெருமபகல-நடுப்பகல (௪௬) சமபு-நரி-சிவபெருமான்.
இது செம்மொழிச் சிலேடை. குரம் - குளம்பு. கடாது - ஒவ்வாது.
(௪௭) பூழி-புழுதி. கொட்புறல் - கொள்ளிவட்டம்போறசுழலுதல்.
வான்-மேகம்.

(௪௮) சுரர்க்கரசன்-இந்திரன் (௪௯) பைம்பரிகள்-பச்சைக்கு
திரைகள். யா-பலவின்பாலில் வந்த வினவிடைச்சொல்.

(௫0) பணிகள்-பாதலத்தில் வசிக்கும் ஆதிசேடன்முதலியசர்ப்
பஙகள். உம்பருலகு-தேவருலகம். அம்பரம்-ஆகாயம். அடிக்குரம் -
காற்குளம்பு.

உத்தரதிசைப்புரவிதெற்கடையுமாறு
மத்தகையதொருகுளவடக்கடையுமாறு
மித்தகைகுடக்கொடுகுணக்கடையுமாறுஞ்
சித்தர்விளையாடலின்வெளிப்படுதல்செய்யா. (௫௧)

மறைமரபுசாலவரும்வன்னியிவைபொன்னித்
துறைவனுளமுஞ்சுடுமிரும்பனைதொடுக்கு
மறவனுளமுஞ்சுடுமமைச்சரையொறுக்கு
மிறைவழுதியுள்ளமுமினிச்சுடுவதென்பார். (௫௨)

முந்தையொருமந்திரிபொருட்டரசன்முன்னு
வந்தமிலனீகமொடரும்பரியில்வந்தாங்
கிந்தமறைமந்திரியிடும்பைதணிவிப்பான்
வந்தனர்கொலிப்பரிவரும்பொருநரென்பார். (௫௩)

காமனிவனேகொலறுகாலுழுகடப்பந்
தாமனிவனேகொல்பொருதாரகனைவென்றோன்
மாமனிவனேகொன்மலைவன்சிறகரிந்த
நாமனிவனேகொலெனநாரியரயிர்த்தார். (௫௪)

அடுத்திடுவர்கண்ணிறையவண்ணலழகெல்லா
மடுத்திடுவர்கைவளையைமாலைவிலையென்னக்
கொடுத்திடுவர்மாலைகள்கொடுத்திடுதியன்றே
லெடுத்திடுதியெங்கள்வளையெங்கள்கையிலென்பார். (௫௫)

எந்தன்முடிமாலைமலர்சிந்தினவெடுத்துக்
கூந்தலின்மிலைந்துமதன்வாகைமலர்கொள்வார்
சாந்தனையசிந்தினதனந்தடவியண்ணற்
றோய்ந்தளவிலாமகிழ்துளும்பினவராவார். (௫௬)

பொட்டழகன்மார்பிலிடுபோர்வைகவசப்பே
ரிட்டதுமெய்நம்முயிர்தடுத்தமையினென்பார்

---

(௫௨) மறைமரபு என்றது - வேதத்தின் வழிநூலாகிய அஸ்வ சாஸ்திரத்தை. வன்னி - குதிரை. பொன்னித்துறைவன் - சோழன். பனைதொடுக்கு மறவன் - பனைமாலைசூடிய சேரன். வழுதி-அரிமருத்தன பாண்டியன் (௫௩) தந்திரி என்றது - சேனை காவலராகியசவுந்தர சாமந்தரை. பொருநர் - வீரர்.

(௫௪) கடப்பந்தாமன்-கடப்பமாலைசூடிய முருகக்கடவுள். தாருகனைவென்றோன் மாமன்-தாருகாசுரனை வதைத்தமுருகக்கடவுள்மாமனாகிய திருமால். மலைவன் சிறகரிந்தநாமன்-இந்திரன். நாரியர்-பெண்கள்.

கட்டழகன்மாலையதுகண்ணியெனவோதப்
பட்டதுமெய்நம்முயிர்படுத்தமையினென்பார். (௧௭)

கலிநிலைத்துறை.

இச்சையால்வடிவெடுப்பவனிந்திரசால
விச்சைகாட்டுவானெனப்பரிவீரனிலுலகைப்
பிச்சதேற்றிடமயக்கியுங்காமனிற்பெரிது
நச்சமாதரைமயக்கியுமிங்கனநடந்தான். (௧௮)

தாவுகந்துகமிந்தியமொத்தனசயமா
வாவுதிண்கணமன்னர்கணமனங்களையொத்தார்
மேவியம்மனந்தொறுமிடைவிடாதுநின்றியக்கு
மாவியொத்ததுநவ்வருமருமறைப்பரியே. (௧௯)

துன்னுமின்னியமுழக்கமுந்துரகதவொலியு
மன்னவீராவாயரவமுந்திசைசெவியடைப்பக்
கன்னிமாமதில்சூழ்கடிநகாககரைக்காத
மென்னவெய்தினன்மறைப்பரிப்பாகனவ்வெல்லை. (௨0)

தாழிசையொருபோகு கொச்சகம்.

கண்டவர்கடிதோடிக்கடிநகர்குறுகிக்கார்
விண்டவழ்மணிமாடத்தச்சிறைமிடைகின்ற
கொண்டலினையார்முன்குறுகினாமலாசெவ்வி
முண்டகவதனத்தார்முகிழ்நகையினர்சொல்வார். (௨௧)

மன்னவனெறிகோடாமந்திரரடலேறே
பன்னிறவெழுமுந்நீப்பறவைகள்வருமாபோற்
றுன்னினவருகின்றதுரகதமுளவெல்லாம்
பொன்னெயின்மணிவாயில்புகுவனவிதுபோதில். (௨௨)

ஒல்லையிலதுமனனற்குரையுமினெனமேரு
வில்லவனருள்பெற்றவேதியர்பெருமான்போய்ச
செல்லதுதளையிட்டதிருமகனருகெய்தி
மல்லணிதிணிதோளாய்வருவனபரியென்றார். (௨௩)

---

(௧௮) பிச்சு-மயக்கம; இது பித்து என்பதன்போலி.

(௧௯) கந்துகம், சயமாஎன்பன-குதிரைகள்.

(௨௧) கொண்டலினையார் என்றது-மேகம்கைம்மாறுவேண்டாதுலகிற்கு இன்பந்தருவதுபோல, ஆன்மாக்களுக்குப்பிறபிவெப்பொழித்துப் பேரின்பந்தரும் அருமைத் திருவாசகமருளியவாதவூரடிகளை. (௨௨) எழுமுந்நீர்-எழுகடல். (௨௩) செல்-மேகம்.

மருத்தெனவருகின்றமாக்கடலென்னமன்னன்
றிருத்தணிகடகப்பூண்டெரித்திடவுடல்வீங்கப்
பெருத்தெழுமகிழ்தூங்கிப்பெருவிலைமணியார
மருத்திகொள்கலைநல்கியமைச்சரைமகிழ்வித்தான். (௬௪)

எந்தரியணைநீங்கியெழுதியதலைவாயிற்
போந்தருகொளிர்மாடம்புகுந்தரியணைமேவிக்
காந்தளின்விரனல்லார்கவரிகள்புடைவீச
வாய்ந்தவர்புறஞ்சூழவபெரிவரவேறபான். (௬௫)

பரனருள்விளையாடல்காட்டியபரிவெள்ளம்
வருவனசிறுகாலந்தாழ்ததலுமதிவேந்தா
புரவலன்மனமவெள்கிப்பொய்யிதுவெனவுள்கி
யருகணையுழையோரைக்குறித்தனனழலகண்ணான். (௬௬)

மன்னவனினைவாற்றுன்மந்திரர்பெருமானைத
துன்னினர்கொடுபோயதகோள்வலிமறமள்ள
ருன்னரிதெனவஞ்சாதொறுத்தனருரவோாதந்
தென்னவர்தமையுளகிசசேவடிதுதிசெயவாா. (௬௭)

கலி நிலைத்துறை.

பூவார்முளரிப்புத்தேளறியாநெறிதந்தாய்
பாவார்தென்சொற்பனுவன்மாலைப்பணிகொண்டாய
தேவாதேவர்க்கரசேசிரியேனுறுதுன்ப
மாவாவென்னுவஞ்சேலென்னுயறனேயோ. (௬௮)

நெஞ்சேயுரையேசெயலேயெல்லாநினவென்றுய்
வஞ்சேபோலுமஃதேவின்றுவாராயோ
பஞ்சேரடியாள்பாகாகூடற்பரமேட்டி
யஞ்சேலென்னலிதுவோவருளுக்கழகையா. (௬௯)

காவிநேருங்கணடாநாயிற்கடையான
பாவியேனைப்பொருளாக்கொணடென்பணிகொணடா
யாவியோடிவ்வுடலுநினதேயன்றேவின்
றேவிவாளாதிருந்தால்யாரென்னுடையானே. (௭௦)

---

(௬௪) மருத்து-காற்று. திருந்தஎன்றது - அகரவீறுதொக்குவ லித்தற்பெற்று திருத்தென நின்றது. (௬௫) ஆய்ந்தவர்என்றது - அமைச்சர், புரோகிதர் முதலாயினோரை.

(௬௬) உழையோர்-தண்டலாளர். (௬௭) உரவோர்-பெரியோர். தென்னவர்என்றது-சோமசுந்தரக்கடவுளை. (௬௮) நெறிஎன்றது- திருவடிஞானத்தை. (௬௯) வஞ்சகம்-இதுகடைக்குறையாய்வஞ்செ னநின்றது. (௭௦) காவி-நீலோற்பலம். ஓவி-கைவிட்டு

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

என்றிரந்திரங்குமன்பரிருசெவியூடேயெங்குங்
கன்றிளஞ்செவியினல்லான்கனைகுரலோசைபோல
வொன்றியசின்னங்காளங்காகளமொலிக்குமோசை
வென்றிகொள்புரவிசெந்தூடிசையெலாம்விழுங்கக்கண்டார். (எக)

வழுதியுமறிந்துவாதவூரரைவிளித்துவந்த
தொழுகுலவமைச்சர்தம்பாற்றுகடவிரன்புகூர்ந்தெம்
பழுதறுகருமநம்போற்பரிக்குகர்யாரையென்று
வெழுகருமகிழ்ச்சிமேற்கொண்டவளவளாயிருக்குமெல்லை. (எஉ)

பாயிருட்படலங்கீறிப்பல்கதிர்பரப்பித்தோன்றுஞ்
சேயிளம்பரிதிவானோரனையராய்ச்சிறந்தகாட்சி
மேயினபாகரோமெவிலாழியாறபரவைசெய்யும்
வாயினவாகிவந்தமாயவாமபரிகளெல்லாம். (எரு)

வண்டெழுதாரிற்றென்றன்மரபின்மன்னவருமுன்னாட்
கண்டறியாதகாட்சிக்கவனவாமபரியைநோக்கி
யண்டர்நாயகன்போனும்மாயிரங்கண்பெற்றானு
முண்டமையாவென்றுள்ளக்குறிப்பொடுமுவகைபூத்தான். (எச)

தானெனமகிழ்ச்சியென்னததலைதமொறிவேந்தன்
மானவெம்பரிமேலவந்தவயவரைவியந்துமிக்கா
ரானவரிவருள்யாரென்றமைச்சரைவினவவையா
யானதுவறியேனென்றூர்யாரையுமறியவல்லார். (எரு)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அண்டமெலாமாதாரமாகத்தாங்குமானந்தத் தனிச்சோதியண்டந்தாங்குஞ், சண்டமறைப்பரிதனக்காதாரமாகித் தரிக்கவொருகா

(எஉ) அளவளாய - மனங்கலந்து. (எரு) சேயிளம்பரிதி வானோர் என்றது - துவாதசாதித்தர்களை. (எரு) மானம் - பெருமை. இது அளத்தற்கரிய வேதத்தின்மேல் நின்றமையால் பண்பாகுபெயர்.

(எகூ) சண்டம் - வேகம். அண்டந்தாங்குஞ் சண்டமறைப்பரி என்றது - இலக்குமியின்சாபத்தால் கோட்டான்வடிவமான பிரமனிட்ட முட்டையில் தோன்றிய வேதப்பரியை இதனை - "மிக்க செழுமறை நாவில் கமலநாதன் விழிப்புனலே விண்ணோர்களெண்மர்தம்பால், மைக்கடன்மேலமிர்தத திலங்கிமீதில் மல்குகருப்பையிலூகவண்டந்தன்னிற், றெக்கவெழுபே ிமெனு மிவற்றிற்றோன்றுந்தொன்மையவாய்" எனவரும் வாதவூரடிகள் புராணத்தானுமுணர்க. அண்டம்-முட்டை. குதிரையேற்றம் என்றது-ஐங்கதிபேதமும், இருவகைச்சாரியும், நாகபந்தம், விருத்தம், நெடுவீதிமுதலிய விசித்திர விகற்பங்களையும்.

லத்துமசைவிலாத, புண்டரிகத்தாளசையப் பாசநீக்கும்புனைகரத்தா
ற்பரிபூண்டபாசம்பற்றிக், கொண்டரசனெதிர்போந்து மன்றுவெ
லைகள்குதிரையேற்றஞ்சிறிதுகாண்டியென்றார். (எசு)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

இசைத்தவைங்கதியுஞ்சாரியொன்பதிற்றிரட்டியாதி
விசித்திரவிகற்பந்தோன்றவேந்தனுமவையுமன்றித
திசைப்புலத்தவருமேலைத்தேவருமருளமேறகொண
டசைத்தனரசைவற்றெல்லாவுலகமுமசைககவலலார். (எஎ)

ஆண்டகையவர்போனின்றவடிகணத்தவருந்ததத்தங
காணடகுபுரவியெல்லாநடத்தினாகாட்டககணடு
பாணடியனவரைநோக்கிநுங்களிறபதியாநதனமை
பூண்டவர்யாவரென்றானிவரெனறாபுரவிவீரா. (எஅ)

சுட்டுதற்கரியசோதிசுருதிவாம்புரவியோடு
மட்டவிழ்தாரினானமுன்வருதலுங்கருணைநாட்டம்
பட்டுளமயங்கித்தனனைமறநதெழீஇபபாணடிவேந்தன்
றட்டவிழ்கமலசசெங்கைதலைமிசைககூப்பிநின்றான். (எகூ)

பின்னவனுணையாவேமறைப்புணடபெருநீர்க்கூடன்
மன்னவனறிவுதோனறவினறுருவயமாவீரன
தன்னைநாஙகணடெழுந்துதடஙகரஙகூப்பிநினற
தென்னெனததவசினமீளவிருநதிடநாவனி நின்றான். (அ0)

நிற்கின்றான்முகத்தைநோக்கிநோக்கினறமறைமாவீரர்
பொறகுன்றாமபுயததாயுன்றன பொருளெலாங கொணடுபோந்து
சொறகுனறுவமைசசனறுனேநமககுநஞ்சூழனீஙகா [ன்
மற்குனறுநமாககுமாரவழஙகினானவழஙகலாமலை. (அக)

வானவாதமக்கேயன்றிமனிதருக்கிசையத்தக்க
வானவன்றறிஞரிட்டவிலைவாரமபகனறநூலின

(எஎ) ஐங்கதியாவன-மல்லகதி, மயூரகதி, வியாக்கிரகதி, வா
நரகதி, இடபகதி. (பின்னிரணடையுநீககி. சசகதி, சரகதிஎனக்
கூட்டியுரைப்பதுமொனறு) இருவகைசசாரியாவன-வலசாரி இட
சாரிகள். இவற்றை அசுவநூலுட் காணக. (எகூ சுட்டுதற கரிய
சோதிஎன்றது-மனவாக்கிற கோசரப்பட்டு நின்றவராதலின்.

(அஉ) அறிஞா-குதிரைநூலுணாசசியில் வல்லவர். நூலின்மா
னமுள்ளன என்றது - அசுவநூலிறகூறிய இலக்கணங்கள்முற்று
முடைமையை. ஊனமில்பரி என்றது - "கொம்புகன்னந்திருகு
கன்னநஞ்சபாதம் கொள்ளிககால வெள்ளிக்கண டனிகுன்று, வெ
ம்புதழற்சுடலை முகப்பரனேர்கணட-மண்டப்பாழவிலஙகிபலவண
டமாதல், செம்பொறியாமக்கினி சிததிரஙகள்மூன்று, சிறந்தினிய
மட்டிற்பாலறுபாறெண்றே - அம்புவியோாமொழிந்த பழுது" என
வாதவூரடிகள் புராணத்தில் வருதல்காண்க.

மானமுள்ளன்வாய்நல்லவாசிகளுனக்குவந்த
வூனமில்பரிமாவிற்கும்வாணிபமுரைப்பக்கேட்டி. (அஉ)

இன்னவாம்பரிகளென்பாலின் றுநீகயிறுமாறி
நின்னவாக்கொள்ளுநீரானின்னவாம்பரியோநாளை
யென்னவாயிருந்தவேனுமெனக்குமுன் றனக்குங்கொண்டு
மன்னசோகருமமில்லைபரிவிலைவழக்கீதென்றார். (அ௩)

அப்பொழுதரசன்றானுமகமகிழ்ந்ததற்குநேர்ந்தெம்
மெய்ப்புகழமைச்சராதம்மின்மேம்படுவாதவூர
ரொப்பருந்திறத்தராகியும்மிடைநட்பான்மிக்க
துப்புறவுடையராளுரெனநனிசொலலினனே. (அச)

உரகதவாரந்தோற்றதுயர்மறைப்பரிமேல்வந்தார்
மரகதநிறத்துநிம்பமாலைதாழ்மார்பினற்குக்
குரகதங்கயிறுமாறிக்கொடுப்பவர்பொதுமையாய
துரகதவிலக்கணங்கள்சொல்லுவான்றொடங்கினரே. (அ௫)

காயும்வேன்மன்னவோரிக்கடும்பரியமையம்வந்தான்
ஞாயிலுந்தாணடிசசெல்லுநாட்டமுநுழையாசசால
வாயிலுநுழையுங்கணடவெளியெலாம்வழியாசசெல்லுந்
தீயவெம்பசிவந்துற்றுற்றினதவெனினுந்தின்னும். (அசு)

கலிவிருத்தம்.

பொருவில்சீரிலக்கணப்புரவியொன்றுதா
னொருவனதிடைவதிந்துறையினல்லெனா
மருவுறுந்திருமகன்மல்லற்செல்வமும்
பெருகுறுங்கீர்த்திகள்பல்குமபெற்றியால். (அஎ)

நெய்த்திடுமாந்தளிர்நிறத்தநாவின
வைத்திடுகுளம்புகளுயர்ந்தவார்ந்துநே
ரொத்திடுமெயிறறினவுரமுங்கணடமும்
பைத்திடுமராப்படம்போன்றபாடலம். (அஅ)

(அ௩) பரிவிலை-வழக்கு அசுவவாணிப வழக்கம்.

(அச) துப்புரவு-ஐம்புலநுகர்சசி (அ௫) உரகதம்-சர்ப்பம்.

(அசு) ஓரிக்கடும்பரி என்றது-ஒப்பில்லாத வேகத்தையுடைய இந்தக் குதிரைகள்-நரியாகிய வேகத்தையுடைய குதிரைகள் எனக்கவர் பொருள்படநின்றது. அமையம்—போர்ச்சமையம். ஞாயில்-மதிலுறுப்பு. (அஅ) பாடலம்-பாடலமென்னும் பெயரையுடையகுதிரைகள்.

அகலியநுதலின்வாய்ந்தகுஞ்சிபோ
னிகரறுகொய்யுளைநிறமொன்றாயின
புகரறுகோணமூன்றாகிப்பொற்புறு
முகமுடையனவயமொய்கொள்கோடகம். (அகூ)

முட்டியசமரிடைமுகததில்வாளினால்
வெட்டினுமெதிர்ப்பதாயகுரங்குவேங்கைதோல்
பட்டிமைநரியரிசரபம்பாய்முய
லெட்டியகதியினவிவுளியென்பவே (கூ0)

உன்னதந்ளமுண்டாங்கசங்குவெண
கன்னலின்வாலியவிலாழிகால்வதாய்ப்
பின்னமாகியதனிவன்னமபெறறுமை
வன்னமுமுடையதுவன்னியாவதே (கூக)

திணிதருகழுத்தினிறசிறந்ததெய்வத
மணியுளதாகியெணமங்கலத்ததா
யணிதருபஞ்சகல்யாணமுள்ளதாய்க்
குனிதருநீரதுகுதிரையாவதே (கூஉ)

குங்குமங்கருப்புரங்கொழுந்திண்காரகிர்
பங்கமான்மதமெனககமழும்பாலதாய்ச
சங்கமுமேகமுஞ்சரபமுங்கொடுஞ்
சிங்கமும்போலொலிசெயவதாம்பரி. (கூ௩)

நாலுகால்களுங்கடைநதெடுத்துநாட்டினாற்
போல்வதாய்க்கொட்புறும்போதுசுற்றுநீக்
கோலையொப்பாகிமேறகொணடசேவகன்
காலினுளடங்குவதாகுங்கந்துகம. (கூச)

(அகூ) கோணமூன்று-முக்கோணம். இது கோடகமென்னுங குதிரையினிலக்கணங கூறியது. (கூ0) தோல்-யானை. பட்டிமை-வஞ்சகம். அரி - சிங்கம். இசசெய்யுள் இவுளிஎன்னுங குதிரையினிலக்கணங கூறியது. (கூக) உன்னதம்-உயரம. வெண்கன்னல்-வெள்ளைக்கரும்பு. பின்னமாகிய வன்னம் என்றது - கபிலநிறத்தை.

(கூஉ) தெய்வதமணி என்றது-கழுத்தில் வலமாகச் சுழித்திருக்குந் தேவமணியை. எணமங்கலம்-பஞ்சகல்யாண மென்பவற்றின் விரிவை, இப்படலம்-ககO-வது செய்யுளிற்காணக.

(கூ௩) அகிற்பங்கம்-அகிற்குழம்பு. (கூச) கொட்புறல்-சுற்றிவருதல். சுற்றுநீக்கோல்-கொள்ளிவட்டம்.

அரணமுந்துருக்கமுமாறுந்தாணடிடு
மூரனதுவாகியிம்முற்றிலக்கணப்
புரணமெல்லாநிறைபுரவிபோந்தன
விரணவேலாய்வயதெட்டுச்சென்றதால். (௯௫)

பகைததிறமுருக்குமிப்பரிகணமன்னநீ
யுகைத்திடததக்கவென்றோதிவேதநூற்
சிகைததனிசசேவகர்திருமபித்தம்மனோர்
முகத்தினைநோககினார்மொயததவீரரும். (௯௬)

வாமபரிமறைக்கெலாம்வரம்புகாட்டுவ
தாமபடிகண்டவாறிவுமபிற்படப்
போம்படிமுடுக்கினார்புரவியாவையும்
வேம்பணிதோளினான்வியப்பமெய்தியே. (௯௭)

ஆகதராய்மருஙகுறையமைசசாயாரையும
பார்த்தசையாமுடியசைத்துப்பைப்பயப்
பூததவாணகையொடுமகிழ்சசிபொஙகினான்
றீர்ததனுநடததினனெறயவமாவினை. (௯௮)

இருவகைச்சாரியுமெதிர்ந்தவட்டமாய்
வருவழிஞெகிழிபோன்மறுகெலாமொரு
துரகதமேநிலைநின்றதோறறமொத
தொருவறநடத்தினானொருகணததினே. (௯௯)

இந்நிலையலமருமிவுளிமேலொரு
மின்னிலைவேலினான்விளவகதஙகையின்
மன்னியகஙகணமவிடுததுாநககா
தன்னிலைகாட்டியதன்மையொத்ததே. (௧00)

பன்னிறமுடையவாம்பரியுமவீதியுட்
பின்னியவாவெனப்பினனிவட்டமாய்த்
தன்னிகர்மதுரயாந்தையலகையணி
துன்னியபன்மணிததொடியுமபோன்றவே. (௧0௧)

---

(௯௫) அரணம் - கோட்டை. துருக்கம்-மலைக்கோட்டை. புரணம் - ஒளி. (௯௬) வேதநூற்சிகைத தனிசசேவகர் என்றது - ஞானகாண்டத்தி னுட்கிடைசிவமே பொருளெனத் தேற்றுதலை.

(௯௭) பரிமறை - அசுவநூல். ஞெகிழி - கொள்ளிவட்டம்.

(௧00) வேலினான் என்றது - வங்கியசேகர பாண்டியனை.

இந்தியனுதலினுரிடித்தபொற்சுணஞ்
சிந்தியமறுகிடைநடக்குந்திண்பரிப்
பந்தியினெழுந்தநாள்சுவணப்பாரின்மா
வுந்தியவெழுந்தபொற்பூழியொத்ததே. (கOஉ)

தேவருமனிதருந்திருந்துகூடலார்
யாவருமுவப்புறவிவுளிவிட்டுமண
காவலன்முன்குறீஇக்கருணைமாக்கடன்
மாவருதிறனெலாமவருத்துத்தேற்றுமால். (கOங)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

வளங்கொள்காம்போசமிப்பரியிம்மாமந்தரமிந்தவாம்புரவி
விளங்குகாந்தாரமிக்குரங்குளைவான்மீகமிக்கந்துகஞ்சிந்து
துளங்கில்பாஞ்சாலமிககனவட்டந்துளுவமிக்குதிரையிதுரகங்
களங்கமிலிமயப்பருப்பதமிந்தககறகியினமண்டலங்கவிங்கம்.(கOச)

ஆரியமிந்தப்பாடலமிந்தவசசுவங்கூர்ச்சரமிந்தச
சீரியதுரங்கங்சேதையமிந்தத்திறலுறுகொயயுளையவனம
வேரியம்பணைசூழ்மக்கமிங்கொக்குவிரிபொழில்வனுயுசமிந்தப்
போரியலிவுளிபல்லவமிந்தப்பொலம்புனைதார்நெடும்பாய்மா.(கOரு)

கற்றவர்புகழ்சவ்வீரமிககோரங்கன்னிமாராட்டமிவ்வன்னி
கொற்றவர்பயில்வாசந்திகமிந்தகோடகங்காடகங்கன்ன
லுற்றகான்மீரமிவ்வயமிநதவுத்தமகோணமாளவமிவ்
வெற்றிசேர்குந்தங்கந்தரமிந்தவிறல்புனையரிசவுராட்டம். (கOசு)

விரிபொழிற்சாலிவேய்மிகுகிள்ளைவேறுநீவாந்தரமிநதத்
துரகதமிந்தக்குரகதங்கொண்டல்சூழ்குருக்கேததிரமின்ன
பரவுபல்வேறுதேயமுமுள்ளபரியெலாமிவன்றருபொருளின்
விரவியநசையாற்கொணாந்திவர்வந்தார்வேந்தகேளிநதவாம்பரியுள்

வெண்ணிறஞ்செவப்புப் பொன்னிறங்கறுப்பும்வேறறவிரவிய
நான்கு, வண்ணமுள்ளனவும்வேறுவேருய மரபுமைவண்ணமும்வந்
த, வெண்ணியவிவற்றின்சிறப்பிலக்கணத்தே யியம்புதுங்கேளென
விகல்கா, யணணலங்களிற்ருற்கருமறைப்பரிமேலழகியா ரடைவுற
விரிப்பார். (கOஅ)

(கOஉ) சுவணப்பாரின்மா என்றது - தெய்வலோகத்திலுள்ள உச்சைசசிரவ மென்னுங் குதிரையை. பூமி - புழுதி.

(கOச) குரங்கு உளை - வளைந்த புறமயிர். மண்டலம் - நாடு. பரிமுதலியன சாதியொருமை. (கOசு) கன்னி - அழிவில்லாதது.

வெள்ளிநித்திலம்பால் சந்திரன்சங்கு வெண்பனிபோல்வது வெள்ளைத், துள்ளியபுரவி மாதுளம்போது சுகிர்ந்தசெம்பஞ்சியின் குழம்பிற், றெள்ளியநிறத்த செம்பரிமாமை சிறைக்குயில்வண்டுகார் முகில்போ, லொள்ளியகரிய பரியெரியழலா னுரோசனைநிறத்த பொற்பரியே. (க0க)

தெரிதரவகுத்த விந்நிறநான்குஞ் செறிந்தனமிச்சிரமிதன்பே, ருரைசெய்வர்முகமார்புச்சிவால்காலென் றுரைத்தவெட் டுறுப்பினும் வெண்மை, விரவியதட்ட மாகலந்தலைவால் வியனுரமென்ற விம்மூன்று, மொருவியவுறுப்போரைந்திலும்வெள்ளையுள்ளதுபஞ்சகல்யாணி. (கக0)

அணிகிளர்கழுத்திலவலஞ்சுழிததிருந்தாலறிந்தவரதனையேதெய்வ மணியெனவிசைப்பர்முகந்தலைநாசிமார்பமிந்நான்குமிவ்விரண்டு பணிதருசுழியுநுகனடுப்பின்னைப்பககழுமொவ்வொருசுழியுந் துணிதரவிருப்பதிலக்கணமுளதிசசுழியிலதிலக்கணவழுவே. ()

பிரிவறவுரத்திலேஞ்சுழியுளதுபேர்சிரீவற்சமாநுதலி லிருசுழியாதன்முசசுழியாதலிருககினுநன்றதுவன்றே லொருவறநான்குசுழிவலமபுரியாயுள்ளதுநல்லதுவன்றி [ர். யிருசுழிமுன்னஙகால்களினமூலததிருக்கினுநல்லதென்றிசைப்பா களநடுவிரட்டைச்சுழியுடைப்பரிதன்கருத்தனுககறமிடிகாட்டு மளவறுதுன்பமரணமுண்டாகுமவைகணைககாலுளவாகி லுளபயந்துன்பநிகளபந்தனமேலுதடுமுற்காலடிகபோலம் [கும். வளாமுழநதாளிந்நானகினுஞ்சுழிகண மன்னினுந்தலைவனைவதைக்

இசசுழியுடைய புரவிபந்தியில்யாத் திருக்கினும்பழுதிவைகிடக்க, வசசமிலபரிகருப் பிராயநாலெட்டா மவததைபத் தாகுமொவ்வொன்றில், வைசசதுமூன்று வருடமுமிரண்டு மதியமும்பன்னிருநாளு, நிசசயிததளந்தா ரின்னமுமொருசார் நிகழ்த்திடு மிலக்கணமதுகேள். (ககச)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

எவ்வணணபேதமிருந்திருந்தாலும்வெள்ளைகலந்திருந்ததானு, லவ்வணணப்பரிநன்றுகரும்புரவிக்கடேனுமகன்மார்பேனுஞ், செ

(க0க) சுகிர்ந்த-சீவிய. மை-கருமை. உரோசனை - கோரோசனை. (கக0) உறுப்போரைந்தாவன - உச்சியும் நான்கு கால்களுமாகிய வைந்துறுப்புகள். (ககங) களநடு-கண்டத்தினடு. மிடி-வறுமை. அவை என்றது—அவ்விரட்டைச் சுழிகளை. நிகளபந்தனம்-தளைபூணல். (ககச) அவத்தை - தசை. (ககடு) அகடு-வயிறு. வாருணம்-வயிற்றிலும் மார்பிலும் வெண்மைகலந்த கரும்புரவி.

வ்வண்ணமிருக்கினது சயமுளதப்படிவெண்மை சேர்ந்தாலந்த, மை வ்வண்ணப்பரியின்பேர் வாருணமாஞ்சயங்கொடுக்கு மாற்றாம்போ ரில். (௧௧௫)

மகவளிக்கும்பிடர்வெளுப்பு மகிழ்வளிக்கு முரவெளுப்பு மணி தகார்க்கணடத், தகவெளுப்புப் பொருள்கொடுக்கு முகவெளுப்புச் சயங்கொடுக்கு மதன்பினபசகத், தகவெளுப்புச சுகம்பயக்கு மிட வெளுப்புச சந்தானந் தழைக்குஞ்செல்வ, மிகவளர்க்குந் தனமபல தானியநல்கும் வலப்புரத்து வெள்ளைமாதோ. (௧௧௬)

நற்புறம்வான முகமூன்றும வெளுததபரி வென்றிதரு நாபி தொட்டு முறபுறமெல்லாம்பரிதி யெனசசிவந்து மதியெனப்பின் முழுதும்வெள்கும் பொறபுடைய வயப்பரிகுப பகலவிசயமகிடிய னமுற்புறம்புவெள்கிப். பிறபுறமெலலாங்கதிரம்போற் சிவநதபரிக்கி ராவிசயம் பெருக்குமன்றே. (௧௧௭)

வந்தனவாலிவ்விரணடு வகைப்பரியுமபுரவியடி வைததாபொ த்த, பந்தெனவுநினறலோ மலையெனவுமொலித்தாலோ பகடுசீறு ம். வெந்தறுகணரியெனவும் வேககதாரகாரறெனவு மிகுக்குங்கூத் தாற், சந்தநடமகனெனவு நடககிலரிகளிறெனவுந் தகைபவாகி ()

குலமகள்போற் கவிழ்முகமுங கருநெய்த லெனக்கணணுங கொணடுகார்போ. னிலவியசீர வணணமுங்கார் நெய்தலெனககடி மணமு நிறைந்துநாறற. மலரகில்சந் தெரிமணிப்பூ ணலஙகரிககி லாஞத மகிழ்சசியெய்தி. யிலகுவதுத்தமவாசி யென்றுரைப்பாபரி வேதத் தல்லைகணடோர். (௧௧௯)

நூறுவிரலுத்தமவாம பரிகருயர்வீ ரெட்டுவிர னூறுநீககிக், கூறுவிரன்மத்திமவாம பரிக்கறுபததொன்றதமக் குதிரைகளெனப, வீறில்புகழாயவொரு நரிப்பரியைப்பூசனஞ்செய் திறைஞ்சிப்பாச, மாறுவராலெனமணித்தா சதஙகைசிலம்பணிவித்து மதிக்கோமா றன். (௧௨0)

கொத்தவிழ்த்தார் நறுஞ்சாந்தங கொணடுசெழும் புகைதீபங கொடுத்துப்பூசை, பத்திமையாற் செய்திறைஞ்சி யெதிர்நிறபவால வாய்ப் பரனைநோக்கிக, கைததலந்தஞ் சிரமுகிழ்தது வாழியெனப் பரிகொடுததான் கயிறுமாறி, முத்தொழிலின மூவராய் மூவாககுந் தெரியாத முக்கண்மூர்த்தி. (௧௨௧)

(௧௧௭) புறம்—முதுகு. கதிர்-சூரியன. (௧௧௮) அரி-சிஙகம். நடமகன்-நாட்டியப்புலவன். களிறு - யானை. (௧௧௯) கார்நெய்தல்- கருநெய்தல். (௧௨0) ஈரெட்டு விரனூறுநீக்கிக்கூறுவிரல்-எணபத் துநான்குவிரலளவு. பூசனம்-பூசை ஒருநரிப்பரியை-ஒருநரியாகிய குதிரையை. ஒருநர் இ பரியை-எனப்பிரித்துச் செம்மொழிச் சிலே டையாக்குங்கால் ஒருநர் என்பதில் நகரம்பெயரிடைநிலை.

மேற்படி - வேறு.

உபனிடக்கலனைவாசியொன்றலானின்றமாயக்
கவனவாம்புரவியெல்லாங்கொடுத்திடக்கவர்ந்துவீறு
தவனனில்விளங்குந்தென்னன்றன்பெருங்கோயிலுய்ப்பப்
பவனமுங்கடலும்போலக்கொண்டுபோய்ப்பந்திசேர்த்தார். (௧௨௨)

வாசிவாணிபர்க்குத்தென்னனவெண்டுகில்வரிசையாக
வீசினன்பாணற்கேவல்செய்தவர்வெள்குவாரோ
கூசிலாநேசர்க்காப்பான்குதிரையினிழிந்தேற்றந்தத்
தூசினையிரண்டாங்கங்கையெனமுடிசூடினார். (௧௨௩)

இனையதூசிவன்பாலூர்தியிழிந்துநின்றேற்றுச்சென்னி
புனைவதென்னிவாகையோடும்புனைந்ததிக்குடையும்பூண்ட
கனலராப்பூணுமன்னன்கவருமோவென்றுதம்மில்
வினவினர்வெருண்டுசொன்னார்கணத்தனிவீரரெல்லாம். (௧௨௪)

அறந்தருகோலான்வெவ்வேறடுபரிவயவர்யார்க்கு
நிறந்தருகலிங்கமீந்தானோர்ந்தவைவாங்கியன்பிற
சிறந்தருளவடிவாய்வந்தார்செழுமறைப்புரவியோடு
மறைந்தனாமறைந்தாரொக்கமாயவாம்பரிமேல்வந்தார். (௧௨௫)

இருமைக்குந்துணையாய்நின்றவிருபிறப்பாளர்க்கேற்ப
வருமைத்தாஞ்சிறப்புநல்கியவரிடத்தவரையுய்த்துப்
பருமத்தயானைவேந்தன்பகற்கதிர்வானத்துச்சி
வருமப்போதெழுந்துசெம்பொன்மாடநீள்கோயில்புக்கான். (௧௨௬)

எனைமந்திரருந்தத்தமில்புகப்புரவிபார்த்த
மாநகராருந்தத்தமனைபுகப்பரியின்பாக
ரானவர்தாமுங்கோயிலடைந்துதம்விளையாட்டெல்லா
மீனெடுங்கண்ணினாட்குவிளம்பினரிருந்தாரன்றே. (௧௨௭)

நரிபரியாக்கியபடலம் முற்றிற்று.

ஆக படலம் ௬அ - ௧௯ - திருவிருத்தம் - ௨௯௨௫.

---

(௧௨௨) தவனன்-சூரியன் பவனம்-காற்று.

(௧௨௪) ஓடு - பலிப்பாத்திரம். திக்குடை - திக்காகிய ஆடை. கனல்-விஷம். (௧௨௬) பருமம்-கவசம். (௧௨௭) பரியின்பாகர் என்றது—வேதப்புரவியின்மேல் வந்த சோமசுந்தரக்கடவுளை.

சிவமயம்.

அறுபதாவது,

பரிநரியாக்கியபடலம்.

கலிநிலைத்துறை.

ஞானநாயகனுனையானரிபரிவெள்ள
மானவாறுரைசெய்துமீணடப்பரிநரியாய்ப்
போனவாறுகணடமைசசரைப்புரவலனகறுப்ப
வானவாறுபோல்வைகைநீரவந்தவாறுரைப்பாம். (௧)

நெருங்குதூரியமுழக்கமுந்தானையுநிமிர
மருங்கிலாதவர்வந்தெதிர்மங்கலமேந்த
வரங்கொல்வேலினனருளியவரிசையோடணைந்து
புரங்கொல்வேதியாக்கன்பாதநதிருமனைபுகுந்தார். (௨)

உடுத்தசுற்றமுங்கழகமுமொட்டியநட்பு
மடுத்தகேணமையால்வினவுவாரவரவர்க்கிசைய
வெடுத்தவாய்மையான்முகமனுமகிழ்சசியுமீந்து
விடுத்தவாதவூராளிகள்வேறிடத்திருந்து (௩)

கரந்தைசூடியவாலவாயக்கணனுதனுமன
றிரந்தவணணமேயாங்கொடுபோகியவெல்லாம்
பரந்தவன்பருந்தானுங்கொணடெமமையும்பணிகொண
டரந்தைதீர்தகனனன்றியுமரசனுககிசைய. (௪)

நல்லவாம்பரிசெலுததினனமககினிககவலை
யில்லவாம்படியாககினனினனமொன்றுலகை
வெல்லவாம்படிதன்னருள்விளைககுமானந்தம்
புல்லவாம்படியெஙமததவம்பூட்டுவான்வேணடும். (௫)

என்றவாதரந்தலைக்கொளவிகபரத்தாசை
யொன்றுமின்றியேயுணர்வினுககுள்ளுணர்வாகத்

---

(௨) தூரியம்-வாத்தியம். தானை-சேனை. நிமிர-நெருங்க. மருங்கு-இடை. அரங்கொல்வேல்-அரத்தினலராவிசெய்தவேல். புரம்-திரிபுரம். (௩) கழகம் என்றது—இடவாகுபெயராய்க் கல்விபயின்றோர்மேல் நின்றது. (௪) அரந்தை-பிறவித்துன்பம்.

(௫) உலகை என்றது—அவனவளதுவென்று சுட்டப்படும்பிரபஞ்சத்தை.

துன்றுபூரணமாகியசுந்தரசசோதி
மன்றுளாடியசேவடிமனம்புதைத்திருந்தார். (௬)

நாளையுந்திருவாலவாய்நாயகன்றமரை
யாளமண்சுமந்தருளுமென்றதனையுங்காண்பா
னூளைவெம்பரிததூளிபோர்ப்புண்டமெய்கழுவி
மீளவேண்டுவான்போற்கடல்குளித்தனன்வெய்யோன். (௭)

ஈசனுடல்வெம்பரிக்குழாத்தெழுந்தசெந்தூளான்
மாசுமூழ்கியவண்டதைவானிலாவென்னுந்
தூசிலானவைதுடைப்பவெனமணித்தொகுதி
வீசுமாழியுண்முளைத்தனன்வெண்மதிக்கடவுள். (௮)

சேயதாரகைவருணமாத்தீட்டியவான
மாயவேட்டினையிருளெனுமஞ்சனந்தடவித்
தூயவாணிலாவெனும்வெண்ணீசிறுறுடைப்பான்
பாயவேலையின்முளைத்தனன்பனிமதிக்கடவுள் (௯)

கள்ளொழுகுதார்மீனவன்கடிமனைபுகுந்த
புள்ளுவப்பரிகளிருட்போதுவந்தெய்தப்
பிள்ளையாகியமதிமுடிப்பிரானவிளையாட்டா
லுள்ளவாறுதம்வடிவெடுத்தொன்றொடொன்றுசாவும். (௧0)

சங்கினோசையும்பிணப்பறையோசையுஞ்சரிந்த
மங்குலோதியரழுகுரலோசையும்வடந்தாழ்
கொங்கைசேப்புறக்கையெறியோசையுங்குளிர
வெங்குநாஞ்செவிபருகுவமின்னமுதென்ன (௧௧)

வாமபரித்திரளாகிநாமனித்தரைச்சுமந்து
தாம்புசங்கிலிதொடக்குண்டுமத்திகைதாக்க
வேம்பலுற்றனம்பகலெலாமிப்பொழுதீண்டு
நாம்படைத்தனநம்முருநம்விதிவலத்தால (௧௨)

கானகந்தனிலொழுகுநாண்முதலிந்தக்கவலை
யானதுன்பநாமறிந்திலமின்னமுமார்த்த
மானவன்றொடர்வடுக்களுமத்திகைத்தழும்பும்
போனவன்றினிப்புலருமுன்போவதேகருமம். (௧௩)

---

(௬) பூரணம்-நிறைவு. (௭) தமர் என்றது—வாதவூரடிகளை.
(௮) தூசு-வஸ்திரம். (௯) தாரகை-நட்சத்திரம். வருணம்-எழுத்து. (௧௨) மத்திகை-குதிரைச்சம்மட்டி. எம்பல்-வருத்தம். விதிவலம்-ஆகூழின்வன்மை. (௧௩) புலர்தல்-விடிதல்.

உள்ளமாரநாந்தின்பதற்கூன்சரிந்தொழுகு
நொள்ளைநாகிலநந்திலநுழைந்தளையொதுங்கும்
கள்ளநீள்கவைக்கான்ஞெண்டுமிலவினிக்கடலை
கொள்ளிரேறுமைம்பயறுபுற்கொள்வகையடாதால். (௧௪)

நாடிக்காவலன்றமருளார்நகருளார்கண்டாற்
சாடிக்காய்வரேபுலருமுன்சங்கிலித்தொடர்தீர்த்
தோடிப்போவதேசூழ்ச்சியென்றூக்கமுற்றொருங்கே
கூடிப்பேசினவூளைவாயக்குறுநரிக்குழாங்கள். (௧௫)

வெறுத்தகாணமுங்கடலையும்விரும்பினகோளூன்
றுறுத்தநாகுநந்தலவனைச்சங்கிலித்தொடரை
முறித்தகால்களிற்கட்டியகயிற்றொடுமுளையைப்
பறித்தவூளையிட்டெழுந்தனபோமவழிபார்ப்ப. (௧௬)

நின்றநீணிலைப்பந்தியுணொருங்குமாரிரையைச்
சென்றுதாவிவாளெயிறுறச்சிதைபடக்கடித்து
மென்றுசோரியைக்குடிப்பனவீக்கியமுளையோ
டொன்றவோடவேயண்டத்திலூறுசெய்வனவால். (௧௭)

ஊளையோசைகேட்டிம்மெனவுறக்கநீத்தெழுந்து
காளைவீரராய்மந்துரைகாப்பவர்செருந
லாளிபோல்வருபரியெலாநரிகளாய்மற்றை
யோளிமானிரைகுடர்பறித்துண்பனகண்டார் (௧௮)

காண்டலுஞ்சிலவலியுளகடியமுள்ளரணந்
தாண்டியோடினசிலநரிசாளரமுழையைத்
தாண்டியோடினசிலநரிசுருங்கையின்வழியா
லீண்டியோடினநூழில்புக்கேகினசிலவே. (௧௯)

முடங்குகாலுடைச்சம்புவுமூப்படைந்தாற்ற
வடங்குமோரியுங்கண்குருடாகியநரியு
மொடுங்குநோயுழந்தலமருமிகலனுமோடு
மிடங்கள்காண்டிலபந்தியிற்கிடந்தனவோங்கி. (௨௦)

---

(௧௪) நொள்ளைநாகு-கட்புலனில்லாதநத்தைகள். நந்து-சங்கு. அளை-வளை. (௧௫) சூழ்ச்சி-ஆலோசனை. ஊக்கம்-மனவெழுச்சி.

(௧௭) அண்டம்-பீஜம். (௧௮) ஒளி-ஒழுங்கு.

(௧௯) அரணம்-கோட்டை. சாளரம்-பலகணி. முழை - துவாரம். சுருங்கை கள்ளவழி. நூழில்-கரந்துறைவழி.

(௨௦) ஓரி-கிழநரி. இகலன் சம்பு—நரி.

இட்டியோடினர்வெருட்டுவோர்கீழ்விழக்கடித்துத்
தட்டியோடுவசிலவெதிர்தடுப்பவரடிக்கீ
ழொட்டியோடுவசிலகிடந்தூளையிட்டிரங்குவ
குட்டியோடணைததெயிலிறக்குதிப்பனசிலவே. (௨௧)

ழுறம்புனைந்தவேன்மீனவன்மாளிகைதள்ளிப்
புறம்படைந்தவிந்நரியெலாம்பொய்கையுய்யான
மறம்பயின்றநீண்மனைமறுகாலயங்கவலைத்
திறம்படர்ந்தபன்மாடநீணகரெலாஞ்செறிந்த (௨௨)

மன்றுஞ்சித்திரகூடமுமாடமுமணிசெய்
குன்றுந்தெற்றியுமுற்றமுநாளொடுகோள்வந்
தென்றுஞ்சுற்றியபொங்கருமெங்கணுநிரம்பி
யொன்றுஞ்சுற்றமோரோளையிட்டுழல்வனநரிகள். (௨௩)

கரியினோசையும்பல்லியவோசையுங்கடுந்தேர்ப்
பரியினோசையுமின்றமிழோசையும்பாணர்
வரியினோசையுநிரம்பியமணிநகரெங்கு
நரியினோசையாய்க்கிடந்ததுவிழித்ததுநகரம். (௨௪)

விழித்தஞாளிகள்விழித்தனகேகையம்வெருவி
விழித்தகோழிகள்விழித்தனமதுகரம்வெருண்டு
விழித்தவோதிமம்விழித்தனகுருகினம்விரைய
விழித்தவாரணம்விழித்தனகருங்கொடிவெள்ளம். (௨௫)

அட்டில்புக்கனநிணந்தினையழற்பசியுருக்கப்
பட்டடுக்கியகருங்கலமுருட்டுவபாகு
சுட்டசோறுபலவுணவுவாய்மடுப்பனசூழ்ந்த
குட்டியுண்ணவுங்கொடுப்பனகூவிளிகொள்வ. (௨௬)

---

(௨௨) உய்யானம் - பூந்தோட்டம் அறம்பயின்ற நீள் மனை- தருமசத்திரம். மறுகு - வீதி. கவலை - முத்தெருக்கூடுமிடம்.

(௨௩) தெற்றி - திண்ணை. முற்றம் - முன்றில். நாள்-நட்சத்திரங்கள். கோள் - நவக்கிரகங்கள். பொங்கர் - சோலை.

(௨௪) வரி - இசை. நகரம் - இடவாகுபெயராய் அஃறிணைச் சொல்லாய் நிற்றலால், விழித்ததுஎன அஃறிணையொருமை முடிபுதந்தார். (௨௫) ஞாளி - நாய். கேகயம்-மயில். மதுகரம் - வண்டு. குருகினம் - பறவைக்கூட்டம். வாரணம்-யானை. கொடி-காக்கை.

(௨௬) சுட்டசோறு-வெந்தஅன்னம். கூவிளி - பேரிறைச்சல்.

புறவுபூவைபைங்கிள்ளைகள்பூத்தலைச்சேவல்
பிறவும்வாருவவுறங்கியபிள்ளையைக்கொடுபோய்
நறவுநாறியகுமுதவாய்நகையெழநக்கி
யுறவுபோல்விளையாடுவஆறுசெய்பாவால். (௨௭)

பறிப்பவேரொடுமுன்றில்வாய்ப்படாபசுங்கொடியைக
கறிப்பஞெகிழுங்காயெலாங்கரும்புதேன்கவிழ
முறிப்பவாயிட்டுக்குநட்டுவவணுவாயமொய்ப்புத
தெறிப்பவூளையிட்டாடுவதிரிவனபலவே (௨௮)

ஆயிரம்பொறிதிரிமருப்படல்கெழுமேட
மாயிரங்கருந்தாதுநேராக்கையனென
மாயிரங்கவிரனையகுட்டவிதலைக்கோழி
யாயிரங்குறும்பாரப்பொடுமொருயிரசெகுப்ப (௨௯)

பின்றொடாநதுநாய்குரைப்பொடுதொடாநடப்பெயர்த்து
முன்றொடாந்துயிர்செகுப்பனவெஞ்சினமூட்டி
வன்றடமபுயமள்ளர்போய்வலிசெயப்பொறாது
கன்றிவநதுசெம்புனலுகக்கடிப்பனவநநதம (௩0)

பனறிவாய்விடுமிரக்கமுமபலபொறிமுள்வாய
வென்றிவாரணச்சும்மையுமேழகக்தொலியு
மன்றிநாயகுரைப்போசையுமாடவராரபபு
மொனறியூளைவாய்நரிக்குரறசெப்பதுணடொருசா. (௩௧)

கஙகுலெல்லைகாணியஙகாணவிழிக்கூங்கு
மஙகுறேய்பெருவாயிலகடிறக்கலுமாறு
தெஙகுமீணடியநரியெலாமிம்மெனவோடிப்
பொஙகுகாரிருட்டுணியெனப்போயினகானம. (௩௨)

ஈறிலாசசிவபரஞ்சுடரிரவிவந்தெறிப்பத்
தேறுவாரிடைத்தோன்றியசிறுதெய்வம்போல

(௨௭) புறவு-புறா. பூத்தலை சேவல-முண்முருக்கம்பூவை யொத்த சூட்டுப்பொருந்திய தலையையுடையசேவல. ஊறு-துன்பம்.

(௨௯) பொறிதிரிமருப்பு - பொறுக்குப் பொருந்திய முறுக்கிய கொமபு. கருந்தாது-இருமபு ஏனம் - பன்றி. ஆயிரம-அளவின்மை மேல்நின்றது. (௩௧) இரக்கம்-இதில் அம் பகுதிப்பொருள் விகுதி. இரக்கு-முழக்கம். வாரணம் - சேவற்கோழி மேழகம் - ஆடு.

(௩௩) தேறுவாரிடைததோன்றிய சிறுதெய்வம்போல என்றது-சிவஞானத்தால் பதியிலக்கணத்தையாராய்வாருக்குத்தத்துவங்கள்தோறும்நின்ற அவ்வதெய்வங்கள் பொய்த்தேவர்களாகக்கழிந்து தததுவங்களைக் கடந்துநின்ற நிட்களசிவமபொருளாய் னின்று விளங்கலை.

மாறிலாதபன்செங்கதிர்மலர்ந்துவாளொறிப்ப
வீறுபோயொளிமழுங்கினமீன்கணமெல்லாம். (ருரு)

அண்டருக்கரிதாகியமறைப்பொருளழுகைத
தொண்டருக்கெளிதாகிமண்சுமந்தருளவருதத்ங
கண்டருட்கழல்வருமொன்கைகளாயிரமுங
கொண்டருக்கவெங்கடவுளுங்குணகடலுதித்தான். (ருச)

கவனவெம்பரிசெலுத்திமேற்கவலைதீர்ந்துள்ளே
சிவமுணாந்தவர்சிந்தைபோனமலர்ந்தசெங்கமல
முவமையிலபரமபொருளுணர்ந்துரைபிறந்திருந்தோர்
மௌனவாயெனவடங்கினமலர்ந்தபைங்குமுதம். (ருரு)

பந்தியாளர்கள்யாதெனப்பகாதுமெனறசசரு
சிந்தியாவெழுந்தொலலைபோயத்திரணமதங்கவிழ்க்குந்
தந்தியானரசிறைகொளுமிருகைகைபசார்ந்து
வந்தியாவுடல்பனிப்புறவந்ததுமொழிவாரா (ருசு)

காறறினுங்கடுங்கதியவாயக்கட்கினியனவாய்
நேறறுவந்தவாம்பரியெலாநின்றவாமபரிகருக
கூற்றெனும்படிநரிகளாயநகரெலாங்குழுமி
யூறரஞ்செய்துபோயககாட்டக்கோடியவெனருா. (ருஎ)

கருததுருதவிசசொல்லெனுங்கடியகாலசெவியாந
துருததியூடுபோய்ககோபமாஞ்சுடுதழனமூட்டி
யெரிதததீப்பொறிசிதறிடக்கண்சிவந்திறைவ
னுருததவாறுகண்டமைசசரும்வெருவினுரொதுங்கி. (ருஅ)

அமுதமுண்டவனஞ்சமுண்டாலெனமுக ட்
சமரவெம்பரிமகிழ்சசியுட்டாழ்ந்தவனவைய
திமிரவெங்குறுநரிகளாய்சசென்றவேயென்று
வமரரஞ்சியவாணையானரஞராழ்ந்தான (ருகூ)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அருகிருக்குந்தொல்லமைசசர் தமைநோககிவாதவூ ராளியெ
ன்னுங, கருகிருட்மெனக்கள்வனம்முடையபொருணமுழுதுங்கவர்

(ருச) கைகளாயிரம் என்றது - சூரிய கிரணத்திற்குக் கரம் என்பதோர் பரியாயநாமமாதலின்

(ருரு) உள்ளே - சிவமுணர்ந்தவர் என்றது - ஆன்மாவிடத்து விரவிய சிவததைத தரிசிததுநின்ற வாதவூரடிகளை

(ருகூ) சமரம் - போர். திமிரம் - இருள். அஞர் - துன்பம்.

க்துகாட்டிற, குருதிநிணக்குடர்பிடுங்கித்தின்று திரிநரிகளெல்லாங் குதிரையாக்கி, வரவிடுத்தானிவன்செய்த மாயமிதுகண்டீரோ மதி நூல்வல்லீர். (௪௰)

இம்மாயஞ்செய்தானையென்செய்வதெனவுலகி லெமருக்கெல்லாம், வெம்மாசுபடுபாவம்பழியிரணடும்படவிழுக்குவிளைததுத்தீய, கைம்மாறுகொன்றான்றன் பொருட்டினியாமேதுரைக்கக கடவே மென்று, சும்மாதுசிரந்தூக்கியெதிராடாதிருந்தாரச சூழ்வல்லோர் கள். (௪௧)

அவ்வேலைமனக்கினியபரிசெலுத்தியரசகாரியநன்றாக்கி
வெவ்வேலைமனக்கவலைவிடுததனமென்றகமகிழ்சசிவிளைவுகூர
மைவ்வேலைவிடமுணடவானவனைநினைந்தறிவுமயமாமின்ப [டே.
மெய்வ்வேலையிடைவீழ்ந்தார் விளைந்ததறியார்வந்தா வேந்தன்மா

வந்தவரைசசிவந்தவிழிப் பொறிசிதறககடுகடுததுமறவோனோ க்கி, யந்தமிலாப்பொருள்கொடுபோய் நல்லவயப்பரிகொடுவந்தழகி தாகத், தந்தனையன்றோ வரசகருமமுடிததிசைநிறுத்தத் தக்கோர் நின்போ, லெந்தவுலகுளரேயோ வெனவெகுண்டானதுகேட்டவீ சன்றொண்டா. (௪௩)

குற்றமேதப்புரவிக்கெனககேட்டார்கோமகனுங்குற்றமேது
மற்றதாலரையிரவினரியாகியனின்றபுரவியெல்லாஞ்
செற்றுவார்குருதியுநிணஞ்சிதறக்குடர்பிடுங்கித்தின்றுநேர்வந்
துற்றபேர்க்கூற்றமிழைததூர்கலங்கக்காட்டகததிலோடிற்றன்றே.

கணனுமிடுகெவசமும்போறகாரியஞ்செய்தொழுகியதுங்காலம் பார்த்தெம், மெண்ணரிய நிதியீட்டங் கவாவதற்கோ நின்னமைசசி னியற்கைநன்றாற், புண்ணியவேதியர்மரபிற் பிறந்தனமென்றொரு பெருமை பூணடாயேநீ, பண்ணியகாரியம்பழுது பிறராகிற்றண் டிக்கப் படுவரென்றான். (௪௫)

தண்டலாளர்களிவனைக் கொடுபோய்நம்பொருண்முழுதுந்தடு த்துமீர்த்து, மிணடிஞல்வலிசெய்தும்வாங்குமெனவெகுணடாசன் விளம்பக்கூற்று, மணடுமேன்மறஞ்செய்யும் வலியுடையார் கதிரை யிருளடுத்துப்பற்றிக், கொணடுபோனலென்னக் கொடுபுறம்போ யறவோரைக் கொடுமைசெய்வார். (௪௬)

---

(௪௧) இழுக்கு - மறுவு. சும்மாது-இதில் து பகுதிப்பொருள் விகுதி; வாளாது என்றாற்போல. (௪௪) புரவி - சாதியொருமை.

(௪௫) பிறராகில் தண்டிக்கப்படுவரென்றான் என்றது - அந்தணரை அரசனொறுத்தல் மநுநூல்முறை யன்றென்பதை விளக்கி நின்றது. (௪௬) தடுத்து என்றது - கீறிய கீற்றினின்றுந் தப்பாது நிறுத்துதலை.

கதிர்நோக்கிக்கனன்மூட்டுகைகடும்பகலுச்சியிலிரவிக்கடவுளை ர்மின், றெதிர்நோக்கநிலைநிறுத்திக் கரஙகளிலுநுதலிலுங கல்லே; ரிச்செந்தீப், பிதிர்நோக்கத்தவரொறுப்ப வாற்றாராய் வீழ்ந்திருளை ப்பிளப்போன்செந்தீ. மதிநோக்கத்தனிசசுடரை யழைத்தழுதுதி திசெய்வார் வாதவூரர். (சஎ

கொச்சகக்கலிப்பா.

நாதவோநாதமுடிவிறந்தநாடகஞ்செய்
பாதவோபாதகளுமென்னைப்பணிகொணட
வேதவோவேதமுடிவின்விளைந்ததனிப்
போதவோபோதநெறிகடந்தபூரணவோ. (சஅ)

ஐயவோவென்னுடையவன்பவோவன்பாக்கு
மெய்யவோமெய்யிலவினையேன்றலைவைத்த
கையவோசெய்யகழற்காலவோகாலனைககாய்
செய்யவோவேதப்பரியேறுஞ்சேவகவோ. (சகூ)

அத்தவோகல்லாக்கடையேனையாட்கொணட
பித்தவோபொய்யுலகைமெய்யாகப்பேதிக்குஞ்
சித்தவோசித்தந்தெளிவித்தெனைகதந்த
முத்தவோமோனமயமானமூர்த்தியவோ. (ருO)

ஒருபோகு கொச்சகக்கலிப்பா.

என்றேறியபுகழ்வேதியரிரஙகுந் துதிசெவியிற்
சென்றேறலும்விடையேறுசுந்தரன்மற்றிவர்செயலை
மன்றேறவுமுடிமேனதிமணமேறவுமுதியா
ளன்றேறியதேரோடும்விண்ணடைந்தேறவுநினைந்தான். (ருக)

சஅ) நாத என்றது—நாதத்தத்துவ வடிவனாய ஆன்மாககளைப் பெத்தத்திற் செலுத்தும ஊனநடன முடைமையை. நாதமுடிவிற ந்தநாடகஞ்செய்பாதவோ என்றது - அப்பெத்தத்தைக் கழற்றிமு த்தியிற்செலுததும ஞானநடன முடைமையை. போதவோபோத நெறிகடந்த பூரணவோ. என்றமை முறையே அபரஞானம், பர ஞானஙகளை யருள்வோனென்பதை விளககிநின்றன.

(ருO) பொய்யுலகைமெய்யாகப்பேதிக்குஞ் சித்தஎன்றது-ஆன் மாக்களுக்குப் பக்குவம் வருவிக்கப் பொயயாகிய அவனவளதுவெ ன்னும் பிரபஞ்சத்தை மெய்மமையாகப் பேதித்து வினைக்குத்தக்க படியூட்டுவோனாகலின். சித்தந்தெளிவித்தெனையாணடமுத்தஎன் றது-சாதாரத் திருவுருக்கொணடுவந்தருளி ஆன்மதரிசனமும், ஆ ன்மசுத்தியும், ஆன்மலாபமும் பெற அருளினமையை.

(ருக) மன்று-சபை. முதியாள் என்றது - வந்தியாகியமூதாட் டியை.

கங்கைப்புனம்வடிவாகியகௌவைத்திரைவையைச்
சங்கச்சரியறலாமலர்த்தாரோதியைநோக்கா
வங்கக்கடல்பேரூழியில்வருமாறெனவெவரு
மிங்கற்புதமடையப்பெருகென்றானருள்குன்றன். (௫௨)

தும்பைசசடைமுடியாளொருசொல்லாடவுமுன்னாள்
வம்பைப்பொருமுலையாலவரிவளையால்வடுவெழுத்துங
கொம்பைததவங்குலைப்பானடுகோபங்கொடுநடக்குங
கம்பைப்பெருநதியிற்கடுங்கதியால்வரும்வையை. (௫௩)

பத்திக்குளிர்கமுகின்குலைபரியக்கரைமுரியக்
குத்திப்பழுஞ்சிதறசசெறிகோட்டங்களைவீட்டி
முத்திக்கொடுகதலிப்புதன்முதுசாலிகள்பரித்துத்
தத்திப்பலதருவேரொடுந்தளளிககடுகியதே. (௫௪)

பல்லாயிரஞ்செந்தாமரைபரப்பிக்கொடுவரலா
னல்லாயிரங்கணனுனெழினயக்குங்குளிரங்கினங
கல்லாரமுங்கடிமுலலையுங்கரும்புங்கொடுவரலால்
வில்லாயிரங்கொடுபோர்செயுமஃவள்வீரனுமானும். (௫௫)

மணிமாலையும்மலர்மாலையுஞ்சிதறவிறுமருங்கே
யணிகாஞ்சியுமொளிசங்குமலறபபுடையெறியாக
கணியாவெழின்முகதாமரைகணணீரொடுங்கவிழத
தணியாமுனிவுடனூடியதடங்கணணணியர்போலும. (௫௬)

வரையுந்தியமதுமுல்லையினையபாறயிர்மருதத
தரையுந்தியகருமபினகுறைசாரொடுவரனறி
யிரையுந்தெழுதாநீரவையைமிநநன்னகாவைகுந
திரையுநதெழுகடறமமிடஞ்செனறுலவைபோலும். (௫௭)

கல்லென்றதிர்சும்மைப்புனல்கடிமாமதிற்புறம்போ
யில்லங்களுஞ்சிறிதுசசிலுமறிகநிட்டிருங கடல்வாயச

(௫௨) கஙகைப்புனல வடிவாகிய வையையென றது - குணடோ தரனிமித்தம் முன்கஙகையையே வையையாக வரசசெய்தமையை. கௌவை-ஒலி. சரி-வளை. அறல்-கருமணல். பேரூழி - மகாப்பிர ளயகாலம்.

(௫௩) வம்பு - கசசு. (௫௪) கோட்டம-வயல். முந்தி-முத்திய என வலித்தறபெற்றது. புதல்-புல் வாழையைப்புல்என்றது - புறக் காழனவே புல்லெனப்படுமே என்ற சூத்திரத்திறகாணக.

(௫௬) இது செம்மொழிச சிலேடையாதலின் நதிக்குக்கூறுங் கால். காஞ்சி-ஓர்விருட்சம். முகதாமரை - முகம்போலுள்ளதாம ரை. கண்ணீர்-கள்ளாகிய நீர்எனப் பொருள்கொள்க.

(௫௭) இரை - ஒலி. (௫௮) துச்சில் - சிறு குடிசை.

செல்லுங்கலநாவாய்பலதிமில்போற்சுமந்தேகிப்
புல்லும்புரிசையுந்தள்ளியுள்புகுகின்றதையன்றே. (ருஅ)

மறுகும்பலபொருளாவணமணிவீதியுமன்றுஞ்
சிறுகுங்கணமதமாநிரைசேருந்தெருவும்போய்
முறுகுஞ்சினமொடுதெண்டிரைமூரிப்புனறூவிக்
குறுகும்படிகண்டஞ்சினர்கொடிமாநகருள்ளார். (ருகூ)

சிலர்மைந்தரையெடுப்பார்களுஞ்சிலர்மைந்தரைக்காணா
தலமந்தழுவாழுஞ்சிலரங்கைத்தளிர்பற்றிக
குலமங்கையர்தமைகொண்டுயப்போவார்களுங்குறுகுந்
தலமெங்கெனத்திகைப்பார்களுந்தடுமாறுகின்றாரும். (சுo)

பொன்னுள்ளனபணியுள்ளனபொருளபேணல்செய்வாரு
மன்னுஞ்சிலபொருள்கைக்கொளமறப்பார்களுமாட
மின்னுங்கொடிநெடுமாளிகைமேலேறுகின்றாரு
மிந்நன்னகராதுயாழ்குதற்கேதேதுவெனபாரும. (சுக)

நேற்றும்பரிநரியாயினநெடுமாநகரெங்கு
மூற்றஞ்செய்தவெனபார்களுமொருகாலமுமிந்த
வாற்றின்பெருக்கிலையெனறயர்வாருங்கடலரசன்
சீற்றங்கொடுமுனபோலவருஞ்செயலோகொலென்பாரும். (சுஉ)

தங்கோமகனசெங்கோலபிழைத்தனனோவெனநவில்வா
ரங்கோல்வளைபங்கனவிளையாட்டோவெனவறைவா
ரிங்காரிதுதணிப்பாரெனவிசைப்பாரிதுதணிப்பான்
பொங்காலமுண்டருள்சுந்தரனலதியாரெனப்புகல்வார். (சுங)

அடுத்தாயிரங்குண்டோதரரெதிரேறிருந்தகல்வாய்
மடுத்தாலுமிதடங்காதெனமதிப்பாரிதுதனையு
மெடுத்தாயிரமுகக்கங்கையினிறைவனசடையேறக்
கொடுத்தாலலதடங்காதிதன்கொடுங்கோபமதென்பார். (சுச)

வானாறிழிந்தியாயிரமுகத்தால்வருவதுபோ
லானாதெழுந்ததந்தணியாவாறுகண்டனபு
தானாகியசிவனனபரையொறுக்குந்தறுகண்ணர்
போனார்நமதகத்தேயுளபொருளபேறுதல்கருதா. (சுரு)

(ருஅ) புல் என்றது - கமுகு, தெங்குமுதலியவற்றை.

(ருகூ) கண்ண-இது இடைக்குறையாய் கணவென நின்றது.

(சுச) ஆயிரமுகம் - ஆயிரந் துறைகள்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

வழுதிதன்றமர்விட்டேகமதுரைநாயகன்பாலேகி
யழுதிசைபாடுந்தொண்டிலகப்படும்பாதம்போற்றித்
தொழுதுகொண்டறிவாயூறுஞ்சுகப்பெருங்கடலின்மூழ்கி
யெழுதுசித்திரம்போன்மன்னியிருந்தனர்வாதவூரர். (௬௬)

பரிநரியாக்கியபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் ௬௯ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௨௯௯௧.

அறுபத்தோன்றாவது,

மண் சுமந்த படலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பண்சுமந்தமறைநாடரும்பொருள்பதஞ்சுமந்தமுடியார்மனம்
புண்சுமந்ததுயர்தீரவந்தபரிநரிகளாயடவிபோனபின்
விண்சுமந்தசுரநதியெனப்பெருகுவிததவையையிதுவிடையவன்
மண்சுமந்துதிருமேனிமேலடிவடுச்சுமந்தகதையோதுவாம். (௧)

கருங்கடற்றிரையிடைக்கிடந்துசுழல்கலமெனக்ககனமுகடளாய்
வரும்புனற்பரவையுட்கிடந்துநகர்மறுகியுட்கமறவேவிளு
ளொருங்கமைச்சரைவிளித்துநீர்கரைசுமந்தொதுக்கிவருமோதநீர்ப்
பொருங்கதத்தினையடக்குவீரெனவமைச்சருந்தொழுதுபோயினர்.

வெறித்தடக்கைமதயானைமந்திரிகள்வேறுவேறுபலகுடிகளுங்
குறித்தெடுத்தெழுதியெல்லையிட்டளவுகோல்கிடத்திவரைகீறியே
யறுத்துவிட்டுநகரெங்கணும்பறையறைந்தழைத்துவிடுமொவெலாஞ்
செறித்துவிட்டவரவர்க்களந்தபடிசெய்மினென்றுவருவித்தனர். ()

மண்டொடுங்கருவிகூடையாளருமரஞ்சுமந்துவருவார்களும்
விண்டொடும்படிநிமிர்ந்துவண்டுபெடுவிரிபசுந்தழைபலாலமுங்
கொண்டதிர்த்துவருவாரும்வேறுபலகோடிகூடியகுழாமுநீர் [ர்.
மொண்டருந்தவரு மேகசாலமெனவருபுனற்கரையின்மொய்த்தன

---

(௨) பரவை - பரப்பு. (௩) பறையறைந்து என்றது - இயற்றுவோன் றொழிலுக்கு ஏவுவானும் வினைமுதலாதலின்.

(௪) பலாலம்—வைக்கோல். மேகசாலம் - மேகபடலம்.

இட்டுவார்பரிகிறுத்துவாரரவுருட்டுவாரடிகிடத்துவா
ரிட்டுவார்தழைநிரப்புவாரவிளியெழுப்புவார்பறையிரட்டுவார்
வெட்டுவார்மணலெடுத்துவாரசெலவெருட்டுவார்கடிதுதுடுமெனக்
கொட்டுவார்கரைபரப்புவாருவகைகூருவார்குரவைகுழறுவார். (ரு)

கட்டுவார்கரை யுடைப்பரீகடுகல் கணடுநெஞ்சது கலஙகுவா ர், மட்டிலாதமுனி வென்னையன்னையினி யாறுகென்றெதிர் வண ஙகுவார், கொட்டுவாரமண லுடைப்படஙகமகிழ் கொள்ளுவார்குர வைதுள்ளுவா, ரெட்டுமாதிரமு மெட்டவாயொலி யெழுப்புவார்ப றையிரட்டுவார். (சு)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

இந்நிலையூரிலுளளார்யாவர்கருஙகூலியாளா
துன்னிமுன்னளந்தவெல்லைத்தொழின்முறைமூண்டுசெய்வா
ரந்நிலைநகரின்றென்கீழ்த்திசையுளாளளவிலாணடு
மன்னியநரைமூதாட்டியொருத்திபோவந்தியென்பாள். (எ)

செவியுணவானவேதசிரப்பொருளுணாந்துசெந்தீ
யவியுணவூட்டுமீசனன்பரிலுற்றநோற்ற
தவநிறைபேறுதுய்ப்பாடாயிலார்க்கன்னையொப்பாள்
சுவையுறுபிட்டுவிற்றுணடொழிலினுடமியளாவாள். (அ)

வைகலுமவித்தசெவ்விப்பிட்டினைமருஙகுநான்கு
கைகளாய்முளைத்தமுக்கட்கரும்பினையரும்புமூரற்
செய்கதிரமுகத்தாநநததேறலையாலவாயெம்
மையனையகத்தாளேக்கியனபினலருத்துவிற்பாள். (கூ)

வளைந்தமெய்யுடையவந்தமாதவநரைமூதாட்டிக
ளந்தபஙகடைப்பான்கூலியாள்கிடையாமலாற்றத்
தளர்ந்தினியென்னேமன்னனறணடிக்கினென்செய்கேனென்
றுளந்தடுமாறிக்கூடலுடையநாயகனையுன்னு. (கo)

பிட்டுவிற்றுண்டுவாழும்பேதையேனிடும்பையென்ப
தெட்டுணையேனுமின்றியிரவியெழுகென்றிந்நாண்
மட்டுநின்னருளாலிஙகுவைகினேற்கின்றுவந்து
விட்டதோரிடையூறையமீனவனுணையாலே. (கக)

(ரு) பரிகிறுததல்-குதிரைமரஙகளைநிறுததல். அரவுருட்டல்-பாம்புபோல வைக்கோலாலுருட்டுதல். (சு) மாதிரம் - திசை.

(கக) எழுகென்று என்றதில் - எழுக என்னும் வியஙகோளீறுதொக்கது.

துணையின்றி மக்களின்றித் தமரின்றிச் சுற்றமாரும்
பணையின்றியேன்றுகொள்வார் பிறரின்றிப் பற்றுக்கோடாம்
புணையின்றித் துன்பத்தாழ்ந்து புலம்புறும் பாவியேற்கின்
றிணையின்றியிருந்த துன்பமெய்துவா தறனன்றோவெந்தாய். (கஉ)

தேவர்க்குமரியனுக்குந் தேவனேயன்பராவா
யாவர்க்குமெளியனுக்குமீசனே வேந்தனுனைக்
காவற்செங்கோலாசீற்றங்கொளுமுன் கூலியாளா
யேவற்செய்வாரைக்காணேனேழையேனினியென்செய்கேன். ()

கூலியாள்வருவதுண்டோவென்று தன்கொங்கைமுற்றத்
தாலிபோற்கண்ணீர்சோர்வாள் குறித்து முன்பருத்தும்பிட்டை
வேலைநீர்ஞாலங்காணமிசைந்தவரிடும்பைதீர்ப்பான்
பாலினேர்மொழியாள்பாகம் மறைந்தருட்படிவங்கொள்வான். (கச)

குறட்குநீருருத்திவையைக்குடிஞையாயொழுகுங்கங்கை
யறற்குழல்பிரிவினாற்றுநன்பினுலவினைக்காண்பான்
மறக்கயனெடுங்கணாளைவஞ்சித்துவடிவமாறிப்
புறப்படுவானைப்போலப்போதுவான்போதமூர்த்தி. (கரு)

கொச்சகக்கலிப்பா

அழுக்கடைந்தபழந்துணியொன்றரைக்கசைத்துவிழுத்தொண்டர்
குழுக்கடந்தவிண்டைசிகாசமையடைமேற்கூடைகவிழ்த்
தெழுக்கடந்துதிசைகடந்திட்டிணைகடந்ததிருத்தம்பூரணமென்
மழுக்கடைந்துவிளங்கியவாயமண்வொடுதிணபடையேந்தி (கசு)

திடங்காதல்கொண்டற்வோர்திருவேள்வித்தருமமுது
மிடங்காவல்கொண்டுறைவாளருத்தமுதுமினிதுண்டு
மடங்காதபசியினர்போலன்னைமுலைப்பாலருந்த
மடங்காதபெருவேட்கைமகவுபோற்புறப்பட்டார். (கஎ)

ஆலுமறைச்சிரமுடியாரடிக்கமலநிலஞ்சூடக்
கூலிகொடுத்தென்வேலைகொள்வாருண்டோவென்றென்
றோலமறைத்திருமொழிபோலுரைபரப்பிக்கலுழ்கண்ணீர்
வேலையிடைப்படிந்தயர்வாள்வீதியிடைத்தணைகின்றார். (கஅ)

(கச) ஆலி-மழைத்துளி (கரு) போதம்-ஞானம்.

(கசு) இண்டை - கண்ணிமாலை. (கஎ) வேள்விதரு மமுது-அவியுணவு.

தந்தைதாய்பிறரின்றிவருகின்றதனிக்கூலி
மைந்தனார்வாய்மலருங்குரல்கேட்டுவந்தியுந்தன்
சிந்தையாகுலமிழந்துநலகூர்ந்தார்செல்வமகத்
தந்தபோதெழுமகிழ்ச்சிதலைக்கொள்ளப்புறம்போந்தாள். (௧௯)

அன்னையெனத்தன்பாலின்னருள்சுரந்துவருகாளை
தன்னையழைத்தெனக்களந்தகரையடைத்துத்தருவாயோ
வென்னவிசைத்தனளாகவடைக்கின்றேனெனக்கன்னை
பின்னையதற்கிடுங்கூலியாதென்றாள்பெருமுதியாள். (௨௰)

பிட்டிடுவேனுனக்கென்றாளதற்கிசைந்துபெரும்பசியாற்
சுட்டிடநான்மிகமெலிந்தேன்சுவைப்பிட்டிலுதிர்ந்தவெலா
மிட்டிடுவாயதுமுந்தத்தின்றுநானினிப்பாறிக
கட்டிடுவேனின்னுடையகரையென்றான்கரையில்லான். (௨௧)

தெள்ளியடுசிற்றுண்டிசிக்கடைந்தபொதிநீக்கி
யள்ளியெடுத்தருந்தப்பாவென்றிட்டாளை க்கசைத்த
புள்ளியுடைந்துகினீத்தான்புறத்தானைவிரித்தேந்தி
யொள்ளியதென்றவளன்புமுடன்கூட்டியமுதுசெய்தான். (௨௨)

அன்னைமுலைத்தீம்பாலினரியசுவைத்திறந்தக
தென்னவனுலகாண்டதிருவாலவாயுடைய
மன்னாபிரான்றனக்கேயாமெனவென்றுவாயமலர்ந்து
சென்னியணைத்தமுதுசெய்தார்தீவாய்நஞ்சமுதுசெய்தார். (௨௩)

தந்தையொடுதாயின்றித்தனிக்கூலியாளாக
வந்தவெனக்கொருதாயாயருள்சுரந்துமாறுந்த
விந்தவிளைப்பொழித்தனையேயினிவேலைத்தலைச்சென்றுன்
சிந்தைகளிப்பெழவேலைசெய்வேனென்றிசைத்தெழுந்தார். (௨௪)

தந்திவாய்மருப்பிடறிவருங்குடிஞைத்தடங்கரையில்
வந்தியான்வந்தியாளென்றேட்டிலவரைவித்துப்
புந்தியாலுரையானாற்பொருளினாலளப்பரிய
வந்திவான்மதிச்சடையார்கரையடைப்பாராயினார். (௨௫)

வெட்டுவார்மண்ணைமுடிமேல்வைப்பார்பாரமெனக்
கொட்டுவார்குறைத்தெடுத்துக்கொடுபோவார்சுமடுவிழத்
தட்டுவார்சுமையிறக்கியெடுத்தணைத்தலைபடியக்
கட்டுவாருடன்சுமந்துகொடுபோவார்கரைசொரிவார். (௨௬)

---

(௨௧) கரையில்லான் என்றதில் கரை - அளவு.
(௨௨) சிக்கம் - உறி. இது ஈறுதொக்குநின்றது.

இவ்வண்ண மிவரொருகாலிருகான் மண்சுமந் திளைத்துக்
கைவ்வண்ண மலரகன் றக்கதிர்முடிமேல்வடுவெழுந்த
மைவ்வண்ணனறியாதமலரடிசெம்புனல்சுரந்து
செவ்வண்ணம்படைப்பவொருசெழுந்தருவின் மருங்கணைந்தார். ()

தருமேவுமலைமகளுஞ்சலமகளுமறியாமற்
றிருமேனிமுழுதுநிலமகடிணடித்திளைப்பெய்தக்
குருமேவுமதிமுடியைக்கூடையணைமேற்கிடத்தி
வருமேருவனையார்தம்வடிவுணர்ந்து துயில்கின்றார். (உஅ)

அத்தருவேயாலநெடுந்தருவாகவலைபுரட்டித்
தத்திவரும்புனலடைப்பார்சநகாதிமுழுதுணர்ந்த
மெய்த்தவராய்க்கணகளிப்பமெய்யுணர்ச்சிமோனமயச
சுத்தவுருத்தெளிவிப்பாரெனத்துயிலுந் துயிலுணர்ந்தார். (உகூ)

ஆடுவார்சாமமெனத்தித்திக்குமமுதவிசைப்
பாடுவார்நகைசெய்வார்தொழில்செய்வார்பராக்கடையக்
கோடுவார்மணல்குவிப்பார்குதிப்பார்தூளெழவடிபாய்ந்
தோடுவாருடன்மீள்வாருன்மத்தரெனவிருப்பார். (௩0)

வேலையினுலறவருந்தியிளைத்தார்போன்மெய்வேர்வை
காலவிசைமூசசெறிந்துவாயொலியாறகாற்றழைத்துச
சாலநெடும்பசியினர்போற்றளர்ந்தடியாளிடும்பிட்டின்
மேலடைந்தவிருப்பினராய்மீணடுமவள்பாலணைவார். (௩க)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

இடும்பைநோய்வெள்ளநீந்தியின்பநீரவெள்ளத்தாழ்ந்த
கொடும்புறமுதியாணமுன்போயக்கூறுவார்கோலுக்கேற
விடம்படுகரைகளெல்லாமடைபடுகின்றவின்னங
கடும்பசியுடையேனன்னேபிட்டிடுகெடிதினென்றார். (௩உ)

ஆங்கவளப்போதட்டசிற்றுணவளித்தாளையன்
வாங்கியங்கையுநாவுங்கனலெழவாயிற்பெய்து

(உஎ) செழுந்தரு என்றது - கொன்றைவிருட்சத்தை இதனை "நிறங்கிளர் கொன்றை நீழனிரைமண லணையதாக" என்னும் வாதவூரடிகள் புராணத்திற் காண்க.

(௩0) கோடு — நீர்க்கரை. கோட்டுஎன்பது - கோடு எனதொகுத்தற்பெற்றது. அமுதம் — விட்டவாகுபெயராய் இனிமை மேல் நின்றது.

பாங்கிருகொடிறுமொற்றிப்பதமுறப்பருகிக்கொண்டு
நீங்கிமுன்போலப்போந்துநெடுங்கரையடைக்கலுற்றார். (௩௩)

பிட்டுவாய்மிதப்பவுண்பார்பெருவலியுடையார்போல
வெட்டுவாரெடுத்தமண்ணைக்கொண்டுபோயவேற்றுப்பங்கிற்
கொட்டுவாருடைப்புமாறுங்கொள்கைகண்டார்த்துத்திண்டோ
டட்டுவாரயனின்றுரைத்தழுவுவார்களிப்புத்தாங்கி. (௩௪)

எடுத்தமண்கூடையோடுமிடறிவீழ்வாபோலாற்றின்
மடுத்திடவீழ்வர்நீந்திவல்லைபோய்க்கூடைதள்ளி
யெடுத்தகன்கரைமேலேறியடித்தடிக்தீரம்போக்கித்
தொடுத்தகட்டவிழப்பார்மீளத்துன்றுவர்தொடுவர்மண்ணை. (௩௫)

கொட்டுமண்சுமந்துசெல்வர்கூடையையுடைப்பில்வீழ்த்
தட்டுவரெடுப்பார்போலத்தாவிவீழ்ந்தலையிலோட
விட்டொருமரத்தைப்பற்றிமிதப்பர்திண்கரையிலேற
முட்டுவர்சுழியிலாழ்வர்சேட்சென்றுமுளைப்பர்மீள்வர். (௩௬)

கொட்டினைக்கழலப்பார்ப்பர்கோப்பர்கோலிடையாப்பிட்டுத்
தட்டுவருபிர்ப்புவீங்கித்தள்ளநின்றிளைப்பர்கச்சிற்
பிட்டினைநுகர்வர்வேலைவினைகெடப்பிறர்க்குமள்ளி
யிட்டுமாறோச்சநோக்கிநகைப்பாகையிரண்டுந்தாங்கி. (௩௭)

வானத்தின்மண்ணிற்பெண்ணின்மைந்தரிற்பொருளிலாசை
தானறுத்தமையுநீத்துத்தத்துவமுணர்ந்தயோகா
ஞானக்கண்கொண்டேயன்றிநாடருஞ்சோதிமண்ணே
ரூனக்கண்கொண்டுகாணவுடன்விளையாடல்செய்வான். (௩௮)

அருளினாலுலகமெல்லாமாக்கியுமளித்துநீத்தும்
பெருவிளையாடல்செய்யும்பிறைமுடிப்பெருமானிங்ங
னொருவிளையாடல்செய்யவோச்சுகோற்கையராகி
யருகுநின்றேவல்கொள்வாரடைகரைநோக்கப்புக்கார். (௩௯)

நெட்டலையொதுங்கியோடநிவப்புறவரைபோலிட்டுக்
கட்டியகரைகளெல்லாங்கண்டுகண்டொப்புநோக்கி

(௩௫) மண்கூடை - உருபும்பயனுந்தொக்க இரண்டாம் வேற்றுமைத்தொகைநிலைத்தொடராதலால். "சாதி குழூஉப் பரண்" என்னுஞ்சூத்திரத்தில், பிறஎன்ற மிகையால் நிலைமொழி யீறுதிரியாதுநின்றது. (௩௭) மாறோச்சஎன்றது - ஆளோட்டிகள்பிரம்பாற் புடைத்தோட்டுதலை. (௩௮) தமையுநீத்து என்றது-தற்போதமொழித்தமையை. தத்துவம் - உண்மைநிலை.

யட்டமேசெல்வார்திஙகளாயிரந்தொழுதாள்பேரால்
விட்டபஙகடைபடாமைகண்டனர்வெகுளிமூண்டார். (௪௦)

வந்திக்குக்கூலியாளாய்வந்தவன்யாரென்றோடிக்
கந்தர்ப்பனெனநேர்நின்றகாளையைநோக்கியேடா
வந்தப்பஙகுளளவெல்லாமடைபட்டதெவனீபின்ன
மிந்தப்பஙகடையாய்வாளாவிருந்தியாறம்பீயென்றார். (௪௧)

வேறுரையாதுதம்மைபுணாநதவர்வீறுதோன்ற
வீறிலாநிறுமாப்பெயதியிருந்தனனாகமேலிட்
டாறுவந்தடுத்தபஙகிலடைகரைகலலிசசெலல
மாறுகொண்டோசசவஞ்சிமயஙகினாவலியகோலார். (௪௨)

பித்தனோவிவன்றானெனபாரலலதுபேய்கோட்பட்ட
மத்தனோவிவன்றானென்பாரவந [illegible] பலேப்பான்வந்த
வெத்தனோவிவன்றானெனபாரிநதிரசாலஙகாட்டுஞ
சித்தனோவிவன்றானெனபாரொன்றுந்தெரிபோமென்பார் (௪௩)

பாடல்விஞ்சையனோவெனபாரபண்ணினனாணிக்கோ
வாடலவிஞ்சையனோவென்பாரருமபெறற்செல்வததாழ்ந்து
வாடியமகனோவெனபாரிசைபடவாழ்ந்துகெட்ட
வேடவிழ்தாரினருள்யார்மகனிவனகொலென்பார். (௪௪)

கரும்பனும்விரும்பநின்றகட்டழகுடையனெனபா
ரரும்பெறலிவன்றான்கூலிகொட்செயததெவனோவென்பா
ரிருமபெருஙகுரவராற்றதமிபனோவெனபாரவேலை
புரிந்தவனல்லனெனபாரதுமேனிபுலவுமென்பார். (௪௫)

கூலியுஙகொண்டான்றானேகணக்கிலுமஙகுறிக்கசசொன்னான்
வேலையுஞ்செய்யானினசொலவிளமபினுமகேளான்கல்லின்
பாலனைமுளையேயாகிப்பராமுகமபண்ணிநின்றா
னேலநாமிதனைவேந்தறகுணர்த்துதுமென்றுபோனார். (௪௬)

தலைமகனறிமுன்றாழ்ந்துசாற்றுவாரடிகேளிந்த
வலைபுனனகரார்தததம்பஙகெலாமளந்தவாற்றான்

---

(௪௦) அட்டம் - குறுக்கு. இது திசைசசொல். திஙகளாயிரந் தொழுதாளென்றது - ஆயுளவரை யறைசெய்யும்நூலோருளொரு சாரார பததுமாதம் ஓராயுளாகக் கோடலின்.

(௪௧) கந்தர்ப்பன் - மன்மதன். (௪௨) வலியகோலார்என்றது-வேலைவாஙகும் அதிகாரிகளை. (௪௫) இரும்பெருங குரவர் - தாய் தந்தையர்; இரும்பெரு - ஒருபொருட் பன்மொழி.

மலையினும்வலியவாகசசுமந்தனர்வளைந்தசிற்றாண்
விலைகரையாட்டிதன்பஙகடைததிலள்வென்றிவேலோய். (சஎ)

வேளையும்வனப்பிறுேலவென றவறொருவன்வந்தி
யாளெனவஙகேவந்துபதிந்தனனரசாசெல்வக்
காளைபோறகளிப்பனபாடுமாடுவன்காலம்போககி
நீளுவன்வேலையொன்றுநெஞ்சினுநினைதல்செய்யான். (சஅ)

ஆணடகைவனப்பைநோககியடிக்கவுஙகில்லேமஞ்சி
யீணடினேமென்றுகூறவிமமெனவமைசசரோடும
பாண்டியனெழுந்துநாமபோய்ப்பஙகடைபட்டவெல்லாங
காணடுமென்றெறிநீர்வையைக்குடிஞையஙகரையைச்சார்ந்தான்.()

எடுத்ததிணகரைகளெல்லாமிறைமகனுளளததோகை
மடுத்தனறேக்கிசசெலவான்வந்திபஙகடைப்பாரின்றி
யடுத்தநோனகரையுஙகல்லியறிதலெழுவெளளநோககிக்
கடுத்துநின்றெஙகுற்றுனிக்கரைசுமந்தடைப்பானென்றுன. (ருo)

வள்ளறன்கோபஙகணடமாறுகோறகையரஞ்சித்
தளளருஞ்சினததராகித்தடககைதொட்டீர்த்துப்பற்றி
யுள்ளொடுபுறஙகீழ்மேலாயுயிர்தொறுமொளிததுநின்ற
கள்வனையிவன்றுன்வந்தியாளெனககாட்டிநின்றார். (ருக)

கண்டனன்கனன்றுவேந்தன்கையிற்பொறபிரமபுவாஙகி
யணடமுமளவிலாதவுயிர்களுமாகமாகக்
கொணடவன்முதுகில்வீசிபபுடைததனன்கூடையோடு
மணடனையுடைப்பிறகொட்டிமறைந்தனனிறைந்தசோதி. (ருஉ)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பாணடியன் முதுகிற்பட்டது செழியன்பன்னியருடம்பினிற்பட்ட, தாணடகையமைசசர்மேனிமேற்பட்டதரசிளங்குமரர்மேற்பட்ட, நீணடியகழறகாலவீராமேற்பட்டநிவுளிமேற்பட்டதுபருமம், பூண்டவெஙகரிமேற்பட்ட தெவ்வுயிர்க்கும்போதன்மேற்பட்டவத்தழும்பு. (ருங)

பரிதியுமதியும்பாம்புமைஙகோளும்பன்னிறம்படைத்தநாண்மீனு
மிருநிலம்புனல்காலெரிகடுஙகனல் வானென்னுமைம்பூதமுஙகாரு
சுருதியுமாறுசமயவானவருஞ்சுரர்களுமுனிவருந்தொணடின் [ஞ்
மருவியமுனிவர்கணஙகளும்பட்டமதுரைநாயகனடித்தழும்பு.(ருச)

(சஎ) சுமததினரெனறவிடதது - சுமந்தனரெனறும்பாடம்.

(சகூ) இல் எதிர்மறைப்பொருளையுணர்த்துமிடைச்சொல்.

(ருo) சுமந்து - முதனிலைதிரியாதுவந்த பிறவினைவினையெச்சம்.

வானவர்மனிதர்நாகர்புள்விலங்குமாசுணஞ்சிதலெறும்பாதி
யானபல்சரமுமலைமரங்கொடிபுல்லாதியாமசரமும்பட்ட
வூனடைகருவும்பட்டனதழும்போடுதித்தனவுயிரிலோவியமுந்
தானடிபட்டசராசரசடங்கடமக்குயிராயினானென்றழுமபு. (௫௫)

துண்ணெனமாயோன் விழித்தனன்கமலசசோதியும்யாதெனை
வியந்தான், விண்ணவர்பெருமான்வெருவினன்வானோர்வேறுளார்
மெய்ப்பனிப் படைந்தார், வண்ணயாழியகசர் சித்தசாரணாதம்
வடுப்படாவுடம்பினிற்பட்ட, புண்ணையாதென்று தததமிறகாட்டி
மயங்கினர் புகுந்தவாறறியார். (௫௬)

ஏகநாயக னெவ்வுயிர்களுந் தானேயென்பதுமன்பினுக்கெளி
ய, ஞகியதிறனுங காட்டுவானடிபட் டங்கொரு கூடைமணகொட்
டி, வேகநீர்சுருங்கக் கரையினையுயர்த்திமிகுத்துடன்வேலைநீதெதா
ளித்துப், போகியவாறு கண்டுகோறகையர்போய்நரையாட்டியைத்
தொடர்ந்தார். (௫௭)

வன்புதாழ்மனத்தோர் வலிசெயவின்ன மன்னனுன்மறுக்க
முண்டேயோ, முன்புபோகியவாளென்செய்தானென்னுய் முடியு
மோவினியெனத்திரங்கி. யெனபுபோல்வெளுத்த குழலினளகூட
லிறைவனைநோக்கிநின்றிரங்க. வன்புதேனுகவருத்தியசிற்றா ணமு
துசெய்தருளினாருளால். (௫அ)

கண்ணுதனந்திகணத்தவர்விசும்பிக்கதிர்விடுதிப்பியவிமான
மண்ணிடயிழச்சியன்னை வாவென்றுவல்லைவைததமரர்பூமழையும்
கண்ணிறைகீதவோதையும்வேகப்பனுவலுந்துந்துபியைந்தும்
விண்ணிடைநிமிரசசிவனருளடைந்தோர்மேவியசிவபுரத்துய்த்தார்.

மனறுடையானோர்கூடைமண்கொட்டி மறைந்ததுமடைகரை
நீண்ட, குன்றெனவுயாநததன்மையுந்தம்மேற்கோலடிபட்டதுநோ
க்கி, யென்றன்மேறபட்டதெனறனமேற்பட்டதிதுவெனவதுவெ
னவமைசசர், நின்றவருணாதது நிகழ்ச்சியுமபிறர்பானிகழ்ச்சிபுநோ
க்கியந்நிருபன். (௬0)

அறுசீரடியாசிரியவிருகதம்.

உள்ளத்தாசங்கைபூணடானுகமணனுடைப்பிற்கொட்டிக்
கள்ளத்தாராகிப்போனுாககனததாராகிசசேனை

(௫௫) ஓவியமுந் தானடிபட்ட என்றது - சித்திரங்களுயிரில்ல
னவாயினும் உடம்போடு கூடிநிற்றலின் ௫௬ வண்ணவம்பாழ் என்
றது - பெருவண்ணமுதலிய பாடற்ஞெழிலமைந்த வீணையை

(௫கூ) நந்திகணத்தவர்என்றது — நந்திநாயஞரா லேவப்பட்ட
சிவகணத்தவரை. (௬௧ ஆசங்கை - ஐயம். ககனததாராகிஎன்றது-
திருவுருவந்தோற்று து நின்றனராதலின்

வெள்ளத்தார்பிறருஙகேட்பமீனவற்குவகைவெள்ளங்
கொள்ளத்தாமழைத்தாகாயவாணியாற்கூறலுற்றூர். (சுக)

மறத்தாறுகடந்தசெஙகோல்வழுதிநின்பொருள்களெல்லா
மறததாற்றினீட்டப்பட்டவனேயவைபுனிதமான
திறத்தாலேநமகருநமமைசசேர்ந்தவர்தமக்குமார்வ
முறத்தாவில்வாதவூாானுதவிஞனுதலாலே. (சுஉ)

அனேயனேமறுக்கஞ்செய்தாயருமபிணப்புலவுத்தீவாய்
வனநரிததிரளேயீட்டிவாம்பரியாக்கிததந்தேந
கனேயிருட்கஙகுறபோதிறகழிந்தனபினறுநதணட
வினேயாபால்விடுததுததுனபமவிளேநதனேயதுபொருதேம். (சுங)

வரும்புனல்பெருகபபாாததேமவந்திகைப்பிட்டுவாஙகிப்
பருகிவநதாளாயமாறுபட்டனமணபோகட்டுப்
பொருகரையுயரசசெய்துபோகியவ்வன்னேபோல்வாள்
பெருகியவிடும்பைதீர்கதெநம்பேருலநகைபசசெய்தேம். (சுச)

இததனேயெலலாஞசெயததிவனபொருட்டிநதவேத
விததகனறனமைமயொனறுமறிந்திலேமைட்கையென்பால்
வைததுனககிமைமயோடுமறுமையுநமேபடிநகநக
வுததமன்றெுடைசநகாதிப்புறப்பறறுமொழிந்தீரான். (சுரு)

நிறையுடையிவனேயிசசைவழியிஞனிறுகதியானற
மறைவழிநின்றுநீதிமனனவாநகளநகவாழ்நாள்
குறைபடாதாஞசசெலவவாரியுட்குளிததுவாழ்கென்
றிறையவனமொழிநதமாறறமிருசெவிநிரப்பத்தென்னன். (சுசு)

அசசமுற்றுவாைகபோப்பவதிசயவெள்ளததாழ்ந்து
பொசசமிலனபரெஙகுறறெரனப்புகுநதுதேடி
நசசரவாைசததகூடனுயகனகோயினணணி
விசைையிலிருககின்றுரைக்கணடுபோயிறைஞ்சிவீழ்ந்தான். (சுஎ)

தொலலேநீருலகமாணடுசுடுதுயாநரகததாழ
வல்லவென்னறிவுககேறறவணணமேசெயதேனீரென்
னெல்லேதீர்தவப்பேறய்வந்திகபரவேதுவாகி
யல்லல்வெம்பிறவிநோய்ககுமருமருநதானீரையா. (சுஅ)

(சுஉ) மறம் பாவம். (சுச மாறு - அடி. (சுசு) மறைவழி என்றது - வேதத்தின்வழிநூலாகிய மநுநூன்முறையை.

(சுஎ) பொச்சம் - பொய். விசசை - சிவஞானம்,

செறுத்துநானும்மையெண்ணுதிழைத்தவித்தீங்குதன்னைப்
பொறுத்துநீர்முன்போலுஙகள்புவியெலாஙகாவல்பூண்டு
மறுத்துடைத்தாள்வதாகென்றிரந்தனன்மண்ணிலாசை
வெறுத்தவர்நகையுட்டோன்றவேந்தனைநோக்கிசசொல்வார். (சுகூ)

பாய்திரைபுரளுமுந்நீர்ப்படுகடலுலகுக்கெல்லா
மாயிரஞ்செஙகணுன்போலரசுவீற்றிருப்பீருஙக
ணுயகனருளிசசெய்தவணணமேநயந்துசெய்வீர்
தூயவரன்றேறுஙகள்சூழல்சேர்ந்தொழுகவல்லார். (எ0)

உம்மைநானடுத்தநீராலுலகியல்வேதநீதி
செம்மையாவிரணடுநென்றாய்த்தெளிந்ததுதெளிந்தநீரான்
மெய்ம்மையாஞ்சித்தசுத்திவிளைந்ததுவிளைந்தநீராற்
பொய்ம்மைவானவரினீ்கிப்போந்ததுசிவன்பாற்பத்தி. (எக)

வந்தவிப்பத்தியாலேமாயையினவிருத்தியான
பந்தமாம்பவஞ்சவாழ்கைவிளைவினுட்பட்டதுன்பம்
வெந்ததுகருணையாகிமெய்யுணாவின்பந்தன்னைத்
தந்ததுபாதஞ்சூட்டித்தன்மயமாக்கிற்றன்றே. (எஉ)

சசசிதானந்தமாமத்தனிப்பரசிவனேதன்ன
திச்சையாலகிலமெல்லாம்படைததளித்தீறுசெய்யும்
விச்சைவானவரைத்தந்தமேலவன்பிறவிகதுன்பத்
தச்சமுற்றடைந்தோர்க்காறுவின்பவீளளிக்குமன்றேன். (எங)

மந்தரஙகயிலைமேருப்பருப்பதம்வாரணசி
யிந்தநல்லிடஙகடோறுமிகபரபோகம்யார்க்குந்
தந்தருள்செய்தெம்போல்வார்தம்மனம்புறம்போகாமற்
சிந்தனைதிருத்திஞானததிருவுருவாகிமன்னும். (எச)

ஒப்பவர்மிக்கோர்வேறற்றொருவனுயெஙகுந்தஙகு
மப்பரஞ்சுடரேயிந்தவாலவாயுறையுஞ்சோதி
கைப்படிகனிபோன்மேனட்கணணுவனுதியோர்க்கு
மெய்ப்பொருள்விளஙகித்தோன்றுவேதத்தைவிருக்திசெய்தான். ()

(எஉ) பவஞ்சம் - பிரபஞ்ச மென்பதன் திரிபு. (எங) இசசை என்றது – ஆன்மாக்களுக்குமலபாகம் வருவித்தற்பொருட்டு வைத்தநேயம். வானவர் என்றது-பிரமன், விஷ்ணு, உருத்திரனென்னு மிவர்களை. (எச) பருப்பதம்-ஸ்ரீபர்வதம். வாரணசி-காசி.

(எரு) வேறற்று என்றது-உயிர்கடோறும்விரவிநிற்றலை.

தன்னருளானஞானத்தமனியமாகுந்தில்லைப்
பொன்னகரிடத்திலென்னைப்போகெனப்பணித்தானீரு
மன்னதற்கிசைந்தீராகென்றாலவாயடிகடம்மைப்
பன்னருந்துதியாலேத்திவிடைகொடுபணிந்துபோவார். (௭௬)

தன்றொடக்கறுத்தநாதன்றாட்டொடக்குண்டுபோவார்
பின்றொடர்ந்தரசன்செல்லப்பெருந்தவர்நின்மினின்மி
னென்றனர்செலவுங்கூப்பிடெல்லைசென்றணியனாகிச
சென்றடிபணிந்தத்தென்னன்விடைகொடுதிரும்பினானே. (௭௭)

துறந்தவர்போகமீண்டுதொன்னகரடைந்துதென்ன
னறந்தருபங்கினாரையடைந்துநான்பிரமபுரீட்டப்
புறந்தருகருணைவெள்ளம்பூரிப்பத்தாழ்ந்துநெஞ்ச
நிறைந்ததுவாய்கொள்ளாமனின்றெதிர்துதிப்பதானான். (௭௮)

கொச்சகக்கலிப்பா.

அடையாளமபடவொருவனடித்தகொடுஞ்சிலைத்தழும்புந்
தொடையாகவொருதொண்டனெடுத்தெறிந்தகல்லும்போற்
கடையானேன்வெகுண்டடித்தகைப்பிரம்புமுலகமெல்லா
முடையானேபொறுத்ததோவுனருமைத்திருமேனி. (௭௯)

கடியேறுமலர்மகன்மான்முதலாயகடவுளரும
படியேழுமளவிறந்தபலவுயிருநீயேயோ
முடியேறமண்சுமந்தாயமுதுகுதனிலடிபட்ட
தடியேனும்பட்டேனின்றிருமேனியானேனே. (௮௦)

கைக்குமருந்தின்சுவைபின்காட்டுமாறெனவினைக்கும்
பொய்க்குமருங்கலனாகிமண்ணுண்டுபுலைநரகந்
துய்க்குமருந்துயர்களைவான்மாறாய்நின்றுணையடிக்கே
யுய்க்குமருந்தவரிவரென்றறியாமையொறுத்தேனே. (௮௧)

பாதியுமையுருவானபரமேட்டியெனக்கிம்மை
யூதியமும்பரகதியுமுறுதியெனவிளைவிக்கும்
நீதியினான்மந்திரியாய்நின்னருளாயவதரித்த
வேதியரையறியாதேவெறுத்துநானொறுத்தேனே. (௮௨)

மாயாவிருத்தியினான்மாழாந்துமாதவரை
யாயாயொருத்தேனருநரகத்தாழ்ந்துநான்

---

(௭௭) தொடக்கு - பாசபந்தம். (௮௧) வினை - கன்ம மலம். பொய் - மாயாமலம். (௮௩) மாழாந்து - மயங்கி.

வீயாமலின் றனையார்மெய்ம்மையெலாந்தேற்றியவென்
றூயானுய்தண்ணளிக்கென் றமியேன்செய்கைம்மாறே. (அங)

நின்னையுணர்ந்தவர்வேதநெறிவேள்விசெய்தூட்டு
மின்னமுதிற்கழிசுவைத்தோவிவளிடுமெபிட்டெவ்வுயிர்க்கு
மன்னவனேசொதுவர்வாய்மலர்ந்தமுதுசெய்தனையா
லன்னையிலாவுனக்கிவளோரன்னையாயவாக்காளோ. (அச)

அன்றுசிறுதொண்டரிடுபிள்ளைக்கறியமுது
மென்றுசுவைதெரிந்தவேடனிட்டவூனுமபோ
னன்றுநரையாட்டிபிடுபிட்டுநயந்தருந்தி
யென்றுமடியார்க்கெளிவந்தாயெந்தாயே (அரு)

நரியாவும்பரியாக்கிநடத்திபுமம்பரமன்றித்
தரியாயான்றருதுகிலைநதிருமுடிமேற்றரித்து மறைக
கரியாய்நீயென்பாசமறுக்கவருந்திருமேனி
தெரியாதேபரியாளைதிளைத்திறமாந்திருந்தேனே. (அசு)

விணசுமக்கும்புள்ளாய்விலங்காயசுழனறுமணம
புணசுமக்குஞ்சூழ்சசிவலியுடையபுதந்தேளிர
மணசுமககுமள்ளராயவந்திலரேவாநகறாற
பணசுமக்குஞ்சொலலிபஙகனபாதமுடிகாணபாரே. (அஎ)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்

எனறுபலமுறையாலே துதித்தடைந்தோதாக் கன்பரிவரிவரைத் தேறி. னன்றுமிகப்பரபோகம் வீடுபெறவெளிதென்று நகைத்தார்வேந்த, னன்றுதிருப்பணிபூசை பிறவுநனிவளமபெருக்கி யழகார் வெள்ளி. மன்றுடையானடிக்கனபு முயிர்க்கன்புஞ்சுரந்தொழுகி வாழுநாளில் (அஅ)

முன்புபெருந்துறையார்க்கு மடியார்க்குமறந்தெரிந்த முறையாலீட்டுந், தன்பொருள்போயுடன்பலவாய்த் தழைத்துவருபயனே போற்றலையுவாவி, னன்பனிகான்மதிகண்ட வுவரியெனப்பலசெல்வ நாளுமோங்க, வின்புறுவான்சகநாத னெனுமகப்பெற்றின்பத்துளின்பத்தாழ்ந்தான். (அகூ)

அம்மகனைமுடிசூட்டி யரசாக்கிவாதவூ ரமைசசர்சார்பான், மெய்ம்மைநெறிவிளங்கியிரு வினையொப்பிலான்கருணை விளைந்தநோக்

(அசு) அமபரம் - ஆகாயம். (அஎ) புள்ளாய் விலங்காய் என்றது - அன்னமும்பன்றியுமாய்த்தேடிய பிரமவிஷ்ணுக்களை.

(கூ0) வினையொப்பு - கன்மசத்துவம்.

கான், மும்மைமலத்தொடர்நீந்திச் சிவானந்தக்கடற்படிந்து முக்க ண்மூர்த்தி, செம்மலர்த்தாணிழலடைந்தான் றிறலரிமர்த்தனனெ ன்னுந் தென்பார்வேந்தன. (கூ0)

மேற்படி - வேறு.

வழுதியால்விடுக்கப்பட்டவாதவூர்முனிகடமைப்
பழுதிலாப்பாடல்கொள்வாாபதிபலபணிந்துபோந்து
முழுதுணர்மறையோர்வேள்விப்புகையணடமுடிகீண்டேழ்
யெழுவடவரைபோறரேன்றுமெழிற்றிலலைமூதூர்சேர்ந்தார். (கூக)

மேற்படி - வேறு.

வீதிதொறும்வீழ்ந்துவீழ்ந்திறைஞ்சியாலயத்தெய்திமெய்மையான
சோதியறிவானந்தசசுடருருவாஞ்சிவகணகைதோய்ந்துமேனி
பாதிபகிர்ந்தவள்காணப்பரானந்தத்தனிக்கூத்துப்பயிலாநிற்கு
மாதியருளாகியவம்பலங்கண்டுகொந்தநேரயமபோற்சார்ந்தார். (கூஉ)

அன்றுகுருந் தடியிலடி வைத்தாணடகோலமே யருளானந்த, மன்றினிடத் தெதிர்தோன்றி வாவென்பாரெனமூரன் மணிவாய் தோற்றி, நின்றதனிப்பெருங்கூத்தா நிலைகண்டாரஞ்சலித்தாநில மேல்வீழ்ந்தா. ரொன்றறியபுலன்கரண வழிநீந்திமெய்யன்பினுருவ மானார். (கூ௩)

வண்டுபோறபுண்டரிக மலரிலவிளைசிவானந்த மதுவைவாரி, யுண்டுவாசகம்பாடி யாடியழலவெண்ணெயென வருகுந்தொண்டர், விண்டுழா வியகுடிமி மனறுடையான றிருவாககானமிகுநதநேயங், கொண்டுபோயக் குணதிசையி லருந்தவாவாழ தபோவனத்தைக் குறுகியங்கண். (கூச)

குறிகுணங்கள் கடந்தபனிககூத்தனுருவெழுத்தைநதின்சொ டுவாளோசசிப், பொறிகரணககாடெறிநதுவீசிமனப்புலந்திருததிப்

(கூஉ) வீதிதொறுமவீழநது வீழநதிறைஞ்சினைறது - திருவீதி களிலுள்ள அநதணா மூவாயிரவரும சிவகணநாதாகளாதலின.

(கூச) புணடரிக மலர் எனறது - (பிரமாணடமே பிரமபுரமெ னவும் இப்பிரமாணடததி னுள்ளிருககுந திலலைவனம புணடரிக மெனவும, சாந்தோக்கியஉபநிடதங்கூறலின) திலலைவனத்தை. வா சகமபாடி என்றது-கணடப்பதது எனனுந்திருப்பதிகமருளிசசெய் தமையை. (கூரு) கூததனுரு வெழுததைந்து எனறதை— ஆடும படிகேணல்லம்பலத் தானையனே, நாடுந் திருவடியிலேநகரம். கூடு ம் - மகரமுதரம் வளாதோள்சிகரம, பகருமுகம் வாமுடியபார்" என்னும் உண்மைவிளககச செய்யுளானுணர்க. அருந்தாதருந்தல்- ஆன்மபோதவழிநின்று நுகர்தல்.

புனிதஞ்செய்து, நிறைசிவமாம் விதைவிதைத்துப் பசுபோதங்க ளைந்தருணன் னீரகாலபாய. வறிவுருவாய் விளைநதத்தனிப் பரானந் தவமுதருந்தா தருந்திநின்றார் (௯௫)

மானிரையுங்குயவரியும்வந்தொருநங்குசின்றாரிஞ்சமயங்குகானத் தானிரைகன்றெனவிரங்கி மோர்ந்துநககலானந்தவருட்கண்ணீரை க். கானிரைபுள்ளினம்பருகக் கருணைநெடுங்கடலிருக்குங் காட்சி போலப், பானிறவெண்ணீற்றனப ரசைவின்றிச சிவயோகம் பயி லுநாளில். (௯௬)

புத்தர்சிலரிலங்கையினும்போந்துமூவாயிரமெய்ப்போதவேத வித்தகரோடேழுநாளவரையறுத்துச்சூளொட்டிவிவாதஞ்செயவா ரித்தகையநாளேழில்யாமிவரைவேறுமெனுமெண்ணமபூணட சித்தமுடையவராகவவர்கனவிலெழுந்தருளித்தேவதேவர் (௯௭)

வாதவூரனைவிடுத்துவாதுசெய்வீரெனவிழித்துமறையோரந்தப் போதவேதியரைவனம்புகுந்தழைத்தாரப்போதுபொதுவிலாடும் வேதநாயகன்பணித்தவழிநின்றாரெதிரமறுப்பமீணடுபோந்து காதராகுலமூழ்கியிருந்தார்முத்தழனிமிரதத்துக்கலியைக்காய்வார் ()

பின்னுமவர்கனவின்கண் மன்றுணடம்பிரியாதபெருமான்வந் து, முன்னவனைப்பெருந்துறையிற் குருந்தடியிலாட்கொண்ட மு றையினுனு, மின்னிசைவணடமிழ் மணிபோற் பாடுங்காரணத்தா லும் யாமன்றிட்ட. மன்னியபேர்மாணிக்கவாசகனென் றழைமின் களவருவனென்றான். (௯௯)

உறக்கமொழிந்தறவோர்சென் றவர்நாமமொழிந்தழைப்பவுண ர்ந்துநாத, னறக்கருணையிதுவோவென்றவரோடுமெழுந்துநகரடை ந்துமணணுந். துறக்கமுநீத்தருவருத்தார்மன்றுடுந் துணைக்கமலந் தொழுது மீண்டோர், நிறைகனகமணடபத்திற புக்கிருந்தாரறிஞர் குழா நெருங்கிச்சூழ. (௧௦௦)

மேற்படி - வேறு.

தத்துநீர்க்கலத்திற்போந்தசீவரப்போர்வைதாங்கும்
புத்தரைவேறுவைத்துப்புகன்மினும்மிறையுநூலு
மத்தலைநின்றோரெய்துங்கதியுமென்றாழ்ந்தகேள்வி
மெய்த்தவநெறிமாணிக்கவாசகர்வினவினாரே. (௧௦௧)

---

(௯௬) குயவரி - அரிவாள்போலும் வரிகளையுடையபுலி. இது உவமைத் தொகை நிலைக்களத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகை நி லைத்தொடர். (௯௮) காதரம் - அச்சம். ஆகுலம் - துன்பம். வேத நாயகன் பணித்த வழிநின்றார் என்றது-தில்லையிலிருக்கவென மு ன்னருளியவழி நிற்பவராதலின். (௧௦௧) சீவரம் - கடுக்காயிற் றோ ய்த்த போர்வை ; (மரவுரி என்பதுமொன்று.)

கனவினுநீறுகாணுக்கைதவர்காட்சியானு
மனவனுமானத்தானுமவாசகப்பெருமான்றம்மை
வினவியமூன்றுமுத்தேசாதியின்விதிக்கதாவேத
மனையவாகேட்டமூன்றுமறுவாதஞ்செய்துட்கொள்ளா. (௧௦௨)

இன்றிவாக்கநுமானுதியெப்பதென்னென்றுகாட்சி
யொன்றுகொண்டவாகடாமெய்யுடம்படன்மறுத்தார்காட்சி
யன்றியேயின்மையாலையநுமானவளவையாலு
நின்றதனானங்கோனுதிநிறுத்தியமூன்றுமென்றார். (௧௦௩)

பொன்றுதன்முத்தியெனப்பார்பூசுராபிரானைநோக்கி
யின்றமைக்காட்சியென்றாலவென்றனமென்றீராலு
னன்றுநுங்கடவுன்னையளவையானுட்டியெம்மை
வென்றிடுமென்றாரைந்துமவென்றவாமுறுவல்செய்யா. (௧௦௪)

பிறவியந்தகாக்குவெய்யோன்பேரொளிகாட்டலாமோ
மறைகளாலளவைத்தன்னுற்றரேவரானமனத்தாலவாக்கா
லறிவாருஞ்சோதியெங்கோனவன்றிருநீற்றுத்தொண்டின்
குறிவழியன்றிக்காணுங்கொள்கையானல்லவென்றார். (௧௦௫)

தோற்றமில்லாதாருங்களசிவனுக்குந்திருநீற்றுக்குந்
தோற்றமெப்படிதிட்டாந்தஞ்சொல்லுமினென்றார்தூயோர்
வேற்றுமையறாமினனேவிளக்குதுமதனைநீங்க
டோற்றபிமனுக்குத்தண்டமயாதுகொல்சொன்மினென்றார். ( )

செக்குரலிடையிட்டெம்மைத்திரிப்பதுதண்டமென்று
வெக்கராமபுத்தாதாமேயிசைந்தனரெரிவாய்நாகங்
கொக்கிறகணிந்தாரன்பருலர்ந்தகோமயத்தைவாங்கிச்
செக்கரந்தழல்வாய்ப்பெய்துசிவந்திடவெதுப்பிவாங்கி. (௧௦௭)

இவ்வண்ணமிருக்குமெங்களிறைவண்ணவடிவுமந்தச்
செவ்வண்ணமேனிபூத்ததிருவெண்ணீறதுவுமென்று
மெய்வ்வண்ணமுணர்ந்தவேதவித்தகரவைமுன்காட்ட
வுய்வ்வண்ணமறியாமூடருள்ளமுமுயிருந்தோற்றார். (௧௦௮)

(௧௦௨) காட்சியானு மனவநுமானத்தானும என்றது - புத்தசமயிகளுக்கு அளவைகளுளகாட்சியும் அநுமானமுமே யளவைகளாதலின. (அளவை-அளந்தறியப்படுவது) உத்தேசாதியின் என்றது- உத்தேசம, இலக்கணம் சோதனைகளே. (௧௦௩) எது என்றது- சகச ஏது, காரிய ஏது, அநுபலத்தி ஏதுக்களே. (௧௦௪) அளவையால் என்றது-காட்சியளவையை. (௧௦௬) தோற்றம்-இயைபு.

(௧௦௭) எக்கர்-பொருதறொழிலுடையவர்.

இங்கிவர்தோற்றவண்ணங்கேட்டவரிறப்பதின்பந்
தங்குவீடென்றுதேற்றுஞ்சமயத்திலாழ்ந்தவாத்திக்
கொங்கிவர்தாரான்மூங்கைக்குயிற்பெடையெனத்தானீன்ற
மங்கையைக்கொண்டுதில்லைமல்லன்மாநகரில்வந்தான். (௧0௯)

யாவரேயாகவின்றிங்கென்மகண்மூங்கைதீர்த்தோ
ராவரேவென்றோரென்றூனுற்றவுமானம்பூண்டு
சாவதேமுத்தியென்பார்மணிமுதன்மூன்றுந்தங்க
டேவரேயென்றென்றுள்கிச்செய்யவுந்தீராதால். (௧௧0)

அந்தணர்பெருமான்முன்போயரசன்றன்மகளைப்போகட்
டிந்தநோய்நீரேதீர்க்கவேண்டுமென்றிரந்தானையன்
சுந்தரநாதன்மன்றுளாடியதுணைத்தாடன்னைச்
சிந்தைசெய்தருட்கணோக்காற்றிருந்திழையவளைநோக்கா (௧௧௧)

வேறுவேறிறைவன்கீதத்திவினாவுரையாகப்பாடி
யீறிலானன்பாகேட்கவிறைமொழிகொடுத்துமூங்கை
மாறினாள்வளவன்கன்னிமடவரலவளைவனகண்டு
தேறினான்சிவனேயெல்லாத்தேவர்க்குந்தேவனென்று. (௧௧௨)

பின்பரவாரம்பூண்டபிரானருள்விளையப்பாடு
மன்பரைமுனிவர்மூவாயிரவரையடியிற்றாழ்ந்து
முன்பவர்சொன்னவாறேமூர்க்கரைத்தடிந்துமன்று
ளின்பரைநடங்கண்டேத்தியிறைமகன்சைவனானான். (௧௧௩)

மாசறுபணிபோற்பன்னாள்வாசகமாலைசாத்திப்
பூசனைசெய்துபன்னாட்புண்ணியமன்றுளாடு
மீசனதடிக்கீழெய்தியீறிலாவறிவானந்த
தேசொடுகலந்துநின்றார்சிவனருள்விளக்கவந்தார். (௧௧௪)

மண்சுமந்தபடலம் முற்றிற்று

ஆ படலம் ௭0 - க்கு - திருவிருத்தம - ௩0௧௫.

---

(௧0௯) இறப்பதின்பந்தங்குவீடு என்று தேற்றுசமயம் என்றது-பஞ்சகந்தங்கெடுதலே இன்பமிக்க முத்திநிலையென்று தேற்றிய புத்தசமயத்தை. (௧௧0) மூங்கை - ஊமை.

(௧௧௨) இறைமொழி - விடை. மூர்க்கர் - அறிவிலிக ளாகிய புத்தர்கள்.

உ

சிவமயம்.

அறுபத்திரண்டாவது,

பாண்டியனசுரந்தீர்த்தபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

வானலமுதமதிமுடிமேன்மதுரைப்பெருமான்மண்சுமந்து
தேனலமுதவாசகரைக்கதியில்விடுத்ததிறமிதுமேற்
பானன்மணிவாய்க்கவுணியனைவிடுத்துச்சமணர்படிற்றொழுக்குங்
கூனல்வழுதிசுரந்தணித்தாட்கொண்டகொள்கைகூறுவாம். (௧)

வாகுவலத்தான்சகநாதவழுதிவேந்தன்மகன்வீர
வாகுவவன்சேய்விக்கிரமவாகுவவன்சேய்பராக்கிரம
வாகுவனையான்மகனசுரதமாறனனையான்றிருமைந்தன்
வாகுவலத்தான்மறங்கடிந்துமணநாறுங்குங்குமத்தென்னன். (௨)

அன்னான்குமரன்கருப்பூரபாண்டியனுமவன்சேய்காருணிய
மன்னுமவனறன்மகனபுருடோத்தமனுமவன்றனமகனாகு
மின்னார்மௌலிசத்துருசாதனபாண்டியனும்விறல்வேந்த [ன்.
னின்னான்மகனகூனபாண்டியனா மிவனறோள்வலியாலிசைமிக்கா
திணடோள்வலியாற்குடநாடர்செம்மறனையுமாரலங்கல்
வணடோலிடுதாரிரவிகுலமருமானறனையுமலைந்துபுறங்
கணடோகுடைக்கீழ்நிலமூனறுங்காவலபுரிந்துகோலோச்சிப்
புணடோயகுருதிமறக்கன்னிப்புகழ்மேவலவழுதிநிகழ்நாளில். (௪)

விண்டுழாவுங்கைம்மாவும்வெறுக்கைக்குவையுமணிக்குவையும்
வண்டுவீழுந்தாரளகவல்லியாயமொடுநலங்கிக
கண்டுகூடற்கோமகனைக்காலில்வீழ்ந்துதன்னாடு
பண்டுபோலக்கைக்கொண்டுபோனான்றெனாபனந்தாரான். (௫)

சென்னிகோனுந்தானீன்றதிலதப்பிடியையுலகமெலா
மின்னிக்கோதிலபுகழொளிபாலவிளக்குஞ்சைவமணிவிளக்கைக்

---

(௧) அல-இருள். பாலநலமணிவாய-பால் மணங்கமழும் மிகவு மழகிய திருவாய. கவுணியன்என்றது - கவுணியர் கோத்திரோற்பவராகிய ஆளுடையபிள்ளையாரை கூனலவழுதி-கூன்பாண்டியன்.

(௨) வாகுவலம்-புயவலி. (௪) குடம்-மேற்கு. குடநாடர் செம்மல் என்றது—சேரனை. இரவிகுலமருமான் - சோழன். மறக்கன்னி-வீரலக்குமி. (௫) ஆயம்-மகளிர்கூட்டம். (௬) திலதப்பிடி-இது இல் பொருளுவமையில்வந்த ஆகுபெயர். வன்னிக்கோ - தீக்கடவுள்.

கன்னிக்கோலமங்கையருக்கரசிதன்னைக்கௌரியர்க்கு
வன்னிக்கோமுன்மணம்புணர்த்திவாங்கினன்றன்வளநாடு. (௬)

மேற்படி - வேறு.

வளவர்கோன்செழியன்கற்பின்மங்கையர்க்கரசியாருக்
களவறுநிதியஞ்செம்பொற்கலிங்கமுமணியுமபோகம
விளைநிலமனையவாயவெள்ளமும்பிறவுந்தென்ன
னுளமகிழ்சிறப்பவேந்தர்வரிசையாலுதவிப்பின்னர். (௭)

கோதறுகுணத்தின்மிக்ககுலசசிறைறயென்பானங்கோர்
மேதகுகேள்வியானைவிடுத்தனன்மீனவுதென்னன்
காதலியோடுமாயக்கடவுள்செம்ப துமக்கோயின்
மாதரைமணந்துசெல்வான்போல்வந்துமதுரைசேர்ந்தான். (௮)

மலர்மகணமார்பன்பொன்னிமன்னவன்பயந்ததெய்வக்
குலமகளுடனேவந்தகுலசசிறைகுணனுங்கேள்வித
தலைமையுமதியுமிக்கதன்மையுந்தூக்கிநோக்கி
நலமலியமைச்சனுக்கினானிலம்புரக்குநாளில். (௯)

வல்வினைவலியான்மெய்யில்வலியகூனடைந்தான்போலக
கொல்வினையிலராய்வஞ்சங்கொண்டுழன்றுடுத்தபாசம்
வெல்வினையறியாநக்கன்வேடர்சொல்வலையிற்பட்டு
நல்வினையுதவாததென்னனன்மறையொழுககநீத்தான். (௧0)

போதவிழ்தாரானக்கர்புன்னெறியொழுககம்பூணடோ
னுதலிற்கன்னிநாடுமமணிருணமூழ்கிப்பூதி
சாதனநெறியாஞ்சைவசமயமுமுததிசசெல்வ
மாதவநெறியுங்குன்றமறைந்ததுவேதநீதி (௧௧)

பறிபடுதலையுமபாயினுடுகைகையுமபாசிப்பல்லு
முறிபொதிகலனுமததிநாததியென்றுரைககுநாவு
மறிவழியுளம்போல ணறறழிந்தவெறறைமயுங்கொணடு
குறிகெடுமணங்குசூழ்ந்தாங்கமணிறைகொணடதெங்கும். (௧௨)

---

(௭) பொற்கலிங்கம-பீதாம்பரம். (௮) மாயககடவுள் என்றது-திருமாலை. செம்பதுமக்கோயின் மாதர் - செந்தாமரை யென்னுங கோயிலில் வசிக்குந் திருமகள்.

(௯) மலர்மகண் மார்பன்-திருமாலையொத்த பாணடியன்.

(௧0) வெல்வினை என்றதில், வினை-சற்கருமங்களை யுணர்த்தி நின்றது. நக்கன்-அருகன். மாதவநெறி என்றது-சிவபுண்ணியவழியை. (௧௧) வேதநீதி-சிவாகமம்.

(௧௨) கலன் - கமண்டலம். அத்திநாத்தி - சுவர்க்கம், நரகம், கருத்தா இம்மூன்று பொருள்களையு மில்லையெனல். குறிகெடு மணங்கு - பொலிவழிந்த மூதேவி.

அருந்தமிழ்ப்பாண்டிவேந்தர்க்குறுதியாவாக்கஞ்செய்யு
மருந்தினிற்சிறந்தகற்பின்மங்கையர்க்கரசியாரும்
பெருந்தகையமைச்சுநீரிற்குழைத்தன்றிப்பிறங்கப்பேறு
தருந்திருநீறிடாராய்ச்சிவனடிசசார்பினின்றார். (௧௩)

பொய்யுரைபிதற்றுமிந்தப்புன்சமணகளைகட்டணடு
மெய்யுரைவேதநீதிவியன்பயிர்தலைசெய்தோங்கச்
செய்யுநரெவரேயென்றுசிந்தையிற்கவலைபூண்டு
வையுநராகிக்கூடலுதனைவணங்கப்போனார். (௧௪)

பேதுற்றமுனிவர்ககன்றுபெருமறைவிளக்கஞ்செய்த
வேதத்தினபொருளேயிநதவெஞ்சமணவலையிற்பட்டுப்
போதத்தையிழந்தவேந்தன்புநதியைமீட்டிப்போதுன்
பாதத்திலடிமைகொள்வாயென்றடிபணியுமெல்லை. (௧௫)

வேதியனொருவன்கணடிவேடமுமபூணடோன்மெய்யிற்
பூதியன்புணடரீகபுரததினும்போந்தோன்கூட
லாதியைப்பணிவான்வந்தான்மங்கையாககரசியாரு
நீதியவமைசசரேறுநேர்படவவனைநோககா. (௧௬)

எங்கிருந்தண்ணலீர்வந்தனிரென்றாராய்ந்த
புங்கவன்சென்னிபொன்னிநாட்டினும்போந்தேனென்று
னங்கவரங்குணடானபுதுமையாதறைதிரென்றார்
சங்கரற்கன்புபூணடோனுணடென்றுசாற்றுகின்றான். (௧௭)

எழிசைமறைவலலாளர்சிவபாதவிதயரென்னக்
காழியிலொருவருள்ளார்காரமணகங்குல்சீப்ப
வாழியிலிரவியென்னவொருமகவளி ; தியன்ன
வூழியிலொருவன்றனையுள்கிநோற்றெழுகின்றார். (௧௮)

ஆயமாதவர்பாலீசனருளினாலுலகமுய்யச
சேயிளங்கதிரபோலவந்தானசெலவனுககிரணடாணடெல்லை
போயபினமூன்றுமாணடிற்பொருகடன்மிதந்ததோணி
நாயகன்பிராட்டியோடும்விடையினமேனடந்துநங்கை. (௧௯)

---

(௧௩) மருந்து - அமுது குழைததன்றிப் பிறங்கப்பேறுதருந் திருநீரிடாராய் என்றது-பாணடியனுக்கஞ்சி விதிப்படி நீரிற்குழைத்தணியாமல மறைவுபட அணிந்துவந்தன ரென்பதை விளக்கி

(௧௮) ஊழியிலொருவன் என்றது - மஹாப்பிரளய காலத்தில், சராசரப்பொருள்களை. தன்சத்தியா லொடுக்கி நின்றவராதலின். காழி-இது காளி என்னும நாகம் பூசிததலவந்த காரணப்பெயர்.

(௧௯) பொருகடன்மிதந்த தோணி எனறது - மகாப்பிரளயகாலத்தில் சீகாழி தோணியாக மிதந்தமையை.

திருமுலைப்பாலினோடுஞானமுந்திரட்டிச்செம்பொற்
குருமணிவள்ளத்தேந்திக்கொடுப்பவப்பாலன்வாங்கிப்
பருகியெண்ணிறந்தவேதாகமமிவைபற்றிச்சார்வாய்
விரிகலைபிறவுமோதாதுணர்ந்தனன்விளைந்தஞானம். (௨0)

நம்பந்தமறுப்போன்ஞானநாயகன்ஞானத்தோடு
சம்பந்தஞ்செய்யுஞானசம்பந்தனுகநாவில்
வம்பந்தமுலைமெய்ஞ்ஞானவாணியுங்காணிகொள்ள
வம்பந்தமறைகளெல்லாமருந்தமிழாகக்கூறும். (௨௧)

கரும்பினிற்கோதுநீத்துச்சாறடுகெட்டியேபோல்
வரம்பிலாமறையின்மாண்டபொருளெலாமாணத்தெள்ளிச
சுரும்பிவர்கொன்றைவேணிப்பிரானிடந்தோறும்போகி
விரும்பியதென்சொன்மாலைசிவமணம்விளையச்சாத்தி. (௨௨)

பருமுத்தமுலையாள்பங்கனருளினூறபசும்பொற்றாளந்
திருமுத்தின்சிவிகைகாளந்தெணமுந்தின்பந்தரின்ன
நிருமித்தவகைபோற்பெற்றுப்பாலையைநெய்தலாக்கிப்
பொருமுத்தநதிசூழ்வீழிப்பொறபடிக்காசுபெற்று. (௨௩)

அருமறைவணங்குங்கோயிற்கதவினையடைகைப்பாடிப்
பரனுறைபதிகளெங்குந்தொழுதனர்பாடிப்பாடி
வருமவர்நுங்களுட்டுவெணங்கம்வருவரென்றுந்
தருமநூலணிந்ததெய்வததாபதனசாற்றலோடும். (௨௪)

கற்பலர்கொடியன்னூருந்தென்னவன்கணபோல்வாரு
மற்புரையமண்பேயோட்டியன்றுதங்கோமானமெய்யிற்
பொற்புறுநீறுகணடுபூதிசாதனத்தாலெய்துஞ்
சிற்பரவீடுகெண்டமகிழ்ச்சியுட்டிளைத்தோரானூர். (௨௫)

தங்கள்பேர்தீட்டியோலைவிண்ணப்பஞ்சண்பைநாடர்
புங்கவர்க்குணர்த்தவந்தப்பூசுரன்கையிற்போக்கி

---

(௨0) சார்வாய்விரிகலை என்றது—காருடம், தக்கிணமுதலிய ஆகமாங்கங்களும், சிகிச்சை. கற்பசூத்திர முதலியவேதாங்கங்களும், வழிநூலாகிய உபாகமம். மிருதி, புராணங்களுமாகியவற்றை.

(௨௧) வம்பு அந்தம்-கச்சினழகு. அம் பந்தம் என்றதில்-பந்தம் வேதத்தினொருறுப்பு. (௨௪) மறைவணங்குங்கோயில் - வேதாரண்யம். தருமநூல் - வேதம்விதித்த தருமநெறியாற்பூண்ட உபவீதம்.

(௨௫) கொடியன்னூர் என்றது-மங்கையர்க்கரசியாரை. தென்னவன் கண்போல்வார் - குலச்சிறையார். சிற்பரவீடு-ஞானமயமாகியபரமுத்தி. (௨௬) சண்பைநாடர் - ஆளுடைய பிள்ளையார். சண்பை-சீகாழி.

மங்கையர்க்கரசியாருமரசற்குமருந்தன்ஞனு
மங்கயற்கணணிகோனேப்பணிந்துதம்மகத்திற்புக்கார். (உசு)

பண்படுவேதசசெல்வன்வல்லைபோய்ப்பழனவேலிச்
சணபையாபிரானேக்கணடுபெறியுணடுதலைகளெல்லாம்
புணபடத்திரியுமகையர்பொயயிருள்கடந்தார்தந்த
வெணபடுமோலைகாட்டிப்பாசுரமெடுத்துசசொன்ஞன் (உஎ)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்

வெங் குருவேந்த ரடிபணிந்தடியேன் குலசசிறைவிளம்பும் விணணப்ப, மிஙகெழுந்தருளிச சமணிருளொதுககி யெம்மிறைமகற்கு நீறளிததுப். பொஙகிருமபணேசூழ் தென்றமிழ்நாட்டைப் பூதிசாதனவழிநிறுததி, யெஙகளைககாகக வென்றபாசுரஙகேட் டெழுந்தனர் கவுணியாசிறைவா. (உஅ)

ஆஙகாதிதுவென் றேறுதவாரநாவுக்கரையாரிசிறியவரவரோ, பாதகமனுசார சமமொடுமபனஞட் பழகியவெனயவர்செயத, வேதனையளநது கூறுவதெனனே விடுகெதில்லமமவோவுமக்கிப், போதுநாளகோள்கள் வலியிலவென்னப புகலியர்வேநதரும் புகல்வார். (உகூ)

எந்தையெம்பெருமா னருளிலார்போல வின்னணமிசைப்ப தெனவர்செய். வெநதவேதனையி னுய்ந்தநீர்நாள்கோள் விலஙகுபுள்ளவுணர்பேய்பூத, மநதமிலபலவு மம்மையோடப்ப ஞனேயான டப்பனவவர்நஞ். சிந்தையேகோயில கொணடுவீற்றிருப்பத் தீஙகிழையாவென வெழுந்தார். (கூ0)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மாமுரசொலிப்பசசஙகஙகாகளம்வாயவிட்டேஙகச
சாமரைபனிப்பமுத்தின்பந்தரிற்றரளதசெய்வக்
காமருசிவிகைமேற்கொணடமணிருள்கழுவுன்சோதி
யாமெனநெறிகொணடீசனிடந்தொறுமடைந்துபாடி. (கூக)

செம்பியனுடுநீங்கித்தென்னவனுடுநணணி
வெம்பியசுரமுமுல்லைப்புறவுமேகவில்லைத
தும்பிகைநீட்டிவாஙகுமலைகளுந்துறந்துபாகத
தம்பிகையுடையான்கூடனகர்ப்புறனணுகச்செல்வார். (கூஉ)

புணணியநீற்றுத்தொணடர்குழாத்தினுட்புகலிவேந்தர்
நண்ணியசிவிகைமீதுநகைவிடுதரளப்பந்தர்

(உஅ) வெஙகுரு - சீகாழி.

கண்ணியதோற்றந்தீம்பாற்கடல்வயிறுதித்துந்தீர்ந்து
விண்ணியன்முழுவெண்டிங்கள்விளக்கமேயொத்ததன்றே. (௩௩)

தேம்படுகுமுதச்செவ்வாய்ச்சிரபுரச்செல்வர்முன்னம்
போம்பரிசனததாரதமமிறபொன்னெடுஞ்சின்னமார்ப்போர்
தாம்பரசமயசிங்கஞ்சமணிருள்கிழியப்பானு
வாம்படிவந்தானென்றென்றார்த்தெழுமோசைகேளா. (௩௪)

நின்றுண்டுதிரியுங்கையரெதிரவந்துநீவிர்நுங்கள்
கொன்றறஞ்சொன்னதேவைக்கும்பிடவந்தாலிந்த
வென்றிகொள்சின்னமென்கொலவீறென்கொல்யாரைவென்றீ
ரென்றனர்தடுத்தாரென்றுமீறிலானடியாரதம்மை. (௩௫)

மாமதமொழுகச்செல்லுந்திண்டிறன்மத்தவேழந்
தாமரைநூலாற்கட்டத்தடைபடவற்றேகொற்றக்
காமனைமுனிந்தார்மைந்தாகயவர்தந்தடையைநீத்துக்
கோமணிமாடமூதூரடைந்தரன்கோயில்புக்கார். (௩௬)

கைம்மலைசாபந்தீர்த்தகருணையங்கடலைத்தாழ்ந்து
மும்முறைவளைந்துஞானமுகிழ்முலைப்பாலினோடு
செம்மணிவள்ளத்தீந்ததிருவொடுந்தொழுதானந்த
மெய்ம்மயவெள்ளத்தாழ்ந்துநின்றனர்வேதச்செல்வர். (௩௭)

மறைவழிநின்றுநின்னைவந்திசெய்துய்யமாட்டா
நிறைவழிவஞ்சநெஞ்சச்சமணரைநெறிகளெல்லாஞ்
சிறைபடவாதுசெய்ததிருவுள்ளஞ்செய்திகூற்றைக்
குறைபடவுதைத்தோயென்றுகுறித்துரைபதிகம்பாடி. (௩௮)

வேண்டுகொண்டருளைப்பெற்றுமீளுமப்போதுகண்டு
மூண்டவைம்பொறியும்வென்றவாகீசமுனிகளென்ன
வாண்டுளோரொருவர்வேண்டவவர்திருமடத்திலன்பு
பூண்டெழுகாதலோடும்போயினர்புகலிவேந்தர். (௩௯)

---

(௩௩) தீர்ந்து-நீங்கி. விளக்கம் - தோற்றம்.

(௩௪) பரசமய சிங்கம் - பரசமயகோளரி. (௩௫) 'கொன்றறஞ் சொன்னதேவை என்றது - உயிர்களனைத்தையுங்கொன்று தருமங் கூறிய கடவுளென இழிவுபடுத்திக் கூறியபடி.

(௩௬) காமனைமுனிந்தார் மைந்தர் என்றது-சிவகுமாரராகிய இளையபிள்ளையாரே ஆளுடையபிள்ளையாராக வந்தமையின்.

(௩௭ கைம்மலை என்றது-வெள்ளையானையை. திரு என்றது உமாதேவியாரை.

(௩௯) வாகீசமுனிகளென்றது-ஆளுடைய வரசினை.

அங்கெழுந்தருளியெல்லினமுதுசெய்திருப்பவற்றைக்
கஙகுல்வாயமணர்செய்யுஙகருதருளுசெயலுந்தஙகண்
மஙகலமரபின்வந்தாள்வருததமுஙகாணவஞ்சிச
செஙகதிரவன்போயமேலைசெழுஙகடலவெள்ளத்தாழ்ந்தான். ()

மாறுகொளவுணர்செய்யுமவஞ்சனைக்கிடனுயொததுு
வேறறநட்புச்செய்வான்வந்தெனவிரிந்தகஙகு
லீறரமுளைததவான்மீனினமவர்பறித்தசென்னி
யூறுபட்டெழுந்தமொக்குளொத்தவக்கஙகுலெல்லை. (சக)

கலிநிலைத்துறை.

வைதிகத்தனியிளஞ்சிறுமடஙகலேறனைடந்த
செய்தியைததெரிநதயன்மலையிடஙகளிறறிரணட
கைதவத்தவெணணுயிரஙகயவருமொருஙகே
யெய்திமுத்தமிழ்விரகாமேற்பழிததழலிழைத்தார். (சஉ)

மெய்யில்சிந்தையாரத்தழறகடவுளைவிளிததாங
கெய்தியெமபகையாயினேரிருககைகயமுது
செய்துவாவெனப்பணிததனாசிறுவிதிமகத்துக
கையிழந்தவன்செல்லுமோவஞ்சினேன்கலஙகி. (சஙு)

ஈனர்தாஞசடததீயினையெடுததனரேகி
ஞானபோனகர்மடததினிறசெருகினார்நந்தா
தானதீப்புகையெழுவதையடியவர்கணடு
வானநாயகன்மைந்தருக்குணர்ததினார்வல்லை. (சச)

சிட்டர்நோக்கியததீயினைததென்றமிழ்ககூட
லட்டமூர்த்தியையங்கிருந்தருமறைப்பதிகந்
துட்டர்பொய்யுரைமேறகொணடதொனமுறைதுறநது
விட்டவேந்தனைப்பற்றெனப்பாடினார்விடுத்தார். (சரு)

(சO) மஙகலமரபினவந்தாள என்றது-பாணடிமாதேவியாரை.

(சக) வான்மீன் - நட்சத்திரம். ஊறுபட்டெழுந்தமொக்குள்- புண்பட்டெழுந்த கொப்புளஙகள

(சஉ) கைதவம் - வஞ்சனை. பழிததழல் - அபிசாரவேள்வி.

(சஙு) சிறுவிதி - தக்கன். (சச) சடத்தீ - கட்புலஙகளுக்குத் தோன்றுந்தீ. ஞானபோனகர் - சிவஞானத் திருவமுதுசெய்தபிள் ளையார். (சரு) சிட்டர் - மேலானவர். தொன்முறை - தொன்று தொட்டுவந்த மநுநூன்முறை.

அடுத்ததக்கணத்தரசனைவெப்புநோயாகித்
தொடுத்ததிட்டபல்கலன்களுந்துகளெழப்பனிநீர்
மடுத்தசாந்தமுங்கலவையுமாலையுங்கருகப்
படுத்தபாயலுஞ்சருகெழப்புரவலன்பதைத்தான். (௪௬)

வளவர்கோன்றிருமடந்தையுமந்திரரேறுந்
தளாவடைந்துநன்மருத்துநூல்விஞ்சையர்தமைக்கூஉயப்
பளகில்பன்மருந்தருத்தவும்பார்வையினாலும்
விளைவதேயன்றிவெஞ்சுரந்தணிவதுகாணார். (௪௭)

சவலைநோன்புழந்திம்மையுமறுமையுஞ்சாரா
வவலமாசரைவிடுத்தனரனைவரும்பார்த்துத்
தவலத்தினுமருந்தினுந்தணிந்திலதாகக்
கவலையெய்தினரிருந்தனர்விடிந்ததுகங்குல். (௪௮)

வட்டவாழியொன்றுடையரோப்பரிதிதன்மருமான்
பெட்டகாதல்கூர்மருகனைப்பற்றியபிணிகேட்
டிட்டகாரிருளெழினியையெடுத்தெடுத்தங்கை
தொட்டுநோக்குவான்வந்தெனத்தொடுகடன்முளைத்தான். (௪௯)

வாலிதாகியசைவவான்பயிரினைவளர்ப்பான்
வேலிதாகியோரிருவருமவேந்தனைநோக்கிக்
காலபாசமுஞ்சுடுமிந்நோயருமறைக்காழிப்
பாலராலன்றித்தீர்த்திடப்படாதெனப்பகர்ந்தார். (௫௦)

பொய்யர்சார்பினைவிடாதவனீங்குநீபுகன்ற
சைவர்நீறிட்டுப்பார்ப்பதுதகுவதோவென்ன
வையநீயெனைத்திறத்தினாலாயினுநோய்தீர்ந்
துய்யவேண்டுமேயிதனில்யாதுறுதியென்றுரைத்தார். (௫௧)

அழைமினீண்டெனவரசனுமிசைந்தனனார்வந்
தழையுமந்திரத்தலைமகன்றனிநகரெங்கும்
விழவுதுங்கநன்மங்கலவினைகளால்விளக்கி
மழலையின்றமிழ்விரகர்தம்மடத்தில்வந்தெய்தா. (௫௨)

(௪௬) வெப்புநோய் - சுரநோய். (௪௭) மருத்துநூல - ஆயுள்வேதம். பார்வை என்றது-உபசரிப்பினை.

(௪௮) சவலைநோன்பு - பயனில்லாத தவம். அவலம்-வலியின்மை. மாசு - குற்றம். (௪௯) பரிதிதன் மருமான்-சோழன். எழினி-திரை. (௫௦) இருவராவார் - பாண்டிமாதேவியாரும், குலச்சிறையாரும். (௫௨) மந்திரம் - ஆலோசனை. தமிழ்விரகர் என்றது-ஓதாதே முத்தமிழிலும் பேரறிவுடையா ராதலின்.

அன்றுகேள்வியாலருந்தியஞானவாரமுதை
யின்றுகண்களாலுண்டுகண்பெற்றபேறெய்திச
சென்றிறைஞ்சினனெழுந்திருந்தீயமணசூழ்ச்சி
வென்றசிந்தையீரென்றனர்பூந்தராய்வேந்தர் (௫௩)

நன்றிருந்தனிரேயெனநகைமலர்த்தடந்தார்
வென்றிமீனவன்கற்பினார்தம்மையும்வினவ
வென்றுநும்மருளுடையவர்க்கெவன்குறையென்னா
வொன்றுகேண்மைகூர்ந்தபின்னரிதனையுமுரைப்பார். (௫௪)

கையர்மாளவுநீற்றினாற்கவுரியன்றேய
முய்வதாகவுமின்றுநும்மருளினாலொலிநீர்
வையைநாடன்மேல்வெப்புநோய்வந்ததாலதனை
யையதீர்த்திடல்வேண்டுமென்றடியில்வீழ்ந்திரந்தார் (௫௫)

இரந்தவன்பருக்கன்னதாகென்றருள்சுரந்து
பரந்தநித்திலயானமேற்பனிக்கதிர்மருமான்
சுரந்தணிப்பலென்றேகுவாரனைத்துமெய்ச்சுருதி
புரந்தளிப்பவர்பாண்டியன்கோயிலிற்புகுவார். (௫௬)

வாயிலெங்கணுந்தூபமுமங்கலவிளக்குந்
தோயகும்பமுங்கொடிகளுஞ்சுண்ணமுந்துவன்றிச
சேயகாகளவொலிமன்னன்செவிப்புனல்சுவைப்பக்
கோயிலெய்தினாரமணர்தங்கோளரியனையார். (௫௭)

காவலோன்மருங்கிட்டதோர்கதிர்மணித்தவிசின
மேவினாரவர்நோக்கினன்மீனவன்றெளிந்து
வாவிதாழ்செழுந்தாமரையெனமுகமலர்ந்து
பாவியேன்பிணிதணித்தெனைப்பணிகொண்மினென்றான். (௫௮)

புலைத்தொழிற்குவித்தாயினோர்கேட்டிளையபுழுங்கிக்
கலைத்தடங்கடனீந்தியகாவலோயுன்றன
வலைப்புறத்ததுநோயிவரையுமற்றைநோயெமையுந்
தொலைத்திடப்பணியென்றனர்கைதவன்சொல்வான். (௫௯)

அனையசெய்திரென்றிசையுமூன்சமணருமசோகன்
றனைநினைந்துகைப்பீலியாற்றடவியுங்கரத்துக்

---

(௫௩) பூந்தராய் - சீகாழி. (௫௫) கையர் - கீழ்மக்களாகியசமணர். (௫௬) யானம் - சிவிகை. பனிக்கதிர் - சந்திரன்.

(௫௭) தோயம் - நீர். சேயகாகளம் - திருப்பொற் சின்னம்.

(௫௯) புலைத்தொழில்-இழிதொழில். (௬0) அசோகன்-அசோகமர நிழலில் வசிக்கும் அருகன். பீலி-மயிலிறகு.

கனைகொளாலிநீர்சிதறியுநெய்சொரிகனல்போற்
சினவிமேலிடக்கண்டனர்தீர்ந்திடக்காணார். (௬௦)

தீயர்மானமிக்குடையராய்ச்செருக்கழிந்திருப்ப
பாயகேள்வியோர்புண்ணியப்பையுணீறள்ளிக்
காயுநோயதுதணித்திடக்கருதினாரதனை
மாயநீறெனவிலக்கினார்மாயைசெய்தழிவார். (௬௧)

அண்டநாயகன்றிருமடைப்பள்ளிநீறள்ளிக்
கொண்டுவாருமென்றருமறைக்கவுணியர்கூறக்
கண்டுகாவலனேவலர்கைகைகொடுவந்தார்
வண்டலோவுதார்வழுதிநோய்தணிப்பவர்வாங்கி. (௬௨)

மருந்துமந்திரம்யாவையுமறையுரைப்பதுவும்
பொருந்துமின்பவீடளிப்பதும்போகமும்பொருளுந்
திருந்துமாலவாயரன்றிருநீறெனசசெப்பி
யருந்துமின்னமுதனையசொற்பதிகமத்தைந்து. (௬௩)

மெய்யிலிட்டனர்வருடலும்வெஞ்சுரந்துறந்த
மையில்சிந்தையோரவெருளியிற்றணிந்ததுவாசஞ்
செய்ததணபனிநீர்விரைசசந்தனந்திமிர்ந்தா
லெய்துதணமையதாயினதிறைவலப்பாகம் (௬௪)

பொழிந்ததணமதுத்தார்புனைபூழியர்கோனுக்
கிழிந்தசெய்கையாகைதொடவெரியிடுசுரத்தாற்
கழிந்ததுன்பமுறுகவுணியர்கைதொடசசுரந்தீர்ந்த
தொழிந்தவின்பமுமிருவினையொத்தபோலொத்த. (௬௫)

ஐயவிச்சுரமாற்றரிதாற்றரிதென்று
வையைநாடவன்வலமணமாசுதீர்ந்தடியே
னுய்யவேண்டுமேலதனையுமடிகளேயொழித்தல்
செய்யவேணடுமென்றிரந்தனன்சிரபுரக்கோனை. (௬௬)

பிள்ளையாரிடப்பாகமுமபணடுபோற்பெருமான்
வெள்ளைநீறுதொட்டநகையானீவுமுன்மேனு
ளுள்ளகூனுமெவெப்புநோயொழிந்துமீனுயர்த்த
வள்ளன்மாசறக்கடைந்தவிணமணியெனப்பொலிந்தான். (௬௭)

---

(௬௧) பாயகேள்வியோர்-பிள்ளையார். புண்ணியப்பை - விபூதிப்பை. (௬௩) பதிகம்என்றது ' மந்திரமாவதுநீறு'' என்னுந்திருப்பதிகத்தை. (௬௪) மை-குற்றம். ௬௫) கழிந்த-மேலிட்ட; கழி - மிகுதி. (௬௭) உள்ளகூனுமென்றது - கூன் இடப்பாலுள்ளதாதலின்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அன்னதொருகாரணத்தாற் சவுந்தரியபாண்டியனென் றுகிய ன்ன, தென்னவர்கோன் கவுணியர்கோன்றிருநோக்காற் பரிசத்தாற்றெருட்டும்வாக்காற், பொன்னடிதாழ்ந் தைந்தெழுத்து முபதேசப்பேறடைந்து பொலிவால்வஞ்சந், துன்னமணர்நெறியிகழ்ந்து தொல்வேத நெறியடைந்து தூயனானன்.

பாண்டியன்சுரந்தீர்த்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் எக - க்கு - திருவிருத்தம் - ௩௧௭௩.

அறுபத்துமூன்றாவது,

சமணரைக்கழுவேற்றியபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பஞ்சவனடைந்தநோயைப்பாலறுவாயர்தீர்த்து
நஞ்சணிகண்டனீறுநல்கியவண்ணஞ்சொன்னே
மஞ்சலராகிப்பின்னும்வாதுசெய்தடங்கத்தோற்ற
வஞ்சரைக்கழுவேறிட்டவண்ணமுஞ்சிறிதுசொல்வாம். (௧)

தென்னவன்றேவியாருமமைச்சருட்சிறந்தசிங்க
மன்னவன்றானுங்காழியந்தணரடியில்வீழ்ந்தெம
மன்னவன்வெப்புங்கூனும்பாசமுமாற்றினீரி
யின்னமுமடியேம்வேண்டுங்குறைசெய்யத்தகுமென்றார். (௨)

கன்னிநாடெங்குமிந்தக்காரமணர்காடுமூடித்
துன்னினவிதனையின்னே துணித்திடலவேண்டுமென்று
ரன்னவராலவாயார்திருவுள்ளமறிவோமென்று
வுன்னியமனத்தராகியொய்யெனக்கோயில்புக்கார். (௩)

அவ்விருவோருங்கூடவடைந்துபொற்கமலம்பூத்த
திவ்வியதீர்த்தந்தோய்ந்துசேணெடுங்கண்ணிபாக
னவ்வியங்கமலச்செங்கைநாதனைத்தாழ்ந்துவேந்தன்
வெவ்வியவெப்புநீத்தார்தொழுதிதுவினவுகின்றார். (௪)

(சூ-அ) நோக்கு, பரிசம், வாக்கு என்றது - சட்சுதீட்சை, ஸ்பரிசதீட்சை, வாசக தீட்சைகளை. (௧) பாலறுவாயர் - சிவஞானப்பாலின் நறுமணங்கமழும் திருவாயினையுடைய பிள்ளையார்.

(௪) நவ்வி - மான்.

காயமேயொறுத்துநாளுங்கைதவம்பெருகநோற்கும்
பேயரையிம்மையோடுமறுமையும்பேறற்றாரை
நீயுரைசெய்தவேதவேள்வியைநிந்தைசெய்யுந்
தீயரையொறுத்தல்செய்யத்திருவுளஞ்செய்தியென்றார். (௫)

வெம்மதவேழங்காய்ந்தவிடையவர்விசும்பிற்சொல்வா
ரெம்மனோராவீர்நுங்கட்கிசைந்ததேயெமக்கும்வேண்டுஞ்
சம்மதமதனால்வெல்லத்தக்கவராகநீரே
யம்மதமுடையார்தோற்கத்தக்கவராகவென்றே. (௬)

எம்மொழிதேறினீர்போயிறைமகனவையத்தேறிச
செம்மையிலாரைவாதுசெய்திர்நீரிளையாராதோற்று
வெம்முனைக்கழுவிலேறிவிளிகுவரென்னக்கேட்டு
மைம்மலிகளத்தானமைந்தர்தொழுதும்தம்மடத்திறபோனார். (௭)

இருவருமீணடுதத்தமிருக்கையிற்போகியன்றைப்
பருவமங்ககலப்பின்னாட்பாணடிமாதேவியாரும்
பெருமதியமைச்சரேறும்பிள்ளையாராமடத்திற்போகி
யருகரைவெல்லுஞ்சூழ்ச்சியாதெனவளந்துதேர்வார். (௮)

பேரருணிறைந்தகாழிப்பெருந்தகையுடன்போய்த்தங்கோன்
சீரவைகுறுகியீதுசெப்புவாரசெய்யகோலாய்
காரமணகாடேயெங்குங்கழியவுமிடைந்தவின்ன
வேரொடுங்களைந்தாறசைவவிளைபயிரோங்குமென்றார். (௯)

அவ்வணணஞ்செயவதேயெனறரசனுமனுசசைசெய்யச
செவ்வணணவெணணீறறணணலனுசசையுந்தெரிந்துதேய
மும்வணணமிதுவென்றங்ஙனுணமகிழ்ந்திருந்தார்நீண்ட
பைவணணவாரம்பூணடாரபுகழெங்குமபரப்பவல்லார். (௧0)

கலிவிருத்தம்.

அந்தவேலையருகந்தக்கையரைக்
குந்தவேற்கட்குலமடமாதரு
மைந்தராகியமக்களுங்கணணழல்
சிந்தநோக்கியிகழ்ந்திவைசெப்புவார். (௧௧)

---

(௭) எம்மொழி என்றது - வேதாகமங்களை. விளிதல்-சாதல்.

(௧0) பை வணண ஆரம - படத்தையுடைய அழகிய சர்ப்பாப ரணம். அனுச்சை - விடை. (௧௧) அருகந்தர்-அருகர்.

செழியர்கோமகன்சூழ்கியதீப்பணி
கழியமாற்றும்வலியின்றிக்கற்றிலா
மழலைவாயொருமைந்தற்குத்தோற்றவெம்
பழிவிளைத்தீர்பகவன்றமர்க்கெலாம். (௧௨)

சாம்பராடுஞ்சமயம்புகுந்துவெம்
பாம்பணிந்தவனேபகவானென
வேம்பனுங்கள்விரதநெறியெலாஞ்
சோம்பலெய்தத்துறந்தானிகழ்ந்தரோ. (௧௩)

ஏதுமக்குநிலையினியென்றவப்
போதுமற்றவர்தம்மைப்புறகிட
வாதுசெயதற்கெழுந்தனர்வஞ்சகர்
போதுமென்னத்தடுத்தனர்பூவைமார். (௧௪)

செல்லன்மின்கணுமக்கிதுசெவ்வியன்
றல்லல்கூரவருந்துன்பத்தாழுநா
மெலலிகண்டகனவுணடிதனையாஞ்
சொல்லுகேமின்றுகேணமெனச்சொல்லுவார். (௧௫)

கலிநிலைத்துறை.

இடையறுதுங்கம்பாழியும்பள்ளியுமெங்குஞ்
சடையாமுஞ்சியாசாம்பலாநாங்கியசூலப்
படையர்தீவிழிப்புலவுவாய்ப்பாய்பெருமபுலிதத்தோ
லுடையராய்ச்சிலர்வந்துவந்துலாவுதலகண்டேம். (௧௬)

கன்னியிற்றுறவனனங்கள்கணவனிற்றுறவின
மன்னுமாரியாங்கனைகணூல்வாங்குமக்குசைக
ளன்னமூவகைப்பெணடவப்பள்ளிகளெல்லாஞ்
சின்னவெணபிறைக்கோட்டுமாசிதைந்தவுங்கணடேம். (௧௭)

---

(௧௨) பகவன் என்றது - அருகக்கடவுளை. (௧௪) நிலை-ஆதரவு.
(௧௫) செவ்வி - காலம் எல்லி - இரவு
(௧௬) பாழி-தேவர்கோயில். பள்ளி-முனிவரிருப்பிடம், முஞ்சி-ஓர் வகைப்புல். (௧௭) அன்னங்கள், ஆரியாங்கனைகள், அக்குசைகள் என்றது - கன்னிப்பருவத்தில் ஆசாரியனிடத் துபதேசம்பெற்றுத் துறவுபூணடு தவமேற்கொணடபெண்களுக்கு அம்சம்எனவும், இல்லறத்திற் கணவனோடு வாழுங்காலையில் துறவுபூண்டுஉபதேசம் பெற்றுத தவம்நோற்கும் பெணகளுக்கு ஆரியாங்கனைஎன்றும், மங்கலமிழந்த பெணகளுள் அவ்வாறுநிற்பவர்க்கு அக்குசைஎனவும் சமணபரிபாஷையில் வழங்கலே.

முண்டிதஞ்செய்ததலையராய்முறுக்குறிதூங்கு
குண்டிகைத்தடங்கையராய்க்கோவணம்பிணித்த
தண்டுதாங்கியசுவலராய்ச்சடையன்பேர்நாவிற்
கொண்டசைத்தனராயெங்குங்குலாவவுங்கண்டேம். (௧௮)

காந்துவெங்கதமுடையதோர்கயந்தலைவந்து
சூழ்ந்துகொண்டெம்மடிகண்மார்கணமெலாந்துரத்தி
யேய்ந்துபூஞ்சினையலைந்திடவிரங்கிவண்டிரியப்
பாய்ந்துபிண்டியைவேரொடும்பறிக்கவுங்கண்டேம். (௧௯)

அந்தமூவிலைவேலினுமயின்முனைக்கழுவின்
பந்திமீதுநீரேறவுங்கண்டுளம்பனிப்பச
சந்தமார்பகஞ்சேப்பவந்தளிர்க்கரம்புடைத்துக்
கந்தவார்குழல்சோரவுங்கலுழவுங்கண்டேம் (௨௦)

தள்ளருந்திறலிந்திரசாலமோகாதி
யுள்ளவிஞ்சையிவ்வெல்லைவந்தவிலவொன்றுங்
கள்ளராற்பறிபட்டவோகனவில்வெந்தனவோ
வெள்ளங்கொண்டவோசேமதிறகிடப்பவோவிளம்பீர். (௨௧)

தாவுதீவளர்த்தெழுகரிதன்னையாடரவை
யாவையேவிமுன்னமமனோர்பட்டதுமறிந்தீர்
காவலன்பிணிதணித்திலீரினிசெயுங்கருமம்
யாவதாகுமோவதனையுமெண்ணுமினென்றார். (௨௨)

இற்றைவைகலுக்கேகன்மினென்றனரறத்தைச
செற்றவஞ்சகர்செல்லுவார்திரும்பவுங்கையைப்
பற்றியீர்த்தனர்பெண்டிர்சொறகேட்பதும்பழுதென்
றுற்றதீவினைவழிசெல்வாரொளித்தனர்செலவார். (௨௩)

கொங்கலர்க்குழல்சரிந்திடக்குரத்தியர்பின்னு
மெங்கள்சொற்கொளாதேகுவீர்பரிபவமெய்தி
யுங்களுக்கிடையூறுவந்துறுமெனசசபித்தா
ரங்கதற்குமஞ்சார்செல்வாரழியுநாளடுத்தார். (௨௪)

---

(௧௯) காந்தல் - சுடுதல். கதம் - கோபம். கயந்தலை - யானைக் கன்று. பிண்டி - அசோகு. (௨௦) கலுழ்தல் - அழுதல்.

(௨௧) மோகாதிவிஞ்சை என்றது - மோகனம், ஆக்ருஷணம், வசியம், அதிரிசயம், அஞ்சனம், வயத்தம்பம், வாதங்களை.

(௨௪) குரத்தியர் - ஆசிரியன் மனைவிமார். பரிபவம்-துன்பம்.

புட்களும்பலவிரிச்சியும்போகவென்றெதிரே
தட்கவுஙகடந்தேகுவார்தடஙகயலுகைப்பக்
கட்கவிழ்ந்தலர்கிடஙகர்சூழ்கடிநகர்ப்புறம்போ
யுட்குநெஞ்சராயாவருமோரிடததீண்டி. (௨௫)

யாதுசூழ்ச்சியென்றெண்ணுவாரிறைவனைக்கண்டீ
தோதிநாமவனனுமதியுறுதிகொணடனைய
வேதிலாளனைவாதினல்வேறுமென்றிசைந்து
போதுவார்நகர்புகுந்துவேததவைக்களம்புகுவார். (௨௬)

ஆயபோதிளஙகாலையிற்கவுணியரால
வாயர்சேவடிபணிந்துதம்மடததினிற்செல்லக்
காயுமாதவசெல்வனைக்கஙகுல்சூழ்ந்தாஙகு
மாயவஞ்சகர்வந்திடைவழித்தலைமறித்தார். (௨௭)

மறித்தகையர்பின்செல்லமுன்மன்னவைகுறுகிக்
குறித்தவாளரிததவிசின்மேற்கொசசையர்பெருமா
னெறித்தசேயிளம்பரிதியினேறிவீற்றிருந்தார்
பறித்தசித்தலைப்புலையர்கள்பொருதிவைபகர்வார். (௨௮)

மழலையின்னமுந்தெளிகிலாமைந்தகண்மணியொன்
றுழல்கருங்கொடியிருந்திடக்கனியுதிர்ந்தாஙகுன்
சுழல்கொள்விஞ்சையினன்மையான்மன்னனைத்தொடுத்த
தழலவித்தனமென்றுநீதருக்குறத்தகுமோ. (௨௯)

நந்துநாகுநீர்வணடுசென்னடைவழியெழுததாய்
வந்துவீழினும்வீழுமவ்வழக்கினின்கையிற்
சிந்துசாம்பருஞ்சிறுசொலுமருந்துமந்திரம்போற்
சந்துசூழ்மலையான்சுரந்தணித்தனகணடாய். (௩0)

உஙகணமந்திரமேடொன்றிற்றீட்டுகவோரேட்
டெங்கணமந்திரந்தன்னையுந்தீட்டுகவிரணடு

---

(௨௫) விரிசசி - சகுனம் தட்கல் - தடைசெய்தல். உட்கல்-வாடல். (௨௬) வேறும் - வெல்லோம். ஏதிலாளன்என்றது - அயலவராகிய பிள்ளையாரை. வேத்தவை - வலிக்கும்வழி வலித்தல்.

(௨௮) கொச்சை - சீகாழி. (௨௯) சுழல்கொள்விஞ்சை - மயங்குதற்குரியவித்தை. தழல் என்றது - வெப்புநோயை.

(௩0) நடைவழி - ஒருபொருட்கிளவிகள். எழுத்தாய்வந்து வீழினும் வீழும் என்றது - சஙகுமுதலியவை சேற்றிலுழுது சென்றவழி, அவ்வுழுதல் ஓர்காலத்தில் எழுத்தாய்க் காணப்படுதலை. சிறுசொல் என்றது - பாடலை.

மங்கிவாயிடின்வெந்ததுதோற்றதவ்வங்கி
துங்கிடாததுவென்றதென்றெட்டியேநுவலா. (௩௧)

செக்கரஞ்சடையானுறைபதிகளிற்செய்யத்
தக்கதன்றவனருளிலையிழைத்துநுஞ்சார்வாய்
விக்கமெம்மனோர்க்கியற்றுவானவேறொருதலத்திற்
புக்கமர்ந்துவாதஞ்செயப்போதுகமென்று. (௩௨)

வென்றிமாமுரசுறங்கிடாவியனகாப்புறமபோய்
மன்றல்வேம்பன்முனகதமெரிமடுத்திடிற்பிழைப்ப
தொன்றுவேவதொன்றீதுகொணமொகளுமெமரு
மின்றுவெல்வதுந்தோற்பதுங்காணுமென்றெழுந்தார். (௩௩)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

ஈட்டுவஞ்சநெஞ்சரேயெழீஇநகர்ப்புறம்புபோயக்
கீட்டிசைக்கணேரழற்கிடங்குதொட்டெழுந்துவா
னீட்டுகோடரங்குறைததுநிறையவிட்டுநெட்டெரி
மூட்டினார்தமாதரார்வயிற்றுமிட்டுமூட்டினார். (௩௪)

ஞானமுண்டமுனிவர்தமமையெளளியெள்ளிநாயினு
மீனரங்கியைத்தடுத்திருப்பவெண்ணிராயிர
ரானதொண்டருடனெழுந்துசண்பைவேந்துமரசனு
மானனுருமந்திரக்கிழானும்வந்துவைகினார். (௩௫)

உளளவிழ்ந்தமுலைசுரந்தொழுகுபாலருந்தியே
துள்ளியோடுகன்றுபின்றொடர்ந்துசெலலுமானென
வெள்ளியம்பலத்துளாடும்வேதகீதர்காதலகூர
பிள்ளைபோனவாறுதமபிராட்டியோடுமெய்திறை. (௩௬)

ஆறிரேடிரண்டடுத்தவாயிரஞ்சமணரும்
வேறுவேறுதாமுயன்றமந்திரங்கள்வேறுவே
றூறுநீர்சுரந்தவோலையிற்பொருததொருங்குபோய்ச
சீறிவானிமிர்ந்தெழுந்ததீயின்வாய்விரப்பினார் (௩௭)

அங்கிவாய்மடுத்தவேடனைத்துமக்கணததினை
யிக்குவாயுலர்ந்ததோடெனக்கரிந்துசாம்பரா

---

(௩௧) நுங்கல் - நுகர்தல் (௩௨ விக்கமென்னுந் தொழிற்பெயர்விக்கம் எனநின்றது, குறுக்கும்வழிநிறுக்கல். வீ - கெடுதி.
(௩௪) கோடரம் - மரக்கொம்பு. (௩௫) தடுத்திருப்ப என்றது-தம்வழிப்படுத்தி நின்றமையை. (௩௬) பிள்ளை - ஆளுடைய பிள்ளையார். (௩௭) ஊறுநீர் சுரந்தவோலை-பச்சோலை. பொறித்து-எழுதி.

யுக்கவாறுகண்டுநீசருட்கிடந்துபொஙகவே
திக்குளார்கள்கண்டபேர்சிரித்துளார்களாயினார். (௩௮)

விரிந்தவேதநாவர்தாம்விரித்தவேதமெய்ப்பொருள்
வரைந்தபுத்தகத்தைவணகயிற்றினல்வகிர்ந்துதா
மருந்தஞானவமுதளித்தவம்மைபேரகப்படத்
தெரிந்தவேடெடுத்தடுத்ததீயின்வாயிலிட்டனர். (௩௯)

மறைபுலப்படுத்தநூல்வரைந்தவேடநந்தநா
ளறைபுனற்கிடந்ததாமெனப்பசந்தகரசனு
நிறையமைச்சுமரசியாருநின்றபேருமந்தணர்க்
கிறைவரைப்புகழ்ந்தளப்பிலின்பவெள்ளமூழ்கினார். (௪௦)

வெந்தசிந்தையமணர்வாதுவெல்லவதற்குவேறிடம்
புந்திசெய்துவந்தவப்பொதுத்தலமபொதுக்கடிந்
தந்தணாளர்வாதுவென்றவன்றுதொட்டுஞானசம்
பந்தனென்றநாமமேபடைத்துபார்த்தின்றுமே. (௪௧)

அன்னவேடுமுறையினோடிறுக்கியந்தணாளர்கோன்
மன்னனோகதவினையினோடுபோயுதிக்குமாசர்தாஞ்
சொன்னசூள்புலப்படத்துணிந்துவாய்மைநாவுணரீஇக்
கன்னிநாடனைவசிரிப்பவாற்றலாதுகத்துவார். (௪௨)

ஏடாங்களெழுதியிட்டபச்சையேடெடுபிரம்
வீடவந்தநீவரைந்துவிட்டவோலையான்றுமென்
வாடலின்றிநீரிலிட்டவண்ணமானதாலிதுன்
பாடவஞ்செய்விஞ்சைகொண்டுபாவகற்பிணித்ததே. (௪௩)

உங்களோடுமெங்களோடுமும்பர்வானளாய்விரைஇப்
பொங்கியோடும்வையைநீரிலிடுகவிட்டபோதுதா
னங்குநேரெதிர்க்குமோலைவெல்லுமோலையன்றியே
துங்கவோலைசெல்லுமோலைதோற்குமோலையாவதே. (௪௪)

---

(௩௮) அக்கினி என்பது - அக்கின நின்றது கடைக்குறை. உக்கல் - அழிதல். (௩௯) அம்மைபேரகப்படஎன்றது - திருமுறையிற் கயிறுசாத்தியருளுகையில் "போகமார்த்த பூண்முலையாள்" என்னுந் திருப்பதிக முதயமானதை (௪௦) மறைபுலப் படுத்தநூல் என்றது - தேவாரத்திருமுறையை.

(௪௩) பாடவம் - களிப்பு. பாவகன் - அக்கினி. (௪௪) ஓலை என்றது - இங்கு சமயத்தினை.

வென்றுவீறடைந்தவர்க்குவீறழிந்துதோற்றபே
ரென்றுமேவலடிமையாவதென்றிசைந்துகைதவங்
குன்றுபோலுநின்றகுண்டர்கூறலோடுமீறிலா
மன்றுளாடுமடிகண்மைந்தர்வாய்மலர்ந்துபேசுவார். (௪௫)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அடியார்பதினாறுயிரவருள்ளார்சிவனையவமதித்த
கொடியார்நீவிருமக்கேற்றதண்டமிதுவோகொன்றைமதி
முடியாரருளாலுங்களைநாம்வென்றேமாயின்மூவிலைவேல்
வடிவாணிரைத்தகழுமுனையிலிடுவேமதுவேவழக்கென்றார். (௪௬)

ஊழின்வலியாலமணரதற்குடன்பட்டார்களஃதறிந்து
சூழியானைக்குலச்சிறையுந்தச்சர்பலரைத்தொகுவித்துக்
காழினெடியபழுமரத்திற்சூலவடிவாக்கழுநிறுவிப்
பாழிநெடியதோள்வேந்தன்முன்னேகொடுபோய்ப்பரப்பினார். (௪௭)

தேறலாதார்தமைக்காழிச்செம்மனோக்கியினிவம்மி
னீறுபூசிக்கண்டிகையும்பூணுநிருத்தரெழுத்தைந்து
மூறவோதிப்பாசமொழிதுய்மினென்னாவறநோக்கிக்
கூறினார்மற்றதுகேட்டுக்குண்டரெரியிற்கொதித்துரைப்பார். (௪௮)

முன்புதீயில்வென்றனமேநீரில்யாதாய்முடியுமென
வன்புபேசியெமையிணக்கியகலநினைந்தாயல்லதைநீ
பின்புவாதுசெயத்துணியும்பெற்றியுரைத்தாயல்லைபுலா
லென்புபூணியடியடைந்தவேழாய்போதியெனமறுத்தார். (௪௯)

ஆகந்தவழும்பழுமரத்தையுதைத்துக்கரைமாறிடவொதுக்கிப்
பூகந்தடவிவேர்கீண்டுபொருப்பைப்பறித்துப்புடைபரப்பி
மாகந்துழாவிக்கடுகிவரும்வையைப்புனலைமந்திரத்தால்
வேகந்தணிவித்தேடெழுதிவிடுத்தார்முன்போல்வெள்காதார். (௫0)

சிறையேய்புனல்சூழ்வேணுபுரச்செல்வர்யாருந்தெளிவெய்த
மறையேவாய்மையுரையாகின்மறைகண்முழுதுந்துணிபொருடா
பிறையேய்வேணிப்பிரானாகிற்பெருநீரெதிரேசெல்கவென
முறையேபதிகமெடுத்தெழுதிவிட்டார்முழங்கிவருபுனலில். (௫௧)

---

(௪௭) சூழி - முகபடாம். பழுமரம் - ஆலமரம்.

(௫0) பூகம் - கருங்குரங்கு. மாகம் - ஆகாயம்.

(௫௧) பதிகமெடுத்தெழுதிஎன்றது —"வாழ்கவந்தணர்வானவ ரானினம்" என்னுந் திருப்பதிகம் ஓதிவரைந்து விட்டமையை.

தேசம்பரவுங்கவுணியர்கோன்விடுத்தவேடுசெழுமதுரை
யீசனருளாங்கயிறுபிணித்தீர்ப்பநதியிலெதிரேற
நாசஞ்செய்யும்பொறிவழியோடக்குமுள்ளமெனசசென்று
நீசரேடெண்ணுபிரமுநீத்தவழியேயொழுகியவால். (ருஉ)

சிங்கமனையாரெழுதுமுறையெதிராற்றேறததெரிந்தமர (தார்
ரங்கணறும்பூமழைபொழிந்தா ரறவோராதுகில விலைணெறிந்தார்த்
கங்கையணிந்தார்திருத்தொண்டர்கணணீர்க்கடலிலழுந்தினார்
வெங்கணமணர்நடுங்கியுடல்வெயர்வைக்கடலிலழுந்தினார். (ருங)

வேமேயென்பதறியாதேவெல்வேமென்றேருளொட்டி
நாமேயிட்டவேடெரியில்வேவக்கணடுநதிக்கெதிரே
போமேயின்னம்வெலவேமென்றிட்டவேடும்புனரிபுகத்
தாமேதம்மைசசுடநாணிநின்றாரமணர்தலைதூக்கி. (ருச)

பொருப்பேசிலையாப்புரங்கடந்தபுனிதனேயெந்தேவர்கும்
விருப்பேய்போகம்வீடுதருமேலாங்கடவுளெனநான்கு
மருப்பேய்களிற்றான்முடிதகர்த்தான் மருமானறியகுருமொழிபோ
னெருப்பேயன்றிவேகவதிநீருமபினனர்தேற்றியதால். (ருரு)

பொய்யின்மறையின்புறத்தமணர்புத்தர்க்கன்றிவாய்மையுரை
செய்யுமறைநூல்பலதெரிநதுஞசிவனேபரமென்றறியாதே
கையில்விளக்கினொடுங்கிடங்கிலவீழ்வார்போலக்கலங்கிமன
மையமடைந்தபேதையர்க்குமறிவித்ததுவேயதுவன்றே. (ருசு)

கணடுகூடற்கோமகனுங்கற்புநிறைந்தபொற்புடைய
வணடுகூடுந்தாரளகவளவன்மகளுமந்திரியுந்
தொணடுகூடுமடியாருங்காழிக்கரசைத்தொழுதுதுதி
விண்டுகூடற்கரியமகிழ்வெள்ளத்தழுந்திவியந்தனரால். (ருஎ)

நன்றிதேறார்பின்புள்ளமானமிழந்துநாணழிந்து
குன்றுபோலுந்தோணிபுரக்கோமானெதிரேயாங்களுமக்

(ருங) அறவோர் - முனிவர்கள். (ருச) போம்-புகும் என்னும் வினைமுற்றின்றிரிபு. (ருரு) நான்குமருப்பேய்களிற்றான்முடிதகர்த்தான்மருமான் என்றது-ஐராவதத்தையுடைய இந்திரன் முடியைத்தகர்த்த உக்கிரகுமாரபாண்டியன் மரபில்வந்த சவுந்தரியபாண்டியனை. (ருசு) கிடங்கு-கிணறு. புறத்தமணர் புத்தர் என்றது - அவர்கள் புறப்புறச்சமயிகளாதலின்.

(ருஅ) குன்றுபோலும் தோணிபுரம் என்றது - மலைபோலத் தோணிபுரம் பலராலு மறியப்பட்டுநிற்றலின்.

நின்றுதோற்றேமெமைமீண்டினீரேவென்றீரெனநேர்ந்து
நின்றுகூறக்கவுணியர்கோனனையாருய்யுநெறிநோக்கா (௫௮)

இன்னமறத்தாறிசைக்கினைறேநீரேன்வாளாவிறக்கின்றீ
ரன்னையனையாரெனமழிறைவனவனுக்காளாயுமின்க
ளென்னவேடசிறியாய்நீயெவ்வாறெனக்கட்டுரைத்தமொழி
சொன்னதென்றுமானமுளார்கழுவிலேறத்தொடங்கினார். (௫௯)

மேற்படி - வேறு.

மதத்தினின்மானமிக்காதாங்களேவலியவேறிப்
பதைத்திடவிருந்தாரேனைப்பறித்தலைபவணர்சமைவா
விதத்தினொழுக்கம்பூண்டவேடத்தாபற்றிப்பற்றிச்
சிதைத்திடர்செய்தேறிட்டார்திரிதலைக்கழுக்கோறன்னில். (௬௦)

வழிவழிவருமாணாக்கர்சாதரங்குவருந்திநெஞ்ச
மழிபவர்திருநீறிட்டாரந்துகிட்டாகயர்வாராவி
னிழிவில்கோமயத்தைக்கையள்ளிப்பூசினரிதுவங்கிட்டா
தொழிபவராவினைக்கன்றைத்தோளிலிட்டுப்பிழைப்பெற்றார் (௬௧)

கூறிட்டமூன்றுங்கிட்டாதயர்பவர்குற்றந்தீர
நீறிட்டார்நெறியோடேதிருமலகோமயத்தின்
சேறிட்டார்நெறிபோயெந்நெறியைச்செறியத்தாக்கி
மாறிட்டபாசத்தனைமறித்திட்டுப்பிறப்பைவெல்வார். (௬௨)

மற்றிவர்தம்மையூற்றஞ்செய்திலர்மடிந்தோர்யாருஞ்
சுற்றியசேனங்காகநரிகளுந்தொடர்ந்துகௌவிப்
பற்றிநின்றீர்த்துத்தின்னக்கிடந்தனர்பருமபானை
வெற்றிகொள்வேந்தன்காழிவேந்தரைத்தொழுதுநோக்கா. (௬௩)

இன்றுநீரிட்டவேடிங்கியாவருங்காணநேரே
சென்றதேயெங்கேயென்றானதனையாஞ்செம்பொற்கூடன்
மன்றவரருளாலின்னேவருவிப்பமென்றுவாது
வென்றவர்நதியின்மாடேமேற்றிசைநோக்கிச்செல்வார். (௬௪)

செல்லுநர்காணவோலைகாவதஞ்செல்வதப்பா
லொல்லையங்கொளித்தலோடும்வியந்தவனொருங்குகூடிக்
கொல்லையான்மெய்த்துநின்றார்சிலர்தமைக்குறித்துநீரிவ்
வெல்லையுள்விசேடமுண்டோவிவன்கண்டதிசையினென்றார். ( )

(௫௯) எட - தோழன் முன்னிலைப்பெயர்.

(௬௩) பருமம் - தவசம்.

அவ்விடைச்சிறார்கள்யாங்களொன்றையுமறியேமென்ன
இவ்விடைவிசேடங்காணல்வேண்டுமெத்திறத்துமென்னாத்
தெவ்விடைவாதுசெய்யத்திருவுளக்கருணைசெய்த
வெவ்விடைக்கொடியினானைப்பாடினார்வேதநாவர். (சுசு)

பாட்டின்மேற்கருணைவைத்தாசயம்புவாய்ப்பரானைவில்லக்
காட்டினுளிருப்பநேரேகண்டுதாழ்ந்தெழுந்துசணபை
நாட்டினார்வலங்கொண்டேத்தியெதிரினார்நகைத்தார்நிம்பத்
தோட்டினானதுகேட்டங்கேதோனறினான்றனையோடும். (சுஎ)

அந்தமாவிலிங்கத்தீசனுயிரமதியங்கண்ட
முந்தைவேதியராய்த்தோன்றிமுத்தமிழ்க்கரசைநீயென்
மைந்தனாமிளையோனொப்பாய்வருகெனநீறுசாத்திச
சிந்தைநீளார்வங்கூரந்திருவருள்சுரந்தினார். (சுஅ)

நின்றவந்தணரையன்றுதிருமலஞானமீந்தா
ரென்றுகண்டிறைஞ்சியையநீரில்யானிட்டவேடு
சென்றதிங்கெடுத்தீர்நீரேயஃதுநஞ்செல்வர்க்கேற்ற
தன்றதைத்தருதிரென்றாராறுமுகசெம்மலனார். (சுகூ)

இன்னமும்பன்னாளெம்மையிடந்தொறும்பாடியெஞ்சும்
புன்னெறியொழுகுவாரைவென்றுநம்புனிதவீடு
பின்னர்நீபெறுதியென்னாவேடுதந்தாசிபேசி
மின்னெனமறைந்தினார்வேதியராயவேடர். (எ0)

தாதையார்கவர்ந்துமீளத்தந்தவேடந்தனைவாங்கிப்
போதையார்ஞானமுண்டாபுரிசடைப்பிரானார்வெள்வி
யீதையாமிரந்துவேண்டத்தந்தனமென்றுகூறிக்
கோதையார்வேலினாற்குக்காட்டவக்கொற்கைவேந்தன். (எக)

கச்சானவரவமார்த்தகருணையங்கடலிற்றோன்று
விச்சானஞானமுண்டோராற்றலின்விளைவுதேரு
தச்சானவலியானுமமையளித்தனனடியேனிந்தத் [ன்.
துச்சானபிழைதீர்த்தாளென்றிறைஞ்சினான்றுணர்த்தார்வேம்ப

(சுசு) பாடினார் என்றது-' வன்னியுமத்தமு மதிபொதிசடையினன்’’ என்னுந் திருப்பதிகமருளினமையை.

(சுஅ) மைந்தனாமிளையோனொப்பாய் என்றது – பிள்ளையார் முருகக்கடவுளமிசமாதலின் சிலேடைப்பொருள் விளங்குகின்றது.

(எஉ) விச்சானஞானம் – முத்திநிலைக்கு வித்தாகிய சிவஞானவமுதம். விச்சு-வித்து என்பதன்போலி-அச்சு என்றது - தற்போதத்தை. துச்சம்-இழிவு.

அந்நெடுமேருவாங்குமாடகச்சிலையினார்க்குப்
பொன்னெடுஞ்சிகரக்கோயின் மண்டபம்புயலைக்கீண்டு
மின்னெடுமதியஞ்சூடுங்கோபுரமேகந்தாவுங
கன்னெடும்புரிசைவீதியானவையுங்களிப்பக்கண்டான். (எ௩)

அற்றைநாளாதியாகவேடகமென்னுநாமம்
பெற்றதாலேடகத்தின்மேவியபிரானைப்பாண்டிக்
கொற்றவன் சமணரோடுங்கூடியபாவமெல்லாம்
பற்றறப்பூசைசெய்துபாசமுங்கழியப்பெற்றான். (எ௪)

நறைகெழுதுழாயினானுங்கலுழனுநாகர்வேந்து
முறையினாலுகங்கண்மூன்றும்பூசித்துமுடியாவின்ப
நிறையருள்பெற்றானன்னநிராமயவிலிங்கந்தன்னை
யிறுதியாமுகத்திற்பாண்டியிறைமகன்பூசைசெய்தான். (எ௫)

அங்கண்மாநகர்கண்டாங்கோரண்டிறைகொண்டுகாழிப்
புங்கவரோடும்பின்னாட்பூழியர்பெருமான்மீண்டு
மங்கலமதுரைசேர்ந்துவைகுநாணீற்றுச்செல்வ
மெங்கணும்விளங்கச்சின்னாளிருந்துபின்ஞானச்செல்வர். (எ௬)

வடபுலத்துள்ளவீசன்பதிகளும்வணங்கிப்பாடக்
கடவமென்றெழுந்துகூடற்கண்ணுதற்பெருமான்றன்னை
யிடனுறைகயற்கணாளையிறைஞ்சிப்பல்வரனும்பெற்று
விடைகொடுதமிழ்நாடெங்கும்பணிந்தனர்மீண்டுபோவார். (எஎ)

தன்பெருங்கற்பினாளுமமைச்சனுந்தமிழ்நர்கோனும்
பின்புமுனந்தண்காழிப்பிரானடிபிரிவாற்றாரா
யன்புதந்தவர்பானட்டவன்றுதொட்டாளுக்கேண்மை
யின்பமூர்ந்தன்பமாகிவிளைந்துமுன்னீர்ப்பப்போனார். (எஅ)

சண்பையர்தலைவர்தாமுமனையராய்த்தம்பின்செல்லு
நண்புடையவரைநோக்கிநம்மிடத்தன்புநீங்காப்
பண்பினராகிநீறுபாதுகாத்தீசன்கீர்த்தி
மண்படவாழ்மினீதுமறுக்கன்மினினின்மினென்றார். (எகூ)

ஆளுடைப்புகலிவேந்தருண்மொழிமறுக்கவஞ்சித்
தாளுடைப்பதுமச்செந்தாடலையுறப்பணிந்துமீண்டு

(எ௪) ஏடகம் - ஏடுதங்கிய இடம். (எ௫) நாகர்வேந்து - ஆதி சேடன். (அ0) தாள்-தாமரைத்தண்டு. கஞ்சத்தோளுடைச் சிங்கம் என்றது-அந்தணர்குலத்துக்குரிய தாமரைமலர் மாலையணிந்த தோளினையுடைய சிங்கவேற்றையொத்த ஆளுடையபிள்ளையாரை.

வாளுடைத்தானைத்தென்னன்மதுரையில்வந்தான்கஞ்சத்
தோளுடைச்சிங்கமன்னார்சோழர்கோனூடுபுக்கார். (௮௰)

ஞானமாமதநீர்சோரஞானசம்பந்தரெனனு
மானமாயானைவந்துகடம்பமாவனத்திற்றன்னு
மூனமாஞ்சமணரென்னுந்தருக்களையொடித்துவெண்ணீ
ற்றானமாப்பூழியள்ளித்தூற்றியதவனியெங்கும். (௮௧)

கலிநிலைத்துறை.

ஆதியாலயத்தடலைகொண்டாழிசூழ்காழிச
சோதிவேதியர்பாண்டியன்சுரந்தணித்துடலிற்
பேதியாதகூனிமிர்த்தலாற்பிறங்குகற்பாதிப்
பூதியாவினுஞ்சிறந்ததவ்வட்டில்வாய்ப்பூதி. (௮௨)

சமணரைக்கழுவேற்றியபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் ௭௨ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௩௨௫௫.

அறுபத்துநான்காவது,

வன்னியுங்கிணறும் இலிங்கமுமழைத்தபடலம்.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

சென்னிவெண்டிங்கண் மிலைச்சியமதுரைச சிவனருளடைந்த சம்பந்தர் துன்னிருஞ்சமணைக கழுமுனையேற்றித் துணித்தவாறி சைத்தனமவணிகக, கன்னிதன்மன்றற் கரியினைமாற்றாள் காணவ க்கணுதலருளால் வன்னியுங்கிணறு மிலிங்கமுமாங்கு வந்தவா றெடுத்தினியுரைப்பாம். (௧)

பொன்மலர்க்கைதை வேலிசூழ்வேலைப் புறத்தொருபட்டின த்துள்ளான், மின்மணிக்கொடும்பூ ணொருகுலவணிகன் வேறுவே றும்பலசெல்வத, தன்மையிறசிரந்தோன் மகவிலனாகித் தன்மனக் கினியதோர்காட்சி, நன்மனைக்கொடியோ டறம்பலபுரிந்தோர் ந கைமதிக் கொம்பையீன்றெடுத்தான். (௨)

அத்தனவணிகற் குரியநன்மருக னவன்முதறகடிமண முடித் தோன், முத்தமிழ்மதுரைப் பதியுளானவற்கே முறையினானேற்

---

(௮௨) ஆதி என்றது - சோமசுந்தரக்கடவுளை. கற்பாதிபூதி எ ன்றது-கற்பம், அநுகற்பம், உகற்பம், அகற்பம் என்னும்நால்வகை ப்பூதியினை. கற்பம்-இது கடைக்குறையாய் கற்பு எனநின்றது.

றநான்பயந்த, வித்தகமயிலைக் கொடுப்பலென்றனைய வியற்குலவணிகர்கோன்றன்னோ, டொத்தபல்கிளைஞர் யாவருமறியவுணர்த்தினன்சிலபகலொழிய. (௩)

ஊழ்வினைவலியா லாருயிரிழந்தா னுயிர்க்குடம் பனையதன்கற்பின், சூழ்கதிர்மணிப்பூண் மனைவியுமிறப்பத் துணிந்தனளவரிருவோர்க்கு, மாழ்கடற்கிளைஞர் செயத்தகுகடன்க ளாற்றியசசெய்தியைமதுரை. வாழ்தருமருகற குணர்த்துவாரேனை விடுத்தனர்மருமகன்வாங்கா. (௪)

தன்னருணமாமன் றுஞ்சினன்கூடத் தாரமுந்துஞ்சியதிப்பா, லன்னவர்க்களவின் றுகியதனமுண டவனனிநாணமகவின்றிப், பின்னொருபெண்ணைப் பெற்றனனவளைத் தனக்கெனப்பேசினனனைய, கன்னியைமணந்து செல்கெனமுடங்கற் கழறியபாசுரந்தெரியா. (௫)

வீழ்ந்தனன்றரைமேற் புரண்டனனுயிர்ப்பு வீங்கினனவிழிப்புனல்வெள்ளத, தாழ்ந்தனன்விமுற் றமமவோவென்றென் றரற்றினன் கிளைஞர்கட்படைந்து, வாழ்ந்தவர்தழுவத் தழீஇத்தழீஇக்கரைந்தான் மற்றவர்தேற்றிடத்தெளிந்து, சூழ்ந்தவெந்துயர்தீர்த்தொருதலைமாமன் றன்னகர்க்கேகுவான் றுணிந்தான. (௬)

அங்குளகிளைஞர்சிலரொடுங்கூடி யருங்கடிமதுரைநீத்தேகிப், பொங்கிருங்கழிசூழ் பட்டினங்குறுகிப் புகுதுவானவரவறிந்தங்குத, தங்குதங்கிளைஞா வினவநோவாரைத் தழீஇத்தழீஇச்செலவிடுத்தேகி, கொங்கிவாதளவத்தாரினன்மாமன் கோயிலபுக்கிருந்தனனாக.

அறுசீ - டியாசிரியவிருத்தம்.

நான்சிலகழிந்தபின்னாநாய்கரேறனையானனன
வாள்புரைகண்ணினாளைமதுரையிறகொடுபோயமகொள
கேளிர்முன்வேட்பலென்றுகிளந்துதன்மாமனீட்டு
நீள்பெருமபொருளகணமறறுங்கைக்கொணடுநெறியிற்செல்வான்.

வழிவிடவருவார்தம்மைநிறுத்திப்பின்மதுரைமூதூரக்
கெழுதருசுறறத்தாரைமுன்சென்மினென்றுபோககித
தொழுபரிசனமுந்தானுநதோகையும்வைகலொன்றிற
கழிவழியனைமேற்பெய்தகாவதமாகப்போவான். (௯)

---

(௫) தனிநாள-நெடுநாள். தன்என்பது - முன்னிலையில் வந்த இடவழுவமைதி. தாரம்என்றது - பொருளாலுயர்திணையாயினுஞ் சொல்லாலஃறிணையாதலின் துஞ்சியதுஎன அஃறிணைமுடிபுதந்தார்.

(௬) உயிர்ப்புவீங்கல் - நெட்டுயிர்ப்பெறிதல். ஒருதலை - ஒருவாறு. (௭) தளவத்தார்-முல்லைமலர்மாலை. (௮) நாய்கர் - வணிகர்.

(௯) அரமேற்பெய்த காவதம் - ஒன்றரைக்காதவழி.

வெங்கதிர்வேலைசெல்லும்வேலைவந்தணையுமுன்ன
மிங்கிருந்தொழிகமென்றுப்புறம்பியமூதூரெய்தி
யங்கிறைகோயின்முன்னிக்கூவனீராடியங்குத்
தங்கியன்னிமாடேபோனகஞ்சமைத்துண்டெல்வாய். (௧௦)

மலைவைத்தசிலையான்கோயின்மருங்கொருபடியினும்பர்த்
தலைவைத்துத்துயிலுமெல்லைவிதிவழிச்சாரவந்தோர்
கொலைவைத்தவிடவாய்நாகங்கடித்ததுகொதித்துநீண்ட
விலைவைத்தகொடும்பூணுய்கன்விடந்தலைக்கொண்டுமாய்ந்தான். ()

அங்குளபரிசனங்களாவலித்திரங்கிச்சூழக்
கொங்கைகள்புடைத்துச்சேடிக்குற்றிடைமகளிரேங்கச்
சிங்கவேறனையானுகந்தீண்டிடாதொதுங்கிப்போந்த
பங்கயமலர்கொம்பன்னாள்பாவைபோற்புறம்புநின்றாள். (௧௨)

கலிநிலைத்துறை.

ஆளியேறன்னவனரவின்வாய்ப்பட்டதுமவித்தது
மீளிவேலுண்கணார்கைகுலைத்தழுவதும்விழுவதுங்
கேளிர்சூழ்ந்தயர்வதுஞ்சோர்வதுங்கண்டிளங்கிளியனாள்
வாளியேறுண்டதோமயலின்வீழ்ந்துயங்கினணமயங்கினாள். (௧௩)

வடிக்கணுட்செருகினவருகினவுயிர்ப்பழல்வாய்ப்படுந்
தொடுத்தபூங்கோதைபோற்சோர்ந்ததாகங்கரஞ்சோர்ந்தன
வடிதகளிர்சோர்ந்தனகன்னியனனப்பெடையன்னவ
ளிடிக்கெதிர்ப்பட்டுவீழ்ந்தாளெனக்கிடந்தனளென்செய்வாள். (௧௪)

சாயும்பூங்கொம்பரிற்சூழ்ந்திறந்தானபுறஞ்சார்ந்தழூஉ
மாயமென்மகளிர்மீண்டன்பனோடெங்கைதன்னாவியும்
போயதேகொல்லெனமடியுறக்கொடுங்கையாற்புறந்தழீஇத்
தூயதூசெறிந்திளைப்பாற்றினார்சிறிதுபிரேந்தாற்றவே. (௧௫)

(௧௦) வேலை-மேற்றிசைக்கடல் வேலை-சமயம். கூவல்-கிணறு. போனகம்-சோறு. அல்-இரவு.

(௧௧) இலைவைத்த கொடும்பூண் - வளைந்த வெற்றிலைச் சரப்பணி என்னுமாபரணம். (௧௨) பரிசனங்கள்-ஏவலாளர்கள். ஆவலித்தல்-வாய்திறத்தல். (௧௩) மீளிவேலுண்கணார் என்றது-பெருமையிற்சிறந்த வேலினைவென்ற கண்களையுடைய தோழியரை.

(௧௪) வடி-மாவடுவின் பிளவு. அருகல்-ஒடுங்கல்.

(௧௫) கொடுங்கை-வளைந்தகை. தூசெறிந்து - வஸ்திரத்தால் விசிறி.

மெய்கரிந்தின்னுயிர்மீண்டுதன்யாக்கையின்மெல்லவே
கைகலந்தாங்கிருகாலியங்குற்றனகணகளும்
பொய்கைநீலஞ்சிறிதவிழ்ந்தெனவலர்ந்தெனபூவையை
மைகழிநாண்முதனுன்குகால்வேலியாய்வளைந்தவே. (௧௬)

கையெறியுங்குழற்கற்றைசோருந்திரிகாறுளி
செய்யெனக்கணபுனல்கொங்கைமுற்றற்றுகநெஞ்சுகும்
பையவாய்விம்புறம்பார்க்குநாணொடுந்தளைப்படுஞ்சிறு
தெய்வந்தொட்டாளெனத்தேம்பிவிம்மாந்தொளிதேயுமால். (௧எ)

வணங்கில்செல்வந்தழீஇப்பிறந்தாடொட்டொருவைகலு
மணங்கெனக்கனவிலுங்கண்டிலாளன்பன்மேலன்பென
மிணங்குதன்னுருவமாய்நிறைவரம்பிற்றெனவிருந்தொர்பெண்
ணணங்குவாய்விட்டழுதாளெனப்புலம்பலுற்றுளரோ (௧அ)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

என்னுயகனேயோவென்னிருகணமணியேயோவென்னையீன்றான்
றன்னுவியன்னதனிமருகாவோமுருகாவோதாரார்முல்லை
மன்னுவோவணிகர்குலமணியேயோவிடவரவின்வாய்ப்பட்டாயோ
வன்னுகநிழலானவென்னைவிடுதெவ்வணமொளிப்பதேயோ.()

பொன்னுட்டின் மடவாரைப் புணர்வதற்கோ நம்மளகா புரத்துவேந்த, னன்னுட்டின்மடவாரை மணப்பதற்கோ வுனைக்கடித்த நாகர்வேந்தன், றன்னுட்டின் மடவாரைத் தழுவுதற்கோ வென்னுவித தலைவாவெனனை. பிந்நாட்டி லிருத்தியெனை வஞ்சித்துப்போயினவா றென்னேயென்னே (௨௦)

தென்னுலகிற் புகுந்தனையோ பணிந்தனையோ மாதுலனைத் தேவியோடுந், தன்னிருதோளுறவாரத் தழுவினனோநானுமுடன் சார்ந்தேனுகி, லென்னுரியகுரவரையுங் கணுரைக்காணேனேவெனையீங்கிட்டாய், பினனுரிய பரிசனமுங் கைவிட்டாய் தனிப்போயென்பெற்றுயையா. (௨௧)

---

(௧௬) நீலம்-நீலமலர். பூவையை என்றது—வைசியகுலக் கன்னியை. (௧எ, திரிகால் - திரியினின்றுஞ் சிந்துகிற. தளை - கட்டு. சிறுதெய்வம் என்றது—கன்னி, காட்டேரிமுதலிய தெய்வங்களை.
(௧அ) வணங்கு இல் செல்வம்-குறைவில்லாத பெருஞ்செல்வம். அணங்கு-துன்பம். வரம்பிற்று-அளவினையுடையது.
(௧௯) என்னுயகனே என்றது—தனது தந்தையால் நாட்டிய கணவனுதலின். முருகன்-கட்டிளமையுடையவன்.
(௨௧) தென்னுலகம்-பிதிருலகம்.

வரிசைமருமகனரவால்விளிந்தநுநானறைபோயமனத்தோடிங்குப்
பரிவுறலுமெனைப்பயந்தாரோற்றபயனன்ருகப்பளித்ததேயோ
பெரிதவரிக்கட்கலக்கநகாணுமுனிறந்தன்ருேபிழைத்தாரந்தோ
வரியதிலுமரியபயனிதுவனருேவெவர்பெறருரவர்போலம்மா. ()

உன்காதன்மாமனெனைப் பயந்தவன்றேயுறவறியவுனக்கேபே
சிப், பின்காதன்மனைவியொடு முயிரிழந்தான்யானுமந்தப் பெற்றி
யாலே, யென்காதலுயிர்போக வெறருடம்போவிருக்குமுட னிறப்
பேனென்ருத் தன்காதற்றுணையிழந்த வனறிலெனவிருந்தழுதா
டமியளானுள். (உரு)

மேறபடி - வேறு.

நன்னகருறக்கநீஙகிநடுக்கமுற்றழுஙகக்காடித்
தென்னகாஞானசசெல்வாசிவனகாதொறுமபோய்ப்பாடி
யங்நகரடைநதானஙகோரணிமடததிருந்தார்கேட்டீ
தென்னெனவாள்விட்டாய்ந்துகோயிலினிடைவந்தெய்தி (உச)

கன்னிநீயரையுறறதென்னெனக்கன்னிதாழ்ந்து
தன்னருமரபுமீன்ருர்தமமையுமருகற்கெனறே
யுன்னினர்மனறலபேசியிறந்ததுமுயிரன்ருேஞெ
டிங்நெறியடைந்தீஙகுற்றநிகழ்ச்சியுமெடுததுசசொன்ஞள். (உரு)

தந்தையுந்தாயுமனஞோதமியளாயிரஙகும்பேதைப்
பைந்தொடியாவிகாப்பானபாம்புகோட்பட்டான்மாடே
வந்தவனுகமெலலாமருந்துருவாகும்வணணஞ்
சிந்தைசெய்தருட்கணவைததார்குதிததது தீவாய்நஞ்சம். (உசு)

எழுந்தனனுறஙகிஞன்போலிறந்தவன்யாருநகணடு
தொழுந்தகைஞானவேநதைததொழுதனாதுதிசெய்தார்வத
தழுநதினாகன்னியனனமனையவளினபததிநதேன்
பொழிந்தொருபுறததேகஞ்சம்பூததோர்கொம்பினின்ருள். (உஎ)

தலைவனையிறந்தபோதுந்தனியுயிர்பெற்றபோதுஞ்
சிலைநுதல்காதன்மாமனசெலவியாயிருந்துந்தீணடா
நிலைமையுமன்புநகறபினீரமையும்வியநதுநோக்கி
மலைமகணஞானமுணடாரவனிகனைநோககிசசொல்வார். (உஅ)

வருதிநின்மரபுக்கெல்லாமணியனுயுன்றன்மாமன்
றருதிருவனையாளின்பஞ்சாருநாடுன்பம்வந்து

(உஉ) அறைபோதல-ஓட்டைபோதல. பரிவு-துன்பம்.
(உரு) உறவு-சுற்றம் (உசு) மருந்து-அமுதம்.
(உஎ) ஆர்வம்-இன்பம்.

பெருகுநாளன் றியென் றன்மெய்தொடப்பெறுவளீண்டே
திருமணமுடித்துக்கொண்டுபோகெனச்செப்பலோடும். (உக)

செங்கணேறனையானையன் றிருமொழிதலைமேற்கொண்டு
பங்கயன்படைத்தசாதிநான்கையுமபாதுகாப்பீ
ரெங்குலவணிகரின் றிக்கரிகளுமின் றியீங்கே
மங்கலமுடிக்கும்வண்ணம்யாதெனவணங்கிசசொன்னான். (௩௦)

கன்னியையீன் றஞான்றேயுனக்கென் றன்காதன்மாம
னுன்னியதுறவினுள்ளாரறிவரேயுனக்கீதன்றி
வன்னியுங்கிணறுமிந்தவிலிங்கமுங்கரிகணமைந்தா
விந்நிலைவதுவைசெய்திமெம்முறைகடவாதென்றார். (௩க)

மாசறுமணத்தான்காழிவள்ளலைப்பணிந்துநீரே
தேசிகர்குரவர்நட்டோர்தெய்வமுவகிளையுமென்னுப்
பேசியவாறேவேள்விப்பெற்றியானிரீஇத்தான்வேட்ட
பாசிழையோடுந்தாழ்ந்துவிடைகொடுபெயிப்போனான். (௩௨)

எவல்செய்யாயத்தாருமடியருமீண்டவீண்டிக
காவல்செய்மதுரைமூதார்குறுகித்தன்காதன்மாமன்
பூவையைமணந்தவண்ணங்கேட்டங்குப்புடைசூழ்சுற்றம்
யாவருமுவப்பவின்புற்றிருந்தனனிளங்கோமன்னன். (௩௩)

தன்பெருந்தனமுமாமனீட்டியதனமுமீட்டி
மன்பெருநிதிக்கோனென்னவாணிபம்பெருகிநாயக
னின்புறுகாதலாகளிருவருமீன்றநாத
னன்பொருணமகிழ்ச்சிசெய்யநலம்பெறவாழுநாளில். (௩௪)

மூத்தவள்சிறுவர்சாலமூர்ககராயுள்ளாரேனை
மாத்தளிரியலிருட்கோர்மைநதனுணடிவனுமன்ன
தீத்தொழிலுகமன்னசிறார்களுமல்லறசெல்வம்
பூத்தநீணியமத்தூடுபோய்விளையாடல்செய்வார். (௩௫)

முந்தியமணாட்டிமைந்தர்முகிழ்முலைபிளையபாவை
மைந்தனையொருநாட்சீறியடித்தனர்வருந்தியீன்ற

(௩௨) வேள்வி-மணவினை. (௩௩) இளங்கோ மன்னன் - வைசியகுலத் தலைவன். (௩௪) இருவரும் ஈன்றநாதல் நன்பொருள் என்றது—இம்மை மறுமை இன்பங்களைத்தரும்புதல்வர்களை. பொருள்-பிள்ளை. இதனைத் "தம்பொருளென்ப தம்மக்கள்" என்னுந் திருக்குறளா லுணர்க. (௩௫) மல்லல்-செல்வவளம். நியமம்-வீதி.

சந்தணிமுலையாண்மாற்றாடநயரைவைதாளீன்ற
பைந்தொடிதானுஞ்சீறியிளையளைப்பழித்துவைவாள். (௩௬)

எந்தவூரெந்தச்சாதியார்மகள்யாவர்காணச
செந்தழல்சான்றாவெங்கோன்கடிமணஞ்செயதுவந்த
கொந்தவிழ்கோதைநீயென்கொழுநனுக்காசைப்பட்டு
வந்தவளானகாமக்கிழத்திகேன்வாயுமவீறும. (௩௭)

உரியவன்றீமுன்றேகவுன்னைவேட்டதற்குவேறு
கரியுளதாகிற்கூறிக்காட்டெனக்கழறலோடு
மெரிசுடவாடிச்சாயந்தவிணாமலாகக்கொம்பிற்சாம்பித்
தெரியிழைநாணாற்சாயப்பசினறிதுசெப்புகின்றாள். (௩௮)

அரவினவாயப்பட்டவைகலாருயிரளித்தஞானப
புரவலரருளாலெங்கோனபுறம்பியாநாதனவனனிக்
தருவொடுகிணறுங்காணசசெய்தனனசாறமமூனறு
கரிகளுமுளளவெனறாளகறபினுலொயபிலாதாள. (௩௯)

மாறறவணணைகூதுநன்றுநன்றுநின்மனறல்வேளவிக
கேறறனகரியெனானறயிங்குமககரிகணமூனறுந
தோறறுமேலதுவுமெய்யெயெனறனடோகையோடும
வேறறுமையிலாதசாயலிளையவளவிழுமங்கூரா. (௪௦)

வெவ்வுயிரப்பெரியவிலபோயமெலவிரனெரிககுஙகையா
லவவயிறதுககுமவீழுஙகணபுனலவெள்ளததாழுங
கொவ்வைவாய்துடிககுநாணநதலைகொளுஙகூசுமன்றோ
தெய்வமேயாவாவெனறுமெனசெயகேனசிறியேனென்னும். (௪௧)

தாதைதாயிறந்தவன்றேதமியளாயிங்குப்போந்த
பேதையேறகாருணடையபேதுறும்வணிகரகன்று
மாதுலனுகிளுாதிவழக்கறுததுரிமையீந்த
நாதனேயேதிலாள்வாயநவையினிற்காத்தியென்று. (௪௨)

அன்றிரவுணடியின்றித்துயிலின்றியழுங்கிப்பின்னாட்
பொன்றிணிகமலவாவிப்புணணியப்புனறோய்ந்தணட
நின்றிழிவிமானக்கோயினிரப்பியவழகாமுன்னுச
சென்றிருதாளில்வீழ்ந்துதன்குறைசெப்பிவேணடும். (௪௩)

---

(௩௮) சாம்பி-புலர்ந்து. (௩௯) சாறு-கலியாணம்.

(௪௦) தோகை - மயில். (௪௧) அதுக்கும் - பிசையும். ஆவா-ஐயோ. இது வியப்புக் குறிப்பிடைச்சொல்.

(௪௨) ஏதிலாள் - மாற்றாள். நவை - பழிமொழி.

அன்றெனைக்கணவன்வேட்டவிடத்தினிலதற்குச்சான்றாய்
நின்றவைந்தருவுநீயுங்கிணறுமங்கிலையேயிங்கு
மின்றுவந்தேதிலாள்வாய்நகைதுடைத்தெனைக்காவாயேற்
பொன்றுவலென்றாள்கற்பின்புகழினைநிறுத்தவந்தாள். (௪௪)

அல்லலுற்றழுங்கிநின்றாள்பரிவுகண்டந்தண்கூட
லெல்லையில்கருணைமூர்த்தியருளினாலெவருங்காணத்
தொல்லையின்படியேயன்னாள்சொல்லியகரிகண்மூன்று
மொல்லைவந்திறுத்தகோயிலுத்தரகுணபாலெல்லை. (௪௫)

அன்னபோதிளையாண்மூத்தாட்கொண்டுபோயாலவாயெம்
முன்னவன்றிருமுன்றாழ்ந்துகாட்டுவாண்முகிறோய்சென்னி
வன்னியீதிலிங்கமீதுகிணறீதெனமன்றற்சான்றாத
துன்னியவென்றாள்கண்டாண்முடித்தலைதூக்கிநின்றாள். (௪௬)

அவ்விடைத்தருவுநீருமன்றுபோலின்றுசான்றா
யிவ்விடைப்பட்டவென்னவதிசயமெவர்க்குந்தேறத்
தெய்வமுமெளிவந்தநகைக்கனியினித்திருவினன்னாள்
கைவசப்பட்டதெனாற்கற்பினுக்கரிதேதம்ம. (௪௭)

மங்கைதன்கற்புமீசனிடத்தவள்வைத்தவன்பு
மங்கணனவட்குச்செய்தவருளையும்வியந்துநோக்கி
மங்கலநகராரெல்லாமகிழ்ச்சியுளாழ்ந்தார்முல்லைத்
தொங்கலான்முதுமணாட்டியொருத்தியுந்துன்பத்தாழ்ந்தாள். (௪௮)

மேதகுவணிகர்மூத்தவினைக்கொடியாளைப்பொல்லாப்
பாதகியிவளாமென்றுபழித்தனர்படிறுபேசிக
கோதறுகுணத்தினாளைக்குடிப்பழுதுரைத்தாய்நீயென்
காதலியாகாயென்றுகணவனுந்தள்ளிவிட்டான். (௪௯)

அந்நிலையிளையாள்கேள்வனடியில்வீழ்ந்திரப்பாளைய
வென்னதுகற்பையின்றுநிறுத்தினாளிவண்மாற்றாளன்
றன்னையிலாதேற்கன்னையாயினாளிவளும்யானு
மின்னுயிருடல்போல்வாழ்வேமெனத்தழீஇத்தம்மினட்டார். (௫௰)

உடம்பினாலிரண்டேயன்றியுயிர்பொருளிரண்டற்றுள்ள
மடம்படுமெழுக்காறற்றுமைந்தருமனையராக
விடம்படுமைவாய்நாகம்விழுங்கிரையொத்துத்தம்மி
லிடம்படுமென்புற்றின்புற்றிருவருமிருந்தார்மன்னோ. (௫௧)

---

(௪௬) தூக்கி - கவிழ்த்து. (௫௧) இடம்படும் - மிகுந்த.

அருந்ததியனையாள்கேள்வற்காயுளுமாளுச்செல்வப்
பெருந்தனநிறைவுஞ்சீருமொழுக்கமும்பீடும்பேறு
தருந்தவநெறியுங்குன்றாத்தருமமும்புகழும்பல்க
விருந்தனள்கமலச்செல்வியென்னவீற்றிருந்துமன்னோ. (ருஉ)
பொன்னவிர்கமலம்பூத்தபொய்கைசூழாலவாயெம்
முன்னவன்விளையாட்டெல்லைகணடியார்மொழியவல்லா
ரின்னமுமளவின்றென்பவென்குருநாதசாமி
சொன்னவாறுங்கட்கெண்ணெணகாதையுஞ்சொனனேனம்ம. ()

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

என்றுதென்மலேமே விருநதமாதவததோ னின்னருட்குருப ரன்றனையு, மன்றவன்றிருவாய்மலர்ந்தவாசகமு மருள்கனிந்தொழுகவுள்ளடக்கித், தென்றமிழால வாய்ததனிப்பதியைச சென்னிமேற் பன்னிரணடும்ப. ரொன்றவைததிமையா வஙகயற்கணணியுடனுறை யொருவனை நினைந்தான. (ருச)

பரவசமடைந்து வழிகவர்ந்துணனும் பழிப்புலவேடாபோயொளிப்ப, விருள்வெளிகடந்து திருவருள்வழிசசென் றணணிலாச சராசரமனைத்தும், புரைவறநிறைநது காட்சிகணகாணபான் புதைபடத் தனிததபூரணமா. யுரையுணர்விறந்த வுணமையானந்த வுணர்வினை யுணர்வறவுணர்ந்தான். (ருரு)

வன்னியுஙகிணறுமிலிஙகமுமழைத்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் எஉ - க்கு - திருவிருத்தம் - ஙஉகO.

(ருஉ) குருநாதசாமி எனறது - முருககடவுளே.

(ருச) தென்மலே-பொதியமலே. என்னி என்றது - பிரமரந்திரத்தை. பன்னிரணடும்பர் என்றது - துவாதசாநதமாகிய நிராமயத்தானத்தை.

(ருரு) பரவசமடைந்து என்றது - பசுகரணஙகெட்டுச் சிவகரணமாய் நிற்றலே. புலம் - பஞ்சேந்திரியம். இருளவெளி என்றது - கேவல சகலஙகளே; கேவலம் ஆன்மா இசசாஞானக் கிரியைகளின்றி ஆணவமலத்தோடொன்றிநிற்பது, சகலம்-மாயாமலத்தால்போகபோக்கியஙகளேப்பொருந்தி எல்லாயோனிகளிலும்புக்குழல்வது. காட்சி கண்காணபான் புதைபட என்றது - ஞாதுரு ஞானநேயஙகளாகிய சஙகற்பனேகளே. (ருரு) உரை என்றது-விந்துவின் காரியமாகிய சொற்பிரபஞ்சத்தை உணர்வு என்றது - கருவிகளேப்பற்றியுணரும் சுட்டுணர்வை

சிவமயம்.

அறுபத்தைந்தாவது,

அருச்சனைப்படலம்.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

கன்னிதன்வதுவைக்கரிகளாயிலிங்கக் கடவுளுங்கவைக்கருங் கோட்டு, வன்னியும்படுநீர்க்கூவலுமவந்தவழியிதுமதுரைநாயகனை ச், சென்னியில்வைத்த முனிவனைப்பூசை செய்துமாதவரொருங் கெய்தி, பன்னிறமலர்தூஉயாலவாயானைப்பரவியபரிசதுபகர்வாம்.

போதவானந்ததனிக்கடலபருகும்புடல்புரைமுனிவனைவசிட்ட மாதவனாதிமுனிவருமுலோபாமுத்திரைதன்னொடும்வரித்துப் போதொடுசாந்தமாணமதநதீபமபுகைமுதற்கருவிகைகொண்டு மதகுசிறப்பாலருச்சனைசெய்துபின்னுமோரவினவுரைசெய்வார்.

கொச்சககலிப்பா.

கோட்டஞ்சிலைகுனித்தகூடற்பிரானுடல்
கேட்டஞ்செவிபடைத்தபேறடைந்தேங்கேட்டபடி
நாட்டங்களிப்பநறுமலர்தூஉய்க்கண்டிறைஞ்ச
வேட்டங்கள்யாங்களென்னவோதினாமெய்த்தவரே. (௩)

என்றவரவோரெதிர்முகமலர்ந்து
குன்றமடக்குங்குறுமுனிவன்கூறுவா
னன்றுமுனிகாணீரோதாலுள்ளத்தெண்ணியாங்
கொன்றவொழிந்தீரென்றுன்பின்னுமவியந்தோதுவான். (௪)

பண்ணுன்மறைமுடியுந்தேறுப்பரசிவனை
யெண்ணலொவிறந்தவெண்கலையாறுகண்டுமுளக்
கண்ணுலறியாதாரவீட்டின்பங்காண்பரோ
மண்ணுதியாறுறுநீத்ததனிமாதவரே. (௫)

அஞ்செவியினூறுபடக்கேட்டபடியாலவாய்ப்
பஞ்சமுகச்சோதிப்பரனைப்போயர்ச்சித்து

---

(௧) வதுவை-கலியாணம. (௨) வரித்தல-அழைத்தல் கருவி என்றது - பூஜோபகரணங்களை. (௩) கோடு - சிகரம். இது சினையாகுபெயராய் முதலைவிளக்கிநிற்றலின் மேருவென்பது பொருள்.

(௪) குன்றம் - விந்தமலை (௫) மண்ணுதியாறும் என்றது-முப்பத்தாறுதத்துவங்களை. (௬) பஞ்சம்-ஐந்து. நினையாவழி நினைதலாவது - தற்போத வழியாலன்றி அருட்போதவழியால் நினைத்தல். வஞ்சவினை - ஆகாமியம்.

நெஞ்சநெகக்கண்டுநினையாவழிநினைந்து
வஞ்சவினைவேர்களைவான்வம்மின்களென்றனே. (சு)

மஙகலவோரைவருதினத்தில்வானிழிந்த
கஙகைபடிந்துலகநாயகனைக்கைதொழுது
புஙகவர்முன்சஙகற்பஞ்செய்தனுசசைபூணடொழுகி
யஙகவர்வாயாசிமொழிகேட்டகமகிழ்ந்தே (எ)

ஐம்புலனுஙகூடற்பெருமானடியொதுக்கி
நம்பனுருவைந்தெழுத்துநாவாடகைக்கூப்பித்
தம்புனிதசைவத்தவத்தெய்வத்தோமேறகொண
டும்பர்வழிநடக்கலுற்றூர்கணறறவரே (அ)

செய்யசடையர்திருநீறுசண்ணித்துச்
மெய்யர்தவநோற்றீனத்தமேனியினருட்புறம்புந
துய்யரணிகண்டிகையர்சொலுமருஙகுடைய
ரையத்தவத்துககணிகலமபோறபோதுவார (கூ)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

புணணியநாழைகருந்தெயவத்தலஙகளுமபுலனகளவெனறோ
நணணியமனமுற்றீரத்தநதிகளுந்தவத்தோரானோற்கும
வணணமுநோக்கிநோக்கிமலயமாமுனிவனகாட்டக
கணணினைகளிப்பநோக்கிககைதொழுதிறைஞசிசசெலவார (க0)

சீறுகொளிலஙகைவேந்தைச்செகுத்திடவிராமன்பூசித்
தாறணிவிருபக்கணணனருளபெறுதலமீதுமப
ரேறிவீழ்ந்திறந்தோர்முனனமெணணியதெணணியாஙகே
மாறியபிறப்பினல்குமலையிதுகாண்மின்காண்மின். (கக)

சுரபிநீள்செவியிலிஙகசசுடருருவாயினின்ற
னிரவினிற்றிருத்தேர்மன்றனடக்குமூரிவ்வூர்மேலை

(எ) மஙகலவோரை - சுபவிலககினம. உலகநாயகன்-விச்சுவ நாதர். உலகம் - விசுவம் அனுசசை - உடன்பாடு. (கூ) சண்ணித் தல் - பூசல். (க0) மலயம் - பொதியமலை (கக) செகுத்தல்-கொல் லல் விருபக்கணணன் - விருபாக்ஷராகிய சிவபெருமான். அருள் பெறுதலம்-எமகூடம். உம்பர்என்றது-மலையினுச்சியை மாறியபிற ப்பு-மறுமை. மலை - திருப்பருப்பதம். (கஉ) சுரபி-பசு. இரவு-சிவ ராத்திரி. இவ்வூர் என்றது-கோகருணத்தை. தேள்மாதம்-கார்த்தி கைமாதம். வேள்வி - திருவிழா. அவ்வூர் - திருவஞ்சைக்களம்.

யுரவுநீர்க்கரைத்தேணமாதத்துயர்ந்தகார்த்திகையிற்றேரூர்ந்
தரவுநீர்ச்சடையான்வேள்விநடக்குமூரவ்வூர்காணமின. (௧௨)

விற்பயிறடக்கைவேடன்மென்றவூன்பாகம்பார்த்தோன்
பொற்புறுகிரியீதண்டம்புழைபடவிடத்தாணீட்டி
யற்புதனகாளிதோறபவாடியதிதுமாநீழற்
கற்புடையொருத்திநோற்குயபிலமிதுகாணமின்காணமின். (௧௩)

திருமறுமார்பன்காவற்செயல்பெறவரனைப்பூசித்
திருகரமுகிழ்த்ததுநேர்நின்றேத்திடமிதுவாமோத்தி
னுரைவரம்பகன்றமுக்கணுத்தமன்சந்தைகூட்டி
யருமறையறவோர்க்கோதுவித்திடமதனைக்காணமின். (௧௪)

அடிமுடிவிலங்கும்புள்ளுமளந்திடாதண்டங்கீண்டு
நெடுகியநெருப்புநின்றநிலையிதுமுள்வாய்க்கங்க
வடிவெடுத்தருவாநோற்குமலையிதுபலவேறாழ்
யிடையுறமுனனும்பின்னுமிருக்குமிக்குன்றைக்காணமின். (௧௫)

அவுணரிற்களவஞ்ஞனவந்தகற்காய்ந்துமூன்று
புவனமுங்கவலைதீர்த்தபுண்ணியன்புறமீதாகும
தவலரும்புரங்கண்மூன்றுந்தழனுதற்றிருக்கண்சாத்திப்
பவமறுமூவரன்பிறபட்டவன்பதியைக்காணமின (௧௬)

சத்தியஞானானந்தத்தத்துவமசைவறருடு
நித்தியபரமானந்தநிறையருணமன்றமீது
முத்தியங்குதித்தோரெய்தும்பதியிதுமுத்தனானுங்கும்
பத்தியிற்பூசித்தேத்தும்பதியிதுவாகுமபாரமின. (௧௭)

பிரமனமான்முதலாந்தேவாபிரளயத்திறவாவண்ணம்
பரமனாதோணியேற்றும்பன்னிருநாமம்பெற்ற

---

(௧௩) வேடன-கண்ணப்பா கிரி-திருக்காளத்திமலை ஆடியது என்றது-திருவாலங்காட்டை ஒருத்தியென்றது - உமாதேவியை. பிலம-காமக்கோட்டிபீடம. (௧௪) திருமறுமார்பன்-திருமால. இடம-திருமாற்பேறு. ஓத்து-வேதம் ஓதுவித்திடம் - திருவோத்தூர்.

(௧௫) விலங்குமபுளளுமெனறது-பனறியுமனனமுமாகிய விஷ்ணுவையும் பிரமனையும் (௧௬) புரம என்றது - திருக்கோவலூரை. பவம்-பிறப்பு மூவராவா - வித்துன்மாலி. தாருகாக்கன், கமலாக்கனெனனுந திருபுரத்தவரை பதிஎன்றது - திருவதிகையை.

(௧௭) சத்திய ஞானானந்தம் - உண்மையறிவானந்தம மன்றம் திருவம்பலமாகிய சிதமபரம் பதிஎன்றது - திருவாரூரை. எத்தும் பதி - வேதாரணியம். (௧௮) பன்னிருநாமம்பெற்றபுரம் - பிரமபுரம, வேணுபுரம், புகலி, வெங்குரு. தோணிபுரம், பூந்தராய். சிரபுரம், புறவம், சண்பை, காழி, கொச்சை, கழுமலம் என்னும் பன்னிருநாமங்களையுடைய சீகாழி. மருந்துறைபதி என்றது - வயித்தீசரெழுந்தருளியபுள்ளிருக்கும் வேளூரை.

புரமிது சடாயுசம்பாதிகள்பெரும்பூசைசெய்ய
வரமளித்திருணேய்தீர்க்குமருந்துறைபதியீதாகும். (கஅ)

மதிநுதலிமயச்செல்விமஞ்ஞையாய்வழிபட்டேத்து
மிதுதுலாப்பொன்னிக்கானமெம்மனோர்மூன்றுகோடி
மதிபெறுமுனிவர்வந்துவழிபடுமூதூரீதிப்
பதியறக்கடவுள்பூசைபண்ணியதானங்காணமின். (கக)

கோநோன்குடையவேழுந்தாருகன்குறைக்கக்கோட்டைப்
பாடறநோற்றுப்பெறறபதியிதுமாலைசாத்துந்
தாடகைமானங்காப்பான்குழந்துபூங்கசசிட்டேர்க்கும்
பீடுறுகலேயனன்பினிமிர்ந்தவெம்பிரானூரீதால். (உ0)

கரிமுகத்தவுணற்காய்ந்துகரிமுகத்தணணல்பூசை
புரிசிவங்கமீதுதாருக றபொருதுசெவ்வே
ளரனையர்ச்சித்ததாக்கீழ்மணற்குறியான்பாலாட்டிப்
பரன்முடிமாலைசூடுஞ்சேய்வளம்பதியீதாகும் (உக)

(கக) மஞ்ஞை - மயில. துலாப்பொனனிக தானம-துலாரவி யில் தன்னில மூழ்குவோர்க்கு முத்திதரும காவிரி தீர்த்தத்தையு டையதிருமாயூரம மூதூா என்றது-திருக்கோடிகாவென்னுர் திரு ப்பதியை. அறக்கடவுள் - இயமன். தானம என்றது - திருதத ருமபுரத்தை.

(உ0) தாபதன என்றது-முற்கலமுனிவர்குமாரராகிய சிவப்பி ரிய முனிவரை. தாரகன எனவும் பாடம பதி - திருவெண்காடு. தாடகை மானங்காப்பான் குழ்ந்துபூங் கசசிட்டேர்க்கும் பீடுறுகலய னன்பி னிமிர்த வெம்பிரான் எனறது - தாடகையென்னு மோ ரரக்கி சிவபெருமானை வழிபட்டுப்பூசிக்குங்காலோர்நாள் திரு ப்பள்ளித்தாமஞ்சாத்தக்கைகளைத்தூக்கியகாலத்து இடையிற் புனை ந்த கலை நழுவ அதை அவள்கணடு கவலையுறும்போது சிவபெருமா ன் தலைவணங்கி பூசனையைபேற்று அவ்வாறேநின்றருள, அதைக் கணடசோழர்பிரான் வளைந்திருந்த பெருமானை நேர் நிறுத்தி தரி சிக்க முயன்றும் அதுகைகூடாமையால் மனம் வருந்துவதைக் குங் கிலிக்கலயநாயனுரறிந்து அஙகுசசென்று சிவலிங்கப்பெருமானு க்கும் தஙகழுத்துக்கும கயிறுபூட்டிக தமது சிவநேயவலியால் வலி த்து நேர்நிறுத்திய திருப்பனந்தாளென்னுந் திருப்பதியை.

(உக) கரிமுகத்தவுணன்-கயமுகாசுரன். கரிமுகத்தண்ணல்-விநாயகர். சிவஙகரம்-திருச்செஙகாட்டிலுள்ளகணபதீச்சரம். சேய் வளம்பதி - திருச்சேய்ஞலூர்.

கறுவிவீழ்காலன்மார்பிற்சேவடிக்கமலஞ்சாத்திச்
சிறுவனுக்காயுளீந்தசேவகப்பெருமான்மேய
வரைபுனற்பழனமூதூரதுவிதுவானைதந்த
குறையுடற்போர்வைபோர்த்தகொற்றவன்கோயில்காண்மின். ()

பங்கயக்கடவுளீந்தபரிகலம்வாங்கிக்கொண்ட
வங்கணனிடமீதாடலனங்கனையழுதுசெய்த
செங்கணனிருக்கையீதுமேழகசெனனிதன்னை
மங்கலமாமற்கீந்தமருகனிருக்கைகாணமின். (௨௩)

திண்டிறலவுணன்றன்னைப்பெருவிரற்கீட்டநேமி
யுண்டிடவிருந்தாக்கொண்டோனுறையதாமொருத்திமன்றல்
கண்டிகெரியாய்க்கூவல்கணனுதலிலிங்கம்வன்னி
யெண்டிசையறியக்காட்டினநிடமிதனைக்காணமின். (௨௪)

சாமகண்டத்தன்றன்னைத்தானருச்சித்ததென்னர்
கோமகன்பிரமசாயைகுறைதந்திப்பதியாங்கங்கை
மாமகந்தோறும்வந்துவந்துதறபடிந்தோர்விட்டுப்
போமகம்போகமூழ்குமபுனிதநீர்ப்பதியைக்காணமின். (௨௫)

குருமொழிதந்தைக்கீந்தெங்குருவுறைமலையீதெங்கோன்
கருமுகிலவண்ணத்தணணல்கணணிடந்தடியிற்சாத்தப்
பொருவிறலாழியீந்தபுரமிதுநந்தியெந்தை
திருவுருவடையநோற்றதலமிதுதெரிந்துகாணமின். (௨௬)

(௨௨) சிறுவன் - மார்க்கண்டேயர். சேவகம் - வீரம். மூதூர் என்றது-திருக்கடவூரை. யானை என்றது-தாருகா வனத்து முனிவர்கள்விடுந்தயானையை. கோயில் என்றது - திருவழுவூரை.

(௨௩) பங்கயக்கடவுளீந்தபரிகலம என்றது-பிரமகபாலத்தை. இடம் என்றது-திருக்கண்டியூரை. அனங்கன்-மன்மதன். இருக்கை என்றது-திருக்குறுக்கையை. மேழகம்-ஆடு. மாமன் என்றது-தக்கனை. மருகனிருக்கை என்றது - திருப்பறியலூரை.

(௨௪) அவுணன் - சலந்தரன். நேமி - சக்கரம். உறையிது என்றது - திருவிற்குடியை. இடம் என்றது-திருப்புறம்பயத்தை.

(௨௫) தென்னர்கோமகன் - வரகுணபாண்டியன். பதி என்றது - திருவிடைமருதூரை. அகம்-பாவம். நீர்ப்பதி என்றது-கும்பகோணத்தை. (௨௬) குரு என்றது-முருகக்கடவுளை. மலை என்றது-திருவேரகமென்னும் சாமிமலையை. அண்ணல்-திருமால். புரம் என்றது-திருவீழிமிழலையை. எந்தை என்றது-சிவபெருமானை. தலம் என்றது - திருவையாற்றை.

முடங்குகாற்சிலந்தியானை மலைமகண் முளரிநாட்டத்
தடங்கடல்வண்ணனேற்றதவநகரிது முசசென்னி
மடங்கலேறனையானுமவரையிது குடைந்தோர்பாவ
மடங்கலும்பருகும்பொன்னியாறிது காணமின் காண்மின். (உஎ)

இந்நிவெண முத்தாரமெனக்கிடந் திலங்குஞ்சென்னி
மன்னவனுடைதென்பதமிழறிவையைப்பேர்யா
றந்நிது றககமண மேல்வழுக்கிவீழ்ந்தாங்குத்தோற்றித்
தென்னவனுடசெய்ததாதெரிவதேகாணமினென்றான் (உஅ)

பொங்கர்மென்புதல்களென்னப்பொருநதிசிறுகாலென்னக்
கொங்கலர்தடஞ்சிற்றூறற்குழியெனப்பழனஞ்சில்லி
தங்குமென்பாததியென்ன ததாழைதாழ்சிறுபுல்லென்னப்
பைங்குலைககதலிமஞ்சட்பாததிபோறஞறறக்கணடார். (உகூ)

பன்னிறமாடமாலையுபரிகைப்பநதிசெய்குன்
[illegible]னம்வெணகுருகுசெம்போத்தழகுபைஙகிள்ளைமஞ்ஞை
யின்னைபுள்வேறுவேறுயொழுஙகுபட்டிருப்பதொப்ப
மின்னுபூஙகொடியபுட்கள்சிறகெனவிதிர்ப்பக்கணடார். (௩௰)

மேறபடி - வேறு.

கணடொட்டெகர்வளஙகணடந்துநடந்துகணகள்விருந்
துணடுமீளவகலவிசுமபாறுமுகிலமாவருமுனிவர்
விணடுழாவுஙகொடுஙகுன்றுநகளிப்புகதாருமவிரிபொழில்வாய்
வணடொடன்மயிலாடல்பயிலாடானைவளநகரும். (௩க)

சுரதவேதம்பரவுபுனவாயினகருநதவசித்த
ரிரதவாதஞ்செய்துசிவனுருவஙகணடவெழினகரும்

(௩உ) சரதம்-உணமை எழிலநகா என்றது - திருப்பூவணத்தை. வரதன்-அடியாா வேணடும வரததைககொடுப்பவன். கானப்பேர் - காளையார்கோயில் சுழியல - திருசசுழியல்.

(உஎ) மலைமகள் - உமாதேவி கடலவணணன்-திருமால். தவநகர் என்றது - திருவானைக்காவை. முசசென்னி-திரிசிராவென்னும் அரக்கன். வரை - திரிசிராமலை. பொன்னி - காவிரிநதி.

(உஅ) தமிழறிவையை என்றது-ஆளுடைய பிள்ளையார் விடுத்ததேவாரத்தமிழ்வேதசசுவையையறிந்தவையைநதியை. துறக்கம்-விண்ணுலகம் சேய்தது - தூரம் (உகூ) பொங்கர் - சோலை. புதல்-[illegible]. ஊறல்குழி ஊற்றுக்குழி. பழனம - வயல். சில்லி-சிறுகீரை.

(௩௰) மாலை - வரிசை குருகு - நாரை. விதிர்த்தல்-அசைதல்.

(௩க) கொடுங்குன்று - திருக்கொடுஙகுன்றம். தளி-கோவில்.

வரதனாகியரனுறையுங்கானப்பேருமலைமகளை
விரதயோகநெறிநின்றுமணந்தார்சுழியல்வியனகரும். (௩௨)

மறவாளிலங்கையிறைமகனைவதைத்தபழியான்மருண்டரியன்
றறவாணேமியளித்தவனையர்ச்சித்தன்றவணிநகரும்
நிறவாணமுத்தும்வயிரமேநிரையும்பொன்னும்விளைபொருநைத்
துறைவாய்ப்பிறவாக்கடவுள்வேய்வயிற்றிற்பிறந்ததொன்னகரும்()

துளபக்குன்றைக்கொன்றைமுடிக்குன்றமாக்குந்தொன்னகரும்
அளகைப்பொறித்தகொடியிளையோன்மானேர்நோக்கியானைமகள்
புளககுன்றைமணர்ந்துமுதலிருந்தபொருப்பும்போர்விசயன்
வளைவிற்றாக்கவடுக்கிடந்தமுடியோன்மேயவளநகரும். (௩௪)

கொண்டல்படியுந்திருவாப்பனூருந்தொழுதுகுளிர்திரைக்கை
வண்டுபடியுங்கமலமுகைவையைப்பிராட்டியெதிர்வணங்கிக்
கண்டுபணிந்துதிசையெட்டும்விழுங்கியண்டங்கடந்துலக
முண்டநெடியோனெனவுயர்கோபுரமுன்னிறைஞ்சியுள்புகுதா. ()

மறுகுதோறும்பணிந்தெழுந்துவளைந்துவளைந்துபொற்கோயில்
குறுகிவிதியாற்பொற்கமலங்குடைந்துசெய்யுங்குறைநிறுவி
யுறுதிபெறவைந்தெழுத்தெண்ணியூற்றுமதத்துநாற்றடந்தோட்
சிறுகண்ணைவங்கரத்துச்சிந்துரியானையடிவணங்கா (௩௬)

மும்மையுலகுநான்மறையுமுறையாலீன்றவங்கயற்க
ணம்மையடிகண்முடியுறத்தாழ்ந்தன்புகொடுத்தின்னருள்வாங்கி
வெம்மையொளிகாண்மணிக்கனகவிமானத்தமர்ந்ததனிச்சுடரின்
செம்மையடித்தாமரைவேணிச்சிரமேன்மலரப்பணிந்தேத்தா. (௩௭)

---

(௩௩) மறம் - கொலைத்தொழில். அரி-இராமமூர்த்தி. வாள்-ஒளி. அணிநகர்என்றது - திருவிராமேச்சுரத்தை. வேய்-மூங்கில். தென்னகர் என்றது - திருநெல்வேலியை.

(௩௪) துளபக்குன்று-திருமால். கொன்றைமுடிக் குன்றம்-சிவபெருமான் தொன்னகர்-திருக்குற்றாலம். அளகு-கோழி. பொறித்தல் - எழுதல். இளையோன்-முருகக்கடவுள். ஆனைமகள்-தெய்வயானை. முதல் - இடம். பொருப்பு-திருப்பரங்குன்றம். விசயன்-அருச்சுனன். வளநகர் என்றது - திருவேடகத்தை.

(௩௫) நெடியோன்-திருமால்.

(௩௬) மறுகு-வீதி.

மேற்படி - வேறு.

அன்றிருபோதுமுணடிதுறந்திராவறுக்குந்தீவா
ளென்றெழுமுன்னீராடிநியதிகளியற்றியைந்தும்
வென்றுளத்தன்புபாயவிளைமுழுமுதலைப்பார்மேன்
மின்றிரணடென்னநின்றவிமானமீதிருப்பக்கணடார். (ரு அ)

வாசமஞ்சனநதேன்கன்னறனைபைஙகனிமறுவிலானைந
தாசறுமமுதமைநதுதென்மலையாரம்வாசம
வீசுதணபனிநீர்வெள்ளமான்மதம்விரைமென்போது
தூசணிமணிபபூணலலசுவையமுதினனதாஙகா. (ருக)

சதவுருததிரததாலாட்டிமட்டிததுசசாததிப்பூட்டிப்
பதமுறமனுவாலட்டபாலமுதருததிப்பஞச
விதமுறுவாசமபாகுவெள்ளிலையளிததுபபோக
முதவுறுதூபதீபாதிகளபலவுவப்பநலகா. (சo)

ஐம்முகசசைவசசெநதீயககதினுநதுவைவையார
நெயமமுகநதரு ததிப்பூசைநிரபபிநாலவேதஞ்சொனன
மெய்ம்மனுநூற்றுப்பததானமூவிலைவில்லநீலந
கைமமலரேநதிசசாததிககடவுளைபுவப்பசசெயது. (சக)

வாசமஞ்சனநீராடு மநதிரமலர்கைக்கொணடு
பூசையினபயனைமுககட்புணணியன்கையினல்கி
நேசநெருக்குறககணகணீரயரநீருறிசசோர
வீசனையிறைஞ்சியாருமஞசலிததிதததல்செயவார். (சஉ)

(ரு அ) என்று-சூரியன். பூநதுமனனறது - பஞ்சேந்திரியஙகளை.

(ருக) மஞசனம-நீர கனனல - கருப்பஞ்சாறு. ஆனைந்து-பஞசகௌவியம அமுதமைநது-பஞசாமிர்தம். தென்மலை-பொதியமலை. ஆரம - சநதனம மானமதம - கஸ்தூரி. விரை - வாசனை. போது - மலா. தூசு – வஸ்திரம்.

(சo) சததுருததிரமாவது - யசுர்வேதம பிரமன்முதல் சதாசிவமீறாக முறையே யேறறஙகூறுதலால். அதனுள நடுககண்டமாகியசதவுருததிர மநுக்களை யோகநாமத்தால் உருததிரகணஙகளைச் சஙகாக்கிரமத்தில்வைததது அதீத சிவபரியந்தம் வரைப்படுத்திக்கூறுதல் மட்டிதது - பூசி. மநு என்றது - சுவாகாந்த மூலமந்திரத்தை; அல்லது பஞசவாபு மநதிரம் என்பதுமொன்று.

(சக) ஐம்முகச சைவசசெந்தீ எனறது - பஞ்சப்பிரமமந்திரஙகளாற் செய்யும சிவாக்கினியை துவைவை - நெய்த்துப்பு. மெய்ம்மனு நூற்றும்பத்து என்றது - சகஸ்திரநாமஙகளை. மூவிலைவில்லம்-மூன்று தளம்வாய்ந்த வில்வம். நீலம்-நீலோற்பலம். கைமலர்-கைகளாகிய மலர்.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பழியொடுபாசமாறுகெடவாசவன் செய்பணிகொண்டவண்ட சரணம், வழிபடுதொண்டர்கொணட நிலைகண்டுவெள்ளிமணிமன் றுளாடிசரணஞ், செழியன்விளிந்திடாதபடிமாறியாட றெளிவித்த சோதிசரண, மெழுகடல்கூவிமாமியுடன்மாமனுட விசைவித்தவா திசரணம். (௪௩)

வெஙகரியாவிசோரநரசிஙகவாளிவிடுவேடரேறுசரணம்
புஙகவர்தேறவாதிமறையுட்கிடந்தபொருளோதுபோதசரணம்
வஙகமதேறிவேலைமகரம்பிடித்தவலையாண்மணாளசரணங
கங்கணநாகம்வீசிநகரெல்லைகணடகறைகொண்டகண்டசரணம். ()

மைந்தனிலாழிமேருமகவானகந்தைமடிவித்தசித்தசரணஞ், சுந்தர நாமவாளிபணிகொண்டுகிள்ளிதொகைவென்றவீரசரணம், வெந்தி

(௪௩) பழி என்றது-விருத்திராசுரனைக் கொன்ற பிரமஹத்தியை. பாசமென்றது-ஆணவம் மாயை கன்மம். திரோதானம், மாயேயம் என்னும் பஞ்சமலங்களை. இவற்றுள் கன்மமலமாவது, நெல்லின்கண் முளை, முளைத்தற் சத்தியைத் தோற்றுவிப்பதுபோல, உயிரின்கணுள்ள சுகதுக்கஙகளை முதற்காரணமாய நின்று தோற்றுவித்தல். மாயாமலமாவது-முளைப்பதற்கு அநுகூலஞ்செய்து உடனிற்குந் தவிடுபோல அச்சுகதுக்கஙகள் அவ்விடத்துத் தோன்றுதற்குத்துணைக்காரணமாய் நின்று தன்காரியமாகிய கரணமுதலியவற்றையும் உயிரையும்இயைவித்துநிற்றல் ஆணவமலமாவது-அம்முளை அவ்விடத்துத தோன்றுதறகு நிமித்தகாரணமாகிய உமியைப்போலவற்றை முறுகுவித்து அச்சுகதுக்கஙகளை யுயிர் நுகருமவண்ணம் நிலைபெறுத்துதல். மாயேயமலமாவது-அச் சுகதுக்கவிளைவுகளுக்கெல்லாம் இடமாய்நின்று ஆன்மாவின் அறிவு. இச்சை. செயல்களையேகதேசப்படுத்தி நிற்றல். திரோதானமலமாவது - அம்மலஙகட்கு அநுகூலமாய் நின்று பக்குவம்வருங்காறும் அவ்வான்மாவை மறைத்துப் பாகம்வருவித்து நிற்றல். தொணடராவார்-பதஞ்சலிவியாக்கிரபாதர். நிலை என்றது - திருநடந் தரிசித்துணணும் நியமத்தை.

(௪௪) கரிஎன்றது-சமணரால் விடுக்கப்பட்ட யானையை. புஙகவர்என்றது-கண்ணுவர்முதலிய முனிவர்களை. கறை-கருநிறம்.

(௪௫) மைந்தன் என்றது - உக்கிரகுமார பாணடியனை. ஆழி-கடல்; ஆழத்தையுடையதென்னும் பொருளது. மகவான் - இந்திரன். கிள்ளி - (விக்கிரமச்) சோழன். தொகை என்றது - சேனைகளின்கூட்டத்தை. மாறன்என்றது - அபிடேகபாண்டியனை. கல்லின் மாதர் என்றது-பட்டமங்கையென்னுந் திருப்பதியில் மூற்பட்டபாறை வடிவமைந்த இயக்கமாதரறுவரை.

றன்மாறன்முன்கலுருவானைகன்னன்மிசைவித்தசித்தசரண, முந்தியகல்லின்மாதர்பெறவட்டசித்திமுயல்வித்தயோகிசரணம். (சு௫)

திருமணிமைந்தன்மைந்தன்முடிசூடவிற்றதிருமல்குசெல்வசரண
மருமகனென்றுமாமனுருவாய்வழக்குவலிபேசுமைந்தசரணந்
குருமொழிதந்துநாரைகுருவிக்குவீடுகுடிதந்தவெந்தைசரணம்
வருபழியஞ்சிவேடமகனுக்கிரங்குமதுராபுரேசசரணம். (சசு)

விருத்தகுமாரபாலவருணமேனிகொண்டுவிளையாடுமெண்ணல்சரண
குரததியைநசசுபாவியுயிருண்டுசோரிகுடைவாகைவேலசரணந்[?]
கருததிசைபாணனுளினிசைபாடிமாறுகளைவேதகீதசரண
நரிததிரணமாவைமீளநகரஙகலஙகநரிசெய்தநம்பசரணம். (சஎ)

முற்பகலாறிரணடுசிறுபனறியுணணமுலைதந்தவனனைசரணம்
பொறபுறுமாயவாளையடலேறுகொணடுபொருதட்டசிட்டசரணம்
பற்பலஞாலமெஙகுமடையப்பிரமபுடுமட்டமூாததிசரணங
கறபினொருததிமனறலறிவிககமூன்றுகரிதந்தவள்ளல்சரணம். (சஅ)

அளவைகளாலுமவேத முதனூலகளாலு மயன்மாயனுலுமளவாக், களவையுனக்குநாம குணசினனசாதி கதிசெய்தியில்லையவையு, முளவெனயாமறிந்து துதிசெய்யவேகொலுலகஞ் செயன்பினெளிதாய், விளையருணமேனிகொணடிவ் வறுபத்துநாலுவிளை யாடல் செய்தபடியே. (சகூ)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

எனததுதிததவசிட்டாதி யிருடிகளைக்குறுமுனியை யெதிரேனீப, வனததுறையுஞ்சிவபெருமா னிலிஙகத்தின் மூர்த்தியாய் வந்துநோககிச. சினததினைவெனறகந்தெளிந்தீர் நீர்செய்த பூசைதுதி

(சசு) மைநதன்மைநதன எனறது - உக்கிரகுமார பாணடியன் பேரனுகிய அபிடேகபாணடியனை. (சஎ) சோரி-உதிரம். வாகை-வெற்றிமாலை மாறு எனறது - பகைவனுகிய ஏமநாதனை.

(சஅ) ஒருததி என்றது - வைசியப்பெணணை. மன்றல்-கலியாணம். கரி - சாட்சி. (சகூ) அளவை என்றது - காட்சி, அநுமான முதலியபிரமாணஙகளை. வேதமுதனூல்களென்றது-வேதமுதலிய முதனூல், வழிநூல், சார்புநூல்களை. வேதமுதலியநூல்களும் ஓரளவையேயாதலின் வேறுபிரிததுக்கூற லெற்றுக்கெனின், ஏனைக் காட்சியனுமானஙகள் போலாது, அறியக்கூடாத பொருளை ஆத்த வாக்கியமாக்கொண்டுணரநிற்றலின்.

(சகூ) சின்னம் - குறி. கதி - பிறப்பு. செய்தி - தொழில்.

தெய்வத்தான, மனைத்தினுக்குமனைத்துயிர்க்கு நிறைந்துநமக்கான
ந்தமாயிற்றென்று. (௫0)

சிறந்தவருள்சுரந்துகுரு முனியைவருகென்றுகரஞ் சிரமேல்
வைத்துப், புறந்தடவியெமையொப்பாய நீயேநின்கற்புடைய பொ
லங்கொம்பன்று, எறந்தழையு முமையொப்பா ளாதலினு லுமை
யொப்பா ரகிலத்தியாரே, நிறைந்தகவம் புரிந்தோனுந் தவத்துறுதி
பெற்றோனுநீயேயன்றோ (௫க)

உனக்கரிய வரமினியாந் தருவதெவனுனக்கரிதா வொன்றுங
காணே, மெனக்கருணைசெய்திலிங்கத் திடையிச்சைவடிவாய்ச்செ
ன்றிருந்தானுக்கு, தனக்கரியவரநல்குஞ் சிவலிங்கந்தன பெயராற்
றுபித்தான்றன், னினக்கருணைவசிட்டாதி முனிவர்களுந் தம்பெய
ரா லிலிங்கங்கண்டார். (௫௨)

எத்தியருச்சனைசெய்து நினைவிலரிதாயனபி லெளியவட்ட,
மூர்த்தியையங்கயற்கண்ணி யன்பனைமுப்போதும்போய் முடிதாழ்
ந்தின்பம், பூத்தமனத்தினராகிக் கருவித்தேனபொதிந்தசிறு புட்
போலந்த, மாத்தலனில்வசிட்டாதி முனிவர்தபோ வனஞ்செய்து
வதிந்தார்மன்னோ. (௫௩)

அருச்சனைப்படலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் எ௪ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௩௩௬௫.

திருவிளையாடற்புராணம்

முற்றுப்பெற்றது

திருச்சிற்றம்பலம்.

(௫௨) இச்சைவடிவாய்என்றது - இயல்பாகவே பாசங்களினீ
ங்கிய சுதந்திரராதலின்.

(௫௩) கருவித்தேன்-மிக்கதேன்; கருவி—கூட்டம். இது தா
னியாகுபெயராய்த் தேனடைமேல் நின்றது. நினைவில் அன்பில்
என்றதில் நான்கனுருபு நிற்குமிடத்து ஏழனுருபு நிற்றல் உருபும
யக்கம். உம்மை - முற்றும்மை

௨

சிவமயம்.

சுத்தசைவராகிய

பரஞ்சோதிமாமுனிவர்

அருளிச்செய்த

மதுரைப்

பதிற்றுப்பத்தந்தாதி

காப்பு.

பைந்தொடிபாகச் சொக்கர் பதிற்றுப்பத் தந்தாதிச்
செந்தமிழைப் பாடச் செயலளிக்கும் - சந்ததமுஞ்
சிந்தாவளமதுரைச் சித்தி விநாயகனாந்
தந்தா வளமதுரைத் தந்து

நூல்.

அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

மேகம்வரக்கண்டிளங்களித்துவிரிக்குந்தோகைமயிலாடப்
பூகமனைத்தும்வெண்டரளமபொழியுமதுரைக்கயற்கண்ணாள்
பாகமிருக்குஞ்சொக்கர்பசுபதியாயண்டப்பரப்பாகி
ஏகமெனக்கொண்டிருப்பாரென்னிதயத்தலத்துமிருப்பாரே. (௧)

இருக்குந்திருக்கோலமுமுமையாளிடப்பாகமுநூலிலங்குகின்ற
மருக்குலவுமார்பமுமபுயமுமவரதாபயமுமான்மழுவுந்
திருக்குண்டலமுமதுரேசர்சின்மூரலுமென்கண்மனத்தை
யுருக்கும்வதனம்புயமுமெனக்கவத்தைவிளைக்குமுயிராமே. (௨)

விளக்குமுயிரிற்பிறந்தொடுங்கிமேவுமவத்தைதனைப்போலக்
கிளக்குமுலகநின்பால்வந்தடங்கக்கிடந்தகீர்த்தியெல்லாம்
வளக்குமிடமோசிறக்கிலமதுரைக்கயற்கண்மடந்தைமுலை
திளைக்குமணியேதெவிட்டாததேனேமுக்கட்செழுங்கனியே (௩)

(காப்பு) சிந்தா என்னுமீறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சம்கெடாத என்னும்பொருளதாய நித்தியத்தையுணர்த்திநின்றது. தந்தாவளம்-யானை. அது-பகுதிப்பொருள்விகுதி. (௧) அண்டப்பரப்பு-அண்டகோடிகள். ஏகம்-விராட்டுருவரும். (௨) வரதம்-விரும்பியவற்றைத்தருங்கரம். அபயம் - பயந்தீர்க்குங் கரம். வதனம்புயம்-முகமாகியதாமரைமலர். (௨) அவத்தை - துன்பம்; பஞ்சாவஸ்தைகளென்பதுமொன்று.

கனியுங்கிழங்குங்கருக்காயுங்காற்றுஞ்சருகுமருந்தியிரு
பனியுமழையும்வெயிலுநின்றுபடிவந்திரிந்துபுலனொந்தும்
முனியும்படிவீணருந்தவஞ்செய்முனிகாணமதுரைபுகுவீரேல்
இனியுங்களுக்குமதுரேசரெல்லாப்பதமுந்தருவாரே. (ச)

தருவேவறிஞர்க்கிருநிதியேசனகாதியர்க்குப்பொருளுரைத்த
குருவேகுருமாமணிச்சுடரேகோதிலாதசெழுந்தேனே
யருவேயுருவேயருவுருவேயகிலாண்டமுமவந்தடங்குதற்கோர்
கருவேமதுரைவருகடப்பங்காட்டாயுனைநீகாட்டாயோ. (ரு)

காட்டத்தெரிபோற்கலந்தநெறிகாட்டதெரியுமேங்குமனக்
கோட்டத்தெனதுசிற்றறிவாற்குறிக்கப்படுமோகூறுயநீ
ஈட்டக்களிவண்டடைகிடக்குமிதழிக்கினமபோலவேப்பலங்கல்
சூட்டப்பசும்பொன்முடிசூடுஞ்சொக்கேமதுரைத்தூயோனே. (சு)

தூயகயற்கணமடக்கொடிசோசொக்கேமுக்கட்சுடாக்கொழுந்தே
சேயபவளகிரியேயென்சிந்தாமணியேதெள்ளமுதே
காயமுதலாங்கடைசரக்குனகருவூலத்திலிருந்துவரும்
மாயமறியேனிச்சரக்குமாறுச்சரக்கோகூறுயே. (எ)

கூறென்றுளதாஞ்சத்தியொருகூறுஞ்சிவமேகூறுங்கால்
வேறென்றுளதோமெய்யுணக்குமெய்கண்டவாகுவெளியாமால்
ஏறென்றுடையபசுபதியேயெழுவாரிதியுமழைதந்தவையை
ஆறென்றழைத்தவருட்கடலேயாலவாயிலமர்ந்தானே. (அ)

அமராகிறைவாமுமமுலைப்பெண்ணுனைகுமரிகழகாதென்
குமரித்துறைவாவெனறுநித்தயகூடற்சிவனைப்பாடாமல்
தமருக்கெனினும்பசிதணிக்கத்தறுகட்கொடியர்தமைப்பாடிக்
கமருக்கிறைப்பாரகினமானகலைவாணருநெருசலைவாரே. (கூ)

(ச) இருபனி-முனபனிபின்பனிகள். பனியும் மழையும்வெயி லும் எனறவற்று ளேழனுருபு தொகநின்றது. (ரு) இருநிதி-சங்க நிதி, பதுமநிதிகள். பொருள்-பதிப்பொருள்.

(சு) காட்டம்-விறகு. கலந்தநெறி என்றது-சகலான்மாக்களிட த்தும் அந்தரான்மாவாகவிரவிநிற்றலை. கோட்டம்-இடம். வேம்பு-வேப்பென வலிந்துநின்றது. (எ) காயமுதலாங கடைசரக்கு என் றது-தனுகரண புவனபோகங்களை. கருவூலம்-பண்டசாலை. மாறு-அழியாத. (அ) மெய்கண்டவா – சித்தாந்த உணமையுணர்ந்த பெரி யோர்கள்.

(கூ) மும்முலைப்பெண்-தடாதகைப்பிராட்டியார். குமரித்துறை வாஎன்றது-சோமசுந்தரபாணடியனை. தமர்-சுற்றம். கமர்-வெடிப்பு.

உலைமேன்மெழுகொத்துருபிணியாலுருகவிதிசற்றுருகாதென்
தலைமேலெழுதுந்தீயெழுத்தைத்தண்ணீரெழுத்தாத்தணிப்பாயோ
முலைமேல்விளங்குமுத்தெனவெண்முறுவலரும்புமோட்டிமய
மலைமேன்மருந்துகலந்தமுக்கண்மருந்தேயாலவாயானே. (௧௦)

வேறு.

வாயினுமபுலையுடம்பினுமனத்தினுமறத்துறைபடிந்தாடு
நாயினுங்கடையேன்கிடைநோயொடுநல்குரவொழிக்காயோ
தீயினுங்கொடியார்புரம்பொருநனிச்சியங்கேயெனகோவே
தாயினுந்துணையேமதுரேசனேதத்துவங்கடந்தோனே. (௧௧)

தத்துவப்பெருநாடகசாலையுஞ்சமைத்தவிநயங்காட்டி
அத்தலத்தெனையாட்டுவிப்பாலுமொன்றுடலைக்காணபாணும்
எய்த்திடப்பெருமெழுதிரைநீங்கிவர்கெடுத்தெனதிளைப்பாற
வைத்துமெய்ப்பதந்தந்தருள்வள்ளலுமதுரைவெள்விடையானே. ()

வெள்விடைக்கொடியுயர்த்தசொக்கேயைந்துவிடயமென்றெ
டுத்தோதுங், கள்வருக்கென்றறிவறைபோனதென் கருத்தைநீயறி
யாயோ. உள்வருந்தமுமபிறவிமேகண்டிருந்தொளிந்தனையெனையு
ய்யக், கொள்வதற்கிதுபருவமென்றேயினிக்கூப்பிடக்கடவேனே.

கடவதொன்றிலையுரைசெயமனமுதற்கரணமுஞ்செயலாதி
அடவருந்துயரின்பமுநீயெனையருத்தநலறியேனென்
மடவனம்பெடைக்குருகொடுமண்ணுமெய்யமணஞ்செறிமலர்க்காவிற்
குடவலம்புரிமுழங்கவானமுழவதிர்கூடலம்பதியானே (௧௪)

கூடலாதியையணங்கொருபாகனைக்குணங்குறியிலலானை
வீடலாவெளிவீட்டிருந்திமையிலாவிழியினுற்கண்டோர்கள் [ப்
ஓடலாதுபொற்கலத்துண்டு பெண்ணலாரொண்ணலத்துறையாடி
பாடலாடலிற்பயிலினுமிருவயிற்பற்றறுந்திருப்பாரே (௧௫)

(௧௦) விதி-பிரமன். தீயெழுத்து - போகூழ். இமயமலை மேல் மருந்து உமாதேவி. (௧௧) மறத்துறை-தீநெறி. கிடை-படுக்கை.

(௧௨) தத்துவம்-தேகேந்திரியப்பிராணாந்தக்கரணசமூகங்களை. அவிநயம்-நாடகாங்கம். எழுதிரை-எழுபிறவிக்கடல். தீயினுங்கொடியார்-திரிபுராதிகள். இளைப்பாறவைத்தது என்றது-சங்காரநிலையை.

(௧௩) அறைபோதல - ஓட்டைபோதல். (௧௪) மனமுதற் கரணம்-அந்தக்கரணங்கள். செயலாதி என்றது-இச்சாஞானக்கிரியைகளை. துயர் இன்பம் என்றது-இருவினைப்போகங்களை. குருகு என்னும் பறவைப் பொதுப்பெயர் பெட்டையன்னத்தை யுணர்த்தி நின்றது. வான்முழவு - மங்கலவாத்தியம்

(௧௫) வெளிவீடு-சிதாகாசம். இமையிலாவிழி - அகநாட்டம். இருவயிற்பற்று-அகப்பற்றுப்புறப்பற்றுகள்.

பற்றுக்கோடுநின்பதமன்றி யிலைநெடும்பாய்மரக் கொடிபோல
ச், சுற்றுக்கோடியுஞ் சுழன்றுமெய்த்தேனினித துன்புறுந்தகை
யென்னேனே, கற்றுக்கோதறத் தெளிந்தவர்க்கமுதமே கயற்கண்
மாதிடப்பாகம், பெற்றுக்கோயில்கொண் டமர்ந்தருளாலவாய்ப் பி
றையணிசடையா. (கசு)

சடைக்கிசைந்தவெண் டிங்களுங்கங்கையுஞ்சங்கவெண்குழை
க்காதும், படைக்கணிச்சியுஞ் சூலமுஞ்செங்கையும் பங்கயத்திருத்
தாளுங். கடைக்கண்டருள் சுரந்தகண்களுமணிக் கண்டமுமது
ரேசர், அடைக்கலப்பொருள் காக்குநன்னெறியுமியா னயர்ப்பனோ
வயரேனே. (கஎ)

அயர்க்கிலேனுனைநினைக்கிலேன் பிறரைநின்னாலவாயகம்விட்
டுப், பெயர்க்கிலேன்பதமென்னவும்பெறுவனேறபெறற்கருமபொ
ருள்யாதோ துயர்க்கிலேசமற்றனதுபொன் னாலயஞ்சூழ்ந்துகை
தொழுதேமெய் வெயர்க்கிலேனையும் புரந்தருள்வள்ளலே வெள்ளி
யம்பலத்தானே. (கஅ)

வெள்ளியம்பலவாணனைப்பாணனுக்குவிறகுவிற்றுழலவானைப்
புள்ளியம்புலித்தோலுடையாளனைப்புகழ்ந்தியாற்றொழுதார்கள்
பள்ளியந்துலாவேறுவார்மணிமுடிபரிப்பர்பாரமுழுதாள்வார்
தெள்ளிருங்கலைஞானமகப்பெறுவர்பின்சிவகதியடைவாரே (ககூ)

அடைந்தவாக்கருள்வெள்ளிமன்றுடஞ்செயானந்தக்கடலூடு
குடைந்தவாக்கமுதெழுமதியெழுபவாக்குரைகடற்கரைகாண்பார
மிடைந்தவாக்கவெண்குடவளைமுழங்கவிரிகடல்கிடந்தார்ப்பக்
கடைந்தவாக்கமுதெழுமதிற்பவக்கடலக்கடப்பரோகடவாரே (உ0)

வேறு.

கடவரையுரிவைபோர்த்துக்கதம்பகாந்தாரத்தாரும்
வடவரைவளைத்தசெந்தேன்வான்மகன்முடிக்குமேலாந்
தடவரைசென்னிதாங்குந்தண்ணறுந்தரையினவேட்ட
முடவரைநிகர்ப்பநானுமுகந்துணத்தொடங்கினேனே. (உக)

(கசு) பற்றுக்கோடு-ஆதரவு. கோது-குற்றம்.

(கஎ) கணிச்சி-மழு. மணிக்கண்டம்-நீலகண்டம். அயர்ப்பு-மறதி. (கஅ) பெறற்கரும் பொருள்-கிடைத்தற்கரியபொருள். துயர்க்கிலேசம்-ஒருபொருட்பன்மொழி; மிகு துன்பம் என்பது பொருள். (ககூ) வாணன்-வாழ்நன் என்பதன் றிரிபு. பள்ளியந்துலா-சயனவண்டிகை. கலை-சாமுத்திரிக நூல்

(உ0) ஆனந்தக்கடல்-சொக்கநாதப்பெருமான். அமுது - சிவானந்தவமுது. பவம்-பிறப்பு. வர்க்கம்-கூட்டம்.

(உக) கடவரை-யானை. கதம்பம்-கடப்பமரம். காந்தாரம் - வனம். வடவரை-மேருமலை. வான்மகன்-இந்திரன். நறு-தேன்.

தொடங்குமைந்தொழிலுமோயப்பெயர்த்துமோதொடங்குவாயீ
தடங்குவதெந்தக்காலமாருணக்கயிக்கமையா
முடங்குபைங்குலையிற்பூந்தேன்முரிதிரைப்பரவைக்கேழு
மடங்குதணகதலிசாய்க்குமதுரையிற்சிவபிரானே. (உஉ)

சிவமொடுசத்தியாகிசதெக்கமெலாநிறைந்தநீயே
நவவடிவெடுத்தாயிந்த்ரஞாலமோகோலமேயோ
பவமறத்தவஞ்செயாதபழவினைகொடியேற்கின்று
தவமெனப்பொலியுங்கூடற்சயம்புவேயியம்புவாயே. (உங)

இயைபிடுமிருளைநீக்கியெனைவெளிப்படுத்தலவேண்டும்
கயம்படுதுறையிலவீழ்ந்தகணிலிகருகவான்போற்
பயம்படவெணபொறசோதிபடருமன்றத்திலாடு
நயாபடுமறைகளபாடநாடகநலிறறுவோனே. (உச)

நாடகத்தொழிலவராதநட்டுவநகுறையோநாளும்
பாடகப்பதுமம்பூத்தபாதநிரக்குறையோசொலலாய
சூடகததளிரகைபாகாசோமசுந்தரனே கூடல
ஆடகக்குன்றேயெனனையாட்டுவித்தனைநன்றே. (உரு)

நன்றுளேனலலேனயார்க்குநலலறம்புரியேனன்றிக்
கொன்றுளேனற்றம்பாரகருங்கூற்றுவன்விடுவானல்லன்
இன்றுளேஞளையில்லேன்யமன்வருமபோதுனவெள்ளி
மன்றுளேயிருந்தசொககேவழகருநீயென்சொல்வாயே. (உசு)

என்சொல்வேனென்சொலவேனென்னேழைமையிருந்தபாவம்
புன்சொலாறபாடிப்பாடிப்புகழ்பெறவிருமபாநின்றேன்
வன்சொலார்முன்செலாதமதுரையிறசொககேவேதம்
உன்சொலாலுன்னைவாழ்த்தியுன்னையுமுணராதன்றே. (உஎ)

உன்னையேபொருளென்பாரமற்றொருவரைப்பொருளென்பா
ரோ, பொன்னையேபொதியப்பார்ப்பார்புழுதியைப்பொதிவார்கொ

(உஉ) ஐந்தொழில் என்றது-பஞ்சகிருத்தியங்களை. பரவை-க டல். கதலி-வாழை (உங) நவவடிவாவன-சிவம்,சத்தி, நாதம், விந் து, சதாசிவன். மகேசுரன், உருத்திரன், மால், பிரமன்என்னும்ந வபேதங்கள். பழவினை—ஆணவமலம்

(உச) இருள்-ஆணவமலம கயம்-யானை.

(உரு) பாடகப்பதுமம் என்றது - பாடகமணிந்த தாமரைமலர் போன்ற பாதங்களை. பாத்திரம் என்றது-நடியை. சூடகம் - வளை. ஆடகம்-பொன். (உசு) அற்றம் - சமயம். கூற்றுவன்-உடலுயிரினை க்கூறுபடுத்துவோன்; யமன். (உஎ) ஏழைமை-பேதமை. வன்சொலா ர்-கொடுஞ்சொலுடையவர். (உஅ) பொதிதல்-அணிதல்.

ல்லோ, அன்னையேதந்தையேதென்னாலவாய்ச்சொக்கேதஞ்சம், பி
ன்னையேதுணையலாமற்பிறந்திறந்துழலுவோர்க்கே. (௨௮)

பிறந்திறந்துழல்வீர்நீங்கள்பிறதெய்வந்தொழுதோவுய்வீர்
கறந்தருந்தினருமுண்டோகற்பசுமுலையைக்கையால்
அறந்துறந்தவர்க்கெய்தாதவாலவாய்ச்சொக்கர்தாளை
மறந்திருந்தினிக்கெடாமல்வணங்குவீர்வணங்குவீரே. (௨௯)

வணங்கினர்க்கிதஞ்செய்யாமலமறலிவாய்க்கிரையாய்வாழும்
பிணங்களைப்பின்செல்வீர்நும்பேதைமைதவிரவேண்டில்
அணங்கினுக்கணங்குகூடலங்கயற்கண்ணாள்பாகன்
குணங்களைப்பரவியன்னோன்கோயிலைவலஞ்செய்வீரே. (௩௦)

வேறு.

செய்வானுஞ்செய்விப்பவனுஞ்செயும்பொருளும்
பைவாளரவப்பணிதரித்தசொக்கேநீ
யுய்வாரஃதறிவாருன்னருளென்றுன்னியவர்
வைவாரைநோவாமதிப்பாரைவாழ்த்தாரே. (௩௧)

வாழ்வார்க்கியற்கைமதுரேசாகோயில்வலஞ்
சூழ்வார்க்குத்தொண்டுசெயுந்துன்பமிலாப்பேர்வாழ்க்கை
வீழ்வார்க்கடையாளம்வீணரொடுங்கூடிவெறுங்
கூழ்வார்ப்பவர்தமக்குக்குற்றேவல்செய்வதுவே. (௩௨)

குற்றேவல்செய்பவரைக்கும்பிடேன்கோயில்வலஞ்
சுற்றேன்மெழுகேன்சுடர்த்திரியுந்தூண்டுகிலேன்
கற்றேனுமல்லேன்கடம்பவனச்சொக்கேநான்
மற்றேதினியுரைக்கேன்வன்கூற்றுக்கென்கூற்றே. (௩௩)

கூற்றுக்கோல்கோடான்கொடியவனென்றென்னையனல்
ஆற்றுக்கோகீழ்ப்படுத்தியணுத்தல்செய்யாத
சேற்றுக்கோவீழ்த்தத்திரிகின்றான்வீழாமல்
ஊற்றுக்கோல்சொக்கேயுனதருளென்றுன்னேனே. (௩௪)

---

(௨௯) அறந்துறந்தவர்-தருமவிரோதிகள். (௩௦) இதம் - நன்மை. அணங்கு-தெய்வப்பெண்.

(௩௧) பை-படம். வைதல் - இகழ்தல். (௩௨) வீழ்வார் என்றது-நரகத்திலழுந்துவோரை. (௩௩) கூற்று-யமன். என்கூற்று-என்சொல். (௩௪) கோல்கோடான்-நீதிதவறான். கோல் - நடுநிலை. ஊன்றுகோலென்பது-ஊற்றுக்கோலென வலிந்துநின்றது.

உன்னார்பிறப்பருடையாய்கயற்கணமு
தன்னாளுநீயுமகலாதவீற்றிருப்புந்
தென்னாலவாயுந்திருமதிலுங்கோபுரமும்
பொன்னாலயச்சிறப்பும்பொற்கமலவாவியுமே. (௫௫)

வாவியாகூடனமணிகண்டத்தானையின்னே
சேவியாநாட்குறித்துச்சேவிப்போமென்பதென்னே
ஆவியாபோம்போதவரைமறித்தாணையிட்டுக்
கூவியாமீட்பாகுடிபோனவீட்டையே. (௫௬)

வீடுகட்டிமாடுகட்டிமெய்யிறுகக்கட்டுமவினைப்
பூடுகட்டிவிட்டுப்புறப்படமாட்டாதுலண்டு
கூடுகட்டியாங்கேயெனகோட்டைகட்டினேன்கடப்பங்
காடுகட்டியாளுமுக்கட்கட்டித்திரவியமே. (௫௭)

கட்டுக்கிடையாமென்கன்மவித்தினிலேகுருத்து
விட்டுப்படருமிந்தவேலிகட்டாவேளாண்மை
தட்டுப்படாதாயத்தலையானடப்பதென்று
மட்டுப்படுமோமதுரைச்சிவக்கொழுந்தே. (௫௮)

கொழுந்துமதியணியுங்கூடலிலெங்கோவே
யழுந்துருளுமபோதெனினுமுள்ளூவகையுள்ளூறச்
செழுந்துளவநாறுந்திருவடிக்கீழ்நெஞ்சம்
அழுந்துவதொன்றலலாலமருலகுமவேண்டேனே. (௫௯)

வேண்டாரபுரமெரியவில்வளைத்தசேவகனே
தூண்டாமணிவிளக்கேசொக்கப்பெருமானே

(௫௫) உன்னார் - நினையாதவர். (௫௬) வாவி - நடைக்கிணறு. ஆவியார் - பிராணனை. இது. "உயர்திணைமீறுபோ லஃறிணைவருத லும அஃறிணைமீறுபோ லுயர்திணைவருதலும், மருகல்விதியெனவ றைந்தனர் புலவரென்னுஞ் சூத்திரத்தால் ஆர் என்னும் உயர்தி ணைப்பலர்பால் விகுதிபெற்றது. குடிபோன வீடென்றது - உயிர்நீ ங்கியஉடலை.

(௫௭) பூட்டு என்றது - பூடென நின்றது. இடைக்குறை உல ண்டுகூடுகட்டியாங்கு என்றது - உலண்டாகிய கோற்புழுவானது அச்சமின்றி வசிக்கவெண்ணி வெளியிடஞ் சிறிதுமின்றிக் கட்டிய கூண்டுக்குளகப்பட்டிறந்தலை. கோட்டை என்றது - தேகத்தை.

(௫௮) கட்டு - பந்தம் கன்மம்-காமியவினை. குருத்து - முளை. வேலி - வரம்பு. வேளாண்மை என்றது - பிறவியை.

(௫௯) செழுந்துளவநாறுந் திருவடி என்றது - எண்ணிறந்தவி ஷ்ணுக்கள் வணங்குந்தோறும் அவர்களணிந்த துளவமாலையின் ம ணந்தோயப்பெற்ற வடிகளாதலின். (௬0) வேண்டார்-பகைவர். பு ரம்-திரிபுரம். அடிச்சேரி - திருவடியைச்சேர்ந்தவன்.

ஆண்டார்பெருமையடிச்சேரிக்காகாதோ
நீண்டாவினையேன்சிறுமையென்றுதீர்ப்பாயே. (௪௰)

வேறு.

பாயிருக்கத்தரைகிடத்தும் வினையின்பான்மை பழமிருக்கக் காயுதிர்க்கும்பழுத்திடாத, காயிருக்கப்பழமுதிர்க்கு மெனவொணாத கழிமடனுமபிணியுஙகலியுநீக்காய், சேயிருக்குஙகொன்றையணிசொக்கேமிக்க திலகநுதற்கயற்கணெணுமுலகமீன்ற, தாயிருக்கநீயிருக்கத்துணையிலார்போற் றளர்ந்திருக்கநீதியுணடோ சரணபுக்கேனே. (௪௧)

சரணமலர்கணடிறைஞ்சு மெதிகள்யோகர் தவமுனிவர்முதலோர்க்குச்சகளமாகி, அரணமலிதமிழ்க்கூடலாலவாயிலம்மையொடுமூலலிஙகததமர்ந்தகோவே, கரணமறியாதுயிருமறியாதென்று கடவுளருட்கணகாட்டக் காணகின்றோர்க்கு, மரணமுதல்வன்பிணிகள்வரவொட்டாதவயிததியனீயுனதருளேமருந்துதானே. (௪௨)

தான்விளககுஙகருஞ்சேறறைக்கழுவிநீக்குந் தணபுனல்போலிருவினைக்குந் தனுவாய்நின்ற. ஊன்விளக்கு மொழிககுமெனுமுறையாலிந்த வுடலிருந்தன்றேவுறுதிபயககவேணடுமெ நான்விளக்குமிதன்றொழிலுக் கெனையுஙகாட்டி நடததுவிககுமதிகாரிநானன்றேசெந், தேன்விளக்குஙகடமபவனநாதாதெயவத திருவாலவாயமர்ந்ததேவதேவே. (௪௩)

தேவியரைத்திருக்கழுததிலமரர்பூட்டுந் திருநாணமஙகலநிலையிற்றிரியாவணணம. மேவியமைக கடலவிடததை மிடறறேவைததுவிரிஞ்சன்மாலாதியந்த விணணோர்ககெலலாம, ஆவியுறசெய்தருளென்னப்பாகூட லாலவாயருமருநதேயடியனேனைப். பாவியெனத்திருவுளத்தி லடைததன்றேயென் பழவினையைத தீர்ததருட்கணபார்க்கிலாயே. (௪௪)

பாரறியு மறிவினுமிப்பாரமேனின்ற பசுஞானததாலு மெட்டிப்பார்க்கொணாத, பேரறிவேசிறறறிவேற்கிருளைநீக்கும் பேரொளி

(௪௧) மடன் - அறியாமை. கலி - துன்பம். சே-இடபம். அல்லது பசுமைநிறம். சரண - அடைக்கலம.

(௪௨) எதிகள் - முற்றததுறந்தவர். சகளம் - உருவத்திருக்கோலம். அரணம்-காவல். கரணம் என்றது - பாசவறிவினை.

(௪௩) தனுவாய் - இருப்பிடமாய். ஊன் என்றது - உடலையுணர்த்திநின்றது. உறுதி - முத்திசாதனம்.

(௪௪) மை-கருமை. மிடறு-கணடம். விரிஞ்சன்-பிரமன்.

யேயங்கயற்கண்பிரியாதரனே,யாரறிவார்தமிழருமையென்கின்றே னென்னறிவினமன்றே வுன்மதுரைமூதூர், பாரறியுநெருப்பறியும றிவுணடாக்கி நீயறிவித்தாலறியுகிலமுந்தானே. (சஙு)

நிலத்தூடுநிலத்தினுயிர்ப்பயிர்களூடு நெடுவிறகிற்றீயூடுமபொ லின்பத, நிலததூடுதயிலமெனவுறைவாயிந்தச சீவன்முத்திபுரமெ ன்னுந்துவாதசாந்தத், தலததூடுனதிருவருளென் னிடத்தேதைத் தூத்தருவாகிப்புதலாகித் தரியென்றாலும். மலத்தூடுபுழுவடிவாய்ப் பிறவென்றாலு மறிததுமொழியேன்செனன மனக்கொள்வேனே.

கொள்ளிவட்டமகறஙகுதிரை சகடககாலவெண குறுந்தொடி யார்தயிர்மதது நெடுநாளூஞ்சல், எள்ளிவிட்டதொழிற்பிறவித்த ண்டல்போக்கி யிறைவாமகுசமன்குடிகாளின்றுநீர்தாங், தெள்ளியி ட்டவெளளைநிலாததெளித்தல்போலுந் திருவாலவாயிறைவன் திரு வெணணீற்றை. அள்ளியிட்டாறபுளளிபிட்டகணககுமாற்றி யமரு லகிற்கணக்கனெழுத்தழிக்கலாமே (சஎ)

அழித்தபடிபடைகது விளையாடுவானையாலவாயானையடலரிமா னேற்றைக, கிழித்தவதளுடுதுவள்ளிமன்று ளாடுங்கேடிலியை ம தொழுதிருக்ககிடைததமேலோர். பழிததலும்வாழ்த்தலுமெறி வாட்படையுஞ்சாந்தும் பாதிரப்பாலடிசிலுங்கை வார்த்தகூழும், மழிததலுநீட்டலுந்தமர்சூழ்வளமைநாடும் வறுங்காடுமொருபடிததா ய்மதிப்பாராமே. (சஅ)

(சஙு) பாரறியுமறிவு-பாசஞானம. பசுஞானம்-ஆதமஞானம். இருள - ஆணவமலம. (சகூ) அடுதல் - காய்சசுதல நிலம்-எள். சீ வனமுததிபுரம எனறது-யான, எனது என்னும் விகற்பதாற் ப சுகரணமாய்ப்பயிலாது சிவகரணமாய் உடையானுடைமைப்பொ ருளுமாய்த்தன் செயலற்றுச சாககிரததே யதீததததைப்புரிந்து நிற் குந்தன்மையைத் தன்னில வசிப்பவாககருளுந் தலமாதலின். துவா தசாந்ததம எனறது-பிரமரந்திரததுககுமேல உனமனி சத்திக் கதீதமாய விளஙகும நிராமயஸ்தானமாதலின.

(சஎ) கொளளிவட்டம்-கொளளிககட்டையைச் சுழற்றுவதா லுணடாகும் வட்டவடிவம் கறஙகு - காற்றாடி. திரை-அலை. சகட க்கால-சககரம். குருந்தொடியார்-சிறியவளையணிந்த கரததையுடை யமகளிர். இது அன்மொழித்தொகை. எள்ளல்-இகழ்தல். போக்கி- செலுதுதி இறை - உயிராகிய (கப்பம்.) புள்ளியிடல்-எழுதல். க ணக்கன்என்றது - பிரமனை; அவனுக்கு லிபிமான் என்பதோர்நாம் மாதலின். (சஅ) அரிமான் என்றது நரசிங்கத்தை. அதள்-தோல். வெள்ளிமன்று-இரசிதசபை. கேடிலி-நித்தியன்.

மதியிலேனிதுவரையும்வரையாதீட்டும் வன்பாவச்சரக்கனைத்துமனவாக்காயப், பொறியிலேகொடுதிரிந்தும்பழுதுபோகாப்பொழுதுபோகாதுசிலபுசித்தேனெங்குந, கதியிலேபழவடியார்தம்மைக்கூட்டுங கயற்கணுமைகலந்துறையுங்கடவுள்கூடற், பதியிலேபுகுந்தளவில்வறிதேதீய பழஞ்சரக்கும்புதுச்சரக்கும்பணியற்றேனே.()

பணிவிடைசெய்பவர்க்கருள்கூர்பரனேசெங்கைப் பசுங்கிளியுந்தவளநகைப்பவளவாயுந், தணிவிடையும்பணைமுலையுமுடையாள்பங்கிற் சங்கரனேதென்கூடற்சயம்புவேகேள, அணிவிடயம்பொறிகலங்கியைம்மேலூர்ந்து மனறையில்விணணப்பமின்றே யடியிட்டேனுன், மணிவிடையின்மணியோசைமறலியூர்தி மணிநாவையடக்கும்வகைவருதிநீயே. (௬௦)

வே று.

நீயும்பசுபதியாகுஞ்சிவமயகினபாலனுதினமன்பான, தாயுந்திருவருளுகளந்தருமொருசகளமபொலிவதுதனைநாடேன், வாயுணடுரைசெயமனமுண்டுருகிடமயல கொண்டவரெனமருள்வேனோ, தேயும்பிறைநதிதோயுஞ்சடைபுனைதெனகூடலில்வருமெங்கோவே. ()

கோவேதமிழ்புனைதேவேவளமலிகூடற்பதிபொலிகுளிர்நீழற்
காவேயுயரியமலேயேயருணிறைகடலேபிமையவரடலேறே
நீவேறுயிர்களுமூவேறியல்பெனநின்றாய்விதிமுறைநில்லாவென
நாவேமுதலியகரணங்களுமுனைநன்றாய்வழிபடநல்காயே (௬௨)

நல்குஞ்சுழுமுனையிடைபிங்கலையெனுநாடித்திரியமதைநாடாமே
மல்குங்கனலியில்வளிசென்றுருகியமதிவெணகலைபமுதயிலாமே

(௫௯) வரையாது-நீககாது மனவாககாயப்பொறி என்றது-மனோவாக்குக் காயங்களாகிய பைகளை. பழஞ்சரக்கு என்றது-பிராரத்தவினையை. புதுச்சரக்கு என்றது - ஆகாமிய வினையை பணி-தொழில். (௬௦) தணிவிடை-தணிவுஇடை—நுடங்கிய இடை விடயம்-ஐம்புலன்கள். பொறி-பஞ்சேந்திரியம். ஐ-சிலேட்டுமம் அடியிட்டேன்-திருவடிக கறிவித்தேன். மறலியூர்தி-யமன் வாகனமாகிய கடா. (௬௧) திருவருள்-அருட்சத்தி. உகளம்-இரணடு.

(௬௨) கா-சோலை. உயிர்கள்மூவேறு என்றது-பிரளயாகலர், விஞ்ஞானகலர், சகலர்என்னும் மூவகை ஆன்மாக்களை. கரணங்கள்-உறுப்புகள்.

(௬௩) இடை-இடைகலை. திரியம்-மூன்று. கனலி - மூலாக்கினி. வளி-பிராணவாயு. கனலியில்என்பதில்-மூன்றனுருபுநிற்கவேண்டியவிடத்து எழனுருபுநிற்றல் உருபுமயக்கம். கலையமுது என்றது-சந்திரமணடலத்திலெழும் சிவானந்தவமுதை. அவம்-வீண.

பல்குந்திருவருள்விழிகொண்டுனைதிருபதபஙகயமலர்பாராமே
யல்கும்பொழுதவம்விடுவேனருள்புரியாயேமதுரையிலையாவே. ()

ஐயப்படுபொருளையப்படுமவரறியத்தகும்வகையறிவித்தே
குய்யப்பிறவியைவிடுவித்தருள்புரிகூடற்பதிவருமுமைபாகா
பையத்திருவருள்செய்யப்பெறிலதிபாவப்பிணிதணிபான்மைத்தே,
யுய்யப்புகலிடமினிவேறிலையெனையுடையாயுறுவினைதுடையாயே.

துடையா விழைபுரை யிடையா லிடைபுனை துகிலால் வனி தையர் நகிலான்மைப், படையான மடவன நடையா லினியிடர் ப டவேகிலமிசை கடவேனே, விடையார் பிறையணி சடையார் மது ரையில் வினையேன்வழிபட விலையோலை, யுடையா ரடியரொ டெ னையாள பவரென துள்ளேயுறைபவா தள்ளாரே.

தளருண்டவரொடுள்ளுண்டறிவழிதமியறகுறுகதிதருவாரை
தெள்ளுநதமிழுயர்மதுராபுரிவருதிரிசூலப்படையுடையானை
யுள்ளுபபுறமுமொரொளியெனவுணர்பவருணசதவிபரமானந்தக்
கள்ளுண்டிருகுவருணராநமனவலைகட்டுண்டுழலுவர்கருவூடே. ()

கருவி களாகதொரு விகிர்தி பிறந்திரு கால்கை குறைந்திரு கணபஞ்சிட் டிருவினை யின்பய னெனவுயா கொம்பிலி சைக்தகு டமபை தனித்தொழியக், குருவிபறந்தென வுயிர்செலு மன்றிகல் கொடியநமன்றமா கொடுபோமுன், வருவிகணஙகளையடிகளைநம்பி னன் மறையோய மதுரையி லிறையோயே. (ருஎ)

இறைவர் பாமபரா மதுரை புகந்தவ ரிருகரை வெண்டிரை பொருவையைக. துறைவரசஞ்சலர் நிமலர்நிரஞ்சனாசொக்கர்பத

(ருச) குய்யப்பிறவி - யோனிசமபவம்.

(ருரு) நகில் - முலை. மைப்படை - மைதீட்டிய கண்களாகிய அம்பு. விலையோலை - முறிசசீட்டு.

(ருசு) ஒளி என்றது - சடவொளிக் காதாரமாகிய சிவவொளி யை. ஊனம-குற்றம கரு எனறது-பிறவியை.

(ருஎ) கருவி-தத்துவஙகள. விகிர்தி-விகாரம் அல்லது முடிவு. குடம்பை தனிதொழியக் குருவி பறந்தென என்றதை- "குடம் பைதனித் தொழியப் புட்பறந்தாஙகே-உடம்பொ டுயிருடைநட்பு" என்பதனுலுணர்க. நமன் தமர்-யமபடாள். கணங்கள் - சிவகணங் கள் (ருஅ) பரம்பரர்-மேலானபரமர். அசஞ்சலர் - சஞ்சலமில்லா தவர். நிமலர்-மலரகிதர். நிரஞ்சனர்-களங்கமற்றவர். உறை என்ற து - அதர்வணவேதங கூறும் அதிஷ்டான பட்சம், ஆவேசபட்ச மென்னு மிரணடனுள் ஆவேசபட்சத்தை. மந்திரம் - காருடமந்தி ரம். நஞ்சு - விஷம்.

த்துணை துதிசெய்தாற், பிறைநுதல்வஞ்சிய ரனுபவமுண்டு பிழைப்பினு மஃகது பிழையன்றே, உறையொடு மந்திர முடையவர் நஞ்சென லொழிவது கண்டன முலகூடே. (ருஅ)

உலகமடக்கொடி மஙகலநாணென வோலைக் குழைபொரு நயனமெனத், திலகமெனப்பொலி கூடலினுண்டொரு மாமணிசெப்புமதோ, பலகலைகற்றவர் தாமறியாதொரு பசசைபழுத்த புரத்தோடே, இலகொளிவிட்டொரு கோடிதிவாகர ரென்ன விளஙகியிருப்பதுவே. (ருகூ)

இருவரு மன்றுவெ ளெகினமும் வன்ஞெழி லேனமு மாகியுமெய்தாத. திருவடி யும்புரி சடைமுடி யுங்கொடு தெனகூடலில்வரு சிவனேகேள. ஒருவரும் வந்துனை யறிகில ரென்கினு முடல்பொருவேணடிரை யுலகெல்லாம், வெருவரு மன்பர்கள் வழிபடுபெண்பினில் வெளிபட ரினநனை யொளியாயே (சுo)

வேறு.

ஒளிமணிச சுடிகை யணைகொள் பாறகடலு மூற்றிருந் திளநறு வொழுகு, நளினமஂண டபமுங கறபகநாடு நாடரும பொருளென நாடேன், தெளிதமிழ்க்கூட லாலவா யமர்ந்ததெயவமே புகலெனச்சோநத, எளியனே னுனதின் னருளையே பொருளென் றென்னுளே யெழுதிவைத தனனே. (சுக)

எழுநதி யடைத்திங கிருங்ல மிருத்திட் டென்பெலாம் வெள்ளெனத தெரியக, கழுவினுங கழுவாத தகைத்தலா லகததிற களஙக விட் டொழியுமோ கருதீர், முழுமதிற் கூடற் சொக்காபொற்

(ருகூ) உலகமடகொடி-பூமிதவி பசசைபழுததபுரமெனறது-உமாதேவியாரையிடதுபாகத்திலுடைய வடிவினை. திவாகரர்-சூரியர்; பகலைசசெய்பவர் என்பதுபொருள்.

(சுo) இருவர் — பிரமவிஷ்ணுக்கள். எகினம்-அன்னம். ஏனம்-பன்றி.

(சுக) பாற்கடல், நளினமணடபம், கற்பகநாடு இவைகளை நாடேன் என்றவற்றிற்கு விஷ்ணு, பிரமன், இந்திரன் முதலியோரது வாழ்வையும் விரும்பேனென்பது பொருள்.

(சுஉ) எழுநதி - கஙகைமுதலிய எழு புண்ணியநதிகள். மிருத்து என்றது-மலையருகு, ஆற்றஙகரை, புணணியபூமி, பிரமவிருட்சத்தினடி, தருப்பையினடிமுதலிய சுத்தஸ்தானத்திலே எட்டஙகுலவளவின்கீழே அஸ்திரமந்திரத்தினுல் எடுத்தமண்ணினை. முண்டகம்-தாமரை. அமலர்-பரிசுததர்.

சரணமுண்டகங் கணடகண வழியே. யமுதமுதுருகு மானந்தவெள்ளத் தாடினே ரமலராகுவரே. (கூஉ)

ஆகமப்பொருளே யாரணத்தெளிவே யாலவாய்ச் சூலவேலரசே, நாகணைக்கணையா யுனதருளன்றோ நாரையைக் கதியிலுய்த்ததுவுஞ், சூகரக்குழவிக் கன்னையாய்முலைப்பால் சுரந்தளித்தது முபதேசமு, காகம்விட்டிரியச் சிறைபுடைத்தலைக்குங் கரிகுருவிக்கும் வைத்ததுமே. (கூ௩)

வைத்ததெதன் னிடத்தோர வைப்புள ததனை மதுரையிற்கணடனன்மாதோ. கைத்தலத் திலங்கு முத்தலை வேற்றுக் கயலவிழிக் கரும்பொரு பாற்றுப், பைததலைப் பூட்டுப் பணைத்தவெண் டோட்டெடன் பாட்டினுக கிரங்குபூந தாட்டு. மூத்தரை யளந்த விடையுயாகொடித்து மூன்றுகட் டிளம்பிறை முடிததே. (கூ௪)

முடித்தலை யிமையோர வடித்தமிழ்க்கூடன் முதல்வர் பொன்னடித்தலந் திறைஞ்சப், படித்தலத்தடைய நெருககலுந் திருக்கண பார்த்திட நந்திசென ற டித்த, தொடித்தலைப் பிரம்பு கமழ்வன கமலத் தொடையலுஞ் சுருமபுறுதரும்பு. பிடித்தலா துளவுங கற்பகம்பூத்த பெருவிரைக் குழங்கன்மாலையுமே (கூ௫)

மாலையம் பொழுது மாலைகண டரவினவடிவெனமயஙகுவோன்மயக்காய், வேலையம புவனமாயவாழ் வினைத்துமெய்யெனவினையனேன் மெலிகோ, காலையம புயம்போன் முகத்தெரளிர கயற்கட் கரும்பொடு மதுரைமூதூரில், ஆலபங குடிகொ ளமுதவா ரிதியே யாரணங கடநதபூ ரணனே. (கூகூ)

பூரணமுரியாமதியமேபிறையைப்புரையுமீராயிரமருப்பு
வாரணமிசையூாமாலக்கமலையேமதுரையம்பதியில்வாழ்வரதா

(கூ௩) ஆரணம - வேத வுறுப்புககளிலொன்று. நாகணைக்கணை என்றது - விஷ்ணுவாகிய பாணத்தை. சூகரம் - பன்றி.

(கூ௪) வைப்பு - நிட்சேபம. வேற்று, பாற்று, தோட்டு, தாட்டு, கொடித்து, கட்டு, முடித்து என்பன குறிப்புவினை முற்றுகள். கயல்விழிக் கரும்பு என்றது - அங்கயற்கண்ணியை. பை — படம். மூத்தரையளந்தவிடை-மூன்றுலகத்தையும் மூவடியாலளந்த திருமாலாகியவிடபம். (கூ௫) படித்தலம் - ஒருபொருட் கிளவிகள்; பூமி. தொடித்தலைப்பிரம்பு-பூண்கட்டிய பிரம்பு.

(கூகூ) மாலைகண்டு-பூமாலையைக்கண்டு. (கூ௭) பூரணம்-நிறைவு. ஈராயிரமருப்பு வாரணம்-இரண்டாயிரங்கொம்புகளையுடைய ஐராவணம். வரதன்-வரத்தைக்கொடுப்பவன். தீட்டு-எழுத்து.

காரணமூலகுக்குதவுநின்னடியார்கையெழுத்திட்டதீட்டன்றே
நாரணன்முதலோர்தோரணமசைத்துநகரெலாமுறைநடத்துவதே.

நடம்புரிமதுரைநம்பநீசிலர்க்குநல்கியஞானநறபயனுங,குடம்பு
ரைசெருத்தலா ணினம்பரந்துகொண் டிமெண்டுதீம்புனல்போல்,ம
டம்படுசிலர்க்குத்தீவினைப்பயனும் வாளராப்பருகு பானியம்போல்,
கடம்பமா வனத்தா யினையவா வினையேன கடவுளை நோவதென்
கருத்தே. (௬௮)

கருத்தனேபாச விருத்தனேதுரியங் கடந்துநின்றுலகெலாங்
கலந்த. ஒருத்தனேகயற்க ணொருத்தி பங்கினனே யுயரியவெள்ளி
மன்றுடு, நிருத்தனேயெனக்கெந் நேரமுமுதர நெருப்பவித்திருக்
கநேரமுங்கண, பொருந்தநேரமுநோய் வருந்தநேரமுமேற் புகழ்ந்
துனைத் தொழுவதெப்பொழுதே (௬௯)

பொழுதறிந்தேத்து முழுவலன்புடையோா புந்தியங்கோயில்
வீற்றிருப்போன், முழுதொருங்குணர்ந்தோ னகண்டிதனகம்பன்
முத்தமிழ்மதுரைவாழ் முதல்வன். எழுதருங்கடவு ளனைத்தையுங்
காட்டி யெவரறினுந் தோய்வதொன் றில்லான, பழுதகன் றடுத்த
துணர்ந்துவெண்படிகம பதிபாயாதவாறெனவே. (௭௦)

வேறு

எனக்குன்சேவையைநல்கிடவென்மனம்
உனக்கிடுந்திறையுன்வசங்கைவிடேல்
கனகரும்வஞ்சமுங்கள்ளமுமுள்ளவன்
மனக்குறும்பெறிவாய்மதுரேசனே. (௭௧)

மதுரையாளும்வழுதிகலிகலனைக
குதிரையாககொடுவந்தகொறறவா
அதிருநான்மறையந்தணனேயுனக்
கெதிரிலாயெனகென்னிரங்காததே (௭௨)

இரங்குநீயினியென்னுடைச்சுற்றமுன்
பரங்கள்கூடற்பழியஞ்சியப்பனே
வரங்கண்மூன்றுளவாக்குனைவாழ்த்தவென்
கரங்கள்கூப்பிடக்கட்புலன்காணவே. (௭௩)

(௬௮) செருத்தல்-மடி பானியம்-பாறசோறு. துரியம்-ஓரவ
ஸ்தை. கண்பொருத்தல் - நித்திரைசெய்தல்

(௭௦) உழுவலன்பு-சிறந்த அன்பு. அகண்டிதன்-எங்கும் நிறை
ந்தவன். அகம்பன்-அசைக்கப்படாதவன். எழுதருங்கடவுள்-இன்
னதன்மையனென் றெழுதிக் காட்டொணுத இறைவன். (௭௧) தி
றை-இறை. (௭௨) இகலன்-நரி. (௭௩) பரம்-வசம்.

காணவந்தகடம்பவனேசர்தாள்
பூணவந்ததுபுந்தியென்றுமெல்லமை
யாணவந்தொடுத்தகஞ்சுமிங்கஞ்சமே
நாணவந்தநமன்சினமாறுமே. (௭௪)

ஆறடைத்தவழுங்கியசொக்கரை
மாறெடுத்துவழுதியடித்தநாள்
ஊறுபட்டவுடம்புமகிழ்ந்திலையோ
வேறினித்தெய்வமென்கின்றவீணரே (௭௫)

வீணணந்தவிரதமில்லாமலெண்
சாணளந்தசரீரத்தளாவரோ
சேணளந்தவெண்டிங்களைச்சேமமார்ந்த
தாணளந்தமதுரையிற்சோதியே. (௭௬)

சோதிவெண்பிறைசூடியகூடலான்
ஆதியந்தமிலானெழுத்தஞ்சுடன்
பூதிகண்டிகையைப்பொருட்கொண்டிடாச்
சாதியன்றியுண்டோபுலைச்சாதியே. (௭௭)

சாதிக்கின்றசமாதிவிட்டப்புறம்
போதிக்கின்றபொருளையெங்ஙனேயெனப்
பேதிக்கின்றனைபேதைநெஞ்சேயினிச்
சோதிக்கின்றதெனசொக்கரிருக்கவே. (௭௮)

சொக்கருண்டுதுணையென்றிராயவா
பக்கமன்புபழுத்ததென்றோகிலாய
மக்களென்றுமமனையென்றும்வாழ்வென்றும்
ஒக்கலென்றுமுருகுமெனனெஞ்சமே (௭௯)

நெஞ்சமாலயநெல்லிருநாழிநங்
தஞ்சமானதமிழ்ச்சொக்கர்தங்கொடை
கஞ்சமாதுகயற்கட்பிராட்டிக்கு
மஞ்சமார்புமணவறைவாமமே (௮௰)

---

(௭௫) மாறு - பிரம்பு (௭௬) வீணணந்தவிரதம் இல்லாமல் என்றது-சாமானிய தேவர்களை முன்னிட்டுச் செய்யும் விரதங்களி லல்லாமல்; எனவே சிவவிரதங்களில என்பதை விளக்குகின்றது.

(௭௮) சமாதி கட்டி இறக்கும்நிலை அப்புறம்போதிக்கின்ற பொருள்-கட்டற்றுத் தானதுவாயிருக்குமநிலை (௭௯) ஒக்கல்-சுற்றம்.

(௮௰) கஞ்சமாது என்றது-பொற்றாமரைதீர்த்தத்தெழுந்த தடாதகையை. இச்செய்யுளை கயற்கட் பிராட்டிக்கு தமிழ்ச்சொக்கர். நெஞ்சம் ஆலயம், மார்பு மஞ்சம், மணவறை-வாமம். கொடை-இரு நாழிநெல். எனக் கூட்டுக

வேறு.

வாமாவுயர்நரவாகனமதமாவொடுதிண்டேர்
தாமாமவைகொடுவேந்திவைதாமென்பவர்தம்போற்
போமாகமுநாமென்றுரைபொய்யேயினிமெய்யே
ஆமாறருண்மதுராபுரியணிமால்விடையானே. (௯௧)

ஆனென்பதுதருமைந்தையுமாடும்பெருமானை
வானென்பதுமுதலாகியமதுரேசனைவாழ்த்தி
யானென்பதுமெனதென்பதுமிபமுண்டவிளாநேர்
தானென்பதுகுறியானதுதவமென்பதுமவமே (௯௨)

அவமேபொழுதொழியாதினியழியாநிலைவரவும்
பவமேமுதல்வினைநீடியபாசத்தளைவிடவும்
உவமேயமுமுவமானமுமொன்றாகியமதுரைச
சிவமேயருள்செயுநீயொருசெயலற்றிருமனமே. (௯௩)

மனவூசலிலுழல்வேனையுமதுராபுரியீசன்
நனவூடொருபொருளாயிருநயனங்களுநின்றுன்
கனவூடுமெனினைவூடுகலந்தானெளிலிதனமே
வினவூகியமுளதோகொடுவினைசூழ்வதுமிலையே. (௯௪)

இலையென்றுரைமனவஞ்சகரிடமனபொடுசெலுமா
புலையன்றவாபுகலும்பொருளபொருளொன்றறிவேனோ
கலையென்றிலகருகொண்டிருள்கடிகின்றவெணிலவே
மலையென்பதுசிலைகொண்டருளமதுராபுரியரனே (௯௫)

அரவம்புலிபணியும்பதமருளுஞ்சடையுடையாய
குரவங்கமழ்குழல்பங்கமாகூடறபெருமானே
பரவஞ்சியாகமனங்கொலைபழிவஞ்சமொருருவாய
வரவாந்தவென்வினைதீரவரந்தந்தருளினியே. (௯௬)

(௯௧) வாவும் என்பது - வாமனைநின்றது இடைக்குறை; தாவும் என்பதுபொருள். மா - குதிரை நரவாகனம்-தண்டிகை மதமா - யானை. இவைதாம் என்பவர் - இவற்றைததமது என்று கருதுவோர். ஆகம் - உடல். (௯௨) ஆனைந்து - பஞ்சகௌவியம்வான் என்பது முதலாகிய என்றது பஞ்சபூதங்களை. யான்என்பது - அகங்காரம். எனதென்பது-மமகாரம் இபம்-யானை. (௯௩) அவம-வீண். அழியாநிலை-முத்தி. தளை-விலங்கு. (௯௪ நனவு-சாக்கிரம். கனவு-சொப்பனம் ஊதியம்-இலாபம். (௯௫) தவர்-சிவஞானிகள். மலை-மேருமலை. (௯௬ அரவம்புலி என்றது - பதஞ்சலி வியாக்கிரபாதர்களை. குரவம் - குராமலர். குரவங்கமழ்குழல் என்றது-அங்கயற்கண்ணம்மையை. கமனம்-கலவி. தெறுசுடர்-வருத்தும்சூரியன். கடையனல் - ஊழித்தீ.

இனிக்குந்தமிழ்மதுரேசனையிருபோதினுநினைவீர்
பனிக்குந்திரைகடற்கும்யமபடர்க்குந்தெறுசுடர்க்குந்
தொனிக்கும்புயலிடிக்கும்புவிதொலைக்குங்கடையனற்குந்
தனிக்குந்தனிவழிக்கும்பிணிதனக்குந்தளரீரே. (அஎ)

தளவத்திருநகைபங்கினர்தக்கோர்பணிசொக்கர்
துளவைப்பொதியிருசேவடிதுதியாரருள்பதியார்
களவைப்புரிநயனத்தியர்கலவித்தொழில்பொருளின்
அளவைக்களவெனவிறபவரழகைப்புகழ்வாரே. (அஅ)

புகழுந்தமிழ்மதுரேசர்பொலன்சேவடிபணியத்
திகழுங்கடலவையந்தொழுதெய்வந்தனைநிகர்வார்
நிகழுங்குலமிலராயினுநிலைகோடினரெனினும்
இகழுந்தொழிலினராயினுமெவராயினுமவரே. (அகூ)

ஏகத்திருவுருவத்தினனெங்கோனுமைபங்கன்
பாகத்தமிழ்பகரும்பசுபதிமேவியகோயில்
பூகக்குலைமேகத்திரள்பொரவிண்டபசுந்தேன்
மாகப்பெருநதிபோலவருமதுரைத்திருநகரே. (கூ0)

வேறு

நகைகொண்டதுட்டர்புரமன்றுசுட்டநடனேசர்நாதமுடியோர்
பகைகொண்டசித்தசனைவென்றசொக்கர்பவளம்பழுத்தசடையார்
முகைகொண்டவட்டமுலையங்கயற்கண்முதற்றானகேள்வரொருநால்
வகைகொண்டிருக்குமறைநம்பாபெற்றிவறியேனைநாளுநெறியே. ()

நெறிநின்றடங்கிநிலையானஞானநேயத்தழுந்தவருநாள்
அறிவென்றறிந்தமதுரேசரம்மையாராயவல்லருளரோ
பொறியெங்குமுந்துபுலனுங்கடந்துபுவியுங்கடந்துபுவிமேற்
குறியுங்கடந்துகுணமுங்கடந்துகுறியாதுநின்றகுறியே. (கூஉ)

ஏழைக்குகந்தபாகத்துநண்பரிளநீர்சுமந்தகுலைசூழ்
தாழைப்பொதும்பாமதுரைக்குளாடுசரணாரவிந்தநினைவார்
பேழைத்தனங்களைமூடித்திறந்துபெருமைத்தனங்கள்சிறிதாம்
வாழைக்குறங்கினமாழைக்கருங்கணமடவார்தமாயமிலரே. (கூங)

(அஅ) தளவம்-முல்லை. களவு வஞ்சம். பொருளின் அளவைக் களவெனவிறபவரெனபது-வாங்கும்பொருளளவுக்குத்தக்குந்நலம் காட்டுவோராதலின். (அகூ) நிலைகோடினா-அசத்தியவாதிகள்.

(கூ0) ஏகத்திருவுருவம் என்றது-விராட்டுருவத்தை. தமிழ்பகரும்பசுபதிஎன்றது-தமிழ்மொழியைத்தந்த சிவபெருமானை. பூகம்-கமுகமரம். மாகம்-ஆகாயம். (கூக) துட்டர்என்றது - திரிபுராதிகளை. நாதம்-நாதத்தத்துவம். சித்தசன் - மன்மதன்; சித்தத்திற்றோன்றுவோனென்பதுபொருள். பெற்றி-தன்மை. (கூஉ) ஞானநேயம் என்றது - காட்சிப்பொருள், காணும்பொருளகளை.

(கூங) தாழைப்பொதும்பர் - தென்னஞ்சோலை. பேழ் ஐதனங்கள் - பெருமைதங்கிய அழகியமுலைகள். மாழை-அழகு.

மாயாவிகாரிபூபாரமானமாபாவிமூடன்வறிஞோர்க்
கீயாதலோபிநோயாளனனவெளியேனுமுய்வதுளதோ
பாயாடைமூடுசமணக்குழும்பாபகைவாதுவென்றகனிவாய்ச்
சேயானவர்க்கொர்தாயாயளித்ததிருவாலவாயிலரசே. (௯௪)

திருவாலவாயர்திருநீலகண்டர்திருவாதவூரின்முனிவா
குருவாகிவந்தசிவஞானபோதர்குடியாகிவாழுமடியார்
உருவானமாயவடிவோடுகூடியுடைபாய்கழிப்பமுடைபாய்
கருவாசலூடுவருவார்களல்லர்காணதுபாவநதியே. (௯௫)

கதியேதுமின்றியுனைவந்தடைந்தகடன்ஞாலமீதுபிறரை
மதியேனைமூடுமிருளோததூரக்கில்வசமாயமறித்துவருமோ
துதியேதுமின்றிநீரிற்பிரித்ததொய்யிற்குழம்பதலவோ
நதியேடெதிர்ந்தபுகழ்மேவுகூடனகாவாழுஞானமுதலே. (௯௬)

முதலைகடொடுங்குசிறுமீனிகர்ப்பமுடியக்கிடந்துனடியேன் [நாள்
விதலைக்கிடங்கொள் பிணியாலொடுங்கு மெலிவைத்தவிர்ப்பதெது
மதலைப்பசும்பொன்மலர்வேணிநம்பர்மார்பிற்கரும்புவளர்பூங்
குதலைக்கரும்பினிடமேவிநின்றகூடற்பதிக்குளமுதே (௯௭)

தேடித்திரிந்துமகிலாகமங்கள்சிந்தித்துமன்புரியா
தாடித்திரிந்துமாடாதபாவையசையாதிருக்குமணிநா
நீடித்திரிந்தநிலைபெற்றிநிற்குநினைபோதிலன்றிமறைநூல்
பாடித்திரிந்துணமதுரேசதாள்களைப்பதியக்கிடப்பதரிதே. (௯௮)

அரியாசனத்தினடுவேகயற்கணருள்சேர்ந்துவரப்பெறுநொருபாற்
பிரியாதிருக்குமதுரேசர்பிதாபிறைவேணிமுத்தாபுகழைப்
புரியாதிருக்கினுயர்சீவன்முத்திபுரமேவுகற்கெளியதோ
முரியாதகற்பதருவானிடத்தர்முனிவோர்முதற்பிறருமே. (௯௯)

பிறவாததெய்வமிறவாதவாழ்வுபேரின்பவெள்ளமுனிவோர்
துறவாதஞானமுமைமாதுபாகர்சொக்கேசர்முக்கணமுதல்வா
நறவார்கடம்பவனநாதர்நீதிஞாலம்புரக்குமருளன்
மறவாதுதிங்கண்மும்மாரிபெய்யமலிகின்றமேகமவருமே. (௧௦௦)

மதுரைப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி

முற்றுப்பெற்றது.

---

(௯௪) சேய-ஆளுடையபிள்ளையார். (௯௫) முனிவர் - வாதவூரடிகள். முடை-நாற்றம் (௯௬) தொய்யிற்குழம்பு - கலவைச்சாந்து.

(௯௭) விதலை-துன்பம மதலை-கொன்றை. மார்பிற்கரும்புவளர்பூங்குதலைக்கரும்பு-மன்மதனுக்குரிய கருப்புவில் வடிவைச்சந்தனக்குழம்பாற்றீட்டிய அழகிய மதலைசசொலலையுடைய உமாதேவியார்.

(௯௯) அரியாசனம் - சிங்காதனம். கற்பதருவானிடத்தர் என்றது - இந்திரன்முதலிய தேவர்களை.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்

அருளிச்செய்த

திருவாலவாய்த்தேவாரம்.

பண் - புறநீர்மை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மங்கையர்க்கரசிவளவர்கோன்பாவைவரிவளைக்கைமடமானி
பங்கயச்செல்விபாண்டிமாதேவிபணிசெய்துநாடொறும்பரவப்
பொங்கழலுருவன்பூதநாயகனால்வேதமும்பொருள்களுமருளி
யங்கயற்கண்ணிதன்னொடுமமர்ந்தவாலவாயாவதுமிதுவே. (௧)

வெற்றவேயடியாரடிமிசைவீழும்விருப்பினன்வெள்ளைநீறணியுங்,
கொற்றவன்றனக்குமந்திரியாயகுலச்சிறைகுலாவிநின்றேத்து,மொ
ற்றைவெள்விடையனும்பரார்தலைவனுலகினிலியற்கையையொழித்
திட், டற்றவர்க்கற்றசிவனுறைகின்றவாலவாயாவதுமிதுவே. (௨)

செந்துவர்வாயாள்சேலனகண்ணாள்சிவன்றிருநீற்றினைவளர்க்கும்
பந்தணைவிரலாள்பாண்டிமாதேவிபணிசெய்யப்பாரிடைநிலவுஞ்
சந்தமார்தரளம்பாம்புநீர்மத்தந்தண்ணெருக்கம்மலர்வன்னி
யந்திவான்மதிசேர்சடைமுடியண்ணலாலவாயாவதுமிதுவே. (௩)

கணங்களாய்வரினுந்தமியராய்வரினுமடியவர்தங்களைக்கண்டாற்
குணங்கொடுபணியுங்குலச்சிறைகுலாவுங்கோபுரஞ்சூழ்மணிக்கோ
மணங்கமழ்கொன்றைவாளராமதியம்வன்னிவண்கூவிளமாலை[யின்
யணங்குவீற்றிருந்தசடைமுடியண்ணலாலவாயாவதுமிதுவே. (௪)

செய்யதாமரைமேலன்னமேயனையசேயிழைதிருநுதற்செல்வி
பையரவல்குற்பாண்டிமாதேவிநாடொறும்பணிந்தினிதேத்த
வெய்யவேற்சூலம்பாசமங்குசமான்விரிகதிர்மழுவுடன்றரித்த
வையனொருமையோடின்புறுகின்றவாலவாயாவதுமிதுவே. (௫)

நலமிலராகநலமதுண்டாகநாடவர்நாடறிகின்ற
குலமிலராகக்குலமதுண்டாகத்தவம்பணிகுலச்சிறைபரவுங்
கலைமலிகரத்தன்மூவிலைவேலன்கரியுரிமூடியகண்ட
னலைமலிபுனல்சேர்சடைமுடியண்ணலாலவாயாவதுமிதுவே. (௬)

முத்தின்றாழ்வடமுஞ்சந்தனக்குழம்புநீறுந்தன்மார்பினின்முயங்கப்
பத்தியார்கின்றபாண்டிமாதேவிபாங்கொடுபணிசெய்நின்ற

சுத்தமார்பளிங்கின்பெருமலையுடனேசுரர்மரகதமத்தாற்போ
லத்தனுருமையோடின்புறுகின்றவாலவாயாவதுமிதுவே. (எ)

காவணங்கியல்பாமஞ்செழுத்தோதிநல்லராய்நல்லியல்பாகுங
கோவணம்பூதிசாதனங்கண்டாற்றொழுதெழுகுலச்சிறைபோற்ற
வேவணங்கியல்பாமிராவணன்றிண்டோளிருபதுநெரிதரவூன்றி
யாவணங்கொண்டசடைமுடியண்ணலாலவாயாவதுமிதுவே. (அ)

மண்ணெலாநிகழமன்னனாய்மன்னுமணிமுடிசோழன்றன்மகளாம்
பண்ணினேர்மொழியாள்பாண்டிமாதேவிபாங்கினாற்பணிசெய்துப
விண்ணுளாரிருவர்கீழொடுமேலுமளப்பரிதாம்வகைநின்ற [ரவ
வண்ணலாருமையோடின்புறுகின்றவாலவாயாவதுமிதுவே. (௯)

தொண்டராயுள்ளார் திசைதிசைதோறுந் தொழுதுதன்குணத்தினைக்குலாவக், கண்டநாடோறு மின்புறுகின்ற குலச்சிறைகருதிநின்றேத்தக், குண்டராயுள்ளார் சாக்கியர்தங்கள் குறியினைநெறியிடைவாரா, வண்டநாயகன்றா னமர்ந்துவீற்றிருந்த வாலவாயாவதுமிதுவே. (௧௦)

பன்னலம்புணரும்பாண்டிமாதேவிகுலச்சிறையெனுமிவர்பணியு
மந்நலம்பெறுசீராலவாயீசன்றிருவடியாங்கவைபோற்றிக்
கன்னலம்பெரியகாழியுண்ஞானசம்பந்தன்செந்தமிழிவைகொண்
டின்னலம்பாடவல்லவரிமையோரேத்தவீற்றிருப்பவரினிதே. (௧௧)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவிருக்குக்குறள்.

பண் - குறிஞ்சி

திருச்சிற்றம்பலம்.

நீலமாமிடற்
றாலவாயிலான்
பாலதாயினார்
ஞாலமாள்வரே. (௧)

ஞாலமேழுமா
மாலவாயிலார்
சீலமேசொலீர்
காலன்வீடவே. (௨)

ஆலநீழலா
ராலவாயிலார்
காலகாலனார்
பாலதாமினே. (௩)

அந்தமில்புக
ழெந்தையாலவாய்
பந்தியாகழல்
சிந்தைசெய்ம்மினே. (௪)

ஆடலேற்றினான்
கூடலாலவாய்
பாடியேமன
நாடிவாழ்மினே. (௫)

அண்ணலாலவாய்
நண்ணினான்றனை
யெண்ணியேதொழத்
திண்ணமின்பமே. (௬)

அம்பொனாலவாய்
நம்பனார்கழல்
நம்பிவாழ்பவா
துன்பம்வீடுமே. (எ)

அரக்கனார்வலி
நெருக்கனாலவா
யுரைகளுமுள்ளத்தார்க்
கிரக்கமுண்மையே. (அ)

அருவனாலவாய்
மருவினான்றனை
யிருவரேத்தநின்
றுருவமோங்குமே. (௯)

ஆரநாகமாஞ்
சீரனாலவாய்த்
தேரமண்செற்ற
வீரனென்பரே. (௧0)

அடிகளாலவாய்ப் - படிகொள்சம்பந்தன்
முடிவிலின்றமிழ் - * செடிகணீக்குமே. (௧௧)

திருச்சிற்றம்பலம்

பண் - கௌசிகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

செய்யனே திருவாலவாய்மேவிய
வையனேயஞ்சலென்றருள்செய்யெனைப்
பொய்யராமமணர்கொளுவுஞ்சுடர்
பையவேசென்றுபாண்டியற்காகவே. (௧)

சித்தனே திருவாலவாய்மேவிய
வத்தனேயஞ்சலென்றருள்செய்யெனை
யெத்தராமமணர்கொளுவுஞ்சுடர்ப்
பத்திமன்றென்னன்பாண்டியற்காகவே. (௨)

தக்கன்வேள்விதகர்த்தருளாலவாய்ச்
சொக்கனேயஞ்சலென்றருள்செய்யெனை
யெக்கராமமணர்கொளுவுஞ்சுடர்
பக்கமேசென்றுபாண்டியற்காகவே. (௩)

சிட்டனே திருவாலவாய்மேவிய
வட்டமூர்த்தியனேயஞ்சலென்றரு
டுட்டராமமணர்கொளுவுஞ்சுடர்
பட்டிமன்றென்னன்பாண்டியற்காகவே. (௪)

நண்ணலார்புரமூன்றெரியாலவா
யண்ணலேயஞ்சலென்றருள்செய்யெனை
யெண்ணிலாவமணர்கொளுவுஞ்சுடர்
பண்ணியற்றமிழ்ப்பாண்டியற்காகவே. (௫)

தஞ்சமென்றுன்சரணபுகுந்தேனையு
மஞ்சலென்றருளாலவாயண்ணலே

---

* செடிகள்-பழிபாவங்கள்.

வஞ்சஞ்செய்தமணர்கொளுவுஞ்சுடர்
பஞ்சவன்றென்னன்பாணடியற்காகவே. (௬)

செங்கண்வெள்விடையாய்திருவாலவா
யங்கணஞ்சலென்றருள்செய்யெனைக்
கங்குலாரமண்கையரிடுகனல்
பங்கமிறென்னன்பாணடியற்காகவே. (எ)

தூர்த்தன்வீரந்தொலைத்தருளாலவா
யாத்தனேயஞ்சலென்றருள்செய்யெனை
யேத்திலாவமணர்கொளுவுஞ்சுடர்
பார்த்திபன்றென்னன்பாணடியற்காகவே. (அ)

தாவினனயன்றானறியாவகை
மேவினாய்திருவாலவாயாயரு
ளேவிலாவமணர்கொளுவுஞ்சுடர்
பாவினன்றென்னன்பாணடியற்காகவே. (௯)

எண்டிசைக்கெழிலாலவாய்மேவிய
வண்டனேயஞ்சலென்றருள்செய்யெனைக்
குண்டராமமணர்கொளுவுஞ்சுடர்
பண்டிமன்றென்னன்பாணடியற்காகவே (௧0)

அப்பனாலவாயாதியருளினால்
வெப்பந்தென்னவன்மேலுறமேதினிக்
கொப்பஞானசம்பந்தனுரைபத்துஞ்
செப்பவல்லவர்தீதிலாசெல்வரே. ௧௧)

திருச்சிற்றமபலம.

பண் - கௌசிகம்.

திருச்சிறறம்பலம்.

காட்டுமாவதுரித்துரிபோர்த்துட
ஞட்டமூன்றுடையாயுரைசெய்வனான்
வேட்டுவேள்விசெய்யாவமணகையரை
யோட்டிவாதுசெயத்திருவுள்ளமே. (௧)

மத்தயானையினீருரிமூடிய
வத்தனேயணியாலவாய்பணி
பொய்த்தவன்றவவேடத்தராஞ்சமண்
சித்தரையழிக்கத்திருவுள்ளமே. (௨)

மண்ணகத்திலும்வானிலுமெங்குமாந்
திண்ணகத்திருவாலவாயாயருள்
பெண்ணகத்தெழிற்சாக்கியப்பேயமண்
டெண்ணர்கற்பழிக்கத்திருவுள்ளமே. (௩)

ஓதியோத்தறியாவமணாதரை
வாதில்வென்றழிக்கத்திருவுள்ளமே
யாதியேதிருவாலவாயண்ணலே
நீதியாகநினைந்தருள்செய்திடே. (௪)

வையமார்புகழாயடியார்தொழுஞ்
செய்கையார்திருவாலவாயாய்செப்பாய்
கையிலுண்டுழலுமமண்கையரைப்
பையவாதுசெயத்திருவுள்ளமே. (௫)

நாறுசேர்வயற்றண்டலைமிண்டிய
தேறலார்திருவாலவாயாய்செப்பாய்
வீறிலாத்தவமோட்டமண்வேடரைச்
சீறிவாதுசெயத்திருவுள்ளமே. (௬)

பண்டிடத்தவத்தாற்பயில்வாற்றெழுந்
தொண்டருக்கெளியாய்திருவாலவா
யண்டனேயமண்கையரைவாதினிற்
செண்டடித்துளறத்திருவுள்ளமே. (௭)

அரக்கனாருன்கிரியேற்றவன்றன்முடிச்
செருக்கினைத்தவிர்த்தாய்திருவாலவாய்ப்
பரக்குமாண்புடையாயமண்பாவரைக்
கரக்கவாதுசெயத்திருவுள்ளமே. (௮)

மாலுநான்முகனும்மறியாநெறி
யாலவாயுறையுமண்ணலேபணி
மேலைவீடுணராவெற்றரையரைச்
சாலவாதுசெயத்திருவுள்ளமே. (௯)

கழிக்கரைப்படுமீன்கவர்வாரம
ணழிப்பரையழிக்கத்திருவுள்ளமே
தெழிக்கும்பூம்புனல்சூழ்திருவாலவாய்
மழுப்படையுடைமைந்தனேநல்கிடே (௧௦)

செந்தெனுமூரலுந்திருவாலவாய்
மைந்தனேயென்றுவல்லமணைச்சறச்
சந்தமாத்தமிழ்கேட்டமெய்ஞ்ஞானசம
பந்தன்சொற்பகரும்பழிநீங்கவே. (௧௧)

திருச்சிற்றம்பலம்.

நாலடி மேல்வைப்பு.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வேதவேள்வியைநிந்தனைசெய்துழ
லாதமில்லியமணொடுதேரரை

திருவாலவாய்த் தேவாரம்.

வாதில்வென்றழிக்கத்திருவுள்ளமே
பாதிமாதுடனாயபரமனே
ஞாலநின்புகழேமிகவேண்டுந்தென்
னாலவாயிலுறையுமெம்மாதியே. (௧)

வைதிகத்தின்வழியொழுகாதவக்
கைதவமுடைக்காரமண்டேரரை
யெய்திவாதுசெயத்திருவுள்ளமே
மைதிகழ்தருமாமணிகண்டனே
ஞாலநின்புகழேமிகவேண்டுந்தென்
னாலவாயிலுறையுமெம்மாதியே. (௨)

மறைவழக்கமிலாதமாபாவிகள்
பறிதலைக்கையர்பாயுடுப்பார்களை
முறியவாதுசெயத்திருவுள்ளமே
மறியுலாங்கையின்மாமழுவாளனே
ஞாலநின்புகழேமிகவேண்டுந்தென்
னாலவாயிலுறையுமெம்மாதியே. (௩)

அறுத்தவங்கமாறாயினநீர்மையைக்
கறுத்தவாழமண்கையர்கடம்மொடுஞ்
செறுத்தவாதுசெயத்திருவுள்ளமே
முறித்தவாண்மதிக்கண்ணிமுதல்வனே
ஞாலநின்புகழேமிகவேண்டுந்தென்
னாலவாயிலுறையுமெம்மாதியே. (௪)

அந்தணாளர்புரியுமருமறை
சிந்தைசெய்யாவருகர்திறங்களைச்
சிந்தவாதுசெயத்திருவுள்ளமே
வெந்தநீறதணியும்விகிர்தனே
ஞாலநின்புகழேமிகவேண்டுந்தென்
னாலவாயிலுறையுமெம்மாதியே. (௫)

வேட்டுவேள்விசெயும்பொருளைவிளி
மூட்டுசிந்தைமுருட்டமண்குண்டரை
யோட்டிவாதுசெயத்திருவுள்ளமே
காட்டிலானையுரித்தவெங்கள்வனே
ஞாலநின்புகழேமிகவேண்டுந்தென்
னாலவாயிலுறையுமெம்மாதியே. (௬)

அழலதோம்புமருமறையோர்திறம்
விழலதென்னுமருகர்திறத்திறங்
கழலவாதுசெயத்திருவுள்ளமே
தழலிலங்குதிருவுருச்சைவனே
ஞாலநின்புகழேமிகவேண்டுந்தென்
னாலவாயிலுறையுமெம்மாதியே. (௭)

நீற்றுமேனியராயினர்மேலுற்ற
காற்றுக்கொள்ளவுநில்லாவமணரைத்
தேற்றிவாதுசெயத்திருவுள்ளமே
யாற்றலாளரக்காகருமருளிளுய்
ஞாலநின்புகழேமிகவேண்டுந்தென
ஞலவாயிலுறையுமெம்மாதியே. (அ)

நீலமேனியமணர்திறத்துநின
சீலமவாதுசெயத்திருவுளமே
மாலுநான்முகனுங்காணபரியதோர்
கோலமேனியதாகியகுன்றமே
ஞாலநின்புகழேமிகவேண்டுந்தென்
ஞலவாயிலுறையுமெம்மாதியே. (௯)

அன்றுமுப்புரஞ்செற்றவழகநின
றுன்றுபொறகழலபேணுவருகரைத்
தென்றவாதுசெயததிருவுள்ளமே
கன்றுசாக்கியர்காணுதகலேவனே
ஞாலநின்புகழேமிகவேண்டுந்தென்
ஞலவாயிலுறையுமெம்மாதியே. (௧௦)

கூடலாலவாய்ககோனைவிடைகொணடு
வாடன்மேனியமணரைவாட்டிட
மாடக்காழிசசம்பந்தன்மதித்தவிப்
பாடல்வல்லவாபாக்கியவாளரே. (௧௧)

திருச்சிற்றம்பலம்.

பண்-கொல்லி.

திருச்சிற்றம்பலம்

மானினேர்விழிமாதராய்வழுதிக்குமாபெருந்தேவிகேள்
பானல்வாயொருபாலனீங்கிவனென்னறுநீபரிவெய்திடே
லானைமாமலையாதியாயவிடங்களிற்பலவல்லல்சே
ரீனர்கட்கெளியேனலேன்றிருவாலவாயரனிற்கவே. (௧)

ஆகமத்தொடுமந்திரங்களமைந்தசங்கதபங்கமாப்
பாகதத்தொடிரைந்துரைத்தசனங்கள்வெட்குறுபக்கமா
மாகதக்கரிபோறறிரிந்துபுரிந்துநின்றுணுமாசுசே
ராகதர்க்கெளியேனலேன்றிருவாலவாயரனிற்கவே. (௨)

அத்தகுபொருளுண்டுமில்லையுமென்றுநின்றவர்க்கச்சமா
வொத்தொவ்வாமைமொழிந்துவாதிலழிந்தெழுந்தகவிப்பெயர்ச்
சத்திரத்தின்மடிந்தொடிந்துசனங்கள்வெட்குறநக்கமே
சித்திரர்க்கெளியேனலேன்றிருவாலவாயரனிற்கவே. (௩)

சந்துசேனனுமிந்துசேனனுந்தருமசேனனுங்கருமைசேர்
கந்துசேனனுங்கனகசேனனுமுதலதாகியபெயர்கொளா
மந்திபோற்றிரிந்தாரியத்தொடுசெந்தமிழ்ப்பயனறிகிலா
வந்தகர்க்கெளியேனலேன்றிருவாலவாயரனிற்கவே. (௫)

கூட்டினார்கிளியின்விருத்தமுரைத்ததோரொலியின்றொழிற்
பாட்டுமெய்சொலிப்பக்கமேசெலுமெக்கர்தங்களைப்பல்லறங்
காட்டியேவருமாடெலாங்கவாகையரைக்கசிவொன்றிலாச
சேட்டைகட்கெளியேனலேனதிருவாலவாயரனிற்கவே. (௬)

கனகநந்தியும்புட்பநந்தியும்பவணநந்தியுங்குமணமா
சுனகநந்தியுங்குனகநந்தியுந்திவணநந்தியுமொழிகொளா
வனகநந்தியர்மதுவொழிந்தவமேதவம்புரிவோமெனுஞ்
சினகருக்கெளியேனலேன்றிருவாலவாயரனிற்கவே. (௬)

பந்தணம்மவையொன்றிலம்பரிவொன்றிலம்மெனவாசக
மந்தணம்பலபேசிமாசறுசீர்மையின்றியநாயமே
யந்தணம்மருகந்தணம்மதுபுத்தணமமதுசித்தணச
சிந்தணர்க்கெளியேனலேன்றிருவாலவாயரனிற்கவே. (௭)

மேலெனக்கெதிரில்லையென்றவரக்கனார்மிகைசெற்றதீப்
போலியைப்பணியக்கிலாதொருபொய்த்தவங்கொடுகுண்டிகை
பீலிகைக்கொடுபாயிடுக்கிநடுக்கியேபிறர்பின்செலுஞ்
சீலிகட்கெளியேனலேன்றிருவாலவாயரனிற்கவே. (௮)

பூமகற்குமரிக்குமோரவருபுண்ணியன்னடிபோற்றிலார்
சாமவத்தைபினார்கள்போறலையைப்பறித்தொருபொய்த்தவம்
வேமவத்தைசெலுத்திமெய்ப்பொடியட்டிவாய்சகதிக்குநே
ராமவாகெளியேனலேன்றிருவாலவாயரனிற்கவே. (௯)

தங்களுக்குமசாக்கியர்க்குந்தரிப்பொணாதநற்சேவடி
யெங்களுயகனேதொழுந்திடுக்கேமடுதொருபொய்த்தவம்
பொங்குநூலவழியன்றியேபுலவோர்களைப்பழிகரும்பொலா
வங்கதர்கெளியேனலேன்றிருவாலவாயரனிறகவே. (௧௦)

எக்கராமமணகையருகெளியேனலேன்றிருவாலவாய்ச
சொக்கனென்னு ளிருக்கவே துளங்கும்முடித தென்னன்முன்னி
தக்கசீர்ப்புகலிக்குமன்றமிழ்நாதன்ஞானசமபந்தன்வா [வை
யொக்கவேயுரைசெய்தபத்துமுரைப்பவர்க்கிடரில்லையே. (௧௧)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநீற்றுப்பதிகம்.

பண்-காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மந்திரமாவதுநீறு வானவர்மேலதுநீறு
சுந்தரமாவதுநீறு துதிக்கப்படுவதுநீறு

தந்திரமாவதுநீறு சமயத்திலுள்ளதுநீறு
செந்துவர்வாயுமைபங்கன்றிரு வாலவாயான்றிருநீறே. (௧)

வேதத்திலுள்ளதுநீறு வெந்துயர்தீர்ப்பதுநீறு
போதந்தருவதுநீறு புன்மைதவிர்ப்பதுநீறு
வோதத்தகுவதுநீறு வுண்மையிலுள்ளதுநீறு
சீதப்புனல்வயல்சூழ்ந்ததிரு வாலவாயான்றிருநீறே. (௨)

முத்திதருவதுநீறு முனிவரணிவதுநீறு
சத்தியமாவதுநீறு தக்கோர்புகழ்வதுநீறு
பத்திதருவதுநீறு பரவவினியதுநீறு
சித்திதருவதுநீறு திருவாலவாயான்றிருநீறே. (௩)

காணவினியதுநீறு கவினைத்தருவதுநீறு
பேணியணிபவர்க்கெல்லாம் பெருமைகொடுப்பதுநீறு
மாணந்தகைவதுநீறு மதியைத்தருவதுநீறு
சேணந்தருவதுநீறு திருவாலவாயான்றிருநீறே (௪)

பூசவினியதுநீறு புண்ணியமாவதுநீறு
பேசவினியதுநீறு பெருந்தவத்தோர்களுக்கெல்லா
மாசைகெடுப்பதுநீறு வந்தமதாவதுநீறு
தேசம்புகழ்வதுநீறுதிரு வாலவாயான்றிருநீறே. (௫)

அறுத்தமதாவதுநீறு வவலமறுப்பதுநீறு
வருத்தந்தணிப்பதுநீறு வானமளிப்பதுநீறு
பொருத்தமதாவதுநீறு புண்ணியர்பூசும்வெண்ணீறு
திருத்தகுமாளிகைசூழ்ந்த திருவாலவாயான்றிருநீறே (௬)

எயிலதுவட்டதுநீறு விருமைக்குமுள்ளதுநீறு
பயிலப்படுவதுநீறு பாக்கியமாவதுநீறு
துயிலைத்தடுப்பதுநீறு சுத்தமதாவதுநீறு
வயிலைப்பொலிதருசூலத் தாலவாயான்றிருநீறே. (௭)

இராவணன்மேலதுநீறு வெண்ணத்தகுவதுநீறு
பராவணமாவதுநீறு பாவமறுப்பதுநீறு
தராவணமாவதுநீறு தத்துவமாவதுநீறு
வராவணங்குந்திருமேனி யாலவாயான்றிருநீறே (௮)

மாலொடயனறியாத வண்ணமுமுள்ளதுநீறு
மேலுறைதேவர்கடங்கண் மெய்யதுவெண்பொடிநீறு
வேலவுடம்பிடர்தீர்க்கு மின்பந்தருவதுநீறு
வாலமதுண்டமிடற்றெம் மாலவாயான்றிருநீறே. (௯)

குண்டிகைக்கையர்களோடு சாக்கியர்கூட்டமுங்கூடக்
கண்டிகைப்பிப்பதுநீறு கருதவினியதுநீறு
வெண்டிசைப்பட்டபொருளா ரேத்துந்தகையதுநீறு
வண்டத்தவர்பணிந்தேத்து மாலவாயான்றிருநீறே. (௧௦)

ஆற்றலடல்விடையேறு மாலவாயான்றிருநீற்றைப்
போற்றிப்புகலிநிலாவும் பூசுரன்ஞானசம்பந்தன்
றேற்றிததென்னனுடலுற்ற தீப்பிணியாயினதீரச்
சாற்றியபாடல்கள்பத்தும் வலலவர்நல்லவர்தாமே. (௧௧)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பாசுரம்-பண்-கௌசிகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வாழ்கவந்தணர்வானவரானினம்
வீழ்கதண்புனல்வேந்தனுமோங்குக
ஆழ்கதீயதெல்லாமரனாமமே
சூழ்கவையகமுந்துயர்தீர்கவே. (௧)

அரியகாட்சியராய்த்தமதங்கைசேர்
எரியரேறுகந்தேறுவர்கண்டமுங்
கரியர்காடுறைவாழ்க்கையராயினும்
பெரியராரறிவாரவர்பெற்றியே. (௨)

வெந்தசாம்பல்விரையெனப்பூசியே
தந்தையாரொடுதாயிலாதம்மையே
சிந்தியாவெழுவார்வினைதீர்ப்பரால்
எந்தையாரவரெவ்வகையார்கொலோ. (௩)

ஆட்பாலவாக்கருளும்வண்ணமுமாதிமாண்புங்
கேட்பான்புகிலளவில்லைகிளக்கவேண்டா
கோட்பாலனவும்வினையுங்குறுகாமையெந்தை
தாட்பால்வணங்கித்தலைநின்றவைகேட்கதக்கார். (௪)

எதுக்களாலுமெடுத்தமொழியாலுமிக்குச்
சோதிக்கவேண்டாசுடர்விட்டுளனெங்கள்சோதி
மாதுக்கநீங்கலுறுவீர்மனம்பற்றிவாழ்மின்
சாதுக்கண்மிக்கீரிறையேவந்துசார்மின்களே. (௫)

[illegible]ம்மெனவுமருங்கூற்றமுதைத்துவேதம
பாடும்மெனவும்புகழல்லதுபாவநீங்கக்
கேடும்பிறப்புமறுக்குமெனக்கேட்டீராகில்
நாடுந்திறத்தார்க்கருளல்லதுநாட்டலாமே. (௬)

கடிசேர்ந்தபோதுமலரானகைக்கொண்டுநல்ல
படிசேர்ந்தபால்கொண்டங்காட்டிடத்தாதைபண்டு
முடிசேர்ந்தகாலையறவெட்டிடமுக்கண்மூர்த்தி
அடிசேர்ந்தவண்ணமறிந்தார்சொலக்கேட்டுமன்றே. (௭)

வேதம்முதல்வன்முதலாகவிளங்கிவையம்
ஏதம்படாமேயுலகத்தவரேத்தல்செய்யப்

பூதம்முதல்வன்முதலேமுதலாப்பொலிந்த
சூதன்ஒலிமாலையென்றேகலிக்கோவைசொல்லே. (௮)

பாராழிவட்டம்பகையானலிந்தாட்டவாடிப்
பேராழியானதிடர்கண்டருள்செய்தல்பேணி
நீராழிவிட்டேறிநெஞ்சிடங்கொண்டவற்குப்
பேராழியீந்தபுகழும்புகழுற்றதன்றே (௯)

மாலாயவனுமறைவல்லநான்முகனும்
பாலாயதேவர்பகரில்லமுதூட்டல்பேணிக்
காலாயமுந்நீர்கடைந்தார்க்கரிதாயெழுந்த
ஆலாலமுண்டங்கமரர்க்கருள்செய்ததாமே (௧௦)

அற்றன்றியந்தண்மதுரைத்தொகையாக்கினானும்
தெற்றென்றுசெய்வந்தெளியாகவுரைக்கோலதெண்ணீர்
பற்றின்றிப்பாங்கெதிர்வினவப்பண்புநோக்கிற்
பெற்றொன்றுயர்த்தபெருமானபெருமானுமன்றே. (௧௧)

நல்லார்களசேர்புகலிஞானசம்பந்தனல்ல
எல்லார்களும்பரவுமீசனையேத்துபாடல்
பல்லார்களுமதிப்பப்பாசுரஞ்சொன்னபத்தும்
வல்லார்களவானோருலகாளவும்வல்லரன்றே (௧௨)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவிராகம்-பண்-கௌசிகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வீடலாலவாயிலாயவிழுமியார்கணங்கழற
பாடலாலவாயிலாய்பரவநின்றபண்பனே
காடலாலவாயிலாய்கபாலிநீள்கடிம்மதிற
கூடலாலவாயிலாயகுலாயதென்னகொள்கையே (௧)

பட்டிசைந்தவல்குளாள்பாவையாளோர்பாகமா
வொட்டிசைந்ததன்றியும்முசியாளொருத்தியாக
கொட்டிசைந்தவாடலாய்கூடலாலவாயிலா
யெட்டிசைந்தமூர்த்தியாயிருந்தவாறிதென்னையே. (௨)

குற்றநீகுணங்கணீகூடலாலவாயிலாய்
சுற்றநீபிரானுநீதொடாந்திலங்குசோதிநீ
கற்றநூற்கருத்துநீயருத்தமின்பமென்றிவை
முற்றநீபுகழ்ந்துமுன்னுரைப்பதென்முகம்மனே. (௩)

முதிருநீர்ச்சடைமுடிமுதல்வனீமுழங்கழ
லதிரவீசியாடுவாயழகனீபுயங்கனீ

மதுரனீமணாளனீமதுரையாலவாயிலாய்
சதுரனீசதுமுகன்கபாலமேந்துசம்புவே. (௫)

கோலமாயநீண்மதிற்கூடலாலவாயிலாய்
பாலனாயதொண்டுசெய்துபண்டுமின்றுமுன்னையே
நீலமாயகண்டனேநின்னையன்றிநித்தலுஞ்
சீலமாயசிந்தையிற்றேர்வதில்லைதேவரே. (௬)

பொன்றயங்கிலங்கொளிர்ந்நலங்குளிர்ந்தபுன்சடை
பின்றயங்கவாடுவாய்பிஞ்ஞகாபிறப்பிலீ
கொன்றையம்முடியினாய்கூடலாலவாயிலாய்
நின்றயங்கியாடலேநினைப்பதேநியமமே. (௮)

ஆதியந்தமாயினாயாலவாயிலண்ணலே
சோதியந்தமாயினாய்சோதியுள்ளோர்சோதியாய்
கீதம்வந்தவாய்மையாற்கிளாதருக்கினார்க்கலா
லோதிவந்தவாய்மையாலுணர்ந்துரைக்கலாகுமே. (௭)

கறையிலங்குகண்டனேகருத்திலாக்கருங்கடற்
றுறையிலங்கைமன்னனைத்தோளடரவூன்றினாய்
மறையிலங்குபாடலாயமதுரையாலவாயிலாய
நிறையிலங்குநெஞ்சினானினைப்பதேநியமமே. (அ)

தாவணவ்விடையினாயதலைமையாகநாடொறுங்
கோவணவ்வுடையினாய்கூடலாலவாயிலாய்
பூவணம்மலர்மிசைத்திசைமுகனுமாலுநின்
றூவணமளக்கிலாதுபாகமெய்துவார்களே. (௯)

தேற்றமிலவினைத்தொழிற்றேரருஞ்சமணரும்
போற்றிசைத்துநின்கழற்புகழ்ந்துபுண்ணியங்கொளார்
கூற்றுதைத்ததாளினாய்கூடலாலவாயிலாய
நாற்றிசைக்குமூர்த்தியாகிநின்றதென்னநன்மையே. (௧0)

போயநீர்வளங்கொளும்பொருபுனற்புகலியான்
பாயகேளவிஞானசம்பந்தனலபண்பினு
லாயசொல்லின்மாலைகொண்டாலவாயிலண்ணலைத்
தீயதீரவெண்ணுவார்களசிந்தையாவர்தேவரே. (௧௧)

திருச்சிற்றம்பலம.

திருவியமகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

**ஆலநீழலுகந்ததிருக்கையேயானபாடலுகந்ததிருக்கையே
பாலினேர்மொழியாளொருபங்கனேபாதமோதலர்சேர்புரபங்கனே
கோலநீறணிமேதகுபூதனேகோதிலார்மனமேவியபூதனே
யாலநஞ்சமுதுண்டகளத்தனேயாலவாயுறையண்டர்களத்தனே. ()**

பாதியாயுடன் கொண்டதுமாலையே பாம்புதார்மலர்க் கொன் றைநன்மாலையே, கோதினீறதுபூசிடுமாகனே கொண்டநற்கையின் மானிடமாகனே, நாதனுடொரு மாடுவதானையே நாடியன் றுரிசெ ய்ததுமானையே, வேதநூல்பயில் கின்றதுவாயிலே விகிர்தனூர்தி ருவாலநல்வாயிலே (உ)

காடுநீடதுறப்பலகத்தனே காதலானினைவார்தமகத்தனே
பாடுபேயொடுபூதமசிக்கவேபல்பிணத்தசைநாடியசிக்கவே
நீடுமாநடமாடவிருப்பனே நின்னடிதொழநாளுமிருப்பனே
யாடனீள்சடைமேவியவப்பனே யாலவாயினின்மேவியவப்பனே. ()

பணடயன்றலை யொன்றுமறுத்தியே பாதமோதினர் பாவமறு த்தியே, துணடவெண்பிறை சென்னியிருத்தியே தூயவெள்ளெரு தேறியிருத்தியே, கணடுகாமனை வேவவிழித்தியே காதலில்லவர் தமமை * விழித்தியே. யணடநாயகனேமிகுகணடனே யாலவாயி னின் மேவியகணடனே. (௩)

சென்றுதாதை யுகுத்தனன்பாலையே சீறியன்புசெகுத்தனன் பாலையே, வென்றிசோமழுக்கொணடுமுன்காலையே வீடவெட்டிட க்கணடுமுனகாலையே, நின்றமாணியை யோடினகங்கையா னிலவ மல்கியுதித்தனகங்கையா, லன்றுநின்னுரு வாகததடவியே யால வாயரனாகத்தடவியே. (௪)

நககமேகுவர் நாடுமோரூருமே நாதன்மேனியின மாசுணமூரு மே, தக்கபூமனைச சுற்றக்கருளொடே தாரமுய்த்ததுபாணக் கரு ளொடே, மிக்கதென்னவன றேவிககணியையே மெல்லநல்கிய தொணடர்க்கணியையே. யகினூரமு துணகலனேடுமே யாலவாய ரனுருமையோடுமே. (௫)

வெய்யவன்பல் லுகுத்ததுகுட்டியே வெஙகணமாசுணங கை யதுகுட்டியே, மையனேயன லாடியமெய்யனே யன்பினனினைவா ர்ககருணமெய்யனே வையமுய்யவன் றுணடதுகாளமே வள்ளல் கையது மேவுகங்காளமே, மையமேற்ப தரைப்பதுவீணையே யால வாயரன் கையதுவீணையே. (௭)

தோள்கள்பத்தொடு பத்துமயக்கியே தொக்கதேவா செருக் கைமயக்கியே, வாளரக்க னிலத்துக்களித்துமே வந்தமால்வரை க ண்டுகளித்துமே, நீள்பொருப்பை யெடுத்தவுன்மத்தனே நின்விர

* யிழித்தியே என்றும் பாடம்.

ற்றலையான்மதமத்தனே, யாளுமாதி முறித்ததுமெய்கொலோவா லவாயர னுய்த்ததுமெய்கொலோ. (அ)

பஙகயத்துள நான்முகன்மாலொடே பாதநீண்முடி நேடிடமா லொடே, துஙகநற்றழ லின்னுருவாயுமே தூயபாடல் பயின்றது வாயுமே, செஙகயற்கணி னரிடுபிச்சையே சென்றுகொண்டுறை செய்வதுபிச்சையே, யஙகியைததிகழ் விப்பதிடக்கையே யாலவா யர னாரதிடக்கையே. (கூ)

தேரரோடமணர்க்கு நல்கானையே தேவர்நாடொறுஞ் சேர்வ துகானையே, கோரமட்டது புணடரிகததையே கொணடநீள்கழல் புண்டரிகத்தையே, நேரிலூர்களழித்தது நாகமேநீள்சடைத்திகழ்கி ன்றதுநாகமே, யாரமாகவுகந்ததுமென்பதே யாலவாயரனாரிடமெ ன்பதே. (க0)

ஈனஞானிக டம்மொடுவிரகனே யேறுபல்பொருண முத்தமி ழ்விரகனே, யானகாழியுண் ஞானசமபந்தனே யாலவாயினின் மே யசம்பந்தனே, யானவானவர் வாயினுளததனே யன்பரானவர் வா யினுளத்தனே, நானுரைததன செந்தமிழ்பததுமே வல்லவாக்கி வை நற்றமிழ்பத்துமே. (கக)

திருசசிற்றமபலம

திருநாவுக்கரசு நாயனார்

திருநேரிசை.

வேதியாவேதகீதாவிண்ணவரணணவென்றென்
றோதியேமலர்கடூவியொருநகுநின்கழல்கள்காணப்
பாதியோர்பெண்ணைவைத்தாய்படர்சடைமதியஞ்சூடு
மாதியேயாலவாயிலப்பனேயருள்செயாயே. (க)

நம்பனேநான்முகத்தாய்நாதனேஞானமூர்த்தி
யென்பொனேயீசாவென்றென்றேத்திநானேசற்றென்றும்
பின்பினேதிரிந்துநாயேன்பேர்த்தினிப்பிறவாவணண
மன்பனேயாலவாயிலப்பனேயருள்செயாயே. (உ)

ஒருமருந்தாகியுள்ளாயும்பரோடுலகுக்கெல்லாம்
பெருமருந்தாகிநின்றாய்பேரமுதின்சுவையாய்க்
கருமருந்தாகியுள்ளாயாளும்வல்வினைகடீர்க்கு
மருமருந்தாலவாயிலப்பனேயருள்செயாயே. (௩)

செய்யநின்கமலபாதஞ்சேருமாதேவர்தேவே
மையணிகண்டத்தானேமான்மறிமழுவொன்றேந்துஞ்
சைவனேசாலஞானங்கற்றறிவிலாதநாயே
னையனேயாலவாயிலப்பனேயருள்செயாயே. (௪)

வெண்டலைகையிலேந்திமிகவுமூர்பலிகொண்டென்று
முண்டதுமில்லைசொல்லிலுண்டதுநஞ்சுதன்னைப்
பண்டுனைநினையமாட்டாப்பளகனேனுளமதார
வண்டனேயாலவாயிலப்பனேயருள்செயாயே (௫)

எஞ்சலில்புகலிதென்றென்றேத்தினானேசற்றென்றும்
வஞ்சகமொன்றுமின்றிமலரடிகாணும்வண்ண
நஞ்சினைமிடற்றில்வைத்தநற்பொருட்பதமேநாயேற்
கஞ்சலென்றாலவாயிலப்பனேயருள்செயாயே. (௬)

வழுவிலாதுன்னைவாழ்த்திவழிபடுந்தொண்டனேனுன்
செழுமலர்ப்பாதங்காணத்தெண்டிரைநஞ்சமுண்ட
குழகனேகோலவில்லீகூத்தனேமாத்தாயுள்ள
வழகனேயாலவாயிலப்பனேயருள்செயாயே. (௭)

நறுமலர்நீருங்கொண்டுநாடொறுமேத்திவாழ்த்திச
செறிவனசித்தம்வைத்துத்திருவடிசேரும்வண்ண
மறிகடல்வண்ணன்பாகாமாமறையங்கமாறு
மறிவனேயாலவாயிலப்பனேயருள்செயாயே. (௮)

நலந்திகழ்வாயினூலாற்சருகிலைப்பந்தர்செய்த
சிலந்தியையரசதாளவருளினையென்றுதிண்ணங்
கலந்துடன்வந்துநின்றாள்கருதிநான்காண்பதாக
வலந்தனனாலவாயிலப்பனேயருள்செயாயே. (௯)

பொடிக்கொடுபூசிப்பொல்லாக்குரம்பையிற்புந்தியொன்றிப்
பிடித்துநின்றாள்களென்றும்பிதற்றினானிருக்கமாட்டே
னெடுப்பனென்றிலங்கைக்கோன்வந்தெடுத்தலுமிருபதுதோ
ளடர்த்தனேயாலவாயிலப்பனேயருள்செயாயே. (௧0)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முளைத்தானை யெல்லார்க்கு முன்னேதோன்றி முதிருஞ் சடைமுடிமேன் முகிழ்வெண டிஙகள், வளைத்தானை வல்லசுரர்புரங்கண்மூன்றும், வரைசிலையா வாசுகிமா நாணுக்கோத்துத், துளைத்தானைச் சுடுசரத்தாற் றுவளநீறுத், தூமுத்த வெணமுறுவ லுமையோடாடித, திளைத்தானைத் தென்கூடற் றிருவாலவாய்ச், சிவனடியே சிந்திக்கப் பெற்றேனனே. (க)

விண்ணுலகின் மேலார்கண மேலான்றன்னை, மேலாடுபுரமூன்றும் பொடிசெய்தானைப், பணணிலவு பைமபொழில்சூழ் பழனத்தானைப், பசுமபொன்னி னிறத்தானைப் பானீற்றானை. யுணணிலவு சடைக்கற்றைக் கஙகையானைக், கரந்துமையோ டுடனுகியிருந்தான் றன்னைத், தெணணிலவு தென்கூடற் றிருவாலவாய்ச, சிவனடியே சிந்திக்கப் பெற்றேனனே. (உ)

நீர்த்திரளை நீள்சடைமே னிறைவித்தானை. நிலமருவி நீரோடக் கணடான்றன்னைப், பாற்றிரளைப் பயின்றாட வல்லான்றன்னைப், பதைத்தெழுந்த வெஙகூற்றைப் பாய்ந்தான்றன்னைக், காற்றிரளாய் மேகத்தினுள்ளேநின்று, கடுஙகுரலா யிடிப்பானைக் கணணுர்நெற்றித், தீத்திரளைத் தென்கூடற் றிருவாலவாய்ச், சிவனடியே சிந்திக்கப் பெற்றேனனே. (ஙூ)

வானமிதுவெல்லா முடையானறன்னை. வரியரவக கசசானை வன்பேய்சூழக், கானமதினடமாட வல்லான்றன்னைக், கடைக்கணணுன் மஙகையுமை நோக்காவென்மே, லூனமதுவெல்லாமொழித்தான்றன்னை, யுணர்வாகி யடியேன துளளேநின்ற, தேனமுதைத் தென்கூடற்றிருவாலவாய்ச், சிவனடியேசிந்திக்கப்பெற்றேனனே.

ஊரானை யுலகேழாய் நின்றான்றன்னை, யொற்றைவெண பிறையானை யுமையோடென்றும், பேரானைப் பிறர்க்கென்று மரியான்றன்னைப், பிணக்காட்டி னடமாடல் பேயோடென்று, மாரானையமரர்களுக் கமுதீந்தானை, யருமறையா னுன்முகனுமாலும் போற்றுஞ், சீரானைத்தென்கூடற் றிருவாலவாய்ச், சிவனடியேசிந்திக்கப்பெற்றேனனே. (ரு)

மூவனைமூர்த்தியைமூவாமேனியுடையானை, மூவுலகுந்தானேயெங்கும் பாவனைப்பாவ மறுப்பான்றன்னைப், படியெழுதலாகாதம

ங்கையோடு, மேவனை விண்ணோர்நடுங்கக்கண்டு, விரிகடலினஞ்சுண் டமுதமீந்த, தேவனைத்தென்கூடற்றிருவாலவாய்ச், சிவனடியேசிந் திக்கப்பெற்றேனானே. (௭)

துறந்தார்க்குத்தூநெறியாய் நின்றான்றன்னைத் துன்பந்துடை த்தாளவல்லான்றன்னை, யிறந்தார்களென்பே யணிந்தான்றன்னை, யெல்லினடமாடவல்லான்றன்னை, மறந்தார்மதின்மூன்று மாய்த்தா னறனனை, மறவொருபற்றில்லாவடியேற்கென்றுஞ், சிறந்தானைத் தென்கூடற்றிருவாலவாயச், சிவனடியேசிந்திக்கப்பெற்றேனானே.

வாயானைமனத்தானைமனத்துணின்ற, கருத்தானைக்கருத்தறிந் துமுடிப்பான்றனனைத், தூயானைத்தூவெள்ளை யேற்றான்றன்னை ச, சுடர்த்திங்கட் சடையானைத் தொடர்ந்துநின்ற, தாயானைத்தவ மாய தன்மையானை த, தலையாயதேவாதி தேவர்க்கென்றுஞ், சே யானைத தென்கூடற்றிருவாலவாய்ச, சிவனடியேசிந்திக்கப்பெற் றேனானே. (௮)

பகைச்சுடராயபாவ மறுப்பான்றன்னைப், பழியிலியாய்நஞ்ச முணடமிர்தீந்தானை, வகைச்சுடராய்வல்லசுரர்புரமட்டானை, வளை விலியா யெல்லார்க்குமருள்செய்வானை, மிகைச்சுடரை விணணவர் கணமேலப்பாலை, மேலாயதேவாதிதேவர்க்கென்றுந், திகைச்சுட ரைத்தென்கூடற திருவாலவாய்ச, சிவனடியே சிந்திக்கப்பெற்றே னானே. (௯)

மலையானைமாமேருமன்னினானை, வளர்புன்சடையானைவானோ ர்தஙக, டலையானையென் றலையினுசசியென்றுந், தாபிததிருந்தா னைத்தானேயெஙகுந், துலையாகவொருவரையு மில்லாதானைத், தோன்றாதார் மதின்மூன்றுந் துவளவெய்த, சிலையானைத்தென் கூடறறிருவாலவாயச, சிவனடியேசிந்திககப்பெறறேனானே. (௧0)

தூர்த்தனைத்தோணமுடிபத் திறுத்தான்றன்னைத், தொன்ன ரம்பினின்னிசை கேட்டருளசெய்தானைப், பார்த்தனைப்பணிகண்டு பரிந்தான்றன்னைப். பரிந்தவற்குப் பாசுபதமீந்தான்றன்னை, யாத் தனையடியேனுக் கன்பன்றன்னை, யளவிலாப்பல்லூழிகண்டுநின்ற, தீர்த்தனைத்தென்கூடற்றிருவாலவாய்ச், சிவனடியே சிந்திக்கப்பெ ற்றேனானே. (௧௧)

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்.

அருணகிரிநாதர் அருளிச்செய்த

திருவாலவாய்த் திருப்புகழ்.

தனத்த தாத்தன தனதன தனதன
தனத்த தாத்தன தனதன தனதன
தனத்த தாத்தன தனதன தனதன-தனதனத்தனதான.

பழிப்பர் வாழ்த்துவர் சிலசில பெயாதமை
யொருத்தர் வாய்ச்சுரு ளொருவர்கை யுதவுவா
பணத்தைநோக்குவா பிணமது தழுவுவ—ரளவளப் பதனாலே

படுக்கை வீட்டினு ளழுகழு தணைவர்பின்
னணைப்பர் கார்த்திகை வருகென வுறுபொருள்
பறிப்பர் மாத்தையி லொருவிசைவருகென-வவரவர்க்குறவாயே

யழைப்ப ராஸ்திகள் கருதுவ ரொருவரை
முடிக்கி யோட்டுவ ரிழிகுடி யரிவைய
ரலட்டி னற்புணர் மயலெனு நரகமு—மிடையிடைப்புகநாளு

மவத்த மாய்ச்சில படுகுழி தனில்விழும
விபத்தை நீக்கியுன் னடியவ ருடனெனை [யே
யமர்த்தி யாட்கொள மனதினி லருளசெய்து-கதிதனைத தருவா

தழைத்த சாத்திர மறைபொரு ளறிவுள
குருக்கள் போற்செயல் தவநெறி யடைவொடு [ளே
தகப்ப னாகமொரு செவிதனி லுரைசெய்த—முருகவிக்ரமவே

சமத்தி னற்புகழ் சனகியை நலிவுசெய்
திருட்டி ராக்கத னுடலது துணிசெயது
திருதத யோத்தியில் வருபவ னரிதிரு—மருமகக் கனகோவே

செழித்த வேற்றனை யசுரர்க ளுடலது
பிளக்க வோச்சிய பிறகம ரர்கள்பதி
செலுத்தி யீட்டிய சுரர்பதி மகடனை—மணமதுற் றிடுவோனே

திறத்தி னற்பல சமணரை யெதிரெதிர்
கழுக்க ளேற்றிய புதுமையை யினிதொடு
திருத்த மாய்ப்புகழ் மதுரையிலுறைதரு-மறுமுகப் பெருமாளே.

தானதனதத்த தானதனதத்த தானதனதத்த—தனதான.

ஆனைமுகவற்கு நேரிளையசுத்த
வாறுமுகமுற்ற வழகோனே
ஆதியரனுக்கும் வேதமுதலுக்கு
மாரணமுரைத்த வடிவேலா
தானவர்குலத்தை வேல்கொடுதுணித்த
சாரசதுர்மிக்க திரடோளா
தாளிணைவழுத்த மேவினர்மனத்தில்
தாழ்வுகெடநிற்க மருளவோனே
வானெழுபுவிக்கு மாலுமயனுக்கும
யாவரொருவற்கு மறியாத
மாமதுரையுற்று வாழுமொருசொக்கர்
வாமமயில்பெற்ற குமரேசா
தேனெழுபுனத்தில மான்விழிகுறத்தி
சேரமகிழ்வுற்ற திறன்மார்பா
தேவர்கள்கருத்தில மேவியபயத்தை
தீரவிடுவிக்க பெருமாளே.

தனனதன தானதத்த தனனதன தானதத்த
தனனதன தானதத்த—தனதான.

நடையுடையி லேயரிக்கி
நெடியதெரு வீதிபுக்கு
நடனமிடு மாதரைப்போல் வருவாரை
நணுகிமய லேவிளைத்து
முலையைவிலை கூறிவிற்று
நயனமுட னேபசப்பி யுறவாடி
வடிவுதிகழ் வீடுபுக்கு
மலரணையின் மீதிருத்தி
மதன * னுடை காவியத்தை யடைவாக
மருவியுள மேயுருக்கி
நிதியுளதே லாமபறிக்கும்
வனிதையர்க ளாசைபற்றி யுழல்வேனோ

* உடையஎன்னும் குறிப்புபெயரெச்சத்தின் அகரஈறு தொக்கு நின்றது கடைக்குறை.

இடையர்மனை தோறுகித்த
முறிதயிர்நெய் பால்குடிக்க
விருகையுற வேபிடித்து வுரலோடே

யிறுகிடவே தோள்கள்கட்டி
யடிபடுகோ பாலகிஷ்ண
னெழின்மருக னேகுறததி மணவாளா

அடலெழுதி யேமிகுத்து
வருபுனலி லேறவிட்ட
வரியதமிழ் வாதுவெற்றி கொளும்வேலா

வமணர்குலம் வேரறுதது
மதுரைநகர் வாழவைதத
வறுமுகவ வீரமுற்ற பெருமாளே.

தாதந்த தாததகந—தனதான.

நீலஙகொண மேகத்தின் மயின்மீதே
நீவந்த வாழ்வைககண டகனலே
† மாலொன்று பேதைக்கும் மணநாறு
மார்தஙகு தாரைத்தந் தருளவாயே
வேல்கொண்டு ‡ வேலைக் § குன் றெறிவோனே
வீரஙகொள் சூரர்க்கு கொலைகாரா
நாலஙக வேதத்தின பொருளோனே
நானென்று மார்தட்டும் பெருமாளே.

---

† மார்பு என்பது மார் எனநின்றது கடைக்குறை. ‡ வேலை-கடல். § குன்று - கிரவுஞ்சமலை

சிவமயம்.

புத்தகப் பிரகடனம்.

யாழ்ப்பாணத்து மேலைப்புலோலி மகாவித்வான் ஸ்ரீமந் நா-கதிரைவேற்பிள்ளை அவர்களால் இயற்றப்பட்டதும் பரிசோதிக்கப்பட்டதும் ஆன புத்தகங்களை எம்மிடம் விலைக்குப் பெற்றுக்கொள்க.

	ரூ.	அ.	பை.
நைடத மூலமும் விருத்தியுரையும்.	2	0	0
தமிழ்ப் பேரகராதி.	4	0	0
பழநித் தலபுராணவுரை.	0	12	0
பிரபுலிங்கலீலை அரும்பதவுரையுடன்.	0	8	0
தாயுமானசுவாமிகள் பாடல்	0	12	0
அகத்தியர் தேவாரத்திரட்டு, திருவாசகம், திருவிசைப்பா, திருப்பல்லாண்டு. பெரியபுராணச் செய்யுட்டிரட்டு.	1	12	0
திருவாசகம்.	0	12	0
சுப்பிரமணியர் பராக்கிரமம்	1	4	0
சைவபூஷண சந்திரிகை.	0	8	0
ஏகாதசி புராணம் குறிப்புரையுடன்.	0	4	0
சிவக்ஷேத்திராலய மகோற்சவ உண்மை விளக்கம்.	0	6	0
கதிர காமக் கலம்பகம்.	0	1	6
சூடாமணிநிகண்டு பத்துத்தொகுதி	1	0	0
சூடாமணி நிகண்டு பதினோராவது பன்னிரண்டாவது தொகுதிகள்.	0	8	0
சூடாமணிநிகண்டு 12-தொகுதியும	1	4	0
திருவிளையாடற்பாட்டு கலிக்கோபமிண்டு.	2	8	0
வில்லிபுத்தூராழ்வார்கவி.	3	0	0
நல்லாப்பிள்ளை இயற்றிய பாரதச் செய்யுள்	9	0	0
பாரதகீர்த்தனை.	2	8	0
கம்பராமாயணப்பாட்டு 2-வால்யம்.	6	0	0
கிளேஸ் இராமாயணவசனம் ஐதீகப் படத்துடன்.	5	0	0
பெரியபுராண வசனம் 72-படத்துடன்.	1	8	0
மேற்படி கிளேஸ்.	2	8	0
திருவிளையாடல்வசனம் 64-படத்துடன்.	1	8	0
மேற்படி கிளேஸ்.	2	8	0

கந்தபுராணப்பாட்டு.	7	0	0
கந்தபுராணம் ஐதீகப்படி 64 - படத்துடன் ரப்புகடிதம்.	3	0	0
மேற்படிகிளேஸ.	5	0	0
இராமலிங்கப்பிள்ளை திரு அருட்பா 6-திருமுறை.	3	8	0
மூவர் அடங்கன்முறை கிளேஸ்கடிதம்.	3	0	0
தனிப்பாடல் உரை.	1	8	0
மேற்படி உ-வது.	1	8	0
சுந்தரகாண்டஉரை.	3	0	0
பாலகாண்டம்	3	8	0
அயோத்தியாகாண்டம்.	3	0	0
ஆரணியகாண்டம்.	2	8	0
விநாயகபுராணவசனம்.	2	0	0
விநாயகபுராணவசனம் கிளேஸ்	2	8	0
அருணசலபுராணம் யாழ்ப்பதிப்பு படத்துடன்	0	12	0
நைடதமூலம கிளேஸ்கடிதம்.	0	12	0
நைடதமூலம் உரை கிளேஸகடிதம கலிகோ பயிண்டு.	1	4	0
நாலாயிரப்பிரபந்தம யாழ்ப்பதிப்பு கலிகோ பயிண்டு.	2	8	0
விநாயகர் தோத்திரக்கொத்து	0	10	0
சிவமஹா புராணம்	5	0	0
ஞானவாசிட்டம் மூலமும் உரையும.	3	0	0
மேற்படி கிளேஸ.	5	0	0
வாசுதேவமனனம	1	0	0
குறள் மூலமும் உரையும கிளேஸ.	2	0	0

தபால் கூலி பிரத்தியேகம். இன்னும் பலவித மான புத்தகங்கள் விற்கப்படும். அரைஅணுத் தபால் ஸ்டாம்பு அனுப்பினல் புத்தக விளம்பரம் அனுப்புவோம்

அ. இரங்கசாமிமுதலியார் & சன்ஸ்.

பூமகள்விலாசம்பிரஸ்.

சௌகார்பேட் போஸ்டு.

சென்னை.